

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01668292 4

HANDBOUND
AT THE

UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

8721 I
P963 in K
us
us
PROCLI DIADOCHI

IN PLATONIS REM PVBLICAM
COMMENTARII

EDIDIT

GVILELMVS KROLL

VOL. II

172496
4/7/22

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MCM I

PA
4279
R7P7
1899
v. 2

Praefatio.

Procli commentationes ad Platonis rem publicam pertinentes, quae nunc primum totae prodeunt, varios admodum casus expertae sunt. A Proclo enim ipso ut opinor editae in coetu Platonico adservatae et paulo post scholiis nonnullis doctissimis instructae sunt; nec tamen diem tulissent, nisi circa annum nongentesimum extitisset homo aliquis omni humanitate praestans, qui ut bibliothecam congereret per calligraphum aliquem libros describendos curavit. Ex quibus hi ad nostram pervenerunt aetatem:

- 1) Procli codex,
 - 2) Marcian. 246 Damascii,
 - 3) Platonis *A* (Paris. 1807),
 - 4) Palat. 398 paradoxographorum,
- quibus accedit fortasse 5) Paris. 1962 Maximi Tyrii et Albini.¹⁾

Procli igitur codex, constans ex Laur. LXXX 9 et Vatic. gr. 2197, membranaceus est quaternionum olim

1) Habes imagines Procli apud Pitram anal. V tab. I (cf. etiam Schoellii tabulam); Platonis in Omontii collectione tab. XXVIII; Palatini Wattenbach Schrifttafeln t. I; Marciani apud Ruelle m^{él}. Graux 551; de Paris. 1962 cf. Duebner in praef. Maximi p. VIII. Similis nec tamen ab eodem homine scriptus est Marc. 258 Alexandri Aphrodisiensis (Bruns I p. V; II p. XV sqq. Graux apud Ruellium 547 rev. de phil. XIV 135¹⁾. Errat Allen Journ. of Phil. XXI 48 sqq., quod libros 2—5 eidem librario sed ab 1) diverso tribuit; qui confert etiam Marc. 226 (Simpl. in phys., cf. Diels vol. IX p. IX, vol. X p. V) et 196 (Olympiod. in Plat.).

plus quam quinquaginta unius cm 27 : 18¹); singulae paginae lineas habent tricenae ternas. Quaternionibus praemissa sunt folia duo indicem continentia; ordinem eorum numerosque hoc illustro schemate:

Index	Laur. f. 2. 3 (fol. 4 non extat errore eius qui numeravit).
Quat. <i>A</i>	Laur. f. 5—12.
„ <i>B — E</i>	perierunt.
„ <i>S — KA</i>	Laur. f. 13—163.
„ <i>KE</i>	supersunt Laur. f. 164. 165.
„ <i>KS</i>	supersunt Vat. f. 151. 152.
„ <i>KZ — KΘ</i>	Vat. f. 33—55.
„ <i>A — AB</i>	„ f. 95—118.
„ <i>AI</i>	„ f. 17—24.
„ <i>AA</i>	„ f. 56—63.
„ <i>AE</i>	„ f. 25—32.
„ <i>AS. AZ</i>	„ f. 1—16.
„ <i>AH — MA</i>	„ f. 119—150.
„ <i>MB — ME</i>	„ f. 64—94.
„ <i>MS — NA</i>	„ f. 153—200.

Post quat. *NA* periit haud ita multum, unus fortasse quaternio; ex indice enim videmus nullum aliud caput secutum esse. Codex igitur olim plus quam 400 foliorum fuit; qui ob ambitum potius antiquitus in duo volumina divisus est quam ob venditoris avaritiam, ut olim dixi. Numeri quaternionum in angulis dextris primorum foliorum scripti sunt; sed in codice Vaticano nonnulli perierunt, pars inventu lectuque difficilis est.

Librarius primo nil fecit nisi pro archetypi litteris uncialibus minusculas pinxit; toto demum codice perscripto aut ipse aut revisor aliquis scripta summa cura perlegit et cum archetypo contulit, accentus spiritus interpunctiones scholia addens locisque innumerabilibus errores sive le-

1) Pars Vaticana circumsecando paulo minor facta est.

viores sive graviores tollens. Litteris enim quas delendas esse videbat aut puncta superposuit (neque eiusmodi locis accentus et spiritus posuit; etiam ubi puncta non posita sunt, sed prosodia deest, corruptelae est suspicio) aut — et id saepius — eas erasit et in spatio vacuo diligenter levigato posuit $\div$ aut ✂ , ut saepe singulae lineae his signis complerentur.¹⁾ Consentaneum est longe plurimas rasuras factas esse ob litteras ω σ , η ϵ ι etc. inter sese commutatas; quam in rem tam anxie inquisivit revisor, ut hic codex eiusque adfines orthographiae puritate insignes sint. Haud raro quae supplenda erant supra scripsit hoc modo: $\pi\rho\sigma\sigma\theta\epsilon\tau\omicron\varsigma$; ubi plura omissa erant, in margine adduntur ita ut nota $\angle$ locus indicetur.

Talia tamen non adnotavi nisi raro, ne varietate lectionum prorsus inutili apparatus criticum onerarem. Interpunctio maxime memorabilis est marginalis scriptoris orationem in capita et paragraphos diligentissime discerpens. — paragraphus simplex tam frequens est, ut paene puncti vice fungatur; rarior nota γ . Platonis vel alius auctoris verba afferuntur: habes in margine tot $\succ$, per quot lineas locus exscriptus pertinet; similiter poetarum versus nota $\sim$ illustrantur. Ubicunque Proclus ipse dispositionem indicat verbis $\pi\rho\omega\tau\omicron\nu$, $\delta\epsilon\acute{\upsilon}\tau\epsilon\rho\omicron\nu$ etc., in margine apparet $\bar{\alpha}$ - $\bar{\beta}$ - vel $\bar{A}$ - $\bar{B}$ -, interdum $\bar{A}\Pi O$ et $A\Gamma$ (sc. $\acute{\alpha}\pi\omicron\sigma\iota\alpha$ et $\lambda\acute{\upsilon}\sigma\iota\varsigma$). In-

scriptiones semper, scholia interdum uncialibus scripta sunt elegantissimis, quarum specimen habes in Pitrae tabula. Diligentia librarii conspicua est etiam in verbis diremptis: $\omicron\upsilon|\kappa\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\varsigma$, $\acute{\alpha}|\pi\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\varsigma$, $\kappa\alpha|\tau\epsilon\iota\delta\epsilon\nu$, $\acute{\alpha}\rho\iota|\theta\mu\acute{\omicron}\nu$, $\sigma\acute{\upsilon}\nu\delta\epsilon|\sigma\mu\omicron\nu$.

Revisorem quamquam a librario difficile secerni dixi, tamen ubi fieri poterat nota m^2 distinxi. Exstitit vero aliquanto post, saec. XI aut XII, corrector (m^3), cuius ductus

1) Falso de his notis iudicarunt viri docti, lacunas sic indicari rati et sim.; cf. Heitz Strassb. Abh. 15 Allen p. 50 a. Pitra deceptus, Schoell p. 4. Recte Diels de Melisso p. 6.

inelegantes cum mirum quantum distent a codicis pulchritudine, omnibus fere locis nullo negotio cognoscuntur. Difficilior quaestio est de eius fide. Nam cum et optimas praebeat lectiones, quas partim non ipse potest invenisse, et deterrimas, quas nusquam invenisse potest, apparet eum et codicem aliquem adhibuisse et suo ingenio confisum esse: utriusque generis exempla hic enumerare longum est, cum ex apparatu facillime colligantur.

Prior igitur codicis pars postquam saec. XV Harmonii cuiusdam fuit Atheniensis (qui in f. 2^r in marg. inf. scripsit: αὕτη ἡ βιβλος ἔστιν Ἀρμονίου τοῦ Ἀθηναίου ἔχει φλογιστά ζ:), a Jo. Lascari emptus anno 1492 (Schoell p. 3) pervenit in bibl. Laur., in qua est cod. LXXX 9 (Bandini III 192). Apographa ex eo facta sunt pauca (Schoell p. 6¹ enumerat Paris. 1831. 1832 Angel. C I 12 Vatic. 223 Palat. 63), ex quibus commemorō cod. Oxon. colleg. corp. Christi 99 chart. saec. XV emptum a. 1521 (cf. Coxe II 34). Ex hoc enim Grynaeus priorem partem commentarii Platonici edidit Basileae 1534 (b) haud pauca sive emendata inveniēns sive ipse emendans; post quem nemo neque e Laurentiano neque ex apographo ullo quicquam protulit praeter V. Rosium, qui ex illo capitum indicem edidit Herm. II 96 sqq. Nam de Pitra, qui varias lectiones enotavit, satius est tacere.

Altera pars labem passa est miserandam sive igni sive aquae tradita: de qua Holstenius a. 1640 his verbis questus est: *Nam quaterniones illi ita carie, marcere et putredine corrupti sunt, ut membranae divelli nequeant, in quibus vix detrita literarum vestigia apparent* (Schoell 6). Quin etiam duo folia prima quaternionis $\overline{\pi\varsigma}$ prorsus dissoluti alio ablata sunt; quorum tria quod sciamus extant apographa:

- 1) cod. Paris. 1838 saec. XVI (P) p. 685—86.
- 2) cod. Chis. R VIII 58 saec. XVI (C) fol. 232^v sq.
- 3) cod. Escor. T III 2 saec. XVI (E).

Ex CP haec edidit E. Diehl Rh. Mus. LIV 196 sqq., unde nostra fluxerunt II 1—4, 22 cf. add. p. 473.

Cetera in bibliothecam Salviatorum Florentiam pervenerunt ibique ab Holstenio Allatio Moro inspecta sunt; a Salviatis¹⁾ saeculo XVIII ad Columnenses, ab his in Vaticanam, ubi nunc sunt (Cod. gr. 2197; nam Columnenses in bibliotheca Vaticana sunt 2162—2254). Ex hac tota parte nihil vulgatum erat nisi pauca a Moro et Maio, cum anno 1886 R. Schoell ea publici iuris fecit, quae in cod. Barb. I 65 insunt ab Holstenio et Allatio e codice tum apud Salviatos delitescente descripta. De huius editionis laude non est quod dicam; nam ad Schoellii acumen et diligentiam accessit Useneri ingenium, qui permulta menda felicissimis inventis sustulit. At paulo post Ric. Reitzenstein codicem ipsum, quem frustra quaesiverat Schoell, apud Pitram abscondi cognovit (Wochenschr. f. kl. Phil. 1887 col. 835 sqq.); nec multo post Pitra omnia quae in codice Vaticano legere sibi visus erat edidit in Anal. sacris et class. V 2. Pitram editoris munere male functum esse demonstravit Reitzenstein (B. ph. W. 1889, 622. 653) adhibitis Maii schedis (Cod. Vatic. lat. 9541), quibus usus nonnulla edidit Bresl. phil. Abh. IV 3 (= p. 128, 3—163, 12 editionis nostrae).

Ipse diligenti codicis conlatione, quam annis 1892/93 et 1896 confeci, contentus fuisset, nisi omnium fere foliorum margines superiores pessime essent habiti. Accedit quod eis quae per se lectu difficillima sunt in bibliotheca Vaticana codicis conservandi causa charta haud ita perspicua superducta est; unde factum est, ut multa non iam legi possint et saepe nihil enodare queas nisi antea paene scias quid extare necesse sit. In his marginibus inspiciendis quantum temporis consumpserim, quantopere oculis laboraverim, difficile est dictu; sed tamen multa non invenissem, nisi eorum schedis adiutus essem, qui antea

1) O. de Gebhardt, qui de Salviatorum libris se disputaturum esse promiserat, se de huius codicis fati nil explorasse mihi scripsit.

margines examinarunt quam in Vaticanam delatus aut charta tectus est codex. Sunt autem hi:

1) Alexander Morus; qui quae enotavit efficiunt codicem Magliab. 32 (Olivieri Stud. ital. V 403). Nonnulla publicaverat in notis ad quaedam loca novi foederis (Parisii 1668), quibus usus est Schoell. Ego quae necessaria erant descripta habui ab Al. Olivieri, cui etiam hoc loco summas ago gratias.

2) Lucas Holstenius et Leo Allatius, quorum excerpta sunt in cod. Barb. I 65 (H); de quibus quae refero Schoellio debeo. Interdum distinxī quae primo et quae deinde scripta sunt (H^a, H^b).

3) Angelus Maius, cuius schedae insunt in cod. Vatic. lat. 9541; quorum magnam partem descripsit Reitzenstein summaque liberalitate mihi donavit; nonnulla ipse descripsi. Quas partes Maius ediderit, discas a Schoellio p. 8².

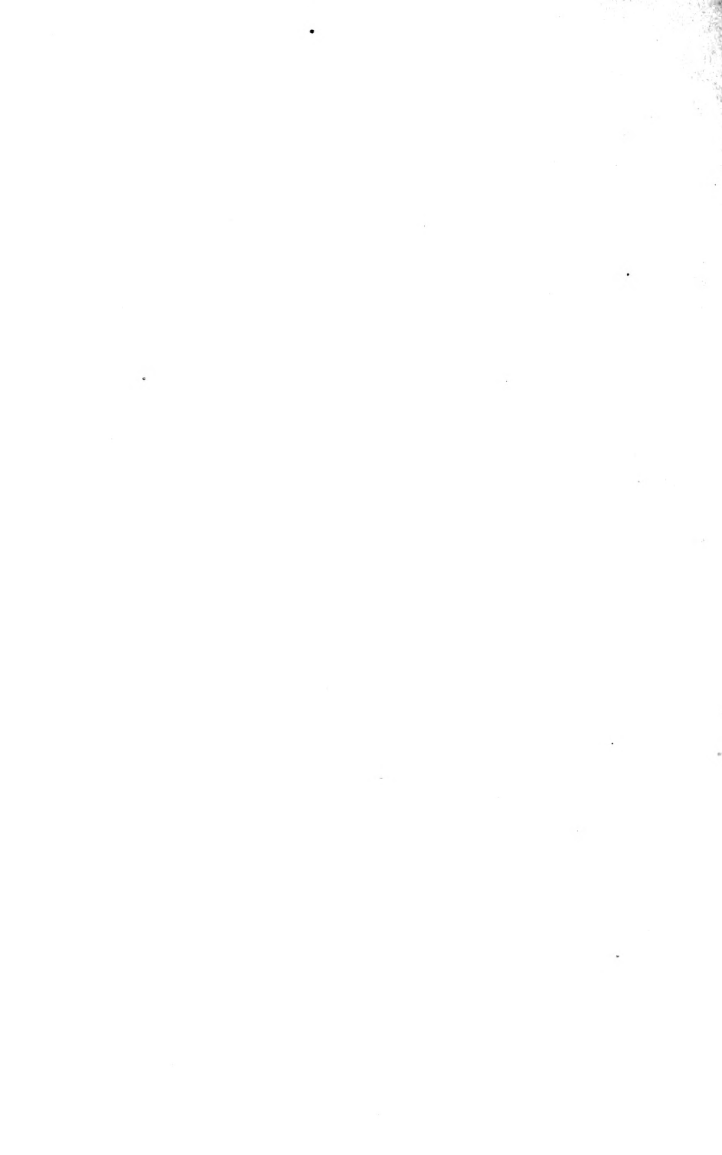
Quamquam horum virorum auxilio usus sum, multa expedire non potui; sed ubicunque utile putabam coniectura quae desunt explevi. Horum supplementorum parte ipsa Procli verba restituere conatus sum, parte hariolatus sum ita, ut sic Proclum scripsisse posse putarem: quae discernent periti.

De reliqua mea opera tantum moneo me semper adnotasse, ubi ab eis discederem, quae nunc in codice leguntur; eorum autem quae ante correcturam revisoris extabant raro rationem habuisse; mole enim rerum prorsus inutilium apparatus opplevissem. In orthographicis codicem fere secutus sum; qua in re quod non plane mihi constiti doleo, sed sunt quae magis doleam. Indices meos utiles fore spero et eis qui dogmata philosophorum et qui Procli genus dicendi cognoscere volent; me non tot locos excerptisse quot Schoellium in indice egregio non mirabuntur, qui meae editionis ambitum tanto ampliorem esse reputaverint. Restat igitur ut gratias agam omnibus qui me in hac editione conficienda adiuverunt; e quibus praeter Ric. Reitzenstein nominanda est primo loco Academia

regia Berolinensis, quae et olim studia mea in Neoplatonicos conlata fovit et nunc pecuniae subsidium largita effecit, ut haec editio imprimi posset; deinde Lud. Radermacher et Paulus Wendland, qui me in plagulis corrigendis adiuverunt et de multis locis meliora me docuerunt quam ipse inveneram; nec minus Frid. Hultsch, qui excursibus conscriptis quantum huic libro profuerit quivis videt; omnibus denique, qui me per litteras de rebus singulis docuerunt, quos nominatim afferre nolo.

Dabam Gryphiae mense Novembri anni MCM.

Guilelmus Kroll.

〈ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ〉

μέλισσα εἰς τὸν ἐν Πολιτείᾳ λόγον τῶν Μουσῶν.

Τὴν μέλισσαν ἱερὰν μὲν φασὶ τῶν Μουσῶν εἶναι, βασι-
 5 λείας δὲ καὶ πολιτικῆς ζωῆς ἀνθρώποις διδάσκαλον. τὴν
 τοίνυν κεφαλαιώδη τῶν εἰς τὸν λόγον τῶν Μουσῶν τὸν
 παρὰ Πλάτωνι τοῖς παλαιοῖς δοξάντων καὶ ἡμῖν προσεξη-
 πορημένων ἔκθεσιν εἴ σοι φίλον μέλισσαν ἐπονομάζειν, οὔτε
 αἱ Μοῦσαι τῷ ὀνόματι μέμψονται οὔτε Πλάτων, ὁ προφή-
 10 τής ὥς οἶμαι τῶν Μουσῶν, περὶ τῆς τῶν πολιτειῶν μετα-
 βολῆς ἐν ἐκείνῳ τῷ λόγῳ πραγματευόμενος, ὃν ταῖς Μού-
 σαις ἀνέθηκε. τὴν τῶν πολιτειῶν ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω μετα-
 βολὴν εἰς τὰς προσεχεῖς οὐχ ὥς ἐξ ἀνάγκης οὕτω γιγνο-
 μένην δοκεῖ μοι παραδοῦναι τοῖς τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης
 15 ἀντιποιοιμένοις (γένοιτο γὰρ ἂν καὶ ἀπὸ τῆς ἀριστοκρατίας
 εἰς τυραννίδα μετάπτωσις, οὐκ εἰς τὰς ἄλλας μόνον, τοῦ
 κρατοῦντος βιασθέντος ὑπὸ δή τινος ἔξωθεν τυραννικῆς
 ζωῆς ἐπαναστάσεως τῷ ἄρχοντι καὶ μεταβαλοῦσης τὸ σχῆμα
 τῆς πολιτείας εἰς τὸ ἑαυτῇ συζυγοῦν εἶδος τῆς παρανομίας·
 20 ἐν αὐτῇ μὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ τοιαύτῃ πόλει γενέσθαι

1 Inscr. v. 1. 2 suppl. ex ind. et subscr. (f. 109^v), v. 3 extat
 in C | cf. Pl. VIII 545^d sqq. | Quae e prooemio supersunt (p. 1—
 4, 22), extant in CP 4 cf. Plotin. III 4, 2 ex. Geop. XV 3, 2

6 τὸν παρὰ Us.] τῶν παρὰ CP 7 δοξαζόντων CP, corr.
 Diehl 8 ἔκθεσις P 9 τῷ — Μουσῶν om. P 11 ὃν C]
 ἐν P 12 ἀνέθηκε P ἀνάθηκε C | ante τὴν excidit ἐν ᾧ,
 certe aliquid turbatum est 14 δοκεῖ μοι uv. C] δόκειμος P

20 γὰρ om. P

τοιαύτην ἐπανάστασιν, τῶν ἀρχόντων τοῦτω θείων ὄντων
καὶ τῶν ἐπικούρων παιδευθέντων τὴν αὐτῶν παιδείαν, ἔξω-
θεν δὲ γένοιτ' ἂν τις βίαιος ἐπανάστασις), ἀλλ' ὥς τὴν
εὐτακτον ὕφεσιν μάλιστα δηλοῦν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς
δυναμένην, διὰ τῶν μέσων αἰεὶ καὶ ὁμοίων γιγνομένην. αἱ 5
γὰρ ὁμοιότητες κατὰ βραχὺ προϋοῦσαι τὴν μετάβασιν μετὰ
ῥαστώνης ποιοῦσι· καὶ γὰρ ὥσπερ ἐν ταῖς ἀνόδοις αἱ προσ-
θέσεις κατὰ μέτρα τεταγμένα γινόμενα προξενοῦσι τοῖς
ἀναγομένοις τὴν ἀπαράλειπτον διὰ τῶν μέσων μετ' εὐπε-
τείας εἰς τὰ πρῶτα περιαγωγὴν ἀπὸ τῶν τελευταίων, οὕτω 10
καὶ ἐν ταῖς καθόδοις αἱ ἀφαιρέσεις διὰ τῶν τ' μετ' αὐτάς
τῶν τε ἀκροτάτων καὶ τῶν ἐσχάτων κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπι-
τελούμεναι πολλὴν εὐμάρειαν παρέχονται τῆς μεταβάσεως.
ἔχει μὲν οὖν ἡ τοιαύτη τῆς μεταβολῆς εὗρεσις καὶ τὸ κατὰ
φύσιν (πᾶν γὰρ τὸ φθειρόμενον ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ φθίρεται 15
κακίας, ὥς αὐτός φησι [X 609^c sqq.]· καὶ γὰρ ἔξωθεν
φθορὰ μὲν γένοιτ' ἂν ὅλης τῆς πόλεως, μεταβολὴ δὲ ἀπὸ
τῆς τοιαύτης ζωῆς μενόντων τῶν πολιτῶν οὐκ ἂν γίνοιτο,
πάντων αἰρουμένων ἀπολέσθαι τελείως ἢ μεταπεσεῖν εἰς
αἰσχρὰν ζωὴν), ἔχει δὲ ὥς ἔφην καὶ τὸ εὐτακτον ἐν τῇ 20
ὑφέσει. τοῦτο δὲ πανταχοῦ τῷ ἐπιστήμονι διωκτέον ὥς
ὁμοιούμενον πρὸς τὴν φύσιν, ἐπεὶ καὶ ἐν ταῖς φυσικαῖς
μεταβολαῖς τῶν στοιχείων ἢ τῶν ἐκ τούτων αἱ μὲν διὰ τῶν
οἰκείων μεσοτήτων ἐκασταχοῦ καὶ πρὸς εὐκολίαν καὶ πρὸς
συνέχειαν ἀσφαλεῖς, αἱ δὲ ὑπερπηδῶσαι τὰ μέσα τὸ βίαιον 25
ἔχουσι καὶ πρὸς τὴν φύσιν αὐτῶν πολλάκις ἐναντίον, οἷας
εἶναι τὰς <μή> καθ' εἰμαρμένην κινήσεις ἔφη που λέγων

1 τοιαύτη ἐπανάστασις P | ὁμοθυμῶν sententiae aptum et
reponerem, si esset usitatum; ὁμονοούντων Wendl. 2 an
αὐτήν? 7 ῥαστώνης CP | ἀνόδοις P | προσθέσεις P
9 ἀπετείας P 11 μετ' αὐτάς] possis μέσων αἰεὶ 13 an
καταβάσεως? 21 τῷ C] τῶν P 25 καὶ τὰ μέσα P
26 αὐτῶν] an αὐτήν?

Ἀριστοτέλης ὁρθῶς· οὐ γὰρ θέλει πηδᾶν ἄτακτα τὸ κατὰ λόγους τεταγμένους ποιοῦν, ἀλλὰ βιασθὲν σαθρὰν ἀποφαίνει τὴν ἐποικοδομουμένην τῶν ἑαυτοῦ ἔργων τελείωσιν. Τὴν δὲ τῆς ἀρίστης πολιτείας μεταβολὴν αἰτίαν ἔξειν φησὶ
 5 τὴν τῶν ἀρχόντων στάσιν, οὐ γὰρ που τῶν φαύλων ἐν αὐτῇ· καὶ γὰρ δὴ γίνεται εἰκὼν τοῦ παντός, καὶ οἱ μὲν ἄρχοντες ὁμοιοῦνται τοῖς πάντων αἰτίοις θεοῖς, οἱ δὲ ἐπίκουροι τοῖς τῶν θεῶν ὀπαδοῖς δαίμοσιν, οἱ καὶ φρουροῦσιν ἀσάλευτον τὴν τοῦ κόσμου τάξιν καὶ ἀναστελλοῦσι τὴν ἀπὸ
 10 τῶν χειρόνων ταραχὴν

* * * *

τοῦ παντός. ὥστε καὶ τῆς ἀρίστης πολιτείας ἐν τοῖς ἄρχουσι στάσις ἐγγινομένη φθείρειεν ἂν αὐτήν, ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς θεοῖς, οὐς οἱ ἐπίκουροι στεῖλαι δύνανται, καθάπερ οἱ ἐν
 15 τῷ παντὶ δαίμονες τὰς μερικὰς ζωὰς θορυβῶδες φθειρομένης· τὰς γὰρ τῶν ψυχῶν ἀπορίας, ὥς ἴσχουσιν ἐν γενέσει γενόμεναι, τὴν εὐπορίαν οὐκ ἀλλαχόθεν φάμεν ἢ ἀπὸ τῶν θεῶν λαμβάνειν, παρ' ὧν ὁ ἀληθὴς ἐστὶ πόρος. παρὰ μὲν οὖν τῶν δημιουργικῶν θεῶν λύεται τὰ τῶν φυσικῶν ἔπορα
 20 διὰ τὴν ὑλικὴν ἐξανιστάμενα πενίαν, παρὰ δὲ τῶν δημιουργίας ἐφόρων τὰ τοῖς ἱερατικοῖς εἰωθότα συμπύπτειν ἐν αὐτοῖς τοῖς ἱεροῖς ἄθλοις, παρὰ δὲ τῶν παιωνίων τοῖς τῆς θείας ἱατρικῆς ὑπηρεταῖς, παρὰ δὲ τῶν Μουσῶν εἰκότως τοῖς τῆς πολιτικῆς συμφωνίας τε καὶ ὁμονοίας προστάταις.
 25 ἐπειδὴ τοίνυν στάσιν τῶν ἀρχόντων αἰτιᾶται τοῦ λυθῆναι

1 Arist. phys. V 6. 230^a 31 ἄρ' οὖν καὶ γενέσεις εἰσὶν ἔναι βίαιοι καὶ οὐχ εἰμαρμέναι; 2 τεγμένονος P | ποιοῦν] malim προῖόν | cf. Pl. leg. V 736^c sq. (VII 793^c) 3 ἑαυτῶν CP, corr. Us. 7 ὁμοιοῦται P | cf. p. 7, 16 | οἱ] ὅσοι CP
 10 trium versuum et dimidii lac. in P, duorum in C
 12 τῷ ἀρχοντι CP 14 οὐς] οἷς P ομ(οῖς) C | στηλαι P (malim ἀναστελλαι) 15 φθειρομένης aut -μένη in P 16 γενέσει P 18 nolui παρ' οἷς | cf. Pl. symp. 203^b sqq. 20 παρὰ Us.] περὶ CP | δημιουργίας falsum, verum puto τῆς θεουργίας | ἀφόρων P 22 περὶ P

τὴν πολιτείαν τὴν ἀπασῶν ἀρίστην, ἄπορον δὲ ἦν, πῶς οἱ
 ἄριστοι στασιάζουσιν οἱ μάλιστα ζωὴν ἀστασίαστον ἔχοντες,
 οἱ διὰ πάσης ἤκοντες παιδείας, οἱ πάντα κοινὰ κεκτημένοι
 καὶ μέχρι τῶν τελευταίων ἀπὸ τῶν πρώτων (καὶ γὰρ τὰ
 ἐπιτηδεύματα αὐτοῖς κοινὰ καὶ τὰ χρήματα καὶ τὰ μέσα 5
 τούτων), εἰκότως ἐπὶ τὰς Μούσας καταφεύγει ζητῶν, ὅπως
 δὴ πρῶτον στάσις ἔμπεσεν [p. 545^d], Ὀμηρικῶς ἐπι-
 καλεσάμενος τὰς θεάς, πλὴν ὅτι τὴν στάσιν ἀντὶ τοῦ πυρὸς
 παρέλαβεν, οἰκειώσας τῷ πυρὶ τὴν στάσιν. διακριτικὸν γὰρ
 ἐστὶ τὸ πῦρ παντὸς ὀργάνου τεχνητοῦ μᾶλλον, ὃ δὴ καὶ 10
 μέχρι τῶν πρώτων ἀναλύει τὰ διαιρούμενα στοιχείων. Τί
 δὲ δὴ ποτε μὴ τὸν Μουσηγέτην ἤτησεν αὐτῷ τὴν αἰτίαν
 χρησμοδεῖσαι τῆς τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ
 στάσεως, ἀλλὰ τὰς Μούσας; καίτοι καὶ πρὸς τὸ τὰ μέλλοντα
 ἐκφαίνειν ἐκεῖνος ὁ θεὸς οἰκειότερος ἦν. ἢ ὁ μὲν Μουση- 15
 γέτης τὸν ὅλον ὥς ἓνα κόσμον πληροῖ τῆς θείας ἀρμονίας
 ἐκ τριῶν ὄρων συναρμόσας, νοῦ μὲν ὥς ὑπάτης, ψυχῆς δὲ
 ὥς μέσης, σώματος δὲ ὥς νήτης, καὶ μίαν ὥς ἀληθῶς λύ-
 ραν δημιουργικὴν ἀποτελέσας ἐκ τούτων τὸ πᾶν εἰς ἔχει
 τὸ κράτος· αἱ δὲ Μοῦσαι πληθὸς οὔσαι τοῦ Μουσηγέτου, 20
 προελθὼν ἀπὸ τῆς ἐκείνου μονάδος εἰς τὸν ὅλον ἀριθμὸν
 καὶ ἐν νέον ἐφειμένον εἶναι

* * * * *

* * | σεως τῶν πρώτων, καὶ τοῦ καιροῦ τὴν φη . . . f. 151r.
 εἰσάγονται μὲν ἀπὸ τῶν τοιούτων συνέρξε[ων π]αίδων γενέ- 25
 σεις οὐκ εὐφυῶν οὐδ' εὐτυχῶν. ᾧ καὶ δῆλον ὅτι ὁ Πλά-

4 πρώτων] α' P (et 6 α^{ον}) 6 cf. Π 113 infra cap. μδ'
 10 δ] ὁ C ἢ P 11 α' P 12 δὲ om. P 13 χρησμο-
 δεῖσαι CP 16 an τὸ ὅλον? 19 εἰς ἔχει τὸ vix sanum
 20 οὔσαι om. C 22 cf. infra f. 46^v in Tim. 206^b 22 ἐαιέ-
 μενον(?) P 24 σεως H, σεω. l. (v. g. συνοικίσεως) | l. καιροῦ
 ~ τὴν δ (vel θ)η . . ν | φη' . . ης (ὀφειλῆσεις H inepte, fuitne θήραν
 φήσεις? et parenthesis ad φήσεις usque pertinens?) 25 εἶον-
 ται (ss. σάγ et ~ quod pertinet fort. ad scholion)

των ἔπεσθαι βούλεται τῆς σπορ[ᾶς] τῇ τοιαύτῃ καταρχῇ καὶ
τὴν τοιάνδε γενέσιν, ἀλλ' οὐκ εἶναι τὴν μὲν τῆς κηρύσεως
μόνον ἀρχήν, τὴν δὲ τῆς τοῦ τεχθέντος ζωῆς, ἀλλὰ καὶ
ταύτην εἰς ἐκείνην ἀνηρτῆσθαι καὶ συνέχειαν πρὸς αὐτὴν
5 ἔχειν. τεχθέντας δ' οὖν οὕτω τοὺς δευτέρους ἔσομένους
ἄρχοντας οὐκ εὐφρεῖς οὐδ' εὐτυχεῖς διὰ τὴν παρὰ καιρὸν
σπορὰν αὐτῶν προῶτον ἀμελήσειν τῶν Μουσῶν καὶ τὴν
παιδείαν οὐκ ἐθ' ὁλόκληρον μεταδιώξιν· ἀλλ' εἰ καὶ αὐτοὶ
τῶν πρώτων ἀρχόντων ἐπιστατούντων καὶ διὰ μουσικῆς
10 ἤχθησαν, ἅτε ἀμελῶς αὐτῆς ἐφαψαμένους οὐκέτι καὶ τοὺς
μεθ' ἑαυτοὺς παιδεύσειν ὁμοίως, ἀλλὰ διὰ μόνης γυμναστι-
κῆς· ταύτης γὰρ οἱ μέσοι οἰήσονται δεῖν ἐπιμελεῖσθαι τοῦ
σώζεσθαι χάριν. ἀμελήσειν οὖν μουσικῆς διὰ ψυχῶν ἀφύϊαν
ἐν τῇ παιδείᾳ τῶν τρίτων ἔσομένων ἀρχόντων τοὺς δευτέ-
15 ρους οὐκ εὐφρεῖς ὄντας οὐδὲ εὐτυχεῖς διὰ τὴν παρὰ καιρὸν
σπορὰν· οὐκ εὐφρεῖς μὲν, ὅτι μὴ πρὸς ὅλην τὴν παιδείαν
ἔχουσιν ἐπιτηδεύειν, οὐκ εὐτυχεῖς δέ, διότι περιόδῳ τοιαύτῃ
συνετάχθησαν, ἀρχὴν ἐπαγούσῃ τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ λύσεως.
ἡ γὰρ τύχη τῶν ἐκ τοῦ παντός ἐστιν ἡμῶν ἀπονεμομένων
20 ἀποπληρωτική, συντάττουσα τὰ ἡμέτερα ταῖς τοῦ παντός
τοιαύτῃ περιόδῳ κατ' ἀξίαν, ἀμείνοσιν οὕσαις ἢ χείροσιν.
παιδεύουσιν δ' οὖν οἱ δεύτεροι τοὺς ἀφ' ἑαυτῶν, οὐκέτι
151 v. δὲ διὰ πάσης ὥς εἴρηται τῆς παιδείας, ἀλλὰ διὰ μόνης
γυμναστικῆς, καὶ ταύτης ὥς ἀναγκαίας πρὸς τὸ εἶναι. τοὺς
25 δὲ δὴ τρίτους ἀνάγκη τοὺς ἀμούσους ὄντας λοιπὸν ἀπαι-
δεύτως ἔχειν πρὸς τὸ δια[κρίν]ειν τὰ διαφέροντα εἶδη τῆς
ζωῆς τὰ φυλακικὰ καὶ μὴ φυλακικά, καὶ συνάψειν τὰ ἀνό-
μοια ἀλλήλοις. συγχεθέντων δὲ τῶν πολιτικῶν γενῶν ἔσεσθαι

1 τῇ σπορ .. τῇ τοιαύτῃ, ^L καὶ m¹: im. ^L δε καταρχῇ m³ (recepti dubitanter) 12 in textu μέσοι εἰσάγονται (οἱ εἰσάγ ss.) δεῖν ἐπιμελεῖσθαι, im γρ. οἰήσονται δεῖν ἐπιμ^ε m³ uv. 19 ψυχὴ m¹, corr. m³? 25 ὄντας H] l. σ | λοιπὸν m¹, εἰ supra οἱ ss. m³ 26 διακρίνειν complevit Sch.

τοὺς τετάρτους ἀπὸ τῶν πρώτων στασιαστικούς, διὰ τὴν
 σύγχυσιν ἐκάστων ἀντεχομένων τοῦ πρωτεύειν· ἐν γὰρ τοῖς
 συγκεχυμένοις ἕκαστον ἐθέλει τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ὑπερβαίνειν,
 μήτε τοῦ φύσει χείρονος ἔτι ὅμοια φρονοῦντος διὰ τὴν ἐν
 τῇ γενέσει μῆξιν, μήτε τοῦ δοκοῦντος ἀμείνονος ἀμεινον 5
 ἑαυτὸ μόνως δεικνύναι δυναμένου διὰ τὴν ἐν τῇ φύσει
 παραδοχὴν τοῦ χείρονος. Τέταρτοι δὲ οὖν ἀπὸ τῶν πρώτων
 εἰδὲν ἄρχοντες οἱ στασιάζοντες, ἀλλ' οὐχ οἱ πρώτοι. καὶ λέ-
 λυται τὸ ἀπορηθὲν, πῶς καὶ τοῦ κρατοῦντος στασιάζαντος
 ἡ πολιτεία λυθῇσεται καὶ τὸ ἀναμάρτητον ὑπάρξει τοῖς σο- 10
 φοῖς ἄρχουσιν· οὐ γὰρ ἐν ἐκείνοις ἡ στάσις, ἀλλ' ἐν τοῖς
 πολλοστοῖς ἀπ' ἐκείνων, οἱ τῆς αὐτῆς ἔτι πολιτείας ἄρχοντες
 οὐ τῆς αὐτῆς μετέσχον παιδείας ἐκείνοις τοῖς ὡς ἀληθῶς
 ἄρχουσιν. τῆς δὲ ἐν τοῖς τελευταίοις τούτοις ἄρχουσι στά-
 σεως αἰτία τῶν τρίτων ἡ ἀμουσία, γεννησαμένη παῖδας οὐκ- 15
 ἔτι φυλακικούς διὰ τὴν τῶν ἀνομοίων ἀδιάκριτον σύγχυ-
 σιν· τῆς δὲ τῶν τρίτων ἀμουσίας ἡ τῶν δευτέρων ῥαθυμία
 περὶ τὰς Μούσας, δι' ἀφυΐαν οὐκέτι κατὰ τὴν ὅλην καὶ
 τελείαν παιδείαν, καθ' ἣν ἐτρέφθησαν, δυννηθέντων ἐκ- 1. 152r
 θρέψαι τοὺς παῖδας· τῆς δὲ τῶν δευτέρων ἀφυΐας ἡ τῶν 20
 πρώτων περὶ τὴν τοῦ καιροῦ [θ]ήραν τῆς τῶν γάμων εὐ-
 καιρίας ἀμαρτίας· ἦν ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως ἐφελκυστάμενοι,
 πραγματείας πολλῆς δεομένης καὶ ἀγαθῆς τύχης εἰς τὸ μὴ
 πολλὰ τοιαῦτα πταίνειν καὶ μόλις δι' ἀμυδρῶν ὀργάνων
 τάληθές ἐλεῖν ἰσχυούσης, τὸν μὲν λογισμὸν ἐξάντη τῆς ἐπι- 25
 κλωσθησομένης ἔξουσι τῇ πολιτεῖα λύσεως, τὴν δὲ αἰσθησιν
 ταῖς ἑαυτῆς παροράσεσιν αἰτίαν τῶν ἐν τοῖς λογισμοῖς παρὰ
 τοῖς μετ' αὐτοὺς ἄρχουσιν ἀμαρτημάτων ἀποφαίνουσιν. τριῶν
 οὖν τούτων ὀφειλόντων μάλιστα σπουδάζεσθαι παρὰ τοῖς

3 ἐθέλειν Sch. 21 καιροῦ H] 1. καὶ ... | θήραν Sch.]
 1. . ήραν 23 δεομένου, corr. Sch. 24 μόλις καί, transpos. Us.
 | δι' ἀμυδρῶν ὀργάνων μόλις Pl. Phaedr. 250^b 28 ἀπο-
 φανοῦσιν?

ἐφεστῶσι τοῖς γάμοις τῶν φυλάκων, τῆς ἐκλογῆς τοῦ σπο-
ρίμου καιροῦ, τῆς συζεύξεως τῶν ὁμοίων, πρὸς ἣν δέονται
τῆς τῶν κλήρων κομψείας, τῆς ἐνθέσμου συνέρξεως μετὰ
θυσιῶν γινομένης, τὸ περὶ τὴν ἐκλογὴν σφάλμα τοῦ καιροῦ
5 γενήσεται ῥίξα τῶν ἐπομένων κακῶν, καὶ τῆς λύσεως τῆς
πολιτείας καὶ τῆς στάσεως, ἅφ' ἧς ἡ λύσις, ἐν τοῖς τετάρ-
τοις ἀπὸ τῶν πρώτων ἀμαρτόντων συμπεσοῦσης.

Ι. Ὁ μὲν σκοπὸς ἐστὶν τοῦ λόγου τῶν Μουσῶν ἐκ-
φῆναι τὰς αἰτίας, δι' ἃς λύσις ἔσται τῆς ἀρίστης ἐν ἀν-
10 θρώποις πολιτείας, οὕσας διττάς· τὴν μὲν ἐν ταῖς ὅλαις
τοῦ κόσμου περιόδοις, φορὰς καὶ ἀφορίας ὡς φυτῶν, ὡς
ζώων, ὡς σωμάτων, οὕτω καὶ ψυχῶν ἐπάγουσαν ἄλλοις καὶ
ἄλλοις μέρεσιν τῆς γῆς· τὴν δὲ ἐν τοῖς μερικοῖς, ἐν αὐτοῖς
14 τοῖς ἄρχουσιν ὁρωμένην τοῖς μιμουμένοις τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ
f. 152 v. κρατοῦντας· τούτων γὰρ ἀμαρτόντων λυθῆσε|σθαι τὴν
πολιτείαν. εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν φύλακες τοῖς ἐν τῷ παντὶ θεοῖς
ἐοικότες, οἱ δὲ ἐπίκουροι τοῖς δαίμοσιν, οἱ δὲ θῆτες ταῖς
μερικαῖς ψυχαῖς· ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ ἀσώματα γένη... τῶν
ἐν τῷ κόσμῳ διοικούντων τὴν σωματικὴν φύσιν. ὡς οὖν
20 οὐ τὰ ἀμαρτήματα τῶν ψυχῶν ἀνατρέπει τὸ πᾶν, οὕτως
οὐδὲ τὰ τῶν θητῶν ἐκείνην, ἀλλ', ὃ μηδὲ θέμις εἰπεῖν, εἰ
<οἱ> δαίμονες ἢ οἱ θεοὶ τι παρεώρων, οὕτως τὰ τῶν ἀρχόν-
των παροράματα λύσει τὴν παρ' ἡμῖν πολιτείαν. Ὁ δὲ
χαρακτὴρ τοῦ λόγου λίαν ἐστὶν ὑψηλός, πρέπων καὶ ταῖς
25 Μούσαις ταῖς χρησμοδούσαις τὴν λύσιν καὶ τοῖς ὑποκει-
μένοις πράγμασι κοσμικοῖς οὖσιν· διὸ καὐτὸς σαφῶς εἶπεν
ὑψηλολογούμενος ἐρεῖν [p. 545^e], ἐνδεικνύμενος ὅτι μέ-
τεισιν ἀπὸ τοῦ μέσου τύπου τοῦ πρέποντος ἡθικοῖς λόγοις

5 an del καὶ? 7 ἀμαρτῶντων (ω ex ο) 14 ὁρωμένη,
corr. Sch. 15 ἀμαρτῶντων 18 μερικαῖς H] l. καὶς |
post γένη ἄνω H, να aut ρα aut μα ego (tolerarem ἄνευ)
20 ἀνατρέπειν, corr. Sch. 22 οἱ add. Sch. 25 ταῖς ex ται
m³ 27 ὑψηλολογουμένας Us. (nolui ob καὐτὸς)

ἐπὶ τὸν ἄδρὸν οἰκεῖον ὄντα τοῖς ῥηθησομένοις. ἡ δ' ἰδέα τοῦ παντὸς λόγου σεμνότης ἐστὶν προσήκουσα καὶ τοῖς πράγμασι (σεμνὰ γὰρ καὶ τὰ περὶ τοῦ παντὸς καὶ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν) καὶ ταῖς θεαῖς. καὶ τὸ ἀπόκρυφον γοῦν καὶ αἰνιγματῶδες τῆς σεμνότητος ἴδιον· οὐ γὰρ ἐθέλει τὸ σεμνὸν 5 πρόχειρον εἶναι τοῖς πολλοῖς. ὥστε τῶν μὲν τριῶν χαρακτηρῶν ὁ ἄδρὸς, τῶν δὲ ἑπτὰ ἰδεῶν τὸ μέγεθος ἤρμοσεν τῷ λόγῳ· τὸ γὰρ σεμνὸν ὑπὸ τὸ μέγεθός ἐστιν. Ὁ δὲ τρόπος τῆς διδασκαλίας μικτός ἐστιν, ἀποφαντικὸς μὲν ὢν διὰ τὰς λεγούσας (πρέπει γὰρ θεῶν λόγοις, διὸ καὶ τοῖς ἐνθουσιάζ- 10 ζουσιν καὶ τοῖς χρησμοδοῖς), εἰκονικὸς δὲ διὰ τὰ πράγματα· τὸ γὰρ ἀπὸ ἀριθμῶν ἐνδείκνυσθαι τὴν ἀλήθειαν ἀπ' f. 33r. εἰκόνων ἐστὶ διδάσκειν· οἰκεῖον δὲ ψυχαῖς καὶ τοῖς κοσμοκοῖς πᾶσιν τὸ εἰκο[νικόν].

ΙΑ. Τῶν τριῶν πολιτειῶν εἰς τὰς τρεῖς δημιουργίας 15 ἀναφερομένων, εἰς τὴν Δίον, εἰς τὴν Διονυσιακὴν, εἰς τὴν Ἀδωνιακὴν (πᾶς γὰρ πολιτικὸς ἀπεικονίζεσθαι βούλεται τινα δημιουργόν, ὁ μὲν πάντα κοινὰ ποιῶν τὸν τὰ ὅλα ποιοῦντα, ὁ δὲ νέμων καὶ διαιρῶν τὸν διελόντα ἀπὸ τῶν ὅλων τὰ μέρη, ὁ δὲ ἐπανορθῶν τὸ διάστροφον εἶδος τὸν τὰ γιγνό- 20 μενα καὶ φθειρόμενα ἀνυφαίνοντα), νῦν ὁ Πλάτων περὶ τῆς πρώτης διδάσκων πολιτείας μιμεῖται τὸν ὅλον δημιουργόν. ὥς οὖν δὴ ἐκεῖνος ἄλутον εἶπεν εἶναι τὸν κόσμον διὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν μέγιστον οὔσαν δεσμόν [Tim. p. 41^b], οὕτω ταύτην τὴν πολιτείαν οὐκ ἄλутον μὲν, ἀνθρωπίνην 25 οὔσαν, δύσλутον δὲ εἶναί φησιν διὰ τὴν τῶν ἀρχόντων ἀρετήν. τοῦ γὰρ χαλεπὸν εἶναι κινηθῆναι τὴν οὕτω συστάσαν [p. 546^a] ἐπὶ τὸν πολιτικὸν ἀναφέρει τὴν αἰτίαν, ὥς

6 cf. Hermag. II 268, 22. 286, 15 Sp. Procli chrestom. 229, 11 W. [Plut.] vit. Hom. 72 etc. 15 cf. Pr. in Tim. 135^f
 16 Διονυσιακὴν H] l. διο ἡν 23 δὴ ἐκεῖνος Us.] δι' ἐκεῖνον 24 αὐτοῦ Us. 27 τοῦ Wendl.] τὸ | σύστασιν 28 ἀναφέρειν, corr. Sch. (fort. ν exp.)

τοῦ παντός ἐπὶ τὸν δημιουργόν. καὶ ἡ σύστασις οἰκεία τῇ
 δημιουργίᾳ· συνιστάνειν γὰρ κακέλην ἐῖπεν τὸ πᾶν καὶ
 συστατὸν τὸν κόσμον ἐκάλεσεν. καὶ γὰρ ὡς ὁ κόσμος ἐκ
 πολλῶν ἐστὶν δεσμῶν, οἷον τῶν στοιχείων, τῆς ἀναλογίας,
 5 τῶν ψυχικῶν μεσοτήτων, τῆς ἐμψυχίας, καὶ πρὸ τούτων τῆς
 δημιουργικῆς βουλήσεως, οὕτω καὶ ἦδε ἡ πολιτεία παντοίους
 ἔσχεν δεσμούς· κοινὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, κοινοὶ οἱ παῖδες,
 κοιναὶ αἱ κτήσεις. δύσλυτος οὖν καὶ αὕτη, καθάπερ ἐκεῖνος
 f. 33 v. ἄλυτος· εἰ δὲ λυτὴ πῶς | ἐστὶν διὰ τὴν γένεσιν, δῆλον
 10 ὡς ὁ κόσμος μὴδ' ὅλως λύσιν ἐπιδεχόμενος ἀγέννητός ἐστίν.
 τὴν δὲ αἰτίαν τῆς λύσεως αὐτὴν εἰς ἁμαρτίαν μὲν αἰσθή-
 σεως ἀνάγων, περιόδου δὲ συμπλήρωσιν, ἵνα ἔχῃ καὶ τὸ
 μερικὸν αἷτιον καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ὅλων ἀνάγκην, διδάσκει
 σαφῶς, ὡς ἄρα τὰ συμπίπτοντα τοῖς ἐπιστήμοσιν ἐὰν ἦ
 15 δυσχερῆ, διὰ τὴν κοινήν φύσιν εἰώθεν μόνην σχεδὸν συμ-
 πύπτειν· οἷον νοσεῖν οὐ παρὰ τὴν αὐτῶν ζωὴν, ἀλλὰ παρὰ
 τὴν κοσμικὴν τάξιν, καὶ ἄλλο τι πάσχειν· τῶν μὴ ἐπιστη-
 μόνων καὶ δι' ἑαυτοὺς πολλὰ πασχόντων. τὴν οὖν περίοδον
 ἐπάγειν ὡς γενητῶ πρᾶγματι τῇ πολιτείᾳ ταύτῃ λύσιν, ἀπο-
 20 χρωμένην τῇ παροράσει τῶν φυλάκων τῇ διὰ τῆς αἰσθή-
 σεως, ἣν ἀνάγκη σπανίαν εἶναι, καθάπερ καὶ πάντων ἐπι-
 στημόνων τὴν ἀποτυχίαν τῶν αἰσθήσει προσχρωμένων, οἷον
 ἱατρῶν, κυβερνητῶν· ἀποτυγχάνουσι γὰρ σπανίως, κατορ-
 θοῦσι δὲ πολλάκις. διὸ καὶ ἡ τῆς πολιτείας λύσις τῆς
 25 τοιαύτης διὰ μακρῶν γίνεται περιόδων.

IB. Ταῦτα τὰ ἀξιώματα τὰ ἐν τῇ Περι οὐρανοῦ
 Πλατωνικὰ ἀναφαίνεται, τὸ μὲν 'πᾶν γεννητὸν φθαρτόν'
 ἐνταῦθα [p. 546^a], τὸ δὲ 'πᾶν ἀγέννητον ἄφθαρτον'

2 cf. Pl. Tim. 29^d. 47^d. 32^c etc. 7 δεσμούς Sch.] κόσ-
 μους 9 in seqq. quae H exhibet a me non lecta, prorsus
 certa sunt | δῆλον <ᾧτι> Us. interpungens ante διὰ 15 σχε-
 δὸν ss. m³] ἔχον 16 αὐτὴν et ss. ᾧ 17 τάξιν ταξίν
 23 ἀποτυγχάνουσι 26 cf. Ar. de caelo I 12

ἐν Φαίδρω [p. 245^d], ὅπου φησὶν· ἐπειδὴ δὲ ἀγέννη-
 τὸν ἐστίν, καὶ ἀδιάφθορον αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι. ὁ γὰρ
 τρόπος πρόσκειται δηλῶν ὅτι ἀναγκαῖον τὸ ἀξίωμα. τούτων
 δὲ οὕτως ἐχόντων δηλὸν ὅτι γενητὸς κατ' αὐτὸν ὁ κόσμος
 ἄλλως, καὶ οὐ κατὰ χρόνον ἐστὶ γενητὸς· ἦν γὰρ ἂν καὶ 5
 φθαρτός. εἰ δὲ λέγοιεν τινες φθαρτὸν αὐτὸν ὄντα τῇ φύσει
 γεγενῆσθαι ἄφθαρτον | διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ βούλησιν, εἰ τὸ f. 34r.
 ἄφθαρτον ἀγέννητον (ἀντιστρέψει γὰρ, ἀναγκαῖων ὄντων τῶν
 δύο ἐκείνων), καὶ τὸ γενητὸν αὐτοῦ δώσουσιν ἀγέννητον
 πεποιηκέναι τὸν Θεόν. ὁ γὰρ ἄφθαρτον αὐτὸν ποιήσας καὶ 10
 ἀγέννητον εὐθύς ἐποίησεν διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀκολουθίας·
 ἀλλ' ὁ αὐτός φησιν Πλάτων [legg. XI 934^a], ὅτι τὸ γεγο-
 νὸς ἀγέννητον ποιῆσαι καὶ θεῶ ἀδύνατον· ὥστε καὶ τὸ φθαρ-
 τὸν [καὶ] ἄφθαρτον, ἵνα μὴ τὰ προκείμενα ἀξιώματα ἀφα-
 12 νίσης. Πόθεν οὖν δηλόν, ὅτι πᾶν τὸ γενόμενον φθαρτόν; 15
 ἢ ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον ὑπ' αἰτίου γίνεται τινος, καὶ τού-
 του κινουμένου· τὸ γὰρ ὑπ' ἀκινήτου γενόμενον ἀγέννητόν
 ἐστίν, αἰδίδιον ὄν, ἅμα τῷ εἶναι ἐκείνου συνυποστάν· ὃ εἵπερ
 ἀκίνητόν ἐστιν, πάντως εἴη ἂν καὶ ἀγέννητον. πᾶσα γὰρ
 γένεσις ἢ κινήσις ἐστίν ἢ μετὰ τινος κινήσεως· εἰ οὖν καὶ 20
 ὑπὸ τινος γίνεται, καὶ ὑπὸ κινουμένου γε τούτου. τὸ δὲ
 κινούμενον ἐν ταύτῳ μένειν ἀδυνατοῦν, ἐν μέρει γενόμενον
 τῆς κινήσεως, ὑπ' ἄλλου μέρους αὐτῆς φθαρήσεται· τοῦ γὰρ
 αἰτίου μὴ ὄντος εἶναι τὸ αἰτιατὸν ἀδύνατον· λυθείσης οὖν
 τῆς ὑποστησάσης αὐτὸ κινήσεως φθαρήσεται. ὅτι γὰρ οὐ 25
 πάσης ἦν ἀποτελεσμα τῆς κινήσεως, δηλοῖ τὸ καὶ πρότερον
 κινεῖσθαι τὸ αἷτιον τῆς τούτου συστάσεως. εἰ δὲ ἐκ μέρους
 30 β ἐστὶ τῆς κινήσεως, ἐκείνου καταλήξαντος οὐκ ἔσται. Πόθεν
 δέ, ὅτι τὸ φθαρτὸν γενητόν; εἰ γὰρ φθαρτόν ἐστιν, ἔχει τι
 ἐναντίον, ἐκεῖνο δῆπου τὸ φθαρτικὸν ἑαυτοῦ· φθίρεται γὰρ 30

4 ὅ|ὅτι 6 φύσει 14 καὶ ἄφθαρτον im. add., καὶ
 del. Sch. 16 γενόμενον, corr. Sch. 18 nempe ἐκείνω
 22 ἀδύνατον, corr. Us.

ὑπὸ ἐναντίου πᾶν τὸ φθειρόμενον. εἰ δὲ ἔχοι ἐναντίον, ἢ
καὶ ἐξ ἐκείνου ὁδὸς ἐστὶν εἰς αὐτό, καὶ εἴη ἂν γενητόν·
f. 34 v. ἢ φθαρέντος αὐτοῦ | μόνως ἔσται τὸ ἐναντίον, γεγονὸς
καὶ ἄφθαρτον, μηκέτι εἰς ἐκεῖνο μεταβάλλον· δέδεικται δὲ
5 ὅτι πᾶν γενητὸν φθαρτόν· φθαρήσεται ἄρα. φθορὰ δὲ τοῦ
ἐναντίου τὸ ἐναντίον· ὥστε ἐκεῖνο ἐκ τούτου γενήσεται· οὐκ
ἄρα ἀγέννητον ἦν. Πόθεν δέ, ὅτι πᾶν τὸ ἀγέννητον ἄφθα-
τον; εἰ γὰρ φθαρτόν, δεδείχαμεν δὲ ὅτι πᾶν τὸ φθαρτόν
γενητόν, ἔσται τὸ ἀγέννητον γενητόν· ὥστε τὸ ἀγέννητον ἄφ-
10 θαρτον. Ὅμοιως δὲ καὶ τὸ ἄφθαρτον ἀγέννητον· εἰ γὰρ δ
γενητόν, ἔσται φθαρτόν τὸ ἄφθαρτον· δέδεικται γὰρ ὅτι
πᾶν τὸ γενητὸν φθαρτόν. Τὰ ἄρα τέτταρα ἀξιώματα ἀλη-
θῆ, ἡρτημένα δυεῖν ἀξιωμάτων, ὧν τὸ μὲν λέγει τὸ ἀπὸ
ἀκινήτου πᾶν ὑποστὰν ἀμετάβλητον εἶναι κατ' οὐσίαν, τὸ
15 δὲ τὸ ἀπὸ κινουμένου πᾶν ὑποστὰν μεταβλητὸν εἶναι κατ'
οὐσίαν.

II. Τίνα λέγει τὸν πάντα χρόνον, ὅταν λέγῃ, ὥς οὐδ'
ἢ τοιαύτη σύστασις τὸν πάντα μενεῖ χρόνον [p. 546^a];
ἢ εἰ ὁ πᾶς χρόνος αἰῶνός ἐστι τοῦ παντός εἰκὼν (λέγεται
20 γὰρ καὶ ὁ αἰὼν πᾶς· τὸ μὲν οὖν παρὰδειγμα τὸν
ἅπαντα αἰῶνά ἐστιν [Tim. 38^c]), μέτρον δὲ ὁ πᾶς αἰὼν,
μέτρον ἄρα καὶ ὁ πᾶς χρόνος. ἀλλ' ὃ μὲν τῆς τοῦ νοητοῦ
ζώου ζωῆς μέτρον, ὃ δὲ τῆς τοῦδε τοῦ κόσμου ζωῆς, ὁ
χρόνος. καὶ εἴη ἂν τῆς τῶν ἐν αὐτῷ πάντων ἀσωμάτων
25 κινήσεων καὶ σωματικῶν πασῶν κοινῆς συναποκαταστάσεως
μέτρον παντελές· ὃ δὴ πολλάκις ἀνελισσόμενον ποιεῖ τὸν
ἅπειρον χρόνον, διὰ τὴν ἐν τῷ αἰῶνι δύναμιν ἅπειρον λαμ-
βάνοντα τὴν κατὰ γένεσιν ἀπειρίαν, τῷ πάλιν καὶ πάλιν
γιγνομένην ἅπειρον, ἐκείνης οὐσης ἀπείρου καὶ οὐ γιγνο-

4 μεταβαλόν, corr. H

tum ω 19 εἰ ὁ πᾶς —

21 cf. Pl. Tim. 30^c

λίσσόμενον schol.

13 ἀξιωματόιν H nec prorsus cer-

27 χρόνον e Proclo schol. Plat. 546^a

23 ζώου om. schol.

26 συνε-

μένης. ὥς οὖν πᾶς ὢν | χρόνος τὸν πάντα βίον ἔχει τῆς f. 35r.
 τοῦ παντός ἀποκαταστάσεως, ἐν ᾧ τὸ μὴ φθαρὲν ἀφθαρτὸν
 ἐστίν. οὐδὲν οὖν φθαρτὸν μένει τὸν ἅπαντα χρόνον· οὐδὲν
 γὰρ τῷ κόσμῳ συζῆσαν κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιοδικὴν
 ζωὴν φθαρτὸν ἐστίν, ἵνα μηδὲν ἕξω ἢ τῆς κοσμικῆς ὅλης 5
 ζωῆς, ἀλλὰ πᾶσαι πάντων γενέσεις, πᾶσαι πάντων μετα-
 βολαὶ ψυχικαὶ καὶ σωματικαὶ περιλαμβάνονται ὑπὸ τοῦδε
 τοῦ παντός. διὸ καὶ πᾶς κέκληται παρὰ τῶν Μουσῶν, ὥς
 παντελῇ τὸν ἀριθμὸν προστησάμενος τὸν πασῶν μεταβολῶν
 ἀφοριστικόν, ὃς ἀνακυκλούμενος ἄπειρος γίνεται. διὸ καὶ 10
 ἐπὶ τούτου τὸ ἄπειρον οὐχ οἶον ἅμα ἐστίν, ὥς ἐπὶ τοῦ
 αἰῶνος.

ΙΔ. Τὰ μὲν φυτὰ διέστησε τῶν ζώων οὐχὶ τῷ αἰσθη-
 τικῷ Περιπατητικῶς (οἶδεν γὰρ καὶ φυτῶν αἰσθησίν), ἀλλὰ
 τῷ μονίμῳ καὶ πορευτικῷ. διὸ τὰ μὲν ἔγγεια προσεῖπεν, 15
 τὰ δὲ ἐπίγεια, τὰ μὲν φερόμενα ἐπὶ γῆς, τὰ δὲ κατερρι-
 ζόμενα ἐν γῇ. λέγει δὲ ὅτι οὐ τοῖς φυτοῖς μόνοις τοῖς ἐγ-
 γείοις ὥς ἐν τῇ γῇ κατερριζωμένοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ζώοις
 τοῖς ἐπὶ γῆς κινουμένοις [καὶ] περίοδοι τινες ποιοῦσιν εὐ-
 γονίας καὶ δυσγονίας σωματῶν τε καὶ ψυχῶν. οὐ μόνον 20
 δὲ φυτοῖς εἶπεν [p. 546^a] ἀπὸ τούτων ἀρξάμενος, ἐπειδὴ
 τὸ κράτος τῶν εἰμαρμένων περιόδων ἐν τοῖς ἥκιστα μετέ-
 χουσιν αὐτοκινήτου δείκνυται ζωῆς (καὶ γὰρ ὁ Τίμαιος
 [p. 77^{ab}] ἐν μόνοις τούτοις ἔφατο μὴ εἶναι τὸ αὐτοκίνητον,
 ἀλλὰ τρίτον μέρος τῆς ψυχῆς), οἷα δὲ ἐστίν τὰ φυτὰ· διὸ 25
 καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως ὠνόμασται. τὴν γὰρ εἰμαρμένην φυσι-

1 post οὖν est ὁ | πᾶς ὢν Sch.] πασῶν | in seqq. pauca legi | βίον] ἀριθμὸν Us. | ἔχει τῆς Sch.] ἐκείνης H, l. . χεῖτη.

4 συζῆσαν scripsi] αὐξήσαν H (non l.), quo servato οὐδ' ἐν γε Us. 7 περιλαμβάνονται H (ωντ non l.), corr. Us. 8 πᾶσαι | παρὰ Sch.] l. . ρὰ, πασῶν H 9 προστησάμενος] non l.

προ, possis ὑποστ. (cf. I 88, 8) 13 τὰ φυτὰ — 17 γῇ contraxit schol. Plat. 546^a 17 τῇ ante γῇ ss. m⁸, om. schol. Plat.

19 καὶ del. Us. 25 ἀλλὰ Sch.] ἄλλο

f. 35 v. κῆν ζωὴν εἶναι φα[μεν] . . .¹⁵ . . . δηλοῖ δὲ καὶ αὐ[τὸς ἐν] Πολιτικῷ [p. 272^e] λέγων· τὸν κόσμον ἀν[έστρεφ]εν εἰμαρμένη καὶ σύμφυτος ἐπιθυμία. [οὐκουν] ἐν τούτοις μόνοις . . . τῷ κύκλῳ φησὶν φερόμενα τῆς εὐγονίας
 5 καὶ δυσγονίας, [ἃ] δοκεῖ μάλιστα καθ' εἰμαρμένην μόνην [ζῆν] οὐκ ἔχοντα τὸ αὐτοκίνητον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πλείονα τὴν ζωὴν ἔχουσι καὶ ἐλευθερω[τέρ]αν (δοκεῖ γὰρ μάχεσθαι τὸ εἰμαρμένον πρὸς τὸ ἀδέσποτον)· καὶ τῷ ὄντι σώματι συζυγεῖσα ψυχὴ καθ' εἰμαρμένην ζῆ καὶ ἥ καθ' ὑπαρξιν
 10 ἥ κατὰ σχέσιν οὖσα σωματοειδής. Τὰ τε οὖν μέτρα τῶν βίων ἀπὸ τῶν περιόδων πᾶσιν τῶν κυκλικῶν καὶ τὰ εἶδη τὰ διάφορα τῆς ζωῆς. ὥς γοῦν καὶ Ἀριστοτέλης [de gen. anim. IV 9. 778^a 1] φησὶν, ἔπονται ταῖς κυριωτέραις περιόδοις αἱ ἀκυρότεραι. κυριώτεραι δὲ αἱ τῶν αἰδίων, ἀκυρό-
 15 τεραι δὲ αἱ τῶν θνητῶν· πασῶν δὲ εἰς πάντα συντελουσῶν τῶν αἰδίων εἰς τὰ θνητά, ἄλλα ἄλλοις μᾶλλον αἷτια τῆς περιτροπῆς· οἷον τῷ μὲν σεληναία περίοδος, τῷ δὲ Κρονία, τῷ δὲ ἄλλη τις ἢ ἀφανῆς ἡμῖν ἢ ἐμφανής. πᾶν γὰρ κύκλῳ κινούμενον περίοδον ἔχει καὶ αἷτιόν ἐστι θνητῷ τινι περι-
 20 τροπῆς, εἴτε θεῖον εἴη ὄχημα εἴτε ἀγγελικὸν εἴτε δαιμόνιον. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ μέτρα τῶν τριῶν βίων διάφορα πλήθει χρόνου καὶ τὰ εἶδη τῆς ζωῆς, ὅτι καὶ τὰ αἷτια διάφορα τὰ αἰεὶ κινούμενα. λανθάνει δὲ τί τίνος αἷτιον· καὶ θαυμάζομεν διὰ τί τὸ μὲν ζῆ μίαν ἡμέραν, ὥς τὸ περὶ τὸν
 25 Ὑπανιν ποταμόν, γεννώμενον μὲν <ἐν> ἀνατολῇ, ἀποθνήσκον δὲ ἐν τῇ δύσει, τὸ δὲ ἐννέα γενεὰς ἀνδρῶν γηρῶντων, οὐχ

1 φαμεν suppl. Us. | cf. de or. chald. 48 sq. Boll Studien über Ptolem. 155² | δηλοῖ δὲ καὶ τὰ τῶν περιοδικῶν λόγων H, sic fere corr. Sch. (l. δη . . . δὲ καὶ αὐ|. .¹⁰. ὦ . . . ν)

2 ἀνέστρεφεν Pl.] ἀνα . . . σεν H, l. ἀνα 3 haec et seqq. suppl. Sch. 4 l. μόνοις . . .¹¹. | . η . . . φερόμενα; fuit igitur [εἶναι μέτρα] κύκλῳ φ. aut sim. 9 καὶ <αὐτῇ> Us. 23 δὲ τί (nisi est δ' εἰ) ex δὲ m³ 25 cf. Aristot. h. a. V 19 Aelian. V 43 Plin. XI 36 | add. Sch. 26 cf. Hesiod. fr. 183 Rz.

ὁρῶντες πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ κυκλοφορητικά, καὶ ποῖα f. 36r.
 ποίων ἡγεῖται περιτροπῶν· ἐν δὲ τούτοις ὥριστα καὶ τί
 [τὸ αἶδι]ον, ὅτι τὸ πᾶσαν κοσμικὴν περίοδον ζῶν· καὶ τί
 τὸ μακροβιώτατον, ὅτι τὸ τὸν σύνεγγυς χρόνον τῆς περιόδου
 ταύτης βιοτεῦον· καὶ τί τὸ βραχυβιώτατον, ὅτι τὸ τῷ ἐλα- 5
 χίστην ἔχοντι τὴν ἀποκαταστατικὴν ζωὴν διεξάγον τὴν ἐαν-
 τοῦ περιτροπήν.

ΙΕ. Θεῖον γεννητὸν οὔτε τὸν ὅλον λέγει κόσμον, εἰ
 καὶ προηγουμένως τοῦτον, οὔτε τὸν οὐρανὸν μόνον οὔτε τὸ
 ὑπὸ σελήνην· ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀεικίνητον καὶ περιφερόμενον 10
 εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴθ' ὑπὸ σελήνην, ὥς μὲν σωματικὸν γεννη-
 τὸν καλούμενον (οὐδὲν γὰρ σῶμα ἀνθυπόστατον), ὥς δὲ
 ἀεικίνητον θεῖον· μιμεῖται γὰρ τὰ θεϊότατα τῶν ὄντων
 ἄγρυπνον ἔχοντα ζωὴν. καὶ γὰρ οὐδὲ εἶπεν τοῦ θείου
 γεννητοῦ τὸν τέλειον ἀριθμὸν τὴν περίοδον περιλαμβάνειν, 15
 ἀλλ' ἄνευ τοῦ ἄρθρου θείου γεννητοῦ· δι' οὗ δηλοῖ πάν-
 τως ἢ τινὸς ἢ παντὸς θείου γεννητοῦ. τὸ δὲ τινὸς οὐκ
 ἐπιστημονικόν· ἀόριστον γὰρ πολλῶν ὄντων θείων γεννητῶν
 καὶ οὐχ ἑνός, οὐδ' ἂν πρὸς ἓν τι μόνον ἀντιδιηρεῖτο τῶν
 θείων γεννητῶν τὸ ἀνθρώπειον γεννητόν· οὐδὲ γὰρ ὁ ἄνθρω- 20
 πος ἑνὸς τῶν θείων ἕτερος, ἀλλὰ πάντων, καὶ περίοδον ἔχει
 διττήν, ἀμεινόνων καὶ χειρόνων γενέσεων, ἣν μηδὲν ἔχει
 θεῖον γεννητόν, ἀλλ' οὐχὶ ἓν τι μόνον. παντὸς ἄρα λέγει
 θείου γεννητοῦ καὶ οὐχὶ τινός, ὅταν λέγῃ· θεῖω μὲν οὖν
 γεννητῷ περίοδος ἐστίν, ἣν ἀριθμὸς περιλαμβάνει 25
 τέλειος [p. 546^b]. τῶν δὲ ἄλλων τὴν περίοδον οὐχὶ ἀριθ-
 μὸς περιλαμβάνει τέλειος. ἐπεὶ καὶ εἰ | [φῆς]ειέν τις τὸν f. 36v.
 κόσμον μόνον λέγεσθαι θεῖον γεννητὸν καὶ διὰ τοῦτο τὸν

6 ἀποκαταστατικὴν, corr. H | διεξά et tres litt. inc. ss.
 8 θεῖον — 14 ζωὴν habet schol. Plat. 546^b οὔτε] οὐ schol.
 9 τὸν ἐν οὐρανῷ schol., unde τὸ ἐν οὐρ. Sch. 26 post τέ-
 λειος extat ἐπεὶ καὶ παντὸς ἦν, εἰ ἔλεγεν τινὸς θείου καὶ οὐ
 παντός· quae omnia exp. m¹ 27 φήσειεν Heitz 28 τοῦτο
 Heitz] τοῦτον

ἀριθμὸν αὐτοῦ τὸν περιοδικὸν τέλειον, γελοῖον ἀντιβα[λ]εῖν
 τῷ κόσμῳ τὸν ἀνθρώπου καὶ τὴν τούτου περίοδον πρὸς τὴν
 κοσμικὴν· οὐ γὰρ εὐτακτος ἡ μετάβασις, καὶ ταῦτα Μουσῶν
 λεγουσῶν. πᾶν ἄρα λέγει θεῖον γενητόν, μεθ' ὃ τὸ ἀνθρώ-
 5 πειὸν ἐστὶ γενητόν. τῶν οὖν γενητῶν ἀεικινήτων ὄντων ἢ
 οὐκ ἀεικινήτων πάντα τὰ ἀεικίνητα θεῖα καλέσας τὸ ἀν-
 θρώπειον ἀντιδιεῖλεν ἐκείνοις, οὐκέτι μίαν ἔχον ζωὴν καὶ
 ἀριθμῷ τὴν αὐτὴν οὐδὲ ἀπαράλλακτον τὴν περίοδον. Διό-
 περ ἐκείνου μὲν παντὸς τὴν περίοδον ἀριθμὸς περιλαμβάνει
 10 τέλειος εἷς ὢν ἐφ' ἑκάστου καὶ ὁ αὐτὸς ἀποκαταστατικός, μήτε
 προσθήκη μὴτε ἀφαίρεσιν ἔχων· καὶ πάντων τελειότατος ὁ
 τοῦ παντός. μέρη γὰρ οἱ ἄλλοι, καὶ εἰ τέλειοι εἶεν, τοῦ
 κοσμικοῦ χρόνου, ὥς καὶ αὐτὰ τὰ κινούμενα μέρη τοῦ κόσ-
 μου πάντα, καὶ αἱ ζωαὶ αὐτῶν τῆς κοσμικῆς ζωῆς καὶ αἱ
 15 περίοδοι τῶν περιόδων. γενητόν μὲν οὖν καὶ τὸ πᾶν σῶμα
 καὶ ἕκαστον σῶμα, καὶν αἰδίων ἢ καὶ ἀπὸ χρόνου παντελῶς
 ἀγέννητον, ὥς ἀπ' ἄλλης αἰτίας μόνον γεννώμενον, αἰεὶ τοῦ
 ποιούντος αὐτῷ αἰεὶ τῷ εἶναι ποιούντος· γενητὰ δὲ κυρίως
 τὰ ἀπὸ χρόνου γεγονότα, ὧν τὸ ἀνθρώπειον ἐν τοῖς συνε-
 20 γνωσμένοις πρῶτον. ὅτι γὰρ καὶ ἄλλα ἐστὶν θνητὰ πρὸ
 ἡμῶν, δῆλον· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν αἰδίων καὶ λογικῶν εἰς τὸ
 ἀσθενὲς τοῦτο ζῶον καὶ βραχύβιον ἀμέσως ἢ δημιουργία
 f. 37 r. προῆλθεν, ἀλλ' ἐστὶ καὶ ἄλλα γένη μακροαῖωνα ἐγ' γνὺς θεῶν
 οἰκοῦντα, <ᾧ> εἰς ἐκείνην [τὴν τάξιν τατ]τόμεθά ποτε· γέ-
 25 νοιτο δ' ἂν . .¹¹. . ἐκείνων εἰς τὸ γένος ἡμῶν μετάβασις,

1 ἀντιβαλεῖν Sch.] ἀντικα εἶν H, l. ἀντι . . . ν 6 πᾶν|τατα, prius τα ins. m³ 7 <εἶδει> καὶ ἀριθμῷ Us. 13 τὰ ss. m³

17 μόνον] ideo tantum omne corpus genitum est, quod ex alio natum est. Sic edendum censeo: μόνον, γεννώμενον αἰεὶ, τοῦ ποιούντος αὐτὸ αἰεὶ etc. 18 αἰ et supra i ir. εἰ

23 καὶ | μακροαῖων, m¹ ss. α, m³ ss. ων et acc. in ω priore ἐκείνην H, non l. 24 τὴν τάξιν τατ- suppl. Sch. (possis ταττόμενα)

25 ἐκείνην H, l. νων | [μᾶλλον ἀπ'] ἐκείνων Sch., sed nos ad illos ascendimus. Ergo δ' ἂν [ποτε καὶ τις] ἐκείνων

οὐ κατ' οὐσίαν ἀληθῶς ἐκεῖ τεταγμένων, ἀλλὰ .¹⁰. . ἐσχά-
των ἐκεῖ γιγνομένων.

ΙΣ. Τὸν τέλειον ἀριθμὸν οὐ μόνον χρὴ νοεῖν ἐπὶ
δακτ[ύλων τι]θέντας (οὗτος γ[ὰρ ἐστίν] ἀριθμητὸν μᾶλλον
ἢ ἀριθμὸς καὶ τελειούμενος καὶ οὐδέποτε τέλειος, ἀεὶ γιγνό- 5
μενος), ἀλλὰ τὴν αἰτίαν τούτου νοεῖν μὲν οὖσαν, περιέχου-
σαν δὲ τὸν πεπερασμένον ὅρον τῆς τοῦ κόσμου πάσης
περιόδου. ὥς οὖν ὁ Μῆν ἐπὶ σελήνης θεὸς ὢν ὑφίστησι
τὸν ἀριθμούμενον μῆνα τῆς περιόδου τῆς σελήνης, καὶ ὥς
αἱ Ὡραι τὰ μέτρα τὰ ἐμφανῆ γεννῶσι τῶν ὥρων, οὕτω 10
πολλῷ πρότερον ὁ τέλειος ἀριθμὸς ἐστίν ὁ ἐστὼς πρὸ τοῦ
κινουμένου. καὶ καθ' ἕκαστον τῶν ἀεικινήτων ἔστιν τις
νοῦς, ὃς καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἐν αὐτῷ συμπεραίνει καὶ τὴν
ἀποκατάστασιν τὴν σωματικὴν. οὐκ ἄρα δεῖ ζητεῖν, τίς ὁ
τέλειος ἀριθμὸς, εἰς μυριάδας ἀποβλέποντας τόσας καὶ τό- 15
σας. οὐδὲ γὰρ δυνατόν ἐπὶ τοῦ παντὸς εὐρεῖν τοῦτον, ὅτι
μηδὲ πάντων τῶν κινουμένων δυνατόν τὰς περιόδους εὐρεῖν·
οὐδὲ γὰρ πάντα τὰ περιόντα κύκλῳ, πολλαπλασίων ὄντων
τῶν μὴ καθεωραμένων θείων καὶ δαιμονίων σωματών, καὶ
ᾧ δὲ ὁρῶμεν, ὥς τῶν ἀπλανῶν, τούτων ἑκάστου τὴν περιό- 20
δον εὐρεῖν ἀδυνάτου πᾶσιν ὄντος. κινεῖται μὲν γὰρ ἕκαστος
περὶ τὸ ἑαυτοῦ κέντρον· κινούμενος δὲ ἔχει τινὰ χρόνον τῆς
περιόδου, καθ' ὃν εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα τελευτᾷ· τούτου δὲ
τὸν ἀριθμὸν δαίμονες | μὲν εἶδεῖν ἄν, ἀνθρώποις δὲ f. 37 v.
ἀμήχανόν ἐστ[ιν. εἰ δὲ καὶ] τῶνδε ἡύρηντο οἱ χρόνοι τῶν 25

1 ἐσχάτη H, σχα... l. ego; suppl. κατὰ σχέσιν aut sim.
3 cf. in Tim. 270^c sqq. | τὸν τε .⁸. . ἄριθμὸν l., τὸν τοιόνδε ἀριθ-
μὸν H. Haec et seqq. ex schol. Plat. 546^b suppl. Sch., qui
affert τὸν τέλειον δ' ἀριθμὸν — 8 περιόδου (δ' omisi)
4 δακτ... θέντας 8 σελήνην H, l. . ἐλή. η. (num recte?)

14 καὶ (exp. m³ uv.) οὐκ 16 οὐ m¹ δὲ add. m³ | ἐπὶ —
τούτων im. add. m³ | τούτων, corr. H 23 ὃν] ἦν sed η ir.

24 μὲν εἶδειαν (sic, corr. Sch., fuit εἶδεῖν)^{ἄν} ἀνθρώ- solus l. H

25 sic fere suppl. Sch. | τῶνδε Us.] τῶν δὲ H, l. ὠνδε

[ἡμῖν ὄρα] τῶν, ποῖος νοῦς πάντων τῶν δαιμονίων κινή-
 μάτων ἢ τῶν ἄλλων εὔρεν ἂν τοὺς περιοδικοὺς ἀριθμούς;
 ἀλλὰ μὴν τὸν ἀποκαταστατικὸν τοῦ παντὸς ἀριθμὸν ἐκ τού-
 των ἀνάγκη μετρεῖσθαι πάντων· πολλῶ ἄρα μᾶλλον ἐκείνον
 5 ἀδύνατον εὔρεῖν. ὅσοι δὲ τὸν ἐκ τῶν ἑπτὰ κοσμοκρατόρων
 εὔρεῖν ἐπειράθησαν ἔνα καὶ τέλειον ἀριθμόν, εἰς μέρος τοῦ
 παντὸς ἰδόντες ὤρήθησαν ἔχειν τὸ πᾶν. οὔτε οὖν τὸν τοι-
 οῦτον ἀριθμὸν ἀποδεκτέον τούτοις ἀδύνατον ὄντα πρὸς εὔρε-
 σιν καὶ οὔποτε τέλειον οὐδὲ περιέχοντα τὴν περιόδον, ἀλλὰ
 10 συμπαρατεινόμενον, οὔτε ὅπερ εἶπον ἄλλοι, τὸν αἰῶνα αὐτόν,
 ὅς ἐστιν τοῦ χρόνου πατήρ. περιέχει μὲν γὰρ καὶ ἐκεῖνος,
 ἀλλ' οὐ τὴν τοῦ θείου γεννητοῦ περιόδον, ἀλλ', ὥς φησιν
 Ἀριστοτέλης, αὐτὸν τὸν ἄπειρον χρόνον. καὶ ἔτι οὐδὲ
 ἀριθμὸς ὁ αἰὼν, ἀλλὰ πρὸ ἀριθμοῦ παντός, ἐν ἐνὶ μένων,
 15 ὥς φησιν ὁ Τίμαιος [p. 37^d]. ὁ γὰρ ἀριθμὸς ἐκεῖ, ὅπου
 ἑτερότης· ὁ δὲ αἰὼν πρὸ ἑτερότητας καὶ πρὸ τοῦ ζώου τοῦ
 παντελοῦς. ἀλλ' ἐπεὶ κατ' ἀριθμὸν ὁ χρόνος ὁ ἐμφανὴς
 κυκλεῖται, ὥς φησιν ὁ Τίμαιος [p. 38^a], εἴη ἂν πρὸ τού-
 του ὁ κυκλῶν ἀριθμὸς, ἀποκαταστατικὸς ὢν τῆς περιόδου
 20 πάσης. καὶ εἰ μὲν κἀκεῖνος ἐν γενέσει εἴη, πάλιν ἔσται κατ'
 ἀριθμὸν ἄλλον καὶ εἰς ἄπειρον· εἰ δὲ ἀριθμὸς μόνον αἰὲ
 ὢν αἴτιος τοῦ κατ' ἀριθμὸν κυκλουμένου χρόνου, ἀριθμὸς
 ὢν αὐτὸς νοερὸς καὶ οὕτω χρόνος ὡς χορόνους τις ὢν, τοῦ
 f. 38 r. χορεύειν αἴτιος τῷ κόσμῳ (τῆς κατὰ κύκλον ἀποκαταστά-

1 ἡμῖν ὄρα τῶν Us. et Sch.] l. . . ⁸. ων | l. π . . . σνοῦ . . . ντω
 τω . . . μο | μάτων ἢ τῶν ἄλλων . . . ⁷. τοὺς | κοὺς
 ἀριθ. οὐς ἀλλὰ μὴν . . . ⁸. | ατα ὃν τοῦ π . . . ¹⁶ | . . . ⁸. η
 μετρεῖ . . . ⁸. νπολλωιᾶρα, cetera H 3 τὸν spatium non explet
 5 τὸν Us.] τῶν | ἐκ τῶν supra ras. ss. m³ verum puto δὲ ἐκ
 τῶν — <τὸν> ἔνα cf. Procl. in Tim. 271^b Aet. 363 Diels Lyd.
 de mens. III 16 W. Firmic. 2, 25 8 malim <ἐν> τούτοις
 13 cf. de caelo I 9. 279^a 25 II 1. 283^b 28 17 παντελῶς,
 corr. m³

σεως χορείας λεγ[ομένης]) . . ἐν τῷ ἐβδόμῳ τῆς Πολιτείας
 [p. 529^d] Σωκράτης ἀληθινὸν ἀριθμὸν π[ρο-
 σειπῶ]ν ἐν αὐτῷ φησιν εἶναι τὸ αὐτοτάχος καὶ τὴν αὐτο-
 βραδυτῆτα, καὶ χρῆναι τὸν ὥς ἀληθῶς ἀστρονομικὸν ἐκεῖνον
 δοῶν ἀντὶ τῶν ἐμφανῶν οὐρανίων χρονικῶν μέτρων, περὶ 5
 ἃ διατρίβουσιν οἱ πολλοὶ τῶν τὰ οὐράνια φροντιστῶν. εἰ
 γὰρ ἐννοήσαιμεν, ὅτι χρόνῳ μὲν ὀρίζεται τὸ ταχὺ καὶ βραδύ,
 τὸν δὲ ἀριθμὸν ἐκεῖνόν φησι ταῦτα περιέχειν, συναγάγοιμεν
 ἂν ἐξ ἀνάγκης τὸν ἀριθμὸν ἐκεῖνον χρόνον εἶναι· καὶ εἰ
 προσεγνωσάμεν, ὅτι ἢ ὁ μετ' οὐρανοῦ γεγονώς ἐστι χρόνος 10
 ἢ πρὸ ἐκείνου τις, ὁ δὲ μετ' οὐρανοῦ γεγονώς γενητός,
 οὗτος δὲ ἀληθινὸς ἀριθμὸς ὑπ' αὐτοῦ λέγεται, δῆλον ὥς
 ἀναγκάσομεν ἐκεῖνου προεστάναι τοῦ κατ' ἀριθμὸν ἰόντος
 τὸν αὐτοαριθμὸν, τοῦ γενητοῦ τὸν ἀληθινόν. θεὸς οὖν
 ἐστὶν ὑπερκόσμιος ὁ χρόνος ἐκεῖνος, οὕτως ἀριθμὸς ὥς 15
 ἀριθμῶν πάσας περιόδους τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ζώντων, καὶ
 ἀποκαθιστὰς πάντα κατὰ τὰ ἑαυτῷ σύμφυτα μέτρα. καὶ
 οὗτος μὲν εἷς τέλειος καὶ ἀληθινὸς ἀριθμός· λοιπὸν δὲ
 ἄλλος καθ' ἕκαστον θεῖον γενητόν, ὥς μὴν ἐπὶ σελήνης
 καὶ ἐνιαυτός ἐπὶ ἡλίῳ, καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως ἢ ἐμφανῶν 20
 ἢ ἀφανῶν, θείων ὄντων γενητῶν καὶ ἀεὶ ὁσαύτως ζώντων
 κατὰ τὰς ἰδίας περιόδους τὰς τε ψυχικὰς καὶ τὰς σωματικὰς,
 εἴτε οὐρανίας ἐχόντων τάξεις εἴτε ὑποσελήνους, ἀερίας τινάς,
 ἐνυδρίας ἢ χθονίας. ἐστὶ γὰρ ἐν ἑκάστη μοίρᾳ τοῦ παν|τός f. 38 v.
 . . . 45 . . . δὲ . . . 10 . . . παντὶ τῷ ἀριθμῷ . . . 10 . . . ἀποκαταστατικῷ 25
 θείου γενητοῦ [τ]ινος ἐκεῖνος ὁ τοῦ ἀνθρωπείου γενητοῦ

1 ὃν requirere videtur spatium; at ubi verbum fuit finitum? nam etiamsi προσεῖπεν scribas, ne sic quidem ὃν aptum. Platonis locum indicavit Sch., qui est. Pr. in Tim. 244

2 σωκράτης H, nil l. 6 ne desideres aliquid, cf. Pl. apol. 18^b ἀνὴρ τὰ τε μετέωρα φροντιστής 8 συν. γ . . . | μεν l., omnia dat H 9 ἂν ss. m³ 12 ἀληθινός i ir. m³ uv. (idem v. 18)

14 αὐτὸν ἀριθμὸν, corr. Us. 18 λοιπὸν] σ ex v m³? rectene?

25 praecessit fere εἰ γὰρ ὑποτέτακται 26 θείου γενητοῦ H, paene nihil l. | -είου γενητοῦ H solus l.

[ἀριθμ]ός, ἴδιος ὢν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς [καὶ] μετρη-
 τικὸς ταύτης καὶ ἀποκαταστατικὸς, οὐκέτι τέλειός ἐστιν
 ἀπλῶς ὥς ἐκείνων ἕκαστος, ἀλλὰ, καθάπερ αὐτός φησιν
 [p. 546^ο], κύριος ἀμεινόνων καὶ χειρόνων γενέ-
 5 σεων. καὶ γὰρ οὗτος πρὸ τῶν ἀνθρωπίνων ἐστὶ περιόδων,
 εἴπερ κύριος αὐτῶν ἐστιν, περιέχων τὰ διάφορα μέτρα τῆς
 τοῦ ἀνθρωπέλου γενητοῦ ζωῆς καὶ τῆς εὐγονίας αὐτοῦ καὶ
 δυσγονίας. ἀλλὰ τοῦτον μὲν εἰς ὕστερον εὐρήσομεν ὅστις
 ἐστίν· νῦν δὲ ὁ παντὸς θείου γενητοῦ τῆς συμπάσης ζωῆς
 10 ἀριθμὸς εἷς καὶ πολὺς ὢν, ὥς καὶ τοῦ ὅλου κόσμου κοινὸς
 καὶ ἑκάστου τῶν θείων γενητῶν ἴδιος, τέλειος μὲν ἅμα
 λεγέσθω καὶ ἀληθινός, <ἀληθινός> μὲν ὥς νοερός, τέλειος
 δὲ ὥς τελεσιουργός· ὅς καὶ δῆλον ὅτι καὶ πρὸ πάσης ψυχῆς
 ἐστίν, εἴπερ καὶ ψυχὴ πᾶσα κατὰ χρόνον ἐνεργεῖ καί, ὥς
 15 ἐν Φαίδρῳ λέγει [p. 247^d], διὰ χρόνου θεᾶται πᾶν ὅπερ
 ἂν θεᾶται. νοῦς ἄρα τίς ἐστίν θεῖος, εἴπερ καὶ τὸ κατ'
 αὐτὸν κινούμενον θεῖόν ἐστι γενητόν.

ΙΖ. Τὸν μὲν τέλειον ἀριθμὸν τῆς περιόδου τοῦ θείου
 γενητοῦ παντὸς ὅτι νοερὸν χρὴ νομίζειν, εἴπομεν. τὸν δὲ
 20 τῆς ἀνθρωπέλας περιόδου ποῖόν τινα ῥητέον; ἢ δῆλον ὅτι
 πολλοστὸν ἀπ' ἐκείνου καὶ οὐκέτι τέλειον ἀπλῶς, διττῶν
 ὄντα κύριον γενέσεων, ὥς αὐτός φησιν, ἀμεινόνων καὶ χει-
 25 ρόνων, ἀλλὰ συμφυᾶ μὲν τῇ οὐ|σίᾳ συμφ[υᾶ
 δὲ⁵⁰ . . . ἐ[φ]έστηκεν ταῖς περιόδοις τοῦ ἀνθρωπέλου
 γενητοῦ, κύριος ὢν (ὥς φησιν) διττῶν, ἀμεινόνων καὶ χει-
 ρόνων γενέσεων των, ἀληθεὶς ὅτι τῶν αἰδίως
 περιαγομένων δεῖ τινα προϋπάρχειν τῆς κυκλήσεως αἰτίαν
 ἀκίνητον. ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ ἀνθρώπειον γενητόν ἔχει περιό-
 30 δους, εἰ καὶ ἀμεινούς ἢ χείρους, ἐστίν τις ὁ καὶ τούτων
 μετρητικὸς πρὸ τῶν κατ' ἀριθμὸν μετρομένων, ὁ μετρῶν

1 καὶ suppl. Sch. 12 ἀληθινός, i ex ei facere coepit
 m⁹ | add. Us. 24 ante ἐφέστηκεν fort. ὁ. (i. e. ὁς)
 25 φησιν — χειρόνων solus H 26 post γενέσεων fort. est καὶ

αὐτάς, εἴτε τις Προμηθεὺς ὢν εἴτε καὶ ἄλλος τις τῶν τελούντων ὑπὸ τὸν ἕνα τῆς πάσης αἴτιον παλιγγενεσίας θεὸν ἔν τε τοῖς θείοις γενητοῖς οὕσης καὶ τοῖς μὴ θείοις. πᾶσα γὰρ ἡ χρονικὴ σειρὰ τοῦ ἑνὸς ἐκείνου θεοῦ ἀνῆπται, μετροῦσα τῷ πάλιν καὶ πάλιν τὴν ἀποκατάστασιν ἐκάστων 5 καθ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὄρον. δεῖν οὖν λέγω καὶ τὸν κύριον τῶν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων τοῦ ἀνθρώπου γενητοῦ περιόδων ἀριθμὸν ὁρᾶν μὴ μόνον ἐν αὐταῖς ταῖς κατ' αὐτὸν ἀνακυκλουμέναις ψυχαῖς καὶ συντελούσαις εἰς τὸ ἀνθρώπειον γενητόν, μηδὲ ἐν τῇ εἰμαρμένῃ μόνον, ἀλλὰ πρὸ 10 τούτων αὐτὸν καθ' αὐτόν, εἴτα καὶ ἐν τῇ εἰμαρμένῃ καὶ ταῖς ψυχαῖς. τὸ γὰρ ἄμεινον καὶ τὸ χειρόν τῶν γενέσεων ἀπὸ τῆς ποιᾶς ζωῆς τῶν ψυχῶν καὶ ἀπὸ τῶν εἰμαρμένων συμπλέκεται περιόδων. εἰ οὖν ἀμφοτέρων εἰμαρμένη περιέχει τὴν αἰτίαν τῶν τε εὐγονιῶν καὶ τῶν δυσγονιῶν, ὁ δὲ 15 διπλοῦς οὗτος ἀριθμὸς παρὰδείγμα ἔστιν ἀμφοῖν, εἴη ἂν καὶ ἐν τῇ εἰμαρμένῃ πάντως· καὶ εἰκότως, ἐπειδὴ καὶ πά[σης] f. 39^v. τῆς [γενέσεως] τὸν ἀριθμὸν περιείληφεν θείας [τε καὶ ἀνθρώπινης·] ἢ πῶς ἀποκαθίστησι τὸν κόσμον κατὰ τοὺς οἰκείους ὄρους, πάντων οὕσα κινητικὴ τῶν ἐγκοσμίων, τῶν 20 βραχυπόρων καὶ μακροπόρων; ἀλλ' αὐτὸν ἀνάγκη καὶ ἐν αὐταῖς εἶναι τοῦτόν γε ταῖς ψυχαῖς ταῖς εἰς τὸ ἀνθρώπειον γένος λούσαις ζωτικαῖς· αὐτοκινήτως γὰρ ζῶσιν καὶ οὐ περι-άγονται μόνον ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης, ὥσπερ τὰ πληγῇ νεμό-μενά φασιν, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὰς περιάγουσιν. ἔστιν οὖν ἀριθ- 25

1 de Prometheo cf. infra f. 55 15 αἰτί m¹, αν ss. m³
 17 l. σης . . .²¹. πε | φενθειςσ . . .²⁸. | στησιν 18 -στον l. H,
 γενέσεως suppl. Us. | περιείληφεν . . . τὰς θείας· ἢ H 19 l. στη-
 σιν . . .²⁶. | πάντων οὕσα κι . . .²². | αχυπόρων κ . . .¹⁷. |
 αγ . . . κ . . .²⁴. | . . .²⁸ γένος | . . . σα . σζ . . .¹³. νή . . .
 γὰρ ζῶσιν | 20 cf. Pl. 546^a 21 αὐτὸν Sch.] αὐτήν H
 22 de τοῦτόν γε dubito 23 fort. ζωτικῶς; certe ζωτικαῖς aut
 corr. aut perperam exceptum 24 Heracliti fr. 55 Byw. (πᾶν
 ἔρπετον πληγῇ νέμεται)

μὸς ζωτικὸς κινούμενος περιοδικῶς, <περιόδων> ἀμεινόνων
 ἢ χειρόνων· ἐκάστη δὲ δυοειδὴς οὔσα καὶ κύκλος ταύτου
 καὶ θατέρου, κατὰ μὲν τὸν ταύτου κύκλον ἔχει τὴν ἁρ-
 μονίαν τὴν κρείττονα, κατὰ δὲ τὸν θατέρου τὴν χείρονα·
 5 μηδέποτε μὲν ἔξω γιγνομένη πάσης ἁρμονίας (ἐκπέσοι γὰρ
 ἂν καὶ τῆς οὐσίας αὐτῆς ἐν ἁρμονικοῖς ὑφεστώσεως λόγοις),
 κρείττονα δὲ ἁρμονίαν ὅμως δεχομένη καὶ χείρονα καὶ ἀριθ-
 μὸν ἄλλον μὲν ἐκείνης, ἄλλον δὲ ταύτης προβάλλουσα.
 καθάπερ οὖν τὸν τῶν θείων περιοδῶν ἀριθμὸν οὐχὶ πλη-
 10 θος ἐννοοῦμεν (ἀπεριήγητον γὰρ ἦν), ἀλλ' ἀπὸ τῆς ποιότη-
 τος τέλειον αὐτὸν ἐλέγομεν ὥς τελεσιουργόν, οὕτω δὲ καὶ
 τὸν τῆς ἀνθρωπείας καὶ διττὸν ποιῶμεν, μὴ κατὰ τὸ ποσὸν
 αὐτὸν νοήσωμεν, ἀλλὰ κατὰ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς, τέλειον καὶ
 ἀτελεῖ, ταῦτοποιὸν καὶ ἑτεροποιόν, ἐπιστρεπτικὸν καὶ γενεσι-
 15 ουργόν. ἡ μὲν γε μυριάς, ἣτις ἐστὶν ἁρμονία κρείττων, ἐκ
 τῆς τριωδομένης γενομένη μονάδος ἐπιστραφεύσης εἰς ἑαυ-
 τὴν ἀποκαταστατικὴ τίς ἐστὶν καὶ τελεσιουργὸς τῆς ψυ-
 χῆς, ἐπανάγουσα πεσοῦσαν αὐτὴν εἰς ἐκεῖνο πάλιν ὅθεν ἦκει
 δεῦρο, καθάπερ εἶπεν ὁ ἐν Φαίδρῳ Σωκράτης [p. 248°].
 20 καὶ γὰρ ἡ μὲν μονὰς Διὸς ἐστὶ, μονοειδῶς πᾶν περιέχουσα
 τὸ πᾶν· ἡ δὲ δεκάς Διονυσιακὴ (τίκει γοῦν αὐτὸν δεκά-
 μηνον ὁ πατήρ πάσης ἀποκαταστάσεως αἰτίον)· ἡ δὲ ἑκατον-
 τὰς αὐταῖς προσήκει ταῖς ψυχαῖς, γεννηθείσαις ἐκ τῆς
 δεκάδος εἰς ἑαυτὴν εἰσιούσης. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἡ μὲν
 25 μονὰς ἐνοειδὴς οὔσα τῆς πάντων ἀρχῆς ἐστὶν [εἰκῶν]· ἡ δὲ
 δεκάς τῆς νοεῶς αἰτίας, ἣτις εἰς ἑαυτὴν στραφεῖσα μετὰ

1 add. Sch. 5 γιγνομένην | ἐκπέσοι Us.] ἐκπεσεῖται sed
 ται ss. 10 nempe ἐννοοῦμεν 13 αὐτὸν] an διττὸν?
 15 μὲν γε pro μὲν γὰρ ut saepe, cf. f. 77^v. exc. Menon. 9, 22
 Menand. rh. 37, 5 Philostr. v. Ap. IV 38, 3 Wendland Philol.
 N. F. XI 272 22 l. ἀποκαταστάσεω . . . | τιον, omnia H
 24 δεκάδος εἰς H.] l. δεκάδ . . . | 25 εἰκῶν supplevi in loco
 evanido, ubi αἰτία praebebat H 26 εἰς ἑαυτὴν H] l. εἰ . . . v
 de his quoque dubitans; fuitne ἐπιστραφεῖσα?

τὴν πρόοδόν ἐστιν δεκάς· ἡ δὲ ἑκατοντάς ψυχικὴ λοιπὸν
ὥς τριωδουμένα μονάς καὶ ἐξ ἀμφοῖν οὕσα· στραφεῖσα οὖν
εἰς ἑαυτὴν ὑφίστησιν αὕτη ζωὴν ἀντενεργήτως ἀποκαταστατι-
κὴν εἰς τὴν ἀρχήν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ μυριάς ἀποκαταστατικὴ
ψυχῆς ἐστιν. ὁ δὲ ἕτερος ἀριθμὸς ὁ ἐκ τῆς ἑκατοντάδος 5
ἐπὶ τὸν πέντε καὶ ἑβδομήκοντα γεγωνὶς ἐνέργειά τις ἐστιν
καὶ αὐτὸς ψυχῆς (μένει γὰρ ἡ τριωδουμένη μονάς), ἀλλὰ
ἐκπεσούσης εἰς τὸ χεῖρον, εἰς ἑαυτὴν δὲ συννεῦσαι μὴ δυνη-
θείσης. λείπων γὰρ ἐστιν ἐκεῖνος τῷ ἀπὸ τῆς πεντάδος,
ἣν ἱερὰν δικαιοσύνης οἱ Πυθαγόρειοί φασιν· ἐλλείπων 10
οὖν τῷ τῆς αὐτοπραγίας εἶδει τῆς εἰς γένεσιν ἐξελεύσεως
ζωῆς ἐστιν εἰκὼν· ἣν ὁ θατέρου κύκλος προβάλλων γενεσι-
ουργὸν ἀποτελεῖ τὴν ὅλην ἡμῶν περιόδον ἀντὶ νοεράς, καὶ
ἀλλοτριωπραγοῦσαν ἀντὶ τῆς ἐπιστρεφούσης εἰς ἑαυτήν. Τοῦ
τοίνυν ἀριθμοῦ τῆς ἀνθρωπείας περιόδου δυοειδοῦς ὄντος 15
κατὰ τε τὴν εἰμαρμένην ποιήσιν καὶ κατὰ [τὴν ψυχικὴν 1.40
ζωή]ν, δεῖ τὸν καιρὸν παραλαβεῖν, [ὅς διττ]ῶν ἐστιν ψυχῶν
οἰστικός, τῶν ἀμεινόνων καὶ τῶν χειρόνων, καὶ τὰς συζεύ-
ξεις ἐν τοῖς κ[ρίεττο]σιν π[οι]εῖσθαι τῶν καιρῶν.

ΙΗ. Ὅτι Κρόνιος πρὸς τοὺς διαφθείροντας τὸν κόσμον 20
ἰστάμενος καὶ τοὺς γεννητὸν ἀκούοντας ὥς τοῖς φθαρτοῖς
οἰκεῖον ‘ἄθλιοι’ φησὶν ‘καὶ τὰς ἐναντίας δυνάμεις τῷ
πυρὶ μὴ ἱστορήσαντες ἀξιωμαχοῦς οὕσας’. καὶ ἔτι ὅτι οὐ
πάντα φθείρει τὸ πῦρ· οὐκ οὖν τὰ λῖνα τὰ ἐκ τῆς λίθου
τῆς Καρυστίας. καὶ ὅτι τὸ θεῖον πῦρ τῷ παρ’ ἡμῖν πολέ- 25

5 ἑκάτερος 7 τριωδουμένη 10 πυθαγόριοι cf. theol.
ar. 27, 18 Syrian. 892^a 11. 906^a 27 17 comma ante δεῖ est
in codice | 1. παρα|. .¹⁰. ων, παραλαβὼν γενέσεων ἐστὶν διτ-
τῶν H 18 1. οἱ . . . ὅς, τῶν ἀμει|. .⁹. ων χειρόνων, om-
nia H 19 κ vidit H 21 ἰστάμενος H, 1. . . . |μενος|
γεννητὸν H^b (ἀγερων H^a), 1. . . . ν 22 οἰκεῖον (sic H)
extare non affirmo neque aptum existimo | ἄθλιοι Sch] αἰδίοι
H, 1. α . . . οι 23 ἀξιωμαχοῦς H, 1. ἀ χονσ
24 cf. Apollon. mirab. 36 et Keller praef. LIV

μιον· οὐ καταφέρεται γοῦν κεραυνὸς εἰς οἰκίαν ἐν ἣ πῦρ
 ἔστιν οὐδὲ ἐνθα δέρμα ἀνάκειται φώκης· σχολῇ ἄρα τὰ
 ἄλλα φθείρει τὸ πῦρ, φεῦγον τὴν θάλασσαν ἐν ἣ αἱ φῶκαι.
 ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ δάφνην φέρεται κεραυνός· διὸ καὶ ὁ μῦθος
 5 τὸν Ἀπόλλω λέγει φεύγειν τὴν Δάφνην.

ΙΘ. Ὅτι Κρόνιος τὰς δύο ἁρμονίας [p. 546^ο] ἀκούει
 κατὰ μὲν τὸ ἄρρεν τὸν μῦρια, κατὰ δὲ τὸ θῆλυ τὸν ΖΦ·
 καὶ φησὶν, ὅτι δεῖ καὶ τὸ ἄρρεν τῷ θήλει συζεύγνυσθαι
 κατὰ τὸν τούτων λόγον καὶ τὴν ψυχὴν τῷ σώματι· καὶ γὰρ
 10 τούτων λόγος <ὥς> ἄρρενος πρὸς θῆλυ· καὶ ἡ ἐμμελής
 τούτων ἀκείνων σύνοδος (ἐμμελής δὲ ὥς κατὰ λόγον οὔσα
 μουσικόν) εὐγονίαν ποιεῖ, ἣ δὲ ἐκμελής ἀφορίαν καὶ παιδᾶς
 ἀμούσους.

Κ. Ὅτι Δημήτριος ὁ γεωμέτρης μὲν, Πορφυρίου
 15 δὲ διδάσκαλος, εἰς τὴν σύζευξιν τῶν ὁμοίων ἀνάγει πάντα
 καὶ ἐκ τῶν ἀριθμῶν δείκνυσθαι φησιν, ὅτι καὶ ἐν τῇ φύ-
 σει κατὰ τὴν μῖξιν τῶν ἀνομοίων κρατεῖ τὸ χεῖρον. καὶ
 γὰρ τίκτουσι περιττοὺς οἱ περιττοὶ καὶ οἱ χείρους ἐναντίους,
 f. 41 r. | οἱ ἄρτιοι· ὁ γὰρ ἐξ ἄρτιου ἄρτιος. οἱ δὲ ἐξ ἀμφοῖν τοῖς
 20 χείροσιν ὁμοιοῦνται· ὁ γὰρ ἐξ ἄρτιου καὶ περισσοῦ ἄρτιος.
 εἶναι οὖν τὸν ἀριθμὸν δηλωτικὸν τῆς ἐν τῇ συζεύξει τῶν
 ἀγαθῶν καὶ μὴ ἀγαθῶν εἰς τὸ χεῖρον φορᾶς.

ΚΑ. Ὅτι Σωσιγένης τὸν τέλειον ἐνιαυτὸν εἶναι συν-
 ἡγαγεν ἐκ μυριάδων τετάρτων μὲν ΑΔ, τρίτων δὲ ΔΤ.,
 25 δευτέρων δὲ ΖΩΟΣ, π[ρώ]των δὲ ΓΩΑΣ, καὶ ἔτι ἑτῶν...
 [τοῦτ]ον δὲ συνήγαγεν ἐκ τῶν συναποκαταστάσεων τῶν ἐπὶ τὰ
 σφαιρῶν. λαβὼν γὰρ ἑνὸς ἀποκατάστασιν ἀκριβῆ καὶ ἄλλον
 εὔρεν τὸν ὑπὸ τούτων μετρούμενον, καὶ τρίτον προσέθηκεν

1 cf. Plin. 2, 146 Lyd. de ost. 99, 4 Geop. XIV 11, 5 2 σχολή
 5 ἀπόλω 10 ὥς add. Us. 12 ἐκμελής ἐάν 15 an <ὄς>
 εἰς? 18 post ἐναντίους ὡς im. add. m³ 21 ὀδηλωτικόν
 23 cf. excursus 24 μυριάδων Hultsch] μονάδων 25 post
 ἑτῶν l. ΧΘ aut ΧΟ 28 προσέθηκεν m¹, σ supra ο, acc. acu-
 tum in η, η supra εν ss. m³ (voluitne προσθήκη?)

καὶ ἐξῆς· καὶ οὕτως εὗρεν τὸν ὑπὸ πάντων. οὕτω δέ τινες καὶ προρρήσεις ἀνέγραψαν, οὐ μόνον δωδεκαετηρίδας Διός, ἀλλὰ καὶ Κρόνον καὶ Διός, ὡς ἐκάστου καὶ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ περίοδον καὶ κατὰ τὴν μετ' ἄλλου τινὸς ἢ μετ' ἄλλων διάφορα συναποτελοῦντος.

ΚΒ. Ὅτι Δερκυλλίδης τὴν τοῦ θείου σώματος περίοδον, τὸ αὐτὸ τέλος ποιουμένην καὶ ἀρχήν, τοῦ μηδέποτε συμπεσεῖσθαι τὸ πᾶν αἰτιᾶται. καὶ γὰρ τὴν ῥάβδον τὴν περὶ τῷ δακτύλῳ κινουμένην μὴ πίπτειν, ἕως ἂν περιδινηται, καὶ τὸν ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον τροχόν· στάντα δὲ ταῦτα πίπτειν εὐθύς. εἰ οὖν συναποκαταστάντες εἰς ἓν σημεῖον ἕστησαν οἱ ἀστέρες, ταῦτόν ἂν ἔπαθον· νῦν δὲ τὸ πέρας αὐτῶν ἀρχὴ ἄλλης γίνεται περιόδου· καὶ ἡ συναποκατάστασις, οὐκ οὔσα στάσις ἀλλ' ἀφετηρία τῆς ἐξῆς περιόδου, τηρεῖ τὴν κοσμικὴν τάξιν.

ΚΓ. Ὅτι αἱ ταῖς ἀρρήτοις διαμέτροις παρακείμεναι ῥηταὶ μονάδι μείζους εἰσὶν ἢ ἐλάττους διπλασίον, διὰ τῶν ἀριθμῶν οἱ Πυθαγόρειοι δεικνύουσιν. ἐπεὶ γὰρ ἡ μονάς πάντα ἐστὶν σπερματικῶς, δηλον, φασίν, ὅτι καὶ πλευρὰ ἐστὶν καὶ διάμετρος. ἔστων οὖν δύο μονάδες, ἡ μὲν ὡς πλευρὰ [ἢ δ] ὡς διάμετρος, καὶ προσκείσθω τῇ μὲν ὡς πλευρᾷ μία διάμετρος, τῇ δὲ ὡς διαμέτρῳ πλευραὶ δύο, ἐπείπερ ἡ ὡς διάμετρος μονάδι ἐλάσσων ἢ διπλασία τῆς ὡς πλευρᾶς. ἔσται οὖν οὕτως ἡ μὲν δυεῖν μονάδων, ἡ δὲ τριῶν· καὶ τὰ μὲν ἀπὸ τούτων τῆς μὲν τεσσάρων, τῆς

2 minimus enim Iovis circuitus XII est annorum 3 Διὸς
etsi facile per commutationem notarum astronomicarum corruptum esse potest, tamen mutare nolui; nam et scribere debebat v. g. *τριακονταετηρίδας Κρόνον καὶ πεντεκαιδεκαετηρίδας Ἄρεος* et cogitare poterat de tractatibus, quibus quid et Iuppiter et Saturnus per XII annorum spatium efficerent praedicebatur 17 διπλασίον] διάμετροι 18 πυθαγόρι-οι m¹
(- ir.), ei ex i m³ 20 ἔστων Reitz.] ἔστω 25 μὲν post τὰ suspectum

δὲ ἐννέα, ὅπερ ἐστὶν μονάδι μείζον ἢ διπλάσιον. πάλιν προσκελίσθω τῇ μὲν [δυεῖν μία διάμετρος ἢ τριῶν, τῇ δὲ τριῶν διαμέτρῳ δις ἢ πλευρὰ ταῖν δυεῖν. ἔσται οὖν ἢ μὲν πλευρὰ πέντε τινῶν, ἢ δὲ διάμετρος ἐπτά τινων, καὶ τὰ
 5 ἀπ' αὐτῶν τῆς μὲν κέ', τῆς δὲ μθ', μονάδι ἐλάσσονα ἢ διπλάσιον. ἢ καὶ ὁ Πλάτων εἶπεν τὸν ὀκτὼ καὶ τετταράκοντα ἀριθμὸν εἶναι ἀπὸ διαμέτρων ῥητῶν μὲν πεμπάδος δεομένων ἑνός, ἀρρήτων δὲ δεομένων δυεῖν, ἐπειδὴ διπλάσιον ἢ διάμετρος δύναται τῆς πλευρᾶς. ἐὰν δὲ λάβωμεν
 10 ἀπάσας τὰς ἀπὸ τῶν τοιούτων διαμέτρων, ἔσονται διπλάσιαι ὄντως, ὧν ἑκάστη μονάδι μείζον ἢ ἐλάσσων διπλασίον· οἷον ἢ ἐννέα μετὰ τοῦ μθ' τῆς τοῦ κέ' καὶ δ'. διὸ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι ἐθάρρησαν τῇ μεθόδῳ.

ΚΔ. Ὅτι τὸ μὲν τρίγωνον αὐτὸ φασιν οἱ περὶ τὸν
 15 Δερκυλλίδην ἰοικέναι τοῖς πρώτοις φύλαξιν διὰ τὴν τῶν λόγων κοινωνίαν, τῶν μὲν περιεχουσῶν τὸν πρῶτον ἐν συμφωνίᾳ λόγον ἔχουσῶν, τῆς δ' ὑποτεινούσης ἢ δυναμένης ἀμφοῖν· τοὺς δὲ ἀπὸ τούτων τετάρτους ἀριθμοὺς τρεῖς ἀύξη-
 19 θέντων ἰοικέναι τοῖς τετάρτοις· ἐν οἷς ὁ μὲν ἐστὶν ὁμοιό-
 f. 42r. τητι φίλος, ὁ ρ, ὁ δὲ ἀνο | μοιότητι, ὁ οε. καὶ ὁ μὲν [γεννᾶ] τοιοῦτον ἄλλον τὸν μύρια, ὁ δὲ ἀνόμοιον μετ' ἐκείνου τὸν ΖΦ. ὧνπερ ὁ μὲν ἐστὶν εὐγονίας αἷτιος τὸ ὅμοιον . .⁸. συνάγων εἰς ἀπογέννησιν, ὁ δὲ ἀφορ[ίας, ὅς] ἀνόμοια συζεύγνυσιν . .¹². . παραδείγματα εἰσιν τῆς τῶν
 25 [ὁμοίων καὶ ἀνο]μοίων συναφῆς, ἃ παρ[ιδ]όν[τας τοὺς ἄρ-
 χον]τας λύειν τὴν πολιτείαν.

ΚΕ. Ὅτι καὶ Νικόλαος καὶ Μάγνος ὁ γεωμέτρης τὰ Νικολάου παραφράζων δόξαν τὴν αὐτὴν ἔσχον, λέγοντες

3 δυσιν, corr. Reitz. 6 ἦ] η 8 ἀρρήτου 13 πυθα-
 γόρειοι (ιοι ir.) 17 ἦ] expectas διπλάσιον 18 τρεῖς 20 οε']
 οε
 ο uv. 23 nempe ὅμοιον [τῷ ὁμοίῳ] 24 συζεύγνυσιν uv.
 | fort. [ὥστε οἱ ἀριθμοὶ] 25 παριδόντας e vestigiis certum

παραδείγματι τῷ ἀριθμῷ χρῆσθαι τὸν Πλάτωνα τῆς τῶν πολιτειῶν μεταβολῆς καὶ Μούσαις αὐτὸν ἀναθεῖναι διὰ τὴν περὶ τὰ ἀναθήματα τιμὴν δεικνύντα ὅτι, ὥ[ς] ἐ]ν τοῖς ἀριθμοῖς αἱ ποιαὶ συζεύξεις ὁμοίους ἢ ἀνομοίους ἀποτελοῦσιν τοὺς ἐξ αὐτῶν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς βίοις· καὶ ὥς χρῆ τοὺς 5 ἄρχοντας εἰς ταῦτα βλέπειν, ἵνα μένωσιν οἱ γεννώμενοι τοῖς πατράσιν ὅμοιοι καὶ μὴ δι' ἀνομοιότητα εἰς ἄλλην μεταστῶσιν πολιτείαν· τὴν δὲ ὁμοιότητα τῆς τοῦ ἀγαθοῦ εἶναι συστοιχ[ίας]. λαμβάνειν δὲ καὶ περιόδων ἀριθμόν, οὐχ ὥς καθ' εἰμαρμένην τῶν συνόδων γιγνομένων, ἀλλ' ὥς ὀφει- 10 λόντων τῶν συζευγνυμένων κατὰ τὴν προσήκουσαν ὥραν συζεύγνυσθαι τῆς ἡλικίας· καὶ εἶναι τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν τῇ συμμετρίᾳ τῶν γαμούντων, ἵνα καθ' ἡλικίαν παιδοποιῶσιν.

ΚΣ. Ὅτι ἀπὸ τοῦ τριγώνου τούτου δείκνυσιν Πυθα- 15 γόρας τὰς τῶν ἑπταμήνων καὶ ἑννεαμήνων εὐγονίας καὶ τὰς τῶν ὀκταμήνων πηρώσεις· εἰσὶν γὰρ αὐτοῦ οἱ ἀριθμοὶ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γλαχίνων· ἐκάλουν δὲ οὕτω τὰς περὶ τὴν | .⁵⁵. ν, γλαχῖνες .²⁰. ἐστὶν ἡ' . . . θ' ἢ δ f. 42 v. γὰρ . ουμε . ἦσ . . . ς', ὁμοῦ λέξ' .⁸. λειος ἀνγ .⁷. ἐπ- 20 ταμηνι .⁸. καὶ οθ' τῶν ὀξειῶν αἱ γλαχῖνες .¹⁰. ς, ὁ ιβ' καὶ ὁμοῦ ἢ περὶ τὴν ὀρθήν, . . . ς' καὶ τὸ ἐμβαδόν, ὃ ἐστὶν ς', μετὰ τῆς τριάδος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλεω- ρῶν· τρεῖς γὰρ εἰσὶν β' . . . οἱ συντιθέμενοι ποιοῦσιν τὸν μέ· ἐφ' ὃν ὁ ς' ἑννεάμηνον. 25

15 cf. Diels Doxogr. 427 sqq. Gell. III 10, 8 Censorin. 7 sqq. theol. ar. 42, 8. 55, 25 (et Ast) infra cap. λδ'; praeterea tractatum quem ed. Reitzenstein Berl. phil. Wochenschr. 1889 c. 624 adn. | ἀπὸ Reitz.] ὑπὸ 17 πειρώσεις, corr. Rtz.

18 cf. Hero defin. VI ἐπίπεδος δὲ γωνία ἢ ἐν ἐπιπέδῳ πρὸς ἀλλήλας σύννευσις τῶν γραμμῶν ἢ γραμμῆς εὐθείας πρὸς ἐνὶ σημείῳ κλάσις· οὕτω γοῦν γλαχῖνας ἐκάλουν οἱ Πυθαγόρειοι τὰς γωνίας. numeri 210. 240. 270, qui septem octo novem menses complent, fiunt, si 35. 40. 45 sexies multiplicaveris (cf. infra c. λδ')

KZ. "Οτι ἐπειδὴ ἀδύνατον ῥητὴν εἶναι τὴν διάμετρον
 τῆς πλευρᾶς οὔσης ῥητῆς (οὐ γάρ ἐστιν τετράγωνος ἀριθμὸς
 τετραγώνου διπλάσιος· ὃ καὶ δῆλον ὅτι ἀσύμμετρά ἐστιν
 5 μεγέθη, καὶ ὅτι Ἐπίκουρος ψευδῶς ποιῶν μέτρον τὴν ἄτο-
 μον πάντων σωμάτων καὶ ὁ Ξενοκράτης τὴν ἄτομον γραμ-
 μὴν τῶν γραμμῶν), ἐπενόησαν οὕτω λέγειν οἱ Πυθαγόρειοι
 καὶ Πλάτων, τῆς πλευρᾶς οὔσης ῥητῆς τὴν διάμετρον ῥη-
 τὴν οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐν οἷς δύνανται τετραγώνοις, τοῦ
 διπλασίου λόγου, ὃν δεῖ τὴν διάμετρον ποιεῖν, ἢ μονάδι
 10 [δέ]ουσας ἢ μονάδι πλεονάζουσας· πλεονάζουσας μὲν ὥς
 τοῦ Δ τὸν Θ , δέουσας δὲ ὥς τοῦ $\overline{KE}$ τὸν $\overline{M\Theta}$. Προετί-
 θεσαν δὲ οἱ Πυθαγόρειοι τούτου τοιόνδε θεώρημα γλαφυρὸν
 περὶ τῶν διαμέτρων καὶ πλευρῶν, ὅτι ἡ μὲν διάμετρος
 προσλαβοῦσα τὴν πλευράν, ἥς ἐστιν διάμετρος, γίνεται
 15 πλευρά, ἡ δὲ πλευρὰ ἐαυτῇ συντεθεῖσα καὶ προσλαβοῦσα
 τὴν διάμετρον τὴν ἐαυτῆς γίνεται διάμετρος. καὶ τοῦτο
 δείκνυνται διὰ τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ στοιχείων γραμμικῶς
 f. 43 r. ἀπ' ἐκείνου. ἐὰν εὐθεῖα τμηθῇ δίχα, προσλάβῃ δὲ | εὐ-
 θεῖαν, τὸ ἀπὸ τῆς [ὅλης σὺν τῇ προσκειμένῃ] καὶ τὸ ἀπὸ
 20 [ταύτης] [μόνης τετράγωνα δι]πλάσια τοῦ τε ἀπὸ τῆς ἡμι-
 σελ[ας καὶ τοῦ ἀπὸ] τῆς συγκειμένης ἐκ τῆς ἡμ[ισείας καὶ
 τῆς] προσληφθείσης. ἔστω γὰρ $\overline{\pi\lambda\epsilon\upsilon\rho\alpha}$ ἢ $\overline{AB}$ καὶ ἴση]
 αὐτῇ ἢ $\overline{B\Gamma}$ καὶ διάμετρος τῆς $[\overline{AB}$ ἢ $\overline{\Gamma\Delta}$ διπλά]σιον αὐ-
 τῆς δυναμένη, διὰ τὸ θεώρημα ἔσται τὸ ἀπὸ τῆς $\overline{AD}$ μετὰ

3 ὅ|. . . σύμμετρα 4 ποιεῖ Heinze 5 Xenocr. fr. 43
 Heinze 6 an ἐπενόησαν), οὕτω λ. <εἰσώθασιν>? πυθαγόριοι
 (ei ex i m³), idem 161, 3 8 nempe δύναται 10 δέουσας
 suppl. Reitz. 11 προσετίθεσαν 17 nempe <τῶν> στοιχείων
 γρ. ὑπ' Εὐκλείδου (elem. II 10) | sic Eucl.: ἐὰν εὐθεῖα γραμ-
 μὴ τμηθῇ δίχα, προστεθῇ δέ τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας, τὸ
 ἀπὸ τῆς ὅλης σὺν τῇ προσκειμένῃ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς προσκειμένης
 τὰ συναμφοτέρα τετράγωνα διπλάσιά ἐστι τοῦ τε ἀπὸ τῆς ἡμι-
 σείας καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς συγκειμένης ἐκ τε τῆς ἡμισείας καὶ τῆς
 προσκειμένης ὥς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντος τετραγώνου. 24 post
 θεώρημα fort. 2 litt. (οὖν?)

τοῦ ἀπὸ τῆς $\overline{ΑΓ}$ διπλάσιον τοῦ ἀπὸ τῆς $\overline{ΑΒ}$ καὶ ἀπὸ τῆς $\overline{ΒΔ}$. ὣν τὸ ἀπὸ τῆς $\overline{ΑΓ}$ διπλάσιον τοῦ ἀπὸ τῆς $\overline{ΑΒ}$ καὶ
 λο[ιπὸν] ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς $\overline{ΑΔ}$ τοῦ ἀπὸ τῆς $\overline{ΒΔ}$ διπλάσιον.
 ἔαν γὰρ ἦ ὡς ὅλον πρὸς ὅλον, οὕτως ἀφα[ιρεθὲν] πρὸς
 ἀφαιρεθὲν, ἔσται καὶ τὸ λοιπὸν [πρὸς τὸ λοιπὸν ὡς ὅλον 5
 πρὸς ὅλον. [ἦ] ἄρα $\overline{ΓΔ}$ διάμετρος προσλαβοῦσα τὴν $\overline{ΒΓ}$
 πλευρὰν ἐστὶ πλευρά· ἡ δὲ $\overline{ΑΒ}$ ἐαυτὴν προσλαβοῦσα τὴν
 $\overline{ΒΓ}$ καὶ τὴν διάμετρον ἐαυτῆς τὴν $\overline{ΓΔ}$ ἐστὶ διάμετρος·
 δύν[αται] γὰρ διπλάσιον τῆς πλευρᾶς τῆς $\overline{ΑΒ}$. Ταῦτα μὲν
 οὖν ταύτῃ· δεικνύσθω δὲ ἐπὶ τῶν ῥητῶν διαμέτρων ἀριθμη- 10
 τικῶς, ἃς εἵπομεν μονάδι μέλζους εἶναι ἢ ἐλάσσους. ἔστω
 μονάς, περὶ δὲ αὐτὴν ἔστω μονάς, <ἦ> καὶ πλευρά ἐστὶν
 ἐαυτῆς, διότι ἅπαξ τὸ ἓν γίνεται ἓν, καὶ διάμετρος ῥητή,
 μονάδι ποιοῦσα ἑλάσσον τοῦ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς, τοῦτ' ἐστὶν
 τοῦ ἀφ' ἐαυτῆς· ἂν γὰρ προσλάβῃ μονάδα τὸ ἀπ' αὐτῆς, 15
 ὃ ἐστὶ τὸ ἓν, γίνεται τοῦ ἀπὸ αὐτῆς ὡς πλευρᾶς διπλάσιον.
 λαβέτω οὖν ἡ διαμετρικὴ μονὰς πλευρὰν, ὃ ἐστὶ μονάδα
 (καὶ γὰρ αὕτη διάμετρος ἦν), γίνεται δυὰς καὶ πλευρὰ τε-
 τράδος· ἡ δὲ πλευρικὴ μονὰς ἐαυτῇ συντεθεῖσα λαβέτω διά-
 μετρον ἄλλην μονάδα (ἦν γὰρ καὶ ἡ διαμετρικὴ), γίνεται 20
 τριάς καὶ ποιεῖ τὸν ἐννέα, μονάδι μέλζονα τοῦ ἀπὸ δυάδος·
 καὶ ἐξῆς ἡ δυὰς προσ[λαβέτω] πλευρὰ οὔσα τὴν τριάδα f. 43 v.
 [δι]άμ[ετρο]ν οὔσαν, γίν[εται] πεμπ[τά]ς· καὶ ἡ [τρι]ὰς προσ-
 [λαβοῦσα] δις τὴν δυάδα γίνεται ἐπ[τά]ς]. καὶ ἔστι τὸ μὲν
 ἀπὸ τῆς πεντάδος εἴκοσι πέντε, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἐ[πτά]δος 25
 τεσσαράκοντα θ', [ὅς ἐστι μο]νάδι ἐλάσ[σων τοῦ] ἀπὸ τῆς
 πεμ[πτά]δος. πάλιν ἡ πεμπὰς προσλαβέτω τὴν ἐπτάδα καὶ

1 $\overline{ΑΓ}$ an $\overline{ΑΓ}$ inc. 3 $\overline{ΒΔ}$ $\overline{ΒΑ}$ uv. 4. 5 suppl. Reitz.

6 πρὸς ὅλον fuit im., sed non iam conspicitur nisi in f. 42v

7 post $\overline{ΑΒ}$ fort. aliquid scriptum fuit (πρὸς?); quod in f. 42v
 legitur μὲν, per spatium, non per sententiam huc referre licet

9 $\overline{ΑΒ}$ $\overline{ΑΔ}$ 11 ἔστω μονάς — μονὰς im. m³ 12 περὶ κτλ.
 non capio | ἦ add. Reitz. 18 an αὐτῇ? 20 an καὶ [ἦ]?

ἡ ἐπτάς δις τὴν πεμπάδα· γίνεται ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ δώδεκα ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρα, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἑπτακαίδεκα διακόσια ὀγδοήκοντα ἑννέα, ὅς ἐστι μονάδι μείζων ἢ διπλάσιος τοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρα· καὶ ἀεὶ οὕτως.

- 5 ΚΗ. Ὅτι δαιμονίως ὁ Ἀμέλιος διττὴν εἰπὼν τὴν ἀρετὴν, τὴν μὲν ἔνδον ζῶσαν ὥς τὴν θεωρίαν, τὴν δὲ ἐκτὸς ὥς τὴν πρακτικὴν, διὰ μὲν τὴν θεωρίαν σοφοὺς λέγει κεκλησθαι τοὺς φύλακας, διὰ δὲ τὰς πράξεις λογισμῶ μετ' αἰσθήσεως ἐνεργοῦντας, σφαλεροῦ κριτηρίου¹, πταίνει· καὶ
- 10 δι' ἐκείνην μὲν εἰμαρμένην μὴ κοινωνεῖν, διὰ δὲ ταύτην μεθ' εἰμαρμένης ζῆν καὶ συμπλέκειν τῇ εἰμαρμένη τὸ ἐφ' ἡμῖν. καὶ ὥσπερ ἄνευ εἰμαρμένης τὸ ἐφ' ἡμῖν εἰς τὰ ἔξω μὴ δοῶν, οὕτως ἐν πολλοῖς μηδὲ τὴν εἰμαρμένην ἄνευ τοῦ ἐφ' ἡμῖν· μέρος γὰρ καὶ τοῦτο τοῦ κόσμου· τὴν δ' εἰμαρ-
- 15 μένην εἰρμὸν εἶναι τῶν αἰτίων μερικῶν καὶ ὅλων. συνάγειν οὖν τὸν Πλάτωνα τῇ περιφορᾷ τὴν τοῦ ἐφ' ἡμῖν αἰτίαν· καὶ ἐπειδὴ περὶ σοφῶν ὁ λόγος ἦν, ταῖς πρακτικαῖς αὐτῶν ἐνεργείαις ἀναθεῖναι τὴν ἀτευξίαν· καὶ ταύταις οὐ ταῖς λογιστικαῖς, ἀλλὰ ταῖς αἰσθητικαῖς. [καὶ] ἐπεπαίδευτο
- 20 δὲ ὁ λογισμὸς ἐν αὐτοῖς, οὐχ ἡ αἴσθησις (οὐδὲ γὰρ πέφυ-
- f. 44r. κεν), καὶ ταύτῃ χειρὸν πράττει τοῦ ἀπ[λοῦ διὰ τὸ μὴ ἀκρι]βὲς μηδὲ σαφεὲς τῶν αἰσθήσεων· [ἀς πολλάκις] διαβέβληκεν ἀποδεί[ξας] . .¹⁴. . καὶ ἐν τούτοις εἶπεν [p. 546^b]. οὐδὲν μᾶλλον [τεύξον]ται τῆς εὐγονίας τοῦ ἀνθρωπείου
- 25 γένους ἢ δυσγονίας· τοῦτο γὰρ φασιν αἱ Μοῦσαι τὸ [ὕ]μέτερον γένος, ἅτε διαλεγόμεναι ἀνθρώποις καὶ χρησμοδοῦσαι τὴν ἐσομένην λύσιν τῆς ἀρίστης πολιτείας. οὐδὲν οὖν μᾶλλον τεύχονται διὰ τὸ λογισμῶ χρῆσθαι μετ' αἰσθήσεως,

1 δις] δὲ 7 λέγειν 10 post κοινωνεῖν extat εἶναι, sed exp. m³ uv. 13 δοῶν (an δοῶ?) 21 ἀπλοῦ dedi dubitanter cl. p. 30, 1 22 post διαβέβληκεν colon et im. paragraphus; l. αποδει . . συμμο inc. (latetne ἀσυμμέτρους?) 25 cf. Pl. 546^a: γένους δὲ ὕμετέρου εὐγονίας τε καὶ ἀφορίας . . .

ὅπερ ἂν τις ὑπέλαβεν τὴν διπλὴν γνῶσιν διπλασιάζειν τὴν τεϋξιν οὗ βούλονται τυχεῖν· τοῦναντίον γὰρ φασιν, οὐ μᾶλλον ἄλλ' ἥττον τεύξονται τοῦ καιροῦ διὰ τὴν αἰσθησιν. ἀμαρτήσονται γὰρ δι' αὐτὴν καὶ ταῦτα ὄντες οἱ ἀκρότατοι διὰ τὴν παιδεῖαν οἱ φύλακες.

ΚΘ. Ὅτι παραδόξως ὁ Ἀμέλιος ἐξηγήσατο, θεῖον γεννητὸν οὐ τὸν κόσμον οὐδὲ τὸν οὐρανὸν ὡς πάντες, ἀλλὰ θεὸν μὲν εἰπὼν πᾶν τὸ νοητόν, θεῖον δὲ πᾶν τὸ οὐράνιον, θεῖον γεννητὸν εἰρησθαί φησιν πᾶν τὸ ὑπουράνιον, κυρίως ἀκούσας τὸ γενητόν. τὴν οὖν τούτου περίοδον ἀριθμὸν τέλειον 10 περιλαμβάνειν, τὸν χρόνον, ὅς ἐστι τὰ τῶν ὀκτὼ περιόδων τάχῃ σχόντα κεφαλὴν, περιλαμβάνειν δὲ τῷ κατὰ τὴν κίνησιν ἐκείνων καὶ περίοδον ἀνακνυκλεῖσθαι τὰ τῆδε, καὶ ἀποκαθισταμένων σχῆμα ταῦτόν καὶ τάξιν ἀπολαμβάνειν. καὶ δοκεῖ τὸν τέλειον ἀριθμὸν συμφώνως ἀκούειν <τῷ> ἐν Τι- 15 μαίῳ [p. 39^d] ῥηθέντι· καὶ γὰρ ἐκεῖ τέλειον ἀριθμὸν χρόνου προσείρηκεν τὸν ἐκ τῶν περιόδων τῶν ὀκτὼ τῆς συναποκαταστάσεως, ὅταν τούτων πασῶν τὰ τάχῃ συμπερανθέντα ἔχῃ | [κεφαλὴν τῷ τοῦ ὀμ]οίως ἰόντος ἀνα[μετροῦ- f. 44^v. θέντα κύκλω]. τοῦτον μὲν οὖν δοκεῖ [συμφώνως] ἀκοῦσαι 20 κα[θ]άπερ εἵπομεν· [ἐκεῖνο δὲ] ἤδη περιττότερον, τὸ θεῖον [γεννητὸν] λαβεῖν τὸ ὑπὸ σελήνην, εἰ καὶ προσε[χὲς τοῦ]το τῷ ἀνθρωπείῳ γενητῷ, περὶ οὗ προηγουμένως ὁ παρὼν λόγος. καὶ πάλιν οὕτως ὁ λόγος κατορθοῖ μᾶλλον ἢ ὁ τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν κόσμον ἀκούων· οὐ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτειν 25 ἐστίν, τῷ κόσμῳ ἢ τῷ οὐρανῷ τὸ ἀνθρώπειον γένος· κατορθῶν οὖν, ὅπερ ἔφην, καὶ ταύτῃ, τῷ τὸ προσεχὲς λαμβάνειν

1 τὴν τεϋξιν m³] τῇ¹ τεύξει m¹ 8 δὲ post θεῖον ss. m³? | inter θεῖον et γεννητὸν δὲ ss. m³? 10 τότε γεννητὸν m¹, corr. m³ 12 τὰ μὴ ex τάχῃ m³ (at cf. Tim. 39^d) 15 τῷ add. Reitz. 20 συμφώνως supplevi cunctanter cf. l. 15. 31, 1; δασ potius ante ἀκοῦσαι l. 21 spatium inter θεῖον et λαβεῖν fort. 2—3 litteris maius 22 τὸ ὑπὸ] l. τὰ ὑπο 24 ὁ post ἢ ss. m³ uv.

τῷ ἀνθρωπείῳ γενητῷ, καὶ τῷ τὸν τέλειον ἀριθμὸν συμ-
 φώνως ἀκούειν πρὸς τὸν ἐν Τιμαίῳ ῥηθέντα τέλειον ἐνιαυ-
 τόν, οὐκέτι τὴν τοῦ θείου γενητοῦ προσηγορίαν ἐφαρμόζειν
 δύναται Πλάτωνι σύμφωνα λέγων τῷ ὑπὸ σελήνῃ, ὃ πολ-
 5 λαχοῦ Πλάτων σπηλαίῳ προσεικάζων καὶ ψυχῶν τόπον
 δυστυχοσῶν καὶ λήθης χῶρον <ἀποκαλῶν> οὐκ ἂν προ-
 σαγορεύοι θεῖον γενητόν, ἀλλὰ θνητόν τόπον· ὥς καὶ ἐν
 Θεαιτήτῳ [p. 176^a] λέγει, τὰ κακὰ ἐνταῦθα φᾶς καὶ τόνδε
 τὸν θνητόν τόπον περιπολεῖν. ὅτι οὖν ἐστὶ καὶ ἐν τῷ ὑπὸ
 10 σελήνῃ ἀεὶ κυκλοῦμενον ἢ θεῶν γένος ἢ δαιμόνων τοῖς
 οὐρανίοις ἐπόμενον ἀεὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἀριθμόν, ζῶν περιοδι-
 κῶς, τοῦτο ἔδει καὶ ἐνταῦθα τίθεσθαι θεῖον γενητόν· ὅσον
 δὲ ἢ ἐν τοῖς ὅλοις [τοῖς] στοιχείοις ἐστὶ μεταβάλλον, μιμού-
 μενον τὸν οὐράνιον κύκλον, ἢ ἐν τοῖς μερικοῖς ζώοις, ἀπὸ
 15 τῶν αὐτῶν ἐπὶ τὰ αὐτὰ κατ' εἶδος μόνον περιαγόμενον,
 τοῦτο μόνως καλεῖν γενητόν, οὐκ ἔχον τὸ ταῦτόν ὥσπερ τὸ
 f. 45 r. θεῖον γενητόν κατ' ἀριθμόν, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται κατ'
 εἶδος· ὁποῖόν [ἐστὶν τὸ] ἀνθρώπειόν [τε] καὶ τὸ τῶν ἄλλων
 [ἐλόγῳ]ν ζώων γένος [καὶ τὸ] τῶν φυτῶν· ἐν οἷς πᾶσιν
 20 ἐστὶν εὐγονία καὶ δυσγονία κατὰ τὰς περιτροπὰς τῶν κύκλων,
 ὥς αὐτός φησιν [VIII 546^a], τῶν οὐρανίων.

Α. Ὅτι περὶ καθ[όδων] ψυχικῶν εἶναι τὰ [δόγ]ματά
 φησιν ὁ Ἀμέλιος. τὴν γὰρ ψυχὴν ἄνω μένουσαν εἶναι
 πάντα μοναδικῶς καὶ κυκλικῶς, ὥς μὲν λόγων ἔχουσαν πλῆ-
 25 θος μοναδικῶς, ὥς δὲ συνεχῇ καὶ ἡνωμένην καὶ ὥς ἐπε-
 στραμμένην πρὸς ἑαυτὴν κυκλικῶς· κατιοῦσαν δὲ γεννᾶν
 ἀριθμὸν καὶ τρίγωνον, καὶ ὥς μὲν ῥυθμιζομένην ὥς ἀπὸ

1 τὸν ex τὸ m³ uv. 4 ὃ ss. m³ 5 post Πλάτων ss. ἐν
 m³ | cf. rep. VII 514^a X 621^a 7 ἀλλὰ θνητόν im. m³ | sic Pl.:
 οὐτ' ἐν θεοῖς αὐτὰ (τὰ κακὰ) ἰδρῦσθαι, τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ
 τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης. 8 an κατὰ pro καί? nisi
 ἐνταῦθα φᾶς corruptum est 13 τοῖς alterum ss. 14 ἢ ss. m³
 16 τὸ prius ss. m³ 18 ante ἀνθρώπειον (esse potest etiam
 ἀνθρώπων) fort. est καὶ 22 δόγματα] l. δίγματα 27 ῥυθμιζομένη

μονάδος ἑαυτῆς τὸν πρῶτον ἀριθμὸν ἀποτελεῖν τὸν τρία (ἐν γὰρ αὐτῇ τῇ ῥύσει ἡ δυνάς), ὡς δὲ θέσιν λαμβάνουσιν τὴν κἀθετον ποιεῖν, πίπτειν δὲ εἰς τὴν ἀπλανῆ, καὶ ταύτης εἰς λοξὸν τὸν ζωοφόρον (ἀρχὴ γὰρ γενέσεως). κἀθετον δὲ τριαδικῶς ποιήσασαν διοδεύειν τὸ πλάτος, ἐν ᾧ πέπτωκεν, οἷον 5 πλαγίως κινηθεῖσαν καὶ ποιεῖν τὴν λοιπὴν τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν τετραδικῶς· ποθοῦσαν δὲ τὸ ἐντὸς αὐτῆς ὡς ἂν οὐκ ἀποστᾷσαν ἑαυτῆς ἐπιστρέφουσιν πάλιν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς καθέτου ποιεῖν τὴν ὑποτείνουσιν.

ΛΑ. Ὅτι ὁ Ἀμέλιος οὕτως ὑποστήσας τὸ τρίγωνον 10 ἀξιοῖ σποράς μὲν ἀρχὴν ποιεῖσθαι τὸν αἰγόνερον, τῶν ἀρχόντων ἐφεστῶτων· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῶα καὶ τὰ φυτὰ τὴν φύσιν κινεῖν εἰς τὸ γεννᾶν, τοὺς δὲ ἀνθρώπους τὸν λόγον χρῆναι τὸν ὀρῶντα τὸν καιρὸν ἄγειν ἐπὶ τὴν δέουσαν σποράν. ὁ δὲ αἰγόνερος ὡς καὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς ἀρχὴ τῆς 15 ἐπανόδου σπόριμος, καὶ ἡ ἀπὸ τούτου τῇ καθέτῳ ἴση τριζωδία, αἰγόνερος ὑδροχόος ἰχθυύς. κνήσεως | [δὲ] χ[ρόν]ον f. 45 v. ἐπιτηδειότατον τὸν ἀπὸ ἰχθύων ὡς γονίμων ἐν τοῖς ἐπομένοις τέτταρσιν ζωδίοις, κρι[ῶ] ταύ[ρῳ] διδύμοις καρκίνῳ (καὶ γὰρ ἡ γῆ ἥκιστα τὸ γόνιμον ἐν τούτοις ἐκφαίνει τὸ 20 ἑαυτῆς)· ἀποκνήσεως δὲ ἐν τοῖς λοιποῖς. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐπτάμηνα εἰς λέοντα τελευτᾶν (ἐπιλαμβάνειν γὰρ τι καὶ τοῦ ἐξῆς) καὶ εἶναι [τὰ] γόνιμα· τὰ δὲ ὀκτάμηνα εἰς παρθένον, καὶ εἶναι ἄγονα διὰ τὴν παρθένον· τὰ δὲ ἐννεάμηνα εἰς ζυγὸν καὶ <εἶναι> γόνιμα. Ταῦτα δὲ ὀρθῶς ὅπως πλάσματος ἐοί- 25 κεν· εἰ μὲν γὰρ διὰ τὴν παρθένον ἄγονα γίνεται τὰ ἔχοντα τὴν σπορίμην ὥραν <ἐν> αἰγόνερωτι ὄντος ἡλίου, πάντα

3 θετον m¹, κά ss. m³? | εἰς alterum] ὡς 4 trigonum ponitur illud, cuius latera numero ternario quaternario quinario respondent 12 ἄλλα im. m³ 15 astrologis ἄγονος est et στεῖρώδης cf. Hephaest. 62, 25 exc. Laur. in Maximo 108, 23 ed. Ludwig 19 l. τέτταρσιν, sed fort. σσ aut ττ ss. 20 τὸ] τὸν 21 haec recte se habere non spondeo

ἔδει τὰ ἐν τῇ παρθένῳ ὄντος αὐτοῦ τὴν ἐκτροπὴν ὑπο-
 μένοντα εἶναι ἄγωνα· εἰ δὲ διότι ὀκταμηνιαία ἡ ἐκτροπὴ,
 κἂν μὴ ἡ παρθένος, ἀλλὰ ἄλλο τι ζῴδιον ἢ ἐν ᾧ ἡ ἐκτροπὴ
 <ἡ> ὀκταμηνιαία, συμβῆσεται ταῦτόν, καὶ ὁμοίως ἐν τε
 5 λέοντι καὶ ζυγῷ ἄγωνα ἔσται· ὥσπερ καὶ ἡ ἱστορία διδάσκει
 καὶ ἐν τούτοις ἄγωνα γίνεσθαι καὶ ἐν τῇ παρθένῳ γόνιμα.
 οὐκ ἄρα δεῖ ταύτην ὑφηγεῖσθαι τοῖς φύλαξιν τὴν μέθοδον
 τῆς σπορᾶς τῶν ἐσομένων γονίμων ἀπ' αὐτῆς.

AB. Ὅτι Ἡρόφιλος ὁ ἰατρὸς καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν
 10 ἔλλογίμων ἓνα χρόνον φασὶν εἶναι γενέσεως <ὥς> καὶ τοῖς
 ἄλλοις ζώοις· τὸν δὲ ἐπτάμηνον ἡπατημένων ὑποληφθῆναι
 τῶν γυναικῶν, διὰ τὸ καὶ μετὰ σύλληψιν καὶ ἐπὶ δύο μῆνας
 καθαίρεσθαι τινὰς καὶ οἷεσθαι διὰ τὴν κάθαρσιν μὴ γεγο-
 νέναι σύλληψιν. Οἱ δὲ Πυθαγόρειοι προσέονται, ὥς καὶ
 15 Ὀρφεύς, καὶ τὰ ἐπτάμηνα, καὶ φασὶν ἐν μὲν λε' ἡμέραις
 τὸ καταβληθὲν σπέρμα τύπον καὶ μορφὴν λαμβάνειν ἐπὶ |
 f. 46 r. τ[ῶ]ν ἐ...¹²⁵... καὶ ...²⁸... [ὅ]τι δὲ ...²⁵... [κυ]ήσεως χρό-
 νον, δῆλον καὶ ἐπὶ τῶν [αἰ μὲν] γὰρ καθ' ἐκάστην
 τίκτουσιν, αἰ δὲ διὰ μιᾶς, αἰ δὲ καὶ δις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.
 20 πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐπ' ἀνθρώπων εἶναι, ἃ ἐπὶ τῶν ἀλόγων
 οὐχ ὁρῶμεν, οἷον καὶ τὴν λεγομένην κίσσαν νων καὶ
 τὸ ἐπιθυμεῖν ὀστράκων ἢ ἐλίκων ἢ ὕξους, ἀποστρέφεσθαι
 δὲ οἶνον καὶ πολύαιμα καὶ τὸν ἄνδρα πολλάκις· τῆς φύ-
 σεως τὰ μὲν πολύαιμα φευγούσης, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ πολλοῦ
 25 αἵματος τὸ σπέρμα κατακλυσθῇ, τὸν δὲ ἄνδρα, ἵνα μὴ
 ἐνοχληθῇ ἢ μήτρα. καὶ γὰρ τοῦτο διάφορον ἴσχουσιν, ὅτι

2 ὀκταμηνία, corr. m³ (idem 4) 8 ἀπ' αὐτῆς suspectum
 9 ὅτι — ἰατρὸς m³ im.: φιλόστρατος m¹ sed exp. 10 τοῖς
 ἀνθρώποις suppl. Reitz. 14 πυθαγόρειοι m¹, corr. m³ | cf.
 Censorin. 9 Galen. XIX 454 Macrob. in somn. I 6, 14 ss. Well-
 mann phil. Unters. XIV 152⁴ Fredrich ibid. XV 128 17 fort. τῶν
 [δονίδων 21 l. κίσσον ἐπίχινων; certe non est ἐγκυμόνων, quod
 proponit Kalbfleisch 22 ἀλυνκῶν Rad. 23 οἶνον ex οἶνου
 25 κατακλυ-σθῆμι, m¹ supra κλυ ss. 8 <ι (non expedio)

τὰ μὲν ἄλογα ἀπὸ συλλήψεως οὐ προσίεται συνουσίαν, ἄν-
θρωποι δὲ μέχρῃς ἀποκνήσεως.

ΑΓ. Ὅτι καὶ Ζωροάστρης μαρτυρεῖ τῇ γενέσει τῶν
ἐπταμήνων, προλέγειν πότε ἐπτάμηνον ἔσται διδάξας. λέγει
γὰρ οὕτως· αἱ κατὰ σύνοδον ἡλίου καὶ σελήνης γενό- 5
μεναι συλλήψεις ἐν πανσελήνοις ποιοῦνται τὰς
ἀποκνήσεις· αἱ δὲ κατὰ πανσέληνον ἐν συνόδοις·
καὶ διχομηνίαις δὲ γίνονται ἀποκνήσεις, ἀπὸ
συνοδικῆς μὲν συλλήψεως ἀξανομένης σελήνης ἐν
τῷ αὐτῷ ζωδίῳ, πανσεληνιακῆς δὲ μειουμένης (διχο- 10
μηνίας δὲ λέγει τὰς διχοτόμους). αἱ δὲ ἐν διχομηνίαις
συλλήψεις ἄγουσι τὰς ἀποκνήσεις ἀξόμεναι μὲν
εἰς πανσέληνον, μειούμεναι δὲ εἰς σύνοδον· αἱ δὲ
μέ|σαι τῶν συν[όδων καὶ] διχομήνων καὶ παν- f. 46 v.
σελήν[ων . . . 55. . . κα]ταλαμβάνει τὸν ἡλι[ον] τότε 15
μὲν [ἐν τῷ αὐτῷ] ζωδίῳ, [τό]τε δὲ ἐν τῷ ἑξῆς,
ἐν κατ' ἀρχὰς τοῦ ζωδί[ου]. ὅτε] δὲ ἡ γε-
νομένη καταλαμβάνει αὐτὸν ἐν τῷ τέλει, χρὴ τοῦτο
τηρεῖν, πότε ἡ σελήνη δύο ποιεῖται σχηματισμούς,
οἷον δύο συνόδους ἐν ἐνὶ μηνὶ ἐν τῷ αὐτῷ ζω- 20
δίῳ· τότε γὰρ ἐπτάμηνον τὸ γιγνόμενον. ἐν ᾧ γὰρ
πρῶτως ἐφάνη τελειοῖ τὸ βρέφος· ὃ δὲ προσελάμ-
βανεν τῷ δρόμῳ τοῦ ἡλίου, τοῦτο ὑπετέμεντο τοῦ
ἐν τῇ γαστρὶ χρόνου.

ΑΔ. Ὅτι καὶ ὁ Ἐμπεδοκλῆς οἶδεν τὸν διπλοῦν τῶν 25
γεννήσεων χρόνον· διὸ καὶ τὰς γυναῖκας καλεῖ διγόνους,
καὶ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πλήθους τῶν ἡμερῶν αὐτὸς εἶπεν,
καὶ ὅτι τὰ ὀκτάμηνα ἄγονα· καὶ εἰκότως. τῶν μὲν γὰρ
ἐπταμήνων ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ὁ λέ' ἐν ἀριθμοῖς ἔστιν ε' ἢ

8 κὰν Rad. 11 δοχομηνίαις (o prius ir.) 17 fort. ἐν[ί]οτε
δὲ] κατ' 23 ὑπετέμετο 25 cf. Theo 104, 2 26 διγόνους (σ
prius ir.) 28 μὲν ss. m³ 29 sc. 6 . 35 = 210, 6 . 45 = 270

θ' ιβ', ὧν οἱ ἄκροι τὸν διπλάσιον ἔχουσιν λόγον καὶ τὴν
 διὰ πασῶν· τῶν δὲ ἐννεαμήνων ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἐν ἀριθ-
 μοῖς συμφώνοις ε' θ' ιβ' ιη', ὧν οἱ ἄκροι τριπλάσιον ἔχουσιν
 λόγον. μεταξὺ δὲ τούτων σύμφωνος ἄλλος οὐκ ἔστι λόγος,
 5 ὥστ' εἰκότως συμφωνίας οὐκ οὔσης ἄγονα τὰ ὀκτάμηνα.
 καὶ γὰρ οὖν οἱ μὲν ἀπὸ δυάδος ἕως ὀγδοάδος συντεθέντες
 ποιοῦσιν τὸν λέ', οἱ δὲ ἀπὸ μονάδος ἕως ἐννεάδος τὸν μέ'.
 προσήκει δὲ ὀγδοάδι ἀρχὴ δύας (κύβος γὰρ ἀπ' αὐτῆς),
 ἐννεάδι δὲ μονάς ('ἐν γὰρ ἔστι νέον ἢ ἐννεάς), μέσος δὲ
 10 τούτων οὐκ ἔστιν. ὥστ' οὐδεὶς ἔστιν· ἀριθμὸς ὀκτάμηνα
 f. 47r. ποιῶν, οὔτε ἀριθμητικῶς σκο|πούμενος οὔτε] ...¹²⁰...
 [ποιεῖ γὰρ ὁ ε' ἐπὶ τὸν λέ' τὸ]ν ἐπ[τάμηνον καὶ] ἐπὶ τὸν μέ
 τὸν ἐννεάμηνον χρό[νον, ὁ δὲ] ε' ἐπὶ τὸν μ' τὸν ὀκτάμηνον
 . . .¹⁰. . . κάμπτοντας ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀρχῆς, [τὸν ἐπὶ τὸν]
 15 ἐννέα τὸν ὀκτώ. τούτων δὲ ὁ μὲν [ἔστιν ἐκ τῶν] περὶ τὴν
 ὀρθὴν τοῦ ῥηθησομένου τριγώνου, αἷ εἰσιν τετρας καὶ
 τριάς, θήλεια καὶ ἄρσεν· ὁ δὲ ἐκ τῶν μεγίστων, αἷ εἰσι
 τετρας πεμπάς, θήλεια καὶ ἄρσεν· ὁ δὲ ἐκ μεγίστης καὶ
 ἐλαχίστης, [αἷ] εἰσι πεμπὰς τριάς, ἄρσενες ἄμφω· ὥστ' εἰκό-
 20 τως ἄγονος. ὁ δὲ ε' ὀφθῆσεται κατὰ τὸ ἐμβадόν, ὅς ἐστι
 γάμος· ὥστ' εἰκότως ἄρσενα μὲν θήλει ζευγνύς γόνιμός
 ἔστιν, ἄρσενα δὲ ἀλλήλοισι ἄγονος. Ταῦτα μὲν ἀπὸ τῶν
 ἀριθμῶν. οἱ δὲ ἀνατομικοὶ ἰστορήσαν καὶ τὰς ἐν τοῖς
 ἀριθμοῖς τούτοις διαφοράς· ὡς ὅταν ἐν ἑξ ἡμέραις τὸ
 25 σπέρμα ἀφρωθῇ, περὶ τὰς ἐξῆς ἢ εἰς αἷμα μεταβάλλει, περὶ
 δὲ τὰς ἐξῆς θ' σαρκοειδὲς γίνεται, περὶ δὲ τὰς λοιπὰς ιβ'
 μορφοῦται· καὶ οὕτως ἐξῆς διοργανωθὲν τίντεται ἐπτάμηνον.
 καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως ἐν ταῖς ε' καὶ θ' καὶ ιβ' καὶ ιη'

6 ὀγδοάδος ex δυάδος m³

9 cf. ad 4, 21

15 scripsisse debet ἐκ τῶν ἐλαχίστων περὶ, etsi spatium non

sufficit 20 cf. theol. ar. 33, 10

22 ἄγονα 24 cf.

Censor. 11, 3 et supra ad p. 33, 14

26 ταῖς λοιπαῖς, corr. m³

28 ιη'] ἡ ir.

τὸν ὅμοιον δέχεται τύπον· ὥς εἶναι τὸν εἴς κοινήν ἀρχήν, διὸ καὶ οὗτος ποιεῖ ἐκότερον.

ΛΕ. Τὸν γεωμετρικὸν ἀριθμὸν ἀριθμητικῶς τε ἅμα δεῖ καὶ γεωμετρικῶς θεωρεῖσθαι, καὶ πρὸς γε μουσικῶς, εἰ δυνάμεθα, καὶ ἀστρονομικῶς, ἔπειτα διαλεκτικῶς, εἰς τε τὴν ἀν- 5
θρωπεῖαν ἀναπέμψαι περίοδον καὶ εἰς τὴν τοῦ παντὸς κόσμου θεωρίαν. Ἔστιν δὲ οὗτος |⁶⁰. . . . ονα . . f. 47 v.
. [ἐ]ν ᾧ πρῶ[τῳ] αὐξήσεις] πρ
νατους . . .²⁰. . . λόγους εἴτε τησυν . . .¹⁸. . . δυνάμεναι
ποιοῦσαι τετραγώνους, δυνα[στευ]όμεναι δὲ ἀπ' ἐκείνων τῶν 10
δυνάμεων τῶν τετραγώνων· τὸ γὰρ δυνάμενον
πᾶν πρὸς τὸ δυναστευόμενον ἀποδίδεται. καὶ πρὸς τούτοις
ὁμοιούντων τε καὶ ἀνομοιούντων ἀριθμῶν· ὁμοιούντων μὲν
τῶν τετραγωνικῶν ἢ κυβικῶν, ἀνομοιούντων δὲ τῶν ἀνίσοις
χρωμένων πλευραῖς ἢ ἐπιπέδων ἢ στερεῶν. καὶ ἐπὶ τούτοις 15
καθ' ὑποδιαίρεσιν τῶν ἀνομοιούντων ἐξῆς φησιν· αὐξόντων
τε καὶ φθινόντων· αὐξόντων μὲν τῶν ἰσάκεις ἴσων μειζονά-
κεις, ὧν ἐπὶ τὸ μείζον ἢ πρόοδος ἀπὸ τῆς ἰσότητος, φθινόν-
των δὲ τῶν ἰσάκεις ἴσων ἐλασσονάκεις· ὧν τοῖς μὲν ὄνομα
πλινθίδες φασὶ τοῖς φθίνουσιν, τοῖς δὲ δοκίδες τοῖς αὖξου- 20
σιν. αὐταὶ δ' οὖν αἱ αὐξήσεις μέχρι τεττάρων ὄρων προ-
ελθοῦσαι τρεῖς ἐχόντων ἀποστάσεις ἀλλήλων (πάντων γὰρ
τεττάρων ὄρων συνεχῶν τρεῖς εἰσιν ἀποστάσεις) πάντα ῥητὰ
καὶ προσήγορα ποιοῦσιν, καὶ τοὺς δυναμένους καὶ τοὺς
δυναστευόμενους, καὶ τοὺς ὁμοιοῦντας καὶ τοὺς ἀνομοιοῦν- 25
τας ἀλλήλοις, καὶ τοὺς αὖξοντας καὶ φθίνοντας. γίνεται
γὰρ διάγραμμα κατὰ μὲν τὰ πλάγια τοὺς ὁμοιοῦντας ἔχον
καὶ ἀνομοιοῦντας, αὖξοντάς τε καὶ φθίνοντας, καθ' ἓνα
λόγον συνδεομένους τὸν πνυθμένα τὸν ἐκτεθησόμενον· κατὰ

3 geometricum dicit Pl. 546°

11 suppl. ἐλάσσους?

19 ὄνομα] ὀνόμασιν (ὀνομασία Rad.)

20 cf. Jambl. in Nicom.

35, 6 ss.

28 φθίνοντασ] ο ir. et ss. v uv.

θησομένων

29 τῶν ἐκτε-

f. 48r. δὲ τὰ σκέλη | τοὺς δυναμένους καὶ δυνα[στευομένους].
 ἐπεὶ] δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ἀριθμός, ἐν [ᾧ πάντα ἀλλήλοις]
 συμβαίνει, καλῶς ποιῶν . . . ¹⁴. . . ὧν ἐπίτριτος πνυθ-
 μὴν· . . ¹⁶. . . τῶν ἀριθμῶν ὧν αἱ ἀυξήσεις. [ἔστιν οὖν
 5 οὗτος] ὁ ἐπίτριτος πνυθμὴν γ' καὶ δ'· καὶ [τούτων ἐκά]τερος
 ἑφ' ἑαυτὸν καὶ ἐπ' ἀλλήλους [γίνεται] θ' ιβ' ις' ἐν λόγῳ
 τῷ αὐτῷ. καὶ αὐθις ὁ μὲν γ' κυβικῶς τρίς τρία τρίς, καὶ
 ὁ δ' ὡσ[αύ]τως τετράκις τέσσαρα τετράκις· μετ' ἀλλήλων δὲ
 τρίς τρία τετράκις, τετράκις τέσσαρα τρίς· γίνονται οὖν
 10 κυβικοὶ μὲν ἄκροι ὁ κζ' καὶ ξδ', δοκίς δὲ ὁ λς', δύο πλευ-
 ρὰς ἔχων τριάδος καὶ μίαν τετράδος, πλινθὶς δὲ ὁ μή', δύο
 πλευρὰς ἔχων τετράδος καὶ μίαν τριάδος. τούτων δὴ τῶν
 τεττάρων ὄντων ἐφεξῆς ἐν τῷ ἐπιτρίτῳ λόγῳ ὄρων, κζ' λς'
 μή' ξδ', καὶ τρεῖς ἀποστάσεις ἐχόντων, ὁ μὲν κζ' μετὰ τοῦ
 15 μή' ποιεῖ τὸν οε', ὁ δὲ λς' μετὰ τοῦ ξδ' τὸν ρ'. οἷν ὁ μὲν
 ρ' τετράγωνος ὧν ἐκ δεκάδος καὶ αὐτὸς τετραγωνισθὲις
 ποιεῖ τὸν μύρια· ὁ δὲ οε' γενόμενος ἐπὶ τὸν ρ' ποιεῖ τὸν
 ζσφ'. καὶ εἰσὶν αὐταὶ αἱ δύο ἀρμονίαι, ἥ μὲν ἰσάκις ἴση
 (καὶ ὅπως, δῆλον ἐποίησεν εἰπών· ἑκατὸν τοσαυτάκις),
 20 ἥ δὲ ἰσομήκης μὲν ἐκείνη διὰ τὸν ρ', προμήκης δὲ διὰ τὸν
 οε' τοῦ μήκους ἡλασσωμένου. εἰκότως οὖν εἶπεν τὸν ἐπί-
 τριτον πνυθμένα τρίς αὐξηθέντα τὰς δύο ποιεῖν ἀρμονίας·
 μέχρη γὰρ τῶν στερεῶν προελθὼν τῶν τεσσάρων ἐκ τῆς
 ἐκείνων συνθέσεως παρέχεται τὰς πλευρὰς τῶν δύο ἀρμο-
 25 νιῶν, τὸν ἑκατὸν καὶ τὸν ἑβδομηκονταπέντε. τὴν μὲν οὖν
 ταυτομήκη μοναχῶς ἐδήλωσεν, ἰσάκις ἴσην ὁρισάμενος καὶ
 προσθὲις ἑκατὸν τοσαυτάκις· τὸ γὰρ ἰσάκις ἴσην ἡδύνατο
 f. 48v. καὶ ἄλλον ποι[εῖν] . . . ¹⁵. . . ἴση [μ]ὴν ἰσάκις εἰκ[ότως]

3 post ποιῶν l. α (v. g. ἀπέδωκε τὸ), post πνυθμὴν· τουδ
 (v. c. τούτων δηλονότι) 6 θ'] ὁ θ' ir. a m³ uv. (certe spir.
 in ὁ a m³) 7 τρίς alterum ex τρεῖς uv. 8 δέ] δ' ὁ
 15 ὧν ex οἷν m³ 22 τρεῖς 23 quattuor numeri solidi
 sunt 27. 36. 48. 64 25 ἑκατὸν ἑκατὸν 28 fuit fere ποιεῖν
 ἢ τὸν μύρια

ἡ ταυτ]ομήκης· ἴση μὲν διότι ὁ ἑκατὸν [πολ]λάκις λαμβάνεται, ἰσάκις δὲ διότι ἡδύνατο πολλάκις μὲν ληφθῆναι, κατὰ ἄλλον δὲ ἀριθμὸν πολλάκις, οἷον τὸν δέκα ἢ τὸν εἴκ[οσι], δεκάκις καὶ εἰκοσάκις. τὴν δὲ προμήκη διὰ ποικιλωτέρων παρῆσθησεν λήψεων· διελὼν γὰρ τὸν οὐκ ἀριθμὸν εἰς τοὺς 5 συντεθέντας, λέγω δὲ τὸν κζ' καὶ τὸν μῆ', τὸν ρ' ἐπὶ τούτους ποιήσας ἀντὶ τοῦ ὅλου τοῦ οὐκ παρίσθησι πῶς ἔστι προμήκης. δεῖν γὰρ φησὶν ἑκατοντάκις ποιῆσαι τὸν κζ', ἑκατὸν δὲ ἄλλους ἀριθμούς, οἵτινές εἰσιν ἀπὸ διαμέτρου τῆς πεμπάδος ὡς τετραγωνικῆς πλευρᾶς ληφθείσης, ῥητῆς μὲν 10 διαμέτρου μονάδι λειπόμενοι μιᾷ, ἀρρήτου δὲ δύο μονάσι. δι' ὧν σημαίνει τὸν μῆ'. ἐὰν γὰρ πλευρὰν τὸν ε' λάβης τετραγώνου τινός, καὶ ἐν τούτῳ διάμετρον ἄρρητον πάντως διὰ τὸ ῥητὴν εἶναι τὴν πλευράν, ἔσται τὸ μὲν ἀπ' αὐτοῦ κέ', διπλάσιον δὲ τούτου τὸ τῶν ν' χωρίον, οὗ ἦν ἄρρητος 15 ἡ πλευρά· οὐ γὰρ ἔστιν ἀριθμὸν λαβεῖν τετραγώνον τετραγώνου διπλάσιον. ἐὰν οὖν ῥητὴν ἐθέλωμεν διάμετρον εὐρεῖν, δυναμένην τοῦ ἀπὸ τῆς πεμπάδος διπλάσιον, τὴν σύνεγγυς λαμβάνοντες τὴν δυναμένην οὐκ αὐτὸ (τοῦτο γὰρ ἀδύνατον), ἀλλὰ τὸ μονάδι ἔλασσον, τὸν ζ' ληψόμεθα, καὶ 20 ἀπὸ τούτου τὸ τῶν μθ', μονάδι ὃν ἔλασσον τοῦ ν', ὃ ἦν τὸ ἀπὸ τῆς ἀρρήτου διαμέτρου. τούτων δὲ ληφθέντων λοιπὸν δῆλον, ὅπως τοῦ ἀπὸ τῆς διαμέτρου τῆς πεμπάδος διττοῦ ὄντος, τοῦ μὲν ἀπὸ ἀρρήτου, τοῦτο δὲ ἦν τὸ τῶν |

1 μὴν post ἴση satis inc., fort. nil est nisi δὲ 5 διελ . . . ν (ergo ras.) 6 nempe συντιθέντας 7 ἀντὶ ex ατι m³
8 dicit enim ἑκατὸν δὲ κύβων τριάδος | supra φησὶν est L et im. nota cuius haec tantum legi: ἐκ . . ν | ἄν | ας | αδοσ | Platonis verba afferri videntur 9 οἵτινές] οἳ ex? m³ 14 ῥητῶν 17 τετραπλάσιον m¹ (τετραπ ir.), δι ss. m³ 19 αὐτὸ sc. τὸ ἀπὸ τ. πεμπάδος διπλάσιον 21 ὃν ἔλασσον corr. in ὄντα ἔλασσονα m³ 22 τὸ ss. m³ 24 ἀρρήτου m¹] ρητοῦ m³. Utrum verum sit, diiudicari posset, si sciremus utrum post τῶν extet ν̄ an μθ̄. Perrexit τοῦ δὲ ἀπὸ ρητοῦ(?), τοῦτο δὲ ἦν τὸ τῶν . . .

f. 49r. . . . 130 . . . μῆ' . . . 36 . . . ζ' ε' . . . 17 . . . σομεν τὸν ζφ', ὃς ἦν
ἐκ τοῦ ρ' [καὶ τοῦ οε' συγκεί]μενος τοῦ συντεθέντος ἐκ τε
τοῦ κζ' καὶ τοῦ μῆ'. Γεγόνασι μὲν οὖν οὕτως αἱ δύο ἁρ-
μονίαι, ἡ ταυτομήκης καὶ ἡ προμήκης· καλοῦνται δὲ ἁρ-
5 μονίαι, διότι συνεστᾶσιν ἀπὸ λόγων ἁρμονικῶν ἄμφω, ἡ
μὲν τριακοσάκις, ἡ δὲ τετρακοσάκις ληφθέντων τῶν πυθ-
μένων γ' δ' ε' ιβ'. καὶ ἔστιν καὶ αὐτῶν τούτων ὁ λόγος
τοῦ τριακόσια καὶ τοῦ τετρακόσια ἐξ ἀρχῆς ὁ ἐπίτριτος.
τούτων οὖν τῶν ἁρμονικῶν ἡ μὲν προμήκης ἀπὸ τῶν Δ',
10 ρσ', ρω', γγ', οἷ εἰσιν τριακοσιάκις ὁ γ' δ' ε' ιβ'. ἡ δὲ
ἰσομήκης ἀπὸ τῶν ρσ', ρχ', ββ', δω', οἷ εἰσιν τετρακοσιάκις
ὁ γ' δ' ε' ιβ'. ὧν οἱ ἄκροι τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον, ὃν καὶ
αἱ μεσότητες. Καὶ οὕτω μὲν διὰ πλειόνων· συντόμως δὲ
λαβόντες τὸν ἐπίτριτον πυθμένα γ' καὶ δ', καὶ ε', ᾧ οὗτος
15 συνεξύγη, ποιήσομεν πεντάκις τέσσαρα πεντάκις, τὸν ρ' καὶ
πεντάκις τρία πεντάκις, τὸν οε' καὶ τούτους τὸν μὲν ρ'
ἐφ' ἑαυτόν, ἵνα ὁ μύρια γένηται, τὸν δὲ ρ' ἐπὶ τὸν οε',
ἵνα ὁ ἐπτακισχίλια πεντακόσια· καὶ οὕτως ὁ ἐπίτριτος πυθ-
μὴν τρεῖς αὐξηθεῖς πεμπάδι συζυγεῖς ἔσται ποιῶν τὰς δύο
20 ἁρμονίας, τὴν τε ταυτομήκη καὶ τὴν προμήκη. Χρεῖα δὲ
ὅμως καὶ τῆς ἑτέρας ἐφόδου πάντως, ἐπέλεπερ αὐτὸς τὸν οε'
διεῖλεν εἰς τὸν κζ' καὶ τὸν μῆ', γεννώσης ἐκείνους εὐτάκτως,
f. 49v. καὶ τοὺς | . . 60. αὐτῶν πα . . [τρεῖς τρία τρεῖς] τὸν κζ',
τετράκις τέσσ[α]ρα τετράκις τὸν] ξδ', τρεῖς [τρία τετράκις τὸν
25 λς', τετράκις] τέσσαρα τρεῖς τὸν μῆ'. καὶ οὕτως [πάλιν ὁ]
ἐπίτριτος πυθμὴν τῇ πεμπάδι συ[ζυγεῖς] παρέχει τὰς δύο
ἁρμονίας τρεῖς [αὐξηθ]εῖς, ὅπου μὲν κυβικῶς, ὅπου δὲ
δο[κικ]ῶς, ὅπου δὲ πλινθικῶς.

12 hoc non verum 15 πεντάκι (ante τέσσαρα) 19 τρεῖς
αὐξηθεῖς] τοῖς αὐξηθεῖσι 23 αὐτῶν πα l. Mai, τῶν ego
24 ξδ'] KZ uv. | τέσσαρα τρεῖς l. Mai, vestigia tantum ego
27 τρεῖς ex τρεῖς uv.

Ἀριθμητικῶς μ[έν] οὕτωςι τὸ προκείμενον ἐξηγητέον· γεωμετρικῶς δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. ἔστω τριγώνον τὸ $\overline{AB\Gamma}$ · καὶ ἡ μὲν $\overline{AB}$ τεσσάρων, ἡ δὲ $\overline{B\Gamma}$ τριῶν τῶν αὐτῶν, ἡ δὲ $\overline{A\Gamma}$ πέντε· καὶ τῇ $\overline{A\Gamma}$ πρὸς ὀρθᾶς ἡ $\overline{AZ}$, ἐφ' ἣν ἐκβεβλήσθω ἡ $\overline{B\Gamma}$ · ἐν ὀρθογωνίῳ γοῦν τῷ $\overline{AZ\Gamma}$ κάθετος 5 ἡ $\overline{AB}$ [ἡ $\overline{AB}$]· μέση ἄρα ἀνάλογον τῶν $\overline{ZB}$ $\overline{B\Gamma}$ · ἐπίτριτος δὲ ἡ $\overline{AB}$ τῆς $\overline{B\Gamma}$, ὥστε καὶ ἡ $\overline{BZ}$ τῆς $\overline{BA}$ ἐπίτριτος· ἔστιν ἄρα πέντε καὶ τρίτου. τριπλασιασθήτωσαν, ἵνα ὁλόκληροι γένωνται μονάδες· ἔσται ἄρα ἡ μὲν $\overline{ZB}$ δέκα καὶ ἕξ, ἡ δὲ $\overline{BA}$ δώδεκα τῶν αὐτῶν, ἡ δὲ $\overline{B\Gamma}$ ἐννέα, καὶ ἡ $\overline{A\Gamma}$ δεκα- 10 πέντε. πρὸς ὀρθᾶς ἤχθω ἡ $\overline{ZK}$ καὶ ἐπ' αὐτὴν ἐκβεβλήσθω ἡ $\overline{GA}$ καὶ παράλληλος τῇ $\overline{Z\Gamma}$ ἡ $\overline{AA}$ · ἐπεὶ οὖν πάλιν ὀρθογώνιον τὸ $\overline{ZAK}$ καὶ κάθετος ἡ $\overline{AA}$, μέση ἔσται ἀνάλογον τῶν $\overline{ZA}$ $\overline{AK}$ · ἔσται οὖν, ἐπειδὴ ἡ $\overline{ZA}$ δώδεκα ἦν, ἡ δὲ $\overline{AA}$ δέκα καὶ ἕξ τῶν αὐτῶν (καὶ γὰρ αἱ παράλληλοι αὐτῶν 15 τοσοῦτων ἦσαν), καὶ ἡ $\overline{KA}$ πρὸς τὴν $\overline{AA}$ ἐπίτριτος· ὥστε εἴκοσι καὶ ἐνὸς καὶ τρίτου ἡ $\overline{KA}$, οἷων ἡ $\overline{AA}$ δέκα καὶ ἕξ. τριπλασιασθήτωσαν οὖν πάλιν πᾶσαι διὰ τὸ τρίτον· γίνεται οὖν ἡ μὲν $\overline{KA}$ ἑξήκοντα καὶ τεσσάρων, ἡ δὲ $\overline{AA}$ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ, ἡ δὲ $\overline{AZ}$ τριάκοντα καὶ ἕξ, λοιπὴ δὲ ἡ $\overline{B\Gamma}$ εἴκοσι 20 καὶ ἑπτὰ | τῶν αὐτῶν. ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ τέσ[σαρες, ἕξ ὧν f. 49a. ἐγί]νοντο ὅ τε ἑκατὸν καὶ [ὁ ἐβδομήκοντα πέντε], οἳ τὰς ἀρμονίας ποιοῦσ[ιν τὸν μύρια καὶ] τὸν ἑπτακισχίλια πεντακ[όσια].

Τὸ μὲν οὖν θεώρημα γεωμετρικῶς σκοποῦντι τοιοῦτον· τοσοῦτον δὲ προσθετέον, ὅτι ἡμεῖς μὲν κατὰ πρόσθεσιν ἀπὸ 25 τοῦ ἕξ ἀρχῆς τριγώνου προήλθομεν εἰς τοὺς ζητούμενους ἀριθμούς, ἄλλοι δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν. λαβόντες γὰρ τὸ τῶν γ' δ' ε' τριγώνον ἤγαγον κάθετον ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ἐπὶ τὴν τῶν ε' καὶ ἠύρῃκασιν ἐν λόγοις τοῖς αὐτοῖς ἑκάτερον τῶν πρὸς τῇ καθέτῳ τριγώνων, καὶ ἔλαβον τοὺς ἀριθμούς ἐν 30

12 $\overline{AA}$] $\overline{AA}$ 14 $\overline{ZA}$ $\overline{AK}$] $\overline{ZAK}$
21 οὗτοι οἱ] αὐτοὶ οὐ l. Mai, τοὶ ὁ ego
p. 41 de figura sexta cf. excursus

15 αὐτῶν τοσοῦτων
22 οἱ τὰς] οἷς τας

μορίοις τισὶ μονάδων. ἔπειτα πάλιν ἤγαγον ἀπὸ τῆς ὀρθῆς
 κάθεται τῆς ἐν τοῖς τριγώνοις ἢ ἐπὶ τὴν τῶν δ' ἢ ἐπὶ τὴν
 τῶν γ'· καὶ τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς ἐξ ἀρχῆς εὐρόντες,
 ἐπειδὴ τὰ πρὸς ταῖς καθέτοις αἰ τρίγωνα ὁμοιά ἐστι τῷ τε
 ὄλῳ καὶ ἀλλήλοις, ἔλαβον καὶ τῶν γενομένων τριγώνων τὰς 5
 πλευρὰς ἐν μονάσιν καὶ μορίοις. εἶτα πολλαπλασιάσαντες
 εἴκοσι πεντάκις πάσας τὰς πλευρὰς κατήντησαν εἰς τοὺς
 ἀριθμούς, οὓς καὶ οἱ κατὰ πρόσθεσιν. Καὶ τοῦτον μὲν
 εἴλετο τῆς ἐξηγήσεως τὸν τρόπον Πατέριος, τὸν δὲ πρό- 9
 τερον ὁ μέγας | . .⁹.

f. 49a v.

Καὶ μέχρι τούτου γεωμετρικῶς [τεθεωρήσθω τὸ] ζητού-
 μενον. ἔστω δὲ τούτων . .¹². [τὸ] τοιοῦτον τῶν ὑπὸ τοῦ
 θνηκίου . .¹¹. [κ]εκριμένων κατὰ ὑφα[ρ]εσιν]
 καὶ τοὺς μουσικοὺς λόγους, . .⁸. τῷ ἐξ ἀρχῆς τριγώνῳ τὸν
 τρόπον τοῦτον. ἐπειδὴ οἱ ἀριθμοὶ τῶν πλευρῶν τριάς τετρας 15
 πεντάς, ὁ ἐκ πάντων δυωδεκάς καὶ τὸ ἐμβαδὸν ἑξάς. οὐκοῦν
 ἐπίτριτος μὲν λόγος τριάδος καὶ τετράδος, ἡμιόλιος δὲ ἑξά-
 δος καὶ τετράδος, ἐπόγδοος δὲ ἐννεάδος καὶ ὀγδοάδος (τῆς
 ὑποτεينوῦσης ἑκατέρᾳ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν συντιθεμένης,
 διπλάσιος δὲ ἑξάδος καὶ τριάδος, τριπλάσιος δὲ δυωδεκάδος 20
 καὶ τετράδος, τετραπλάσιος δὲ δυωδεκάδος καὶ τριάδος. εἰδὶ
 δὲ καὶ αἱ τρεῖς ἐν τούτῳ μεσότητες, συμπληροῦσαι τὴν ψυ-
 χήν· ἡ μὲν ἀριθμητικὴ ἐν ταῖς πλευραῖς, τρία τέσσαρα
 πέντε· ἡ δὲ ἀρμονικὴ ἐν ταῖς περὶ τὴν ὀρθὴν καὶ τῷ ἐμ-
 βαδῶ, τρία τέσσαρα ἑξ· ἡ δὲ γεωμετρικὴ ἐν τῷ ἐκ πασῶν 25
 τῶν πλευρῶν δώδεκα καὶ τῷ ἐμβαδῶ τῷ ἑξ καὶ τῇ ἐλαχίστη
 πλευρᾷ τῷ τρία. πᾶσιν ἄρα κατακεκόσμηται τοῖς ἀρμονικοῖς

3 possis τοῖς ἐξ ἀρχῆς 8 οἱ] αἱ 10 [Εὐκλείδης] Pitra
 scholio inductus, Platonici alicuius nomen latet 12 v. g. τού-
 των [ἐχόμενον] 13 θνη|χίου quem ita appellaverint, nescio; cf.
 Eustath. 1601 Hesych. s. θνηκίοι | fuit ἐγκεκριμένων aut προ-
 κερ. | v. c. ὑφα[ρ]εσιν θεωρημάτων et [ἐφαρμοζον] τῷ
 19 ἑκατέραν m⁸ 21 καὶ τετρ. τετρ. δὲ δυωδεκάδος im. m⁸
 22 an μεσότητες <αἱ>?

λόγοις καὶ τοῖς τῶν τριῶν μεσοτήτων· οἷτινες ἐν τούτῳ
 πρώτῳ ὄντες τῷ τριγώνῳ (πρὸ γὰρ τούτου τρίγωνον ὀρθο-
 γώνιον ἐκ ῥητῶν ἄλλο πλευρῶν οὐκ ἔστιν) πάντως εἰσὶ καὶ
 ἐν τοῖς λοιποῖς κατὰ τριπλάσιον λόγον ἡϋξημένοις· τὰ γὰρ
 5 μέρη τοῖς αὐτῶν πολλαπλασίοις τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει. καὶ
 ὁρᾷς ὅπως εἰσὶν μὲν ἁρμονικοὶ λόγοι καὶ ἐν τούτῳ, καθάπερ
 ἐν τῷ ἡμιτρίγωνῳ τῷ ἐν Τιμαίῳ. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἔστιν τι
 50^r. καὶ ἄρρητον κατὰ μῆ|κος ἐν ταῖς πλευραῖς, ἐπειδὴ . .¹¹.
 σπέρμα σωμάτων, ἐνταῦθα [δὲ πάντα τὰ μῆ]κη ῥητά. καὶ
 10 δῆλον ὅτι καὶ . .¹³. [ἦ]δη ζωογονικόν· ἐστι τὸ τρίγωνον
 κ[αὶ γενέσει] οἰκεῖον, καὶ ὅτι πάντες οἱ ζωογον[ικοὶ λόγοι]
 διαλάμπουσιν ἐν τῷδε τῷ τριγώνῳ, ὁ διπλά[σιος καὶ τρι-
 πλάσιος οἱ τοὺς ἐπὶ τὰ ση[μαίνου]ντες ὄρους τῆς ψυχογονίας
 καὶ ἡμιόλιος κ[αὶ] ἐπίτριτος καὶ ὁ ἐπόγδοος, οἷς τὰ διπλά-
 15 σια καὶ τριπλάσια κατέτεμεν διαστήματα. [καὶ δῆλον] ὅπως
 καὶ τοῦτο <τὸ> τρίγωνον ἡμιτρίγωνόν ἐστιν, ἀλλὰ τριγώνου
 [ἦ] πάντως ἰσοσκελοῦς, εἴτε ἡ διπλασία τῆς μείζονος τῶν
 περὶ τὴν ὀρθὴν γίνοιτο βάσις ἐκείνου εἴτε ἡ διπλασία τῆς
 ἐλάσσονος, ἐκβληθείσης ἐκατέρας καὶ [ἐφ'] ἑαυτῆς τεθείσης.
 20 Λείπεται δὴ οὗν καὶ ὅσον ἐστὶν ἐν αὐτῷ πρὸς τὰ
 οὐράνια φέρον ἰδεῖν. οὐκοῦν ἡ μὲν πεμπὰς ἐν τε τῇ
 ἀπλανεῖ τοὺς πέντε κύκλους διεστήσατο, τὸν ἀρκτικὸν καὶ
 ἀνταρκτικόν, τὸν χειμερινὸν τροπικὸν καὶ θερινόν, τὸν μέ-
 σον τούτων <τὸν> ἰσημερινόν· καὶ ἐν τοῖς πλανωμένοις τοὺς
 25 πέντε διεῖλεν ἀπὸ τῶν δύο φωστήρων, ἑξαιρέτους ἔχοντας
 τὰς προσθαφαιρέσεις· καὶ ἐν τοῖς σχηματισμοῖς αὐτῶν τὸ
 ἄριστον ἔλαχε τῶν σχημάτων ἀφορίζειν τὸ τρίγωνον· τὸν δὲ

4 fort. λοιποῖς <τοῖς> 5 αὐτῶν] ὡς αὐτῶς (ωσαν et ω
 ir.) 7 ἡμιτρίγωνον | cf. Tim. 53^e sqq. 8 v. c. [πάντων
 ἐστίν] σπέρμα 10 post καὶ τα l. Mai 13 ση l. Mai, non ego;
 non aptum videtur σημαίνειν | cf. Tim. 36^d 43^d 14 κ . . | ἡ
 ἐπίτριτος (scripsitne καὶ ὁ ἡμ. καὶ ὁ ἐπ.?) 19 ἐφ' suppl.
 Heiberg, l. ι ο 20 ἐστὶ 26 trigonum enim per quinque
 signa patet et „est prospera felixque radiatio“ Firmic. 69, 26

ὅλον κόσμον ἐν πέντε τοῖς στοιχειώδεσι σχήμασι καὶ πέντε κέντροις συνεπλήρωσεν. ἡ δὲ τετραὶς σχῆμα μὲν τῶν κινουμένων ἀπεργάζεται τὸ τετραγώνον· τὸν δὲ ζωδιακὸν κύκλον ἀπέφηνεν τετραμερῇ· τῶν δὲ πλανητῶν ἑκάστω τὰς κινήσεις ὥρισεν (εἰσὶ γὰρ τέτταρες· ἡ περὶ τὸ οἰκεῖον κέντρον 5 ἢ κατὰ μῆκος ἢ κατὰ πλάτος ἢ κατὰ βᾶθος)· | . ¹¹. ἀλ- f. 50v. λήλων διέστησεν ἐπομένους . . ⁹. περιόδω· καὶ τὰς ἀναβάσεις τῆς [σελήνης] καὶ καταβάσεις διεῖλεν ἀπὸ τῶν [τροπικῶν] σημείων ἐπὶ τὰ βόρεια καὶ νότια πέ[ρατα. ἡ δὲ] τριὰς τρεῖς μὲν μόνους ἀλλήλους [τέμνον]τας κύκλους πρὸς ὁρ- 10 θὰς ὥρισεν· τῶν δὲ σχημάτων ἔλαχεν τὸ ἐξάγωνον· διεῖλεν δὲ τὸν ζωδιακὸν τριχῇ, τοῖς τροπικοῖς τοῖς δισώμοις τοῖς στερεοῖς· τὰς δὲ θέσεις τῶν κ[ινο]υμένων ἀπετέλεσεν τριτάτας, κέντρων ἐπαναφορῶν ἀποκλιμάτων· τοὺς δὲ τῆς σελήνης ἀναβατικοὺς καὶ καταβατικοὺς τόπους τρεῖς ἑκατέρους 15 ἐποίησεν· τὰ δὲ κίνηματα τῆς ἀνωμαλίας ἔστησεν (ἔστι γὰρ ἀπόγεια περιγεια μέσα, καὶ πάλιν ἀφαιρέσεις στηριγμοὶ προσθέσεις)· καὶ τῆς σελήνης τὰς φάσεις ἰδίως τὰς μεταξὺ συνόδων καὶ πανσελήνων τρεῖς ἑκατέρας οὕσας διεστήσατο, μηνοειδεῖς διχοτόμους ἀμφικύρτους, ἰδίους ἑκάστην σχήμασιν, 20 ἐξαγώνω τὰς μηνοειδεῖς, τετραγώνω τὰς διχοτόμους, τριγώνω τὰς ἀμφικύρτους. ἡ δὲ ἐξὰς τὸν μὲν τῶν ζωδίων κύκλον διεῖλεν ἄρσεσιν καὶ θήλεσιν, ὥς ἂν καὶ αὐτὴ φύσιν ἀρρενόθηλυν ἔχουσα· τῶν δὲ τριῶν κύκλων τῶν πρὸς ὁρθὰς τεμνόντων ἀλλήλους τὰς κοινὰς τομὰς ἔπηξεν αἰὲ τὰς αὐ- 25 τὰς· ἐφ' ἑαυτὴν δὲ γενομένη τοὺς δεκανοὺς ὥρισεν ἕξ καὶ

1 de quinque figuris principalibus cf. Tim. 55^c sqq. quinque centra sunt quattuor cardines caelestes et terrae centrum (cf. de or. chald. 35) 6 v. g. [ἔτι δὲ τὰς ὥρας] ἀλλήλων et [τῇ ἡλίου] περιόδω cf. theol. ar. 20, 4 10 μόνους fort. corruptum 11 cf. e. g. Sext. Emp. 729, 25. 730, 11 13 τῶν] αὐτῶν 16 ἀπέστησεν opinor aut ἐστήρησεν 20 nempe ἑκάστην <προσεοικνῖαν> 24 cf. theol. ar. 33, 9 26 sunt enim 36 decani (Firmic. IV 22)

τριάκοντα τοὺς πάντας· μετὰ δὲ τῆς τετράδος τοὺς ὠρονό-
 μους, εἴκοσι καὶ τέτταρας ὄντας· μετὰ δὲ τῆς πεμπάδος τὰς
 μοίρας τῶν ζῳδίων καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἔτε-
 4 λεώσατο· μετὰ δὲ τῆς τριάδος ὑπεξωκυῖα γίνεται τὴν κατὰ
 f. 51r. διάμετρον κίνησιν τῇ τριγωνικῇ | πλευρᾷ τῇ ἐξ .²².
 οὕσα τὴν διάμετρον ἐξ [ἢ δὲ δυωδεκάς] λοιπὴ τὴν
 μὲν τοῦ δωδεκα[έδρου περί]μετρον συμπληροῖ τοῖς δυόδε[κα
 πενταγώνοις] καὶ σχηματογραφεῖ πάντα τὸν [οὐρανόν, μᾶλ]λον
 δὲ διαζωγραφεῖ, καθάπερ φησὶν ὁ Τίμαιος [p. 55^c]. τὸν
 10 δὲ τῶν ζῳδίων ἀριθμὸν ἔστησεν ἐν ὄρ[οις] τοσοῦτοις, ὅσοσ-
 περ αὐτῆς ἐστὶν ὁ ἀριθμός· τὴν δὲ ἀποκατάστασιν ὁρίζει
 τοῦ βασιλέως τῶν ὀρατῶν, ἣ φησιν Πλάτων [rep. II 509^d],
 καὶ πάσης καὶ γενέσεως καὶ τροφῆς ὄντος αἰτίου καὶ αὐξή-
 σεως περὶ [τὸν] ζῳοφόρον κύκλον· καὶ διὰ ταῦτα καὶ ἐν
 15 τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν οὐρανίων μεγίστην κέκτεται δύναμιν,
 μέτρον οὕσα τῶν ὅλων αἰτίων.

Αἱ δὲ τρεῖς πλευραὶ τοῦ τριγώνου τῶν σχημάτων εἰσὶν
 ἀρχαὶ τῶν κοσμικῶν· [ἧ] ἡ μὲν τετράς τοῦ τετραγώνου τοῦ
 τὸν κύβον συνιστάντος, ὅς ἐστι σπέρμα τῆς γῆς· ἡ δὲ τριάς
 20 τοῦ τριγώνου τοῦ τὰ τρία στοιχεῖα γεννήσαντος· ἡ δὲ πεμ-
 πὰς τοῦ τὸ δωδεκάεδρον συμπληρώσαντος πενταγώνου, ᾧ
 τὸν οὐρανὸν ἐμόρφωσεν ὁ παρὰ τῷ Τιμαίῳ δημιουργός.
 εἰκότως ἄρα κοσμικὸν τρίγωνον εἰώθασιν τοῦτο καλεῖν οἷ
 τε ἄλλοι σοφοὶ καὶ οἱ τὰ Αἰγυπτίων ἱστοροῦντες, ὡς πάν-
 25 των τὰς ἀρχὰς ἔχον καὶ περιέχον ἐν ἑαυτῷ. καὶ γὰρ
 ἐξῆς οἱ ἐν αὐτῷ ἀριθμοὶ τῶν πρώτων εἰσὶν αἰτίων εἰκόνες·
 ἡ μὲν τριάς τοῦ ὄντος, ὃ δὴ πρώτως ἐστὶν μικτὸν ἐκ πέ-
 ρατος καὶ ἀπείρου· μονὰς γὰρ πέρας, ἀπειρία δὲ ἡ δυνάς,
 αἷς ἴση μόνως ἡ τριάς ἅτε ἐξ ἀμοιβῶν οὕσα καὶ μόνῃ τοῦτο

1 cf. ὠρογενεῖς θεοὶ pap. Leyd. W (Dieterich Abraxas 221)

2 singula signa tricenae habent partes 9 -σιν ὁ τίμαι-
 et ἐν ὄρ- solus l. Mai 17 cf. Tim. 53^c sqq. 19 ὅς ss. m³

24 παντὸς, corr. Wendl.

πεπονθυῖα, τὸ εἶναι ταῖς ἀρχαῖς ἴση· ἡ δὲ τετραὸς τῆς ζωῆς, παρ' ἣ καὶ ἡ κίνησις ὡς δυναδικὴ καὶ ἡ στάσις ὡς τετραγωνική· ἐν γὰρ ἰσότητι στάσις, ἐν | .¹⁷. πᾶσα κίνησις, f. 51 v. ἀπὸ .¹⁵. πεμπὰς κύκλου .¹³. τη ἀφ' ἑαυτῆς εἰς ἑαυτήν .¹³. πεντάκις πέντε, καὶ τοῦτο [εἰς ἄπειρον]· πᾶς 5 γὰρ νοῦς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς [ἑαυτὸν ἐ]νεργεῖ. Πρὸ δὲ τούτων αἱ ἀρχαὶ [τῶν π]άντων, μονὰς καὶ δυάς· ἡ μὲν αὐτὸ τὸ [πέρας, ἡ] δὲ αὐτὸ τὸ ἄπειρον οὖσα. καὶ πρὸ [τούτων] τὸ ἐν τὸ τοῦ πέρατος αἷτιον καὶ τοῦ ἀπείρου. καὶ γὰρ ἡ μονὰς ἐν τι καὶ ἡ δυάς, καὶ [πᾶς] ἀριθμὸς εἰς ἕκαστος. νοῦς 10 δὲ ἡ πεμπὰς οὖσα μετὰ μὲν [τὴν] τῆς πρωτοφυοῦς τριάδος ὀκτάσφαιρον ἐποίησεν τὸν ὅλον οὐρανόν, μετὰ δὲ [τὴν] τῆς τετραδος ἐννεάσφαιρον τὸν ὅλον κόσμον, προσθεῖσα τὸ ὑπὸ σελήνην ὡς λῆμμα τοῦ παντός· μετὰ δὲ ἀμφοῖν δωδεκάσφαιρον, διελοῦσα καὶ τὸ ὑπὸ σελήνην εἰς τὰ ἐν αὐτῷ στοιχεῖα καὶ 15 ἐξάψασα τῶν δώδεκα πάντα θεῶν· οὗς καὶ ὁ ἐν Φαίδρω Σωκράτης ἡγεμόνας ἐπέστησε πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίους [p. 246°].

AS. Ὁ μὲν κύκλος εἰκὼν ἐστὶ νοῦ· μένει γὰρ κατὰ τὸ ἐντὸς αὐτοῦ καὶ πρόεισιν κατὰ τὰς γονίμους αὐτοῦ δυνάμεις καὶ ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτὸν κατὰ τὴν πανταχόθεν αὐ- 20 τὸν περιλαμβανουσαν ὁμοίως γινῶσιν. καὶ τὸ μὲν κέντρον εἰκὼν τοῦ ἐν αὐτῷ νοητοῦ καὶ ἀμεροῦς καὶ ἐφετοῦ, αἱ δὲ ἐκ τοῦ κέντρον γραμμαὶ εἰκόνασιν ταῖς ἀπείροις αὐτοῦ δυνάμεσιν, δι' ὧν παράγει πᾶν τὸ ἐν ἑαυτῷ πληθὸς τῶν νοητῶν· ἡ δὲ περιφέρεια, δι' ἧς συνελίσσεται πάλιν εἰς τὸ 25 κέντρον καὶ περιπτύσσεται πανταχόθεν αὐτό, ταῖς νοήσεσιν ταῖς εἰς τὸ ἐν καὶ τὸ νοητὸν ἐπεστραμμέναις· μετὰ δὲ νοῦν, ὃν | καὶ .³³. κινεῖσθαι λέγεται ψυχὴ το .¹². ἀπὸ νοῦ f. 52 r.

3 fort. ἐν <μὲν> γὰρ | nempe [δὲ ἀνισότητι] | ante πᾶσα δη l. Mai 4 v. g. [τοῦ δὲ νοῦ ἡ] πεμπὰς ante κύκλου l. vowel vel νωι expleas [ἐνεργοῦσα γὰρ αὖ]τη et [ἀποτελεῖ τὸν] πεντάκις 5 πεντάκι 12 τὴν ss. 15 διελοῦσαι, corr. Pitra 28 possis τὸ [δεύτερον, ἡ καὶ ὡς] ἀπὸ ν. π. καὶ [ὡς κινουμένη θεω]ρεῖται (ὡ post καὶ l.)

προϊοῦσα, καὶ .¹⁴. [θεω]ρεῖται καὶ κατὰ τὴν αὐτο[κίνη-
 σταν] τὴν ἑαυτῆς. καὶ ὥς μὲν εἰκόνα [τοῦ νοῦ οὖσαν
 αὐ]τὴν εἰς κύκλον ἀνάγει Πλάτων, μ[ἄλλον δὲ] εἰς κύ-
 κλους, τὸ δυαδικὸν καὶ ἄμφ .⁹. πον ὁμοῦ τῷ νοερῷ συν-
 5 θήματι λαχοῦ[σαν]. ὥς δὲ ψυχὴν αὐτοκίνητον οὖσαν κα[ὶ
 αὐτο]φυῇ ζωὴν εἰς τρίγωνον· αἱ γὰρ εὐθεῖαι μιμοῦνται τὰς
 ζωάς (κίνησις γὰρ ζωὴ πᾶσα), καθόσον ζωὴ κίνησις οὖσα
 πάντως ἔξοδος ψυχῆ[ς] καὶ ῥύσις ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐπὶ τι·
 καὶ ἡ αὐτὸ ζωὴ πάσης οὖσα ζωῆς μέτρον, εἰ καὶ κ[ίνησις]
 10 ἔστιν, ἀλλ' ἀπαρέγκλιτος κίνησις, ὥστε εὐθεῖα. Τριπλᾶς
 οὖν ἔχουσα ζωὰς ἡ ψυχὴ τρισὶν εὐθείαις ὠρισταί· τριπλᾶς
 δὲ ἔχει ζωὰς, νοερὰν διανοητικὴν δοξαστικὴν· ὥς οὐχ ὥς
 γνώσεις δεήσει σκοπεῖν, ἀλλ' ὥς κινήσεις μόνον ζωτικὰς.
 ἡνωμένων δὲ ἀλλήλαις τούτων καὶ πασῶν συμφυομένων τῆς
 15 ἐνώσεως εἰκὼν ἡ γωνία γενομένη τὸ τρίγωνον ἀπετέλεσεν
 εἰκόνα ψυχῆς· καὶ γὰρ τῷ νοερῷ συνῆπται τὸ διανοητικόν,
 δεχόμενον παρ' αὐτοῦ τὴν κίνησιν· καὶ παρὰ τούτου τὸ
 δοξαστικὸν δεχόμενον ὡσαύτως τὴν κίνησιν ἔχει τὴν πρὸς
 αὐτὸ συναφὴν· καὶ δὴ καὶ τὸ δοξαστικὸν ἀπὸ τοῦ νοεροῦ
 20 ὄρον ἔχον ἐπέστραπται πρὸς αὐτό, τέλος ἀρχῇ συνάπτον.
 καὶ οὕτως τὰ πάντα ἀλλήλοις συνημμένα τρίγωνον ἀποτελεῖ
 τὴν ὅλην ψυχὴν εἰς ἑαυτὴν συννεύουσαν.

Εἰ δὲ βούλει καὶ ταύτης τὸ μὲν ὄν σκοπεῖν κατὰ τὸ
 24 τριαδικόν, τὴν δὲ ζωὴν κατὰ τὸ τετραδικόν, τὸν δὲ νοῦν
 f. 52 v. κατὰ | [τὸ πενταδικόν], καὶ οὕτω τὴν πᾶσαν εἰκόνα .¹⁴
 δὲ ταῖς προόδοις τρι[γωνίζει ἑαυ]τὴν (αἱ γὰρ εὐθεῖαι τῶν
 προ[όδων εἰκόνε]ς, καθ' ὥς τὸ τρίγωνον, ὥστ' εἶναι [τὸν
 ἀρι]θμὸν τριγωνικόν), ταύτῃ τῶν [πρὸ αὐτῆς] πλεονάσασα.

1 αὐτο l., αὐτον Mai 2 εἰκόνα l. Mai, εἰκον ego; cum
 infra sit την, non τὴν, possis ταύτην 3 cf. Tim 36^c 4 an
 ἀμφ[οτέρωσσε βλέ]πον? cf. de or. chald. 14 20 τέλος ἀρχῇ]
 ὁτέλόγος ἀρχῇ 25 possis εἰκόνα [τηρήσεις. ἐν μὲν] δὴ ταῖς
 (ἐν ante δὲ l. Mai) 28 πλεονάσασαν

καὶ διὰ ταῦτα ἄρα καὶ τῇ ζωογόνῳ πηγῇ καὶ πάσης ζωῆς
 α[ἰτία τὸ] τρίγωνόν ἐστιν οἰκεῖον, ὡς ὁ κύκλος [τῷ] πρὸ
 αὐτῆς θεῷ τῷ ἀγκυλομήτῃ, φασίν, ἀφ' ὧν καὶ τὰ ἀποτε-
 ᾱ λέσματα πρόεισιν. [Τρις] ὧν δὲ ὄντων τῶν τριγώνων τὸ
 μὲν ἰσόπλευρον, ὡς καὶ Ξενοκράτης ἔλεγεν, ἀνεῖται ταῖς 5
 θεαῖς πάσαις ψυχαῖς ὡς τῷ ἐνὶ κεκρατημέναις· ἡ γὰρ ἰσό-
 τῆς ἐνότῃς ἐστίν· διὸ καὶ θεῖαι καλοῦνται· τὸ γὰρ ἐν θεό-
 τητος ἴδιον. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἦν αὐτὸ ἐν τὸ ἐν ψυχαῖς ἐν,
 ἀλλὰ μετεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς πλήθους, ἰσότης ἡ
 ἐνότῃς γενομένη ταῖς πανταχόθεν ἐκτεθεωμέναις ψυχαῖς καὶ 10
 κατὰ πάσας τὰς ζωὰς τὸ πανταχόθεν ἴσον ἀποδέδωκεν τρι-
 γωνον· δι' ὧν καὶ τόδε τὸ πᾶν ἐκθεοῦσιν, τὰς μὲν κινή-
 σεις ταῖς εὐθεαῖς, τὰς δὲ συνοχὰς τῶν κινήσεων ταῖς γω-
 β̄ νίαις. τὸ δὲ ἰσοσκελὲς ταῖς μετὰ τὰς θεαῖς ψυχαῖς δαι-
 μονίαις οὖσαις, ἐν αἷς μέσαις οὖσαις ἰσότης τέ ἐστιν καὶ 15
 ἀνισότης, ἔνωσίς τε καὶ ποικιλία δυνάμεων, τῶν βάσεων
 ἀνομοίων οὐσῶν πρὸς τὰς ἄνωθεν· διότι δὴ καὶ οἱ δαι-
 μονες τοῖς μὲν ἐσχάτοις ἐαυτῶν ἐφάπτονται τῶν χειρόνων,
 τοῖς δὲ ὑψηλοτέροις τῶν κρεισσόνων, καὶ ἡ ἐπαφή τοῖς μὲν
 ἐξομοιοῖ διὰ τῆς ἰσότητος, τοῖς δὲ συνάπτει διὰ τῆς ἀνισό- 20
 γ̄ τητος. τὸ δὲ δὴ τρίτον τὸ σκαληνὸν πάντῃ ἀνισούμενον
 τῶν ψυχῶν ἐστὶν ἀνι|ουσῶν καὶ κατιουσῶν εἰκῶν, [τοῖς f. 53r.
 κρείττο]σιν ἀνισουμένων καὶ τοῖς χ[είροσιν]. καὶ γὰρ ἐκεί-
 νων ποτὲ μὲν πλέ[ον] ται κινούμεναι, ποτὲ δὲ ἔλασ-
 σον, [καὶ] τῶν χειρόνων, καὶ τὸ παραδοξότατον, ὅτι καὶ 25
 ἐαυτῶν. πάντῃ οὖν αὐταῖς ἀνισουμέναις ἀποδέδοται τὸ
 πάντῃ ἄνισον. ἀλλ' ἀπλῶς μὲν ψυχῶν τοιούτων εἰκῶν τὸ

1 ζωογόνῳ cf. de or. chald. 15 (ἐξ ἀμφοῖν δὴ τῶνδε ῥέει τριά-
 dos δέμα πρώτης) et 18 sqq. Κρόνος enim est κορόνους cf. in Crat.
 105 schol. II. B 205 5 Xenocr. fr. 23 cf. Pr. in Eucl. 168, 14

8 ἐν τὸ im. m³ 12 an δι' οὗ? nisi potius lacunosa sunt
 haec 20 συνάπτειν 22 spatium capit fort. τοῖς τε κρείτ-
 τοσιν 23 χ l., χρ Mai 24 πλέ[ον ἄπτονται] opinor

27 εἰκῶν] εἰκό^{τω}

σκαληνόν· τῶν δὲ εἰς γένεσιν καὶ ἀπὸ γενέσεως φερομένων
τοῦτο δὴ τὸ ὀρθογώνιον, ὃ περὶ μὲν τὴν ὀρθὴν ἔχει τὸν
πυθμένα τὸν ἐπίτριτον, κατὰ δὲ τὴν ὑποτείνουσιν τὸν τῆς
πεμπάδος ἀριθμόν. ἔδει μὲν γὰρ μὴ τὸ τυχὸν αὐτῶν εἶναι
5 τρίγωνον καὶ ταῦτα πάντῃ ἀνισουμένων, ἀλλὰ τὸ ὀρθογώ-
νιον· ἐπειδὴ καὶ ἐν ταῖς κινήσεσιν ἔχουσι τὸ ἀνισοῦσθαι,
τὴν οὐσίαν αἰ τὴν αὐτὴν φρουρουμένην εἰλήχασιν, τοῦ
μᾶλλον καὶ ἥττον ἀδεκτον, οἷαν ἔχει καὶ ἡ ὀρθὴ φύσιν·
διὸ τῆς οὐσιώδους ἐστὶν εἰκὼν πανταχοῦ συνοχῆς. τοῦτο
10 δὲ αὖ ἔδει τὰς περὶ τὴν ὀρθὴν ἔχειν ἐν λόγῳ τῷ ἐπιτρίτῳ,
διότι τὸ ἐπίτριτον μέσον ἐστὶν συμφώνων καὶ ἀσυμφώνων
διαστημάτων. εἰ δὲ μὴ προὔπηρχεν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς
καὶ τῆς ἀσυμφωνίας ῥίζα, τῆς συμφωνίας ἀκράτου καὶ
μόνης οὔσης, οὐδ' ἂν ἐν ταῖς ζωαῖς αὐτῆς ὥφθη καὶ ταῖς
15 δυνάμεσιν διάστασις καὶ ἀναρμωσία· δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς
τὴν οὐσίαν αὐτῆς οὐκ ἐξ ἀκράτων παντελῶς λέγων ὑποστή-
σαι τὸν δημιουργόν, ὥσπερ τὴν θεῖαν [Tim. 41^d]. εἰ δὲ
τοῦτο, δαιμονίως ὁ ἐπίτριτος τὴν ἀσύμφωνον ἅμα καὶ σύμ-
φωνον ἐνεκονίστατο σύστασιν. ἀκράτον γὰρ <τὸ> διὰ τὴν
20 καλλίστην πρὸς αὐτὸ συμφωνίαν μένον ἐπὶ τῆς οἰκείας
f. 53 v. ἀδιάφθο[ρον οὐσί]ας· ὥστε τὸ ἐναντίον τὸ δι' ὕφεσιν
[τῆς] ἐναρμονίου συστάσεως κινδυνεῦον ἀ[να]πλησθῆναι τῶν
διαλυτικῶν κηρῶν, ὃ καὶ αὐτὸ πάλιν ὁ Τίμαιος δηλῶν
τὰς ἐν ἡμῖν παντοίας τῶν κύκλων φορὰς φησιν μὴ παν-
25 τελῶς εἶναι λυτάς [p. 43^d]. καὶ μήποτε καὶ τῶν συμφωνιῶν
ἡ μὲν διὰ πασῶν, εἰ καὶ πᾶσαι ἐν πάσαις, ἀνεῖται ταῖς
θείαις ψυχαῖς διαφερόντως, ὅντως τὴν κατακορεστέτην τῶν
συμφωνιῶν ἐξαίρετον ἐχούσαις, ἵνα διὰ πασῶν ἐνεργοῦσαι
πάντα ῥητὰ καὶ σύμφωνα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ διαφυλάττωσιν·
30 ἡ δὲ διὰ πέντε δαίμοσιν, τελεωτέρα μὲν οὖσα τῆς διὰ τεττά-

2 ὁ 4 μὲν] respondet δὲ αὖ l. 10 11 -ων καὶ ἀσυμφώ-
im. m⁸ 20 αὐτὸ 21 ἀδιάφθο[| δι'] δ' 27 ὄντως]
nempe ὡς

ρων καὶ περιέχουσα αὐτήν, ὑφειμένη δὲ τῆς διὰ πασῶν καὶ
 περιεχομένη ὑπ' αὐτῆς· ἡ δὲ διὰ τεσσάρων λοιπῇ ταῖς με-
 ρικαῖς ψυχαῖς διὰ τὰς εἰρημένους αἰτίας, ὑπ' ἀμφοτέρων μὲν
 περιεχομένη, μετ' ἐκείνων δὲ συμπληροῦσα τὴν ὅλην ἀρμο-
 νίαν τοῦ παντός· ὥσπερ καὶ τῶν ψυχῶν αἱ ζωαὶ καὶ ταῦτα 5
 πολὺ δοκοῦσαι τὸ ἀνάρμοστον ἔχειν ὅμως συντελοῦσιν εἰς
 τὴν διὰ πάντων ἐν τῷ κόσμῳ σύμφωνον τάξιν. ἡ μὲν οὖν
 διὰ τεσσάρων τοιαύτην ἔχει συγγένειαν πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς
 μερικῆς ψυχῆς· ἡ δὲ ὑποτείνουσα τὴν ὁρθὴν εἰκὼν ἐστίν
 τῆς νοερᾶς ἐν αὐτῇ ζωῆς ὅλης· καὶ γὰρ ἡ πεμπὰς πρῶτος 10
 κυκλικὸς ἐστὶν ἀριθμὸς καὶ νῶ σύζυγος, δι' ἣν νοῦς ἐστὶν
 δυνάμει καὶ ἐπιστρέφειν δύναται πρὸς ἑαυτήν. ἔχει οὖν τὴν
 μὲν ὁρθὴν τῆς οὐσίας εἰκόνα· μιᾶς δὲ οὔσης καὶ δυοειδοῦς
 ἐν αὐτῇ τῆς οὐσίας καὶ μία ἡ ὁρθὴ καθ' αὐτήν καὶ ἐν 14
 δυσὶν ἡ μία, τό τε ἀπλοῦν δεικνῦσα καὶ τὸ οὐ|χ ἀπλοῦν f. 54r.
 τῆς οὐσίας, τό τε μόνιμον [καὶ τὸ] . . κλα . . . [δι]ὰ
 τὴν ἄνισον τῶν τῆς ὁρθῆς [καθ' ἑ]των διανομήν, τό τε τῆς
 ταύτου φύσεως οὐσιῶδες καὶ τὸ τῆς θατέρου, τῇ μὲν τοῦ
 ἐνὸς πρέποντος, τῇ δὲ τοῦ ἐνὸς ἅμα καὶ οὐχ ἐνός (καὶ γὰρ
 ὁ θατέρου κύκλος ἐκ τῶν αὐτῶν, ἀλλὰ μετὰ διαιρέσεως). 20
 τὰς δὲ περὶ τὴν ὁρθὴν γραμμὰς τῶν δυνάμεων τῶν ζωτι-
 κῶν, συμφώνων καὶ ἀσυμφώνων, περὶ τὴν μίαν οὐσίαν
 αὐτῆς διῶσταμένων· τὴν δὲ ὑποτείνουσιν τὸν ἐν τῇ ζωῇ
 νοῦν κινεῖν αὐτὴν ἐθέλοντα καὶ αὐτὴν εἰς ἑαυτὴν κινεῖν
 καὶ περὶ ἑαυτήν, ὥς ἴσον δύνασθαι τῇ διπλῇ ζωῇ τὸν ζω- 25
 τικὸν αὐτῆς τοῦτον κύκλον. πᾶν γὰρ αὐτοκίνητον διπλὴν ἔχει
 ζωὴν καὶ μίαν, καὶ τὴν μίαν ἴσην τῇ ἐξ ἀμφοῖν· οὔσης δὲ

1 ὑφειμένη] in fine v ss. m³ 5 καὶ ταῦτα ex κατὰ m³
 7 fort. del. διὰ 13 μὲν] δὲ est 16 κλα l. Mai, κλά
 ego 17 ὁρ]θησ, φύ]σεως οὔσι-, π[ρέ-, καὶ (ante γὰρ) in fini-
 bus linearum solus l. Mai 21 γραμμὴν m¹, corr. m³ uv.
 23 fort. excidit <ἐνδεικνυμένην> τὸν vel sim. 26 ταυτὸν m¹,
 οὐ ss. m³ uv.

καὶ τῆς οὐσίας μιᾶς <καὶ> διπλῆς καὶ ἴσης τῇ διπλῇ τῆς
 μιᾶς καὶ τῆς ζωῆς ὁμοίως, δῆλον ὅπως καὶ κινεῖν ἐστὶ καὶ
 κινούμενον καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, καὶ οὐσιεῖν καὶ οὐσιούμενον
 καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν· καὶ ὅπως συμβαίνει ταῦτα ἀλλήλοις, ἐνει-
 5 κονιζομένων τῆς μὲν τῇ διπλῇ ζωῇ παρισυνμένης ὑποτει-
 νούσης τὴν ἐνέχουσαν τὸ διπλοῦν κατὰ τὴν οὐσίαν· τῶν δὲ
 διτιτῶν ζωῶν, ἐξ ὧν ἡ μία, τὰς ἐκ δυεῖν οὐσιῶν εἰς μίαν
 συμπτυσσομένας.

Ἐκ μὲν οὖν τούτων ἡ ψυχὴ φαίνεται μία δυοειδὴς
 10 κατὰ τε τὸ εἶναι καὶ τὸ ζῆν· ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐκ
 τούτων ἀναφανέντων ἀριθμὸς δυαδικὸς ἀμείνους καὶ χείρους
 ἔχων δυνάμεις, τὰς μὲν δυναμένας τὰς δὲ δυναστευομένας,
 ἀπλουστέρας καὶ συνθετωτέρας (δύνανται μὲν γὰρ οἱ πλευ-
 14 ρικοί, δυναστεύονται δὲ οἱ ἐκ τούτων), καὶ τὰς μὲν ὁμοιού-
 f. 54 v. σας | τὰς δὲ ἀνομοιούσας, τὰς μὲν ἐπιστρεπτικάς αὐ[τῆς]
 εἰς τὸ ταῦτόν καὶ τὸ ἔν τας δὲ εἰς ἑτερότητα καὶ τὸ μὴ ἔν
 ἀγούσας, καὶ τὰς μὲν ἀυξούσας τὰς δὲ φθειρούσας τὸ πτέ-
 ρωμα αὐτῆς· τῷ μὲν γὰρ ἀγαθῷ καὶ τῷ καλῷ καὶ τῷ σοφῷ
 τοῦτο αὖξεται, τοῖς δὲ ἐναντίοις φθίνει καὶ διόλλυται. καὶ
 20 μὴν καὶ τὸ χωρεῖν εἰς τρεῖς τὴν αὖξησιν τοῦ ἀριθμοῦ
 τοῦδε τὴν ἀπὸ τῶν νοητῶν καὶ ἀμερῶν ἄχρι τῶν στερεωτά-
 των αὐτῆς ἔξοδον περιέχει· ἄνω μὲν γὰρ οὖσα καὶ πρὸς
 νοῦν τεταμένη μετὰ τὴν ἀμέρειαν τὴν νοερὰν τὸ πρῶτόν
 ἐστὶ διάστημα καὶ ἔστιν εὐθεῖα μὲν διὰ τὴν πρόοδον, κύκλος
 25 δὲ καὶ οὗτος ὡς γραμμὴ κυκλιζομένη διὰ τὴν ἐπιστροφὴν·
 εἰσιοῦσα δὲ εἰς ἑαυτὴν ἐπιπεδοῦται, καὶ μέχρι μὲν διανοίας
 ἵσταμένη τετραγωνίζει ἑαυτήν, τὸ ταῦτόν καὶ ὅμοιον ἐν τῇ
 διανοητικῇ κινήσει τῷ διάνοια εἶναι πρὸς διάνοιαν κινου-

6 an fuit δὲ <περὶ τὴν ὁρθὴν γραμμῶν εἰκόνων οὐσῶν τῶν>?

7 ἐκ] εἰς m¹, ἐκ ss. m³ 13 μὲν ss. m³ 17 φθειρού-
 σας] φθιν-ύσας 19 διόλλυνται 25 possis οὕτως 26 ἐπι-
 πεδοῦν et βαθύνειν de anima ex Pl. leg. X 904^c oracula (de
 or. chald. 64); cf. Sext. adv. math. X 281 28 διάνοιαν

μένη ἔτι σώζουσα, δόξαν δὲ μετὰ διανοίας συμμύζασσα κινεῖται κίνησιν ἐπίπεδον μὲν ὥς ἐκ δυεῖν γενομένην δυνάμεων ἀλλήλαις συμμιγνυμένων, ἀνίσων δε οὐσῶν ἐκείνων προμηκίζει αὐτὴν ἀφ' ἑαυτῆς· εἰς δὲ τὰ μετ' αὐτὴν ῥέπουσα βαθύνει τὰ ἐπίπεδα, τὴν μὲν τετραγωνικὴν ζωὴν κυβέζουσα 5 καὶ φαντασίαν γεννῶσα (καὶ γὰρ ἡ φαντασία νοῦς τίς ἐστιν παθητικὸς ἔνδον μὲν ἐνεργεῖν ἐθέλων, ἀσθενῶν δὲ διὰ τὴν εἰς τὸ στερεὸν πτώσιν), τὴν δὲ προμήκη κατὰ τὴν ἀνάλογον πρόοδον εἰς τοὺς ἀνομοίους ὑφρίζανουσα στερεοὺς καὶ τὴν αἰσθησιν γεννῶσα, γινῶσιν οὕσαν ἐξ ἀνομοίων, σώματος 10 καὶ ἀσωμάτου, καὶ ἑαυτῆς | εἶναι μὴ δυναμένην. μίγνυ- f. 55r. μένων δὲ τῶν εἰδῶν τῆς ζωῆς τούτων ἐν τῇ γενέσει καὶ [συμ]πλεκομένων χειρόνων καὶ ἀμεινόνων ἀποτελοῦνται ἁρμονίαι δυοειδεῖς, ἥ μὲν ἀποκαταστατικὴ καὶ τῷ ταύτου κύκλῳ φίλη, ἥ δὲ τῷ θατέρου συγγενὴς καὶ γενέσει φίλη· 15 ἡ μὲν γε ἑκατοντάς καὶ ἡ μυριάς ἄμφω τετραγωνικάι, πρὸς τῆς ταυτότητος οὕσαι καὶ εἰς τὸ ὅμοιον ἀνάγουσαι καὶ τὸ θεῖον (δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς ἐν Φαίδρῳ [p. 248°] διὰ μυρίων ἑτῶν ἀποκαθιστάς τὴν ψυχὴν ἀπὸ γενέσεως εἰς τὸ νοητόν)· ἡ δὲ πεμπὰς μετὰ τοῦ ἑβδομήκοντα καὶ οἱ τού- 20 τοις ἀνάλογον ἐν ἑκατοντάσιν καὶ χιλιάσιν ὁ πεντακόσια καὶ ἑπτακισχίλια, ἐκ πλευρῶν γενόμενοι διαφερουσῶν καὶ ἀνομοίων, τετραγωνικῶν καὶ προμήκων, τὴν ἑτέραν περιόδον καὶ ἐναντίαν ἐνεικονίζονται τὴν γενεσιουργόν. ἔστι γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ πρὸς τὸ νοητὸν ὁδὸς καὶ ἀπὸ γενέσεως 25 ἐπὶ γένεσιν ταῖς ψυχαῖς, ἥ μὲν τοῖς ἀναγωγοῖς θεοῖς ἀνειμένη, ἥ δὲ τοῖς γενεσιουργοῖς, καὶ ἀγγέλοις ἥ μὲν τοῖς λύουσιν τὴν ὕλην, ἥ δὲ τοῖς τῶν καθόδων ἐφόροις· καὶ οἱ δηλωτικοὶ τούτων ἀριθμοὶ ταῖς τάξεσιν ἀνεῖνται ταύταις, ὥσπερ

1 σώζουσα in ζῶσα corr. m³ | δόξαν] δόξη 4 μετ' αὐτὴν m¹] σ supra ν ss. m³ 10 γεννῶσαν | ἀνομοίων in ὁμοίων corr. m³

16 fort. <καὶ> πρὸς 20 τοῦ] σ ss. m³ 27 λύουσιν τὴν ὕλην fort. ex oraculis (de or. chald. 53)

καὶ τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς κύκλων ἢ μὲν τῷ ταύτου προσῆκεν,
 ἢ δὲ τῷ θατέρου. Δεῖ δέ, ὥσπερ ἑκατέρας εἰσὶν ἡγε-
 μόνες, οὕτω καὶ τὸν ἕνα προστάτην τῆς συναμφοτέρας νοεῖν
 ἀνόδου τε καὶ καθόδου καὶ τῆς διπλῆς ἐν τῇ γενέσει ζωῆς
 5 εὐγονίας τε καὶ δυσγονίας· ὅν, εἰ δεῖ τῇ ἐμῇ μαντεία
 προσέχειν, οὐκ ἄλλον ἢ τὸν Προμηθεά δεῖ νομίζειν, ὃν καὶ
 Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἔφορον, ὥσ-
 f. 55 v. περ | τ[ὸν] Ἐπιμηθεά τῆς ἀλόγου φησὶν [p. 320^d], καὶ
 Ὅρφεὺς καὶ Ἡσίοδος διὰ τῆς κλοπῆς τοῦ πυρὸς καὶ
 10 τῆς εἰς ἀνθρώπους δόσεως ἐνδείκνυνται τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ
 νοητοῦ κατάγειν εἰς τὴν γένεσιν, ὡς τῆς ἀνθρωπίνης περι-
 ὁδου κύριον καὶ τῶν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων γενέσεων.
 διττῆς οὖν οὔσης, ἵνα πάλιν σαφῇ ποιήσωμεν τὸν ὅλον
 νοῦν, τῆς περιόδου τῶν μερικῶν ψυχῶν, τῆς μὲν ἀπὸ τοῦ
 15 νοητοῦ πρὸς τὸ νοητόν, τῆς δὲ ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ γένεσιν,
 ἑκατέραν τούτων ἁρμονίαν ἐκάλεσεν, διότι κατ' ἄμφω τὴν
 οἰκείαν οὐκ ἀπόλλυσιν οὐσίαν, ἐναρμόνιος γενομένη καὶ
 πρὸς ἀνόδους καὶ πρὸς καθόδους καὶ τοιαύτην λαχοῦσα
 σύστασιν. ἀλλὰ τὴν μὲν τετραγωνικὴν εἶπεν τὴν ἀπὸ τοῦ
 20 νοητοῦ περίοδον εἰς τὸ νοητόν (τοιαύτη γὰρ ἡ μυριάς),
 τὴν δὲ προμήκη τὴν ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ γένεσιν, καθ' ἣν ἡ
 μὲν ἑκατοντάς πάλιν μένει, ἀλλ' οὐκ εἰς ἑαυτὴν εἰσιοῦσα
 ἐποίει τὴν ἀμείνω καὶ ἀποκαταστατικὴν ἐκείνην περίοδον,
 ἀλλὰ συνταττομένη πρὸς ἄλλον ἀριθμὸν ἄλλο προτείνοντα
 25 ζωῆς εἶδος, λεῖπον τῷ ἀπὸ τῆς πεμπάδος τετραγώνῳ —
 τοιοῦτον δὲ τὸ ἄλογον, οὐ μόνον ὅτι τῆς κυκλικῆς ἐπιστρο-
 φῆς εἰς ἑαυτὸ παρήρηται (οἶος ὁ ἀπὸ τῆς πεμπάδος κυκλι-
 κὸς ὢν ἀριθμὸς ἀφ' ἑαυτῆς τε ἀρχομένης καὶ εἰς ἑαυτὴν
 ληγοῦσης), ἀλλὰ καὶ ὅτι δικαιοσύνης ἰερά ἡ πεμπὰς ὡς

6 cf. in Tim. 345^c

9 Hesiod. theog. 565 sqq.

17 ἀπό-

λυσιν, λ ss. m²?
 11 λ 1] λοιπὸν m³

18 λαχοῦσαν

24 συνταττομένην

25 λεῖ-

28 cf. theol. ar. 27, 17

ἐπανισοῦσα μόνη τοὺς ἀπὸ μονάδος ἄχρῃς ἐννεάδος, ἧς τὸ ἄλογον αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἄμοιρον — ἡ δ' οὖν ἑκατοντάς τῷ ἐλλείποντι ἀριθμῷ πρὸς αὐτὴν κατὰ τὸν ἀπὸ | τῆς πεμ- f. 95 r. πάδος ἀριθμὸν συζυγεῖσα ποιεῖ τ[ὴν] ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ γένεσιν περίοδον. προσλήψει γὰρ χείρονος ζωῆς ἡ περίοδος 5 αὕτη γίνεται· πρόσσεστι δὲ καὶ αὐτῷ τῷ ἀριθμῷ τῷ τῆς τοιαύτης ζωῆς τῆς τῇ γενέσει συμφύλου [καὶ] τὸ ἐκ δυεῖν εἶναι, τοῦ μὲν κυβικοῦ, τοῦ δὲ ἐξ ἀνομοίων πλεονῶν· διότι δὴ καὶ τὸ ἄλογον ἔχει κατ' οὐσίαν τὸ μὲν ἄμεινον καὶ ταυτότητι συγγενές, τὸ δὲ χεῖρον καὶ ἑτερότητι φίλον. καί- 10 τοι καὶ ἐπὶ τῆς ἑκατοντάδος ἦν τὸ μὲν εἶδος κυβικόν, τὸ δὲ ἐξ ἀνομοίων· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξ ἀνομοίων ἄλλως ἦν τετραγωνικὸν ἀπὸ τῆς πρωτίστης τὸ τέλειον δεξιᾶσης, καὶ ἐξ ἀμφοῖν ἐποίει τὸν ὅλον τετραγωνικόν· διότι καὶ τὸ ἕτερον ἐπὶ τοῦ λογικοῦ πρὸς ταὐτὸ συμφυρόμενον εἰς μίαν ὁμοιό- 15 τητα πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέφουσας κατήντα, μὴ ἐκβαίνουσας τὴν τοῖς ἁσώματοις οἰκείαν φύσιν· τὸ δὲ ἐν τῷ ἀλόγῳ ἕτερον καὶ τὸ ταὐτὸν τὸ ἐν αὐτῷ περιήγαγεν εἰς τὴν τοῦ ὅλου πρὸς ἑαυτὸ ἀνομοιότητα, πρέπουσαν ταῖς γενεσιουργοῖς δυνάμεσιν. οἰκεία γὰρ τοῖς μὲν καθαρῶς ἁσώματοις ἡ ὁμοιότης, 20 τοῖς δὲ σωματίων ἀχωρίστοις ἡ ἀνομοιότης. καὶ γὰρ ὅπου μὲν ὁ κύβος ὑπερβάλλει τὸν μὴ κύβον, ὥς τὸ ταὐτὸν ἐν τοῖς ἁσώματοις, ὅπου δὲ ὁ μὴ κύβος τὸν κύβον, ὥς τὸ ἕτερον ἐν τοῖς σωματικοῖς. καὶ συνάδει πάντα ἀλλήλοις.

AZ. Εἰ ἔστιν ὁ ἀριθμὸς οὗτος καὶ ἐν τῷ παντὶ δηλού- 25 μενος καὶ ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ σχηματισμῶν καὶ κινήσεων

4 συζυγεῖσα m¹, οὔσαν ss. m⁸ 6 αὕτη H] αὐτῇ | supra
 δὲ γὰρ ss. m¹ uv. | καὶ expunctum 7 τῆς add. m⁸ | καὶ ir.
 (τὸ ἐκ δυεῖν im.) 8 nam 75 = 48 + 27 10 nam 100 =
 64 (4³) + 36 (3.3.4 aut 6²) 12 ἀλλὰ — ἀνομοίων expuncta
 13 τὸ] τὸν cf. theol. ar. 33, 2 an καὶ <τὸ> ἐξ?
 15 ταυτὸν 16 ἐκβαίνουσα, corr. Us. 18 περιήγεν Us.
 21 sc. 64 : 36 et 27 : 48

συναποτελούμενος, τῶν ὅλων προηγουμένων ἀεὶ τῶν μερῶν
 (εἴρηται δὲ τοῦτο πρότερον, ὅτι καὶ ἐν ταῖς μερिकाῖς ἔστι
 ψυχαῖς συνουσιωμένος — ζῶσι γὰρ κατ' αὐτόν — καὶ ἐν
 f. 95v. τῷ | παντὶ τῷ τὰς περιόδους παράγοντι τῆς εὐγονίας καὶ
 5 δυσγονίας· ὥσπερ καὶ τῶν βίων ἕκαστος, οἷον ὁ φιλόσοφος,
 καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐταῖς καὶ ἐν τῇ τοιᾷδε διασχηματίσει
 τοῦ ὅλου, καὶ ἕκαστος τῶν ὅλων)· εἰ δ' οὖν ἔστι καὶ ἐν
 τῷ κόσμῳ τὸν διττὸν ἀριθμὸν ὁρᾶν τὸν κύριον τῶν ἀμει-
 νόνων καὶ χειρόνων γενέσεων, δεῖ τοὺς ἄρχοντας εἰς τὸ πᾶν
 10 ὁρῶντας τεκμαίρεσθαι διὰ τῶν φαινομένων ἐν ταῖς τῶν
 γάμων συνέρξεσιν, τίς τάξις κοσμικῇ τῆς ἀμείνωνος οἰστικῇ
 ζωῆς καὶ τίς τῆς χείρονος, ὣν ἡ εἰμαρμένη περιέχουσα τοὺς
 ἀριθμοὺς διὰ τῶν ἐμφανῶν κινήσεων δηλοῖ τὰς διαφοράς,
 εἴτε σημείων ὄντων τούτων τῶν ἐσομένων μόνον εἴτε καὶ
 15 συναποτελούντων αὐτὰ ταῖς ψυχαῖς, διότι τὰ μέρη μετὰ τῶν
 ὅλων ποιεῖ· διαφέρει γὰρ οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὸ παρόν· ἀλλὰ
 τοσοῦτον μόνον ἀναγκαῖον τὸ τοὺς ἄρχοντας διορατικοὺς
 εἶναι τῶν σπορίμων ὥρῶν, εἰ τοῖς ἀμείνουσιν ἀριθμοῖς ἢ
 τοῖς χείροσιν πλεονάζουσιν, τοὺς τῶν συνέρξεων κυρίους.
 20 ἔπεσθαι γὰρ ταῖς μὲν σπορίμασι τοῦ κόσμου διασχηματίσεσι
 τὰς ἐν ταῖς ἐκτροπαῖς διασχηματίσεις, ταύταις δὲ τὰς βιο-
 τὰς τῶν τικτομένων ἢ ἀμείνουσιν ἢ χείρους γιγνομένας <καὶ
 ἢ ὁμοίας> ταῖς τῶν γεννησαμένων ἢ ἀνομοίας οὕτως, ὥστε
 καὶ τὴν πολιτείαν μεταβάλλειν. οὐ γὰρ πᾶσα ἀνομοιότης
 25 ἐξίστησιν τῆς ἀμείνωνος ζωῆς (ἀδύνατον μὲν γὰρ μὴ εἶναί
 τινα διαφέρονσαν διάθεσιν), ἀλλ' ἥτις ἂν παμπόλλην ἔχη
 τὴν ἐξαλλαγὴν. ἐπεὶ καὶ ἐν ἐνὶ φύονται τοῖς πατράσιν ὡς

2 cf. p. 48, 21 4 π^αόγοντι m¹, αρ exp. et ε ante π ins.
 m⁸ 7 aut ἕκαστον aut ἄλλων pro ὅλων 8 ante prius τὸν κατὰ
 ss. m⁸ (καὶ Us.) 14 cf. Boll Stud. ūb. Ptolem. 115 sq. 221¹
 17 τοὺς ἄρχοντας del. Us. 21 βιοτάς m¹] βιότηας m⁸
 22 suppl. Us. 27 ἐν ἐνὶ Sch.] ἐν ἐν¹ (ἐν¹ ex oi m²?)

ἐπίπαν οἱ παῖδες ὅμοιοι, μετὰ τινος καὶ ἀνομοιότητος· ἀλλ' ὅταν π[άμ]παν ἀνόμοιοι γένωνται, τότε τὴν τοῦ γένους 1.96x. ἐξαλλάττουσιν ιδιότητα καὶ γίνονται ἀπὸ φιλοσόφου γένους ἀφιλόσοφοί τινες καὶ ἀπὸ θεοσεβοῦς ἀνέροι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. ὁ καὶ αὐτὸς εἰδὼς ἔλεγεν, ὅτι γίνονται 5 τινες ὑπόχαλκοι καὶ ἐν τῷ χρυσῷ γένει [III p. 415^b]. τοῦτο δὲ οὐκ ἄρκει τὸ ἓνα τινὰ γενέσθαι τοιοῦτον εἰς τὸ παρασχεῖν αἰτίαν τῇ πολιτείᾳ τῆς λύσεως· ὅταν δὲ πολλοί, καὶ μηδεὶς τῶν τῷ χρυσῷ γένει προσηκόντων καὶ μετὰ πολλῆς τῆς παραλλάξεως παρὰ τὴν τῆς σπορᾶς διαμαρτίαν 10 (ἣν ἁμαρτίαν εἰκὸς ἁμαρτεῖν τοὺς ἄρχοντας ὥς μὴ λογισμῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ αἰσθήσει χρωμένους εἰς τὴν τοῦ καιροῦ τῆς εὐγονίας κατάληψιν), τότε ἤδη ἀναγκαῖον τῆς λύσεως προκαταβληθῆναι πάντως ἀρχὴν ἅμα τῷ καὶ τὴν περίοδον τῷ παροράματι συνεργεῖν. δεῖ τοίνυν τοὺς τῶν γάμων 15 ρίους τὸν καιρὸν αὐτῶν θηρᾶν κατὰ μὲν τὴν ἀπλανῆ διὰ τε τῶν ὠροσκοπῶν καὶ τῶν τούτοις παρανατελλόντων ἀστέρων τε καὶ δεκανῶν — καὶ γὰρ μοῖραι ὠροσκοποῦσαι τὴν ὅλην ἔχουσι τῆς γενέσεως δύναμιν, ὥς τὰς μὲν ἱερατικὰς ποιεῖν, τὰς δὲ σύνεγγυς αὐτῶν ἐπιρρήτου ζωῆς γεννήσεις 20 (καὶ ταῦτα ἐν ταῖς Χαλδαϊκαῖς σφαίραις [καὶ αὐτοὶ καὶ Αἰγύπτιοι] καὶ Αἰγυπτίαις), ἀφ' ὧν καὶ κρίνουσιν οἱ παλαιοί, τίς ὁ βίος ἔσται τῶν εἰς τὴν γένεσιν παριουσῶν ψυχῶν ἐκείνων ὠροσκοποουσῶν, ὥσπερ <τὸ> τοῦ βίου ποιὸν ἐκ τῶν σχημάτων καὶ τῶν παρανατολῶν καὶ τῆς τῶν ἀστέρων 25 ιδιότητος τῶν πρὸς τὴν ὠροσκοποῦσαν μοῖραν συσχηματιζο-

1 ὅμοιοι m³ ex οἷ.. 2 π[άμ]παν] μ fecit ex λ et παν
add. m³ 4 τινες] γένει m¹ sed γέ et ει exp. et τι ει ss. m³
8 an πολλοὶ <ῆ> καί? 10 παρὰ ss. m³ | πορᾶς, corr. m³

16 μὲν] δὲ est 57, 12 18 μῶραι (ss. m³) 19 τῆς γε-
νέσεως m¹] τῶν γενέσεων m³ | ἱερατικὰς] ἁ ir. m³, fort. ἱερατικῆς
m¹ idque verum 21 sphaeras dicit „barbaricas“ | καὶ — Αἰ-
γύπτιοι del. Us., fuitne παλαιοὶ Χαλδαῖοι καὶ Αἰγύπτιοι, τίς ὁ?
24 ὥσπερ m¹] ὥς ὑπὲρ m³ | ποιὸν

f. 96 v. μένων· καὶ αἱ τῶν παρὰ τὰς τελλόντων δυνάμεις παμπόλλην
 παρέχονται δύναμιν εἰς τε εὐγονίαν καὶ δυσγονίαν· εἰδὶ
 γὰρ δὴ καὶ τούτων αἱ μὲν ἀγαθαὶ καὶ προξενοῦσαι πᾶσαν
 εὐροίαν ἐν ταῖς γενέσεσιν, αἱ δὲ κακοποιοὶ καὶ τῶν ἐναν-
 5 τίων ἀπορροίας καταπέμπουσαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν δυναστευο-
 μένοις. αἱ δὲ καὶ οἱ ἀστεροσκοποὶ κατιδόντες διορίζουσιν,
 τίνα μὲν τῶν ἀστρῶν ἀστέρας ἔχει πάντας ἀγαθοποιούς, τίνα
 δὲ κακωτικούς, τίνα δὲ συναμφοτέρους· ὧν τὰς ἀπορροίας
 χρὴ νομίζειν διαφερόντως μὲν ἐν τῷ παρὰ τὰς ἐλλείν, πάντως
 10 δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κέντρων, οἷον ἐν τῷ συμμεσουρανεῖν
 ἢ συγκαταδύεσθαι, πλείστην ποιεῖν ἐν τε ταῖς σπορίμοις
 ὥραις καὶ ταῖς ἀποκνητικαῖς ἐξαλλαγήν — μετὰ δὲ τὰς τῶν
 ἀπλανῶν κατανοήσεις τὰς τῶν πλανωμένων ἔσται δέον ἐν
 ταῖς σπορίμασι ὥραις κατανοεῖν κινήσεις, καὶ ὁρᾶν τίνες οἱ
 15 δυνάμενοι καὶ τίνες οἱ δυναστευόμενοι κατὰ τοὺς εἰρημένους
 ἀριθμούς, καὶ τῶν μὲν ἀγαθοποιῶν δυναμένων, δυναστευο-
 μένων δὲ τῶν ἐναντίων ποιεῖσθαι τὴν ἐκλογὴν, ἀνάπαλιν
 δὲ ἐχόντων μηδαμῶς. ἔτι δέ, τίνες οἱ ὁμοιοῦντες σχημα-
 τισμοὶ καὶ τίνες οἱ ἀνομοιοῦντες· καὶ γὰρ τῶν σχημάτων
 20 τὰ μὲν ἔστιν σύμφωνα καὶ διὰ τοῦτο ὁμοιοῦντα καλεῖται,
 τὰ δὲ ἀσύμφωνα καὶ διὰ τοῦτο ἀνομοιοῦντα· τὰ μὲν γὰρ
 τρίγωνα σύμφωνα, τὰ δὲ τετράγωνα ἀσύμφωνα. δεῖ τοίνυν
 τὰ ὁμοιοῦντα τῶν ἀγαθοποιῶν ἐκλέγεσθαι πρὸς τε τὴν σπο-
 ρίμην ὥραν καὶ πρὸς ἀλλήλους. ἔτι δὲ τὰς αὐξήσεις καὶ
 25 μειώσεις παρατηρεῖν κατὰ τοὺς αὕξοντας καὶ φθίνοντας
 ἀριθμούς· ἐπὶ μὲν σελήνης ὡς αὐξούσης μάλιστα τὰς |
 f. 97 r. γεννήσεις ἐν ταῖς αὐξητικαῖς ἡμέραις καὶ τοῖς ἀναβα-
 τικοῖς ἀριθμοῖς, ἐπὶ δὲ τῶν πλανωμένων τὰς προσθέσεις
 καὶ ἀφαιρέσεις σκοποῦντας· ὅσα γὰρ προστιθέντες οἱ ἀγαθο-
 30 ποιοὶ παρέχουσιν, ἐν ταῖς ἀφαιρέσεσιν φθείρουσιν· ἐπὶ δὲ

5 ante δυναστευομένοις κατα ins. m³ 20 καλεῖται add.
 m³ 24 post δὲ γ (i. e. δε) ins. m³ 25 φθινόντας] supra
 ι acc. acut. eras.; ex ~ fec. m³? 30 φθίνουσιν, corr. Us.

ἡλίον τὰς τοῦ φωτὸς ἐπιδόσεις ἀντὶ τῶν ἐναντίων· ἐπὶ γὰρ
 τὸ μεσημβρινὸν ἰὼν προστίθῃσιν τῷ φωτὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ
 μεσημβρινοῦ πορευόμενος ἐπὶ δύσιν ἐλαττοῖ τὴν τοῦ φωτὸς
 δύναμιν· κατ' αὐτὸ δὲ τὸ ζωογόνον κέντρον ἰστάμενος τὸ
 μεσημβρινὸν τὴν ἀκμὴν ἐπιδείκνυται τῶν φωτισμῶν. καὶ 5
 οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡμικυκλίων τοῦ ζωοφόρου
 κύκλου δεῖ τὰς διαφορὰς ὁρᾶν καὶ ὥς τὸ μὲν αὐξητικόν
 ἐστὶ τῆς γενέσεως, τὸ ἀπὸ αἰγόκερω, τὸ δὲ μειωτικόν, τὸ
 ἀπὸ καρκίνου· καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ μὲν ἐπιδίδωσι τὸ φῶς,
 ἐν τούτῳ δὲ ἐλασσοῦται. καὶ ὁ ὅλος ἐνιαυσιαῖος κύκλος 10
 διήρηται εἰς αὐξῆσιν καὶ μείωσιν· διὸ καὶ ὁ μηνιαῖος τῆς
 σελήνης κύκλος ἐνεικονίζεσθαι λέγεται τὸν ἐνιαύσιον τοῦ
 ἡλίου δρόμον· καὶ ὅ γε Ὁρφεὺς ἐν τῷ μηνὶ τρέπειν αὐ-
 τήν φησιν, ὅπερ ἥλιος ἐν ἐνιαυτῷ, τὸ ἀνάλογον ἐπ'
 ἀμφοῖν θεώμενος. Κρατεῖ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις λόγος, 15
 ὅτι τῶν πέντε πλανητῶν ἕκαστος ἐν ταῖς σποραῖς κακωθεὶς
 φθείρει τὰ σπέρματα· καὶ ὁ μὲν Κρόνος ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ
 τῆς συλλήψεως, ὁ δὲ Ζεὺς ἐν ἐξήκοντα ἡμέραις, ὁ δὲ Ἄρης
 <ἐν> ἐνενήκοντα, ἡ δὲ Ἀφροδίτη ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατόν,
 ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐν πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· οὕτω δὲ καὶ Σελήνη 20
 κακωθεῖσα ὁμοίως τῷ Κρόνῳ εἰς τὴν προὔποκει|μένην 1.97^v.
 φύσιν ἀναλύει τὰ ἔμβρυα. μόνος δὲ Ἥλιος συγκροτεῖ τὴν
 σύστασιν αὐτῶν καὶ συνεργοπονεῖ πρὸς τὴν γένεσιν, ὥς
 ἂν καὶ τὰς πάντων ἔχων δυνάμεις. καὶ γὰρ τῶν μὲν ὑπὲρ
 αὐτὸν τριῶν αἱ προσθαφαιρέσεις γίνονται κατὰ τὰ πρὸς 25
 αὐτὸν τρίγωνα, διότι τὸ μὲν τρίγωνον ἀρχὴ γενέσεώς ἐστιν,
 ἧς ὁ Ἥλιος δεσπότης, τῶν δὲ τριῶν ὃ μὲν συγκρίσεως αἶ-
 τιος, ὃ δὲ διακρίσεως, ὃ δὲ τῆς ἀμφοτέρων συμμετρίας.

1 an ἀντὶ τῶν ἐλαττώσεων?

10 ὁ ss. m³

13 fr. 82

Abel: ὅφρ' ἐν μηνὶ τρέπη ὅπερ ἥλιος ἐν ἐνιαυτῷ 14 ὅπερ
 m³ ex ὅποσ | τὸ Sch.] τὰ 15 cf. Hermipp. 21, 23 Porph. ap.
 Stob. II 169, 21 23 αὐτῶν sc. seminum | συνεργὰ ποιεῖ, corr.
 Rad. 27 dicit Saturnum Martem (cf. 62, 1) Iovem

τῶν δὲ μετ' αὐτόν οἱ μὲν δορυφοροῦσιν αὐτόν, ἥ δὲ χο-
 ρεύει περὶ αὐτόν, ἀπ' αὐτοῦ κινουμένη καὶ ἐπ' αὐτόν.
 Οἱ δὲ περὶ Πετόσειριν Αἰγύπτιοι καὶ Ζωροάστρης δια-
 τείνονται, καὶ Πτολεμαῖος ἀρέσκεται, τὴν μὲν σπορίμην
 5 ὥραν γίνεσθαι σελήνης τόπον ἐν ταῖς ἀποκνήσεσιν, τὴν δὲ
 σπορίμην σελήνην ὥραν τῆς ἐκτέξεως. εἰ δὲ τοῦτ' ἀληθές,
 εἰδότες τὴν σπορίμην σελήνην δυνατὸν γινώσκουν καὶ τὴν
 ὥραν τῆς ἀποκνήσεως καὶ ἔμπαλιν· ταῦτα δὲ γινώσκοντας
 χρὴ σκοπεῖν, εἰ ἐπτάμηνον τὸ τεχθισόμενον ἢ ἐννεάμηνον,
 10 καὶ ποσαχῶς καὶ πῶς ἑκάτερα τίκεται, καὶ οὕτως προσεν-
 νοεῖν τὰς γενέσεις τῶν σπειρομένων. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν
 ἐννεαμήνων γίνονται αἱ σποραὶ ἐν τῷ εὐωνύμῳ τετραγώνῳ
 τοῦ τῆς ἀποκνήσεως ἡλλίου (ἐκεῖ γὰρ ὄντος αὐτοῦ γέγονεν
 ἡ σπορά), ἐπὶ δὲ τῶν ἐπταμήνων ἐν τῷ διαμέτρῳ. καὶ τὰ
 15 μὲν ἐννεάμηνα τελειοῦται ἐπὶ μὲν τῆς μεγίστης ἀποκνήσεως
 ἡμερῶν $\overline{ΟΠΗ}$ καὶ ὥρῶν $\overline{Η}$, ἐπὶ δὲ τῆς μέσης ἡμερῶν $\overline{CΟΓ}$
 $\overline{ΩΡΩΝ}$ $\overline{Η}$, ἐπὶ δὲ τῆς ἐλαχίστης ἡμερῶν $\overline{CΝΗ}$ ὥρῶν $\overline{Η}$.
 τὰ δὲ ἐπτάμηνα τελειοῦται ἐπὶ μὲν τῆς μεγίστης ἡμερῶν
 19 $\overline{CΙΣ}$ ὥρῶν $\overline{Η}$, ἐπὶ δὲ τῆς μέσης $\langle$ ἡμερῶν $\rangle$ $\overline{PQA}$ ὥρῶν $\overline{Η}$,
 f. 98r. ἐπὶ | δὲ τῆς ἐλαχίστης ἡμερῶν $\overline{POS}$ ὥρῶν $\overline{Η}$. λαβόντες
 οὖν τὴν σπορίμην ὥραν ἀπὸ ταύτης εὐρίσκουσιν, ποῖα ἐννεά-
 μηνα καὶ ποῖα ἐπτάμηνα. πάλιν οὕτως· σκοπήσαντες τὴν
 σπορίμην ἡμέραν καὶ τὴν πρὸ αὐτῆς σύνοδον καὶ τὰς με-
 ταξὺ μοίρας λαβόντες σὺν τῷ τρίτῳ μέρει αὐτῶν ἐκβάλλου-
 25 σιν ἀπὸ τῆς προγενομένης συνόδου τῆς σπορᾶς· καὶ ἐὰν
 ὑπερπέσῃ ὁ ἀριθμὸς τὴν ἡμέραν τῆς συνόδου τῆς γιγνο-

1 Venus et Mercurius Solem comitantur (Hultsch N. Jahrb. 153, 305) 3 Petos. fr. 14 Riess | ζωροάστρην, corr. Us. Cf. supra 34, 3 4 cf. [Ptolem.] καρπόν νά | μὲν exp. m³

5 εἰς post γίνεσθαι et τὸν post τόπον et εἰς τὴν post σελήνην l. 6 add. m³ 8 γινώσκοντα, corr. m³ 10 nempe προσεννοεῖν

16 ἡμέραις $\overline{CΟΓ}$, corr. Sch. 19 add. Sch. alteri tres numeri corrupti; $\overline{CKS}$, $\overline{CIA}$, $\overline{PQS}$ recte proponit Us. 23 synodus praecedens summi momenti. cf. Petos. fr. 18

μένης μετὰ τὴν σποράν, φασὶν ἑπταμηνιαίαν τὴν γένεσιν, ἔαν δὲ εὐρεθῇ ἐλάσσων, ἔννεαμηνιαίαν. οἷον εἰ μετὰ τῆς προγενομένης συνόδου τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἡ σπορά, καὶ αὐτῆς τῆς σπορίμης ὥρας εἶεν μοῖραι τριάκοντα, ληπτέον ταύτας καὶ τὸ τρίτον αὐτῶν, ὥστ' εἶναι τετταράκοντα· τὰν- 5 τας τὰς μοίρας ὥς ἡμέρας ἔκβαλε ἀπὸ τῆς προγενομένης συνόδου· ἐπεὶ οὖν ὑπερβάλλουσι τὴν μετὰ τὴν σποράν σύνοδον, ἑπτάμηνον ἔσται τὸ τεχθησόμενον. εἰ δὲ λάβοις ἐλάττους μοίρας, οἷον δεκαπέντε καὶ τὸ τρίτον, καὶ ἐκβάλοις ὥς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προγενομένης συνόδου, ἐν- 10 τὸς πεσεῖται ὁ ἀριθμὸς τῆς μετὰ τὴν σπορίμην ὥραν ἐσομένης συνόδου· δεῖν οὖν οἴεσθαι ἔννεαμηνον τεχθήσεσθαι τὸ σπειρόμενον κατὰ τὴν ὥραν ταύτην. οἷ δὲ λαβόντες τὰς ὥρας, τὴν σπορίμην καὶ τὴν γενέθλιον, λαμβάνουσι τὴν πρὸ τῆς σπορίμης ὥρας σύνοδον καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν 15 γέγονεν, καὶ ἐναρμόζουσι τοῦτο τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον, τὴν ὀρθὴν ἐπὶ τῆς μοίρας τιθέντες καὶ ἐφ' ἐκάτερα τὴν μὲν τῶν *C* μοιρῶν ἐστῶσαν, τὴν δὲ τῶν *PK* μετ' αὐτήν, | . . . f. 98 v. . . . τὴν τῶν *PN*. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν [πρὸ] τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας τῆς γενέσεως [ἡμέραν] σύνοδον εὐρόντες 20 σκοποῦσιν εἰς ποίαν ἐμπέπτει τοῦ σπορίμου τριγώνου πλευράν· καὶ ἔαν μὲν εἰς τὴν ὑποτείνουσιν, ἔννεαμηνιαῖον λέγουσιν· ἔαν δὲ εἰς τὴν ὑπτίαν, ἑπταμηνιαῖον· ἔαν δὲ εἰς τὴν ὀρθήν, ἄλογον εἶναι ζῶον ἢ τερατῶδες. σκοποῦσι δὲ καὶ τὰς μοίρας τῶν δύο συνόδων, τῆς τε πρὸ τῆς σποράς 25

9 ἐκβάλη'ς, corr. Sch. 12 δεῖ Sch. 13 οἷ δὲ λαβόντες]

in textu ἔτι λαβόντες, im. γρ. οἷ δὲ λαβόντες: 14 γενέθλιον m¹ (θλιον ir.), γένεσιν m³ 16 τοῦτο vocat id quod aut saepius adhibitum aut figura adpicta illustratum sit

17 ὀρθὴν sc. γωνίαν, μοίρας sc. ὠροσκοπούσης (cf. 64, 15) | ἐκάτεραν 18 μετ' αὐτήν cf. 64, 17. 65, 28 19 ante τὴν l. λον inc., fuitne λοιπὸν? | *PN* Hultsch] *PH* | πρὸ add. Sch.

20 μοίραν τὴν, corr. Sch. | ἡμέρας Sch.; commutavit archetypi notas (C et C

καὶ τῆς πρὸ τῆς ἑσομένης γενέσεως· καὶ ἐὰν μὲν εὕρωσι
τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὑποτεينوύσης, τὴν δὲ μίαν ἐπὶ τῆς ὑπτίας,
ἐννεάμηνον τὴν κύησίν φασιν· ἐὰν δὲ τὴν μὲν ἐπὶ τῆς
ὑπτίας, τὴν δὲ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς, ἐπτάμηνον· ἐὰν δὲ τὴν μὲν
5 ἐπὶ τῆς ὑποτεينوύσης, τὴν δὲ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς, ἀλόγου τινὸς
ἢ ἀλλοκότου γένεσιν εἶναι. καὶ σύμφωνα ταῦτα τοῖς περὶ
τὸ τρίγωνον ἀριθμοῖς· ἡ μὲν γὰρ ὑποτείνουσα καὶ ἡ ὑπτία
E καὶ Δ, ἡ δὲ ὑπτία καὶ ὀρθὴ Δ καὶ Γ, ἡ δὲ ὀρθὴ καὶ
ὑποτείνουσα Γ καὶ Ε· διὸ ἐκεῖναι μὲν κατὰ φύσιν αἱ κυή-
10 σεις, ἐξ ἀρτίων οὔσαι καὶ περιττῶν, ἡ δὲ τρίτη παρὰ φύ-
σιν, ἐκ δύο οὔσα περιττῶν.

Μετὰ δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἀπὸ τῶν οὐρανίων ἐπί-
σκεψιν τῆς κατὰ τὴν σπορὰν εὐκαιρίας οἱ φύλακες καὶ εἰς
τὴν ὑπὸ σελήνην τάξιν ὁράτωσαν τὴν τε ὅλην καὶ τὴν
15 μερικὴν· τὴν μὲν ὅλην εἰς τὰς περιτροπὰς τῶν ὥρῶν ἀπο-
βλέποντες, καὶ τίνες εἰς τὴν γονὴν ἐπιτηδειότεραι, καὶ κατὰ
τὰς τῶν καθειργνυμένων κράσεις. καὶ γὰρ τῶν ζώων καὶ
τῶν φυτῶν τὰ μὲν θερινῆς δεῖται καταστάσεως εἰς τὸ γόνι-
19 μον τῆς οἰκείας φύσεως, τὰ δὲ τῆς ἐναντίας. οἱ δὲ λόγοι
f. 99r. τῆς | φύσεως οἱ πλείστοι προέρχονται τοῦ ἔαρος, τὰ δὲ
σπέρματα τῆς μετοπωρινῆς οὔσης ὥρας καταβάλλεται εἰς γῆν.
διὸ καὶ φασὶ τῶν ὥρῶν τὴν μὲν χειμερινὴν εἶναι Κρονίαν,
κρύπτουσιν ὑπὸ γῆς τὰ σπέρματα καθάπερ ἐκεῖνος τὰ ἐαυ-
τοῦ γεννήματα, εἰ βούλει θεολογικῶς λέγειν, καὶ διὰ τὴν
25 ψύξιν ἣν ἐνδίδωσι τοῖς γιγνομένοις φυσικῶς· τὴν δὲ ἐναν-
τίαν ταύτῃ, τὴν θερινήν, Ἀρεϊκὴν διὰ τὴν θέρμην, ἣν

6 καὶ et 7 τὸ ss. m³ 12 οὐρανίων in οὐρανῶν corr. m³

14 nempe τὴν <τῶν> ὑπὸ 15 μὲν] δὲ sequitur 63, 7

16 κατὰ deleverim 17 καθειργνυμένων sc. eorum qui

ad liberos gignendos includuntur 23 nam Saturnus πλέον

ἔχει τῆς ποιότητος ἐν τῷ ψύχειν et φθορᾶς τῆς κατὰ ψύξιν

ἐστὶν αἴτιος Ptolem. tetrab. 5^r 15. 21^r 25. Cf. etiam Iulianum

Laod. in catal. codd. astrol. I 134, 5 | τὰ ss. m³ 26 ταύ-

την, corr. H

παρέχει τοῖς φυσικοῖς, καὶ διὰ τὴν ἑτερότητα τὴν διακριτικὴν πάντων, ἣν ἡ τῆς θερμότητος ἐνεικονίζεται διάκρισις· τὴν δὲ ἑαρινὴν Δλίον ὡς γεννητικὴν καὶ ἐκφαντικὴν τῶν κεκρυμμένων λόγων, ὃ καὶ ὁ Ζεὺς εἰς τὸν πατέρα δρᾷ τὰ γεννήματα αὐτοῦ τὰ κεκρυμμένα αὐτὸς εἰς τὸ ἐμφανὲς 5 προάγων· τὴν δὲ μετοπωρινὴν Ἀφροδίτης· ἐν ταύτῃ γὰρ ἡ καταβολὴ γίνεται τῶν σπερμάτων εἰς γῆν, τοῦτο δὲ Ἀφροδίτης ἔργον τὰ γόνιμα μιγνύναι καὶ εἰς κοινωνίαν ἄγειν τὴν τῆς γενέσεως αἰτίαν (καὶ διὰ ταῦτα ἄρα καὶ ὁ μῦθος τὴν Κόρην ἀρπασθῆναί φησιν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, τῆς 10 ζωογονίας τῶν μερικῶν πάντων προϋσταμένην, προσθεῖς ὅτι καὶ ἐν τῇ ἱστοποιίᾳ τὸν σκορπίον ὑφαίνουσα, τὸν τὰ μέσα τῆς ὥρας εἰληχότα ταύτης, ὑπομείνειεν τὴν ἀρπαγὴν· καὶ γὰρ διὰ τὴν μεσότητα καὶ διὰ τὸ γόνιμον οἰκείως ἔχει πρὸς τὴν ζωογονίαν ὁ σκορπίος, καὶ τινες αὐτὸν καὶ ὡς τότε 15 τῶν σπερμάτων σκορπιζομένων ὀνομασθῆναί φασιν). λοιπὸς δὲ ὁ Ἑρμῆς κοινὸς πασῶν ἐστὶ τῶν ὥρῶν, τὸν ἕνα λόγον ἐν πάσαις πρυτανεύων καὶ τὴν μίαν αὐτῶν κατὰ λόγον τάξιν. καὶ μὴν καὶ τῶν | ἀνέμων οἳ μὲν εἰσιν γονιμοὶ- f. 99 v. τέραν ἔχοντες δύναμιν, οἳ δὲ ἀνῃμεῖν ποιοῦσιν τὴν γένεσιν· 20 καὶ οἳ μὲν ἀρρένων εἰσὶ γόνιμοι πνέοντες ἐν τοῖς σπορίμοις καιροῖς, ὡς ὁ βορρᾶς, οἳ δὲ θήλεων, ὡς ὁ νότος (καὶ γὰρ ταῦτα τοῖς πρὸ ἡμῶν ἱστορημένα τυγχάνει), πρὸς οὓς δεῖ καὶ αὐτοὺς βλέπειν· ἐπεὶ καὶ τὰς δυσκρασίας <καὶ εὐκρασίας> τῶν ἀέρων ἄγωνα παρέχεσθαι τὰ σπέρματα ἢ γόνιμα 25 πεπίστευται, καὶ τελειοῦσθαι τὰ κνισκόμενα ἢ ἀμβλίσκεσθαι,

3 τῶν δὲ 8 <τὸ> τὰ Sch. 10 cf. Orph. fr. 211 | <τὴν> τῆς Sch. 11 ζωογονίας | προσθεῖς in nescio quid (πρόσθεες?) corr. m³ quae etiam δὲ ss. (unde διότι Us.) 13 ὑπέμεινεν m³ fort. recte 14 γόνιμον μὲν | οἰκειῖος (ο ex ω) ἐκεῖ, corr. Sch. 15 ὡς τότε in ὡς ἐν τούτῳ corr. voluisse vid. m³ (fecit ὧδ⁹ τότῃ) 16 λοιπὸν m³ 19 cf. Riess ap. Pauly-Wissowa I 42, 18 24 add. Sch.

καὶ ζωὰς φρονιμωτέρας ἢ ἀφρονεστέρας ὑποδέχεσθαι· διότι
 τι καὶ αἱ κράσεις συντελοῦσιν εἰς τὴν τοιάνδε ζωὴν, οὐ
 τῶν ψυχῶν εἰς τὰ τοιάδε σώματα εἰσδυομένων, ἀλλὰ κατὰ
 τὴν οἰκείαν ἀξίαν περιβαλλομένων τὰ ὀχήματα τῶν μὲν εἰς
 5 ἀρετῆς κτῆσιν ἐμποδίζοντα, τῶν δὲ ἀνεμπόδιστον τὴν ἐαν-
 τῶν κράσιν παρεχόμενα πρὸς τὴν ἐκείνης ἐπιτήδευσιν. —
 τὴν δὲ δὴ μερικὴν εἰς τὰς ἰδίας τῶν συζευγνυμένων ἡλικίας
 ὁρῶντες καὶ τὰς κράσεις θερμωτέρας ἢ ψυχροτέρας οὔσας καὶ
 τὰς ζωὰς ὀρμητικωτέρας ἢ ἡσυχαστικωτέρας· οὐ γὰρ ἐθελή-
 10 σουσιν ἐκ τῶν μονοειδῶν ποιεῖσθαι τὴν σύνερξιν, οἷον ἐκ
 τῶν δύο θερμωτέρων ἢ ἱτητικωτέρων ἢ ἀμφοτέρων ψυχρο-
 τέρων ἢ ἡσυχαστικωτέρων, ἀλλ' ἐναρμονίως συζευγνύναι τὰ
 τὴν μεσότητα παρῆχοντα καὶ ἐν ταῖς σωματικαῖς εὐκρασίαις
 καὶ ἐν ταῖς ψυχικαῖς ζωαῖς. πανταχοῦ γὰρ ἀσφαλέστερον
 15 τὸ μέτριον πρὸ τοῦ ἀμέτρου φασίν· ἐπεὶ καὶ τῶν οὐρανίων
 τοὺς τῆς εὐκρασίας καὶ μετριότητος αἰτίους ἀγαθουργοὺς
 εἰώθασι καλεῖν ὥς μάλιστα τῆς εὐγονίας αἰτίους, τοὺς δὲ
 f. 100r. τὰ ἕτερα τῶν ἐναντίων κρατύνοντας ἀσυμμέτρους εἶναι
 πρὸς τὴν γένεσιν. Οὕτως εἰς πάντα τὸν κόσμον οἱ φύλακες
 20 ἀποσκοποῦντες εὐρήσουσι τὴν τῶν γάμων εὐκαιρίαν, καὶ
 μετὰ τούτων θυσίας τε προσάγοντες τοῖς θεοῖς καὶ προ-
 καλούμενοι τὴν Πρόνοιαν τοῖς ἱεροῖς ἔργοις τὴν ἀπὸ τῶν
 εἰμαρμένων κινήσεων ποιήσιν γνωριοῦσιν ἐπὶ πλεον καὶ
 δραστηκωτέραν ἀποφανοῦσιν τῇ τῆς Προνοίας ἐπιστάσει, καὶ
 25 οὕτω δὴ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐνεργὸν ἀποδείξουσιν, οὐκ ἐν
 λόγοις ψιλοῖς, ἀλλ' ἐν ἔργοις αὐτὸν ἔχοντες ὄντα δραστή-
 ριον, τοὺς τῆς ἀμείνονος ἀρμονίας ἐπιτηροῦντες ἀριθμοὺς
 τῶν τοῦ κόσμου κινήσεων πρὸ τῶν τῆς χείρονος, ὧν περι-
 ἔχει μὲν ἡ εἰμαρμένη τὰς ὅλας αἰτίας, ἄλλων δὲ κατ' ἄλλας
 30 περιόδους ἐκφαίνει τὰς δυνάμεις διὰ τῶν ἀπ' αὐτῆς κινου-

11 ἱτητικωτέρων, corr. m^s

18 τῶν ἐναντίων abesse malim

27 ἐπιτηροῦντας, corr. Sch.

14 cf. Pl. leg. III 690^e

21 προσκαλούμενοι H

μένων ἀπλανῶν καὶ πλανωμένων, ὥρων τε καὶ στοιχείων· ὧν ὁ θεωρὸς ὥσπερ ἐν γράμμασι γραφομένοις ὁρᾷ τὰς τῶν ἀριθμῶν δυνάμεις, καὶ ὧν εἰσιν οἰστικάι διὰ τῆς πρὸς τὸ πᾶν αὐτῶν συμφωνίας.

ΑΗ. Τὸν περὶ τοῦ ὁρθογωνίου τριγώνου λόγον ἀπόρ- 5
ρητον, ὃν Νεστόριος ὁ θεῖος ὄντως, πάππος ὢν Πλου-
τάρχου τοῦ καθηγεμόνος ἡμῶν τε καὶ τῶν ἡμετέρων δι-
δασκάλων, εἰς φῶς ἐξήγαγεν παρ' αὐτῶν διδαχθεῖς τῶν
κρειττόνων, ἐκθήσομαι δεικνύντα θείων καὶ μυστικῶν ὀνο-
μάτων δυνάμεις· οἷς δεῖ χρῆσθαι κατὰ πᾶσαν μὲν ἐνιαυ- 10
σιαίαν περίοδον, διαφερόντως δὲ κατὰ τὰς τῶν κινήσεων
περιφορὰς εἴτε ἐπταμήνους εἴτε ἐννεαμήνους κατὰ τὴν σπορί-
μην ὥραν ληφθεῖσας ἕως ἀποκνήσεως, ἐπικαλούμενον δι' |
αὐτῶν τοὺς τῶν γονίμων ἀγαθῶν αἰτίους. χρὴ τοίνυν £.100 γ.
ἐντείναντα τοῦτο τὸ τρίγωνον, ὡς εἴρηται, τῆς ὁρθῆς γω- 15
νίας κατὰ τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας ἐγκεντρισθείσης, καὶ
τῆς μὲν ὑπτίας ἐν τοῖς ἐπομένοις οὔσης, τῆς δὲ ὁρθῆς ἐν
τοῖς ἡγουμένοις, τῆς δὲ ὑποτεϊνούσης μέσης ἀμφοῖν, ὁρᾶν
<τῖνα τὰ> τοῖς τε ὑποτεϊνομένοις ζωδίοις ὑπὸ τῆς ὑπτίας
καὶ τῆς ὑποτεϊνούσης τὴν ὁρθὴν ἀποδοδομένα στοιχεῖα καὶ 20
τοῖς ὑπὸ τὴν ὁρθὴν καὶ τὴν ὑπτίαν, καὶ ποιεῖν ἕκ τε ἐκεί-
νων τῶν κατὰ τὴν ὑποτεϊνόνουσαν καὶ τὴν ὑπτίαν ἐπὶ τῶν
ἐννεαμήνων σεσημειωμένων γενέσεων καὶ καταληφθεῖσῶν ἀπὸ
τῆς σπορίμης ὥρας καὶ ἕκ τῶν ἐτέρων <τῶν> κατὰ τὴν ὁρ-
θὴν καὶ τὴν ὑπτίαν ἐπὶ τῶν ἐπταμήνων ὀνόματα τοῦ τε 25
κυριεύοντος τῆς τῶν ἐννεαμήνων σπορᾶς καὶ τοῦ κυριεύ-
οντος τῆς τῶν ἐπταμήνων, λαμβάνοντα <τὰ> στοιχεῖα τῶν

2 γραφομένης Sch. 3 διὰ Sch.] καὶ 14 cf. 60, 16
17 sc. signa quae horoscopum praecedunt aut sequuntur; cf.
65, 26 19 add. Us. | ὑποταττομένοις Hultsch | ὑπὸ τὴν ὑπτίαν
καὶ τὴν ὑποτεϊνόνουσαν del. v. τὴν ὁρθὴν Sch. (at cf. 65, 28)
20 ἀδεδομένα, corr. m^s 24 ἕκ τῶν ἐτέρων τῶν Sch.] ἐπὶ τῶν
στερεῶν 27 τὰ add. Us. | cf. cod. Marc. 334 f. 99^v περὶ τῶν
στοιχείων τῶν ζωδίων καὶ τῶν πλανητῶν

ζωδίων ὅπου μὲν τῶν κατὰ τὴν ὑποτείνουσαν καὶ τὴν ὑπτίαν, ὅπου δὲ τῶν κατὰ τὴν ὀρθὴν καὶ τὴν ὑπτίαν, ὡς διανε-
νέμῃται ἐν τῇ ἱερατικῇ τέχνῃ. ἔσται γὰρ τὸ γιγνόμενον ἐκ
τούτων καὶ τῶν οἰκείων τοῖς πλάνησιν, ὡς εἴρηται, <τὸ> τοῦ
5 κυρίου τῶν γενέσεων τῶν ἐννεαμήνων καὶ ἑπταμήνων· δεῖν γὰρ
θεωρεῖν καὶ τῶν ἀστέρων τῶν τῇ ὥρᾳ τῇ σπορίμῃ συσχη-
ματιζομένων ὅπως οὖν (ἄμεινον δὲ τῶν κατὰ τρίγωνον) καὶ
μάλιστα τῶν ἀγαθοποιῶν τὰς ἐποχὰς καὶ συμπαραλαμβάνειν
καὶ τὰ ἐκείνων στοιχεῖα καὶ συμπλέκειν ἐναρμονίως τοῖς
10 τῶν ζωδίων, τὰ τῶν ἀγαθοποιῶν συνείροντα καὶ πλείω
f. 101r. ταῦτα παραλαμβάνοντα, σπανίως δὲ τὰ | τῶν ἐναντίων.
ἀναλογήσῃ γὰρ σώμασι μὲν τὰ τῶν ζωδίων, ψυχαῖς δὲ τὰ
τῶν ἀστέρων· ταῦτα μὲν γὰρ ἔστι φωνήεντα, σύμφωνα δὲ
τὰ τῶν ζωδίων· σῶμα δὲ ἄνευ ψυχῆς ἀδύνατον ζῆν, ψυχὴν
15 δὲ ἄνευ σώματος· ὥσπερ καὶ τὰ μὲν σύμφωνα ἐκφωνεῖσθαι
χωρὶς τῶν φωνηέντων οὐ πέφυκεν, τὰ δὲ φωνήεντα τῶν
συμφώνων χωρὶς. ποῖα δὲ τίσιν οἰκεῖα ἢ τῶν ζωδίων ἢ
τῶν πλανήτων, ἐν ἄλλοις εἵπομεν, καὶ ὅπως συνδιήρηται
τὰ μὲν ἐπὶ φωνήεντα τοῖς ἐπὶ πλάνησιν, τὰ δὲ ἐπτακαί-
20 δεκα σύμφωνα τοῖς δώδεκα ζωδίοις. ἐν δ' οὖν ταῖς συμπλο-
καῖς ἀρκτέον τε ἀπὸ τῶν φωνηέντων καὶ ἐν μέσοις αὐτὰ
τοῖς συμφώνοις θετέον καὶ εἰς αὐτὰ καταληκτέον· τῶν δὲ
συμφώνων ὅπου μὲν, ὡς ἐπὶ τῶν ἐννεαμήνων, πρῶτα θε-
τέον τὰ τῆς ὑπτίας, εἶτα τὰ τῆς ὑποτείνουσας· ὅπου δέ, ὡς
25 ἐπὶ τῶν ἑπταμήνων, πρῶτα τὰ τῆς ὀρθῆς, εἶτα τὰ τῆς
ὑπτίας (ἡγεῖται γὰρ ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς μὲν ὑποτείνουσας
ἢ ὑπτία, τῆς δὲ ὑπτίας ἢ ὀρθῆ· αὕτη γὰρ ὑπὲρ γῆν καὶ
μετ' αὐτὴν ἀναφέρεται ἢ ὑπτία καὶ μετὰ ταύτην ἢ ὑπο-
τείνουσα ἀμφοτέρως)· καὶ τὰ μὲν τῶν ἀγαθοποιῶν δασυν-

5 δεῖ Sch.

9 ἐναρμονίως τοῖς m²] ἐναρμονίως m¹

16 φων^ηαέντων 17 ἢ prius ex v | cf. Dieterich Abraxas 42
Wuensch sethian. Verfl. 77 21 τε ex τὸ m³

τέον ἐν τῷ ἐκφωνεῖν, τὰ δὲ τῶν ἐναντίων ψιλωτέον. Τοιαύτην ὁ θεῖος ἐκεῖνος ἀγωγὴν παραδέδωκεν ἐνιαυτοκράτορος λήψεως ὀνόματος· ἣν ἡμεῖς καὶ ἐπὶ τὰς σπορίμους ὥρας μετηγάγομεν ὡς χρήσιμον τοῖς γεννήσεως ἐπιμεληταῖς ἐσομένοις, ἵνα μὴ μόνον παρατηρῶσιν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ παν- 5 τὸς κατὰ τὰς συνέρξεις καὶ οὕτως ἐνεργὸν ποιῶσι τὸν γεωμετρικὸν ἀριθμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἱερατικὸν τρόπον παρέχωσι τοῖς καιροῖς, οὓς ἐκλέγονται, τὸ δραστήριον. σύμφωνον f.101 v. δὲ καὶ τοῦτο τοῖς ὑπὸ Πλάτωνος διατεταγμένοις, εἰπόντος μετὰ θυσιῶν χρῆναι καὶ εὐχῶν ποιεῖσθαι τὰς συνέρξεις 10 [V 459°. 461^a]. ἔαν οὖν καὶ ταύτην μετ' ἐκείνων παραλάβῃς τοῦ ὀνόματος τὴν εὐρεσιν, ἔσται σοι τῷ ὄντι τῶν κατὰ Πλάτωνα γάμων ἡύρημένος <ὁ> ἱερατικὸς τρόπος τῆς ἀγωγῆς, διὰ θυσιῶν, δι' ὀνομάτων θείων, δι' εὐχῶν συμπεπληρωμένος (καὶ τοῦτο τέλος ἂν εἴη τὸ κυριώτατον 15 τῆς τοῦδε τοῦ τριγώνου θεωρίας, μὴ μόνον αὐτὸ μαθηματικῶς θεωρῆσαι καὶ διαλεκτικῶς, ἀλλὰ καὶ ἱερατικῶς· ἐπεὶ δὴ καὶ μάλιστα δεῖται τῆς τῶν θεῶν προνοίας ἢ κατ' αὐτὸ ἐνέργεια)· καὶ ὁρᾷς ὅτι τὰ ὀνόματα περικοσμίων ἐστὶν δυνάμεων, ἀφ' ὧν αἱ γενέσεις κρατύνονται, τοῦ τε ζῳδια- 20 κοῦ κύκλου καὶ τῶν δι' αὐτοῦ κινουμένων.

ΛΘ. Τίς μὲν ἡ θεωρία τῶν ἀριθμῶν τούτων ἢ εἰς τὴν ἀνθρωπείαν συντελοῦσα περίοδον, καὶ ὡς εἰκόνα φέρει τῶν διττῶν ζῳῶν νοερωτέρων καὶ ἀλογωτέρων, ἀποκαταστατικῶν τε καὶ γενεσιουργῶν, εἴρηται πρότερον· ὅτι δὲ καὶ 25 τῶν δύο ἀρμονιῶν τὴν διανομὴν ὁρθὴν πεποιήμεθα, μάθοιμεν ἂν ἐννοήσαντες, ὅπως καὶ ἐν Φαίδρῳ [p. 248°] τὸν ἀποκαταστατικὸν ἀριθμὸν ὁ Σωκράτης λέγων τοῦτον εἶπεν εἶναι τὸν μῦρια. δῆλον οὖν ὅτι διττῆς τῆς ἀρμονίας οὔσης καὶ τῆς ἀμείνονος σαφῶς εἰρημένης εἰς τὴν ἀπο- 30

4 ἐσομένην Us. recte 8 ante τὸν καὶ ss. m³ 13 ὁ
add. Us. 19 αὐτὸ in αὐτὸν uv. corr. m³ 24 ζῳῶν] ζω-
δίων 27 cf. 52, 18

κατάστασιν τείνειν τῆς ψυχῆς, ἡ λοιπὴ ἂν εἴη γενέσει φίλη,
καὶ οὐκ ἄλλη τις ἢ αὕτη λέγοιτο ἂν, ἣν ὁ ἑκατὸν ἀποτελεῖ
μετὰ τοῦ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἀριθμοῦ, τὴν ἐξ ἀνομοίων
f. 102 r. συγκεκροτημένην ζωὴν ἱκανῶς δηλοῦσα. | οὐδὲ γὰρ ἀλογου-
5 μένην τὴν ζωὴν ἀποστῆναι λόγου καὶ αὐτοκινήσιας δυνατὸν,
ἀλλὰ συμμιγῆς ἔχειν ἀνάγκη τῷ κρείττονι τὸ χειρόν. Λεγέσθω
δὴ οὖν πάλιν κατ' ἄλλην ἔφοδον ἢ μὲν μονὰς θεοῖς προ-
σῆκειν ὥς ἐνιαίως περιέχουσα τὰς πάντων αἰτίας, ἡ δὲ δε-
κάς οὕσα δευτερωδουμένη μονὰς τοῖς δαίμοσιν, ἡ δὲ ἑκα-
10 τοντὰς οὕσα τριωδουμένα μονὰς ταῖς ἀνθρωπείαις ψυχαῖς·
τετραγωνιζομένη γὰρ ἡ δεκάς εἰς ἑκατοντάδα πρόεισιν, κα-
θάπερ δὴ καὶ τὸ δαιμόνιον γένος καὶ εἰς ἑαυτὸ συνελισσό-
μενον αὐτενεργήτως καὶ ἐν ἑαυτῷ μένον γεννᾷ τὰς ἀνθρω-
πίνας ψυχὰς μετὰ τῆς πάντων αἰτίας τῆς μοναδικῶς τὰ
15 πάντα παραγούσης. τρίτην οὖν ἀπὸ θεῶν ἔχουσα πρόοδον
ἢ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν τάξις καὶ πλήθος λόγων ἔχουσα
ποικίλον, ὅταν μὲν ἐπιστρέφεται πρὸς ἑαυτήν, ζῇ νοερώς,
αὐτοκίνητος οὕσα λόγος, καὶ ὑφίστησι ζωὴν ἀφ' ἑαυτῆς ταυ-
τότητι καὶ ὁμοιότητι χαίρουσαν, οἷον ἡ ἑκατοντὰς τὴν μυ-
20 ριάδα, πάντα τὸν θεῖον ἀριθμὸν ἐν ἑαυτῇ γεννῶσα διὰ τῆς
πρὸς ἑαυτήν ἐνεργείας· ὅταν δὲ μετὰ τῆς χειρόνος ἐνεργῇ
ζωῆς, γεννᾷ τὸν προμήκη καὶ γενεσιουργὸν ἀριθμὸν, εἶδος
ὑφιστάσα ζωῆς λογικὸν ὁμοῦ καὶ ἄλογον, ὥς εἰς γένεσιν
ῥέπον. καὶ γὰρ ὥσπερ ὁ ἑκατὸν εἰκὼν ἐστι τῆς λογικῆς
25 ἡμῶν ψυχῆς δι' ἣν εἵπομεν αἰτίαν, οὕτω καὶ ὁ πέντε καὶ
ἑβδομήκοντα τῆς ἀλόγου. καὶ σαφῶς ἐδήλωσεν τὴν εἰκόνα
διελὼν αὐτὸν ὁ Πλάτων εἰς τὸν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ τὸν
ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα, τὸν δὲ ἑκατὸν ἀδιαίρετον ἀφείς· |
f. 102 v. ἐνδεικνύμενος, ὥς ὃ μὲν ἐστίν πρὸς τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς
30 νοερᾶς ταυτότητος, ὃ δὲ πρὸς τῆς δυάδος καὶ τῆς σωμα-

τικῆς διαιρέσεως. ἐκάτερος μὲν οὖν ἐστὶν ἀρμονίας καὶ ὁ
 ἰσομήκης ἑαυτῷ καὶ ὁ προμήκης, ἀλλ' ἡ ἀρμονία νοεῖσθω
 τρόπον ἕτερον ἐπ' ἀμφοῖν· ἡ μὲν γάρ ἐστὶν ἀρμονία θεο-
 πρεπῆς καὶ τὰς ψυχὰς σώζουσα καὶ ἐνιδρύουσα τοῖς θεοῖς,
 ἡ δὲ γενεσιουργὸς καὶ συνάπτουσα αὐτὰς τοῖς ἐνύλοις· καὶ 5
 ἡ μὲν ὄντως ἔργον τῶν Μουσῶν τῶν παιδευουσῶν τὰς νοε-
 ρὰς ἡμῶν δυνάμεις καὶ τελειουσῶν καὶ πρὸς τὴν οὐρανίαν
 τάξιν ἀφομοιουσῶν, ἡ δὲ Σειρήνων οὐσά τινων ταῖς τὴν
 γένεσιν ἀνξούσαις ἀρμονίαις προσεοικυῖα. ταύτης γοῦν προ-
 εστᾶσι καὶ αἱ Σειρήνες· ἃς ὁ μὲν ἀναγόμενος καὶ σώζων 10
 ἑαυτὸν παραπλεύσεται τὴν ἀμείνω διώκων ἀρμονίαν καὶ ὡς
 ἀληθῶς μουσικὴν, ὁ δὲ πολὺς ἀσπάσεται ὑπὸ τῶν Σειρήνων
 δεσμευθεὶς ἐγκαταμένειν τῇ φύσει καὶ ταῖς τῆς φύσεως
 γλυκυθυμίαις, γοητευόμενος ὑπ' αὐτῶν. ἔχεις οὖν καὶ ὅποια
 τὰ εἶδη τῶν ἀρμονιῶν καὶ τίσιν ἀνεῖται γένεσιν ἐν τῷ παντί, 15
 τὸ μὲν Μούσαις, τὸ δὲ Σειρήσιν.

Εἰ δὲ δεῖ καὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀριθμῶν θεωρεῖν τὴν
 ιδιότητα, σκοπητέον ὅπως ὁ μὲν ἑκατὸν ἐκ δυεῖν γέγονεν
 ὁμοιότητι κεκρατημένων· ὧν ὁ μὲν τέτταρα καὶ ἐξήκοντα
 [τε] γέγονεν ἐκ μὲν τετραγώνου κύβος τῆς τετράδος, ἐκ δὲ 20
 κύβου τετράγωνος τῆς ὀγδοάδος, ἵνα καὶ προέλθῃ δι' ὁμοιό-
 τητος ἄχρι τοῦ βάθους κἀκεῖθεν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπιστρέψῃ
 τῆς προόδου, καὶ ἀπὸ τετραγώνου κύβος γενόμενος καὶ ἀπὸ
 κύβου τετράγωνος· ὁ δὲ ἐξ καὶ τριάκοντα, κἂν | ἥ καὶ f. 103 r.
 ἐξ ἀνομοίων τρεῖς τρία γενόμενος τετράκις ὡς πρὸς τὴν γέ- 25
 νεσιν τῶν ἀπὸ τοῦ ἐπιτρίτου πυθμένους πλασθέντων, ἀλλὰ
 γέγονεν μὲν δι' ἀνισότητος, ἔχει δὲ εἶδος †γενομένη τῇ
 ἰσότητι μεμορφωμένον ἀπὸ τῆς ψυχικῆς ἐξάδος κύκλον ψυχι-
 κὸν ποιούσης. καὶ ἔοικεν ὁ μὲν τέτταρα καὶ ἐξήκοντα προσελ-
 θὼν ἀπὸ τετράδος εἰς βάθος καὶ λήξας εἰς ἑαυτὸν ποιεῖν 30

1 nempe ἀρμονίας <κύριος> vel sim. 5 αὐτὰ, corr. Sch.

6 cf. infra f. 71^r sqq. 13 ἐγκαταμένει, corr. Us.

20 del. Sch. 27 εἶδος μένον ἐν τῇ Sch. egregie

τὴν ψυχὴν τῆς κοσμικῆς σφαίρας παράδειγμα (τῇ τετράδι
 μὲν ὡς ἀρχῇ χρωμένην, ἣν καὶ ὁ Πυθαγόρειος λόγος
 παρὰν ἀενάου φύσεως κέκληκεν· τετράκις δὲ τῇ τετράδι,
 διότι τετραχῶς ἐστὶν ἐν τῷ παντί, οὐρανίως αἰθερίως ἀερίως
 5 χθονίως, τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου· βαθύνασαν δὲ τὴν πρό-
 οδον, ἐπειδὴ στερεοειδὲς ἔδει συστῆναι τὸ πᾶν ἄλλ' οὐκ ἐπί-
 πεδον· ἀναστρέψασαν δὲ εἰς ἑαυτήν, ἵνα καὶ κύβος ἦ καὶ
 σφαῖρα καὶ τῷ μὲν τὴν γῆν περιλάβῃ τῷ δὲ τὸν οὐρανόν,
 τὰ ἅκρα τοῦ παντός). ὁ δὲ ἕξ καὶ τριάκοντα τὴν ψυχὴν
 10 εἰκόνα τοῦ νοῦ ποιεῖν· ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἄρρητον ὦν διὰ πεμ-
 πάδος κυκλίζει ἑαυτὸν μένων προῖων ἐπιστρέφων καὶ οὐδα-
 μοῦ τῆς πεμπάδος ἐξιστάμενος, οὕτως ἡ ψυχὴ κατὰ τὴν
 ἐξάδα θῆλυς οὖσα μένει πρόεισιν ἐπιστρέφει ἄφ' ἑαυτῆς καὶ
 δι' ἑαυτῆς καὶ εἰς ἑαυτήν. ὁ δὲ αὖ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα
 15 διὰ μὲν τὸν ἀπὸ τριάδος κύβον οὐδ' αὐτὸς πάντῃ τὸ ταύ-
 τόν καὶ ὅμοιον ἀποδρᾶναι δεδύνηται (καὶ πῶς γὰρ ἦν δυνα-
 τὸν τὴν ψυχὴν τελέως εἰς τὸν τῆς ἀνομοιότητος πόντον
 f. 103 v. ἐκπεσεῖν, κατ' οὐσίαν ἔχουσιν τὸ νοερόν;), κυκλικῆς | δὲ
 ιδιότητος οὐκ ἐνορωμένης τῷ ἀριθμῷ τὸ ἀνεπίστροφον ἱκα-
 20 νῶς δηλοῦται τῆς ἐν τούτῳ προόδου· διὰ δὲ τὸν ἐκ τῶν
 ἀνομοίων ἀριθμὸν ἐκπεσόντα καὶ τῆς ῥητῆς καὶ τῆς ἀρρη-
 του πλευρᾶς τῆς διαμέτρου τῆς πεμπάδος νοῦ μὲν ἀπόπτω-
 σιν ἐμφαίνει καὶ τοῦ νοεροῦ πέρατος, ὅπερ ἡ πεμπὰς οὖσα
 ῥητὴ πλευρὰ τοῦ ἄφ' ἑαυτῆς ἐνεικονίζεται (τὸ γὰρ ῥητὸν
 25 ἀριθμῷ τε κατέχεται καὶ φανόν ἐστι ταῖς νοεραῖς ἐπιβολαῖς),
 πρόοδον δὲ εἰς τὸ ἄλογον εἶδος τῆς ζωῆς βαθυνομένην
 ἀνεπιστρόφως καὶ ἐκτείνουσιν ἑαυτήν. Ὡς δὲ συλλήβδην

2 πυθαγόριος, corr. m³ | cf. doxogr. 282 5 cf. ad 51, 26

14 αὐτήν, corr. Sch. 15 est enim 75 = 27 + 48

17 πόντον cf. Pl. X 611^e Pr. de mal. subs. 221, 28 in Alc. 329,

35 Damasc. I 8, 5 R. 19 τὸ H] τὸν 20 πρόοδον (o fort. ss.)

21 est enim 48 neque 50 (2. 25) neque 49 (7²); cf. Hultsch
 ap. Schoell 141 supra 38, 9

εἰπεῖν, ἡ μὲν ἑκατοντάς αὐτῆς ἔστιν εἰκὼν τῆς τῶν ψυχῶν
 ζωῆς τῆς αὐτοκινήτου, προϊούσα μὲν ἀπὸ τῆς δεκάδος τε-
 τραγωνικῶς, παράγουσα δὲ ὡσαύτως τὴν μυριάδα, γεννῶσά
 τε δι' ὁμοιότητος καὶ γεννωμένη, καὶ τὸν ὄρον φυλάττουσα
 τῆς οἰκείας αἰτίας ἐν ταῖς ἑαυτῆς προόδοις καὶ τετραγωνί- 5
 ζουσα ἑαυτὴν οὖσαν ἐκείνης τετραγώνου· ἡ δὲ ἑβδομηκοντα-
 πεντάς ἔστιν μὲν πρὸς τῆς ἀλόγου ζωῆς καὶ ἀνεπιστροφου,
 κοινωνοῦσα δὲ πρὸς τὴν ἀμείνονα τὴν μὲν δι' ὁμοιότητος
 πρόοδον ἐκφαίνει διὰ τοῦ κυβικοῦ τῶν ἀριθμῶν, τὴν δὲ
 δι' ἀνομοιότητος διὰ τοῦ λοιποῦ, καθ' ἣν καὶ τὸ ἄλογον 10
 αὐτῆς μάλιστα δέικνυται καὶ ἄμοιρον νοεῖας αὐτοκινήσιας.
 διὸ καὶ τῶν ἁρμονιῶν ἡ μὲν ἔστιν ψυχῆς εἰς ἑαυτὴν ἐπι-
 στρεψάσης καὶ ἐν ἑαυτῇ σταθερῶς ἰδρυθείσης, ἡ δὲ μιξάσης
 τῇ κατὰ λόγον ὁμοιότητι τὴν κατὰ τὸ ἄλογον ἀνομοιότητα
 καὶ τῇ αὐτοκινήσι τὴν εἰς τὸ ἑτεροκίνητον φορὰν. λόγος 15
 δὲ ὅμως ἔστι καὶ τούτων πρὸς ἄλληλα οἶος | καὶ τοῦ f. 104r.
 πυθμένος ἐπίτριτος. δεῖ γὰρ τὸν ἐν ταῖς ζωαῖς λόγον καὶ
 τοῖς βίοις ἀπὸ τοῦ ἐγκειμένου τῇ οὐσίᾳ τὴν πρόοδον ἔχειν·
 καὶ γὰρ αἱ ἐνέργειαι καὶ αἱ δυνάμεις ἔκγονοι τῶν οὐ-
 σιῶν εἰσιν.

20

Μ. Ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐπιτρίτου πυθμένος προελθὼν
 ἀριθμὸς γεωμετρικὸς εἰς τὰς δύο ψυχικὰς ἁρμονίας κύριός
 ἔστιν, ὥς φησιν ὁ Σωκράτης, χειρόνων τοιούτου καὶ
 ἀμεινόνων γενέσεων· λέγων τοιούτου τοῦ ἀνθρωπεῖου
 γεννητοῦ, τὸ μονοειδὲς καὶ τέλειον τῆς τοῦ θείου γεννητοῦ 25
 περιόδου μηκέτι φυλάττοντος. ταύτας δέ, φησὶν, τὰς χείρους
 καὶ ἀμεινούς γενέσεις τοῦ ἀνθρωπεῖου γεννητοῦ παριδόντες
 οἱ φύλακες (παρόψονται δὲ χρώμενοι λογισμῷ μετ' αἰσθη-

4 τὸν ὄρον in textu, im. γρ. τὸ νοερόν 6 ἑαυτὴν ex
 αὐτὴν uv. m⁹? 9 ἐκφαίνει Us. 17 ἐπιτρίτου (τοῦ del. Us.)

19 ἔκγονοι] ἐγγύς^{οι} in textu, im. γρ. ἔκγονοι m² aut m³
 23 τοῦ post χειρόνων ss. m³ 26 φυλάττων, corr. Us

σεως, ἥς τὸ μὴ ἀκριβὲς μηδὲ ἀσφαλὲς μεταδώσει καὶ τῷ
 λογισμῷ τῶν παροραμάτων) γεννήσουσι παῖδας οὐκ εὐφυεῖς
 οὐδ' εὐτυχεῖς. ἔξουσι γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ζωῆς τὸ
 χεῖρον (διὸ οὐκ εὐφυεῖς) καὶ ἀπὸ τῆς περιόδου τῆς κοσμι-
 5 κῆς· διὸ οὐκ εὐτυχεῖς· συντάττεται γὰρ τὸ προσῆκον τῇ
 φύσει γένος τῶν ψυχῶν εἰς τὴν προσήκουσαν τοῦ παντὸς
 τάξιν. ὥσπερ οὖν αἱ θεοειδεῖς ψυχαὶ κληῖρον λαγχάνουσιν
 ἀπὸ τῶν ὅλων τὸν συμπράττοντα πρὸς τὴν θείαν αὐταῖς
 ζωὴν, οὕτως αἱ μὴ εὐφυεῖς οὐκ εὐτυχῇ τὴν ἐπικλωθομένην
 10 ἔχουσιν περιφοράν, ἵνα τῶν ὅλων τοῖς μέρεσι συμπεπόντων
 ἢ μεταβολῇ γένηται τῆς ἀρίστης πολιτείας, ἀναγκαία μὲν
 οὖσα, δεομένη δὲ ἀμφοτέρων, καὶ τῶν μερῶν καὶ τῶν ὅλων.
 τὸ μὲν οὖν μὴ εὐφυὲς τῶν ψυχῶν ἐπιδείκνυσιν ἢ περὶ τὴν
 f. 104 v. παιδείαν ἀρρυθμία· | φύσεως γὰρ ἐπιτηδειότης ἕκαστον
 15 κινεῖ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀγαθόν· ὅταν οὖν τοῦ μὲν ἐφίηται
 τῶν τελειούντων, τοῦ δὲ ἀνορέκτως ἔχῃ, δῆλόν ἐστιν οὔτε
 εὐφυὲς ὃν τελέως οὔτ' ἀφυές, ἀλλ' ὥς αὐτὸς εἶπεν οὐκ
 εὐφυὲς διὰ τὴν πρὸς τὸ ὅλον ἀγαθόν τῆς ἐπιτηδειότητος
 ὕφεσιν. τὸ δὲ μὴ εὐτυχὲς τῆς ἀποκληρώσεως τῆς ἐκ τοῦ
 20 κόσμου παρίστησιν τὸ μηδὲ ἄλλους αὐτῶν ἀμείνους γενέσθαι
 καὶ τελέως εἰς ἀρετὴν ἡγμένους, ἵν' ἐκείνοις ὑποτεταγμένοι
 γίνωνται καλλίους, ἀλλ' εἰς ἀρχὰς αὐτοὺς οὕτως ἔχοντας
 καταστῆναι διὰ τὴν τῶν ἀμεινόνων ἀπορίαν καὶ καταστάν-
 τας λῦσαι τὴν παιδείαν· ἥς λυθείσης ἢ συμφωνία λύεται,
 25 καὶ ταύτης λυθείσης ἢ τῆς πολιτείας γίνεται λύσις. Ἐκ
 τούτων ἄρα δῆλον, ὅτι τοῖς οὐκ εὐφυέσιν ἄρχεσθαι μᾶλλον
 ἢ ἄρχειν εὐτυχέστερον, ὅπως μὴ καὶ ἑαυτοῖς τοῦ μὴ ἐπι-
 δοῦναι καὶ ἄλλοις τοῦ κακυνθῆναι γένονται πατέρες. καὶ
 δῆλον καὶ ἐκ τούτων, ὅτι τὸ μὲν εὐφυὲς τῶν ψυχῶν δηλοῖ
 30 τὴν ἐπιτηδειότητα τῶν ψυχῶν, ἣν ἔχουσαι μόνην χωροῦσιν
 εἰς τὴν γένεσιν, τελειοῦσι δὲ αὐτὴν διὰ τοιαῶδε μετὰ τὴν

γένεσιν ἀγωγῆς (διὸ καὶ ἐν Φαίδρῳ [p. 248^d] ἔλεγεν τὴν νεοτελῇ ψυχὴν εἰς γονὴν ἵεναι γεννησομένου φιλοσόφου τινὸς ἢ φιλοκάλου, καὶ βασιλικοῦ τινος καὶ πολεμικοῦ· τὸ γὰρ γεννησόμενον αὐτῷ τὸ ἐπιτήδειον ἐδήλου πρὸς τὸ γενέσθαι τοιοῦτον οἷόν ἐστιν ἐπειδὰν γένηται γεγονός· ἐπαγγέλλεται 5 γὰρ τὸ γεννησόμενον τοῦτο, ὃ ἔχει τὸ γεγονός). τὸ δὲ οὐκ εὐτυχές ἐναργῶς παρίστησιν, ὅτι τῶν ἐκ τοῦ παντὸς ἡμῖν ἀποκληρουμένων ἐπὶ ταῖς αἰρέσεσιν ἢ τύχῃ προεστή[σατο] f. 105 r. τὴν ἀποπληρώσιν. διὸ καὶ ἀμείνοσι χρώμεθα τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης ποτὲ καὶ χείροσιν, ἐπειδὴ καὶ τῶν ἀποκληρουμένων 10 ἐστὶν τὰ μὲν ἀμείνω, τὰ δὲ χείρω παρὰ τῆς κοσμικῆς τάξεως· οὕσης γὰρ καὶ ἀφ' ἡμῶν μὲν τῆς αἰρέσεως ὁμολογίας τοῦ τοιῶσδ' ἐβίωσεν πρὸς τὸ πᾶν, ἀπὸ δὲ τοῦ παντὸς ὁμολογίας πρὸς ἡμᾶς τῆς ἀποκληρώσεως τοῦ τοιῶσδε ζῶσιν ταδὶ συμπεσεῖσθαι, δύο κἀνταῦθα γίνονται μεσότητες τῶν 15 ὁμολογιῶν, ὁ μὲν δαίμων τῆς ἡμῶν ὁμολογίας πρὸς τὸ πᾶν ἀποπληρωτής, ἡ δὲ τύχη τῆς τοῦ παντὸς πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίας ἀποπληρωτική· καὶ τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τινων τὸ οὐκ εὐτυχές, τὸ μὴ εὐμοιον, οὗ ἀποπληρωτικὴ τοιούτου ὄντος ἢ τύχῃ· καθάπερ τὸ οὐκ εὐφυές τὸ μὴ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ 20 εὖ βιῶναι γεννηθέντας, οὗ ἀποπληρωτῆς ὁ δαίμων ἐστίν, τὴν ἐπιτηδειότητα ἡμῶν τὴν πρὸς τὸ τοιονδὶ τῆς ζωῆς εἶδος ἄγων εἰς ἐνέργειαν ἢ ἀμείνονα οὕσαν ἢ χείρονα. ἡ γὰρ ἀμείνων εὐφυῆς ἢ πρὸς πᾶσαν πεφυκυῖα παιδείαν, ἡ δὲ πρὸς μὲν τινα ἐπιτηδεῖα πρὸς δὲ τινα οὐκ ἐπιτηδεῖα οὐκ 25 εὐφυῆς διὰ τὴν τῆς ἐπιτηδειότητος ὕφεσιν, ἡ δὲ πρὸς μηδεμίαν ἀφυῆς.

ΜΑ. Τί δήποτε, τοσαύτην ἐχούσης δύναμιν εἰς τὸ σώζειν ἢ μὴ τὴν ἀρίστην πολιτείαν τῆς τοῦ καιροῦ κατανοήσεως τῶν ἱερῶν γάμων, οὐδαμοῦ προσέταξεν, ὥσπερ μουσικὴν 30

1 τῷ post ἐν ss. m³ 2 νεοτελῇ τῶν ψυχῶν m³ 14 τοι-
ωσδὶ Sch. 30 προέταξεν, corr. Sch.

χρῆναι παιδεύεσθαι καὶ γυμναστικὴν τοὺς φύλακας, οὕτω
 καὶ τὴν ἐπιστήμην ἐκείνην, ἣτις αὐτοὺς ποιήσει τῆς τάξεως
 τῶν ὄλων καὶ τῆς εὐκαιρίας, ἣν αἱ τοῦ παντὸς περίοδοι
 f. 105 v. προτείνουσιν τοῖς ὀρεῶν δυναμένοις, | ἐπιγνώμονας; οὐ γάρ
 5 πού ταύτης ἄμοιροι παντελῶς ὄντες ἔσονται κριταὶ τῶν τῆς
 εὐγονίας καιρῶν καὶ δυσγονίας ἱκανοί, κἂν ᾧσι τὰ ἄλλα
 πάντα σοφώτατοι. δεῖ γὰρ δήπου καὶ μεθόδων οὐκ ὀλίγων
 οὐδὲ εὐλήπτων καὶ ὀργάνων νυκτερινῶν τε καὶ ἡμερινῶν
 πρὸς τὴν θήραν αὐτῶν· ὧν ὁ ἄπειρος οὐκ ἂν γένοιτο περὶ
 10 τε ἐκλογὴν καὶ ἀπεκλογὴν τῶν τοιούτων ἄπταιστος. μήποτε
 οὖν ζητέον, ὅτι τὸ μὲν προκείμενον ἦν τῷ συνιστάντι τὴν
 ὅλην πολιτείαν τοὺς ἄρχοντας ἀποτελέσαι τὰ ἀρχικὰ σοφούς
 καί, ὥς αὐτὸς εἶπεν ὁ Σωκράτης [VI 503^b], φιλοσόφους,
 καὶ ἀπετελέσθῃσάν γε τοιοῦτοι διὰ πάσης ἀχθέντες παιδείας
 15 καὶ δι' αὐτῆς τῆς τῶν θείων ἐπιστήμης· τοιούτοις δὲ αὐ-
 τοῖς γενομένοις ἐπιτρέπει τὸ ἐλλεῖπον ἐκπληροῦν καὶ παρα-
 λαμβάνειν ἐπιστήμας τὰς πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς συντε-
 λούσας· σοφοὶ γὰρ ἤδη γεγονότες γινώσκονται, τίνων δέονται
 καὶ ἄλλων μερικωτέρων γνώσεων εἴτε τεχνικῶν εἴτε ἐμπειρι-
 20 κῶν εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς πόλεως. πάντως γὰρ ἱερὸν γά-
 μους ἐπιτελοῦντες καὶ θυσιῶν γε διὰ τούτους δεήσονται
 καὶ ἱερουργίας· ἀλλ' οὐκ εἴρηται καὶ ὅτι ταύτην αὐτοὺς
 παιδευτέον, αὐτοῖς ταύτην ἀφέντος ὥς ἂν τοῦ νομοθέτου
 προσπαραλαμβάνειν. τί δ' οὐχὶ καὶ μαντικῆς δεήσονται πρα-
 25 γμάτων ἀνθρωπίνων ἀσταθμῆτων ποιούμενοι πρόνοιαν; ἀλλὰ
 καὶ ταύτης αὐτοὶ ποιείσθωσαν ζήτησιν. οὕτω τοίνυν καὶ
 τὴν τῶν καιρῶν ἐπιστήμην εἰ μηδὲν ἄλλο κατηνάγκαζεν,
 ἀλλ' οἱ παραπίπτοντες καιροὶ τῶν πράξεων καθιστάνειν
 ἔμελλον αὐτοὺς εἰς τὴν τῆς γνώσεως αὐτῶν ὄρεξιν. ταῦτ'

21 γε] τε H

23 ὥς ἂν suspectum ὥς ἀναγκαίαν Us.

25 ποιούμενου, corr. Sch.

27 κατηναγκάζον m¹,corr. m⁸

οὖν | ὁ νομοθέτης εἰδὼς ὥς μὲν ἀνθρώπους ἀποτετέλεκεν f. 106r.
 σοφούς, τὴν δὲ τῶν πρὸς τὰ ἀνθρώπινα ἔργα συμβαλλο-
 μένων τεχνῶν ἢ ἐμπειριῶν ἐπιτηδεύουσιν αὐτοῖς ἀφῆκεν
 προσεγνωῆσαι καὶ προσπεριβάλλεσθαι. δεῖ γὰρ ὥσπερ τοὺς
 θεούς, οὕτω καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς ἀρίστης πόλεως τὰ μὲν 5
 ἔχειν παρὰ τοῦ πατρός, τὰ δὲ αὐτοὺς συνεισφέρειν ἑαυτοῖς·
 καὶ γὰρ οἱ θεοὶ τὰ μὲν ἄνωθεν ἀπὸ τῶν αἰτίων κομίζονται,
 τὰ δὲ αὐτοὶ ταῖς ἑαυτῶν τάξεσιν συννυφιστᾶσιν, καὶ ἔχουσι
 τελειότητα διττὴν ἀφ' ἑαυτῶν τε καὶ ἐκείνων. εἴτε οὖν
 ἱεροσκοπίας εἴτε τῆς τοῦ παντὸς τάξεως κατανοήσεως δέ- 10
 οιντο πρὸς τὰς συνέρξεις εἴτε ἄλλης ἐπιτηδεύσεως πρὸς
 ἄλλην πολιτικὴν ἐνέργειαν, αὐτοὶ καὶ ὄψονται καὶ ἐπιτη-
 δεύσουσιν, οὔτε δι' ἄγνοιαν τῶν προσηκόντων μαθημάτων
 μέλλοντες αὐτῶν ἀμελετήτως ἔχειν, ἄλλως τε καὶ τῶν χρειῶν
 αὐτοὺς | εἰς ἐπίστασιν ἀγούσων, τίνων δέονται μαθημάτων· 15
 οὔτε διὰ ῥαθυμίαν, ὄντες σοφοὶ καὶ παιδευθέντες πᾶσαν
 τὴν ἀνθρωπίνην παιδείαν, ὑφ' ἧς εἰθίσθησαν μηδενὸς τῶν
 ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων ὀλιγωρεῖν· οὔτε δι' ἀδυναμίαν, τὰς
 φύσεις ἔχοντες ἀκροτάτας καὶ τοιαύτας, οἷας αὐτὸς εἶναι
 διώρισεν τῶν ἐσομένων φυλάκων τὰ τε ἄλλα καὶ πρὸς τὸ 20
 ὀξεῖς εἶναι καὶ μνήμονας ἀρίστων. ὥστε ἐξ ἀπάντων τού-
 των ἀσφαλὲς ὑπέλαβεν ὁ νομοθέτης, ἐνδειξάμενος μόνον ὅτι
 δέονται καὶ τῆς τῶν κοσμικῶν περιόδων θεωρίας, αὐτοῖς
 ἐπιτρέψαι τὴν τῆς θεωρίας ταύτης εὕρεσιν τε καὶ ἐπιτη-
 δεύειν.

25

ΜΒ. Ὁ μὲν θεολόγος Ὀρφεὺς τρία γένη παραδέ-
 δωκεν ἀνθρώπων· | πρῶτιστον τὸ χουσοῦν, ὅπερ ὑποστῆ- f. 106v.
 σαι τὸν Φάνητά φησιν· δεύτερον τὸ ἀργυροῦν, οὗ φησιν
 ἄρξαι τὸν μέγιστον Κρόνον· τρίτον τὸ Τιτανικόν, ὃ φησιν ἐκ
 τῶν Τιτανικῶν μελῶν τὸν Δία συστήσασθαι· συννοήσας ὥς 30

1—3 ὁ νο- et -ρώπους ἀποτε- et τῶν πρὸς τὰ ἀνθρώ- et ἐμπει-
 solus l. H. 16 ῥαθυμίαν 19 cf. Pl. VI 503^c 26 Ὀρφ.
 fr. 76. 244 et ap. Olympiod. in Phaed. 68 29 μικρόνον

ἐν τρισὶν ὅροις τούτοις πᾶν εἶδος περιέχεται τῆς ἀνθρω-
 πίνης ζωῆς. ἡ γὰρ νοερόν ἐστὶν καὶ θεῖον, αὐτοῖς τοῖς
 ἀκροτάτοις τῶν ὄντων ἐνιδρυμένον, ἡ πρὸς ἑαυτὸ ἐπέστραπται
 καὶ νοεῖ ἑαυτὸ καὶ ἀγαπᾷ τὴν τοιαύτην ζωὴν, ἡ πρὸς τὰ
 5 χεῖρονα βλέπει καὶ μετ' ἐκείνων ἐθέλει ζῆν ἀλόγων ὄντων.
 τριττῆς οὖν οὔσης τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς τὸ μὲν πρώτιστον
 ἀπὸ τοῦ Φάνητός ἐστιν, ὅς πᾶν τὸ νοοῦν συνάπτει τοῖς νοη-
 τοῖς, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ Κρόνου τοῦ πρώτου, φησὶν
 ὁ μῦθος, ἀγκυλομήτου καὶ πάντα πρὸς ἑαυτὰ ποιοῦντος
 10 ἐπιστρέφειν, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ Διὸς τοῦ τῶν δευτέρων προ-
 νοεῖν καὶ διακοσμεῖν τὰ χεῖρονα διδάσκοντος· τοῦτο γὰρ
 ἴδιον δημιουργίας. Ὁ δέ γε Ἑσίοδος [op. 109 sqq.] οὐχὶ
 τρία τὰ γένη ποιεῖ μόνον, ἀλλὰ πρῶτον τὸ χρυσοῦν, εἴτα
 ἄργυροῦν, εἴτα χαλκοῦν, εἴτα ἡρωϊκόν τι γένος, εἴτα σιδη-
 15 ροῦν, εἰς πολυειδεστέρας ζωὰς τὴν τομὴν προάγων. τὸ μὲν
 οὖν χρυσοῦν καὶ τούτῳ δηλοῖ νοεράν τινα ζωὴν ἄνυλον καὶ
 ἄχραντον, ἥς σύμβολον ὁ χρυσοῦς ἄδεκτος ὢν, φασίν, ἰοῦ
 καὶ σήψεως· διὸ καὶ μεθίστησιν τὸ τοιοῦτον γένος εἰς δαι-
 μονίαν τάξιν μετὰ τὴν τῆς γενέσεως περίοδον προνοητικὴν
 20 καὶ φρουρητικὴν καὶ ἀλεξικάκον τοῦ ἀνθρώπων γένους, καὶ
 ἐν τῇ γενέσει ὃν τρέφεσθαι φησιν ἑκατὸν ἔτη καὶ ὑπὸ τῶν
 πατέρων τελειοῦσθαι· μῦθον, ὥς ἔμοι δοκεῖ, μουσικὸν γρά-
 f. 107 r. φων καὶ ἐνδεικνύμενος, ὅτι κατὰ νοῦν ¹⁶. πατέρων καὶ
 τῶν ἀνθρωπίνων ἐξήρηται πολυπραγμοσυνῶν ἀποκαταστα-
 25 τικῶς διαζῶν· καὶ ἡ ἑκατοντάς, ὥσπερ καὶ Πλάτωνί που
 (καθάπερ εἴρηται καὶ ἐν τῷδὲ τῷ λόγῳ τῶν Μουσῶν), καὶ
 τούτῳ δηλοῖ τὴν αὐτοῦ καὶ ὁμόλου καὶ νοεροῦ τῆς ζωῆς εἶδους
 περίοδον. τὸ δὲ ἄργυροῦν μετὰ τοῦτο γένος ἀπὸ τῆς κατὰ
 νοῦν ἐνεργείας πρόεισιν εἰς τὴν σύμμικτον κατὰ τε νοῦν
 30 καὶ λόγον ἐνέργειαν· σύνθημα δὲ ταύτης ὁ ἄργυρος, τὸ μὲν

8 cf. Orph. fr. 98 21 centum annos non aureo sed ar-
 genteo generi dat Hesiod. 130 23 possis [ἐνεργοῦν ἐξῆπται
 τῶν] 25 πλάτων, corr. Sch.

λαμπρὸν ἔχων τῆς κατὰ λόγον ζωῆς καὶ φανὸν ἴδιον καὶ
 τὸ ἔστιν ὅτε τοῦ ὕλικου μετίσχειν ἰοῦ καὶ σηπεδόνο, προ-
 σειληφῶς δὲ ἄλλο τι πρὸς τούτοις, τὸ καὶ ἐν τῇ παραθέσει
 περιλάμπεσθαι ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ μὴ τοῦναντίον δορᾶν εἰς
 τὸν χρυσόν· οὕτω γὰρ δὴ καὶ ὁ ψυχικὸς λόγος, εἰ καὶ ὕλης 5
 ποτὲ καὶ ὕλικῆς ἀκαθαρσίας ἀναπίμπλαται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
 νοῦ καταλάμπεται καὶ καταλαμφθεὶς μίαν καὶ κοινὴν ποιεῖ-
 ται πρὸς αὐτὸν ἐνέργειαν, νοήσει μετὰ λόγου, φησὶ Πλά-
 των [Tim. 28^a], τὰ ὄντα θεώμενος [Phaedr. 247°]. τὸ
 δὲ αὐτὸ χαλκοῦν γένος τρίτον ἐν αὐτῇ μόνη τῇ κατὰ λόγον 10
 ἐνεργείᾳ τὴν οἰκείαν ἔστησεν ζωὴν, ἣν ὁ χαλκὸς δηλοῖ τῷ
 ποιητῇ συμβολικῶς, πάσας μὲν <τὰς> τεχνικὰς ἐνεργείας
 λέγουσι διὰ χαλκοῦ ποιεῖσθαι τοὺς ἐν τῷδε τῷ γένει τα-
 χθέντας ὑπὸ τοῦ Διός, πάσας δὲ τὰς πολεμικὰς (μέλας γὰρ
 φησιν οὐκ ἔσκε σίδηρος [v. 151])· λόγος οὖν ἄνυλος καὶ 15
 καθαρὸν φῶς ὑπάρχων καὶ τῆς σκοτώδους καθαρεύων ὕλης,
 ἔχων δὲ τινα καὶ καθ' ἑαυτὸν ἀπεικασίαν πρὸς νοῦν διὰ
 τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστροφὴν, καθάπερ καὶ ὁ χαλκὸς |
 πρὸς τὸν χρυσόν, ἀφορίζει τὴν τούτων ζωὴν. εἰ δὲ καὶ f. 107 v.
 ἡχητικώτατος ὁ χαλκὸς καὶ μιμεῖται τὸν ῥοῖζον τὸν ζωτικόν 20
 τῆς ψυχῆς, πρέποι ἂν τῷ μέσῳ τῆς ζωῆς εἶδει τῷ κατὰ
 λόγον. τὸ δὲ δὴ τῶν ἡμιθέων τέταρτον ὃν ἐπιστρέφει τὸν
 λόγον εἰς τὴν πρακτικὴν ὅλον ζωὴν καὶ τινα καὶ ἀπὸ τοῦ
 πάθους προσλαμβάνει κίνησιν τῶν ἀλόγων καὶ δορμὴν ἐν
 ταῖς πράξεσιν, προθυμότερον αὐτῶν ἐφαπτόμενον· καὶ διὰ 25
 τοῦτο ἄρα καὶ οὐδὲ ὕλην ἀπένειμεν αὐτῷ τινα ἐξαίρετον ὁ
 ποιητὴς ὥς ἔχοντι τὸ μὲν ἐκ τοῦ πρὸ αὐτοῦ γένους τὸ δὲ
 <ἐκ τοῦ> μετ' αὐτὸ καὶ ὄντως ὄντι ἡμιθέων, διότι τῷ λόγῳ
 θείαν εἰληχότι οὐσίαν συνέμιξεν τὴν θνητοειδῆ τοῦ πάθους

10 τρίτην, corr. m³? 12 add. Sch. 19 πρὸς τὸν χρυ-
 σόν et -ωήν et δὲ καὶ ἡχητικώτα- solus l. H. | ἀφορίζειν
 21 πρέπει 24 an κίνησιν ἄλογον? 28 add. Sch. | ἡμιθέων]
 i ex v m³?, fort. recte 29 τὸ πάθος Us., malim <μετὰ> τοῦ

ζωήν. τὸ μὲν οὖν μεγαλουργὸν καὶ τὸ κατορθωτικὸν ἐν
 τοῖς ἔργοις λόγος αὐτῷ παρέχεται, τὸ δὲ μετὰ συμπαθείας
 ἢ ἀντιπαθείας δοῦν ἢ πάσχειν προστίθῃσιν αὐτῷ τὸ πάθος
 τῷ λόγῳ συμπλεκόμενον. τὸ δὲ σιδηροῦν γένος πέμπτον
 5 ὑπάρχον ἔσχατον ὄντως ἐστὶ καὶ χθόνιον, ἔμπαθές ὄν, τῷ
 σιδήρῳ παραπλήσιον, ἀντίτυπον καὶ σκληρὸν καὶ γήινον,
 μέλαν τε καὶ σκοτεινόν· οἷα δὲ καὶ ἡ τῶν παθῶν ἐστὶν
 φύσις, δυσνονθέτητος οὕσα καὶ λόγῳ δύσκαμπτos καὶ
 ὀπισθοβαρῆς καὶ ἄμοιρος ὥς εἰπεῖν λόγου, φωτὸς ὄν-
 10 τος· τούτων γὰρ πάντων ἐστὶν ὁ σίδηρος εἰκὼν, ὃ τὸ πέμπτον
 εἵκασεν γένος ὁ ποιητής· εἰκότως ἄρα καὶ ἔσχατόν ἐστι τοῦτο
 καὶ ἀτιμότατον, ὥς ἐν πάθεσιν εἰλούμενον, κινδυνεῦον ἐκ-
 πεσεῖν εἰς τὴν παντελεῶς θηριώδη καὶ ἄλογον ζωήν, ἀμυ-
 14 δρὸν ἐπαγόμενον τὸ τοῦ λόγου φέγγος, ὥσπερ καὶ σίδηρος
 f. 108 r. ἀμυδρὰν ἔχει πρὸς τὸν ἄργυρον τῆς χροῆς | ἀπεικασίαν
 μέλας ὢν κατὰ τὸ πλεῖστον· καὶ γὰρ τὸ παθητικὸν ἔχει φαν-
 τασίαν μιμεῖσθαι νοῦν ἐθέλουσαν καὶ λόγον, ἀσθενοῦσαν δὲ
 διὰ τὴν μετὰ τῆς ὕλης ἐνέργειαν.

Τὰ μὲν οὖν Ἑσιόδου γένη τοιαῦτα· Πλάτων δὲ εἰς
 20 δύο διελὼν τὴν πόλιν τοῖς μὲν ἄνω τεταγμένοις ἀπονέμει
 τὸ χρυσοῦν καὶ ἄργυροῦν γένος, τοῖς δὲ κάτω τὸ χαλκοῦν
 καὶ σιδηροῦν, τῷ μὲν φυλακικῷ τὸν χρυσοῦν ὥς ἀκήρατον
 ἀποδοῦν καὶ ἄνκλον, τῷ δὲ ἐπικουρικῷ τὸν ἄργυρον ὥς
 ἐκείνῳ συγγενεῖ καὶ ἀπ' ἐκείνου λόγον προσλαβόντι καὶ
 25 παιδείαν, τῷ δὲ θητικῷ πάθεσιν ὑλικοῖς χρωμένῳ τὸν χαλ-
 κὸν καὶ τὸν σίδηρον· ἔστι γὰρ τι καὶ ἐν τούτῳ πάντως
 ἄμεινον καὶ χεῖρον ἀνάλογον ἐκείνοις, καὶ ὁ μὲν χαλκὸς τὴν
 πρὸς τὸν χρυσοῦν ἀναλογίαν διασώζει τοῦ κρείττονος ἐν αὐ-
 τῷ, ὁ δὲ σίδηρος τὴν πρὸς τὸν ἄργυρον. ὅταν οὖν λέγωσιν
 30 αἱ Μοῦσαι [p. 547^a] τὰ παρ' Ἑσιόδου καὶ παρ' αὐτῷ γένη

2 ὁ ante λόγος ss. m³

8 δύσκαμπος cf. de or. chald. 60

23 -ποδοῦς et ὡς solus l. H

24 ἀπ' Us.] ὑπ'

27 τὴν

ss. m³

μὴ χρῆναι συμμιγνύναι, φυλάττειν δὲ ἀλλήλων διωρισμένα, τὰ κρεῖττονα καὶ χεῖρονα εἶδη τῆς ζωῆς ἀξιοῦσιν ἀσύγχυτα διαμένειν· παρ' ἀμφοτέροις γὰρ διαφορότητες εἰδῶν ζωτικῶν σημαίνονται διὰ τῶν ὕλῶν τούτων, ἃς ἀκράτους διατηρητέον, εἴτε οὕτως αὐτὰς διαστήσαιτό τις ὥς ὁ Ἡσίοδος πεν- 5 ταχῶς, εἴθ' οὕτως ὥς Πλάτων διχῇ διχῶς. τὴν γὰρ σύμμιξιν μήτε τὸν χρυσὸν ἀκήρατον ἔτι σώζειν, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἄλλων μίξεως ἰούμενον καὶ σήψεως ἀναπιμπλάμενον ἀποτελεῖν, μήτε τὸν σίδηρον ἔτι τὴν ἐαυτοῦ φυλάττοντα τάξιν, ἀλλὰ τὰ ἀργύρου πράττειν ἐθέλοντα διὰ τὴν μίξιν, καὶ ταῦτα 10 χυθόνιον ἀλλ' οὐ πύριον ὄντα, καὶ σκοτεινὸν ἀλλ' οὐ φανόν. |

ΜΓ. Τὴν ἀνομοιότητα στάσεως αἰτίαν εἶναι φησιν f. 108 v. ὁ τῶν Μουσῶν ἱερὸς λόγος [p. 547^a] εἰκότως· εἰ γὰρ ἡ ὁμοιότης συναγωγός ἐστιν τῶν πολλῶν εἰς ἓν, καὶ ἡ παροιμία τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ λέγουσα φίλον ἀληθείας, δῆλον 15 δὴ ὅτι καὶ ἡ ἀνομοιότης αἰτία στάσεως καὶ ἔχθρας, καὶ τὸ ἀνόμοιον ἀλλοτριοῦται παντὸς ὧπὲρ ἐστὶν ἀνόμοιον. πῶς οὖν καὶ ἐν τούτοις ἡ ἀνομοιότης τίττει τῶν ἀρχόντων τὴν στάσιν; πῶς δὲ ἄλλως ἢ τῶν ἀρχόντων οὐκέτι μόνως ὄντων ἀγαθῶν οὐδὲ φύσεσιν ἀκηράτοις χρωμένων οὐδὲ καθαρ- 20 ρευόντων τῆς τῶν πολλῶν ἔτι ζωῆς, ἀλλὰ πάθεισιν συμμιγῶν ὄντων, ἡ πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν ἀνομοιότης ἐπιγίγνεται διὰ τὴν τῶν ἀνομοίων μίξιν, λόγου καὶ ἀλογίας, παιδείας καὶ ἀπαιδευσίας, εὐφυΐας καὶ ἀφυΐας; ταύτης δ' ἐπεισελθούσης οὐ μὲν ἐπ' ἄλλας οὐ δὲ ἐπ' ἄλλας ὁρμὰς ἔλκονται καὶ ὁρέξεις· 25 ἃς ἐθέλοντες ἐκπληροῦν στάσεις ἐγείρουσιν κατ' ἀλλήλων, οὐκέτι διὰ τὴν ἀνομοιότητα τῶν ἡθῶν κοινὰ πάντα νομίζοντες οὐδὲ τὸ ἐμὸν καὶ οὐκ ἐμὸν φεύγοντες οὐδ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἡδόμενοι καὶ λυπούμενοι· διίστησι γὰρ αὐτοῖς τὰς ἡδονὰς καὶ

8 ἀπολεῖν Us. cl. Pl. 609^a 11 ὄντα ss. m³ 18 τίττει
Sch.] ... ηται l. H. ... τει l. ego 25 ἔλκονται m³] ἔρχονται
(ε ex ο, χ ir.) m¹ 26 ἀσ ἐ- ir. m³ | cf. Pl. V 462^b sqq.
29 διίστη, corr. m³ | αὐτοῖς m¹ (ras. in ι)] αὐτῶν m³

λύπας ἢ ἀνομοιότης τῶν ἡθῶν, καὶ οἷ μὲν ἄλλοις οἷ δὲ ἄλλοις χαίροντες καὶ ἐπ' ἄλλοις ἀχθόμενοι καὶ ἄλλοις τὸ ἴδιον ἐπίπροσθεν τίθενται τοῦ κοινοῦ· διηρημένων δὲ ἐν αὐτοῖς τῶν ὀρέξεων ἐμπίπτει στάσις τῶν παθῶν τῶν ἰδίως ἐκάστοις
 5 ἐμφωλευσάντων ἐπ' ἄλλα ἄλλους ἐκλυσάντων. οὐκοῦν ἢ μὲν στάσις λύει τὴν πολιτείαν· ταύτην δὲ ἢ ἀνομοιότης ἐποίησεν τῶν ἀρχόντων πρὸς ἀλλήλους· ταύτην δὲ ἢ μῖξις τῶν ἐν
 f. 109r. τῇ πόλει γε|νῶν ἀρχικῶν καὶ μὴ ἀρχικῶν· ταύτην δὲ ἢ ἀμουσία τῶν τοὺς γάμους καὶ τὰς συνέξεις ἐπιτελούντων,
 10 οὐ δυνηθέντων κρῖναι τὰς ὁμοίας φύσεις καὶ συντάξαι πρὸς ἀλλήλας· ταύτην δὲ ἢ ῥαθυμία τῶν παιδευσάντων αὐτοὺς καὶ ἐν γυμναστικῇ μὲν θρεψάντων, μουσικῇ δὲ ἀμελησάντων· ταύτην δὲ ἢ τῶν σοφῶν ἀρχόντων τοῦ καιροῦ τοῦ δέοντος εἰς τοὺς γάμους παρόρασιν, οὐ πάνυ γεννήσασα
 15 φυλακικοὺς ἄνδρας, λογισμῷ μὲν χρωμένων ἐκείνων μετ' αἰσθησεως, τῆς δὲ αἰσθησεως ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ καιροῦ τὸ ἀπαραλόγιστον μὴ ἐχούσης. Ἐκ δὴ τούτων φανερόν, ὅτι τὴν μεγίστην ἔχει δύναμιν ὁ καιρὸς εἰς τὸ λύεσθαι τὴν ἀρίστην πολιτείαν· ἔστι δὲ οὗτος ὃν ἀφορίζει τοῦ κόσμου
 20 παντὸς ἢ περίοδος εἰς τὴν κατωρθωμένην τῶν πραγμάτων γένεσιν· ἐπεὶ πᾶν μὲν τὸ γιγνόμενον ἐν χρόνῳ γίνεται, κατὰ καιρὸν δὲ οὐ πᾶν, ἀλλ' ὅπερ ἂν μέλλῃ τοῦ ἀγαθοῦ τυγχάνειν καὶ τῆς οἰκείας τελειότητος, καὶ ταύτῃ διαφέρει τοῦ ἄλλου χρόνου παντὸς ὁ καιρός.

25 ΜΔ. Τὴν πρὸς τὰς Μούσας τοῦ ποιητικοῦ γένους οἰκειότητα καὶ οὗτος ὁ λόγος ἐδήλωσεν ἀρξάμενός τε ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς ἐπικλήσεως ὅπως δὴ πρῶτον στάσις ἔμπεσεν' [p. 545^d], καὶ τελευτήσας εἰς τὴν Ὀμηρικὴν ἐπίρρησιν ταύτης τοι γενεῆς χρὴ φάναι εἶναι στάσιν, ὅπου ἂν

4 ἐμπίπτει m¹ (πί ss., πτει ex?)] γρ. ἐμφύεται im. m³ cf. Pl. VII 545^d | ἰδίῳ 8 ante ταύτην καὶ ss. m³? 11 ῥαθυμία 12 καὶ ss. m³ 20 κατωρθωμένην 27 ὅπως] alterum π ss. m³ | ἐνέπεσεν (ν prius ex μ) m¹, corr. m³ (ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε Π 113) 29 γενεᾶς Pl. (cf. T 241)

γίνηται' [p. 547^a]. τὴν ἀνομοιότητα δῆπου λέγων τῆς στάσεως ῥίζαν, καὶ ἐν μὲν τῇ ἐπικλήσει τῶν Μουσῶν τὸ εἶδος αὐτῆς ἐνδειξάμενος, ὅτι διαιρετικὸν καὶ φθαρτικόν, ὥσπερ τὸ πῦρ καταναλίσκον πᾶν τὸ προστυχόν, ἐν δὲ τῇ ἐπιρρήσει τὴν αἰ- 4 τί|αν, ἀφ' ἧς ὑφίσταται τὸ τῆς ἀνομοιότητος τῶν ἡθῶν γένος. f. 109 v.

ΜΕ. Τέλος ἐστὶν τῆς ἀρίστης πολιτείας ἡ ἔνωσις, ὥσπερ δὴ καὶ τοῦ κόσμου τῆς συστάσεως, καὶ πρὸ τοῦδε τοῦ κόσμου τὸ ἔν. καὶ γὰρ ἡ ὁμοιότης τῆς τοῦ ἑνός ἐστὶ συστοιχίας· διὸ καὶ πάντα τὰ προϊόντα δι' ὁμοιότητος ἀπὸ τῶν οἰκείων αἰτίων παράγεται, καὶ πάντα τὰ ἐπιστρέφοντα πρὸς τὰς ἀρ- 10 χὰς δι' ὁμοιότητος ἐπιστρέφει πόθῳ τοῦ ἑνός· τὸ γὰρ ἐν τῷ ἐνὶ μεῖναι μὴ δυνηθὲν τὸ ὅμοιον ὡς συγγενὲς ἀσπάζεται πρὸς τὸ ἔν. καὶ ἡ ἁρμονία δὲ καὶ ὁ ῥυθμὸς δι' ὁμοιότητος ἔχουσιν τὴν ὑπαρξιν, ὧν αἱ Μοῦσαι προεστᾶσιν· ὅθεν δὴ καὶ οὐ πάντες λόγοι ῥυθμοὺς ποιοῦσιν ἢ ἁρμονίας, ἀλλ' οἱ 15 τῆς ὁμοιότητος ὄντες ἐπιμόριοι καὶ πολλαπλάσιοι· τὸ δὲ πολυσχιδὲς τῶν ἄλλων λόγων καὶ πολυσύνθετόν ἐστι τῶν μουσικῶν λόγων ἀλλότριον. ἐπομένως ἄρα ταῖς ἐαυτῶν ἐνεργείαις αἱ Μοῦσαι καὶ τοῖς δώροις, οἷς δωροῦνται τὸν κόσμον, εἰς τὴν ἀνομοιότητα τὴν στάσιν ἀνήγαγον καὶ αὖ τὴν 20 φιλίαν εἰς τὴν ὁμοιότητα τῆς ζωῆς· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ τῶν Μουσῶν ἱερὸς ἀριθμὸς τῆς ταύτου καὶ ὁμοίου φύσεώς ἐστιν, ἐκ τοῦ πρώτου περιττοῦ καὶ τελείου τετράγωνος ὢν, ἐν τρισὶ τριάσιν ἀφωρισμένος, καὶ οὐ μόνον τέλειος ὢν, ἀλλὰ κατὰ πάντα τέλειος, εἰς τε τὴν μονάδα συνελισσόμενος, ἀφ' ἧς 25 προῆλθεν, καὶ ἐν νέον εἶναι καὶ αὐτὸς ἐπειγόμενος. καὶ ἔστω καὶ ἡμῖν τοῦτο τέλος τῆς τοῦ λόγου τῶν Μουσῶν ἐπιβλέψεως ἐπὶ τὸ ἐν ἀναγαγοῦσι τὴν θεωρίαν.

Μέλισσα εἰς τὸν ἐν Πολιτεία λόγον τῶν Μουσῶν.

1 γίνηται ἀεί Pl. 5 ἀνομοιότητος] ισό (voluit ἀνισότητος)
ss. m³ 7 στάσεως, corr. m³ | requiritur συστάσεως καὶ <τῶν> πρὸ
aut sim. 8 συστοιχείας H, l. σν . . . χίας (ι inc.) 21 ὁ ss. m³
26 cf. Hermias 107 et ad p. 4, 21

f. 110r.

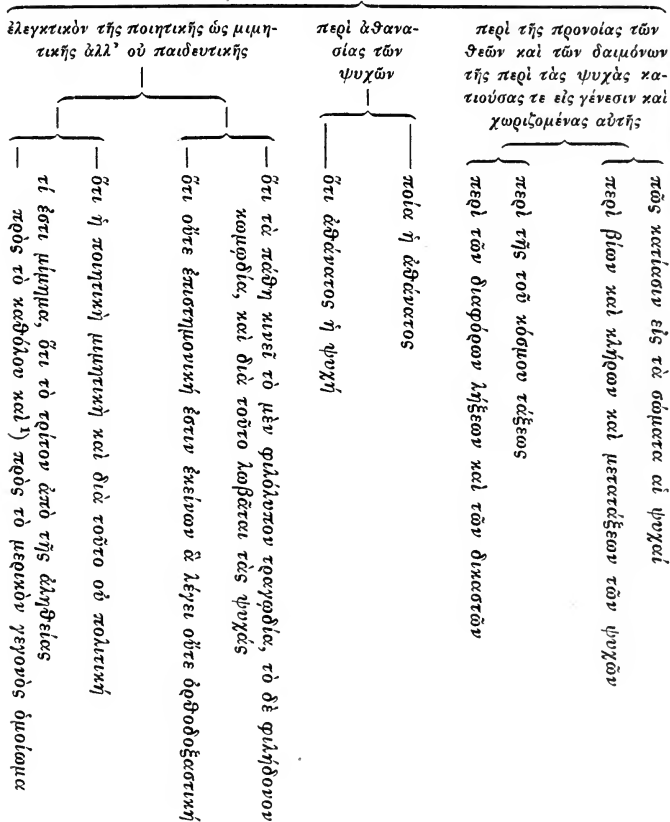
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΕΙΚΝΥΝΤΩΝ
ΤΡΙΩΝ ΛΟΓΩΝ ΕΥΔΑΙΜΟΝΕΣΤΕΡΟΝ ΤΟΥ
ΑΔΙΚΟΥ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ.

Τρεῖς εἰσιν οἱ δεικνύντες λόγοι τοῦ δικαιοτάτου βίου τὴν
 5 εὐδαιμονίαν ἐν τῷ τῆς Πολιτείας ἐνάτῳ καὶ τὴν ἀθλιό-
 τητα τοῦ ἀδίκου· πρῶτος μὲν ἐκ τῆς πρὸς τὰς πολιτείας
 ἀναλογίας τῶν βίων, δεύτερος δὲ ἀπὸ τῶν κριτηρίων ἐν οἷς
 οἱ κρινόμενοι πλέον ἢ ἔλασσον ἔχουσιν ἀλλήλων, τρίτος ἀπὸ
 τῆς ἐν ταῖς ἐνεργείαις τελειότητος ἢ ἀμίκτου πρὸς πᾶν τὸ
 10 ἐναντίον οὔσης ἢ μεμιγμένης. ἐπειδὴ γὰρ τοῖς μὲν ἡδονὴ
 δοκεῖ τὸ τέλος εἶναι, τοῖς δὲ φρόνησις, ἐὰν δειχθῇ καὶ καθ’
 ἑκατέραν καὶ κατ’ ἄμφω κρατῶν ὁ δίκαιος, φέροιτ’ ἂν εἰ-
 κότως τὰ νικητήρια, καὶ λανθάνη θεοὺς τε καὶ ἀνθρώπους·
 ὃ δὴ τῷ Σωκράτει προκείμενον ἦν. Ὁ μὲν τοίνυν ἀπὸ τῆς IX 577-^α
 15 ἀναλογίας τῶν πολιτειῶν λόγος ἔοικεν ἀπ’ ἀμφοτέρων ἐπι-
 χειρεῖν, δεικνὺς τὴν μὲν βασιλικὴν πολιτείαν γέμουσαν ἔμ-
 φρονος ζωῆς ὡς κοσμοῦσαν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἡδίστην
 ὡς μόνην ἐλευθέραν καὶ ἑαυτῇ φίλην, τὴν δὲ τυραννικὴν
 τῶν ἐναντίων μεστήν· ἀνῆδονός τε γὰρ ἔστιν (ὡς ἀεὶ τῶν
 20 τυράννων ἐν ὑποψίαις ὄντων πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ἐν φό-
 βοις ἐν φθόνοις ἐν ἀπιστίαις ἐν τοῖς τοιούτοις ἅπασι,
 καὶ τῶν ἀρχομένων ἐν ἀνάγκαις ἐν ὀδυρμοῖς ἐν ἀκουσίῳ
 τῇ συμπάσῃ ζωῇ) καὶ φρονήσεως ἄμοιρος πάσης, εἴπερ
 φρόνησις οἷς ἂν παραγένηται σώζει τοὺς ἔχοντας, ἡ δὲ τυ-
 25 ραννικὴ πολιτεία μιᾶς ἔστιν ἐπιθυμίας ἔκγονος τῆς παρα-
 νόμου, πεδήσασα τὰς ἄλλας καὶ αὐτὸν τὸν τῆς φρονήσεως β
 δεκτικὸν λόγον. Ὁ δὲ αὖ ἀπὸ τῶν κριτηρίων ὠρμημένος IX 582-583

τῆς ἐπιχειρήσεως τρόπος αὐτόθεν ἀπ' αὐτῆς προάγεται τῆς |
 φρονήσεως καὶ ὡς ἐν ὕλης τάξει καὶ ὡς ὁργάνων. ὅταν f. 110 v.
 γὰρ λέγεται κρίνεσθαι πᾶν ἢ [φρο]νήσει ἢ λόγῳ ἢ ἐμπει-
 ρίᾳ, δῆλον δῆπουθεν, ὡς ἄρα ἡ μὲν ὡς ἀληθῶς κριτική
 τῶν ὄντων τῆς ἀξίας ἐστὶν ἡ φρόνησις, ἣν διὰ τοῦτο καὶ 5
 τέλος ἔθεντό τινες εἶναι τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς· προηγείται
 δὲ ταύτης ἡ ἐμπειρία, πρόδρομος οὐσᾶ τις γνώσις καὶ τὴν
 ὕλην παρέχουσα τῇ φρονήσει (δέονται γὰρ οἱ ἔμφορονες ἐσό-
 μενοι καὶ τῆς ἐμπειρίας, ἀλλ' ὡς ὕλης προϋποκειμένης, αὐ-
 τοὶ τὸν τῆς αἰτίας προβεβλημένοι δεσμόν, τῆς ἐμπειρίας 10
 μόνον τὸ ὅτι λεγούσης)· ὁ δὲ δὴ λόγος ἐκ τρίτων, ὅσα
 διέγνωκεν ἡ φρόνησις, γνώριμα ποιεῖ καὶ πιστοῦται μεθό-
 δοις χρώμενος, δι' ὧν ἐμφανίζει τὴν ἔνδον ἐνέργειαν τῆς
 φρονήσεως. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐμπειρία ἔξωθεν εἶσω κίνησις,
 ὁ δὲ λόγος ἔνδοθεν ἔξω πρόοδος, ἡ δὲ φρόνησις ἔνδον 15
 μένουσα κρίσις, ἀνεγειρούσης αὐτὴν ἐν ἑαυτῇ τῆς ψυχῆς.
 Ὁ δὲ ἀπὸ τῶν ἡδονῶν τῆς διαφορᾶς λόγος δῆλον ὡς οὐδα-
 μόθεν ἄλλοθεν ἢ ἀπὸ τῶν παρεπομένων ἐπιχειρεῖ τοῖς τέ-
 λεσιν, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ τέλη τινὲς νομίζουσιν· οὕτως δ' οὖν
 δείκνυσιν ἀπὸ τούτων τὴν τῶν δικαίων ζωὴν μεῖζον ἔχουσαν 20
 τὸ ἀγαθὸν τῆς τῶν ἀδίκων τριχῶς· καὶ γὰρ διὰ τὸ εἶδος
 τῆς ἡδονῆς καὶ διὰ τὸ ἡδόμενον καὶ διὰ τὸ ἄφ' οὗ γίνεται
 ἡδονή· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἡστόν. τοῖς μὲν γὰρ καὶ ἡ ἡδονὴ
 καθαρά, καὶ τὸ ἡδόμενον μᾶλλον ὄν (ψυχὴ γάρ) καὶ τὸ ἄφ'
 οὗ τὸ ὄντως ὄν καὶ τὸ ἀληθές· τοῖς δὲ καὶ ἡ ἡδονὴ συμ- 25
 μιγῆς πρὸς λύπην, καὶ σῶμα τὸ ἡδόμενον, | καὶ τὸ ἡστόν f. 111 r.
 σωματικὸν ἐν ὕλῃ ὄν, ἃ δὴ ἐστὶν οὐκ ἀληθῶς ὄντα. τού-
 των δὲ ταύτῃ διαφερόντων ἀμείνων ἢ τῶν δικαίων ἡδονὴ
 τῆς τῶν ἀδίκων, ὥστε καὶ ὁ βίος τοῦ βίου πάντως ἀμείνων.

2 supra φρονήσεως | et im. . . . τ . . . ο . ε' . . . μονον τῇ | φρον[ή-
 σ]ει | an ὁργάνων? 3 φρονήσει Sch.] 1. . . νήσει; νοήσει H
 10 περιβεβλημένοι Us. 16 αὐτὴν Us. 19 οὗτος Us. 27 &
 διέστιν οὐκ l. Mai (hariolatur H), αδ | κ l. ego

Τῶν κεφαλαίων τοῦ δεκάτου βιβλίου

1) expectas οὐ πρὸς τὸ καθόλου, ἀλλὰ πρὸς etc.

f. 111 v.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩΙ ΔΕΚΑΤΩ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

Τὸ δέκατον εἰς τρία κεφάλαια διήρηται· καὶ τὸ μὲν
 πρῶτον εἰς ἔλεγχον τείνει τῆς ποιητικῆς ὡς μιμητικῆς οὐ-
 5 σης, ἀλλ' οὐ παιδευτικῆς τῶν ψυχῶν· τὸ δὲ δεύτερον τὴν
 ἀθανασίαν καταδεῖται τῆς ψυχῆς καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον
 αὐτῆς ἀναφαίνει συγγένειαν· τὸ δὲ τρίτον αὐτὸν παρέχεται
 τὸν μῦθον, ὃς τὴν πρόνοιαν δέκνυσιν τὴν τε δαιμονίαν
 καὶ θεῖαν ὅλην τὴν περὶ τὰς ψυχὰς κατιούσας τε εἰς γένε-
 10 σιν καὶ χωριζομένας ἀπὸ τῆς γενέσεως, τοὺς τε τρόπους
 ἑκατέρων τοὺς πολυειδεῖς. τριῶν δὲ τῶν κεφαλαίων ὄντων α
 εὐδήλον, ὅτι τὸ μὲν χωρίζειν ἡμᾶς προτίθεται τῶν ὕλικῶν
 εἰδώλων καὶ ἀπάγειν τῶν τῆς ψευδοπαιδείας φαντασιῶν ὡς
 καθελκουσῶν εἰς τὰ ἔσχατα τῶν ὄντων, ἃ δὴ καὶ μερικά
 15 ἔστιν καὶ μιμητὰ ὄντων ἀλλ' οὐκ ἀληθῶς ὄντα, καὶ ἀπλῶς
 ἀπάσης τῆς ἐπιπλάστου ζωῆς· τὸ δὲ μετ' ἐκεῖνο ταχθεὶν β
 ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανάγει ζωὴν
 καὶ τὴν ἀθανασίαν, ἣν ἔχομεν κατ' οὐσίαν, καὶ τὴν ἀπλό-
 τητα τῆς ὑποστάσεως ἡμῶν (καὶ γὰρ ὅτι ἀπλοῦν ἡ ψυχὴ
 20 δέκνυται, καὶ φαντάζεται διὰ τὴν ἀλογίαν σύνθετον, καὶ
 ὅτι ἀθάνατον καὶ οὐ θνητοειδές, καὶ ὅτι τῷ θεῷ συγγενές,
 καὶ * * * ὡς τοῖς σώμασιν ὁμόζυγον)· τὸ δὲ δὴ τρίτον γ
 ἐπιστρέφει μὲν ἡμᾶς, ἀλλ' ἐπὶ τὰ πρὸ ἡμῶν καὶ τὴν ἐπι-
 στασίαν τῶν κρειττόνων καὶ τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν εἰμαρ-
 25 μένην τὴν εἰς ἡμᾶς καθήκουσαν, φύσιν ἔχοντας ἀμφίβιον,
 ἀνιοῦσάν τε καὶ κατιοῦσαν· καὶ γὰρ οἱ βίοι καὶ οἱ κληροῖ

1 in initio complura non dispexi, sed Maii et Holstenii
 consensu confisus sum 15 ὄντως, corr. Us. 22 lac. de-
 texit Us.

τὰς καθόδους δηλοῦσιν ὑπὸ τοῖς θεοῖς γινομένας, καὶ οἱ
ἐν Αἰδου καθαίροντες ἡμᾶς ἢ κολάζοντες δαίμονες τὰς f. 112 r.
μετὰ τὴν γένεσιν ζωὰς ὑποτάττουσι τοῖς κρεῖττοσιν.

Ταῦτα μὲν ἐστὶ τὰ κεφάλαια τοῦδε τοῦ βιβλίου. τὸ δὲ
οὖν πρῶτον πάλιν εἰς τέτταρα διήρηται. πρῶτον μὲν γὰρ 5
αὐτοῦ μέρος ἐστὶ τὸ δεικνῦον, τί ποτέ ἐστι μίμημα καὶ τίς
ἡ μιμητική. τοῦτο δὲ ἐργάζεται διελόμενος, ὥς ἄλλο μὲν
ἐστὶ τὸ καθόλου καὶ ἐν φυσικοῖς καὶ ἐν τεχνητοῖς, ἄλλο δὲ
τὸ μερικόν, ὃ δὴ τούτου μετέχει πρῶτως, ἄλλο δὲ τὸ τού-
του εἶδωλον μερικοῦ μερικόν· οἷον ἐν μὲν φυσικοῖς τὸ τοῦ 10
ἄνθρωπου εἶδος καὶ ὁ τίς ἄνθρωπος καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ τινὸς
ἄνθρωπου, ἐν δὲ τεχνητοῖς τὸ εἶδος τῆς κλίνης καὶ ἡ τίς
κλίνη καὶ τὸ εἰκὼς τῇ κλίνῃ. καὶ ἐν μὲν τοῖς τεχνητοῖς
τρεῖς ποιηταὶ κλίνης· ζωγράφος τοῦ μιμήματος, κλινοποιὸς
τῆς τινὸς κλίνης, θεὸς τοῦ εἶδους τῆς κλίνης· τοῦ γὰρ αἰεὶ 15
ὄντος (τοιοῦτο δὲ τὸ εἶδος) αἴτιος θεός, τῆς δὲ τινὸς κλίνης
ὁ δημιουργὸς αὐτῆς κατὰ τὸ εἶδος, τοῦ δὲ μιμήματος ὁ
εἰδωλοποιός. ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς τοῦ μὲν εἶδους αἴτιος
θεός, τοῦ δὲ τινὸς τυχὸν ὁ πατήρ, τοῦ δὲ ὁμοιώματος πάλιν
ὁ ζωγράφος. καὶ διελὼν ὁρίζεται μίμημα εἶναι τὸ τοῦ τινὸς 20
εἶδωλον, ὃ ἐστὶ τρίτον ἀπὸ τοῦ εἶδους τῆς κλίνης. ἦν δὲ
ὡς ἀληθῶς κλίνης τὸ εἶδος, ἀλλ' οὔτε ἡ τίς κλίνη — μετὰ
γὰρ τινων αὕτη διαφορῶν γέγονεν τίς κλίνη, ἄλλο τι οὔσα
παρὰ τὸ εἶδος — οὔτε πολλῶ πλέον τὸ εἶδωλον αὐτῆς· ὥστ'
εἶναι τὴν μιμητικὴν τοῦ ἀπὸ τῆς ἀληθείας τρίτου δημι- 25
ουργόν. οὐδὲ γὰρ ἡ τίς κλίνη μίμημα τοῦ εἶδους, ἀλλὰ
ὑποδοχὴ τις· ᾧ καὶ δῆλον ὅτι οὐ νοητὸν λαμβάνει τὸ εἶδος
(ἦν γὰρ ἂν τοῦ νοητοῦ τὸ αἰσθητὸν μίμημα, ὥς ὁ Τί-
μαιος εἶπεν [p. 48°]), ἀλλ' ἐν αὐτοῖς ὃν τοῖς τισίν, ἀ δὴ f. 112 v.

3 τὴν — 4 κεφά- solus l. H 7 ante τοῦτο ss. ἡ· | ἐργάζε
m¹, ται ss. m³ 23 αὐτῇ, corr. Sch. 29 usque ad ουργος
pauca legi; Holstenio et Moro parva fides

μετέχοντα τοῦ εἵδους· οὐκ ἄρα ἡ τούτου νοητοῦ μετέχει. μιμητικὴ δ' οὖν ἐστὶν ἡ δημιουργὸς τοῦ τρίτου ἀπὸ τῆς ἀληθείας, ἀλήθεια δὲ τὸ εἶδος, <ὅ> ἀληθῶς ὄν καὶ ὄν ἐστι μόνον· διὸ καὶ κλίνη μόνον, ἄλλο δὲ οὐδέν·
 5 ἀφ' οὗ τρίτον τὸ μίμημα τῆς κλίνης, οὐ μετέχον τοῦ εἵδους τῆς κλίνης, ἀλλ' ὁμοιωμένον πρὸς τὸ μετέχον.

Δεύτερον δὲ μετὰ τοῦτο μέρος ἐστὶ τοῦ πρώτου κεφαλαίου δεικνῦον, ὡς ἄρα πᾶσα ποιητικὴ μιμητικὴ τίς ἐστίν· καὶ δεικνύει τὸν τρόπον τοῦτον. ὅτι μὲν μιμεῖται πᾶς ποιη-
 10 τῆς λόγους καὶ ἔργα βίων ἀνθρωπίνων, δῆλον· καὶ ὅτι παντοῖα, καὶ τοῦτο δῆλον· οἷον στρατηγούς νομοθέτας ῥήτορας τέκτονας ναυπηγούς. οὐκοῦν ἢ οἶδεν ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὰ ἐκεῖνα, ὅσα καὶ οἷα μιμεῖται, οἷον στρατηγεῖν ῥητορεύειν νομοθετεῖν ναυπηγεῖν· ἢ αὐτὰ μὲν οὐκ οἶδε, μιμεῖσθαι δὲ
 15 αὐτὰ μόνον οἶδεν διὰ δὴ τινων ὁμοιωμάτων φαινομένων. ἀλλ' εἰδὼς μὲν οὐκ ἂν τις ἔλοιτο μένειν ἐπὶ τοῖς τῶν χειρόνων ἔργοις, ἑαυτὸν ἀποστερῶν τῶν μειζόνων, εἰ μὴ παιδιᾶς ἕνεκα μεταχειρίζοιτο τὰ εἰδῶλα πρὸ τῶν ἀληθινῶν· οὐδεὶς γὰρ ἂν σπουδάσειεν ἐπὶ τοῖς χείροσιν ἀντὶ τῶν ἀμει-
 20 νόνων, ἀμφοτέρωθεν δυνάμενος· λείπεται οὖν ἀγνοία τῶν ἀληθῶν σπουδάζειν αὐτὸν ἐν τοῖς μιμήμασιν. εἰ οὖν πᾶς ποιητὴς σπουδῇ τὰ μιμήματα μέτεισιν, πᾶς ὁ σπουδῇ τὰ μιμήματα μειῶν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ μιμητής· πᾶς ἄρα ποιητὴς μιμητής ἐστίν, εἰ μηδὲν ἔχει τοῦ μιμεῖσθαι κάλλιον.

1 μετέχονται H (κατέχονται Morus), corr. Us. | οὐκ — μετέχει H (ὀποδοχή suppl. Sch.)] ἡ τίς κλίνη ἡ τούτου τοῦ μίμηματος οὗ μετέχει Morus (ergo οὐκ ἄρα ἦν τούτου μίμημα οὗ μετέχει?) 2 δημ. εἰδῶλων ἀπάγουσα τῆς ὅλης ἀληθείας· τὸ γὰρ εἶδος H aperte errans; δημιουργοῦσά τι τρίτον ἀπὸ τῆς ἀλ. ἀλ. δὲ τὸ εἶδος Morus, 1. ουργος το. ἀ. . . τῆς ἀληθείας, ἀλη . . . εἶδος 3 ὡς ante ὄν add. Morus, non extat 4 διὸ καὶ Morus, non l. (καὶ fort. non extat), οὐ ἢ H 5 τὸ m³?] ὑπὸ m¹ 8 an <τὸ> δεικνῦον? 17 παιδείας, corr. Sch. cl. Pl. 599^a. 602^b 21 ἐν] ἐπὶ Us. (at cf. Pl. 599^b)

καὶ τοῦτο γε οὐδὲν ἄλλο συνάγει ἢ ὅτι τῶν ποιητῶν οὐδεὶς, καθ' ὅσον ἐστὶν ποιητής, πολι|τικός ἐστιν· οὐδεὶς γὰρ f. 113r. πολιτικός μιμητής ἐστιν, πᾶς δὲ ποιητής μιμητής.

Τρίτον τοίνυν τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, ὅτι πᾶς ποιητής οὔτε ἐπιστήμων ἐστὶν ἐκείνων ἃ μιμεῖται οὔτε ὀρθοδοξαστι- 5 κός. τρεῖς γάρ εἰσιν τέχναι περὶ ἕκαστον· ἡ χρησομένη τῷ γινομένῳ ὡς ὀργάνῳ, οἷον χαλινῷ ἢ ἵππικῇ· ἡ δημιουργοῦσα, οἷον χαλινοποιική· ἡ μιμουμένη τὸν ὄντα χαλινόν, ὡς ἡ γραφική. καὶ ἡ μὲν ἐπιστήμων τοῦ χαλινοῦ τὸ τέλος εἰδυῖα καὶ τὴν χρεῖαν (κυριώτατον γὰρ τῶν αἰτίων τὸ τελικόν, 10 ὁ δὲ τὸ κυριώτατον εἰδὼς αἴτιον πάντως ἐπιστήμων, ὁ δὲ χρησόμενος οἶδεν τοῦ ὀργάνου τὸ τελικόν αἴτιον), ἡ δὲ ὀρθήν ἔχει δόξαν περὶ χαλινοῦ· μανθάνει γὰρ ὁ χαλινοποιός, ὅτι τοιόνδε δεῖ τὸν χαλινὸν εἶναι, παρὰ τοῦ χρησομένου τῷ χαλινῷ, καὶ τὴν αἰτίαν ἀγνοῶν ποιεῖ τοιόνδε χαλινόν. ἡ δὲ 15 ζωγραφία μιμεῖται τὸ εἶδος τοῦ χαλινοῦ, βλέπουσα τὸ σχῆμα τοῦ δημιουργηθέντος, οὔτε τὴν χρεῖαν εἰδυῖα, ὡς ἡ χρωμένη, οὔτε τὸν τρόπον τῆς ποιήσεως, ὡς ἡ δημιουργήσασα τὸν χαλινόν. οὗτ' ἄρ' ὁ μιμητής ἐπιστήμων ἐστὶν οὔτε ὀρθοδοξαστικός ὧν μιμεῖται. 20

Τέταρτον ἐπὶ τούτοις, ὅτι λώβη τῶν ἀκουόντων ἐστὶν ἡ ποιητική, τὸ μὲν λογιστικὸν τῆς ψυχῆς ἄγχουσα, τὸ δὲ παθητικὸν τρέφουσα. τοῦτο μὲν γὰρ ἐστὶν φιλήδονον καὶ φιλόλυπον· αὖξει δὲ τὸ μὲν ποιοῦσα φιλόθρηνον ἢ τραγωδία, τὸ δὲ φιλόγελων ἢ κωμωδία. καὶ τί δεῖ περὶ τῶν 25 πολλῶν λέγειν; ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιεικῶν καὶ μέσων ἐπιτρέπει τὸ παθητικόν, ἐν ταῖς ἄλλοτρίαις συμφοραῖς συνοικτιζέσθαι καὶ τοῖς ἄλλοτρίοις ὀνειδέσει συγγελᾶν οὐδὲν ἄτοπον ἡγου- f. 113v.

2 usque ad ἐκείνων v. 5 l. non omnia, sed Mori et H consensui confido 4 κεφάλαιον, corr. Sch. 11 παντός

19 οὐ γὰρ ὁ, corr. Sch. 20 ὧν Sch.] ὡς 22 ἡ ss. m³ uv.

27 ἐν deleverim 28 -γελᾶν — κᾶπεται, ποιούν-, ἐθισμόν solus l. H

μένων, ἀλλ' ὥς ἐν παιδιᾷς μοίρα ταῦτα πραττόντων, κἀ-
 πειτα μετὰ σπουδῆς ποιούντων ταῦτα διὰ τὸν ἐθισμόν. εἰ
 οὖν ἡ ποιητικὴ μιμητικὴ παθῶν ἐστίν, ἡ μιμητικὴ τῶν
 παθῶν αὖξει τὸ παθητικόν, ἡ αὖξουσα τὸ παθητικὸν εὐνο-
 5 μουμέναις πόλεσιν ἀνεπιτήδειος, δῆλον τὸ συναγόμενον.

Τὸ μὲν δὴ πρῶτον κεφάλαιον εἰς ταῦτα διήρηται, τὸ
 δὲ περὶ ψυχῆς εἰς δύο τέμνεται· τὸ μὲν γὰρ ἐστίν αὐτοῦ
 δεικνῦον ἀθάνατον τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ τὴν ποίαν ψυχὴν
 ἀθάνατον δεῖ νομίζειν διαστέλλον. τὸ μὲν οὖν πρότερον
 10 διὰ τοιῶνδε προείσιν λόγων· ἡ ψυχὴ οὐ φθείρεται ὑπὸ τῆς
 ἰδίας κακίας· τὸ μὴ φθειρόμενον ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας
 αἰδιόν ἐστίν· ἔν γὰρ φθείρει, τὸ κακόν· τὸ οὖν ὑπὸ τοῦ
 μόνου δυναμένου φθείρειν μὴ φθειρόμενον αἰδιόν· ἡ ἄρα
 ψυχὴ αἰδιόν. καὶ ὥρμηται ὁ λόγος ἀπὸ τῆς αἰτίας τῆς
 15 φθαρτικῆς τῶν φθαρτῶν· καὶ ἔστιν οὐχ ἀπλῶς συλλογισμός,
 ἀλλὰ ἀπόδειξις ἀναιροῦσα τὴν φθορὰν ἀπ' αἰτίας. εἰς δὲ
 τὴν τοῦ λόγου τούτου διάρθρωσιν πολλὰ διορίζεται· καὶ
 διαφερόντως ἔν μὲν, ὅτι ἐκάστω τῶν φθαρτῶν ἔστιν τι
 κακόν, ἐν ζώοις, ἐν φυτοῖς, ἐν ἀψύχοις, ὥς ξύλῳ σηπεδών,
 20 ἔρυσίβη φυτῷ, ὀφθαλμῖα ζώῳ. ἕτερον δέ, ὅτι δεῖ μὴ κατὰ
 συμβεβηκὸς λαμβάνειν τὸ φθαρτικόν, οἷον ὅτι ἡ ἀδικία
 φθείρει, διότι ὁ ἄδικος διδοὺς δίκην σφάττεται· κατὰ συμ-
 βεβηκὸς γὰρ οὕτω φθείρει ἡ ἀδικία· εἰ γὰρ καθ' αὐτό,
 πανταχοῦ ἂν ἐποίει τοῦτο καὶ ἐν πᾶσιν. τρίτον δέ, ὅτι
 25 μέγιστον οὐκ ἔστι κακόν τὸ θανάσιμον (ἀπαλλάττει γὰρ ἑαυ-
 f. 114r. τοῦ τὸ ἔχον), ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπολλῦον τὸ ἐν ᾧ | ἐστίν·
 καὶ τοῦτο ἀπ' ἐννοίας ἐκείνης τῆς λεγούσης τὸ μὴ εἶναι
 ἔλασσον εἶναι κακόν τοῦ εἶναι κακῶς. ὥστε καὶ καθ' αὐτό
 μεῖζον κακόν τὸ ψυχῆς ἢ τὸ σώματος, οἷον ἀδικία νόσου·
 30 ἢ μὲν γὰρ κακύνει μὴ ἀπολλῦσα, ἢ δὲ κακύνασα διόλλυσι

1 παιδείας H, corr. Sch. 2 ταῦτά Sch. 8 ποιάν, corr.
 m⁸? 27 cf. in Alcib. 437, 14. 589, 16 28 κατ' αὐτόν,
 corr. Sch.

τὸ ἔχον αὐτήν. τούτων δὲ διορισθέντων ἄραρεν ἡ ἀπόδειξις· ἡ γὰρ ψυχὴ οὐ φθείρεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου κακοῦ καθ' αὐτό, τὸ δὲ μὴ φθειρόμενον ὑπὸ τοῦ ἰδίου κακοῦ καθ' αὐτὸ ἀίδιον, ἡ ἄρα ψυχὴ ἀίδιον. καὶ γὰρ εἴ τις λέγοι τοῦ σώματος ἀπολλυμένου φθείρεσθαι τὴν ψυχὴν, ἔδει τὸ σῶμα 5 φθειρόμενον ἐμποιεῖν τῇ ψυχῇ τὴν αὐτῆς κακίαν, ἵνα φθαρή διὰ τὸ οἰκεῖον κακόν, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τὸ ἀλλότριον· εἰ δὲ τοῦτο, ἔδει τοὺς νοσοῦντας ἀδικωτέρους γίνεσθαι καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν κακίαν κακίους· ταῦτα δὲ ἄτοπα· οὐκ ἄρα διὰ τὴν σώματος φθορὰν ἡ ψυχὴ φθείροιτο ἄν. εἰ δέ τις ἀπο- 10 ροίῃ, πῶς οὖν ἡ ἐμψυχία φθείρεται διὰ τὴν τοῦ σώματος ἐν ᾧ ἔστι διάλυσιν, ἐροῦμεν, ὅτι ἡ τοῦ σώματος διάλυσιν τοῦ ζῶντος, ἣ ζῶν ἔστι, καὶ τῆς ἐμψυχίας ἔστιν κακόν· ἐπειδήπερ ἐν ὑποκειμένοις ἔστιν ἡ ἐμψυχία, τὸ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ ὃν πᾶν δεῖται τῆς τοῦ ὑποκειμένου φύσεως εἰς τὸ 15 εἶναι· εἰ οὖν τὸ εἶναι κοινὸν ἀμφοῖν, καὶ τὸ μὴ εἶναι κοινόν, καὶ τὸ αἷτιον θατέρῳ τοῦ μὴ εἶναι καθ' αὐτὸ καὶ τῷ λοιπῷ γίνεται αἷτιον τοῦ μὴ εἶναι, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, οὐ κατὰ συμβεβηκός. εἰ δέ τις ἐπ' αὐτὸ τὸ ἄλογον μεταβάς, ὅπερ ὁ Τίμαιος λέγει θνητὸν εἶδος ζωῆς [p. 69^c] 20 σαφῶς, ἀποροῖ, πῶς οὐχὶ κακείνο ἀθάνατον, ὅπερ οὐ φθείρεται ὑπὸ ἀδικίας καὶ δειλίας καὶ ἀκολασίας, μεγίστων ὄντων κακῶν, εἶπερ μὴ θανάσιμα (τὸ γὰρ ὑπὸ τῶν με- f. 114^v. γίστων μὴ φθειρόμενον οὐδ' ὑπὸ τῶν ἐλασσόνων [ἄν] φθαρήσονται ἄν· ταῦτα δὲ πιστὰ διὰ τὸ τεθεὶν τὸ λέγον τὸ μὴ 25 θανάσιμον κακὸν τοῦ θανάσιμου μεῖζον), ἐροῦμεν, ὅτι ταῦτα μέγιστα μὲν ἔστι κακῶν, ἀλλὰ τῶν λογικῶν, τῶν δὲ ἀλόγων τρόπον τινὰ καὶ κατὰ φύσιν ἔστί. θηριώδη γὰρ τὰ ἄλογα μόρια, τοῖς δὲ τοιούτοις κατὰ φύσιν τὸ ἀλόγως ἐνεργεῖν,

10 τὴν <τοῦ> Sch.

11 de οὖν cf ad I 202, 10

24 ἄν extat, sed om. Morus, ergo expunctum? | φθαρήσονται ἄν Sch.] φθαρήσονται 25 ταῦτα] τὰ | τὸ τεθεὶν Morus] ... νεῖ H, non l. 27 τῷ λογικῷ, τῷ δὲ ἀλόγῳ Sch.

λόγῳ δὲ παρὰ φύσιν (ὥς φύσει κυσὶν τὸ ὑλακτεῖν καὶ ὄνοις τὸ γαστριμαργεῖν)· εἰ δὲ τῷ ἀλόγῳ μὴ μέγιστα ταῦτα κακὰ, θαυμαστὸν οὐδὲν κακείνο φθείρεσθαι μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ἐν ᾧ ἔστι, καθάπερ τὴν ἐμψυχίαν· ὃ δὴ γίνεται τότε
 5 μόνον, ὅταν ἡ λογικὴ χωρισθῇ πάντῃ τῆς πρὸς αὐτὸ συζώας. εἰ δέ τις ἐπιζητεῖ, πῶς δὲ ὅλως οὐ φθείρει τὴν ψυχὴν ἢ αὐτῆς πονηρίᾳ, εἴπερ ὁρισμὸς ἔστιν τοῦ κακοῦ τὸ φθαρτικὸν οὗ ἔστιν κακόν, ἐροῦμεν ὅτι καὶ ἡ ἀδικία φθείρει καὶ ἡ ἀκολασία, ἀλλὰ τὰς ἐνεργείας τῆς λογικῆς ψυχῆς τὰς
 10 νοεράς καὶ διανοητικὰς καὶ τὰς ὁρθὰς δόξας, ὥσπερ αὖξει τὰς τῶν ἀλόγων. διὸ καὶ ἐλέγομεν ἐκείναις εἶναι κατὰ φύσιν· ἐναντίως γὰρ ἔχeton ἢ τε λογικὴ ψυχὴ καὶ <ῆ> ἄλογος, καὶ τὸ τῇ ἐτέρᾳ κατὰ φύσιν τὴν λοιπὴν διατίθῃσιν παρὰ φύσιν. διὸ καὶ ὁ παντελεὴς χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ ἀλόγου τῆς
 15 λογικῆς ἀποσβέννυσιν τὴν ἐκείνου ζωὴν. φθείρει δ' οὖν τι τῶν τῆς λογικῆς τὸ ἐν αὐτῇ κακόν, καὶ οὕτω πᾶν κακὸν φθαρτικὸν οὗ ἔστι κακόν, καὶ μέχρι τοσούτου φθαρτικὸν μέχρις ὅσου κακόν.

19 Τὸ μὲν οὖν πρότερον κεφάλαιον οὕτως διέθῃκεν ὁ πα-
 f. 115r. ρὼν λόγος· ἐκ δὲ τούτου συνήγαγεν οἷον | πόρισμα τοι-
 οῦτον, τὰς ψυχὰς μὴτε πλείους γενέσθαι μὴτε ἐλάσσους.
 εἴτε γὰρ ἐλάσσους γίνοντο, φθαρήσεται τις· δέδεικται δὲ
 ἄφθαρτος οὐσα· εἴτε πλείους γίνοντο, ἐκ τῶν θνητῶν
 ἔσονται· τοῦτο δὲ ἀδύνατον, ἵνα μὴ πάντα γένηται ἀθάνατα.
 25 πᾶν δὲ τὸ γιγνόμενον ἐκ τινος γίνεται· εἰ οὖν ἐκ τοῦ θνη-
 τοῦ τις γίγνοιτο ψυχὴ, γενομένη δὲ ἀθάνατος εἴη, τὸ θνη-
 τὸν ἀθάνατον ἔσται [ῆ] ψυχὴ γεγονός· ἀεὶ γὰρ γινομένων
 τῶν ψυχῶν δαπανηθήσεται πᾶν τὸ θνητὸν εἰς τὴν τούτων
 ἀθανάτων οὐσῶν γένεσιν, μὴ ἀνταποδιδομένων εἰς τὴν ἐκεί-
 30 νου γένεσιν. λάβοις δ' ἂν ἐκ τούτων καὶ ὅτι κατ' αὐτὸν

6 πῶς δὴ Us. 12 add. Sch. 26 ψυχῆς, corr. Sch. |
 εἴη Sch.] ἢ 27 ἔσται Us.] ἔστιν | ἢ ss., del. Sch. 29 ἐκείνων,
 corr. Sch. 30 καθ' αὐτόν Sch.

πεπέρασται τῶν ψυχῶν ὁ ἀριθμὸς, εἴπερ οὔτε πλείους γινόμεναι οὔτε ἐλάσσους διὰ τὴν ἀθανασίαν ἔχουσι τὸν ὄρον, ἀλλ' οὐ [διὰ] τὴν ἀπειρίαν.

β Τὸ δὲ δὴ δεύτερον ἀναγκαῖον ὑπέλαβεν διὰ τὴν ἄλογον ψυχὴν. ἐπειδὴ γὰρ ψυχὴν καλοῦμεν τὴν πᾶσαν, ἀναγκαῖον 5 ἦν διορίσαι ποίαν εἶναι φησιν τὴν ἀλδιον. τοῦτο οὖν ποιῶν τὴν λογικὴν μόνην διορίζεται τοιαύτην εἶναι (δηλοῖ δὲ λέγων [p. 611^ο], ὅτι τὴν ἀθανασίαν ἰδοὺς ἂν εἰς τὴν φιλοσοφίαν αὐτῆς βλέπων, καὶ οἶον ἐφάπτεται καὶ οἷς ἐστὶν συγγενῆς), ἀλλ' οὐχὶ τὴν πᾶσαν μετὰ τῶν παθῶν. <διὰ> ταῦτα γὰρ 10 σαφῶς τὴν θείαν ψυχὴν ἀφελὼν ἀπὸ τῆς παθητικῆς ἐν τῷ ἀθανάτῳ τίθησιν, ἅμα καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῆς πρὸς τὸ θεῖον λόγον δυνάμει παραδιδούς.

Τούτῳ δὲ πάλιν τῷ κεφαλαίῳ συνῆψεν ὅντι ἀναγκαῖον τὸν περὶ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαρχόντων ζῶσι τοῖς δικαίοις 15 λόγον ἀντιστρόφως | οἷς οἱ περὶ Γλαύκωνα κατέτειναν f. 115 v. ὑπὲρ τοῦ ἀδίκου λόγοις. ὥστε τρόπον τινὰ καὶ τοῦτο τὸ μέσον κεφάλαιον εἶναι τετραμερές· ἐκατέρῳ γὰρ τοῖν δυοῖν συνήρηται τι συνεισαγόμενον τῷ προηγουμένῳ.

Τρίτον δὲ ἦν τοῦ βιβλίου μέρος ὁ μῦθος· διήρηται δὲ 20 <α> καὶ οὗτος εἰς τέτταρα κεφάλαια. καὶ τὸ μὲν πρῶτόν ἐστιν περὶ τῶν διαφόρων ἐν Αἰδου λήξεων τῶν χωριζομένων ψυχῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ δικαστικοῦ τόπου λέγεται καὶ περὶ αὐτῶν τῶν δικαστῶν καὶ περὶ τῆς ὑπὸ γῆς πορείας· β τὸ δὲ δεύτερον περὶ τῆς τοῦ κόσμου τάξεως, ἐν ᾧ λέγεται, 25 τίς τε ἡ τοῦ οὐρανοῦ κατασκευή, καὶ τίνες αἱ προϊστάμεναι τῆς τάξεως αὐτοῦ θεῖαι μονάδες, καὶ τίνες αἱ προσεχῶς αὐτὸν κινεῖν, καὶ τίνες αἱ ἐκείνων ὁπαδοὶ καὶ δια- γ πόρῳμοι δυνάμεις· τὸ δὲ τρίτον περὶ κλήρων καὶ βίων

9 ὧν ἄπτεται καὶ οἶον ἐφίεται ὁμιλιῶν, ὡς συγγενῆς οὖσα τῷ τε θεῷ καὶ ἀθανάτῳ καὶ τῷ ἀέρι ὄντι Plat. 10 ταύτῃ Sch. 15 μισθῶν τῶν Sch.] μισθωτῶν 23 τρόπον, corr. Sch. 24 πορίᾳς m¹, corr. m³ 27 αὐτῶν, corr. H

καὶ αἰρέσεων ψυχικῶν, <ἐν ᾧ> λέγεται, πῶς αἰροῦνται, τίς ὁ δαίμων, τίς ἡ ψυχὴ, τίς ἡ τάξις ἡ τῶν συγκλήρων, τίνες αἱ μετατάξεις αἱ ἀπὸ ἀλόγων εἰς λογικὰ ζῶα, αἱ ἀπὸ λογικῶν εἰς ἄλογα, αἱ ἀπὸ λογικῶν εἰς λογικά, αἱ
 5 ἀπὸ ἀλόγων εἰς ἄλογα· τὸ δὲ τέταρτον καὶ τελευταῖον, πῶς δ αἱ ψυχαὶ κατέσιν εἰς τὰ σώματα· καὶ λέγεται καὶ ἐν τούτῳ, τίς ὁ τῆς Αἰθήρης ποταμός, τί τὸ πεδίον τῆς Αἰθήρης, τίνες αἱ φοραὶ τῶν ψυχῶν αἱ τοῖς διάττουσιν ὅμοιαι, πῶς εἰσδύονται εἰς τὰ σώματα, τίς ἡ βροντή, τίς ὁ σεισμός, ἃ δὴ
 10 παρακολουθεῖν φησιν ταῖς πτώσεσιν τῶν ψυχῶν. Ταῦτα δὴ ἀναγκαῖα πάντα πρὸς τὸ δεῖξαι τὴν δικαιοσύνην μεγάλα
 f. 116r. προξενούσαν ἀγαθὰ | καὶ ἐν ταῖς λήξεσιν καὶ ἐν ταῖς δευτέραις καθόδοις εἰς τὴν γένεσιν. ὁ μὲν οὖν δικαστικὸς τόπος ἐστὶν μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ, οὐ διότι μόνος ἐκεῖνος
 15 ἔχει δικαστάς, ἀλλ' ὅτι πανταχοῦ προσήκει τοῖς δικασταῖς τὰ μέσα, τῷ νόμῳ ἐπανισοῦσι τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα ἀλλήλοις· ὥς ἡ μὲν πεμπάς, οὕσα μέση τῆς ἐννεάδος καὶ μονάδος, ἱερὰ λέγεται τῆς δίκης. τὰ δὲ χάσματα τὰ διπλᾶ τὰ εἰς οὐρανὸν τείνοντα ἀπὸ τοῦδε τοῦ τόπου καὶ εἰς γῆν ἀνα-
 20 γαγὰ τε καὶ καταγαγὰ διπλᾶς ἐπ' ἄμφω τάξεις παρίστησιν, οὐρανίας καὶ χθονίας, τῇ μὲν ἀναγωγὸς εἰς οὐρανὸν [ἄν] ἀπὸ γενέσεως καὶ προϊσταμένης ἐτέρας γενέσεως, τῇ δὲ κολαστικὰς καὶ ὑπὸ γῆς συνωθούσας τὰς ἀξίας τῆς τίσεως, τὰς δὲ χωρίζουσας ἀπ' ἐκείνων τῶν τόπων καὶ εἰς γένεσιν
 25 περιηγούσας. τὰ δὲ δὴ σημεῖα τὰ περιεπτόμενα ταῖς δικασθεῖσαις ψυχαῖς τὰ μὲν ὀπισθεν τὴν γενεσιουργὸν ἐνδείκνυται ζωὴν, τὰ δὲ ἔμπροσθεν τὴν νοεράν· διότι καὶ ἡ μὲν νόησις εἰς τὰ πρὸ αὐτῆς βλέπει, ἡ δὲ φύσις εἰς τὰ μετ' αὐτὴν ὀρέπει καὶ χαίρει τοῖς ὀπισθίοις. ὁ δὲ δὴ λει-

1 add. Sch. 8 διάττουσιν 10 παρακολουθεῖ, corr. H

12 ἐν ταῖς δευτέραις et διότι et νόμῳ solus l. H 14 οὐ] ου ss. | διότι H, spatium 3 litt. (οὐχ ὅτι?) 17 an del. μὲν? 21 ἄν] ἄνω Sch. 29 μετὰ ταύτην, corr. Us. cf. de or. ch. 29

μῶν αὐτὴν ἐνδείκνυται τὴν ἀκρότητα τῆς γενέσεως, εἰς ἣν αἱ ψυχαὶ συρρέουσιν ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῆς αἰρέσεως ἕνεκα τῶν γενέσεων. ἡ δὲ χιλιέτης ὑπὸ γῆς πορεία τὴν χθονίαν περίοδον· κύβος γὰρ ἡ χιλιάς ἀπὸ δεκάδος καὶ διὰ τοῦτο σύνθημα χθονίας ζωῆς· τὸ δὲ μυκώμενον στόμιον 5 τάξεως δαιμονίας διοριστικῆς τῶν τε κολαστικῶν καὶ τῶν γενεσιουργῶν περιόδων, εἰς τὴν τῆς | σελήνης σειρὰν f. 116v. ἀνηρτημένης, ἥς καὶ ὁ μυκηθμὸς ἱερός. τὸ δὲ δὴ φῶς τὸ διήκον δι' ὅλης τῆς οὐρανοῦ περιφορᾶς αὐτὸν δηλοῖ τὸν τόπον, εἰς ὃν ἐνῆδρασται ὁ οὐρανός, ὄχημα πρῶτον ὃν τῆς 10 οὐρανίας ζωῆς. ὁ δὲ εἷς σφόνδυλος καὶ οἱ ἐπτὰ τὴν ἀπλανῆ καὶ τὰς ἐπτὰ σημαίνουσιν σφαίρας, τὰ δὲ ἄγκιστρα τοὺς πόλους, καὶ τὸν ἄξονα ἢ ἡλακᾶτη· διὸ καὶ ταῦτα μὲν ἐξ ἀδάμαντος ὡς ἄτρεπτα καὶ ἀδιαίρετα, οἱ δὲ σφόνδυλοι καὶ ἐξ ἄλλων γενῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν στοιχείων σύστασιν. ἡ δὲ 15 αὖ Ἀνάγκη παρίστησι τὴν μίαν θεότητα τὴν προεστῶσαν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὴν τάξιν τῶν οὐρανίων κυβερνῶσαν, αὐτὴν δηλοῦσα τὴν παρὰ τοῖς θεολόγοις Θέμιν· αἱ δὲ Μοῖραι τὰς κατανειμαμένας τὴν πρόνοϊαν τῆς μητρὸς Θέμιδος, καὶ ἡ μὲν Κλωθὴ τὴν ἀπλανῆ λαχοῦσα σφαῖραν, ἡ 20 δὲ Ἄτροπος τὴν πλανωμένην, ἡ δὲ Λάχεσις τὸν ὅλον οὐρανόν. ὁ δὲ προφήτης καὶ πᾶσα ἡ κατ' αὐτὸν σειρὰ τάξιν ἀγγελικὴν ἐμφαίνει μέσσην τῆς τε Μοιραίας θεότητος καὶ τῆς δαιμονίας προνοίας, τῶν ψυχικῶν βίων προστάτιν. ὁ δὲ εἰληγῶς δαίμων ἐστίν ὁ τῶν γενεσιουργῶν βίων ἔφορος, κυ- 25 βερνῶν πᾶσαν ἡμῶν τὴν ἐν τῇ γενέσει πολιτείαν. οἱ δὲ αὖ κληῖροι σημαίνουσι τὴν κοσμικὴν τάξιν τὴν ἀφορίζουσαν ταῖς ψυχαῖς τοὺς ὀφειλομένους ἐκάστη κατὰ τὴν ἀξίαν βίους, ἥς ἢ τὸν ὅλον οὐρανὸν διατάπτουσα Λάχεσις ἐστὶν ἡγεμών· οἱ δὲ βίοι τὰ εἶδη τῶν γενεσιουργῶν ζῶν τῶν ἐκ τοῦ παντός 30

3 πορία m¹, corr. m³ 8 μυκηθμὸς Morus] μῦθος ἐστὶν H (l. μν-) cf. infra f. 125^r 10 post ὃν duae litt. aut ras. (ὄντα Morus) 18 cf. infra f. 139^v 28 ἥς Sch.] ἣν (ἡ ex ι)

ἀπονεμομένων ταῖς κατιούσαις ψυχαῖς, πλείονων ἢ ἐλασσό-
 f. 117r. νων· αἱ δὲ αἰρέσεις | προβολὰς λόγων κατὰ τὴν αὐτενέρ-
 γητον τῶν ψυχῶν δύναμιν ἐναρμοζομένων τῇ τάξει τοῦ
 παντός· αἱ δὲ εἰς διάφορα ζῶα μετατάξεις ἀμείνω καὶ χεῖρω
 5 τῆς ζωῆς ποικίλας διεξόδους κατὰ τὰς διαφόρους δυνάμεις
 λογικὰς ἢ ἀλόγους, τῶν ὁμοίων ἀεὶ πρὸς τὰ ὅμοια φερο-
 μένων κατὰ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ δίκην. τὸ δὲ τῆς Αἰθήρης
 πεδίου πᾶσαν δηλοῖ τὴν γένεσιν, ἐν ᾗ καὶ δαίμονες εἰσι
 γενεσιουργοὶ καὶ ἡ ἄλογος ζωὴ συνδεῖται ταῖς ψυχαῖς· ὁ δὲ
 10 τῆς Αἰθήρης ποταμὸς πᾶσαν τὴν ῥύσιν τῶν ἐνύλων καὶ τὸ
 ῥόθιον κύτος ἡμῶν, †ἀεὶ λήθης ἀναπιμπλὰς τὰς ψυχὰς
 τῶν ἀεὶ ἐστώτων λόγων· ἡ δὲ βροντὴ καὶ ὁ σεισμὸς τὰς
 Διὸς ἅμα καὶ Ποσειδῶνος ἄνωθεν τε καὶ κάτωθεν περὶ τὴν
 γένεσιν δημιουργίας· ἡ δὲ ἐν νυκτὶ πτώσις τὴν εἰς τὸ σκο-
 15 τῶδες καὶ ἀφεγγὲς περιάγουσαν κατὰταξιν· αἱ δὲ τοῖς διάτ-
 τουσιν ἔοικυῖαι φοραὶ τὰς τῶν ὀχημάτων τῶν ψυχικῶν
 γενεσιουργοὺς φοράς, ἃ καὶ διὰ τοῦτο ἀφωμοίωται διάττου-
 σιν ὡς ὁμοιότητά τινα φερόμενα πρὸς τὰ τῶν ἄστρον ὀχή-
 ματα. καὶ τέλος <ὁ> ὕπνος αὐτὴν ἐνδείκνυται τὴν πάρεσιν
 20 καὶ τὴν ἀργίαν τῆς νοεράς τῶν ψυχῶν ζωῆς ἀπ' ἐναντίας
 ἔχουσιν πρὸς τὴν ἄγρυπνον τοῦ νοῦ θεωρίαν. Τοσαῦτα
 καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ μύθῳ σπέρματα νοημάτων ἀναγεγράφθω
 προκείμενα τοῖς ἐξεργάζεσθαι βουλομένοις τε καὶ δυναμένοις
 ἀνελίττειν.

3 malim ἐναρμοζομένην 11 cf. de or. chald. 48 | ση-
 μαίνει Us. 15 κατὰταξιν (fuit κατὰ τάξιν, sed acc. eras.)]
 κάτω τάξιν Us. cf. f. 191^v | διάττουσιν (idem v. 17) 17 φοράς]
 σποράς 20 ἀπεναντίας (ἀπεναντίως Sch.) 23 τι H

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΜΥΘΟΝ. f. 117 v.

Τὸν ἐν Πολιτείᾳ τοῦ Ἡρόδου μῦθον, ὃ φίλε Μαρίνε,
 τρίτον ἤδη τοῦτον, ὃν Ἀρμενίου μὲν εἶναι φησιν ὁ Σω-
 κράτης, Πάμφυλον δὲ τὸ γένος, ἐξηγεῖσθαι προθέμενος
 πρῶτον ἡγοῦμαι χρῆναι τὸν τε σκοπὸν διελθεῖν τοῦ παντὸς 5
 λόγου καὶ τὴν ἐν βραχυτάτοις κεφαλαίοις τομὴν, ἔπειθ' ὅσα
 προσφέρουσιν αὐτῷ τινες ἐγκλήματα καὶ τὴν ὑπὲρ ἐκάστων
 ἀπολογίαν, ἣν οἴομεθα τῷ τε Πλάτῳ καὶ τοῖς πράγμασιν,
 ὧν προηγουμένην δεῖ ποιεῖσθαι τὴν θεωρίαν, εἶναι συμ-
 βαίνουσας· καὶ μάλιστα' ὅτι πολλοὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἐφήψαντο 10
 κατανοήσεως καὶ τῶν Πλατωνικῶν οἱ κορυφαῖοι, Νουμήνιος,
 Ἀλβῖνος, Γάιος, Μάξιμος ὁ Νικαεύς, Ἀρποκρατίων,
 Εὐκλείδης, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Πορφύριος, ὃν ἐγὼ πάντων
 μάλιστα τῶν ἐν τῷ μύθῳ κεκοιμημένων γενέσθαι φημι τέ-
 λεον ἐξηγητήν. τὸ γὰρ ἐφ' ἐκάστου τά τε τῇ Πλατωνικῇ 15
 μούσῃ σύμφωνα καὶ τοῖς ἀνελέγκτοις τῆς ἐπιστήμης λόγοις
 ἀνευρεῖν μέγας εἶναι μοι φαίνεται καὶ οὐχ ὁ τυχὼν ἀγών·
 καὶ εἴ τι καὶ αὐτοὶ συνεξυπορῆσαι δυναίμεθα τοιούτοις
 οὔσι καὶ τοσούτοις τοῖς ἔμπροσθεν, ἔτι μείζονος ἔμοι δοκεῖ
 δεῖσθαι καὶ θεῶν ὄντως ἡγεμόνων δεομένης περιωπῆς. 20
 Ἀρχώμεθα δ' οὖν ἐντεῦθεν, ὅθεν καὶ προσήκειν ἡγούμεθα
 τὸν περὶ τῶν τοιῶνδε λόγων πραγματευόμενον, καὶ λέγωμεν

1 inser. im. sup. 2 cf. f. 137^r 6 ὅσα Sch.] δὲ ἂν

10 deesse fere δεῖ δὲ ἀκριβείας πλείστης τῷ ἐξηγεῖσθαι μέλ-
 λονται τὸν μῦθον διὰ τε ἄλλα putat Us. 13 cf. Porph. ap.

Stob. II cap. 8, 39—42 15 ἐφ' Sch.] ἀφ' 16 τοῖς] ^{τῶν} τοῖς
 ss. m¹, exp. m³ | ἀνελεγκτοῖς τ. ἐ. λόγοις im. m³

τίς ἡ τοῦδε τοῦ μύθου πρόθεσις, ἣν προστησάμενος ὁ Σωκράτης πάντα συνείρει πρὸς αὐτήν, καὶ δι' ἣν αἰτίαν μόνον τὸν μῦθον τοῦτον εἰς μερικὴν ἀνέπεμψεν ἱστορίαν
 4 καὶ τινα ψυχὴν ἐκ τῆς ὑπερορίας, ἄγγελον τῶν ἐν Ἄιδου
 f. 118r. καὶ τῶν ἔξω σώματος παθημάτων ὧν ὑπομέλνουσιν αἱ
 ψυχαὶ ποικίλων γενομένην, ψυχὴν τὰ ψυχῶν ἱστορήσασαν,
 ἔπειτα τοῖς ζῶσιν ἔτι τὸν τῇδε βίον ἀπαγγεῖλασαν ὑπο-
 στησάμενος.

Τίς ἡ πρόθεσις τοῦ μύθου παντός.

10 Τὴν μὲν οὖν πρόθεσιν οὐ πολλοῦ δεήσεσθαι λόγου νο-
 μίζω τὴν πρώτην ἡμῖν, σαφῶς καὶ αὐτοῦ τοῦ Σωκράτους
 εἰς τὴν σύμπασαν τῆς δικαιοσύνης θεωρίαν αὐτὴν ἀνα-
 πέμποντος, καὶ οὓς καρποῦται μισθοὺς παρὰ τῶν κρείττο-
 νων ὁ τὴν ἐν αὐτῷ πολιτείαν κατακοσμήσας διὰ τῆς ἀρε-
 15 τῆς συμπάσης καὶ τῆς δικαιοσύνης διαφερόντως, ὥσπερ δὴ
 καὶ τὰς ἐναντίας τοῖς καρποῖς τούτοις τιμωρίας, ὅσας ὑπο-
 μένειν ἀνάγκη τὸν τὴν ἐναντίαν ἔξιν τὴν ἄδικον ἐν τῇ
 ψυχῇ κεκτημένον. Ἀλλὰ πρὸς μὲν τοῦτον τὸν σκοπὸν βραχύ-
 τατα τῶν ἐν τῷ μύθῳ πάντως ἂν ἐξήρηκεσεν, ὅσα κατατείνει
 20 περὶ τῶν ἐν Ἄιδου λήξεων περὶ τε τὸ στόμιον τὸ μυκώ-
 μενον καὶ τὰ τραγικὰ περὶ τὸν Ἀρδιαῖον δράματα διατρίβων
 καὶ τὰς ἐπικαρπίας τῶν δόσιος βεβιωκότων· τί δὲ ἡμῖν αἱ
 περιφοραὶ τῷ μύθῳ βούλονται τῶν οὐρανίων καὶ ἡ τῆς
 Ἀνάγκης βασιλεία καὶ αἱ τρεῖς Μοῖραι καὶ οἱ κληροὶ καὶ
 25 οἱ βίοι καὶ αἱ τῶν καθόδων τῶν ψυχικῶν παντοδαπαὶ δια-
 φορότητες ἀλόγων λογικῶν, ἄμικτοι μεμιγμένοι; πάντα γὰρ
 ταῦτα μίαν ἁρμονίαν ἐκπληροῦν δεῖ τῆς μυθολογίας ἢ μά-
 την αὐτὰ προσεξεραφωδῆσθαι τῷ Σωκράτει, τοῦτο δὴ τὸ

4 ἄγγελον (αγγ ir. m²) 6 an γενομένων? 14 αὐτῷ
 Us.] αὐτῷ cf. Pl. X 608^b 15 διαφερόντως] ἀναφέροντος Us.
 διδάσκοντος vel διασαφούντος Sch. 21 ἀρδιαῖον et ita semper
 28 an αὐτῇ? | δὴ τὸ Us.] τὸ δὴ (τὸ ss.)

πάντων ὥς εἰπεῖν ἀτοπώτατον. Μήποτ' οὖν ἐπειδὴ τῆς
δικαιοσύνης ἕνεκα τὸν περὶ τῆς ἀρίστης πολιτείας ἡμῖν ἐν
τῇδε τῇ πραγματεῖα συμπᾶσῃ λόγον διεπεράνατο, καὶ ἔτι f. 118 v.
ταύτης ἕνεκα καὶ τὰς παντοίας πολιτείας διηρευνήσατο τῶν
ἐν γενέσει ψυχῶν, ἀντίστροφα καὶ περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ σώ- 5
ματος ἐν τῷδε τῷ μύθῳ διελθεῖν προθέμενος οὐ τοὺς
μισθοὺς μόνον τοὺς ἐν ταῖς λήξεσιν ἡμᾶς ἀνεδίδαξεν, ἀλλὰ
καὶ τὴν ἐν οὐρανῷ πᾶσαν πολιτείαν παράδειγμα τῆς ἀρίστης
οὖσαν, ὥς καὶ τοῦτο προείρηκεν ὁ Σωκράτης [IX p. 592^b]
ἐν οὐρανῷ λέγων αὐτὴν εἶναι, καὶ ἐν ἀνθρώποις ἀνυπόστατος 10
ἦ, καὶ τὰς ἐν τῷ ὑπὸ σελήνην τόπῳ τῶν ψυχῶν φορὰς καὶ
αἰρέσεις καὶ ἐπαλλάξεις τῶν βίων, ἀφ' ὧν καὶ αἱ μετὰ σω-
μάτων πολιτεῖαι ποικίλαι φύονται διηρημέναι τοῖς ἀλόγοις
εἵδεσιν τῆς ζωῆς. ὥστ' εἶναι τὸν πάντα σκοπὸν ἀπὸ τῶν
περὶ δικαιοσύνης ὁρμηθέντα λόγων κἀνταῦθα περὶ πάσης 15
τῆς κοσμικῆς πολιτείας, ἣν ἐν μύθου σχήματι Πλάτων ἐκ-
φαίνει τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὴν τάξιν.
Καὶ πανταχοῦ μὲν ὁ τῆς δικαιοσύνης πρὸς τὴν ἀδικίαν λό-
γος γίνεται καταφανής, μειζόνως δὲ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ
πολιτείας ἐν ἣ ἑοὶ μὲν εἰσι φύλακες ὥς ἀληθῶς καὶ ἄρ- 20
χοντες τῶν κοσμικῶν νόμων, οὓς ἢ τε Ἀνάγκη καὶ αἱ ταύ-
της παῖδες εἰς τὸ πᾶν διαθεσμοθετοῦσιν· δαίμονες δὲ οἱ
ἐπιτεταγμένοι ταῖς ψυχαῖς καὶ οἱ προφηταὶ τῶν μοιραίων
κανόνων τὴν ἐπικούρων εἰλήχασιν τάξιν, οἱ μὲν πρὸ τῆς
γενέσεως ἀφορίζοντες τὰ μέτρα τῶν κλήρων αὐταῖς, οἱ δὲ 25
τοὺς γενεσιουργοὺς βίους κυβερνῶντες· ψυχαὶ δὲ ἐφήμεροι,
φησὶν ὁ προφήτης [p. 617^d], εἰς τὸ θητῶν συντελοῦσαι
γένος ἀνάλογον τοῖς θησὶν ὑπηρετοῦσι ταῖς ἐσχάταις τῶν f. 17 r.

3 διεπεράνατο uv. 4 τὰς] τὰ cum Maio perperam Sch.
commate post ἀντίστροφα posito 13 an παντοίοις?
16 πλάττων Rad. 17 exciditne post ἐκφαίνει δηλῶν vel sim.?
27 θητῶν] θνητὸν (θητικὸν Sch.) 28 ὑπηρετοῦσι] ὑπηρε-
τοῦσαι H (non legi)

κρείττονων προνοίαις, [ἄς] καὶ οἱ θεοὶ φασιν τὴν γένεσιν
 ἐπιστρεφομένης θητεύειν, ἀλλ' ἀδαμάστω τῷ αὐχένι
 θητενούσας ἀνάγεσθαι πάλιν ἐντεῦθεν καταλιπούσας τὴν
 γένεσιν, παραδείγματα γιγνομένης τῶν ἐκ τοῦ θητικοῦ γέ-
 5 νους εἰς τοὺς ἐπικούρους ἀναπεμπομένων καὶ τοὺς ἄρχοντας,
 ὅταν ὑπόχρυσοι γένωνται τὴν φύσιν· ὥσπερ ἔμπαλιν ἄνω-
 θεν εἰς τὸν τῶν θητῶν χωροῦσι κληρον αἱ τὸν ὅλον κόσμον
 συνδιοικοῦσαι ψυχαὶ τοῖς θεοῖς, ἥνικ' ἂν ᾧσιν ἐπτερωμένοι,
 τὴν ἑαυτῶν [ἦ] ἀδρανῇ ποιήσασαι ζωὴν καὶ τὸν τόνον
 10 ἐκλύσασαι τῆς μετεωροπορίας. Ταῦτα δ' οὖν πάντα σαφῶς
 οἶμαι παρίσστησιν ὑπὸ τοῦδε τοῦ μύθου λεγόμενα τὸ παρά-
 δειγμα τῆς Σωκρατικῆς πολιτείας ἐν τῷ κόσμῳ, δεικνύντα
 τοὺς φύλακας, τοὺς ἐπικούρους, τοὺς θῆτας τοὺς θεοὺς,
 τοὺς δαίμονας, τὰς ψυχὰς· καὶ οὐ μόνον τοὺς τῆς δικαιο-
 15 σύνης καὶ ἀδικίας ἀναδιδάσκει μισθοὺς οἵτινές εἰσιν ἀπελ-
 θούσαις ἐνθένδε ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας ὅλης
 τὸ εἶδος ἐν τῷ παντὶ προὑπάρχον ἀποφαίνει καὶ τοῖς ἐν
 τῷ παντὶ γένεσιν πρώτοις μέσοις τελευταίοις· ἵνα μὴ μόνον
 πολιτικῶς ὁμοῦ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ὁ περὶ τῆς ἀρίστης πο-
 20 λιτείας συνεξετάζεται λόγος καὶ διὰ ταύτης ἐκείνη γίγνηται
 καταφανής, ἀλλὰ καὶ τὸν θεωρητικώτερον τρόπον καὶ μυθι-
 κῶς, μᾶλλον δὲ μυστικῶς, εἰς τὸ πᾶν ἡμῶν ἀνατεινομένων
 f. 17 v. τὰ αὐτὰ μειζόνως ἀναφαίνηται· τῆς μὲν προνοίας κάν-
 ταῦθα τὴν δικαιοσύνην διοριζούσης ἀπὸ τῆς ἀδικίας διὰ
 25 τῆς τῶν ὀφειλομένων καθ' ἑκατέραν ἀποδόσεως καὶ τῶν
 δικαστῶν μέτρα τὰ προσήκοντα νεμόντων ἀμφοῖν οὐράνια
 καὶ χθόνια, τὰ μὲν εὐπαθείας τὰ δὲ τληπαθείας, τῆς δὲ
 ὅλης τοῦ κόσμου πολιτείας σαφεστέραν καὶ τὴν τῶν δικαστῶν
 ἡμῖν ποιούσης ἐνέργειαν· διὰ γὰρ ἐκείνην καὶ οὗτοι τὸν
 30 ὄρον ἀκλινῇ τῆς προνοίας ἐν ταῖς ἑαυτῶν προῖδανται κρι-

1 l. κρείττονων .11. καί, in spatio προνοίαις σχολῇ Morus
 (possis igitur ἄς δὴ) | cf. de or. chald. 48 6 cf. Pl. III 415^c
 8 cf. Phaedr. 246^c 9 ἦ del. Sch.

σεσιν, ἐπόμενοι τοῖς τε οὐρανίοις ἡγεμόσιν καὶ ταῖς ἐφεστώ-
 σαις τῷ οὐρανῷ πάσαις ἀρχαῖς, ὥς ἀποδρᾶναι τῶν ἐν τῷ
 κόσμῳ πάντων οὐδενὶ δυνατόν. Καὶ εἵπερ ὄντως ἐθέλοις
 ἰδεῖν τὸ πλέγμα τῆς μιᾶς τοῦ παντὸς τοῦδε πολιτείας καὶ
 τῶν νόμων τῶν ἐν αὐτῇ καὶ τῶν ἀρχόντων, ἴδε πρῶτον 5
 ᾱ μὲν, ὥς ἔφαμεν, τὰς ὑπερκοσμίους τῆς τάξεως αἰτίας πάσης
 τὴν τε μονάδα καὶ τὴν τριάδα· τὰς Μοίρας λέγω καὶ τὴν
 β' Ἀνάγκην, ἀφ' ὧν οἱ νόμοι πάντες οἱ κοσμικοί. Δεύτερον
 δὲ τὰς τὴν ἀρμονίαν συνεχούσας τοῦ παντὸς Σειρῆνας, ἵνα
 κἀνταῦθα διὰ μουσικῆς ἡ πολιτεία συνεστῶσα φαίνεται καὶ 10
 ταύτης αἰετὶ μενουσῆς μένη καὶ ἡ τάξις· ἥς μὴ μενουσῆς
 ἐλύετο τῆς πολιτείας τὸ εἶδος, ὥς αἱ Μοῦσαι λέγουσιν
 γ' [VIII p. 546^d]. Τρίτον δὲ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς τοὺς οὐρα-
 νίους, φύλακας ὥς ἀληθῶς ὄντας ἐγκοσμίους τῶν παντοίων
 δ' ἐν τῷ κόσμῳ νόμων ὀλικῶν τε καὶ μερικῶν. Τέταρτον δὲ 15
 τοὺς ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς τεταγμένους ἄρχοντας εἴτε ἀγγέλους
 εἴτε δαίμονας τῶν βίων ἡγεμόνας, τὴν ἀπὸ τῆς αὐτέξου- f. 18 r.
 σίου φορᾶς ἀστάθμητον αὐτῶν κίνησιν τάττοντας καὶ οὐκ
 ἔδοντας παρεκβαίνειν τοὺς ὅρους τῆς προνοίας ἢ τῆς δίκης.
 ε' Πέμπτον τοὺς δικαστὰς τῶν εὖ ἢ κακῶς βιούντων, τοὺς 20
 ἀποφοιτῶντας ἀπὸ τῶν νόμων ἐπιστρέφοντας αὖθις εἰς τὴν
 ὅλην τάξιν καὶ τοὺς ἐκείνης ἐξεχομένους διὰ τῶν τιμῶν
 ς' ἀκλινῶς αὐτῆς ἔχεσθαι παρασκευάζοντας. Ἑκτῇ δ' ἐν γε-
 νεῇ, φησὶν Ὁρφεύς, τοὺς δημίους τοὺς κοσμικούς, οἱ
 τοὺς τυραννικῶς βεβιωκότας ἄγριοί τινες ὄντες καὶ ἀπαραί- 25
 τητοι κολάζουσιν διαλαμβάνοντες· οἷς ὑπέστρωται τὰ τῆς
 τίσεως δεσμωτήρια καὶ τὸ ἔσχατον καὶ φορικωδέστατον τῶν
 ψυχῶν οἰκητήριον καὶ κολαστήριον ὁ Τάρταρος. Ταύτην δὲ
 πᾶσαν τὴν σύνταξιν νοήσας ὅψει πῶς οὐδὲν διαφυγεῖν

17 -νας — 21 αὐ- 1. Morus H Maius (qui om. 20 εὖ ἢ —
 21 τῶν) 18 ἀστάθμητον Morus H] ὥς στάθμη τῶν Maius | καὶ
 om. H 24 cf. Pl. Phileb. 66^c | 'τοῦ κόσμου' | 'οὐδ' τοὺς κοσμι-
 κούς 25 τοὺς] τοῖς 29 οὐδὲν] οὐδενὶ Sch.

δυνατὸν τὴν ὅλην πρόνοιαν τῶν θεῶν, καὶ ἰδὼν τὸ παρά-
 δειγμα τῆς Σωκρατικῆς πολιτείας οὐράνιον ὑπάρχον εὐρή-
 σεις καὶ τοῦτο εὐρὼν τὸν σκοπὸν τῆς μυθολογίας ταύτης
 καταδήσει τὸν τελεώτατον. καὶ πῶς γὰρ ἦν δυνατὸν τοὺς
 5 μισθοὺς ἀναδιδάξαι τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, οὓς ἐν τῷ
 παντὶ κομίζονται, μὴ ἐνδειξαμένον ὅτι τέτακται τὸ πᾶν καὶ
 ὥς ἄρχοντές εἰσιν προτεταγμένοι τῶν ὅλων καὶ μία πρόνοια
 διήκει κοσμοῦσα τὰ μέρη; ταύτην οὖν ὁ μῦθος ἡμῖν ἐκ-
 φαίνων καὶ τοὺς περὶ τῶν περιφορῶν λόγους καὶ τοὺς περὶ
 10 τῆς τάξεως ὅλης παρεισεκύκλησεν· ἢ οὐκ ἂν οὐδ' οἱ μισθοὶ
 τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων ἦσαν εὐπαράδεκτοι τοῖς
 ἀκούουσιν.

f. 18 v. Πόσα δεῖ προληφθῆναι τῶν ψυχικῶν κρίσεων.

Καὶ εἴ με δεῖ τοῦμὸν εἰπεῖν, ἡγοῦμαι τῶν μισθῶν τού-
 15 των οὐκ ἄλλως δειχθῆναι δυναμένων ἢ δυεῖν τούτοις προ-
 αποδειχθέντοις, ἐνὸς μὲν τοῦ χωριστὰς εἶναι σωμάτων τὰς
 ψυχὰς, ἵνα οὕσαι κομίσωνται μισθοὺς ὧν ἐν σώμασιν οὕσαι
 ἐν σώμασιν ἔπραξαν (μὴ οὕσας γὰρ ἀδύνατον), ἑτέρον δὲ
 τοῦ πρόνοιαν εἶναι (μὴ γὰρ οὕσαν τὴν ἀξίαν ὀρίζειν τοῖς
 20 βίοις ἀμήχανον· ἀλλ' ὥσπερ εἶναι δεῖ τὸ λαμβάνον τοὺς
 μισθοὺς, τὰς ψυχὰς, οὕτως εἶναι δεῖ καὶ τὸ διδόν, τὴν
 πρόνοιαν καὶ τοὺς ἐν τῷ παντὶ νόμους) — τούτοις δ' οὖν
 ἀμφοῖν ἀναγκαίον ὄντοις ἐν τοῖς ὑπὲρ τῶν μισθῶν λόγοις,
 ἐπειδὴ θάτερον αὐτῶν προκαταβέβληται δι' ἀποδείξεων ἀνε-
 25 λέγκτων, χωριστὰς εἶναι τὰς ψυχὰς σωμάτων μὴ φθειρο-
 μένας ὑπὸ τῆς σφῶν αὐτῶν πονηρίας τῆς ἐσχάτης, ἔδει τὸ
 λοιπὸν ὑπομνήσεως ἀξιόσαντα καταδήσασθαι δι' ἀμφοῖν οὓς
 ἀναδιδάξαι προὔθετο τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων μισθούς.
 Τοῦτο δὴ οὖν καὶ αὐτὸς ἐργαζόμενος, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ

4 καταδήσει 14 εἴ με Sch.] εἰ μὲν 17 ἵνα οὕσαι
 Morus H] l. ἵνα'... (οὕτως Wendl.) 22 καὶ] κατὰ Us.
 23 ἐν del. Us.

τὸν περὶ τῶν κύκλων λόγον εἰς μέσον παρήγαγεν καὶ τὸν
 περὶ τῶν μοιρῶν· ἵνα δὴ γνώριμον γένηται, καὶ ὅτι τέτακται
 τὸ πᾶν καὶ ὅτι προϋπάρχει τὰ τάττοντα τῶν ταττομένων.
 εἰ γὰρ ἔστι τάξις ἐν τῷ κόσμῳ μία καὶ πρόνοια τῆς τάξεώς
 ἔστι [καὶ] ταύτης καὶ οὐδὲν ταύτης ἔξω γενέσθαι θεμιτὸν 5
 τῶν τελούντων εἰς τὸ πᾶν, ἔστι δὴπου καὶ εἰς τὰς ψυχὰς
 τις ἀπὸ ταύτης καθήκουσα διανομὴ τοῦ κατ' ἀξίαν. ἐν
 παντὶ γὰρ ζῷῳ κατὰ φύσιν διακειμένῳ τὰ μέρη βλέπει πρὸς
 τὸ ὅλον καὶ ἐκεῖ τάττεται | ἕκαστον, οὗ ταχθὲν οὐ σα- f. 19 r.
 λεύσει τὴν τοῦ ὅλου τάξιν. Οἱ μὲν οὖν τῷ αὐτομάτῳ καὶ 10
 τῇ τύχῃ τὸ πᾶν ἐπιτρέψαντες οὐδὲν γίνεσθαι φασιν κατὰ
 πρόνοιαν καὶ δίκην, νοῦν δὲ καὶ λόγον ὅστερα ποιοῦσιν
 τοῦ αὐτομάτου καὶ γεννῶσιν ἀπὸ τῶν χειρόνων τὰ ἀμείνονα
 καὶ ἐκ τῶν ἀλόγως κινουμένων τὰ κατὰ λόγον ζῶντα· τοῖς
 δὲ εἰς τὴν τάξιν βλέπουσιν, ἣν ἔχουσιν αἱ τοῦ οὐρανοῦ 15
 περίοδοι, ταύτας μὲν εἰς νοερὰς εἰκότως ἐδόκει καὶ θείας
 ἀνάγειν αἰτίας, ταύταις δὲ ἐπόμενα πάντα ποιεῖν τὰ ἐντὸς
 οὐρανοῦ, καὶ ταῖς κυριωτέραις κινήσεσιν ἀκολουθούσας τὰς
 ἀκυροτέρας (ἐπεὶ καὶ ἐν πᾶσι ζῷοις τοῖς κυριωτέροις ἔπεται
 μορίοις τὰ ἀκυρότερα), καὶ οὕτω δὴ τὸ πᾶν εὐνομούμενον 20
 δεικνύναι, πάντων ἐκ θεῶν ἀνηρτημένων τῶν οὐρανίων.
 εἰ ἄρα ἔδει τοὺς μισθοὺς ἀναγκαίους ἀποδείξαι τῶν ψυχῶν,
 ἔδει καὶ τοὺς περὶ τῆς κοσμικῆς τάξεως λόγους αὐτὸν μὴ
 παρελθεῖν, ἀλλ' ὑπομῆσαι καὶ περὶ ταύτης, ὥς ἦν τοῖς
 προκειμένοις συμβαῖνον· καὶ μοι δοκεῖ διὰ ταῦτα καὶ ὁ 25
 μηδεὶς ἔχει τῶν μύθων παρ' αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα
 ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν, οὐκ ἀρκούμενος τοῖς κοινοῖς περὶ
 τῶν ψυχῶν λόγοις. ἐν μὲν γὰρ τοῖς κολαζομένοις ὁ Ἄρ-
 διαῖος παρείληπται, τῶν τις τυραννικῶς βεβιωκότων, ἐν δὲ

3 ^{πρ} τάττοντα τῶν ^{πρ} ταττομένων ss. m³ 5 καὶ del. Sch. |
 τιθεμιτὸν 11 οὐδὲν] οὐδὲ ut vid. (οὐδὲν οὐδὲ leg. H)
 20 ἀκυρώτερα 21 ἐκ Sch.] εἰς 29 τῶν τις imitatio Hero-
 doti (Stein ad I 51)

ταῖς αἰρέσεσι τῶν ψυχῶν οἱ Ὀρφεῖς, οἱ Ἀλάντες, οἱ Ὀδυσσεῖς·
 αὐτὸς δὲ ὁ τῶν πραγμάτων διδάσκαλος ὁ Ἥρ ὁ Πάμφυλος,
 ἵνα διὰ πάντων γένηται γνώριμον, ὅτι μέχρι τῶν ἀτομωτά-
 f. 19v. των οἱ μισθοὶ τῆς τε δικαιοσύνης εἰσὶ καὶ | τῆς ἀδικίας,
 5 καὶ οὐ τὰ ὅλα προνοεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα,
 θεῶν ὄντων καὶ δαιμόνων ὑπουργούντων τοῖς θεοῖς, τῶν
 ταττομένων μιᾷ τάξει χρωμένων ἄνωθεν ἄχρῃ τῶν ἐσχάτων
 ἀνελίσσομένην. διὰ τοι ταῦτα καὶ ἐν Γοργίᾳ [p. 525^d] τῶν
 αὐτῶν ἕνεκα, λέγω δὴ τῶν ὑπὲρ δικαιοσύνης καὶ συμπάσης
 10 ἀρετῆς ἀγώνων τὸν κατήγορον αὐτῆς ἀμυνόμενος, εἰ καὶ
 μὴ τὸν διηγούμενον ἐποίησεν τὸ μυθολόγημα πρόσωπον
 μερικὸν ἢ τοὺς κολαζομένους τῶν καθ' ἕκαστά τινας, ἀλλ'
 οὖν οὐ παντελῶς ἀπέσχετο τούτων, εἰς τὴν Ὀμήρου ποίη-
 σιν ἀναφέρων τῶν ἀτόμων τὴν μνήμην· ἐκείνον γὰρ ποιῇ-
 15 σαί τινας τῶν τυράννων κολαζομένους ταῖς μεγίσταις κολά-
 σεσιν. πρέπει γάρ, οἶμαι, τοῖς ὑπὲρ δικαιοσύνης λόγοις ἢ
 μέχρι τῶν καθ' ἕκαστα προϋούσα ποιήσεις τῆς δίκης. ἐκεῖ
 μὲν οὖν, εἰ καὶ πολὺς ἦν καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης
 λόγος, ὥς ἔφην, ἀλλ' οὐ προηγουμένης ἐτύγχανε τῆς ζητή-
 20 σεως· ἐν δὲ τῇ Πολιτείᾳ καὶ τῶν περὶ πολιτείας σκεμμάτων
 εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀναφερομένων ἀναγκαιῶς δήπου καὶ
 τὰ μυθικὰ ταῦτα πλάσματα δι' αὐτῶν χωρεῖ τῶν καθ'
 ἕκαστα, τοὺς τῆς δίκης ὅρους ἐκφαίνοντα καὶ ἀπὸ τούτων
 ἀνελέγκτως πιεζοῦντα, καὶ ὁ ἀφηγούμενος εἰς τίς ἐστιν ἀνὴρ,
 25 μετὰ τὴν ἐν πολέμῳ τριβὴν καὶ τοὺς ἄθλους, οὓς ἀθλοῦσιν
 αἱ ψυχαὶ τὸν ἐν τῇ γενέσει πόλεμον μεταχειριζόμεναι, πρὸς
 τὴν χωριστὴν ἀνηγμένος καὶ τὴν ἔξω γενέσεως ζωὴν, δι'
 f. 20r. ἧς κα|τεῖδεν ὥς διάφορος ὢν καὶ οὐχ [ὑπὸ τῶν] ἄθλ[ων

2 πρῶτάων ss. m³ 6 exciditne τῶν ταττόντων post
 ὄντων? | καὶ H, nec tamen agnoscit Morus nec sufficit spatium

11 τὸ διηγ., corr. Us. 22 χωρεῖ Sch.] χωρεῖν 25 τρι-
 βήν] δια ss. m³ 28 -τεῖδεν — p. 104, 2 πᾶσα[ν soli leg. H et
 Morus (qui om. καὶ οὐχ — εἰσιν) | ἀδιάφορος Morus | ἀθλ ut inc. H

τῶν] γενεσιουργῶν [δαμείς, οἷοι οἱ πλείους] εἰσίν, οὗτος
 πᾶσαν τὴν τάξιν τῆς ἐν τῷ παντὶ προνοίας ἀναπόδραστον
 οὔσαν καὶ μέχρι τῶν ἀτομωτάτων διατείνουσαν καὶ ἐξέφηνεν
 ταῖς συγγενέσι τῶν τοιῶνδε λόγων ψυχαῖς. τοῦτο μὲν οὖν
 ἐπόμενόν ἐστιν, ὥσπερ εἴρηται μοι, τοῖς περὶ τῶν μισθῶν 5
 τῆς τε δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀδικίας θεάμασιν.

Ἡ δὲ δὴ τῶν κεφαλαίων τάξις ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῶν
 λήξεων τῶν ψυχικῶν, τελευτᾷ δὲ εἰς τὰς καθόδους αὐτῶν
 τὰς εἰς τὴν γένεσιν, μέσσην δὲ αὐτὴν παρεισχυκλεῖ τὴν περὶ
 τῶν ὅλων θεωρίαν, ἀφ' ὧν καὶ εἰς τὰς ψυχὰς ἡ διακό- 10
 σμησις χωρεῖ τὰς τε τῶν λήξεων τυγχανούσας τῶν ὀφειλο-
 μένων καὶ τὰς εἰς τὰ σώματα φερομένας. καθ' ἑκάτερον δὲ
 τῶν ἄκρων τοῖς κεφαλαίοις τὰ μὲν ἄρχοντα παραλαμβάνειν
 ἔοικεν ὁ λόγος τὰ δὲ ἀρχόμενα, καὶ τῶν ἀρχόντων τὰ μὲν
 ἐξηρημένην ἔχοντα τὴν ἐπιτροπείαν τὰ δὲ πρὸς τὰ ἀρχό- 15
 μενα συντεταγμένην, καὶ τῶν ἀρχομένων ὡσαύτως τὰ μὲν
 τῆς καλλίονος ὄντα μερίδος τὰ δὲ τῆς χείρονος καὶ ἀλογω-
 τέρας. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν λήξεων οἱ μὲν δικασταὶ τὴν ὀλιγω-
 τέραν προβέβληνται πρόνοιαν τῶν ψυχῶν, οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες
 αὐτοῖς δαίμονες τὴν μερικωτέραν (ὧν εἰσιν καὶ οἱ διάπυροι 20
 καὶ ἐπὶ τῶν ἀσπαλάθων κνάμπτοντες τὸν Ἀρδιαῖον)· καὶ
 ἐπὶ τῶν καθόδων αἱ μὲν Μοῖραι τῶν κατιουσῶν εἰσιν ἐξηρη-
 μέναι ψυχῶν, οἱ δὲ εἰληχότες αὐτὰς δαίμονες σύνταξιν
 ἔχουσι πρὸς αὐτὰς κατὰ τὰς τῶν βίων διαφοράς. καὶ αὖ 24
 πάλιν ἐν μὲν ταῖς λήξεσιν ἀμείνους | τὰς f. 20 v.
 εἰς οὐρανὸν τῶν ἐπὶ γῆς διαβιω πέμ-
 πεσθαι τὰς ψυχὰς ὧν τὸ μέσον, οἷ
 διειλήφασιν· ἐν δὲ ταῖς καθόδοις τῶν ψυχῶν εἰς τὰς τῶν

1 οὗτος H] αὐτὸς Morus 4 an συνεισάσεις? 13 τοῖς
 κεφαλαίοις del Sch., τῆς κοσμολογίας Us. 15 ἐπιτροπὴν m³

21 κνάμπτοντες Pl. et supra I 118, 28 25 τὰς — 28 διει-
 λήφασιν et 28 τῶν ψ. ε. τὰς solus leg. H (pauca Morus) 100 fere
 litt. inter ἀμείνους et διειλ. 26 πέμπουσai Morus 28 κα-
 τειλήφασιν Morus

λογικῶν ζώων γενέσεις καὶ εἰς τὰς τῶν ἀλόγων ὡς εἰς με-
γάλα μέρη ποιήσασθαι τὴν διαίρεσιν. τούτων δὲ ἐφ' ἐκά-
τερα τῶν λόγων τεταγμένων ἡ περὶ τῆς κοσμικῆς τάξεως
θεωρία τὴν μέσσην ἀπέλιπεν χώραν, εἰς ἣν ἀπὸ τῶν λήξεων
5 ἐπάνεισιν ὁ μῦθος καὶ ἀφ' ἧς εἰς τὰς γενέσεις κάτεισιν
τῶν ζώων καὶ τὰς τῶν ψυχῶν διαίρεσεις. αἱ γὰρ Μοῖραι
τούτων ἀμφοτέρων εἶδιν συναγωγολί, καὶ ταῖς λήξεσι τὰ
προσέηκοντα μέτρα καὶ ταῖς καθόδοις ἀπομερίζουσιν· διὸ καὶ
πᾶσα καθόδος τῆς μοιραίας δεῖται ποιήσεως καὶ πᾶσα λήξις
10 χείρων τε καὶ βελτίων. μέρη γὰρ ἔσμεν τοῦ παντός καὶ
ἡμεῖς· ἀνιόντες οὖν καὶ κατιόντες δεόμεθα τῶν Μοιρῶν, εἰ
καὶ ὅτε μὲν αὐτῶν μετέχομεν κατὰ τὰς ἁσωμάτους ἡμῶν
ζωὰς θειότερον τρόπον ὅτε δὲ κατὰ τὰς σωματικὰς δαιμονιώ-
τερον, καὶ ὅτε μὲν ὡς θεῶν (ἵνα τὸ δοκοῦν εἴπω σαφῶς)
15 ὅτε δὲ ὡς τὴν εἰμαρμένην εἰληχυῶν. αὗται δ' οὖν καὶ
τῶν ταῖς οὐρανίαις περιόδοις ἐπομένων ψυχῶν τὰς περιό-
δους καὶ τῶν τὰς χθονίας ἀνελιττουσῶν ἀφορίζουσιν. ἀλλὰ
ταῦτα μὲν καὶ εἰς ὕστερον· τῶν δὲ κεφαλαίων ταύτῃ διηρη-
μένων καὶ τῆς πάσης ἡμῖν ἐκπεφασμένης τοῦδε τοῦ μύθου
20 προθέσεως κατίδωμεν ἐκεῖνα λοιπόν, ὅσα τινὲς ὀχλεῖν εἰω-
θότες τὴν τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίαν ὑποκροῦν εἰώθασιν
f. 21r. περὶ | τῶν ἐν τῷ μύθῳ †ἐξηγήσεων.

Ὁ μὲν Ἐπικούρειος Κωλώτης ἐγκαλεῖ τῷ Πλάτῳ,
ὅτι τὴν ἀλήθειαν ἀφείλκε τὴν ἐπιστημονικὴν περὶ τὸ ψεῦδος
25 διατρίβει μυθολογῶν ὡς ποιητής, ἀλλ' οὐκ ἀποδεικνύς ὡς
ἐπιστήμων· καὶ ὅτι πρὸς ἑαυτὸν μαχομένως ἐν μὲν γε

1 καὶ H (l. dubitans)] τὰς δὲ Morus 8 ἀπομερίζουσιν

12. 14. 15 ὅτε 13 τότε 16 περιφοραῖς Us.

17 ante ἀφορ. erasum ὡν ut vid. 18 μὲν ss. m³ 22 τῶν

— 24 ἐπιστημο- (v. 1—3) soli l. Morus H; τῶν — ἐξηγήσεων

Morus] ... αν ... μν ... λημένων H (possis διηγήσεων aut παρει-

λημένων) 23 Ὁ μὲν <οὖν> Sch. | κολώτης H et ita semper

cf. Usener Epic. 410 Macrob. in somn. I 2, 3 sqq. et supra I

119, 2 26 μαχόμενος H

προοιμίους τῆσδε τῆς πραγματείας ἐλοιδόρησε τοὺς ποιητὰς
ὥς περὶ τῶν ἐν ᾿Αιδου φρικτὰ [τοῖς ἀκούουσιν] πλάσαντας
καὶ θανάτου φόβον ἐντεκόντας τοῖς ἀκούουσιν [p. 605^d],
ἐπὶ τέλει δὲ καὶ αὐτὸς μεθήρημοσεν τὴν φιλόσοφον μοῦσαν
εἰς τραγικὴν τῶν ἐν ᾿Αιδου πραγμάτων μυθολογίαν· τὸ γὰρ 5
στόμιον τὸ μυκώμενον ἐκεῖ καὶ οἱ διάπυρροι ἄγριοι τοῦ τυ-
ράννου δῆμιοι καὶ ὁ Τάρταρος καὶ ὅσα τοιαῦτα τίνα, φη-
σίν, τραγωδιοποιοῖς ἀπολέλοιπεν ὑπερβολήν; καὶ τὸ τρίτον,
ὅτι τοὺς τοιούσδε μύθους πολὺ τὸ μάταιον ἔχειν ἀναγκαῖον·
τοῖς μὲν γὰρ πολλοῖς οὐδὲ συνεῖναι δυναμένοις αὐτῶν εἰσιν 10
ἀσύμμετροι, τοῖς δὲ σοφοῖς οὐ δεομένοις ἀμείνοσιν ἐκ τῶν
τοιῶνδε γίνεσθαι δειμάτων περιττοί· πρὸς τίνας οὖν γρά-
φονται, παρ' αὐτῶν εἰπεῖν οὐκ ἔχοντες μάταιον ἀποφαίνουσιν
τὴν περὶ τὰς μυθολογίας ἑαυτῶν σπουδὴν. Ἡμεῖς δὲ πρὸς
τοὺς τοιούσδε λόγους οὐχ ὅσα μόνον ὁ φιλοσοφώτατος κατέ- 15
τεινεν Πορφύριος ἔχοιμεν ἂν ἀπαντῶντες λέγειν· οἷον ὅτι
ταῖς περὶ τῆς ἀθανασίας τῶν ψυχῶν ἀποδείξουσιν καὶ περὶ
τῆς ἐν ᾿Αιδου διατριβῆς αὐτῶν ἔπεται τὸν φιλόσοφον λέγειν
καὶ περὶ τῶν τόπων τῶν διαφόρων καὶ περὶ τῶν ἐν τούτοις 19
λήξεων, | κατὰ τὰ εἶδη τῆς ζωῆς παντοδαπῶν ὄντων τῶν f. 21 v.
παρεπομένων, ἃ δὴ προσέσθαι πάντως ἀναγκαῖον τοῖς παρα-
δεξαμένοις ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχάς, ὥς μαντικὴν διδόναι
τοῖς τὴν πρόνοιαν εἶναι θεμένοις ἀκόλουθον· καὶ ὅτι Πλά-
των οὐ πᾶσαν ἐκποδὸν ἐποίησεν μυθολογίαν, ἀλλὰ τὴν διὰ
τῶν αἰσχυρῶν καὶ ἀθέσμων πλασμάτων χωροῦσαν, οἷαν Ὅμη- 25
ρός τε καὶ Ἡρόδοτος ἐγραψάτην, καὶ οὐδὲ τὰ δείματα ταῦτα
<τὰ> ἐν ᾿Αιδου γυμνὰ τέθεικεν, τὰς ψυχὰς δεδιττόμενος καὶ
πρὸς θάνατον περιφόβους ἀποτελῶν, ἀλλὰ τοῖς ἀδίκους αὐτὰ

2 del. Sch.

6 διάπυρροι καὶ ἄγριοι (καὶ ex ai m³)

7 φασίν corr. Sch.

8 τραγωδιοποιοῖς cf. Schanz proll. ad

Plat. symp. § 2

13 αὐτῶν

20 ζωῆ[σ — 21 ἀναγ- pauca

legi

27 τὰ add. Us.

προτείνων πρὸς τὴν ἀδικίαν ἀπεργάζεται τοὺς ἀκούοντας
 εὐλάβεις, μονονουχὶ συνημμένον πλέκων· εἰ τὸ ἀδικεῖν ὑμῖν
 αἰρετόν, τὰ φρικωδέστατα τῶν κολαστηρίων ὑμῖν ἔστιν αἰ-
 ρετὰ· ταῦτα δὲ φεύγετε παντὶ σθένει· φευκτέον ἄρα ὑμῖν
 5 καὶ τὴν ἀδικίαν· καὶ ὅτι τὸ πλασματῶδες τοῦτο κατὰ φύ-
 σιν πῶς ἔστιν, διότι καὶ ἡ φύσις κρύπτεσθαι φιλεῖ καθ’
 Ἡράκλειτον· καὶ ὥς οἱ δαίμονες οἱ προστάται τῆς φύ-
 σεως διὰ δὴ τινων τοιούτων πλασμάτων ἡμῖν ἐκφαίνουσιν
 τὴν ἑαυτῶν δόσιν ὅναρ τε καὶ ὕπαρ, λοξὰ φθεγγόμενοι, δι’
 10 ἄλλων ἄλλα σημαίνοντες μεμορφωμένα τῶν ἀμορφώτων ἀφο-
 μοιώματα καὶ διὰ τῶν ἀνὰ λόγον ἄλλα σχημάτων, ὧν δὴ
 καὶ τὰ ἱερὰ πεπληρωθῆναι καὶ τὰ δρώμενα ἐν τοῖς τελεστη-
 ρίοις, ἃ καὶ δρᾶν αὐτῷ τῷ κρυφίῳ καὶ ἀγνώστῳ παρὰ τοῖς
 τελουμένοις. προσθετέον δὲ τούτοις καὶ ὅτι ταῖς ψυχαῖς
 15 νοεραῖς μὲν οὕσαις κατὰ τὴν ἑαυτῶν ὕπαρξιν καὶ λόγων
 f. 22 r. πλήρῃσιν | ἄσωμάτων καὶ νοερῶν, ἐνδυσασμέναις [δὲ] τὸν
 φανταστικὸν νοῦν καὶ ζῆν ἄνευ τούτου μὴ δυναμέναις ἐν
 τῷδε τῷ τόπῳ τῆς γενέσεως (ὥστε καὶ τῶν παλαιῶν τινας
 τοὺς μὲν φαντασίαν ταῦτόν εἶπεῖν εἶναι καὶ νοῦν, τοὺς δὲ
 20 καὶ διακρίναντας ἀφάνταστον νόησιν μηδεμίαν ἀπολείπειν) —
 ταύταις δ’ οὖν, ὥς εἵπομεν, γενομέναις ἀπαθέσι παθητικαῖς,
 ἀμορφώτοις μορφωτικαῖς, πρέπων ἔστιν τρόπος διδασκαλίας
 εἰκότως ὁ διὰ τῶν τοιῶνδε μύθων· οἷς πολὺ μὲν ἔστιν ἔν-
 δον τὸ νοερὸν τῆς ἁληθείας φέγγος, προβέβληται δὲ τὸ
 25 πλασματῶδες, ἀποκρύπτειν ἐκεῖνο κατὰ μίμησιν τῆς ἐν ἡμῖν
 φαντασίας ἐπιλυγαζούσης τὸν μερικὸν νοῦν. τὸ μὲν γὰρ
 μυθῶδες πᾶν ὅσον πέπλασται μόνον τοῖς κατὰ μόνην τὴν
 φαντασίαν ζῶσιν ἔστιν οἰκεῖον καὶ ὧν ἔστιν τὸ ὄλον ὁ
 παθητικὸς νοῦς, τὸ δὲ φανὸν τῆς ἐπιστήμης καὶ αὐτοφανὲς

7 fr. 10 Byw. 9 ἑαυτὴν ἑαυτῶν 10 exciditne ἐκφαί-
 νοντες post σημαίνοντες? 11 ἀνάλογον 16 δὲ] om. H διὰ
 Morus 26 ἐπιλυγαζούσης] ι- ir.

τῆς νοεράς <γνώσεως> τοῖς ἰδρύσασιν ἐν νοήσεσιν καθαραῖς
τὴν ἑαυτῶν ὄλην ἐνέργειαν· τὸ δὲ αὖ κατὰ μὲν τὸ ἕξω
πλασματῶδες, κατὰ δὲ τὸ ἕσω νοερὸν ἡμῖν δήπου λείπεται
σύζυγον εἶναι τοῖς τὸ συναμφοτέρων οὖσιν καὶ διττὸν ἔχουσι
νοῦν, τὸν μὲν ὃν ἐσμέν, τὸν δὲ ὃν ἐνδυσάμενοι προβεβλή- 5
μεθα. καὶ διὰ τοῦτο δήπου καὶ χαίρομεν ὥς συμφυέσι
τοῖς μύθοις· εὐφραίνεται γὰρ ὁ διττὸς ἐν ἡμῖν νοῦς, καὶ
ὃ μὲν τις ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἔνδον τραφεῖς ἐγένετο θεατῆς τῶν
ἀληθῶν, ὃ δὲ ὑπὸ τῶν ἕξω καταπλαγεὶς ἐπιτήδειος κατέστη
πρὸς τὴν εἰς ἐπιστήμην ὁδόν. ὥσπερ δὲ καὶ εἰ φανταστι- 10
κῶς ἐνεργοῦμεν, ὅμως δεῖ καθαραῖς χρῆσθαι φαντασίαις f. 22 v.
ἀλλ' οὐ μεμιασμέναις ὑπὸ τινων αἰσχυρῶν φαντασμάτων, οὕτω
δήπου καὶ τοὺς μύθους πρέπουσαν ἔχειν προσήκει καὶ τὴν
ἕξωθεν σκευὴν τοῖς ἔνδον νοεροῖς ἀγάλμασιν. διὸ καὶ Πλά-
των ἀπεσκευάζετο τὰς τῶν ποιητικῶν μύθων διαθέσεις, 15
ἀναπιμπλάσας τὰς ἀτελέστους ψυχὰς ὑπονοιῶν φορτικῶν. —
'Οτι δὲ καὶ εἰς τοὺς πολλοὺς δρωσιν οἱ μῦθοι, δηλοῦσιν αἱ
τελεταί. καὶ γὰρ αὗται χρώμεναι τοῖς μύθοις, ἵνα τὴν περὶ
θεῶν ἀλήθειαν ἄρρητον κατακλείωσιν, συμπαθείας εἰσὶν
αἵτιαι ταῖς ψυχαῖς περὶ τὰ δρώμενα τρόπον ἄγνωστον ἡμῖν 20
καὶ θεῖον· ὥς τοὺς μὲν τῶν τελουμένων καταπλήττεσθαι
δειμάτων θείων πλήρεις γιγνομένους, τοὺς δὲ συνδιατί-
θεσθαι τοῖς ἱεροῖς συμβόλοις καὶ ἑαυτῶν ἐκστάντας ὅλους
ἐνιδρῦσθαι τοῖς θεοῖς καὶ ἐνθεάζειν· πάντως που καὶ τῶν
ἐπομένων αὐτοῖς κρειττόνων ἡμῶν γενῶν διὰ τὴν πρὸς τὰ 25
τοιαῦτα συνθήματα φιλλαν ἀνεγειρόντων ἡμᾶς εἰς τὴν πρὸς
τοὺς θεοὺς δι' αὐτῶν συμπάθειαν. ἢ πῶς μετ' ἐκείνων
μὲν πᾶς ὁ περὶ γῆν τόπος μεστὸς ἦν παντοίων ἀγαθῶν,
ὧν θεοὶ προξενοῦσιν ἀνθρώποις, ἄνευ δὲ ἐκείνων ἄπνοα
πάντα καὶ ἄμοιρα τῆς τῶν θεῶν ἐστὶν ἐπιλάμψεως; Ἀλλὰ 30

1 γνώσεως add. Us. 4 τὸ Us. (cf. Pl. Alc. I 130^a symp. 209^b Tim. 87^e)] τε 5 τὸν μὲν 6 ὧν ὥς 12 ὑπὸ τινων H (l. ὑπ)] ὑποτυπώσεσι τῶν Morus 14 cf. Pl. symp. 215^b

τῶν μὲν μύθων τὰς αἰτίας καὶ ἐν τοῖς Περι τῶν μυθι-
κῶν συμβόλων ἐξειργάσμεθα. τούτων δὲ ἡμῖν τέλος ἔχόν-
των ἐπ' αὐτὸν ἤδη τὸν Πλατωνικὸν μῦθον χωρεῖν ἀναγκαῖον.

Ἄλλ' οὐ μέντοι σοι, ἦν δὲ ἐγώ, Ἀλκίνοῦ γε ἀπό-
5 λογον ἐρῶ, ἀλλὰ Ἀλκίμου μὲν ἀνδρός, Ἡρόδου τοῦ
Ἀρμενίου, τὸ γένος Παμφύλου [p. 614^b].

Τὰς περὶ τὸν τόπον τοῦτον τῶν πρὸ ἡμῶν διαφορὰς
καὶ παντοίας διαστροφὰς θαυμάσειεν ἂν τις. ὦν ο[ὐ μὲν
οὐ] τὸν Ἡρά φασιν εἶναι τὸν πατέρα τοῦ μύθου τοῦδε
10 παντός, ἀλλὰ Ζωροάστρην, καὶ ὥς τοῦδε τοῦ ὀνόματος
ἐγκειμένου τὴν γραφὴν ἐκδεδώκασιν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἐπι-
κούρειος Κωλώτης, οὗ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν. καὶ
αὐτὸς ἐνέτυχον Ζωροάστρου βιβλίοις τέτρασι Περι φύ-
σεως, ὦν τὸ προοίμιόν ἐστι· Ζωροάστρης ὁ Ἀρμενίου
15 Πάμφυλος τάδε λέγει, ὅσα τε ἐν πολέμῳ τελευτή-
σας παρὰ θεῶν ἐδάη καὶ ὅσα ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας.
ἐν δὲ μέσοις αὐτοῖς πρὸς Κῦρον προσφωνῶν δῆλός ἐστι
τὸν βασιλέα· τίνα δὲ τὸν Κῦρον, οὐ διασαφεῖ. τῶν δὲ ἐν-
ταῦθα λεγομένων οὐδενὸς ἐπ' ὀνόματος μέμνηται πλὴν τῆς
20 Ἀνάγκης· ταύτην δὲ εἶναι τὸν ἄερα φησίν. ἀστρολογικῶν
δὲ ἐστι θεαμάτων τὰ βιβλία γέμοντα· καὶ πού καὶ ἀντι-
λέγειν δοκεῖ πρὸς τὴν ἐν Πολιτικῷ [p. 269^e] ἀνακύκλησιν.
ὥστ' ἄδηλον εἰ ἀπὸ τούτων οὗτος ὁ μῦθος ἔσχε τὴν ἀφορ-
μὴν, καὶ εἰ Ζωροάστρης ἀντὶ τοῦ Ἡρόδου ἐγγράπτο ἐν τοῖς
25 ἀντιγράφοις· πλὴν ὅτι τὸν ἥλιον ἐκεῖνα μέσον οἶδε τῶν
πλανήτων, ὁ δὲ τὸν μῦθον τοῦτον ἄδων ὑπὲρ σελήνην
εὐθύς, δῆλόν ἐστιν τοῖς ἐκεῖνά τε εἰδόσιν καὶ τούτων ἀκροα-

1 μύθων — τῶν im. m³ 4 μέντοι exp. m³? | δε] δ' Pl.

5 ἄλλ' Pl. 6 ἄρμενίου (ε ex ο?) 8 ὦν — οὐ] οὔτε
γὰρ H^a οἱ μὲν οὐ H^b Morus (l. ὦν) 14 ἄρμενίου | Cf. Clem. Al.

str. V 14 Arnob. I 52 23 ἐχ^εω^ε (ω ex ο m¹, ss. m³)

24 εἰ ss. m³ 26 πλανήτων (~ pos. m³)

σαμένους· ὥστ' οὐκ ἂν ὁ Πλάτων ἀπ' ἐκείνων εἴη τόνδε
 τὸν μῦθον συνθεῖς. Οὐ δὲ τὸν Ἥρα μὲν ὁμολογοῦσιν γε-
 γραφθαι καὶ Ζωροάστρου γενέσθαι τοῦτον διδάσκαλον, ὥσπερ
 Κρόνιος, τὸν Πάμφυλον τὸ γένος τινὰ τρόπον τῷ Ζωρο-
 ἀστρῇ συνείροντες (εἰ μὴ ἄρα οὐ τῷ Πέρσῃ φαῖεν ἂν, ἀλλὰ 5
 τῷ Παμφύλῳ, τούτῳ δὴ ἐκείνῳ οὗ τοῖς περὶ φύσεως f. 23 v.
 εἶπομεν βιβλίοις ἐντυχεῖν)· οὐ δὲ Ἡρὸς υἱὸν Εὐμαίωνα τὸν
 διηγούμενον γράφοντες καὶ πῶς τὸ ἐξῆς ἄνευ ἄρθρου συν-
 τάξωσιν τῷδε τῷ ὀνόματι λέγειν οὐκ ἔχοντες, οὐκ εἰωθότων
 τῶν παλαιῶν ἄνευ τούτου κατὰ γενικὴν πτώσιν πατέρας 10
 συνάπτειν· οὐ δὲ οὐκ Ἀρμένιον τὸν πατέρα φάσκοντες, ἀλλὰ
 διὰ θατέρου τῶν βραχέων Ἀρμόνιον, σμικρόν τι περὶ τὸ
 ὄνομα πλημμελοῦντες (καὶ εὗρομεν καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἐκεί-
 νου Ζωροάστρου βιβλίοις Ἀρμόνιον τὸν πατέρα γεγραμμένον)·
 οἶδα δὲ ἔγωγέ τινας καὶ Ἀρμένιον τὸν Ἥρα λέγοντας, οὓς 15
 ἐρωτᾶν δεῖ, πῶς τὸν Ἀρμένιον Πάμφυλον εἶναι φησιν τὸ
 γένος· εἰ καὶ ἡμῖν ἄνδρες αἰδοῖοι τοῦτο ὑπέλαβον, Θεό-
 δωρον λέγω τὸν Ἀσιναιῖον. ἀλλ' ὅπερ ἔφην, φέρονται
 μὲν ἄλλως ἄλλοι τῶν πρὸ ἡμῶν· τὸ δ' ἀληθὲς Ἥρα μὲν
 εἶναι τὸν ἄγγελον τοῦ μύθου τοῦδε, πατέρα δὲ αὐτῷ τοῦ- 20
 νομα λέγειν Ἀρμένιον, γένος δὲ ἐκ Παμφυλίας· ἵνα δὴ καὶ
 τὰ περὶ τὸν Ἀρδιαῖον εἰδέναι σαφῶς ἔχοι καὶ τὴν τυραννι-
 κὴν ἐκείνου ζωὴν καὶ τὰ μιάσματα τῶν ἐν Παμφυλίᾳ
 τυράννων ἐνὸς γεγονότος. εἴτε δὲ ἔχει τὰ τῆς ἱστορίας οὕ-
 τως εἴτε καὶ μὴ, ζητεῖν ἄτοπον, τοῦ Πλάτωνος τὰ τοιαῦτα 25

3 καὶ ss. | καὶ γενέσθαι

4 τὸν πάμφυλον | ζωροάστρῃ

5 nonne ἂν delendum?

6 -σεως — 9 λέ- l. Morus H,

ipse l. haec: ³⁵. ὃν ἐν ¹⁵. ἐνον γρ'. ¹². τοξεησάνεν ἄρ. . . οὐσυντάξ ¹⁸. γειν 7 εὐνόμονα Morus | μυθὸν post τὸν H^a, del.H^b 8 -τες καὶ εἰπας (sic, πως Morus) om. H^a | ἄρθου H |συντάξας H^a συντάξουσιν Morus 9 τῷδε τῷ H] τῷ αὐτῷ Morus10 κατὰ] καὶ H^a | πτώσιν τοὺς H] π. . . (an τοὺς ss.?)

12 Ἀρμονίου πατρός dicit Plut. qu. conv. IX 5, 2 14 ἀρμό-

νιον (o prius ir.) | τὸν — 15 Ἀρμένιον im. 20 ἄγγελον

πλάττοντος μὲν οὐδαμῶς, κατὰ δὲ τὴν χρεῖαν τῶν προκει-
 μένων ἀεὶ παραλαμβάνοντος καὶ χρωμένου πᾶσι μετὰ τῆς
 πρεπούσης περιβολῆς καὶ οἰκονομίας, ὥς καὶ τῇ Μαντινικῇ
 ξένῃ καὶ τῷ κατὰ τὸν Γύγου πρόγονον διηγῆματι καὶ τῷ
 5 κατὰ τοὺς Ἀτλαντίνους λόγῳ καὶ πᾶσι τοῖς ὁμοίοις.

Τοῦ δὲ Κωλώτου ψυχρευομένου κατὰ τὴν λέξιν ὄντως
 f. 24r. καὶ ἐπικαλοῦντος τῇ εἰσβολῇ τοῦ διηγῆματος | ὥς μειρα-
 κιώδει διὰ τὰ Ἀλκίνου τε καὶ Ἀλκίμου παρὰ ἄλληλα κεί-
 μενα ὀνόματα, καλῶς μὲν καὶ ὁ Πορφύριος αὐτὸν ἐπερ-
 10 ράπισεν ὥς ἄγευστον λογογραφικῆς καὶ σοφιστικῆς χάριτος
 καὶ μούσης Ἀττικῆς, ὁμοῦ δὲ ὀνειδίσας αὐτῷ καὶ ὅτι Κω-
 λωτάριον αὐτὸν ὁ διδάσκαλος ἐκάλει θαμὰ καὶ οὐκ ὀρθῶς
 ἤκουεν ὑποκοριζομένου τοῦ Ἐπικούρου τὸν Κωλώτην· οὐ
 μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνο ρητέον, ὅτι τοῖς μυθικοῖς πλάσμασι μά-
 15 λιστα δεῖ ποιητικῆς χάριτος, ἐπεὶ καὶ πολλῆς μετέχουσιν τῆς
 τοιαύτης ἰδέας, πρὸς δὲ ποίησιν εὐδοκιμεῖ τὰ τοιαῦτα μά-
 λιστα, καὶ τῶν τοῦ κάλλους σχημάτων ἐστὶν ἐκείνη διακορῆς.
 Ὁ μὲν οὖν Ἀλκίνου ἀπόλογος δηλοῖ τὴν ἐν Ἀλκίνου τοῦ
 Ὀδυσσεῶς νέκυιαν, οὗ δὴ τὰ ἐν Ἄιδου διηγεῖται θεάματα
 20 καὶ ὅσα εἶδεν καὶ οἷα ἀκήκοεν τοῖς σφαγίοις χρησάμενος
 καὶ τῷ αἵματι τῷ ψυχουλκῷ. καὶ γὰρ ἐπὶ πάντων τῶν
 τοιῶνδε διηγημάτων ἐξενίκησεν ὥς ἐπὶ παροιμίας τὸν Ἀλ-
 κίνου ἀπόλογον λέγειν. τοῦ δὲ προκειμένου μύθου καὶ αὐ-
 τοῦ τὰ ἐν Ἄιδου ἱποιομένου φράζειν, εἰκότως ἀντιπαρα-

3 symp. 206^d 4 rp. II 359^d ss. et Tim. 24° Crit. 108°

6 κολώιτου | οὕτως Us. 7 ὥς — 11 δὲ pauca dispexi

8 τὰ H^b] τὸν H^a τὸ Morus | τε Morus, om. H | παρὰ ἄλλη
 legi 9 ἀπερράπισεν Morus 10 λόγον γραφικῆς καὶ στρο-

φικῆς Morus; legi λο...γραφ...ῃ...|φικῆς 11 cf. Plut.

adv. Col. initium 12 ὀρθῶς H (non I.)] ἄλλως Morus

13 ἐπικούρου H (I. ἐπικ-)] ἐπικαλοῦντος Morus 14 κἀκεῖνο H]

κἀκεῖνα | ^{μν} ἡθικοῖς cf. schol. Pl. 20 ἶδεν m¹, ex i fecit ei et

del. m³ 22 ἐπὶ ss. m³ 24 προσποιούμενον Sch. προθε-
 μένου Us.

τείνων αὐτὸν ἐνδείκνυται τῷ Ἀλκίνοῦ ἀπολόγῳ, τοσοῦτον
μόνον ὑπαλλάξας, ὅτι ἐκεῖ μὲν ὁ ἀκούων Ἀλκίνοους ἦν οὐ
πολεμικὸς ἀνὴρ, ἀλλ' εἰς εἰρήνην βλέπων καὶ τρυφήν, ὁ δὲ
τὸν μῦθον τοῦτον διηγησάμενος καὶ αὐτὸς ἀπαγγείλας ἄλ-
κιμός τις ἦν, ἐν πολέμῳ τε ἀποθανὼν καὶ τὰ κατὰ πόλεμον 5
ιδὼν, ἅπερ ἀπήγγειλεν, χωρισθείσης αὐτῷ τῆς ψυχῆς ἐκ
τοῦ σώματος. ἔχοι δ' ἂν τι πλεον, ὥς καὶ | [ἄλλοθι f. 24 v.
ἐπι]έσαμεν, ἢ τῶν διηγημάτων τούτων εἰσβολὴ πρὸς ἐνδειξιν,
ὅτι τὴν μὲν ἐκείνου νέκυιαν οὐκ ἀπεδέχετο, σκιαῖς [ἀπ]εικά-
ζουσαν τὰς ἐν Ἄιδου ψυχάς, καὶ τὸν ἐν γῇ ὄντα ἀνδρειό- 10
τατον ποθοῦντα τὴν ἐν[θάδε ζω]ὴν εἰσάγουσαν, καὶ πάντα
ὅσα ἐν [ἐκείνοις] ἐπιστάσεως ἡξίωσεν κατατείνουσιν· ταύτην
δὲ ὄντως ἀνδρικοῦ φησὶν ἀνδρὸς εἶναι, ταῖς ὁσίαις ψυχαῖς
τὸν ἐκεῖ τόπον μακαριστὸν ἀποδιδούσαν καὶ ταῖς ἀνοσίοις
κολαστικόν, καὶ οὐ τὸν τόπον αὐτὸν ἀλλὰ τὴν ζωὴν αἰτιω- 15
μένην· μόνον οὐχὶ σαφῶς τὸν Σωκράτην λέγων οὐχὶ τὸν
ποιητικὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν πολιτικὸν διαθήσειν τὴν διή-
γησιν ταύτην καὶ οὕτω μυθολογήσειν ὥς προσήκει τοῖς
ἀνδριζομένοις καὶ πρὸς θάνατον ἔχουσιν ἀδεῶς, ἀλλ' οὐ
τοῖς φρίττειν εἰθισμένοις τὸν Ἄιδον. καὶ γὰρ ὁ τοῦ μύθου 20
πατήρ τοιόσδε τις ἦν γεννάδας ὥς ἀληθῶς καὶ ψυχὴν ἔχων
σώματος ὑπερορῶσαν καὶ πρὸς τὸ ἄνω βλέπειν ἐπιτηδεῖαν
καὶ δι' ἧς ἀλκῆς, κατὰ τὸ λόγιον, χωριζομένην ἀπὸ τῶν
ὕλικῶν ὀργάνων καὶ εἰς τὸ ἄναντες εὐθὺν τοῦ οὐρανοῦ χω-
ροῦσαν. ἢ δὴ καὶ τὰ ἐξῆς παρίστησιν· 25

5 πορείαν Sch. (κατὰ ss., de κατὰ monet Rad.) 7 cf. I
118, 5 8 εἴπαμεν H, legi ¹⁰. ἐσ. . . ἐν ἡ τῶν διηγη ²⁰. σε-
δειξιν ὅτι τ ¹¹. νεκυιαν οὐκ ἀπεδέχετο ⁶ | . . . εἰκάζουσιν etc. ἐκ
τῶν ἐπαγομένων τούτων διηγ. αὐτὸν ἔ. Morus pessime
9 ἐκείνου Us.] ἐκείνην H νεκρῶν Morus | εἰκάζουσιν H 10 ἐν
γῇ ὄντα solus l. Morus 11 τὴν ἐν Ἄιδου δίκην H τὴν ἐν σώ-
ματι νίκην Morus cf. Od. 2 488 ss. 12 suppl. Sch. (αὐτοῖς
Morus) | ταύτην Morus] αὐτὴν H 14 μακάριστον | ἀποδι-
δοῦσαν ss. m³ 16 λέγων] λέγειν 18 προσήκειν 23 δι' ἧς
(voluitne δι' ἧς?) cf. de or. chald. 52

ὅς ποτε ἐν πολέμῳ τελευτήσας ἀναιρεθέντων
δεκαταίων τῶν νεκρῶν ἤδη διεφθαρμένων ὑγιῆς
μὲν ἀνηρέθη, κομισθεὶς δὲ οἴκαδε μέλλων θάπτε-
σθαι δωδεκαταῖος ἐπὶ τῇ πυρᾷ κείμενος ἀνεβίω
5 [p. 614^b].

Τὴν μὲν περὶ τῶν ἀποθανεῖν δοξάντων, ἔπειτα ἀνα-
βιούντων ἱστορίαν ἄλλοι τε πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἤθροισαν
καὶ Δημόκριτος ὁ φυσικὸς ἐν τοῖς Περὶ τοῦ Ἄιδου
f. 56 r. γράμμασιν. καὶ τὸν | θανμαστὸν ἐκεῖνον Κωλώτην, τὸν
10 Πλάτωνος ἐχθρόν, Ἐπικούρειον ὄντα πάντως ἔ[δ]ει [τὰ τοῦ]
καθηγεμόνος τῶν Ἐπικουρ[είων] δ[όγματα] μὴ ἀγνοῆσαι
μηδὲ ἀγνοήσαντα ζητεῖν, πῶς τὸν ἀποθανόντα πάλιν ἀνα-
βιῶναι δυνατόν. οὐδὲ γὰρ ὁ θάνατος ἦν ἀπόσβεσις, ὥς
ἔοικεν, τῆς συμπάσης ζωῆς τοῦ σώματος, ἀλλ' ὑπὸ μὲν πλη-
15 γῆς τινος ἴσως καὶ τραύματος παρεῖτο, τῆς δὲ ψυχῆς οἱ
περὶ τὸν μυελὸν ἔμμενον ἔτι δεσμοὶ κατερριζωμένοι καὶ ἡ
καρδιά τὸ ἐμπύρευμα τῆς ζωῆς εἶχεν ἐγκείμενον τῷ βάθει·
καὶ τούτων μενόντων αὖτις ἀνεκτίσατο τὴν ἀπεσβηκυῖαν
ζωὴν ἐπιτήδειος πρὸς τὴν ψύχωσιν γενόμενος. καὶ γὰρ ἐφ'
20 ἡμῶν τινες ἤδη καὶ ἀποθανεῖν ἔδοξαν καὶ μνήμασιν ἐνετέ-
θησαν καὶ ἀνεβίωσαν καὶ ὥφθησαν οἱ μὲν ἐγκαθήμενοι
τοῖς μνήμασιν, οἱ δὲ καὶ ἐφεστῶτες· καθάπερ δὴ καὶ ἐπὶ
τῶν πάλαι γεγονότων ἱστοροῦνται καὶ Ἀριστέας ὁ Προ-
κοννήσιος καὶ Ἐρμόδωρος ὁ Κλαζομένιος καὶ Ἐπι-
25 μενίδης ὁ Κρής, μετὰ θάνατον ἐν τοῖς ζῶσιν γενόμενοι.
καὶ τί δεῖ πολλὰ λέγειν; ὅπου γε καὶ ὁ μαθητὴς Ἀριστοτέ-

8 cf. Mullach Democr. fr. p. 113 9 τὸν Πλάτωνος Sch.]
τοῦ πλάτωνος 10 ἐχθρόν Wyttenbach] ἑταῖρον Morus Maius
(8 litt. sp.) | ἐπικούρειον 11 ἐπικ'. q. ov. δ legi | ντων ante μη
Maius 13 ἀπόσβεσις | ἐπικούρειον Maius (l. & . . | βεσις)] ἀπο-
σάλευσις Morus 16 cf. Pl. Tim. 73^d 19 ἐπιτήδειος — γενόμενος]
ἐπιτήδειον — γενόμενον (ἐπιτηδείαν — γενομένην ed. Morus)

21 ἀνεξίωσαν 22 ἐφεστῶτες] ἐστῶτες 24 Ἐρμότιμος Rohde
cf. Plin. n. h. VII 174 s. 25 γενόμενοι Morus] γενόμενος

λους Κλέαρχος ἱστορίαν τινὰ τοιαύτην πρῶτος παραδέδωκεν
θανυμασίαν.

Κλεώννυμος ὁ Ἀθηναῖος, φιλήκοος ἀνὴρ τῶν ἐν φιλο-
σοφίᾳ λόγων, ἑταίρου τινὸς αὐτῷ τελευτήσαντος περιαλγῆς
γενόμενος καὶ ἀθυμήσας ἐλιποψύχησέν τε καὶ τεθνάναι 5
δόξας τρίτης ἡμέρας οὔσης κατὰ τὸν νόμον προϋτέθη· περι-
βάλλουσα δὲ αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ πανύστατον ἀσπαζομένη,
τοῦ προσώπου θοιμάτιον ἀφελούσα καὶ καταφιλοῦσα τὸν f. 56 v.
νεκρὸν ἥσθετο βραχείας ἀναπνοῆς αὐτῷ τινος ἐγκειμένης.
περιχαρῇ δὲ αὐτὴν γενομένην ἐπισχεῖν τὴν ταφὴν· τὸν δὲ 10
Κλεώννυμον ἀναφέροντα κατὰ μικρὸν ἐγερωθῆναι καὶ εἰπεῖν, ὅσα
τε ἐπειδὴ χωρὶς ἦν καὶ οἶα τοῦ σώματος ἴδοι καὶ ἀκούσειεν.
τὴν μὲν οὖν αὐτοῦ ψυχὴν φάναι παρὰ τὸν θάνατον οἶον ἐκ
δεσμῶν δόξαι τινῶν ἀφειμένην τοῦ σώματος παρεθέντος με-
τέωρον ἀρωθῆναι, καὶ ἀρωθεῖσαν ὑπὲρ γῆς ἰδεῖν τόπους ἐν αὐτῇ 15
παντοδαπούς καὶ τοῖς σχήμασι καὶ τοῖς χρώμασιν καὶ θεύ-
ματα ποταμῶν ἀπρόσοπτα ἀνθρώποις· καὶ τέλος ἀφικέσθαι
εἰς τινα χῶρον ἱερὸν τῆς Ἑστίας, ὃν περιέπειν δαιμονίας
δυνάμεις ἐν γυναικῶν μορφαῖς ἀπειρηγῆτοις. εἰς δὲ ἐκείνον
αὐτὸν τὸν τόπον καὶ ἄλλον ἀφικέσθαι ἄνθρωπον καὶ ἀμ- 20
φοῖν τὴν αὐτὴν γενέσθαι φωνήν· μένειν τε ἡσυχῇ καὶ ὁρᾶν
τὰ ἐκεῖ πάντα. καὶ δὴ καὶ ὁρᾶν ἄμφω ψυχῶν ἐκεῖ κολά-
σεις τε καὶ κρίσεις καὶ τὰς αἰὶ καθαιρομένας καὶ τὰς
τούτων ἐπισκόπους Εὐμενίδας· ἔπειτα κελευσθῆναι ἀποχω-
ρεῖν, καὶ ἀποχωρήσαντας ἀλλήλους ἐπανερέσθαι τίνες εἶεν, 25
καὶ εἰπεῖν ἀλλήλοις τὰ ὀνόματα καὶ τὰς πατρίδας, τὸν μὲν
Ἀθήνας καὶ Κλεώννυμον, τὸν δὲ Συρακούσας καὶ Λυσίαν,
καὶ ἀλλήλοις παρακελεύεσθαι ζητῆσαι πάντως ἐκάτερον,

8 τοῦ <τε> Rohde | -σα — 11 ἐγερω- pauca legi 10 δὲ
suadet spatium] δ' Morus | ἀφῆν Maius 12 τοῦ σώματος καὶ
οἶα Rohde 13 αὐτοῦ 17 ἀπρόσοπτα corr. Us. 20 an
αὐτὸν? 24 cf. Verg. Ae. VI 555 sqq. 25 ἐπανέρεσθαι:
cf. Schanz praef. Phaedri § 8

ἐὰν εἰς τὴν θατέρου πόλιν ἀφίκηται, τὸν ἀπ' ἐκείνης ὠρ-
μημένον. καὶ μετὰ χρόνον οὐ πολλὸν ἐλθεῖν μὲν Ἀθήναζε
τὸν Λυσίαν, πόρρωθεν δὲ αὐτὸν ἰδόντα τὸν Κλεώνυμον
4 ἀναβοῇσαι τοῦτον εἶναι τὸν Λυσίαν, καὶ τοῦτον ὡσαύτως
f. 57r. ἐπιγνώναί τε πρὶν προσέλθῃ καὶ τοῖς παροῦσιν εἰπεῖν
τοῦτον εἶναι τὸν Κλεώνυμον.

Ταῦτα μὲν ὁ Κλεάρχου λόγος· ἱστορεῖ δὲ καὶ Ναυ-
μάχιος ὁ Ἑπειρώτης, ἀνὴρ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πάππων
γεγονώς, Πολύκριτον Αἰτωλὸν ἐπιφανέστατον Αἰτωλῶν καὶ
10 Αἰτωλαρχίας τυχόντα καὶ ἀποθανεῖν καὶ ἀναβιβῶναι μηνὶ
μετὰ τὸν θάνατον ἐνάτῳ, καὶ ἀφικέσθαι εἰς ἐκκλησίαν κοι-
νὴν τῶν Αἰτωλῶν καὶ συμβουλευσαι τὰ ἄριστα περὶ ὧν
ἐβουλευόντο· καὶ τούτων εἶναι μάρτυρας Ἰέρωνα τὸν Ἐφέ-
σιον καὶ ἄλλους ἱστορικοὺς Ἀντιγόνῳ τε τῷ βασιλεῖ καὶ
15 ἄλλοις ἐαυτῶν φίλοις ἀποῦσι τὰ συμβάντα γράψαντας. Καὶ
οὐ τοῦτον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Νικοπόλει τῶν οὐ πρὸ
πολλοῦ τινα γεγονότων, Εὐρύνου ὄνομα, ταῦτον παθεῖν,
καὶ ταφέντα πρὸ τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἀνα-
βιβῶναι μετὰ πεντεκαίδεκάτῃν ἡμέρᾳ τῆς ταφῆς καὶ λέγειν,
20 ὅτι πολλὰ μὲν ἴδοι καὶ ἀκούσειεν ὑπὸ γῆς θαυμαστά,
κελευσθῆναι δὲ πάντα ἄρρητα φυλάττειν· καὶ ἐπιβιβῶναι
χρόνον οὐκ ὀλίγον καὶ ὁφθῆναι δικαιότερον μετὰ τὴν ἀνα-
βίωσιν ἢ πρότερον. Προστίθῃσιν δὲ καὶ τρίτον ἄλλον χθές,
ὥς φησιν, γεγονότα, Ροῦφον τὸν ἐκ Φιλίππων τῶν ἐν Μακε-
25 δονίᾳ, τῆς δὲ ἐν Θεσσαλονίκῃ μεγίστης ἀρχιερωσύνης ἀξιω-
θέντα· τοῦτον γὰρ ἀποθανόντα τρίτατον ἀναβιβῶναι καὶ ἀνα-
βιοῦντα εἰπεῖν, ὅτι ὑπὸ τῶν χθονίων ἀναπεμφθείη θεῶν,
ἵνα τὰς θέας ἐπιτελέσῃ τῷ δήμῳ, ὃς ὑποσχόμενος ἐτύγχανεν,

5 -γνώναί τε et καὶ et -σ παροῦσιν solus l. Morus | expectes
προσελθεῖν (l. προσέ. . η), at cf. ad f. 6^r 7 ταῦτα solus l.
Morus 7 ἱστόρησε καὶ m¹, εἰ δὲ supra σε m³ 8 cf. Phleg.
mir. 2 16 τῶν Morus] τὸν 26 τρίτατον ex τρίτον m³
28 ἐπιτελέσῃ Morus, possis ἐπιτελέσαι

καὶ μέχρι τῆς ἐκείνων συμπληρώσεως ἐπιβιοῦντα αὐτῶν |
ἀποθανεῖν. Καὶ τὸν κολοφῶνα τούτων ὑπάρχειν Φιλίν- f. 57 v.
νιον κατὰ τοὺς Φιλίππου βασιλεύσαντος χρόνους. εἶναι δὲ
αὐτὴν θυγατέρα Δημοστράτου καὶ Χαριτοῦς τῶν Ἀμφιπολι-
τῶν νεόγαμον τελευτήσασαν· ἐγγάμητο δὲ Κρατερόν. ταύ- 5
την δ' οὖν ἔκτω μηνὶ μετὰ τὸν θάνατον ἀναβιδῶναι καί
τινι νεανίσκῳ Μαχάτῃ, παρὰ τὸν Δαμόστρατον ἀφικομένῳ
ἐκ Πέλλης τῆς πατρίδος, λάθρα συνεῖναι διὰ τὸν πρὸς αὐ-
τὸν ἔρωτα πολλὰς ἐφεξῆς νύκτας καὶ φωραθεῖσαν αὐτῶν
ἀποθανεῖν, προειποῦσαν κατὰ βούλησιν τῶν ὑποχθονίων 10
δαιμόνων αὐτῇ ταῦτα πεπραῆχθαι, καὶ ὁρᾶσθαι πᾶσι νεκρὰν
ἐν τῇ πατρὶά προκειμένην οἰκίαν· καὶ τὸν πρότερον αὐτῆς
δεξάμενον τὸ σῶμα τόπον ἀνορυχθέντα κενὸν ὀφθῆναι τοῖς
οἰκέλοις, ἐπ' αὐτὸν ἐλθοῦσιν δι' ἀπιστίαν τῶν γεγονότων·
καὶ ταῦτα δηλοῦν ἐπιστολὰς τὰς μὲν παρὰ Ἰππάρχου, τὰς 15
δὲ παρὰ Ἀρριδαίου γραφείσας τοῦ τὰ πράγματα τῆς Ἀμφι-
πόλεως ἐγκεχειρισμένου πρὸς Φίλιππον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ
ἐκ τῶν ἱστοριῶν.

Ζητοῦντος δὲ τοῦ Κωλώτου, πῶς οὐ διεφθάρη τὸ σῶμα
σαπὲν ἐν τοσαύταις ἡμέραις τοῦ Ἡρός, καὶ ταῦτα ψυχῆς 20
μὴ παρούσης, ἔδει καὶ ἡμεῖς ἂν φήσαιμεν ἐπιλογίζεσθαι,
πρῶτον ὅτι θαυμαστὸν οὐδὲν καὶ συμπαγῆναι τὸ σῶμα τὴν
ἀρχὴν οὕτως, ὥστε ἄτροφον εἰς πλείους ἡμέρας ἀρκεῖν καὶ
δυσδιάλυτον ὑπάρχειν· ὅπου γε καὶ βοτάναι θυμωόμεναι
τινες παρέχονται διαμένον ἐπὶ πλεῖστον ὅσον χρόνον τὸ σῶμα 25
τῶν μὴ τρεφομένων, καὶ ὅπερ αὐταὶ | εἰσιν ἔξωθεν, τοῦτο f. 58 r.
καὶ πρὸς φυσικὴν σύστασιν προσιέναι τισὶ τῶν σωμάτων
αὐτῶν παραδόξως· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὕτως

2 ἀποθανεῖν — ὑπάρχειν solus l. Morus | τούτων l. Morus
(ed. τούτον, unde τούτοις Us.) | φιλίννιον l. Mai ego, Φιλόναιον
Morus 4 αὐτὸν πατέρα l. Mai, nil ego 8 λάθρα
16 τοὺς — 17 ἐγκεχειρισμένους, corr. Rohde 19 κολώτου ut
semper 26 usque ad καὶ γὰρ solus l. Morus, cui non prorsus
confido | εἰσιν] an δρῶσιν? 28 αὐτῶν] an εὐθὺς?

ἔχειν καὶ ὅσα δὴ τισιν διὰ τινων βοτανῶν ἢ λίθων δυνάμεις
 ὑπάρχει, ταῦτα ἔχει ἐκ τῆς φυσικῆς ἐνόντα κατασκευῆς· καὶ
 τοῖς ὀφθαλμοῖς τινες χυλὸν ἐνιέντες στρύχνου καὶ ποῶν ἄλ-
 λων εἶδωλα ἅττα δαιμόνων ἐν ἄερι καθορῶσιν· καὶ τινες ἄνευ
 5 τῆς ἐπιτεχνήσεως ταύτης πάσχουσιν ταυτόν, καὶ προορατικοὶ
 γίνονται τοῦ μέλλοντός τινες ἐκ τῶν καλουμένων ἀπογεύ-
 σεων, ἄλλων φύσει τὴν δύναμιν ταύτην ἐχόντων. Πρὸς δὲ
 αὖ τούτοις κἀκεῖνο ρητέον, ὅτι δὴ πάντως ὑπελείπετό τι ζώ-
 πυρον περὶ τὴν καρδίαν, τοῦ ἄλλου σώματος διὰ τὴν πληγὴν
 10 νεκρωθέντος, ὅπερ ὕστερον παυσαμένων τῶν ἐπὶ τῇ πληγῇ
 πόνων ἀπ' αὐτῆς ἀρξάμενον καὶ εἰς πᾶν τὸ σῶμα διέδωκεν
 τοῦ ψυχωθῆναι δύναμιν. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν γίνεσθαι
 τι τοιοῦτον, ὅπου γε καὶ τὰς χελιδόνας φασὶν ἐν κοιλότησιν
 δένδρων ὅλην τὴν τοῦ χειμῶνος ὥραν νεκρωθείσας ζῆν, καὶ
 15 παυσαμένης τῆς τοῦ ἀέρος ψύξεως κινεῖσθαι καὶ ἐκτινάσσειν
 τὴν νέκρωσιν· καὶ ὅφεις ταυτόν πάσχειν ἐν τοῖς ἑαυτῶν
 φωλεοῖς καὶ διαμένειν ἀκινήτους καὶ αὖθις ἀναβιώσκεσθαι,
 μενούσης ἔνδον τῆς ζωτικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ ἀποψυχθέντα
 παρελθούσης τῆς ἔξωθεν βίας ἀναζωπυρούσης. Ἐφ' ἅπασιν
 20 δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τοῦτο προσθετέον, ὅτι τὴν ὅλην ταύ-
 την ἱστορίαν εἰς δαιμονίαν μηχανὴν ὁ Πλάτων ἀνέπεμψεν·
 f. 58v. δηλοῖ | [δὲ καὶ τὸ κελεῦ]σαι τὸν ἄγγελον τοῦτ[ον τοὺς
 δικαστὰς τὰ τ]ῶν ἐκεῖ πάντα καθορᾶν καὶ [ἀπαγγ]έλλειν
 τοῖς ἀνθρώποις· εἰ δὲ τοῦτο ἀλη[θές, τ]ῶν αὐτῶν ἂν εἴη
 25 δῆπου δαιμόνων ἔρ[γον κ]αὶ τὸ σῶμα φυλάττειν ἀπαθὲς τοῦ
 ἀρ[γέλο]υ, καθάπερ καὶ τὴν ψυχὴν ἀνέκπληκτον ὑπὸ τῶν

1 ἔχειν scripsi] ἔχον Morus Maius (l. ex. v) 2 ἔχει solus
 l. Morus, expectes ἄλλοις | κατασκευῆς in fine lin. l. Morus, nos
 κατασκ-, spatium etiam ἐπελ capere vid. | cf. f. 15^r. 128^r

3 ἐνιέντες l. Morus, ἐν ego, fuitne ἐνστάξαντες? 11 δέδωκεν

12 an <τὴν> τοῦ? 15 ἐκτινάσειν 22 Morus haec habet
 partim ab ipso ficta: δὲ λέγων ἀκοῦσαι τὸν ἄ. τοῦτον τὰ ἐκεῖ,
 λέγων παρὰ τῶν ἐκεῖ π. κ. κ. ταῦτα εἰπεῖν τ. ἄ. | κελεῦσαι]ῆσαι
 l. Mai, σαι ego 23 .. ἐλεῖν corr. m³ uv.

θεαμάτων ἐκείνων· [ἢ] καὶ τὸ τοὺς δαίμονας ἐπὶ τοσοῦτόν
 γε χρόνον ἀσκέδαστα τὰ σώματα διαφυλάττειν, ὃ <εἰ> καὶ δι'
 ἄλλων δύναται γίνεσθαι σωμάτων, τοῖς νεκροῖς σώμασιν ἀδύ-
 νατον. Ὅλως δὲ δεῖ μηδαμῶς ἀγνοεῖν τὴν πρόνοιαν τῶν θεῶν
 ταῖς ψυχαῖς σύστοιχα καὶ τὰ ὄργανα δημιουργοῦσαν· οὐδὲ 5
 γὰρ ταύτας εἰς τὰ τυχόντα τὰς τυχοῦσας εἰσδύεσθαι, τὰ δὲ
 προσήκοντα ἐκάστην κατὰ τὴν ἐκείνων περιβάλλεσθαι βού-
 λησιν. ὅταν οὖν τὰ παρ' αὐτοῖς ἀγαθὰ προϋπάρχοντα βου-
 ληθῶσιν εἰς ἀνθρώπους ἐκφῆναι, λέγω δὲ οἶον μαντικὴν
 τὴν θείαν ἢ ἰατρικὴν τὴν ὡς ἀληθῶς παιώνιον ἢ τὴν ὄν- 10
 τως οὖσαν ἱερατικὴν ἐπιστήμην, καὶ ψυχὰς προάγουσιν τὰς
 διαπορθμεύειν ταῦτα δυναμένας εἰς τὴν γένεσιν ἄνωθεν,
 καὶ ὄργανα προπαρασκευάζουσιν ταῖς τοιαύταις ψυχαῖς ἐπι-
 τήδεια πρὸς τὴν ἐκείνων πολιτείαν, καὶ τὸ τῆς ζωῆς εἶδος
 ἐφ' ὃ τὴν ἀρχὴν αὐτὰς καταπέμπουσιν. καὶ οὖν καὶ τὰς 15
 ἀγγελικὰς ταύτας ψυχὰς, τῆς ἀποκεκρυμμένης παρ' αὐτοῖς
 ἀληθείας διὰ τῆς χωριστῆς ἑαυτῶν ζωῆς ἐκφαντορικὰς ἐσο-
 μένας, κινοῦντες ἐς τόνδε τὸν τόπον σώματα αὐταῖς ὑπο-
 στρωννύουσιν καὶ χωρεῖσθαι δυνάμενα τὴν ὑπερφυῆ ζωὴν 19
 τῶν | ψυχῶν καὶ ὑπηρετοῦντα ταῖς ἐνεργείαις αὐτῶν ταῖς f. 59r.
 καρτερωτάταις καὶ ἀπαθεσιτάταις καὶ δύστροπτα καὶ δυσδιά-
 λυτα, πρὸς τὴν χωριστὴν ἐκείνων ἀπάθειαν ἐπαιρόμενα καὶ
 μιμούμενα τὴν δύναμιν αὐτῶν τῶν χρωμένων αὐτοῖς ψυχῶν.
 δημοῖ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων τὴν <τῶν> ὀργάνων πρὸς τὰς
 ἐπιβεβηκυίας ὁμοιότητα ψυχὰς, τῇ μὲν ζωῇ τοῦ Ἡρώδους τὴν 25
 ἀλκὴν ἀποδοῦς, τῷ δὲ σώματι τὸ ἀδιάφθορον, ὡς ἂν κατὰ
 φύσιν τούτων συζυγόντων ἀλλήλοις· τάχα δὲ καὶ ὡς ἀπ'
 αὐτῆς τῆς ψυχῆς καὶ εἰς τὸ σῶμα διαβαινούσης τινὸς ἀπα-
 θείας καὶ ἀτρέπτου δυνάμεως, τοὺς μὲν ἄλλους διαφθαρεῖναι

1 καὶ respondet superiori καὶ p. 117, 22 2 γε] τε 12 ταύτας
 • ex ταῦτα m³ 20 Morus plura l. quam nos 22 ἀπάθειαν
 solus l. Morus, spat. 12 litt. (possis καὶ ἄνθρωπον ζωὴν) 23 δύ-
 ναμιν solus l. Morus, conieceram ὑπεροχὴν (spat. 10 litt.)

λέγων, τὸν δὲ ἄλκιμον ἐκεῖνον ὕγιῃ μὲν ἀναιρεθῆναι, δω-
 δεκαταῖον δὲ ἐπὶ τῇ πυρᾷ κείμενον ἀναβιβῶναι. Καὶ δῆλον
 μὲν ὥς καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτὴν οὕτως ἔχειν ὁμολογήσομεν,
 οὐδὲν ἀδύνατον λέγουσαν, οὔτε τὸν ἀπὸ τοῦ σώματος χω-
 5 ρισμὸν τῆς ψυχῆς (καὶ γὰρ οἱ ἱερατικοὶ λόγοι τοῦτο δρῶσιν,
 χωρίζοντες ἀπὸ τῶν σωμάτων τὰς ψυχάς, καὶ τοῖς μὲν σώμασιν
 τοῦ μὴ διαπνεῖσθαι φρούραν περιβάλλοντες, ταῖς δὲ ψυχαῖς
 τὴν ἀπόλυτον τῶν σωμάτων προξενοῦντες ἐνέργειαν καὶ τὴν
 ἄφεσιν τῶν φυσικῶν δεσμῶν), οὔτε τὴν ἐν πλεόσιν ἡμέραις
 10 διαμονὴν ἀσκεδάστου τοῦ σώματος. καὶ γὰρ ἐξ ἄλλων τοῦτο
 γέγονεν δῆλον ὁμοίων παρὰ τοῖς ἔμπροσθεν ἀναγεγραμ-
 μένων ἱστοριῶν, καὶ αὐτῶν τούτων, ὧν νῦν εἵπομεν, καὶ
 τοῦτο πιθανόν· εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἱερατικοῖς τοῦτο δυνατόν,
 15 φ. 59 γ. φυλάττειν ἄτρεπτα τὰ σώματα χωριζομένων τῶν | ψυχῶν,
 καὶ αὐτὰς χωρισθείσας ἀπὸ τῶν σωμάτων τοῖς αὐτοῖς ἡδε-
 σθαι ἡ πεπραγμένοις αὐτῶν τῶν ψυχῶν πολλῶν δωδεκάτω[†]
 .²⁰. πῶς τοῦτο δυνατόν, καὶ ἡ δαιμονίων πολλῶν ἀνέ-
 θηκεν τὴν περὶ .¹¹. ἡ αὐτὸν ἄπασαν ἱστορίαν, οὔτε τὸ
 θέλας ἀληθείας τυχεῖν ἀδύνατον ψυχὴν ἀνθρωπίνην τῶν ἐν
 20 Αἰδοῦ πραγμάτων καὶ ἀγγεῖλαι τοῖς ἀνθρώποις. Δηλοῖ δὲ
 καὶ ὁ κατὰ τὸν Ἐμπεδότιμον λόγος, ὃν Ἡρακλείδης ἱστό-
 ρησεν ὁ Ποντικός, θηρῶντα μετ' ἄλλων ἐν μεσημβρίᾳ
 σταθερᾷ κατὰ τινὰ χώρον αὐτὸν ἔρημον ἀπολειφθέντα λέγων
 25 φόνης καταλαμφθῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ φωτὸς τοῦ περιθέοντος
 κύκλω τοὺς θεοὺς, ἰδεῖν δὲ δι' αὐτοῦ πᾶσαν τὴν περὶ ψυ-
 χῶν ἀλήθειαν ἐν αὐτόπτοις θεάμασιν. Πρὸς δὲ τῇ ἱστορίᾳ
 παντάπασιν αὐτῇ μὴ δυνάμενοι ἀπιστεῖν καὶ εἰς τὴν ζωὴν

14 τὰ ss. m³ | ante ἱστορίαν nil l. nisi τοῦτο δυνατόν
 et ἀνέθηκεν τὴν, cetera Morus | si theurgi etiam Er hoc pot-
 erat, cui daemon harum rerum scientiam commiserat

19 ἀληθείας l. Mai, ἀλ. . . . s ego, ὑποψίας Morus; fuitne αὐ-
 τοψίας? 21 cf. Rohde Psyche 386 adn.

ἀναπέμποντες ὅσα φησὶν ὁ Πλάτων αὐτὴν τοῦ ἀγγέλου τῆς προκειμένης ἀφηγήσεως τὸ μὲν ἄλλκιμον, ὥς που καὶ πρό-
τερον εἴπομεν [p. 112, 23], δηλοῦν ἡμεῖς γε φήσομεν τὴν δι' ἑῆς ἀλκῆς εἰς θεοὺς ἀνάτασιν τῆς τοιαύτης ψυχῆς· τὸ δὲ ὑγίης τὴν ἀλώβητον καὶ ἀπαθῆ κατάστασιν· οὐ γὰρ 5 αἱ τυχοῦσαι τοιούτων ἂν τύχοιεν θεαμάτων· τὸ δὲ ἐν πολέμῳ τελευτῆσαι τὸ στρεφομένην ἔτι περὶ τὴν γένεσιν ἀχράντως διαζῆσαι καὶ μὴ ταῦτόν παθεῖν ταῖς διαφθειρομέναις ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῇ παθῶν, ἀλλ' ἐξαίρετον ἔχειν παρὰ τὰς ἄλλας ψυχὰς τελειότητα.

10

Καὶ μὴν καὶ τὸ | ...¹⁰⁵... [διατρέ]βουσιν· διὰ δὲ f. 60r. [τεσσάρων ἡμερῶν χω]ροῦσιν εἰς τὸν τόπον ἐκ[εῖνον] ὅθεν καθο[ρῶσι] τὴν ἀρχὴν τοῦ συνέχ[ον]τος [φωτός] ὅλον τὸν οὐρανόν· ἡμερησίαν δὲ προ[οελθόν]τες ὁδὸν εἰς αὐτὴν καταντῶσι τὴν ἀρχὴν τοῦ φωτός. Παραιτησάμενοι δὲ τὰς 15 διακένους ὑπονοίας τῶν ἐξηγητῶν, ἃς καὶ Πορφύριος ἀπεσκευάσατο, πολλὴν καὶ διωλύγιον φλυαρίαν ἐπεισαγαγόντων διὰ τῆς δωδεκάδος, τῶν μὲν εἰς τὸν ζωδιακόν, τῶν δὲ εἰς τοὺς μῆνας, τῶν δὲ εἰς τοὺς δώδεκα θεοὺς ἀναφερόντων τὸν ἀριθμόν, καὶ πιστουμένων οἰκεῖον οὕτως αὐτόν 20 εἶναι ταῖς εἰς γένεσιν ἰούσαις ψυχαῖς, εἰ δεῖ καὶ εἰς τὴν ζωὴν αὐτόν τῶν ψυχῶν ἀναπέμπειν, ἄλλον τρόπον ἡμεῖς τὴν θεωρίαν μέτιμεν, τὴν τοῦδε τοῦ ἀριθμοῦ συγγένειαν αἰτιώμενοι πρὸς τὴν ὅλην περίοδον τῶν ψυχῶν. συνέστηκεν γὰρ ἐκ τῶν πρωτίστων ἀριθμῶν πολλαπλασιασάντων ἄλλῃ- 25 λους, τριάδος λέγω καὶ τετράδος· ὧν ἡ μὲν τελεσιουργός ἐστιν καὶ ἐπιστρεπτική πρὸς τὰς ἀρχάς, ἡ δὲ γόνιμος καὶ ἐδραστική τῶν γεννωμένων ἅμα καὶ ἐναρμόνιος. προσήκει τοίνυν ἡ δυωδεκάς ἐξ ἀμφοῖν οὕσα τῇ τε τῆς ψυχῆς ἐπιστροφῇ πρὸς

6 post τυχοῦσαι ψυχὰς add. m^s 11 in spatio ἔχει τῆς αὐτῆς (hoc v. post del.) διηγῆσεως l. Morus | -βουσιν] praecessit ἐπὶ τὰ μὲν ἡμέρας ἐν τῷ λειμῶνι 17 διαλύγιον: cf. Pl. Theaet. 162^a 22 ἄλλον] acc. et ir. on m^s

τὰ ὅλα καὶ τῇ νοεραῖ καὶ [τῇ] χωριστῇ ζωῇ καὶ τῇ τοῦ
 σώματος σταθεραῖ διαμονῇ καὶ ἀτρέπτῳ καὶ τῇ ἐναρμονίῳ
 τοῦ τε χρωμένου συστάσει καὶ τοῦ ὁργάνου πρὸς ἄλληλα.
 4 δοκεῖ δὲ καὶ τελειότητος ὅρος ἢ δυωδεκάς εἶναι, πρε-
 f. 60 v. πού[σης ταῖς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου συνελισσούσαις αἰτίαις
 καὶ (τί γὰρ οὐ δεῖ λέγειν;) ταῖς οὐρανίαις τάξεσιν· διὸ καὶ
 μῆνα τὸν δωδέκατον ἐν Νόμοις [VIII p. 828^d] ἀπένειμε
 ταῖς τῶν χθονίων θεραπειαῖς καὶ τὴν μεγίστην θεὸν Ἐκά-
 την τὰ πέρατα τῶν ἐγκοσμίων συγκλείουσαν καὶ διὰ τοῦτο
 10 κληδοῦχον ἀποκαλουμένην τὰ δωδέκατά φησιν ὁ θεο-
 λόγος τοῦ κόσμου κληρώσασθαι. τάχ' οὖν ἂν καὶ ταύτῃ
 καὶ ὁ τῆς μυθολογίας τῆς προκειμένης ἄγγελος εἴῃ δωδεκα-
 ταῖος ἀναβιούς, ὥς τῶν ὅλων γενόμενος θεωρός, καὶ τῶν
 παρὰ τῷ Πλούτωνι ψυχῶν αὐτῶν κατὰ τοῦτον τὸν ἀριθμὸν
 15 τὴν χωριστὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἰδρυσασῶν ζωήν, ὅς ἐστιν
 ἀφοριστικὸς τοῦ κόσμου παντὸς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ περάτων
 εἰς τὰς οἰκείας συνελισσομένων ἀρχάς. τοῦτο μὲν οὖν τοι-
 ὄνδε τινὰ τὸν ἀπολογισμὸν ἔχει ἂν τῆς θεωρίας.

Εἰ δέ τις αἰτιᾶται τὸν λόγον, ὅτι μὴ καὶ ἄλλοι πολ-
 20 λαχοῦ τοιοῦτοί τινες γεγόνασιν ἄγγελοι τῶν ἀφανῶν ἡμῖν,
 ἀλλ' οὕτοσί μόνος ἀνὴρ ὅστις ποτέ ἐστιν (χορὴν γὰρ ἴσως
 καὶ ἐν ἄλλοις δὴ τισι τόποις Ἡράς τινας ἱστορεῖσθαι θεα-
 τὰς ὧν οὗτος εἶδεν καὶ ἀγγέλους ἀνθρώποις ὧν ἠγγειλεν) —
 ἔοικεν οὖν, εἴτ' αὐτός ἐστιν ὁ Κωλώτης εἴτ' ἄλλος τοῦ μύ-
 25 θου τοῦτον τὸν τρόπον κατήγορος, ἀγνοεῖν ὥς ἄρα καὶ
 εἰσὶν καὶ ἔσονται πολλαχοῦ γῆς τῶν θείων καὶ ταῖς αἰσθή-
 σεσιν ἡμῶν ἀλήπτων ἐξηγηταὶ κατὰ τινὰς θείας τε καὶ δαι-

2 διανομῇ m³ 3 an συντάξει? 4 προεπού] acc. supra
 ε erasus 5 plura quam ego l. Morus, sed talia quae vera
 esse constet 10 κληδοῦχον cf. Orph. hymn. 1, 7 fr. 151;
 Hecaten Orphicam duodecimam mundi partem sortitam esse
 addiscimus 15 ἰδρύσας 23 εἶδεν ex ἴδεν m³ 24 ὁ ss.
 m³ | κολώτης 25 καὶ εἰσὶν add. m³

μονίας ἐπιπνοίας· οἱ μὲν μετὰ τοῦ σώματος τῶν τοιούτων Ἱστορες, ὥσπερ Ἐμπεδότιμον λόγος, οἱ δὲ ἄνευ σώματος, ὥσπερ τὸν Ἀθηναῖον Κλεώνυμον· καὶ πλήρεις αἱ παρα- f. 61r. δόσεις τούτων. εἰ δὲ [μὴ πλείον]ές εἰσιν αὐτοπτικαὶ τῶν ὄντων [ἐν] ἡμῖν καταλήψεις, οὐδὲν θαυμαστόν· [σώμα]σι 5 γὰρ χρώμενοι καὶ τούτοις ἐνύλο[ις ὀλίγοι] καὶ ἐν πολλῷ χρόνῳ τούτων ἀπολαύειν ἄνθρωποι δύνανται, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἐμπεδότιμος σπάνιος καὶ ὁ Κλεώνυμος καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος τῶν τοιούτων θεαμάτων λέγεται τυχεῖν· τὸ γὰρ τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐνεργεῖν ὀλίγοις δὴ τισι 10 καὶ εὐαριθμήτοις ὑπάρχειν εἰκός.

Ἀναβιούς δὲ ἔλεγεν ἃ ἐκεῖ ἴδοι· ἔφη δέ, ἐπειδὴ οὖν ἐκβῆναι τὴν ψυχὴν, πορεύεσθαι μετὰ πολλῶν, καὶ ἀφικνεῖσθαι σφᾶς εἰς τόπον τινὰ δαιμόνιον [p. 614^b]. [ἐν ᾧ τῆς τε γῆς δύο εἶναι χάσματα ἐχο- 15 μένω ἀλλήλοιν καὶ τοῦ οὐρανοῦ].

Τὴν μὲν ἀναβίωσιν τοῦ Ἡρώς οὐκ ἄλλην ἢ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ σῶμα τῆς χωρισθείσης ψυχῆς εἶναι λέγοντες ὀρθῶς ἔροῦμεν· βίος γὰρ ἐστὶν αὐτῆς ἡ κοινὴ ζωὴ μετὰ τοῦ σώματος· ταύτης οὖν τὴν ἀνάκτησιν ἀναβίωσιν ἐκάλεσεν, μετα- 20βολὴν οὖσαν ἀπὸ τῆς ἰδίας ζωῆς ἐπὶ τὴν κοινήν καὶ σύνθετον. ὅτι δὲ καὶ ἐξιέναι τὴν ψυχὴν καὶ εἰσιέναι δυνατόν εἰς τὸ σῶμα, δηλοῖ καὶ ὁ παρὰ τῷ Κλεάρχῳ τῇ ψυχουλικῷ ῥάβδῳ χρησάμενος ἐπὶ τοῦ μαιρακίου τοῦ καθεύδοντος καὶ πείσας τὸν δαιμόνιον Ἀριστοτέλη, καθάπερ ὁ Κλέαρχος ἐν 25 τοῖς περὶ ὕπνου φησίν, περὶ τῆς ψυχῆς, ὡς ἄρα χωρίζεται τοῦ σώματος καὶ ὡς εἴσεισιν εἰς τὸ σῶμα καὶ ὡς χρῆται αὐτῷ οἷον καταγωγίῳ· τῇ γὰρ ῥάβδῳ πλήξας τὸν

4 plura l. Morus quam ego 13 οὖν etiam in Plat. A²] οὗ Plat. A¹ 15 verba inclusa afferuntur infra f. 29^v

17 hic et in tota fabulae explanatione conferendus conspectus, quem ipse dat Pr. supra p. 92, 20 25 cf. FHG II 323

27 εἴσεισιν m¹, corr. m³

παῖδα τὴν ψυχὴν ἐξείλκυσεν καὶ οἷον ἄγων δι' αὐτῆς πόρρω
 f. 61v. τοῦ σώματος ἀκίνη|τον ἐνέδειξε τὸ σῶμα καὶ ἀβλαβὲς
 σφζόμενον ἀναισθητεῖν προσ . . .¹⁵ . . . γραφόντων ὁμοιον
 ἀψύχω· ἐκείνην δὲ μεταξὺ διενεχθεῖσαν πόρρω τοῦ σώματος
 5 ἐγγύθεν αὐτῆς ἀγομένης πάλιν τῆς δράβδου μετὰ τὴν εἴσο-
 δον ἀπαγγέλλειν ἕκαστα. τοιγαροῦν ἐκ τούτων πιστεῦσαι
 τοὺς τε ἄλλους τῆς τοιαύτης ἱστορίας θεατὰς καὶ τὸν Ἀριστο-
 τέλην χωριστὴν εἶναι τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν. Τοῦτο
 μὲν οὖν ὅπερ λέγω, τὸ τὴν ψυχὴν ἐξίέναι τε δύνασθαι
 10 τοῦ σώματος καὶ αὐτῆς εἰσιέναι καὶ ἔμπνουν ποιεῖν ὅπερ
 ἀπελελοίπει, ταῦτά τε δηλοῖ πάσαι τοῖς ἡγεμόσιν τοῦ Περι-
 πάτου γεγραμμένα, καὶ ὅσα τοῖς ἐπὶ Μάρκου Θεουργοῖς
 ἐκδέδοται πίστιν ἐναργῆ πορίζει τοῦ λόγου. καὶ γὰρ ἐκείνοι
 διὰ δὴ τινος τελετῆς τὸ αὐτὸ δρῶσιν εἰς τὸν τελούμενον·
 15 καὶ ἔστι πᾶν τὸ τοιοῦτον οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλὰ δαιμόνιον
 τὸ μηχάνημα καὶ θεῖον. ὥστ' οὐδὲν ἂν εἴη θαυμαστόν, εἰ
 καὶ τῶν προκειμένων θεαμάτων τὸν ἄγγελόν φησιν ὁ μῦθος
 οὕτως κατὰ τὴν τῶν κρείττωνων ἀγαθοειδῆ βούλησιν ἐξελ-
 θεῖν τε τοῦ σώματος ἀδιαφθόρου μένοντος καὶ ἐξελθόντα
 20 δύναμιν προσλαβεῖν θεωρὸν τῶν ἀοράτων ταῖς αἰσθήσεσιν
 ἡμῶν καὶ μνήμην ὧν εἶδεν καὶ ἔκφασιν· οὐ γὰρ τὴν τυ-
 χοῦσαν εἶναι ταύτην ψυχὴν, ἀλλὰ τοῦτο παρὰ θεῶν γέρας
 λαβοῦσαν διὰ τὴν πρὸς τὰς ἄλλας ψυχὰς ὑπεροχὴν, εἰ μὲν

1 ἐξελκύσειεν (σ ss.) 2 τον — 3 προσ|γραφόν l. Morus
 quem exscripsit Mai, nil ego | ἀβλαβῇ Morus, corr. Sch.
 3 προσ|γραφόντων quasi coniuncta Mai, ἀναισθητοῦν δὲ πρὸς
 τὰς πληγὰς τῶν γναπτόντων Bernays ἀναισθητεῖν καὶ πρὸς πλη-
 γὰς γναφέντα Us. sed τῶν certum | ὁμοίων ἀψύχων Morus, corr.
 Bernays qui ὁμοίως 4 διενεχθεῖσαν Sch.] διελέχθησαν (γ
 supra χ) Morus, legi χθησαν 5 ἐγγύθεν scripsi] ἐστῶτες l.
 Morus, ε. ego; ἐς τοῦτο Sch., ἐτέρωσε Bernays | αὐτῆς
 certum] δι' αὐτῆς Sch., δ' αὐτὴν Bernays | ἀγομένην l. Morus,
 ἣν non dispexi 6 ἀπαγγέλλειν 11 τε] δὲ 15 nempe δαι-
 μόνιον τι 19 ἀδιαφθόρου, corr. m³ 21 εἶδεν ex ἴδεν m³ |
 ἔκφασιν ex ἐκφαίνειν m³

βούλει, καὶ αὐτῆς τῆς οὐσίας· εἰ δὲ τοῦτο δυσπαράδεκτον, διὰ τὸ τῆς ζωῆς θεοπρεπές· κωλύει μὲν γὰρ οὐδὲν καὶ κατ' οὐσίαν αὐτὴν ἐκείνων διαφέρειν καὶ ὥς ἐγγυτέρω θεῶν f. 62 r. οὐσαν [τετυχηκέναι ταύτης <τῆς> αὐτοψίας· ὥσπερ δὴ καὶ [περὶ ἄλ]λων ψυχῶν χρησιμοὶ διδάσκαλοι [γεγόναν]σιν, 5 ἄνωθεν αὐτάς ἐξ ὑπερτέρων ἡκούσας σειρῶν καὶ τάξεων ἡγεμονικωτέρων ἐκφῆναι τῶν θείων ἀγαθῶν ταῖς ὑφειμέναις πολλὰ καὶ ἀλήπτων ἐκείναις. Εἰ δὲ καὶ τοῦτο λέγοι τις ἄδηλον, ἐκείνῳ γε παντὶ γνώριμον, ὅτι τὴν παροῦσαν ζωὴν ἀνάγκη τὸν ἄγγελον τούτων ὑπερέχουσαν προστησά- 10 μενον τῶν ὁμοταγῶν ἄξιον πεφηνέναι τῆς ἀγγελικῆς ταύτης τάξεως πρὸς ἐκείνας. καὶ γὰρ ὁρᾷν ἔξεστιν, ὅπως ἡ μέθεξις τῆς κατὰ πρόνοιαν δόσεως, ἄνωθεν ἀπ' αὐτῶν ἡργμένη τῶν θεῶν, καὶ ἡ κατὰ νοῦν ἐκφαντορικὴ τῶν θείων δύνα- 15 μιν κατὰ μικρὸν ὑφιστάνουσα πρόεισι διὰ τῶν μέσων, ἐν οἷς τὸ προσεχές δήπου τοῖς θεοῖς ὁμοιότερον ὢν αὐτοῖς τῶν πορρώτερον οὕτω διαπορθμεύει τὴν παρ' ἐκείνοις ἰδρυμένην ἀλήθειαν· πρῶτος μὲν οὗτος ὁρᾷ τὰ θεῖα· μετὰ δὲ τοῦτον παρέχονται τὴν αὐτοφανῆ γνώσιν δι' ἀκοῆς, οἷς ἐκείνος ἐξηγγείλεν· εἰθ' οἱ μετ' ἐκείνους παραδεξάμενοι καὶ ἀπ' 20 ἐκείνων †περὶ ὧν ἤκουσαν τὴν φήμην. τοῦτο δὲ τεκμήριον ἐναργές τοῦ πορρώτερον ἢ ἐγγύτερον ὄντος αὐτῶν τῶν θείων φασμάτων· οἷς ὁ πρῶτιστος ὁμιλήσας δήπου τῶν ἄλλων θεοειδέστερος. οὐδὲ γὰρ τὸ τὴν ἀκοὴν εὐτυχεῖναι τούτων ἄνευ τῆς ἐκ θεῶν καθηκούσης ἐγὼ θεῖαν ἂν εὐμοιρίας, 25 ὥστε πολλῷ μᾶλλον τὴν θείαν εἶς τινα τῆς ζωῆς ὑπερβολὴν εἰς ἄκρον ἀνήκουσαν ὑπάρχειν.

3 quae plura l. Morus, partim suspecta 4 οὐσαν non l.] οὐσῶν Morus [-ναι ταύτης l.] αὐτῇ αἰτία τῆς Morus 5 περὶ ἄλλων (λων certum)] πολλοὶ τῶν Morus [γεγόνασιν] ὑπάρχουσιν Morus 19 nempe παραδέχονται 21 an τρίτοι? | φωνήν ex φήμην m³

f. 62v. Πῶς δεῖ νοεῖν τὸ εἰσιέναι καὶ ἐξιέναι ψυχὴν
ἀπὸ σώματος.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκβῆναι αὖ τὴν ψυχὴν κοινὸν μὲν ἔχει
τὸν ἀπολογισμόν· οὐ γὰρ ἡ ἐκβασίς ὡς ἐν τόπῳ τῆς ψυχῆς
5 οὔσης (σώματος γὰρ), οὔτε ὡς ἐν ὑποκειμένῳ οὔσης, διότι
πᾶσα χωριστὴν ἔχει σώματος οὐσίαν· ἀλλὰ εἴσοδος μὲν αὐ-
τῆς ἡ πρὸς αὐτὸ καλεῖται σχέσις, ἔξοδος δὲ ἡ τῆς σχέσεως
ἀπόλυσις, οὐ τῆς ζωτικῆς, ἣν προστίθησιν διὰ τὴν νεῦσιν
καὶ τὴν πρὸς τὸν δεσμὸν συμπάθειαν, ἀλλὰ τῆς φυσικῆς,
10 περὶ ἧς ὁ Τίμαιος εἴρηκεν, ὅτι κατερριζοῦντο τῆς ψυχῆς οἱ
τοῦ βίου δεσμοὶ περὶ τὸν μυελόν [p. 73^d]. ἴδιον δὲ <τοῦ>
ταῦτα λέγοντος, ὅτι προσελάμβανεν ἐκ τῶν θεῶν καὶ ζωὴν
θεοπρεπεστέραν παρακολουθεῖν πᾶσιν αὐτὸν ποιοῦσαν, τοῖς
δικάζουσι τοῖς δικαζομένοις, τοῖς δρῶσιν τοῖς πάσχουσιν,
15 τοῖς τόποις τοῖς χρόνοις, τοῖς λόγοις τοῖς ἔργοις· τούτων
γὰρ ἀπάντων αὐτὸν ἐσόμενον θεατὴν ἔδει τινὰ κρείττονα
μοῖραν λαβεῖν παρὰ τῶν κρειττόνων, οἷς ἔμελεν ἄγγελον
αὐτὸν καταστῆναι τῶν θεαμάτων ἐκείνων ἀνθρώποις. Ἔτι
τοίνυν τὴν πορείαν δεῖ μὴ παρέργως ἀκοῦσαι τοῦ μύθου
20 προσθέντος, ἀλλὰ συννοήσαντας εἰπεῖν, ὡς ἄλλη μὲν ἐστὶν
αὐτῶν τῶν ψυχῶν ζωτικὴ τις οὐσα μετάβασις ἀπὸ τοῦ ἐν
κατατάξει βίου πρὸς τὸν ἄσχετον, ἣν ἀπεικάζων ταῖς κατὰ
τόπον κινήσεσιν πορείαν ὁ μῦθος προσείρηκεν (πασῶν γὰρ
24 τῶν σωματοειδῶν κινήσεων ἐν τῇ ψυχῇ τὰ παραδείγματα
f. 63r. προϋφέστηκεν)· ἄλλη δὲ | τοπικὴ τις οὐσα μετὰ τοῦ σώ-
ματος κίνησις εἰς ἰκριτήρια πορευομένου ἐν ταῖς ἐξόδοις,
τοπικὴ τις ἥδη τῆς ψυχῆς πορεία ἔξω τε καὶ εἰσω γινο-

1 inscr. l. Morus Mai, nil fere ego 3 ἀλλὰ solus l. Mo-
rus (spat. 5—6 litt.) | αὐ τὴν] αὐτὴν uv. 5 post οὔτε exp.
οὕτως 16 αὐ τὸν 17 οἷς ex ἧς m² | ἔμελλεν 22 τὸν] τὸ
25 l. ^{6.5} δο. . τοπι ^{2.0} ξ. . . καὶ εἴσω γινομένην ^{1.5} κοῦ αὐτῆς
etc., reliqua Morus | μετὰ τοῦ σώματος κίνησις scripsi] τῆς τοῦ
σώματος κινήσεως Morus 26 an οἰκητήρια?

μένον τοῦ σωματικοῦ αὐτῆς καὶ πορευομένου κατὰ τε ὕψη καὶ βάθη τοῦ κόσμου, συνεπαιρομένου τῇ ψυχῇ καὶ συγκαταφερομένου καὶ μέχρι τῶν τῆς γῆς μυχῶν· περὶ γάρ τοι τῶν τοιούτων ὀχημάτων καὶ ὁ ἐν Φαίδωνι μῦθος [p. 113^d sqq.] ἔλεγεν, ὥς ἄρα ἀναβαῖναι αἱ ψυχαὶ ἐπ' αὐτὰ 5 εἰς τὸν Ἀχέροντα φέρονται, καὶ ὥς ἐμβριθῇ μὲν ἐστὶ καὶ σκοτεινὰ τὰ τῶν πολλῶν, ἀυλότερα δὲ καὶ καθαρώτερα ὀλίγων δὴ τινων. Ἔστι δὴ οὖν ἡ πορεία καὶ ἀσώματος καὶ σωματικῆς, ζωτικῆς τε καὶ τοπικῆς· καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας εἰκῶν, δῆλον δὲ ποτέρα ποτέρας. πᾶσα μὲν δὴ ψυχὴ γλί- 10 χεται τοῦ ἄνω κατὰ φύσιν, ὥς εἰς οἰκεῖον ὁρμῶσα τόπον μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ὁστροῦδους σώματος ὁρμὴν· κατασπώμεναι δὲ ὑπὸ τῶν συντρόφων τοῖς σώμασι παθῶν εἰς τὸ κάτω βρίθουσιν· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ λόγιον ταῦτα διδάσκον·

πάσας μὲν γὰρ ἔχει γλυκερὸς πόθος, ὥς κεν 15 Ὀλυμπον

ἀθανάτοισι θεοῖσι συνέμποροι αἰὲν ἔχουσιν·

οὐ πάσαις δὲ θέμις ἐπιβήμεναι τῶνδε μελάθρων. εἴτα τοῦ λαμβάνοντος τοὺς χρησμοὺς διὰ πλειόνων ἐκδοθέντας ἐρομένου, τίς οὖν ἐστὶν ὁ τυγχάνων τῆς εἰς θεοὺς 20 ἀνόδου, καὶ εἰ ὁ τὸν θυτικὸν βίον μάλιστα προστησάμενος, ἐπάγει πάλιν ὁ θεός·

οὐχ ὅστις σπλάγχνοισιν ἐπίφρονα θήκατο βουλήν, ἥδη καὶ πρὸς Ὀλυμπον ἀποσκεδάσας τόδε σῶμα ἤξεν ἀειρόμενος ψυχῆς κούφαις πτερούγεσσιν, 25 ἀλλ' ὅστις σο[φ]...¹⁰⁰..

f. 63 v.

ἀληθῇ κατὰ τὴν τῶν θεῶν μήνυσιν, πάσαις μὲν ἐστὶν ὁρμῆς εἰς τὸ ἄναντες ἐξελεθούσαις ταῖς ψυχαῖς εἰς τὸ φύσει συγγενὲς διὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς τὸ θεῖον, ἣν ἔχουσι πᾶσαι κατ' οὐσίαν· κατασπῶνται δὲ ὑπὸ τῶν ηὔξημένων 30

5 αἱ ss. m³ 7 τὰ ss. m³ 14 oraculum a Chaldaicis alienum 17 θεοῖς συνέμπορον, corr. Sch. 25 ἤξεν
27 ἀληθ- et μήνυσιν πάσαις μὲν solus l. Morus

τινὲς ἐν αὐταῖς ἀλόγων καὶ ἀγρίων θρεμμάτων εἰς τὸν ἐκεῖ-
 νοις οἰκεῖον τόπον τὸν χθόνιον· δεῖ γὰρ τὸ ὅμοιον πᾶν
 φέρεσθαι πρὸς τὸ ὅμοιον, νικᾶν δὲ ἐν ταῖς κινήσεσι τὸ
 πλεονεκτοῦν. ὥστ' εἰκότως πορεύεσθαι λέγει μετ' ἄλλων εἰς
 5 τὸν δαιμόνιον τόπον ὑπὲρ γῆς ὄντα, κἂν τινες αὐτῶν ἀξίως
 ὥσιν βεβιωκυῖαι τῶν ὑπὸ γῆς δικαιωτηρίων· ἡ γὰρ τάσις
 ἐκείνων ὁρεγομένων τοῦ δίκης τυχεῖν πασῶν, ἡ δὲ ἀξία
 πρὸς τὸν οἰκεῖον ἔλκει κληρὸν ἐκάστην. γίνεσθαι μὲν οὖν
 καὶ τοῦτο πιθανὸν καὶ ἅμα πλείους ψυχὰς ὅτι περὶ ἐπιτέλλων
 10 τόπων εἰς τὸν δικαστικὸν τόπον συντρέχει· εἴπερ οἱ αὐτοὶ
 δικασταὶ πάσαις δικάζουσιν. ~~ἔτι~~ δὲ θαυμαστὸν τὸν Ἡρα
 μετὰ πολλῶν πορεύεσθαι ψυχῶν· ἔτι μᾶλλον ἴσως τῶν ἐν
 τῷ πολέμῳ τετελευτηκότων, οὓς καὶ διαφθαρῆναί φησιν ὁ
 μῦθος, διὰ τὴν αὐτὴν περίστασιν ἐκβεβηκυῖων ἀπὸ τῶν
 15 σωμάτων, καὶ ὁμοπαθῶν ἀλλήλαις οὐσῶν καὶ μετὰ τὴν
 τελευτὴν συναγελαζομένων ἀλλήλαις καὶ κοινὴν τὴν ὁρμὴν
 ἐπὶ τὸν τόπον τὸν δικαστικὸν ποιουμένων· καὶ τῆς ἱστορίας
 f. 25r. τούτοις μαρτυροῦσης λέγομεν τὴν αὐτὴν πορείαν τῶν
 ἀποθανόντων εἶναι, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἢ τε ἐλθουσῶν ἐν
 20 τῇ πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀπαντήσῃ. .⁸. ὡν εἰς τὸ αὐτὸ πα-
 σῶν· καὶ γὰρ ἐν πολέμῳ ἅμα τινῶν ἀπολομένων καὶ ἐν
 ναυαγίῳ καὶ ἐν πόλεων κατασεισθεῖσιν κοιναῖς φθοραῖς
 ὥφθησαν ἀγέλαι ψυχῶν τισιν τῶν τὰ αὐτὰ παθουσῶν ἀπαγ-
 γέλλουσαι τὰς ἑαυτῶν συμφορὰς τοῖς προστυχέσιν αὐταῖς
 25 γενομένοις. Εἰ δὲ, ὥς ἐν Φαίδωνι μεμαθήκαμεν [p. 107^d],
 οὐχὶ τῶν ψυχῶν αἱ ὁρμαὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ λαχόντες αὐ-
 τὰς ἄγουσι δαίμονες, κινοῦντες ἐκάστην ἐφ' ὃν δεῖ τόπον

4 λέγειν | ad ἄλλων aliquid adscr. im. m³ quod nunc ab-
 rasum est; μετὰ πολλῶν Pl. 614° 5 περ ex γῆς m³ voluit ὑπερ-
 περόντα | ἄξιαί m³ 6 an ἀνάτασις? 18 dedi secundum
 Morum; sed cum legerim τῶν ἀπ... ἦς αὐτ... καὶ ἐν etc., ita
 fere restitui: τῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ ἐν τ. α. χ. τελευτω-
 σῶν, ἐν — ἀπαντήσῃ φερομένων (post ἀπαντήσῃ primum ὑπὸ
 γῆν, hoc delet τῶν ψυχῶν Morus) εἰς etc. 23 ἀπαγγέλλουσαι

ἐλθεῖν, ὥστε καὶ οἶον αὐτομάτως φέρεσθαι καὶ ἀπροαιρέτως, ἔχοι ἂν καὶ ταύτη πολλήν ὁ τοῦ Ἡρόδος λόγος ἀλήθειαν.

Ἄλλὰ τίς ὁ δαιμόνιος τόπος ἐστίν, εἰς ὃν ἡ ἄφιξις; καὶ εἰ οὗτός ἐστιν, ὃν καὶ ὁ ἐν Γοργίᾳ [p. 524^a] λέγει μῦθος, δικάζειν πού φησιν καὶ ἐκεῖνος ἐν τῷ λειμῶνι τὸν Μίνω 5 καὶ τὸν Ῥαδάμανθυν καὶ τὸν Αἰακὸν τρίτον ἐν τῇ τριόδῳ. καὶ εἰ ὁ αὐτὸς τόπος ὑπ' ἀμφοτέρων λέγεται τῶν μύθων, πῶς ἀλλήλοις οἱ δικασταὶ συμβαίνουσιν, αἱ ἡρωϊκαὶ ψυχαὶ τοῖς ἡμίμασι; ὁ γάρ τοι δαιμόνιος τόπος ἀπὸ τῶν δαιμόνων ἔχων ἡ προσηγορίαν εἰς δαίμονας ἔοικεν ἀναπέμ- 10 πειν τοὺς δικαζομένους.

Ὅτι μὲν οὖν οὐ πάντα πάντες οἱ περὶ τῶν ἐν Αἴδου μῦθοι τῷ Πλάτῳ ποιηθέντες ἐκδιδάσκουσιν, δῆλον. ὁ μὲν γὰρ τοὺς δικαστὰς ἐπ' αὐτῶν κηρύττει τῶν ὀνομάτων, ὥσπερ ὁ ἐν Γοργίᾳ ρηθεὶς, ὁ δὲ τὸν τόπον φράζει δια- 15 φερόντως, ὥσπερ ὅδε ὁ μῦθος (ἐν Γοργίᾳ μὲν γὰρ εἴρηται τοσοῦτον, ὅτι δικάζουσιν | ἐν τῷ λειμῶνι καθήμενοι πάν- f. 25^v. τες ἐν τῇ τριόδῳ· νυνὶ δὲ τίς οὗτος ὁ τόπος, ὅτι μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ, λέλεκται σαφῶς), ὁ δὲ τὰ ρεύματα τῆς δίκης καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐπεκδιηγεῖται τοὺς ὑπὸ γῆς, ὥσ- 20 περ ὁ ἐν Φαίδωνι [111^d]. πάντα δὲ ὁμοῦ τῷ νῷ συλλαβόντες ἔξομεν τοὺς δικαστὰς, τὸν τόπον τῶν δικαστῶν, τὰς λήξεις τὰς ὑπ' αὐτῶν ἀφοριζόμενας. Ἄλλὰ τὰ μὲν εἰσαυθις ζητήσομεν ἡμεῖς· τὸν δὲ δὴ τόπον, ὃν ἐξύμνησεν ἐν τοῖς προκειμένοις δαιμόνιον εἰπών, τίνα δεῖ φάναι, πρὸς 25 ἡμᾶς αὐτοὺς εἴπωμεν. Νουμήνιος μὲν γὰρ τὸ κέντρον εἶναί φησιν τοῦτον τοῦ τε κόσμου παντὸς καὶ τῆς γῆς, ὥς

4 ὁ αὐτός ἐστιν Rtz. 17 ἐν τῷ — δὲ τίς solus l. Morus, sequentia etiam Maius; ipse ante ἐπεκδιηγεῖται pauca dispexi

18 ὁδῷ Morus prius, im. τριόδῳ 19 τὰ ῥήματα Maius, τὸ ρεῦμα Morus, l. . . | ρεῦμα . της (at cf. Phaedon. 112^e) 26 cf. Porph. de antro 28 sq. Macr. in somn. I 12 e Numenio; Philop. de aetern. 290, 7

μεταξὺ μὲν ὃν τοῦ οὐρανοῦ, μεταξὺ δὲ καὶ τῆς γῆς· ἐν ᾧ
καθῆσθαι τοὺς δικαστὰς καὶ παραπέμπειν τὰς μὲν εἰς οὐρα-
νὸν τῶν ψυχῶν, τὰς δὲ εἰς τὸν ὑπὸ γῆς τόπον καὶ τοὺς
ἐκεῖ ποταμούς· οὐρανὸν μὲν τὴν ἀπλανῆ λέγων καὶ ἐν ταύτῃ
5 δύο χάσματα, τὸν αἰγόκερον καὶ τὸν καρκίνον, τοῦτον μὲν
καθόδου χάσμα τῆς εἰς γένεσιν, ἀνόδου δὲ ἐκεῖνον, ποτα-
μούς δὲ ὑπὸ γῆς τὰς πλανωμένας (ἀνάγει γὰρ εἰς ταύτας
τοὺς ποταμούς καὶ αὐτὸν τὸν Τάρταρον)· καὶ ἄλλην πολλὴν
ἐπεισάγων τερατολογίαν, πηδήσεις τε ψυχῶν ἀπὸ τῶν τρο-
10 πικῶν ἐπὶ τὰ ἰσημερινὰ καὶ ἀπὸ τούτων εἰς τὰ τροπικὰ καὶ
μεταβάσεις, ἃς αὐτὸς πηδῶν ἐπὶ τὰ πράγματα μεταφέρει,
καὶ συρράπτων τὰ Πλατωνικὰ δῆματα τοῖς γενεθλιαλογικαῖς
καὶ ταῦτα τοῖς τελεστικοῖς· μαρτυρούμενος τῶν δύο χασμά-
των καὶ τὴν Ὀμήρου ποίησιν οὐ μόνον λέγουσαν [Od. ν
15 110—112] τὰς μὲν πρὸς βορέαο καταιβατὰς ἀνθρώ-
f. 26r. ποισιν ὁδοὺς, | ἐπέπερ ὁ καρκίνος εἰς τ' αἰγόκερον προ-
σελθὼν ἀποτελεῖ· τὰς δὲ πρὸς νότον [εἶναι θειοτέρας], δι'
ᾧ οὐκ ἔστιν ἀνδράσιν [εἰσελθεῖν], ἀθανάτων δὲ μόνον
ὁδοὺς αὐτὰς ὑπάρχειν· ὁ γὰρ αἰγοκέρως ἀνάγων τὰς ψυχὰς
20 λύει μὲν αὐτῶν τὴν ἐν ἀνδράσι ζωὴν, μόνην δὲ τὴν ἀθά-
νατον εἰσδέχεται καὶ θείαν· οὐ ταῦτα δ' οὖν μόνον, ἀλλὰ
καὶ ἡλίου πύλας ὑμνοῦσαν καὶ δῆμον ὀνειρῶν [Od. ω 12],
τὰ μὲν δύο τροπικὰ ζώδια πύλας ἡλίου προσαγορεύσασαν,
δῆμον δὲ ὀνειρῶν, ὧς φησιν ἐκεῖνος, τὸν γαλαξίαν. καὶ γὰρ
25 τὸν Πυθαγόραν δι' ἀπορρήτων Ἄιδην τὸν γαλαξίαν καὶ
τόπον ψυχῶν ἀποκαλεῖν, ὧς ἐκεῖ συνωθουμένων· διὸ παρὰ
τισιν ἔθνεσιν γάλα σπένδεσθαι τοῖς θεοῖς τοῖς τῶν ψυχῶν

1 μὲν ὃν Rtz.] μένον 8 πολλὴν im. add. m⁸ 13 nempe
μαρτυρόμενος 15 βορέαο] αο ex ας 16 usque ad ὁ γὰρ

l. 19 solus fere l. Morus | l. οκαρκίνος εἰς; in sequentibus ha-
riolatus est Morus 17 an νότου? | suppl. Rtz. 18 ἔστιν
Rtz.] ἔστι μὲν Morus | εἰσελθεῖν scripsi] . . . σιν [εἶναι] Morus
24 cf. Iambl. ap. Stob. I 378, 11

καθάρταις καὶ τῶν πεσουσῶν εἰς γένεσιν εἶναι γάλα τὴν
 πρώτην τροφήν. τὸν δὲ δὴ Πλάτωνα διὰ μὲν τῶν χασμά-
 των, ὡς εἴρηται, δηλοῦν τὰς δύο πύλας, διὰ δὲ τοῦ φωτός,
 ὃ δὴ σύνδεσμον εἶναι τοῦ οὐρανοῦ, τὸν γαλαξίαν· εἰς ὃν
 ἀνιέναι δι' ἡμερῶν δυοκαίδεκα τὰς ψυχὰς ἀπὸ τοῦ τόπου 5
 τῶν δικαστῶν· ἦν δὲ ὁ τόπος τὸ κέντρον. ἐντεῦθεν τοίνυν
 ἀρχομένην τὴν δυωδεκάδα τελευτᾶν εἰς τὸν οὐρανόν· ἐν ἣ
 τὸ κέντρον εἶναι, τὴν γῆν, τὸ ὕδωρ, τὸν ἀέρα, τὰς ἐπτά
 πλανωμένας, αὐτὸν τὸν ἀπλανῆ κύκλον. εἶναι δ' οὖν τὰ
 τροπικὰ ζῳδία, τὰ χάσματα τὰ διπλᾶ, τὰς δύο πύλας ὀνό- 10
 ματι διαφέροντα μόνον, καὶ πάλιν τὸν γαλαξίαν, τὸ φῶς
 τὸ τῇ Ἰριδι προσφερές, τὸν δῆμον τῶν ὀνείρων ταύτόν.
 ὀνείροις γὰρ ἀπεικάζειν τὰς ἄνευ σωμάτων ψυχὰς καὶ ἄλ-
 λοθι τὸν ποιη|τήν, ταῖς ψυχαῖς αἷς ἐφέστηκεν ἄνε .⁷⁵. . f. 26 v.
 φημί . .⁹. . . [ἀλλὰ πῶς] ἂν τις ἀποδέξαιτο τὴν πρὸς τ[ὰς 15
 αὐτοῦ] τοῦ Πλάτωνος ῥήσεις αὐτοῦ διαφωνί[αν· τοῦ]των
 γὰρ πέρι καὶ ἡμῖν πρόκειται λέγειν. ὃ μὲν γὰρ τὸν δαι-
 μόνιον τόπον εἶναί φησιν τὸ κέντρον, ὃ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ
 τοῦτον ἔθετο γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ οὐ γῆς ἰδίᾳ μόνον οὐδὲ
 οὐρανοῦ μόνον· καὶ ὃ μὲν γῆν ταύτην τιθέμενος, ἐφ' ἧς 20
 βεβήκαμεν, εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἄγει ποταμούς, ὃ δὲ ἐν
 οὐρανῷ τίθεται τοὺς ποταμούς καὶ κολάσεις ἐκεῖ ψυχῶν, παρ'
 οἷς ἡ μακαριστὴ ζωὴ τῶν ψυχῶν — δηλοῖ δὲ ὁ Τίμαιος
 [p. 42^b] τὴν εἰς τὸ σύννομον ἄστρον ἀποκατασταῖσαν
 εὐδαίμονα βίον λέγων ἔξειν, καὶ ὁ ἐν Φαίδρω [p. 249^a] 25
 Σωκράτης τὰς μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιοτήρια λέγων
 χωρεῖν (ὅπου καὶ οἱ ποταμοὶ πάντες καὶ αὐτὸς ὁ Τάραρος,

2 σχασμάτων 14 -τήν, ταῖς et ἂν τις ἀποδ- solus l. Morus

15 φημί inc., δυσφημίας Morus primum, sed del. | τὰς αὐ-
 τοῦ scripsi | l. τ primum, τάσδε παρὰ Morus 16 l. διαφωνί
 | . . ν (idem Maius, nisi quod τῶν pro ν), διαφωνοῦντος· τῶν
 Morus. Suppl. Rtz. (possis τῶν αὐτῶν) 17 ὁ μὲν solus l. Morus
 (ὃν Maius) 18 τόπον ss. m³ 24 ἀποκατάστασιν, corr. Rtz.

ὥς ἐν Φαίδωνι διδασκόμεθα), τὰς δὲ εἰς τοῦ οὐρανοῦ
 τινὰ τόπον ὑπὸ τῆς Δίκης κουφισθείσας διάγειν
 ἀξίως οὗ ἐν ἀνθρώπου εἶδει ἐβίωσαν βίον· δι' ὃν
 πολλοῦ δεῖ τοὺς ὑπὸ γῆν ποταμοὺς εἰς τοὺς πλάνητας ἀνά-
 5 γειν — ἔτι τοίνυν ὃ μὲν εἰς πάντα τὸν οὐρανὸν ἀνάγει τὰς
 ἀποκαθισταμένας (καὶ γὰρ περὶ πάντας νενεμῆσθαι τοὺς
 ἀστέρας ὑπὸ τοῦ πατρὸς διαιρεθείσας ἰσαρίθμους τοῖς
 ἀστροῖς), ὃ δὲ μόνον τὸν γαλαξίαν ἐκ τῶν ψυχῶν συμ-
 πληροῖ τῶν ἐντεῦθεν εἰς οὐρανὸν ἀναβεβηκυῖων· καὶ ὃ μὲν
 10 τὰς εὐδαιμόνας οὐ φησι χωρεῖν εἰς τὸν ὑποχθόνιον τόπον,
 ὃ δὲ ἄγειν ἀναγκάζεται πρῶτον εἰς ἐκεῖνον, εἴπερ πᾶσαν
 f. 27r. ψυχὴν εἰς τὸν δι|καστὴν χωρεῖν πρῶτον δεῖ, ἔπειτα εἰς
 τὸν οὐράνιον τόπον ἀνελθεῖν, ὅπου γε διάγουσιν αἱ ψυχαὶ
 εὐδαιμόνως. †καὶ γὰρ ἐπὶ ταῖς δίκαις καὶ δαιμόνων καὶ
 15 τόπων καὶ πραγμάτων δεῖ καὶ τὸν [δαιμόνιον] τόπον ὥσπερ
 λέγεται μέσον ὑποτίθεσθαι γῆς καὶ οὐρανοῦ, τοῦ μὲν θεῶν
 ὄντος τόπου, τῆς δὲ τὰ θνητὰ γεννώσης καὶ τρεφούσης.
 μέσος δὲ οὐρανοῦ καὶ γῆς τόπος ἐστίν, ὅστις πᾶσαν ἔξωθεν
 περιέχων τὴν γῆν ἅκρᾳ τε αὐτῆς καὶ μέσα καὶ πολλῷ μᾶλλον
 20 τὰ ἔσχατα περικλείων ὑπέξωκεν τὸν οὐρανόν· οὐ γὰρ τινός,
 ἀλλὰ πάσης, οὐδὲ τινὸς οὐρανοῦ μέσος ἐστίν, ἀλλὰ παντός·
 ὥστε μετὰ πάντα μὲν τὸν οὐρανὸν ἔσται, πάσης δὲ ὑπεραν-
 ἔχων τῆς γῆς, καὶ οὐ τῶν κοιλωμάτων αὐτῆς μόνων, ἐν
 οἷς ἡμεῖς οἰκοῦμεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄκρων, ἐν οἷς τίθησι
 25 ψυχῶν εὐδαιμόνων λήξεις οὕπω τελέως ἀποδυσσάμενων τὰ
 ὑλαῖα σώματα, καθάπερ ἐν Φαίδωνι [p. 114^b] μεμαθήκαμεν.
 εἰ δὲ δεῖ ταῦτα προσέεσθαι, μόνος δὲ ὁ αἰθὴρ ὑπὸ τὸν

1 τοῦ οὐρανοῦ etiam Pl. T τοῦρανον Pl. B 2 τινὰ im. add.
 m³ 4 γῆν] v ir. 7 cf. Pl. Tim. 41^a 12 -καστὴν — τό-
 πων κ- solus fere l. Morus (ναῖς, καὶ δαιμον l. 14 ego) non
 in omnibus fide dignus 14 δαιμόνων] l. δαιμον, εὐδαιμόνων
 Morus 15 δαιμόνιον suppl. in fine (spat. 7—8 litt.)] αὐτὸν
 Morus; comma ante δεῖ extat 20 τινός <γῆς> Rtz.
 24 οἷς m³] ὦι m¹ | οἷς Rtz.] ὦι ss. m¹

οὐρανὸν ὦν κύκλῳ περιρρεῖ τὴν γῆν ὅλην, οὗτός ἐστιν ὁ δαιμόνιος τόπος, ἐν ᾧ καὶ οἱ δικασταὶ καθήμενοι μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ἡ τρίδος αὕτη τῶν ψυχῶν καὶ ἡ συναφὴ τῶν χασμάτων τῶν τε εἰς γῆν τεινόντων καὶ τῶν εἰς οὐρανόν. ἀλλ' ὅταν μὲν καλῇται τρίδος, εἰς τὰς 5 τριπλᾶς ἀνάγεται ζωὰς τῶν ψυχῶν, τὴν εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς εὐδαιμόνων οὔσαν θεατῶν, τὴν εἰς τὸν ὑπόγειον τόπον κολαζομένων οὔσαν, τὴν εἰς γένεσιν ἀμφοῖν μεσότητα συμπληροῦσαν, ἣ καὶ ἄλλως τὴν οὐρανίαν, τὴν χθονίαν, 9 τὴν ὑποχθονίαν, ἃς ἡ δικαστικὴ ψῆφος | διατάττει· ἡ f. 27 v. μὲν γὰρ τῆς ἀπολαύσεως καὶ εὐδαιμονίας ζωὴ ἐν οὐρανῷ ὡς θεία τίθεται, ἡ δὲ τῆς δίκης εἰς τὴν μέσην φέρεται χώραν, ἡ δὲ τῆς ποινῆς ἀξία διὰ τοῦ ξίφους ὑπὸ γῆς· ὅταν δὲ αὖ τῶν τεττάρων λέγεται χασμάτων κοινὸν σημεῖον, διπλᾶς ἀφανῶν ἔχει λήξεων ὁδούς, οὐρανίαν καὶ χθονίαν, 15 καὶ διπλᾶς καθόδων εἰς γένεσιν, κατὰ δίκην ἑκατέρων ἀποτελουμένων. καὶ γὰρ αἱ λήξεις ὀρίζονται παρ' αὐτῶν καὶ ἀπ' ἐκείνων εἰς τὴν γένεσιν αὐτίς ὁδοὶ γίνονται μετὰ τὰς περιόδους, ἃς ἀφωρίσαντο ἐκεῖνοι.

Τὸ μὲν οὖν τὸν δαιμόνιον τόπον δικαστικὸν εἶναι 20 τόπον ἀπὸ τῶν ἐν τῷδε τῷ μύθῳ γεγραμμένων δῆλον, ἀφικνεῖσθαι φάντος αὐτοῦ μετὰ πολλῶν ἕς τινα δαιμόνιον τόπον, δικαστὰς δὲ ἐν αὐτῷ καθῆσθαι. τὸ δὲ μηδὲν τοῦτον διαφέρειν τῆς τριόδου τὸν ἐν Γοργία μῦθον ἡμᾶς διδάσκειν φήσομεν· ἐν γὰρ τῇ τριόδῳ καθῆσθαι φησιν ἐκεῖνος τοὺς 25 δικαστάς. εἰ δὲ ἐκεῖνος καὶ τὸν λειμῶνα τῇ τριόδῳ συνῆψεν εἰπὼν ἐν τῷ λειμῶνι δικάζειν αὐτοὺς ἐν τῇ τριόδῳ, παντὶ

3 αὐτῇ, corr. Rtz. 6 ζωὰς ὁτῶν | εἰς ss. m³ | τῆς ex τῇ m³? 7 cf. Pl. Phaedon. 111^a 9 τὴν χθονίαν τὴν im. m²

10 διατάττει — τῆς [ποινῆς et -ους ὑπὸ γῆ solus l. Morus (nisi quod os, εἰς τὴν μέσην Maius ego) 13 ἀξία] ἀξίας 14 δὲ αὖ τῶν] δι' αὐτῶν 15 ἀφανῶν (-νῶς Morus) ἔχει Morus Maius, ἀφα- ego | λήξεων Morus] λήξεως Maius ego 16 δίκην m³] διπλὴν m¹ 20 δικαστικῶν, corr. Rtz.

δήπου γνώριμον, ὅτι τὰ τρία τὸν αὐτὸν δηλοῖ τοῦ κόσμου
 τόπον, ὁ δαιμόνιος, ἡ τρίδος, ὁ λειμών. μεταξύ δὲ οὐρα-
 νοῦ καὶ γῆς ὁ δαιμόνιος, ὥστε καὶ ἡ τρίδος καὶ ὁ λειμών.
 ὁ δὲ αἰθήρ ἐστὶ μόνος ἀμφοῖν μέσος, ὡς δέδεικται διὰ τῶν
 5 ἐν Φαίδωνι [p. 109^c ss.] γεγραμμένων, οὐ τινὸς γῆς, ἀλλὰ
 τῆς ὅλης ὑπερηπλωμένος καὶ τοῦ οὐρανοῦ παντὸς * * * ὧν·
 διὸ καὶ αἰτιάται τοὺς πολλοὺς εἰς ταὐτὸν ἄγοντας αἰθέρα
 καὶ οὐρανόν. ἔστιν ἄρα καὶ ὁ δαιμόνιος τόπος καὶ ὁ λει-
 1. 28 r. μὼν καὶ ἡ τρίδος οὐκ ἄλλο ἢ μέσον οὐρανοῦ παντὸς
 10 κατὰ Πλάτωνα· πλὴν τὸ μέσον ἄερος καὶ γῆς ἀκρότης οὗτός
 ἐστὶν ὁ ὑπὸ σελήνην τόπος. ὥστε καὶ λειμὼν εἰκότως ὀνο-
 μάζεται, τὰς ἀρχὰς τῆς γενέσεως περιέχων καὶ τῆς ἐν ὕγρῳ
 φερομένης φύσεως· μετ' αὐτῆς γὰρ ὁ ἀήρ καὶ τὸ ὕδωρ καὶ
 ἡ γῆ, παρ' οἷς αἱ γενέσεις δι' ὕγρότητος ἐπιτελούμεναι καὶ
 15 τῆς ἐπικτήτου θερμότητος. εἰ δὲ καὶ προσεχῶς εἰς τὴν
 σεληνιακὴν ἀνήρτηται σφαῖραν, ἐν ᾗ τῆς γενέσεως αἰτία
 πάσης καί, ὥς φησὶν τις ἱερὸς λόγος, τὸ αὐτοπτον ἄγαλμα
 τῆς φύσεως προσλάμπει, δῆλον δήπουθεν, ὅτι καὶ ταύτη
 λειμὼν εἰκότως ὀνομάζεται, δεξάμενος ἐκεῖθεν πρῶτος τὰς
 20 προόδους τῶν τὴν γένεσιν συγκροτούντων πνευμάτων· καὶ
 δὴ καὶ τρίδος ψυχῶν τριπλᾶ προσθησαμένων εἶδη ζωῆς
 κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον προσαγορεύεται, ἀνιουσῶν, πιπτου-
 σῶν, καταδεδικασμένων· καὶ τὸ τρίτον δαιμόνιος τόπος, ὡς
 τὴν μέσην χώραν τοῦ κόσμου λαχών. πάλα γὰρ τοὺς δαι-
 25 μονας καὶ ἡ Μαντινικὴ ξένη τῶν τε ἀθανάτων μέσους
 ὥρισато καὶ τῶν θνητῶν ὑπάρχειν, μέσος δὲ καὶ ὁ αἰθήρ
 ἀμφοτέρων τούτων ἐστίν. εἰ δὲ δὴ καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἐπι-
 νομίδι [p. 984^e] λόγους τις προσοῖτο τῷ αἰθέρι τοὺς δαι-

6 excidit v. g. κάτωθεν 9 l. -ικότως et ης γενέσεως περ
 et γρῶι φερομένης φύσεως et inde a -ρ ὁ ἀήρ omnia, cetera
 Morus | nempe <τὸ> μέσον 11 ὀνομάζεται scripsi] μόνος λογί-
 ζεται Morus an τρεφομένης ut infra f. 9^r? 17 cf. de or.
 chald. 49 25 Pl. symp. 202° 28 πρόσσιτο

μονας ἀποδιδούσῃ καὶ ταῖς τε αἰσθήσεσιν ὀξυτέραις καὶ ταῖς
 διανοήσεσιν ἀχράντοις μειζόνως λεγούσῃ τὰ ἀνθρώπινα κα-
 θορᾶν, πάντως δήπου καὶ τῶν ἐν ἐκείνῃ γεγραμμένων δαι-
 μόνιον τόπον τὸν αἰθέρα λέγεσθαι παρὰ τοῦ Πλάτωνος οὐκ ἀ-
 πίσθησομεν. ἀλλ' ἡ μὲν Ἐπινομὶς νοθείας | ὑπάρχουσα f. 28 v.
 μεστή καὶ νοῦ μυστηριώδους τὸν νηπιόφρονα καὶ νῶ ἀρ-
 χαῖον ἀπατᾷ. ὅτι δὲ τοῦτο καὶ ἐξ ἄλλων δέδεικται τὸ τῆς
 ὁμοιότητος τῶν γραμμάτων, παραστήσονται οἱ καθ' ἡμᾶς ταύ-
 την εἶναι ψευδῇ τὴν ὑπόκρισιν τοὺς ἀμφὶ Πατέριον ἐξη-
 γητάς, ἄνδρας ἡμῖν αἰδοίους, διότι καὶ ψυχὰς τὰς εὐδαί- 10
 μονας <εἰς> ἐκεῖνον ἀνάγει τὸν αἰθέρα, καὶ τὸν Φαίδωνα
 μάρτυρα προϊσχομένους (ἄληθες μὲν γὰρ ἐστὶν ὃ φασιν,
 ἀλλ' οὐ ταυτόν), ὥς ἐπὶ δικαστικὸν τόπον ἀνιέναι τὸν αἰ-
 θέρα φαίην ἂν ἐγὼ καὶ ὥς ἐπὶ λῆξιν τινα ψυχῶν (τὸ μὲν
 γὰρ αὐτῶν ποιεῖ τόπον, τὸ δὲ τῶν δικαστῶν). ἐπεὶ καὶ 15
 τῶν οὐρανίων μετέχειν δυνατόν, ἀλλ' οὐχ ὥς οὐρανίους·
 γενόμενοι γὰρ ἐν οὐρανῷ γινόμεθα πάντως οὐράνιοι, μένοντες
 δὲ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν μετέχειν οὐ κωλυόμεθα τῶν οὐρανίων·
 ὥστε καὶ εἰς τὸν αἰθέριον κληρὸν ὅταν μὲν ὥς εἰς δικαστι-
 κὸν ἀφικνώμεθα τόπον, διὰ τῆς πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀνατά- 20
 σεως τοῦτο λεγόμεθα πάσχειν, ὅταν δὲ ὥς εἰς λῆξιν ἡμῖν
 ἀπονεμομένην, ὅλοι τε ἐν αὐτῷ γιγνόμεθα καὶ ὥς ἡμέτερον
 αὐτὸν καταλαμβάνομεν.

Τοῦτο μὲν οὖν ταύτῃ διωρίσαμεν. μηδεὶς δὲ οἰέσθω
 δαιμόνιον τόνδε τὸν τόπον ἀκούσας ἢ διαφωνεῖν ταῦτα τοῖς 25
 ἐν Γοργίᾳ γεγραμμένοις, ἐν οἷς φησιν τοὺς δικαστὰς τῶν

6 usque ad τοὺς v. 9 nil l. nisi ἄλλων et μωτων παρα et
 ταύτην εἶναι ψ. την, cetera Morus. Manca est oratio et spat-
 tium plura capit quam ille dedit 9 nempe ὑπόθεσιν (spat.
 5 litt.) 10 ante ψυχὰς τ' ss. m⁸ (vultne τὰς?), post ψυ-
 χὰς τ m¹, ac ss. m² 11 εἰς add. Morus tamquam extet
 13 <ἐπὶ> τὸν Rtz., at cf. Eur. Bacch. 1008 Galen. de an. vit.
 60, 15 Menand. rh. 45, 25. 134, 31. 139, 6 Porph. 151, 15. 222,
 11 etc. 16 δυνατόν ex αὐτὸν m³ <ἡμᾶς> δυνατόν Rtz.

ψυχῶν ἡρωϊκὰς τινὰς εἶναι ψυχὰς, ἢ μόνους δαίμονας
 καθῆσθαι τῶν βεβιωμένων δικαστὰς, θεοὺς δὲ ταύτην μη-
 δαμῶς εἰληχέναι τὴν μοῖραν· ἢ τὰς τῶν μετελλαχόντων |
 f. 29 r. ψυχὰς εἰς δαιμονίας τῷ Πλάτῳ διεξερχομένας ἐν Κρα-
 5 ττύλῳ [p. 397^d], ὡς ἂν αὗται φέρωσι δικαστικὴν ψῆφον
 τῶν ἑπεπρακόντων ψυχῶν ἕκαστα τῶν εἰς τὴν τίσιν γενο-
 μένων· ἐν οἷς διαστέλλει θεοὺς δαιμόνων καὶ δαίμονας
 ἡρώων, τῶν ἐν Κραττύλῳ [p. 397^d] διὰ τῶν ὀνομάτων ἐξηγ-
 πορημένων περὶ τῶν τριῶν τούτων γενῶν, τῶν ἐν Συμ-
 10 ποσίῳ [p. 202^e] περὶ τῆς τῶν δαιμόνων οὐσίας τε καὶ τά-
 ξεως πεφιλοσοφημένων, ὡς μέσης ὄντως οὐσης ἐν πᾶσι
 τοῖς ἐγκοσμίοις. ἀλλ' οὕτως δαιμόνιον τόνδε λεγέτω τὸν
 τόπον, ὡς μέσον τοῦ παντός καὶ συμπορευόμενον μὲν τῷ
 οὐρανῷ, περιρρέοντα δὲ κύκλῳ τὸν θνητὸν ὅλον χῶρον.
 15 προσήκει γὰρ τοῖς δαίμοσιν ἐν πάσαις λήξουσιν ἢ μεσότης,
 ὡς τοῖς θεοῖς ἢ ἀκρότης, ὡς, εἰ βούλει, ταῖς ψυχαῖς ἢ
 τελευτῇ τῆς ἀσωμάτου ζωῆς. ὥστε κἂν ἐν οὐρανῷ πάντες
 ᾧσι, θεοὶ δαίμονες ψυχαί, θείως εἰσὶν, ἐπεὶ περὶ ὁ οὐρανὸς
 ἔχει τὴν ἀκροτάτην τάξιν, κἂν ἐν τῷ αἰθέρι, δαιμονίως διὰ
 20 τὴν μεσότητα τοῦ αἰθέρος, κἂν ἐν γῇ, ψυχικῶς διὰ τὴν
 ἐσχάτην ὕφεσιν πρὸς τὰ ἄνω τῆς γῆς, καὶ οὗ μὲν οὐρανίως,
 οὗ δὲ αἰθερίως, οὗ δὲ χθονίως ἢ τριάς. δαιμόνιος οὖν
 τόπος οὐχ ὡς μόνων δαιμόνων ὁ αἰθέρ κληρός, ἀλλ' ὡς,
 κἂν θεοὶ δικαστικὴν ἐν αὐτῷ κληρωσάμενοι τάξιν ᾧσιν ἢ
 25 ἄλλην ιδιότητα προνοίας λαχόντες, κἂν δαίμονες ὑπηρετοῦν-
 τες ταῖς βουλήσεσι τῶν θεῶν, κἂν ψυχαὶ κατὰ σχέσιν δι-
 καστικὴν προβεβλημέναι ζώην, πάντων δαιμονίως ὄντων ἐκεῖ
 καὶ τὸ μέσον αὐτὸ τῆς ὑπάρξεως σύνθημα προτεινόντων·
 f. 29 v. ὡς καὶ τοὺς ἐκεῖ θεοὺς μέσους εἶναι τῶν | οὐρανίων θεῶν

4 usque ad ὀνομάτων v. 8 pauca l., cetera Morus

6 an τῶν πεπραγμένων κατὰ? 7 δαιμόνων] δαιμονίους Morus

8 genetivi pendere existimandi sunt a verbo tali fere quali
 μεμνημένος 29 usque ad ψυχὰς 136, 1 solus l. Morus

καὶ χθονίων, ὅταν ὑποληφθῶσιν ὡς προνοηταί, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κρειττόνων καὶ καταδεδικασμένων ψυχῶν, δι' ὧν συνδεῖται τὸ πᾶν· οὐ γὰρ ἔστιν οὐσίας ὄνομα τὸ δαιμόνιον, ἀλλὰ μόνης σχέσεως, ἣν ἔχειν δεῖ πρὸς ἄμφω τὰ ἄκρα τὸ μέσον. [πῶς] γὰρ οὐχὶ καὶ θεῶν ἂν εἴη τόπος ἐκεῖνος, 5 εἴπερ καὶ χθονίους ἐν Νόμοις [VIII 828^c] θεοὺς θεραπεύειν ἐδιδάχθημεν; πῶς δ' οὐχὶ καὶ ψυχῶν μοῖραν ἔχουσῶν εὐμοιρον, εἴπερ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον καὶ τὰ ἄκρα τῆς ἐν τῷ αἰθέρι γῆς δύνανται λήξεως μεταλαγχάνειν θείας, ὡς ἐν Φαίδωνι παρειλήφαμεν; πάντων οὖν εἷς τόπος ἐκεῖνος ὧν, 10 θεῶν δαιμόνων ψυχῶν, ὡς ἂν μέσος ὧν, δαιμόνιος ἀπὸ τῆς τῶν λαχόντων αὐτὸν μέσης ὠνόμασται τάξεως.

Τούτων δὲ ὡς οἶμαι διηρθρωμένων, τίς τε ἡ ἐπὶ τὸν δαιμόνιον τόπον ἄφρις καὶ τίς ἔστιν αὐτὸς οὗτος, ὃν καλεῖ δαιμόνιον τόπον, καὶ διὰ τί ταύτην ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν, 15 λέγωμεν περὶ τῶν χασμάτων ἐπομένως·

Ἐν ᾧ τῆς τε γῆς δὴ εἶναι χάσματα ἐχομένῳ ἀλλήλοισιν καὶ τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸ ἐν τῷ ἄνω ἀλλὰ κατ' ἀντικρύ, δικαστὰς δὲ μεταξὺ τούτων καθῆσθαι τῶν χασμάτων [p. 614^c].

20

Τετράδα μὲν πεποίηκεν ὁ λόγος, ὡς τῇ τε δημιουργίᾳ πάσῃ συμβαίνουσιν καὶ τῷ τετραμερεῖ κόσμῳ καὶ ταῖς τέταρσι τῶν ὅλων ἀρχαῖς συναρμοζομένην. ἄνωθεν γὰρ αὕτη δι' ὅλων διεξιούσα τῶν ἐγκοσμίων τὰ πάντα προσήγορα ἀλλήλοις κατεστήσατο καὶ τὸν τε οὐρανὸν αὐτὸν τέτραχα 25

1 προνοηταὶ non verum 4 μόνης σχέσεως ἦν scripsi: μόνην σχέσιν Morus, μ. .⁹|ἦν l. 5 πῶς suppl. Rtz., om. Morus, capit spatium 7 ἐχούσης, corr. Rtz. 8 ἐπεὶ ἐρεῖς m¹, im. γρ. εἴπερ εἰς m² 9 γῆς <ἀφριγμένοι> Rtz. cf. Rh. Mus. LII 589² 17 ἐν τῷ 18 αὐτὸ ἐν τῷ Pl.] δὴ ὄντω m¹, v in fine ss. m², ἐν τῷ ex οντω fecit m³ 19 τῶν χασμάτων om. Pl., post μὲν l. 21 inserit Rtz. 21 πεποιηκεν (ex ποινηκεν uv.) m¹] ποιεῖν εοικεν m³. Possis igitur: Τῶν χασμάτων τετράδα πεποίηκεν 24 cf. Pl. VIII 546^c 25 κατεστήσατο

διεῖλεν καὶ τὰ κέντρα διεστήσατο τοσαῦτα καὶ τὰ ὑπὸ τὸν
 οὐρανὸν στοιχεῖα διεκόσμησεν· ὥστε καὶ τὰς ψυχικὰς ζωὰς
 f. 30 r. εἰκό|τως εἰς τέσσαρα διμερίσατο γένη κατὰ τὴν τοῦ παντὸς
 διακόσμησιν τὴν δημιουργικὴν· καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ λόγων ἐστὶ
 5 μέτοχος, ἐκ μὲν τῆς δημιουργικῆς μεταδόσεως δεξαμένη τὸ
 πέρας καὶ τὴν ταυτότητα τῆς οὐσίας καὶ τὴν μόνιμον ἴδρυ-
 σιν τὴν ἐν ταῖς οἰκείαις ἀρχαῖς, ἐκ δὲ τῆς ζωογόνου δυνάδος
 εἰς ἑαυτὴν εἰσιούσης καὶ ἀφ' ἑαυτῆς γεννώσης τὰ μεθ' ἑαυ-
 τὴν τὰς ποικίλας ζωὰς καὶ καθ' ἑτερότητα διῆσταμένους ἀλ-
 10 λήλων καὶ τὰς παντοίας προόδους καὶ τὰς ἀνελλξεῖς τῶν
 ζωτικῶν λόγων. ταῦτα δὲ ἀμφοτέρω μάλιστα τὴν ψυχικὴν
 τετράδα συνίστησιν περὶ τὸ μένον τὴν κίνησιν τῆς ψυχῆς
 καὶ περὶ τὸ πέρας τὴν ἀπειρίαν ἀφορίζουσιν. μένουσα γὰρ
 αἰεὶ ἡ αὐτὴ κατὰ τὴν οὐσίαν ἐξαλλάττει τὰς ζωὰς, ἀνιοῦσα
 15 κατιοῦσα δυομένη κατὰ τῆς γῆς, ἀνίσχουσα ἐκείθεν καὶ
 διαύλους ἀποτελοῦσα καὶ περιόδους ἀπεράντους. καὶ μὴν
 καὶ ἡ διαίρεσις τῆς ζωτικῆς ταύτης τετράδος οὐκ εἰς μονάδα
 καὶ τριάδα γενομένη (δυνατὸν γὰρ ἦν καὶ οὕτως τὸν τέσ-
 σαρα τεμεῖν), ἀλλὰ δις δύο πάντως πον ποιεῖ γνώριμον,
 20 ὅτι τὸ ὅλον εἶδος ἀφορίζει τῆς τετράδος ταύτης οὐχ ἡ μονάς
 (ὅπερ ἂν ἦν εἰς μονάδα καὶ τριάδα τῆς τομῆς οὔσης), ἀλλ'
 ἡ δυάς. καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν οὐσιώδης, ἀλλὰ ζωῆς διαφορότης
 καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κινήσεων· αἱ δὲ κινήσεις πρὸς τῆς ἀπει-
 ρίας εἰσὶ καὶ τῆς ἀορίστου δυνάδος, ὡς ἂν οἱ Πυθαγόρειοι
 25 φαῖεν, καὶ τῶν θεολόγων πάσαι τὴν δυαδικὴν αἰτίαν τῶν
 ψυχῶν κινεῖν εἰς προόδους καὶ μερισμοὺς λεγόντων οὐ τὰς
 f. 30 v. ψυχὰς μόνον (καὶ ταύτας μὲν | γὰρ)⁷⁰ . . . προ-
 τέρας οὔσας τῶν νῦν πολλαχοῦ ζῶων· ὅπερ ὁ μῦθος ἐν-
 νοήσας †ἐπιβούλησιν ἔθετο. τὸ μὲν οὖν τετραδικὸν κοινὸν

3 ante οἰκείαις v. 7 non multa l., omnia Morus 4 an
 <παντοίων> λόγων? 1. 20 ἡ] ἡ' (idem 22) 27 γὰρ scr. sed
 del. Morus 28 l. τερας οὔσας τῶν 13. ρ ὁ μ. ε. ἐπιβ . . λ . .
 μὲν etc., reliqua Morus 28 ὅπερ scripsi] ὥπερ Morus

〈ὄν〉 τῇ τε οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς καὶ τῇ ζωῇ τῶν αἰτίων αὐτ[ῆς] ἀμφοτέρων ἀνῆπται τῶν τε πατρικῶν καὶ τῶν μητρικῶν, τὸ δὲ μοναδικὸν καὶ τριαδικὸν τὴν οὐσίαν τὴν ψυχικὴν μίαν τε καὶ τριφυῇ ποιοῦν εἰς τὴν πατρικὴν αὐτὴν ἀνατείνει μονάδα, τὸ δὲ δις δύο τὴν ἐν αὐτῇ ζωὴν ποικιλλομένην 5 παντοίαις κινήσεσιν καὶ ἀόριστον ὡς ἀληθῶς οὕσαν εἰς τὴν μητρικὴν ἀναφέρει δυάδα.

Τίνες δὴ οὖν αἱ δυάδες αὗται; πρῶτον μὲν οὖν ἐκεῖνό μοι δοκεῖ μὴ παρέργως ὁ Πλάτων ὀνομάσαι χάσματα τὰς δύο δυάδας, ἀλλ' εἰδῶς καὶ τὸν θεολόγον Ὁρφέα τοῦτω 10 τῷ ὀνόματι καλοῦντα τὴν πασῶν κινήσεων καὶ προόδων πρωτοურγὸν ἐν τοῖς νοητοῖς αἰτίαν, ἣν οἱ Πυθαγόρειοι δυάδα νοητὴν καὶ ἀόριστον προσηγόρευον·

Αἰθέρα μὲν Χρόνος οὗτος ἀγήραος, ἀφθιτόμητις γείνατο καὶ μέγα χάσμα πελώριον ἔνθα καὶ ἔνθα. 15 καὶ μικρὸν ὕστερον·

χάσμα δ' ὑπ' ἡέριον καὶ νήνεμος ἐρράγη αἰθὴρ ὀρνυμένοιο Φάνητος.

εἰ γὰρ ταύτην ἔχει τὸ πρῶτιστον καὶ νοητὸν χάσμα τὴν δύναμιν, κινεῖν πάντα καὶ διεγείρειν ἐς προόδους καὶ παν- 20 τοίαις διακρίσεις, εἰκότως δήπου καὶ τὰς μεταβατικὰς τῶν ψυχῶν ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ ἀφ' ἑκατέρων εἰς τὸ μέσον ὁδοὺς χάσματα προσείρηνεν, ὡς ἐσχάτην ἀφομοίωσιν πρὸς τὸ νοητὸν χάος φερούσας. ὅτι δὲ οὐκ ἐνταῦθα μόνον ὁ 24 Πλά|των ἐξέθηκε τὰς ἐν δικαστηρίῳ ὁδοὺς τῶν ψυχῶν, f. 31r. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Φαίδρῳ, φανερόν ἐκ τῶν γεγραμμένων κρίσεων τῶν ἐκεῖ· τὰς ψυχὰς τὰς μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιωτήρια ἀφικνουμένας δίκην ἔφατο [τίνειν, τὰς] δὲ εἰς

1 αὐτῆς Rtz., αὐτ ~ l., αὐτῶν Morus 4 ποιεῖν, corr. Rtz.

11 κινήσεων im. add. m³ 12 πυθαγόριοι 14 et 17 fr. 52. 53 Abel 26 ante εἰς τοῦ v. 28 pauca l., cetera Morus 27 nempe τὰς <γὰρ> ψυχὰς | γῆν Morus, sed l. σ 28 l. ἔφατο | . . . εἰς, δὲ l. Maius, ἔφατο ἀπαντᾶν εἰς τε Morus (ἐκτίνου- σιν Plat. Phaedr. 249^a)

τοῦ οὐρανοῦ τινα τόπον ὑπὸ τῆς Δίκης κουφισθεί-
 σας διάγειν ἀξίως οὗ ἐν ἀνθρώπου εἶδει ἐβίωσαν
 βίου. καὶ εἰσιν αὗται αἱ δύο πορεῖαι τῶν ψυχῶν, ἃς καὶ
 ἐνταῦθα ἀφηγούμενος τὴν μὲν εἰς τὸ ἄνω φησὶν ἄγειν καὶ
 5 τὸ πρόσθεν, τὴν δὲ εἰς τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπισθεν. εἴτα τὰς
 λοιπὰς δύο προστίθησιν λέγων· τῷ δὲ χιλιοστῷ ἀμφο-
 τεραι ἀφικνουῦνται ἐπὶ κλήρωσιν καὶ αἵρεσιν δευ-
 τέρου βίου. περὶ ὧν καὶ ἐνταῦθα διαλεγόμενός φησιν τὰς
 μὲν ἐξ οὐρανοῦ κατιέναι, τὰς δὲ ἐκ τοῦ τῆς γῆς ἀνίεναι
 10 χάσματος, καὶ κατασκηναῖσθαι σφαῖς ἐν τῷ λειμῶνι· δέδεικται
 δὲ ἡμῖν ἔμπροσθεν, τίς ὁ λειμῶν. ἔχομεν οὖν καὶ ἐκ τοῦ
 Φαίδρου τὰ δύο χάσματα <τὰ> τὰς λήξεις ὀρίζοντα καὶ τὰ
 λοιπὰ δύο τὰ ἀντίστροφα τούτοις, τῇ μὲν εἰς οὐρανὸν ἀγούσῃ
 τὸ ἐκεῖθεν κατάγον, τῇ δὲ εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιοτήρια
 15 παραπεμπούσῃ τὸ ἐκεῖθεν ἀνάγον, τὸ δὲ κοινὸν τῶν τεττά-
 ρων τμήμα καὶ σημεῖον τοῦτον τὸν λεγόμενον δαιμόνιον
τόπον καὶ λειμῶνα καὶ τρίοδον· ἐν δὲ τούτῳ καθῆσθαι τοὺς
δικαστάς. τοὺς δὲ αὐτοὺς δικαστάς ἐν μὲν Γοργία τίνας
 ἔφατο, καὶ ἐνταῦθα δεδηλώκαμεν καὶ ἐν τοῖς εἰς ἐκεῖνα
 20 γεγραμμένοις ἔναγχος ἡμῖν· νυνὶ δὲ κοινότερον ἀκούειν
 ἀξιοῦμεν πάντας τοὺς ταύτην εἰληχότας τὴν δύναμιν ἐν
 θεοῖς, ἐν δαίμοσιν, ἐν ἥρωσιν. τῶν γὰρ ποτὲ δικαστῶν |
 f. 31 v. ἡ τάξις τῶν ἐν σώμασι καὶ τῶν αἰεὶ τῶς ἐν Γοργία
 [p. 523^a sqq.] μερικὴ ἐστὶ, κρινόντων τὰς ψυχὰς ἀσωμάτων.
 25 δείκνυσι δὲ τὴν μερικὴν ἐκείνων τάξιν καὶ τὸ εἰς Πλούτωνος
 αὐτοὺς παραπέμπειν τὰς ψυχὰς εἰς τε μακάρων νήσους καὶ
 εἰς Τάρταρον, τούτους δὲ καθολικώτερον εἰς τε οὐρανὸν καὶ
 τὰ ὑπὸ γῆς πάντα δικαιοτήρια· περιεκτικώτερα δὲ ταῦτα

7 κλήρωσιν τε et τοῦ δευτ. Pl.

12 τὰ add. Rtz.

25 ante δείκνυσι nil l. et Moro confido | ὡς Morus] an τῶν? duo iudicium genera in Gorgia, alterum semel officio fungens et cum corpore de vivis sententiam ferens, alterum semper iudicans, corpore solutum, mortuos tractans 26 αὐτὰς Morus (non l.)

τοῦ Ταρτάρου καὶ ἡ οὐρανία ἄρα λήξεις τῆς ἐν μακάρων
 νήσοις· ὥστε καὶ οἱ τῇδε δικασταὶ τῶν ἐν Γοργία περι-
 ληπτικώτεροι, καὶ οὐχ ἡρωϊκαὶ ψυχαὶ μόνον ἔσχαται οὔσαι
 τῶν δικαστικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ εἴτινες ἄλλοι πρὸ
 τούτων, ὡς ὁ οὐρανὸς πρὸ τῶν μακάρων νήσων, ὡς τὰ 5
 δικαιωτήρια τὰ ὑπὸ γῆς πρὸ τοῦ Ταρτάρου· τοῦτον γὰρ
 δεσμωτήριον τίσεως εἶπεν εἶναι καὶ δίκης, ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς
 δικαιωτήριον. τί γὰρ ἄλλο ἐστὶν τὸ δικαιωτήριον ἢ τὸ δι-
 καιοῦν καὶ κατὰ δίκην ἀπευθύνον; τί δὲ ἄλλο τὸ τῆς τί-
 σεως δεσμωτήριον ἢ τὸ τίσιν καὶ τιμωρίαν ἐσχάτην ἐπάγον 10
 καὶ συμποδίζον τὰς ψυχάς; ὅτῳ δὲ διαφέρει τιμωρία δίκης
 καὶ ὡς ἡ μὲν ὀνίνησιν, ἡ δὲ τῶν ἀνιάτων ἐστὶ ψυχῶν, αὐ-
 τοῦ διδάσκοντος ἐν ἐκείνῳ τῷ μύθῳ μεμαθήκαμεν [p. 525^b].
 ὅτι δὲ καὶ αἱ μὲν μακάρων νῆσοι Πλουτώνειοι λήξεις εἰσὶν,
 αἱ δὲ οὐράνιαι τῆς τοῦ πρώτου τῶν τριῶν Διὸς ἀρχῆς κατὰ 15
 τὴν εἰς τρία τῶν Κρονιδῶν τομὴν τοῦ κόσμου, πάλιν ἐν
 τοῖς αὐτοῖς ἀποδεδείχαμεν λόγοις· καὶ ὡς ἡ μὲν εἰς Πλού-
 τωνός ἐστι τρίδος ἢ εἰς τὰς μακάρων νήσους ἢ εἰς τὸ
 δεσμωτήριον τῆς τίσεως ἢ εἰς τοὺς καθαρτικοὺς τόπους, 19
 ἡ δὲ | εἰς Διὸς μοναδικὴ πρὸς οὐρανὸν ἄγουσα, ἡ δὲ εἰς f. 32 r.
 Ποσειδῶνος ἰσώζει τὰ τῶν χθονίων δικαστῶν. προσῆκεν
 ἄρα καὶ αὐτοὺς τοὺς δικαστὰς τὸ ἀνάλογον ταῖς ὁδοῖς σώ-
 ζειν, τῶν ἐν Γοργία λεγομένων ὀλιγωτέρους, καὶ ἐκείνους
 ἡρώας, τούτους δαίμονας καὶ θεοὺς ἡγεῖσθαι περιέχοντας
 καὶ τὴν ἐκείνων τάξιν. 25

Τὸ μὲν οὖν κατ' ἀντικρὺ τὰ ἐν οὐρανῷ χάσματα εἶναι
 τοῖς κατὰ γῆς τεταμένοις οὐχ ἀπλῶς ἀκούειν ἄξιον, κατ'
 ἀντικρὺ λέγεσθαι τῷ τὰ μὲν ἄνω πως εἶναι καὶ οὐράνια,

7 Gorg. 523^b 9 ἀπευθύνων, corr. Rtz. | τὸ τῆς] τὸ om.
 m¹, ss. m³ 15 οὐράνιοι, corr. Rtz. 18 ἢ εἰς ter add. m³,
 haud scio an perperam aliterque locus sanandus sit 20 quae
 ante Γοργία sunt, Moro debeo 21 σώζει] nempe εἰς
 24 <δὲ> δαίμονας Rtz.

τὰ δὲ κάτω πον καὶ χθόνια (καὶ τοῦτο μὲν γάρ), ἀλλὰ καὶ
 μερίζειν καὶ τῷ μὲν ἑτέρῳ τῶν ἄνω τὸ ἕτερον ἀντιτιθέναι
 τῶν κάτω, τῷ δὲ λοιπῷ τὸ λοιπόν. καὶ δὴ καὶ ἐπισκοπεῖν
 προσήκει πότερον ποτέρῳ, λέγω δέ, εἰ τῷ κατάγοντι κατὰ
 5 γῆς τὸ ἀνάγον εἰς οὐρανὸν καὶ τῷ ἀνάγοντι ἀπὸ γῆς τὸ
 ἐξ οὐρανοῦ πάλιν κατάγον. ἀλλὰ τοῦτο ἄτοπον· εἰς γὰρ
 ταυτὸν τούτων ἡ ὁδός, εἰς τὸν κοινὸν τόπον τὸν λειμῶνα.
 λείπεται οὖν τὸ μὲν κατάγον ἐπὶ γῆς ἀπὸ τοῦ μέσου τόπου
 κατ' ἀντικρὺ λέγειν τῷ ἐξ οὐρανοῦ κατάγοντι πρὸς τὸ μέ-
 10 σον, τὸ δὲ ἀνάγον ἀπὸ γῆς εἰς τὸν μέσον τόπον τῷ ἀπὸ
 τούτου εἰς οὐρανὸν ἀνάγοντι. τὸ δ' αἴτιον, ὅτι τὰ ἐναντία
 πάθη πεπόνθιατον· ὃν γὰρ ἀπολείπει τόπον θάτερον, κατα-
 λαμβάνει τὸ λοιπόν· ἴδιον δὲ τοῦτο τῶν ἐναντίων.

Εἰ δὲ δεῖ μὴ κινήσεις μόνας διὰ τῶν χασμάτων ὁρᾶν
 15 μηδὲ ὅλως χάσματα τοιαῦτα νοεῖν οἷον χωρητικούς τόπους
 (γῆ μὲν γὰρ στόμια ἅττα ἔχειν καὶ διάστασιν οὐ κωλύεται,
 δι' ὧν χωρεῖν δυνατόν, οἷα δὴ καὶ ἰστόρηται πολλαχοῦ·)
 f. 32 v. Πλου|τώνειοι γὰρ δικασταὶ ἀπὸ Πλούτωνος, Αἰακὸς δη-
 λαδὴ 'Ραδάμανθυς καὶ Μίνως· διὸ δὴ δαιμόνιον τὸν τόπον
 20 ἐκεῖνον νόει, ἄττεσθαι δὲ τὰς ψυχὰς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ
 καὶ ἐν ἄλλοις χωρὶς σώματος — ἐπεὶ οὖν σωματικῶς τὰ
 χάσματα [θεω]ρεῖν ἀμήχανον, ἐφιστάνειν χρή, μήποτε δαι-
 μονίας τινὰς διὰ τούτων τάξεις ὁ μῦθος αἰνίσσεται δεχο-
 μένας τὰς ψυχὰς ἢ κατιούσας ἢ ἀνιούσας καὶ παραπεμπού-
 25 σας εἰς τὸν οἰκεῖον ἕκαστα τόπον, ὥς ἀπέλκασεν χάσμασιν ὧς
 κινήσεων προστάτιδας καὶ συστοίχους οὔσας πρὸς τὴν τοῦ
 χάους ἐκείνου δύναμιν, καθάπερ εἵπομεν [p. 138, 11], τοῦ
 πασῶν αἰτίου προόδων καὶ κινήσεων. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς παρ-
 ἔχει τῶν τοιοῦτων ὑπονοιῶν ἡμῖν ἀφορμὴν εἰπὼν [p. 615^e]

1 γὰρ <λέγουσιν> Rtz. 18 ante οὖν nil l., Morum se-
 quor | fort. <οἱ> ἀπὸ 20 ἄττεσθαι scripsi] ἄγεσθαι Morus
 22 χάσματα θεωρεῖν] 1. χασμ...|ρεῖν, χάσματα ρεῖν Morus
 25 ἐκάστη Rtz., malim ἐκάστας

τῷ ἀπὸ γῆς ἀνάγοντι χάσματι παρεστῶτας τὸ φθέγμα
καταμανθάνειν καὶ μυκωμένου κατέχειν ἔτι τὰς ἀνι-
έναι πρὸ τοῦ καιροῦ σπενδούσας ἀπὸ τῶν δικαιοτηρίων
ἐκείνων ψυχάς, ὥς ἂν καὶ ἐκείνου συναίσθησιν ἔχοντος τῆς
ἀξίας τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν αὐτόθεν ἐφεστῶτων ταῖς ἀνιού- 5
σαις ἐκεῖθεν δαιμόνων ὄντων δηλονότι, καὶ ἡ ἀφιέντων ἡ
κωλυνόντων ἐκείνῳ συνεπομένων καὶ τῷ ἐκείνου φθέγματι
συνθήματι τῆς ἀξίας χρωμένων. μήποτε οὖν περὶ πάντων
κοινῇ λεκτέον δαιμονίας εἶναι τάξεις τὰ χάσματα τετραχῇ
διατεταγμένους (διὸ καὶ ὁ τόπος ὁ μέσος, ὁ κοινὸς τῶν 10
χασμάτων, καλεῖται δαιμόνιος), ὧν αἱ μὲν εἰσιν λήξεων
προστάτιδες εὐμοιροτέρων ἢ τληπαθεστέρων (δῆλον δὲ πό-
τεραι ποτέρων), αἱ δὲ εἰς γένεσιν καθόδων ἄνωθεν ἢ κά-
τωθεν. καὶ γὰρ αἱ μὲν | ἐξ οὐρανοῦ τὴν ἀρχὴν ἄγουσιν, f. 1r.
αἱ δὲ ἐκ τοῦ Ταρτάρου, καὶ μόνος ὁ μέσος χώρος ἐστίν ὁ 15
πρὸς ἄλλην καὶ ἄλλην δύναμιν τεταγμένος. τεκμαίρομαι δὲ
ὅτι πλῆθος τὸ δαιμόνιον καθ' ἕκαστον, διότι [ἐφ'] ἐνὸς τοῦ
ἐκ τῆς γῆς ἀνάγοντος παρεστῶτας ἔφη τινὰς καὶ καταμαν-
θάνοντας τοῦ χάσματος τὸ φθέγμα δοῦν, ἃ δὲ καὶ δοῦν
λέγονται περὶ τὰς ψυχάς, ὥς ἂν πολλῶν ὄντων τῶν κατ' 20
ἐκεῖνο τεταγμένων· ὥστε καὶ ἐπὶ πάντων ἔοικεν πλῆθος
χρῆναι κατὰ τὸ ἀνάλογον λαμβάνειν. καὶ γὰρ οὐδὲν θαυ-
μαστόν πολλοὺς εἶναι τοὺς καθ' ἕκαστον ἐφεστῶτας, ἢ κατὰ
τὰ εἶδη τῆς τῶν ψυχῶν ζωῆς διηρημένους, ἢ κατὰ τὰς
διαφοράς τῶν τόπων, ἐφ' οὓς ἄγουσιν ἢ ἀφ' ὧν τὰς ψυ- 25
χάς, ἢ κατὰ τὰ μέτρα τῶν περιόδων διατεταγμένους, ἢ κατ'
ἄλλην ἐξαλλαγὴν τοιαύτην πεπληθυσμένους, ἐκάστου δὲ πλῆ-
θους τὴν κοινὴν ιδέαν τὴν χωρητικὴν καὶ διαπορθμευτικὴν
τῶν ψυχῶν ἀπ' ἄλλων τόπων εἰς ἄλλους ἀμείνους ἢ χεῖρους

1 ἀνάγοντι <τινας> Rtz. 13 <τῶν> εἰς Rtz. 14 ante
παρεστῶτας nil l., Morum exscribo | ἄγουσιν] an ἔχουσιν?
17 an πλῆθός τι? | ἐφ' addidi, lac. non notat Morus 20 τῶν
non l., testatur Morus, num extet dubium 29 χεῖρον, corr. m³

χάσμα προσαγορεύεσθαι, μίαν ὑποδοχὴν οὖσαν πασῶν τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ στελλομένων εἰς τὸ αὐτό. καὶ γὰρ τὰ χάσματα διόδοι τινες εἶναι φιλοῦσιν ἢ ὑδάτων ἢ πνευμάτων, ὧν δύνανται δέχεσθαι καὶ εἰς ἄλλην παραπέμπειν χώραν, εἰς
 5 τὸ κάτω χωροῦντος ἢ εἰς τὸ ἄνω τοῦ τὸ χάσμα ποιοῦντος, ὥσπερ εἴπομεν, ὕδατος ἢ πνεύματος. εἰ δὲ καὶ τὰ κάτω χάσματα δὴ ὄντα ἔχεται ἀλλήλων καὶ τὰ ἄνω τὸν αὐτὸν τρόπον, δηλὸν οἶμαι καὶ ἐκ τούτων, ὅτι τὰ μὲν ἐστὶν ἀλλή-
 9 λοις συγγενῇ μᾶλλον ὥς Πλουτώνεια, τὰ δὲ ἀλλήλοις ὥς
 f 11 Δίια, καὶ τὸ κοινὸν σημεῖον δηλοῖ τὴν ἀ|διαίρετον αὐτῶν κοινωνίαν καὶ ὁμόνοιαν, ἀφ' ἧς ἔνωσιν λαμβάνει τὸ πλή-
 θος· δεῖ γὰρ κατὰ πλήθη κοινωνεῖν τὰ χάσματα καὶ ἡνω-
 σθαι περὶ τὸν αὐτὸν ὥσπερ † δι' ἡνωμένον θεόν.

Ἀλλὰ τούτων μὲν ἄδην, ἐπὶ δὲ τὰ ἐπόμενα τούτων
 15 χωρῶμεν· τάχα γὰρ ἂν τι καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀκούσαιομεν περὶ τούτων σαφές.

Ἔοικεν δὲ καὶ τὸ ὅλον σχῆμα τῶν χασμάτων χειὰς μι-
 μούμενον μάλιστα προσήκειν ψυχαῖς οὐ μόνον ταῖς μερικαῖς, ἀλλὰ καὶ ἀπάσαις ἀπλῶς. ὃ καὶ τὸν Τίμαιον [p. 36^b] δη-
 20 λοῦν· ὁ γοῦν παρ' αὐτῷ δημιουργὸς σχίσας τὴν μίαν εὐ-
 θεϊαν τῶν ἀριθμῶν τῶν ἁρμονικῶν καὶ δύο ποιήσας συνάψας αὐτάς κατὰ μέσας οἶον Χι ποιεῖν λέγεται, τοῦτον <τὸν>
 χαρακτῆρα τῇ οὐσίᾳ τῶν ψυχῶν ἐγκάρδιον ἐνθεῖς πάσης
 ἴδιον ὄντα ψυχῆς. αἴτιον δὲ ὅτι καὶ ἡ ἀρχικὴ τῶν ψυχῶν
 25 μονὰς ἐκ τοιούτων ἦν χασμάτων, ὥς ὁ χαρακτῆρ αὐτῆς
 διασημαίνει. καὶ οὐκέτι ταῦτα Πλάτωνος οὐδὲ Τιμαίου λό-
 γοι τινός, ἀλλὰ Θεουργῶν καὶ Θεῶν ἄγνωστα γραφόντων·
 καὶ ὅστις ἰστόρησεν τὸ πτέρωμα τῆς ἀρχικῆς ψυχῆς, οἶδεν

1 ὑποδοχὴν in ὑπεροχὴν corr. m^s? 6 τὰ κάτω χάσματα
 δὴ im. add. m² 10 quae ante πλήθη sunt, Moro debeo
 11 καὶ ἡ ὕνοια ἀπὸ [τῆς πλήθους] ἐνώσεως λ. [τὴν ἔνωσιν] τὸ
 πλ. Morus 13 δι' ἡνωμένον Morus, l. ηρημ. ν. (διηρημένα?)
 22 τὸν add. Rtz. | cf. de or. chald. 47¹

ὃ λέγω. τῇ δ' οὖν ζωῇ τῇ ψυχικῇ τὸν τοῦ Χι χαρακτῆρα
καὶ ὁ Τίμαιος ἀνῆκεν· ἀλλ' ἡ μὲν ὅλη ψυχὴ καὶ πᾶσα ἡ
κρείττων ἡμῶν ἐνεργεῖ καὶ κατὰ τοῦτον αἰετὶ τὸν χαρακτῆρα
ζωογονικὸν ὄντα καὶ κατὰ τοὺς δύο κύκλους νοερούς ὄντας·
ἡ δὲ ἡμετέρα χωρὶς μὲν κατ' ἐκεῖνον, χωρὶς δὲ κατὰ τοὺς 5
ἐν αὐτῇ κύκλους. ὅθεν οἶμαι καὶ νῦν τὸ χλίσμα παρελ-
ληπται μόνον, τὰς ζωτικὰς κινήσεις τῶν ψυχῶν ὑποδεχό-
μενον ἄνω τε καὶ κάτω καὶ αὖ ἄνω | .³⁰. . ας· ἀλλὰ f. 2 r.
κατ' ἀντικρὺ μὲν εἰπὼν ἐδήλωσε ταύτῃ εἶναι τῷ ἄνω. καὶ
ταῦτα συμβαίνοντα πλέον τῇ τε οὐσίᾳ τῶν ψυχῶν καὶ ταῖς 10
τῶν ἱερατικῶν φήμασι· ἐπὶ δὲ τὴν τῶν ἐπομένων ἀνάπτυξιν
ἡμῖν ἰτέον.

Οὕς ἐπειδὴ διαδικάσειαν, τοὺς μὲν δικαίους
κελεύειν πορεύεσθαι τὴν εἰς δεξιάν τε καὶ ἄνω διὰ
τοῦ οὐρανοῦ σημειῖα περιάψαντας τῶν δεδικασμένων 15
ἐν τῷ πρόσθεν· ἕως τοῦ· πάντων ὧν ἔπραξαν [p. 614^e].

Ἡ μὲν διαδικασία τῶν δικαστῶν ἐστι κρίσις πολυειδῆς
διαιρουμένη περὶ τὰς μετεχούσας αὐτῆς ψυχάς. ὥς γὰρ
αὐτοὶ περὶ τὴν δίκην μερίζονται μονάδα δικαστικὴν οὖσαν
πᾶσιν τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμουσαν, θεοῖς, δαίμοσιν, ψυχαῖς 20
ἀθανάτοις, θνηταῖς φύσεσιν, σώμασιν (οὐδὲν γὰρ ἔξω δύ-
νεται τῆς ὅλης δίκης πεσεῖν), οὕτω δὲ καὶ αἱ ψυχαὶ διηρη-
μένως ὑποδέχονται τὴν ἀπ' αὐτῶν κρίσιν, ὥστε τὰς μὲν
ἄλλων, τὰς δὲ ἄλλων μέτρων τυγχάνειν, ἐκείνων ἀλλήλοις
ὁμογνωμονούντων καὶ καθ' ἓνα νοῦν ἐνεργούντων καὶ ἀπο- 25
πληροούντων τὴν περὶ τὰς ψυχὰς βούλησιν τῆς Δίκης ἅπα-
σαν. Δίκη μὲν γὰρ καὶ θεοῖς ἐφέστηκεν φρουροῦσα τὴν
ἐκάστων ἀξίαν ἐν τῷ παντὶ καὶ τὸν ὅρον τὸν δημιουργικόν.
διὸ καὶ τῷ Διὶ τοῖς Τιτᾶσιν τὰς ἐγκοσμίους διανέμειν

6 χάσμα Rtz. 8 quae praecedunt ἀνάπτυξιν, praebuit
Morus 9 μὲν ante εἰπὼν et πλέον suspecta 16 post πάν-
των est τῶν uv., om. Pl. 18 αὐτῆς Rtz.] αὐτῶν 28 ἀξίαν
m¹] τάξιν m³

παρασκευαζομένῳ λήξεις ἔπεσθαι τὴν Δίκην ὁ Ὅρφεύς φησιν·

τῷ δὲ Δίκη πολὺποινος ἐφάσπετο πᾶσιν ἄρωγός. εἰ γὰρ πᾶσιν ἄρωγός πολὺποινος, εἰ τῷ δημιουργῷ τοῦ
 5 παντὸς συνδιακοσμεῖ τὰ πάντα, θεῶν ἄρχει, δαίμοσιν |
 1.2v. συνεπιστατεῖ, ψυχὰς διαδικάζει καὶ ἀπαξαπλῶς διὰ πα-
 σῶν διέρχεται τῶν ψυχῶν ἢ κρίσεις, καὶ δικαίων δὲ λέ-
 γονται ψυχῶν ἵεῖναι τοὺς θεοὺς διαδικάζοντας διὰ τῶν
 κρειττόνων λήξεων· καὶ ἱεῖναι ταύταις διαδικάζουσιν ὥς κρι-
 10 τικὰς τούτων ἔχοντες δυνάμεις καὶ ταύτῃ μιμούμενοι τὴν
 ὅλην Δίκην, μέτρα δὲ ἄλλαις ἄλλα, καθάπερ εἵπομεν, διανέ-
 μοντες. καὶ εἰ τῶν κρινόντων ὁ νοῦς εἷς, ἀλλ' ἢ τῶν κρινο-
 μένων διαφορότης πολυειδεῖς ποιεῖ τὰς κρίσεις· ἄλλαι γὰρ
 ἄλλης ἀξίας καὶ περὶ ἄλλων ἄλλη ψήφος.

15 Ἡ μὲν τοίνυν διαδικασία τοιαύτην ἔμφασιν ἔχει, ταῖς
 πολλαῖς ψυχαῖς τὰ πολλὰ καὶ ταῖς ἐξηλλαγμέναις τὰ ἐξηλ-
 λαγμένα κριτικὰ μέτρα διατάττουσα καθ' ἓνα τῶν κρινόντων
 νοῦν εἰς μίαν ἀνατεινόμενον μονάδα θέλαν, τὴν Δίκην· ἢ
 δὲ κέλευσις ἢ δικαστικὴ μετὰ τὴν διαδικασίαν ἀκόλουθός
 20 ἐστίν, εἰς ἔργον προάγουσα τὴν νοεράν τῶν δικαστῶν περὶ
 ἐκάστων κρίσιν. καὶ δῆλον, ὅτι ἐπειδὴπερ οὐ λόγῳ κελεύ-
 ουσιν, ὥσπερ οἱ ἐνταῦθα δικάζοντες προστάττουσιν, ὅ τι χρὴ
 παθεῖν τοὺς διαδικασαμένους, ἀλλὰ δι' αὐτῆς τῆς ζωῆς χω-
 ρεῖ τῶν τε κρινέντων καὶ τῶν ὑπουργούντων αὐτοῖς δαι-
 25 μόνων ἢ τοιάδε κέλευσις, τοῖς μὲν πορεύουσιν τὰς ἀρχὰς
 ἐνδίδωσι τῆς προσεχοῦς εἰς τὰς ψυχὰς ποιήσεως, τοῖς δὲ
 πορευομένοις τῆς ἐπὶ τοὺς προσήκοντας τόπους κινήσεως
 ἀνεγείρει τὰς ὁρμὰς. φέρεται μὲν γὰρ ἕκαστον κατὰ τὸν ἐν
 ἑαυτῷ νόμον εἰς τὸ ὅμοιον καὶ ἐπείγεται τὸ μὲν εἰς οὐρα-

1 fr. 125 6 ante αὐταισ διαδικάζουσιν etc. nil l. nisi
 εἰγονται et τῶν κριττονων η, cetera Morus | συνεπιστατεῖ scripsi]
 συνεπιτελεῖ Morus | πασῶν] πάντων Morus 9 λήξεων Morus]
 l. ημ inc., fuitne ἡμῶν? 22 <οὐδ'> ὥσπερ B. Keil

νὸν οὐράνιον ὄν, τὸ δὲ εἰς γῆν χθόνιον· προστιθεμένη δὲ |
 τῶν δαιμόνων ἢ ἐπιστασία ταῖς ψυχαῖς ἐντίθησιν ἐν ἐκά- f. 3r.
 στη τὴν ἀποπλήρωσιν τῆς κρίσεως. καὶ ποιεῖ διὰ δυνάμεων
 τινων θαυμασίων καὶ τὰ ἀσώματα εἰς τὰ σώματα· ὥς γὰρ
 τὰ σώματα εἰς τὰ σώματα δύει, τὰ ἀσώματα δύει εἰς τὰ 5
 ἀσώματα· πλὴν ὅτι διέστηκεν ὁ τῆς ποιήσεως τρόπος, ἢ
 ἀσώματος ὢν ἢ σωματοειδῆς. κοινὸν δὲ πάντων, ὅτι δύνα-
 μιν ἐνδίδωσιν πᾶν τὸ ποιοῦν εἰς τὸ πάσχον τινὰ καὶ τὸ
 λαβὼν ἔπεται τῇ τοῦ δεδοκότος δυνάμει. καὶ αἱ ψυχαὶ
 τοίνυν ὠρμημέναι καὶ ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τὰς οἰκήσεις τὰς πρε- 10
 πούσας προσλαμβάνουσιν καὶ ἀπὸ τῶν δικαστῶν εἰς τὴν
 ἐπ' ἐκείνας πορείαν δύναμιν καὶ λαβοῦσαι κινοῦνται καὶ
 ὁρμῶσιν καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιτεταγμένων αὐταῖς δαιμόνων προσε-
 χέστερον τελειοῦσι τὰς ἑαυτῶν ὁρμάς, ἵνα τοῦ προσήκοντος
 τύχωσιν. καὶ ταύτην τὴν ἄνωθεν ἐφήκουσαν προσθήκην 15
 τῆς δυνάμεως κέλευσιν προσεῖπεν ὁ μῦθος, ἔνδοσιν οὔσαν
 δυνάμεως [ὥς] τὴν ἀπὸ τῆς ζωῆς ἐπιτηδειότητα πρὸς τήνδε
 τὴν λήξιν ἀνεγείρουσαν.

Καὶ μὴν καὶ ἡ διαίρεσις τῶν λήξεων εἰς τε τοὺς δι-
 καίους γενομένη καὶ τοὺς ἀδίκους μαρτυρεῖ τοῖς εἰρημένοις. 20
 τὸ μὲν γὰρ τῆς δικαιοσύνης εἶδος δηλοῖ τὴν αὐτοπραγίαν
 τῶν ψυχῶν καὶ τὴν τάξιν τὴν ἐν αὐταῖς, τὸ δὲ τῆς ἀδικίας
 τὴν ἀλλοτριοπραγίαν καὶ τὴν ἀταξίαν. προσήκει δέ που
 τάξις μὲν τοῖς οὐρανίοις καὶ αὐτοπραγία (πάντα γὰρ ἐκεῖ
 τὰ ἑαυτῶν πράττει καὶ διατηρεῖ τὴν ἀσύγχυτον πρὸς ἄλληλα 25
 τάξιν), ἀλλοτριοπραγία δὲ καὶ ἀταξία | προσήκει τοῖς ἐπι- f. 3v.
 γείοις· τὰ γὰρ γήϊνα οὐ πράττει τὰ ἑαυτῶν οὐδὲ τὴν τάξιν

2 post καὶ τὰ ἀσώματα v. 4 paene omnia l. | ἐκάστη] ἐκάστω
 Morus 3 διὰ] ἀνδρα Morus 4 τινων] τῶν Morus | ἀσώ-
 ματα alterum Morus] l. σωματ | ὥς γὰρ τὰ scripsi in spat. 5
 litt. (in fine)] καὶ τὰ Morus 5 δύει τὰ l.] καὶ τὰ Morus
 6 ἀσώματα] σώματα 26 quae sunt ante -ν παρὰ τῆς p. 147, 4,
 largiti sunt Morus et partim Maius

καθ' αὐτὴν διασώζει τὴν πρὸς ἑαυτά. δεῖ δὲ τὸ ὅμοιον
πανταχοῦ φέρεσθαι πρὸς τὸ ὅμοιον, ὥς τὰ κοῦφα τῶν στοι-
χείων εἰς τὸ ἄνω φέρεται καὶ εἰς τὸ κάτω τὰ βάρους ἔχοντα,
δι' ὧν ἔλαβεν παρὰ τῆς φύσεως δυνάμεων, ἑκάτερα τὸ ὅμοιον
5 ἐπιδιώκοντα. κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὰ μὲν τεταγμένα τῶν
τεταγμένων ὁρέγεται κἀκεῖνα σπεύδει καταλαβεῖν, τὰ δὲ
ἄτακτα τῶν ἀτάκτων ἀντέχεται καὶ ἐν ἐκείνοις σπεύδει γε-
νέσθαι. καὶ γὰρ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὅπου μὲν λόγος καὶ νοῦς
εἰς τὸ φωτεινὸν ἀνάγων, ὅπου δὲ ἀλογία καὶ σώματος βαρύ-
10 τῆς εἰς τὸ σκοτῶδες κατασπῶσα καὶ ἔσχατον, καὶ συνάπτει
τὰ μὲν θεοῖς, τὰ δὲ ὑλικοῖς δαίμοσιν, ἵνα καὶ δι' αὐτῶν
ὧν ἔχει παθῶν ὑπ' ἐκείνων κολαζόμενα φύγῃ τὰ πάθη.
καὶ γὰρ πάσχοντες ὑπ' αὐτῶν μισοῦμεν τὰ πάθη, ἀλλ' οὐκ
ἐνεργοῦντες κατ' αὐτά. τρίτὰ δὲ τὰ κολάζοντα, τὰ μὲν τὰς
15 ἐπιθυμίας, ἐν ὅσοις κρατεῖ τὸ ἐπιθυμητικόν, τὰ δὲ τοὺς
θυμούς, ἐν ὅσοις τὸ θυμοειδές, τὰ δὲ τὰς διαστρόφους
δόξας, ἐν ὅσοις γνῶσις μὲν ἔστιν δοξαστική τις, ἀμυδρὰ δὲ
αὕτη καὶ ἐπίκτητος ἀεὶ γιγνομένη· καὶ ταῦτα πάντα ἐναλλό-
μενα ταῖς τὰ ὅμοια πεπονθυῖαι ψυχαῖς ἐπάγει τὰς κολάσεις,
20 μόνον οὐχὶ βοῶσης τῆς Δίκης, ὅτι τὰς τὰ τοιαῦτα ζωῆς
εἵδη φιλοφρονησάμενας ἀνάγκη συνεῖναι τοῖς ὁμοίοις, συνού-
σας δὲ πάσχειν ὑπ' αὐτῶν, ὅσα τοῖς τοιούτοις προσήκει
ποιεῖν. ὥσπερ δὴ καὶ τὰς εἰς τὸ ἄναντες φερομένας τὰς
f. 4r. μὲν κατὰ λόγον | ὀρθὸν διεληλυθυίας τὸν βίον, τὰς δὲ
25 τὸν κατὰ λόγον νοῦν ἐχούσας καὶ τὸν ἱερὸν προστησάμενας
βίον, ὥς οἱ καλῶς διαφερόντως βιοτεύοντες, τὰς δὲ θεοει-
δεῖς, ὥς οἱ θεοὶ προσαγορευόμενοι δαίμονες καὶ συνάπτοντες
τοῖς θεοῖς. δεῖ γὰρ δὴ νοεῖν πάμπολυ τὸ δαιμόνιον πλάτος

1 καθ' αὐτὴν] an τὴν αὐτὴν? | διασώζονται εἰς ἑαυτά Morus, correxi (nolui διασώζοντα πρὸς ἑ.) 5 κατὰ τὰ ex κατὰ fecit m³?

24 ante τοῖς θεοῖς v. 28 nil l. ego, pauca Maius, omnia Morus. Lecta sufficiunt spatio, non sententiae 25 an κρείττω λόγον? 27 συνάπτουσι Morus in textu (fort. recte, si deleas ὡς ex καί), συνάπτοντες im. (-τι in fine Maius) 28 δὴ Maius] δεῖ Morus

ἄνωθεν ἀπὸ τῶν θείων ἀρχόμενον δαιμόνων καὶ εἰς τοὺς
 ὑλικωτάτους τελευτῶν, ἐν μέσῳ δὲ τούτων στρεφομένης τὰς
 ψυχὰς οὔτε τῶν ἀκροτάτων δυναμένης γενέσθαι ποτὲ κρείτ-
 τους οὔτε τῶν ἐσχάτων χείρους, πάντων τῶν ἐν αὐταῖς εἰδῶν
 τῆς ζωῆς κατὰ σχέσιν ἐν ἐκείνοις κατ' οὐσίαν προϋπαρχόν- 5
 των καὶ τῶν ἐν ταύταις παρὰ φύσιν ἐν ἐκείνοις κατὰ φύ-
 σιν· οὐδὲν γὰρ ἄλδιον παρὰ φύσιν. ἐκάστην οὖν ἡ ὁμοιότης
 ἄγει πρὸς τὸ συγγενές, τὴν μὲν ἐπὶ θεὸν ὁ ἐν αὐτῇ θεός,
 τὴν δὲ ἐπὶ νοῦν ὁ ἐν αὐτῇ νοῦς, τὴν δὲ ἐπὶ λόγον ὁ ἐν
 αὐτῇ λόγος, καὶ πάντα ἐπὶ τὸ τεταγμένον ἢ ἐν αὐτοῖς τάξεις· 10
 καὶ ἐπὶ τούτοις τὴν μὲν ἐπὶ λόγον ἀμυδρὸν ὁ ἐν αὐτῇ
 λόγος ἀλογωθείς, τὴν δὲ ἐπὶ τὸ θυμοειδέστερον ὁ ἐν αὐτῇ
 θυμὸς ῥωσθείς, τὴν δὲ ἐπὶ τὸ φιληδονώτερον ἢ ἐν αὐτῇ
 ἐπιθυμία κρατήσασα, καὶ πάντα ἀπλῶς τὸ ἐν αὐταῖς ἄτακτον
 ἐπὶ τὸ ὅμοιον καὶ τὴν ἀταξίαν. 15

Ταῦτα μὲν οὖν λάβοις ἂν ἐκ τῆς κατὰ τὸ δίκαιον καὶ
 ἄδικον διαιρέσεως τῶν εἰς τὰς ἀντικειμένους λήξεις πορευο-
 μένων εἴσω τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἴσω τῆς γῆς. κατὶδωμεν δὲ
 καὶ τὰς ἀπὸ τῶν σχέσεων τῶν τοπικῶν διαφοράς, ἃς προσ-
 ἔθηκεν ὁ μῦθος. τὰς μὲν γὰρ, φησὶν, ἔπεμπον τὰς ἀμεί- 20
 νους δηλαδὴ ψυχὰς εἰς δεξιόν, τὰς δὲ εἰς ἀριστερὸν τὰς f. 4 v.
 χείρους δηλονότι· αἱ μὲν τῆς τοῦ ἄνω, αἱ δὲ τῆς τοῦ κάτω
 λήξεως· ταῖς μὲν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ταῖς ἀμείνοσι, ταῖς δὲ
 εἰς τὸ ὀπίσθεν ταῖς χείροσιν. οὐκοῦν τὰ μὲν τρία σύστοιχα
 ἀλλήλοις, τὸ δεξιὸν τὸ ἄνω τὸ πρόσθεν, τὰ δὲ λοιπὰ πάλιν 25
 ἀλλήλοις, τὸ ἀριστερὸν τὸ κάτω τὸ ὀπίσθεν, πάντα δὲ συγ-
 γενῇ κινήσειν καὶ δυνάμεσι τῶν μερικῶν ψυχῶν. αἱ μὲν

9 ἐν ἐαντῇι νοῦς, corr. Rtz. 10 ἐαντῇι, ss. m² aut m³

11 ante ὁ ἔχον 11 et 12 bis ἐαντῇι] ss. m² aut m³
 13 ante αὐτῇι ras. 14 αὐτοῖς Rtz. 21 ante -ισ χείροσιν
 v. 24 l. tantum λήξεω τα- et -μεινοσιν· ταῖς δὲ εἰς τὸ ὁ-
 cetera Morus. Non hunc, sed Proclum orationem contraxisse
 e spatii ratione concluditur

γὰρ ὅλαι ψυχαὶ κατὰ κύκλον περιάγονται καὶ περὶ τὰ ἐαν-
 τῶν κέντρα κινουῦνται καὶ τοὺς πόλους· κέντρα δὲ αὐτῶν
 αἱ ἐν αὐταῖς ἐνοειδεῖς ὑπάρξεις, καθ' ἃς μονίμως ἐδράζονται
 ἐν ἑαυταῖς, πόλοι δὲ οἱ νόες, περὶ οὓς οἱ κύκλοι κινουῦνται
 5 πασῶν, ἐξ ὧν ἐδημιουργήθησαν· ταῖς δὲ μερικαῖς αἱ σχέ-
 σεις αὗται καὶ αἱ κατ' αὐτάς προσήκονσι κινήσεις, ταῖς μὲν
 κατὰ τὸν ταῦτοῦ κύκλον ἐνεργοῦσαις ἢ εἰς δεξιὰ κίνησις,
 ταῖς δὲ κατὰ τὸν θατέρου δῆλον ὡς ἢ εἰς ἀριστερά, καὶ
 ταῖς μὲν εἰς νοῦν ἐπιστρεφομέναις ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω πορεία,
 10 ταῖς δὲ εἰς τὰ πάθη καταρρεπούσαις ἢ εἰς τὸ κάτω πτώσις,
 καὶ ταῖς μὲν εἰδυῖαις ἑαυτάς καὶ διὰ γνώσεως κινουμέναις
 ἢ τοῦ πρόσθεν σχέσις, ταῖς δὲ ἀγνοοῦσαις καὶ δι' ἄγνοιαν
 πιπτούσαις ἢ τοῦ ὀπίσθεν. ἔμπροσθεν γὰρ ἔστιν, ἐφ' ὃ αἱ
 αἰσθήσεις, διὸ γνωστὸν τὸ πρόσω ταῖς αἰσθήσεσιν· ἔμπαλιν
 15 δὲ ὀπίσθεν τὸ τῶν αἰσθήσεων ἀπόστροφον, διὸ σύνθημά
 ἔστιν ἀγνοίας τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἐν ἡμῖν παθῶν. καὶ
 νοῦς μὲν ἡμῶν ὑπερκάθηται, τὰ δὲ πάθη μεθ' ἡμᾶς· ὥσθ'
 ὃ μὲν εἰκότως ἄνω λέγεται καὶ ἢ ἐπ' αὐτὸν ὁδὸς ἀνωφόρος,
 1. 5 r. τὰ δὲ κάτω καὶ ἢ ἐπ' αὐτὰ κίνη|σις κατωφόρος. καὶ ἢ
 20 μὲν πρώτη περίοδος πρώτη τῆς ψυχῆς κίνησις ἔστιν, ἥπερ
 ἐπὶ δεξιὰ καλεῖται· κινήσεως γὰρ ἀρχὴ τὸ δεξιόν, ὥς φασί
 καὶ οἱ περὶ ζώων γράφοντες· ἢ δὲ θατέρου ἐπ' ἀριστερὰ
 ὡς ὑπ' ἐκείνη τεταγμένη καὶ δευτερουργός, ὡς τὰ ἀριστερὰ
 τῶν δεξιῶν ἐν τοῖς ζώοις δεύτερα. διὸ καὶ οἱ μὲν αὐτο-
 25 παραγῆσαντες τὴν δεξιάν πορεύονται τὴν αὐτῶν ζωὴν ἐπι-
 τρέψαντες τῇ κρείσσονι ταῖν περιόδω, οἱ δὲ ἄλλοτριον
 παραγῆσαντες τὴν ἀριστεράν, ὡς ἐκείνης μὲν ἀποστάντες

5 ante πασῶν aliquid excidisse putat Rtz. Cf. Pl. Tim. 36^d

6 προσήκονσαι m³ | cf. Pl. Tim. 37^{b c} 11 ταῖς ante διὰ
 im. add. m³ 12 εἰς ἄγνοιαν (εἰς ss.) m¹, im. γρ. δι' ἄγνοιαν
 m³ 19 l. -τωφόρος καὶ et -εξιά καλεῖται etc., reliqua Morus

22 Aristot. π. ζώων μορ. 3. 671^b 29. 672^a 24 25 ἐπι-
 στρέψαντες

κατὰ ταύτην δὲ βεβιωκότες. εἰ δὲ καὶ <ἐπὶ> τὰ ἑαυτῶν οἱ
δικασταὶ πέμπουσιν δεξιὰ καὶ ἐπὶ τὰ ἄνω τὰ ἑαυτῶν καὶ
πάλιν ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀριστερὰ καὶ τὰ κάτω τὰ ἑαυτῶν,
δηλον, ὅτι τὰς μὲν ἀναγωγοὺς αὐτῶν δυνάμεις ἄνω καὶ
δεξιὰς θήσομεν, τὰς δὲ κολαστικὰς κάτω καὶ ἀριστεράς. 5
συλλήβδην οὖν τριχῶς ἀκουσόμεθα ταῦτα τὸ ἄνω καὶ κάτω,
τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ψυχικῶς, δικαστικῶς, κοσμικῶς·
ἔστι γὰρ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ πάντα κατ' ἀναλογίαν. αἱ μὲν
οὖν κρείττους καὶ εἰς νοῦν ὄραν ἐθέλουσιν καὶ κατὰ τὴν
ἀμείνω ζωὴν ἐνεργεῖν καὶ γινώσκουσιν ἑαυτὰς καὶ τὸ οἰ- 10
κεῖον τέλος· διὸ κινοῦνται τὴν ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἄνω καὶ τὰ
δικαστικά σημεῖα πρόσω φέρουσιν. αἱ δὲ χεῖρους καὶ εἰς
τὴν τῶν παθῶν ἀταξίαν ὀπισθοβαροῦσι καὶ κατὰ τὸ χεῖρον
ἑαυτῶν ζῶσιν καὶ ἀγνοοῦσι τὰς ἑαυτῶν συμφοράς· διὸ καὶ
κάτω χωροῦσιν κατὰ τὴν τῶν δικαστῶν κρίσιν καὶ εἰς ἀρι- 15
στερὰ φέρονται καὶ ὀπίσω περιάπτεται αὐταῖς τὰ σημεῖα τῆς
κρίσεως. οὐ | γὰρ βλέπουσι τὰ κακὰ τὰ ἑαυτῶν οὐδὲ f. 5 v.
γινώσκουσιν τὰ οἰκεῖα πάθη, ἀλλὰ †κατέλοιπον ὅπερ ἔχουσι.
χρὴ δὲ ταῖς ἀλογωτέραις ἀπονέμειν δυνάμεσιν τὰ εἰς τὰ
ὀπισθεν ταῖς φυσικαῖς· 20

(νότοις δ' ἀμφὶ θεᾶς φύσις ἁπλετος ἡώρηται
φησὶν καὶ τὰ λόγια περὶ τῆς τῶν φύσεων πηγῆς), ὥς
ταῖς νοερωτέραις τὴν εἰς τὸ πρόσω βλέψιν ἀπονέμειν. εἰ
οὖν αἱ μὲν ὑπὸ τῶν φύσεων κατατείνονται τῶν ὕλικῶν καὶ
τῶν ποιναιῶν ἀγκυτήρων τῶν εἰς τὸ σκότος ἀγόντων, αἱ δὲ 25
ὑπὸ τῶν νοήσεων ἀνάγονται καὶ τῶν διανοητικῶν ἐνεργειῶν,
εἰκότως δήπουθεν ἔστιν τὰ κριτικὰ σημεῖα τὰ μὲν νοερώτερα

1 κατ' αὐτήν, corr. Rtz. | add. Rtz. 13 ἀξίαν, corr. Pitra

14 αὐτῶν m¹, ἔ ss. m²? 17 ante -τοῖς δ' ἀμφὶ nil fere l.,
plura Maius, omnia Morus | οὐδὲ] οὔτε Morus 18 κατέλοιπον
ὥσπερ Wendl. cl. Method. 12, 5. 32, 9 19 τὴν εἰς Wendl. 20 σφύ-
σις φυσικῶν l. Maius 21 cf. de or. chald. 29 22 ὥς non l.,
testantur Maius et Morus 23 ἀπονέμει 25 ἀγκυτήρων, corr.
Rtz. 27 sq. malim νοερωτέρας et ἀλογωτέρας et φυσικωτέρας

συνθήματα ζωῆς ἔμπροσθεν, τὰ δὲ ἀλογώτερα καὶ φυσικώτερα (ἀλογία γὰρ συνδεῖ πρὸς τὴν φύσιν, ὥς πρὸς νοῦν λόγος) ὀπισθεν.

Ἀλλὰ τίνα δὴ ἐστὶ τὰ σημεῖα ταῦτα <τὰ> περιεπτόμενα
 5 ταῖς ψυχαῖς ἐφ' ἑκάτερα φερομέναις; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δῆλα γέγονεν. ἢ καὶ τοῦτο παντὶ καταφανές, ὅτι σημείων ἐστὶν ἔργον τύπον μὲν τίνα καὶ ἔχνος ἐκείνων ἔχειν, ὧν ἐστὶν σημεῖα (καὶ τοῦτο διχῶς, ἢ δι' ὁμοιότητος ἢ δι' ἀναλογίας),
 ἃ δὲ ἐκεῖνα τὰ οἷον σημαινόμενα ὑπ' αὐτῶν, μὴ εἶναι;
 10 λέγω δὲ δι' ὁμοιότητος μὲν, οἷον εἴ τις λέγοι σημεῖον εἶναι πυρὸς τὸν ὀρώμενον καπνόν — ἔχει γὰρ τι διὰ τε τὸ ἀνωφόρον καὶ τὸ θερμὸν ὅμοιον πρὸς τὸ πῦρ καὶ εἰ προσθιῆς αὐτῷ τὸ λαμπρὸν μόνον (τούτῳ γὰρ ἐλλείπει πυρὸς), ἔσται πῦρ καὶ οὐ καπνός — δι' ἀναλογίας δέ, ὥς ἐπὶ τῶν μαντι-
 15 κῶν σημείων σχεδὸν πάντων τὰ μὲν τοῖς ἀμείνοσι τῶν πραγμάτων ἀνάλογον τιθέμενοι, τὰ δὲ τοῖς χείροσιν σημεῖα
 20 κατὰ μέρος ὁ καπνὸς ἐκ τοῦ πυρός, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀναλογίαν μόνην ἢ οἰκειότητος. ἐν ἀμφοτέροις οὖν τοῖς σημείοις ἀμυδρῶς ἐστὶν τὸ σημαινόμενον. εἰ οὖν τοιόνδε τι δηλοῖ τὸ σημεῖον, οὔτερον ἂν ἢ σημεῖον, λέγειν χρὴ κἀνταῦθα τὴν πρόδρομον τῶν δικαστῶν εἰς τὰς ψυχὰς δόσιν τῶν ὀφειλο-
 25 μένων σημεῖον προσαγορεύειν τὸν μῦθον· καὶ γὰρ τῆς εὐπαθείας τῆς ἐν οὐρανῷ καὶ τῆς τίσεως τῆς ὑπὸ γῆς προκατάρχουσιν οἱ δικασταί, καὶ πρὶν ἐν ἐκείναις γένωνται ταῖς

4 cf. doxogr. 605 Sext. P. h. II 100 8 ἀναλογίας αὐτῶν
 12 εἰ προσθείησ m³] προσθείς m¹ 16 ἀνάλογα Rtz. 17 inde ab initio l. Morus, ab οὐ γε (sic) .. ἐκείνων Maius, ab ἐν ἀμφοτέροις ego [ἢ] εἶεν Morus 18 θεοφανίας] δεξιοφανίας Morus
 23 ὅπερ [ἢ Maius] ἦν | ad τὴν — 24 δόσιν im. m²: γρ. τὴν πρόδοον τῶν δικαστικῶν εἰς τὰς ψυχὰς δόσεων 27 καὶ πρὶν ἐν] καὶ περὶ μὲν (πρὶν c. coni. ut Pr. in Alc. 340, 6 Porph. 204, 12 Kock ad Ar. ran. 1281 Stein ad Hdt. I 19)

λήξεσιν αἱ ψυχαί, καὶ τῶν τιμωριῶν ἄρχονται καὶ τῶν ἐπι-
καρπιῶν· οὐ γὰρ ἦν ἡ κρίσις λόγος μόνον, ἀλλ' ἔργον· εἰ
καὶ τῶν ἄλλων ἦν προηγουμένως μετὰ τὴν κρίσιν τὰς ἀρ-
χὰς τὰς ἐνδεδομένους τελεώσασθαι καὶ τὰς μὲν εἰς τὴν προσ-
ήκουσαν ἀνάγειν εὐμοιρίαν, τὰς δὲ εἰς τὴν προκατηργμένην 5
κόλασιν. εἰ μὲν οὖν ἐκάτερον ὑπὸ τῶν κριτῶν ἐγίγνετο
μόνων, οὐκ ἂν ἐρρήθησαν χρῆσθαι σημείοις, καὶ εἰ μὴδὲν
ἐποιοῦν ὅλως· ἐπεὶ δὲ δοῶσι μὲν, ὑπαρξάμενοι δὲ δοῶσιν
ἄλλοις παραδιδόντες τὴν ἀποπλήρωσιν, αἱ δόσεις αὐτῶν καὶ
ἀρχοειδεῖς ποιήσεις σημείοις ἀπεικάσθησαν, ὧν οἰκειότης 10
μὲν ἐστὶ πρὸς τὰ σημαινόμενα καὶ ὑποτύπωσις, ἀμυδροτέρα
δὲ ἐκείνων ἢ ὑπόστασις. ταύτας δὴ οὖν τὰς δικαστικὰς
ἐνεργείας αἱ μὲν κρείττους ψυχαὶ καὶ γιννώσκουσιν καὶ
σέβουσιν καὶ συναισθάνονται, ποῦ ποτε αὐτὰς ἄγουσιν, αἱ 14
δὲ χεῖρους καὶ γενομένας οὐ γιννώσκουσι καὶ δίκην δώ- f. 6v.
σουσι τὴν ὑπὸ γῆς, ἥστινος οὐκ αἰσθάνονται, καὶ ἔτι μᾶλλον
οὐκ αἰσθάνονται ἑαυτῶν. καὶ τοῦτό ἐστὶ τὸ εἰς τοῦμπροσθεν
τὰ σημεῖα περιάπτειν τούτων τοὺς δικαστάς, τῶν ἀδίκων δὲ
[τὰ] ἐπὶ νώτοις, διὸ καὶ ὀπισθεν· οὕτως δὲ καὶ ἐν τῷ τῇδε
βίῳ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἢ πρόνοια καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς ἐστὶν 20
ἐν γνώσει πᾶσιν, οἱ δὲ κακοὶ καὶ πάσχοντες ὑπ' αὐτῆς
ἀσυναισθήτως ἔχουσι πρὸς αὐτήν. ἔοικεν οὖν οἶον συστα-
τικὰ εἶναι τὰ δικαστικὰ ταῦτα σημεῖα τῶν δεδικασμένων
ψυχῶν τὰ μὲν πρὸς τὰ ἐν οὐρανῷ, τὰ δὲ πρὸς τὰ ὑπὸ γῆς,
ἵνα συσταθεῖσαι παρὰ τῶν δικαστῶν τοῦ τέλους τύχωσι παρὰ 25
τῶν ὑποδεχομένων αὐτάς.

3 ἦν ss. m³ | προηγούμενον m³ 6 κριτῶν m¹] κρειττό-
νων m³ 9 ἀποκλήρωσιν m¹, corr. m² 12 ad ἐκείνων im.
m²: γρ. δι' εἰκόνων (possis ἢ ἐκείνων) 15 ante -ριάπτειν nil
fere l., omnia Morus 17 τὸ εἰς τοῦμπροσθεν scripsi] τὸ ἔμ-
προσθεν Morus, l. του . . . τουμπρ, τοῦμπροσθεν l. Maius
19 τὰ seclusi, solus l. Morus | δὲ solus l. Morus 20 τὰ ἐπ'
αὐτῇς

Ἐαυτοῦ δὲ προσελθόντος εἶπεῖν, ὅτι δέοι αὐτὸν ἄγγελον ἀνθρώποις γενέσθαι τῶν ἐκεῖ καὶ διακελεύοιντό οἱ ἀκούειν καὶ θεᾶσθαι πάντα τὰ ἐν τῷ τόπῳ [614^d].

- 5 Σαφῶς ἐν τούτοις ὁ μῦθος τάξιν ἀγγελικὴν καὶ διαπορθευτικὴν τῶν ἕξω σώματος περὶ τὰς ψυχὰς συμπιπτόντων ἀποδίδωσιν τῷ τὸν μῦθον ἀφηγουμένῳ κατὰ τὴν δικαστικὴν ψῆφον. εἰ δὲ τοῦτο, πρόδηλον, ὅτι καὶ τούτῳ κατὰ δίκην ὑπῆρξεν καὶ τὴν ἐκ τοῦ παντὸς ἐφήκουσαν ἀξίαν
- 10 τοῦτο καὶ ἄλλῳ παντὶ τῷ τηλικούτων ἀγαθῶν ἐν θεωρίᾳ γενησομένῳ, καὶ λέλυται τὸ ἄπορον, πῶς διέμεινεν εἰς τοσαύτας ἡμέρας τὸ σῶμα τοῦ Ἡρὸς κείμενον ἐπὶ γῆς ἀδιάλυτον. εἰ γὰρ κατὰ τὴν κοσμικὴν ἐγίνετο τάξιν θεωρὸν
- 14 γενέσθαι τὴν ψυχὴν χωρισθεῖσαν τῶν μετὰ σώματος ἀορά-
f. 7r. των καὶ ἄγγελον ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ σώματος | δια-
μονὴν ἀδιάφθορον φυλάττεσθαι ἀδύνατον· νῦν δὲ ἡ ἐνθάδε θεωρία καὶ ἀπαγγελία ἐκ θείας πρόεισι δυνάμεως. ὅτι δὲ τὸ τούτων, ἀλλ' οὐκ ἄλλων γένος ψυχῶν ἡ θεία ἐδικαίωσε ψῆφος, ῥᾶδιον ἡμῖν κατιδεῖν τῷ περὶ πασῶν λέγειν ψυχῶν,
- 20 ὥς αἰ μὲν ἄλλων εἰσὶν ἐκφαντορικαὶ ταῖς ἐν γενέσει ψυχαῖς ἀγνώστων αὐταῖς πραγμάτων, αἰ δὲ ἄλλων κατὰ τὰς διαφόρους τοῦ παντὸς περιόδους· οἷον αἰ μὲν τελετῶν καὶ μυστηρίων, ὅσαι τοῖς τελετουργοῖς ἀνεῖνται θεοῖς· αἰ δὲ τῆς θείας μαντικῆς, ὅσαι ταῖς ἐκφαντορικαῖς τάξεσιν ἀνεῖνται
- 25 τῆς κρυφίως οὔσης ἐν τοῖς θεοῖς ἀληθείας· αἰ δὲ ἰατρικῆς, ὅσαι ταῖς παιωνίοις δυνάμεσι ταῖς ἀγῆρων καὶ ἄνοσον καὶ ἄλυτον συνεχοῦσαι τὸν ὅλον οὐρανόν. οὕτω δὴ οὖν καὶ τῶν ἀφανῶν περιόδων τῶν ψυχικῶν ἀξία τινες γίνονται διαφερόντως τῆς ἐποψίας, ὅσαι τοῖς τῶν περιόδων τούτων

6 ψυχὰς post add.

8 τούτων

11 εἰς add. m³

15 usque ad περὶ πασῶν solus fere l. Morus 19 λέγειν] quis dixerit, nescio 20 ἄλλων scripsi] αὐτῶν l. Morus (non l.)

21 ἀγνώστων τῶν

ἡγεμόσιν ὥκειώνται· καὶ αὗται ποτὲ μὲν αὐτοφανῶς ἰδοῦσαι
 τὰς ἐν τῷ παντὶ τούτῳ κόσμῳ τάξεις αὐτῶν διαγγέλλουσιν
 κατὰ τὴν ἐν τῷ παντὶ προϋπάρχουσαν ἱερατικὴν, αἱ δὲ
 ἄλλον τρόπον ἀναμνησθεῖσαι τῶν ἕξω θεαμάτων κατὰ τὴν
 φιλόσοφον θεωρίαν. ὥς γὰρ οἱ παρ' ἡμῖν ἱερατικοὶ τοῖς 5
 ἐπόπταις δύνανται ἐντιθέασιν ἰδεῖν ἢ μὴ πρότερον φάσματα
 καὶ ποιοῦσι θεωρούς, οὕτω καὶ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ πρὸ τῆς
 παρ' ἡμῖν εἰς πολλὰς τοῦτο δρᾷ ψυχὰς τὰς ἀξίας τῆς τοι-
 αύτης μακαριστῆς θέας (πρὸ γὰρ τῶν μερῶν τὸ ὅλον) καὶ 9
 τελεστικαῖς χρῆται δυνάμεσι καὶ εἰς ἀγγελικὴν ἀνάγει f.7v.
 τάξιν τὰς τελουμένας τῶν ψυχῶν, ἀλήθειαν διαγγελοῦσάν
 τὴν κρυφίαν· διὸ προξενεῖ τὴν τούτων μακαρίαν θέαν. καὶ
 δὴ <καὶ τὴν> τοῦ Ἡρὸς τούτου ψυχὴν ἐν τοῖς καθήκουσι
 χρόνοις ἐτέλει μὲν τὸ πᾶν, κατὰ δίκην ὀφειλομένης αὐτῇ
 τῆς τοιαύτης εὐδαίμονος τελειότητος, ὥς δὲ πρὸς ἐκείνην 15
 τὴν ὑπὸ τοῦ παντὸς τελουμένην εἰς ἀγγελικὴν ἀνήγετο τά-
 ξιν. καὶ γὰρ οἱ τῇδε τελεστικοὶ τάξεώς εἰσι τοιαύτης· θέει
 ἄγγελος ἐν δυνάμει ζῶν, φησὶν τὸ λόγιον, ὅστις ἐστὶν
 ὡς ἀληθῶς ἱερατικός· γίνεται οὖν ἐπόπτης μὲν τῶν ἀφα-
 νῶν, ἄγγελος δὲ τοῖς ἐμφανέσιν ὁ αὐτός· διόπερ αὐτὸν οἱ 20
 δικασταὶ κελεύουσιν ὁρᾶν τὰ ἐν τῷ τόπῳ πάντα καὶ ἀκούειν,
 τόπον μὲν δῆπου τοῦ μύθου λέγοντος τὸν παρὰ τοῖς δικα-
 σταῖς· ἐντεῦθεν γὰρ ὡς ἐκ περιωπῆς ὅλον τὸν κόσμον καὶ
 τὰ ἐν αὐτῷ καθορᾶν, τὰ μὲν ἀσώματα τοῖς ἀσωμάτοις ὁμ-
 μασιν τῆς ψυχῆς, τὰ δὲ σωματικὰ τοῖς τοῦ ἀνγοειδοῦς ὀχλή- 25
 ματος. διὸ καὶ ἀκούειν αὐτόν φησι χρῆναι καὶ ὁρᾶν· τοῦτο
 γὰρ καὶ ὁρατικὸν ὅλον ἅμα καὶ ἀκουστικόν ἐστίν. καὶ γὰρ

2 διαστέλλουσιν, corr. m³ 3 καὶ ἱερατικὴν 4 ἕξω sc.
 σώματος 10 Moro debeo, quae sunt ante ὀφειλομένης
 11 διαγγελλουσάν Morus 12 κρυφίαν Morus 13 καθεί-
 κουσιν Morus 14 ἐτέλειει Morus (possis ἐτελείου) 15 corrige
 πρὸς ἐκείνην [τὴν] (aut τὴν <θέαν>) . . . τελοῦμενος 18 cf.
 de or. chald. 60 21 τόπωι πάντα im. m³] παντὶ (ι ir.) m¹
 24 καθορᾶν m³] καθόσον m¹

ἐν αὐτῷ πρώτως ἢ αἰσθησις ἢ μία καὶ ἀμερής, ἀφ' ἧς αἱ
 μεμερισμέναι περὶ τοῖς αἰσθητηρίοις. ὥς οὖν ἐκείνη γιννώσκει
 τὰ πασῶν, οὕτω καὶ τὸ ὄχημα τὸ αὐτῆς τὰ πάντων τῶν
 αἰσθητηρίων, καὶ ὥς ἀμερῶς ἐκείνη, οὕτω τὸ ὄχημα ἀπα-
 5 θῶς. ταύταις δὲ χρῆται ταῖς αἰσθήσεσιν ἕξω σώματος ὃν
 καὶ ὕλης, καὶ ὅταν ἀποκαταστῇ, τά τε οὐράνια καὶ τὰ ὑπὲρ
 τὸν οὐρανόν, ὥς φασιν οἱ θεουργοί, φῶτα θεώμενον καὶ
 f. 8r. τῆς | ἁρμονίας τῆς ἐν οὐρανῷ ἀκοῦον καὶ στρεφόμενον
 αὐτόν που τὸν ἄτρακτον καὶ τὰς ἄλλας περιφορὰς καὶ τὸν
 10 ἥλιον τὸν λαμπρὸν σφόνδυλον καὶ τὰς Μοίρας ὁρᾶν λέγει
 που καὶ ὥς τὰ πάντα †δίδωσιν ἢ Λάχεσις. ἀλλὰ ταῦτα
 καὶ ἐν ἄλλοις. διὰ τί δὲ σημεῖον τούτῳ περιάπτειν οὐκ
 ἐθέλουσιν οἱ δικασταί, δηλον. οὐ γὰρ εἶχεν αὐτῷ πέρας ὁ
 βίος, ἢ δὲ κρίσις ἦν μετὰ τὸν βίον καὶ ἢ τῶν σημείων
 15 περιθesis μετὰ τὴν κρίσιν. οὕτω δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις
 ἐρεῖ μηδὲ κληρὸν αὐτόν τινα λαγχάνειν· οὐ γὰρ ἦν ἐφ'
 ἕτερον βίον μετάβασις, ἀλλ' ὁ αὐτὸς ἦν διακοπτόμενος τῇ
 αὐτοπτικῇ ταύτῃ θεωρίᾳ καὶ τῷ χωρισμῷ τοῦ σώματος.

Ὅρᾶν δὴ ταύτῃ μὲν καθ' ἐκάτερον τὸ χάσμα τοῦ
 20 οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς· ἕως τοῦ· καὶ ἀσμένους εἰς
 τὸν λειμῶνα ἀπιούσας οἶον ἐν πανηγύρει κατα-
 σκηναῖσθαι [p. 614^d].

Ἐν τούτοις σαφέστατα διέκρινεν ὁ μῦθος, τίνες μὲν
 εἰσιν αἱ χρεαῖαι τῶν δύο χασμάτων τῶν εἰς τὰς λήξεις ἀγόν-
 25 των τὰς ψυχάς⁷, τίνες δὲ τῶν λοιπῶν τῶν εἰς γένεσιν φε-
 ρόντων ἀπὸ τῶν λήξεων ἐκείνων. ἀπίασι μὲν τοίνυν αἱ
 ψυχαὶ διὰ τοῖν δυοῖν, ὧν τὸ μὲν εἰς οὐρανὸν τείνει, τὸ
 δὲ εἰς τὰ ὑπὸ γῆς. εἰ δὲ τὰ χάσματα οὐ χῶραί τινές εἰσιν,

7 cf. de or. chald. 57 8 l. -ν ἥλιον τον et o. αν λέγει
 που καὶ ως et ισ· ἄλλα τ. κ. ἐν ἄλλοις et inde a τούτῳ omnia,
 cetera e Moro desumpsi 11 possis ἐνδίδωσιν (cf. f. 81^r)
 12 διὰ τί] διότι Morus 19 ὁρᾶν δὴ m²] ὁρμὴ δὲ m¹
 26 ἀπίασι ex ἴασι m³ (cf. Pl. 614^e)

ἀλλὰ δαιμόνιαι τάξεις, ὡς ἐδείκνυμεν, διαστέλλουσαι τὰς τῶν
 ψυχῶν λήξεις οὐρανίας τε καὶ χθονίας, ἑώρα μὲν ἐκεῖνος,
 εἰ τύχοι, καὶ τὰς ἀσωμάτους διανομάς τῶν ψυχῶν, ἑώρα δὲ
 καὶ τὰς σωματικὰς μεταστάσεις, ἃς ἐποιοῦντο διὰ τῶν ὀχη-
 μάτων ἄνω τε καὶ κάτω φερομένων, εἰσδεχομένων αὐτάς 5
 ἀπιούσας ἢ τῶν εἰς οὐρανὸν ἀναγόντων δαιμόνων ἢ τῶν
 εἰς τὰ | ὑπὸ γῆς καταγόντων [δαιμόνων] ἀπὸ τοῦ μέσου f. 8 v.
 τόπου <ἦ> εἰς κρείττονα λήξιν τὴν ἐν οὐρανῷ ἢ εἰς χεί-
 ρονα τὴν ὑπὸ γῆς. καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν γένεσιν στέλλονται
 αἱ ψυχαί, καθ' ἑκάτερον πάλιν εἰς τὸν μέσον φέρονται τό- 10
 πον ἐξ οὐρανοῦ τε κατιοῦσαι καὶ ἐκ γῆς ἀνιοῦσαι, στελλό-
 μεναι δὲ ἄμφω πρὸς τὰς γενέσεις τῶν ζώων· ὥ[στε] καὶ ἐκ
 Διὸς καὶ ἐκ Πλούτωνος εἶναι τὰς εἰς Ποσειδῶνος ἐπειγο-
 μένας. τὰς μὲν οὖν ἐκ τῆς γῆς ἀνιούσας κόνεως πεπλη-
 ρῶσθαι καὶ αὐχμοῦ, τὰς δὲ ἐξ οὐρανοῦ κατιούσας εἶναι 15
 καθαρὰς τούτων. αἱ μὲν γὰρ οὐ παντελῶς ἦσαν ὕλης ἐκ-
 τός, αἱ δὲ ταύτης ἐκαθάρευν· τὴν δὲ ὕλην αὐχμηρὰν
 ὡς ἄγονον καὶ τῶν λογίων λεγόντων ἀκούομεν. ὧν οὖν
 καὶ τὰ ὀχήματα ἦν ἔνυλα καὶ σκοτεινὰ καὶ ἔτι τῆς παχυ-
 τέρας οὐσίας ἀναπεπλησμένα, ταύτας αὐχμοῦ καὶ κόνεως 20
 εἶπεν μεστάς, ὧν δὲ κουφότερα τὰ περιβλήματα καὶ φωτει-
 νότερα διὰ τὴν ἐν οὐρανῷ διατριβήν, ταύτας καθαρωτέρας.
 πᾶν γὰρ καθαρὸν τὸ μηδὲν ἄλλότριον εἰσδεξάμενον, ἄλλό-
 τριον δὲ τῷ λεπτῷ τὸ παχὺ καὶ τῷ ἐμπυρρίῳ τὸ γεῶδες καὶ
 τῷ λαμπρῷ τὸ σκοτεινόν. εἰ δὲ καὶ τῶν ἐκ γῆς ἀνιουσῶν 25
 ἔτι τοῖς πνεύμασιν ἐνεφαντάζετό τις ἐνοῦσα τῶν ἐκεῖ κολα-
 στικῶν τόπων ιδιότης, οἷον τοῦ Πυριφλεγέθοντος ἢ τοῦ
 Στυγίου ρεύματος, ταῖς δὲ ἐξ οὐρανοῦ προσῆν ἐφέλκεσθαι

7 ante ἀνιοῦσαι v. 11 nil l., omnia Morus 8 post τόπον im.

τὰς ψυχὰς add. Morus 11 ἐκ γῆς Rtz.] l. εἰς γῆν^c 12 δὲ] δ'
 Morus δι' Maius | ὥστε] l. ο in fine lin. (idem Maius), ἃς Morus

17 cf. de or. chald. 48

τι φῶς ἐκείθεν ἐγγενόμενον, οἷον δὴ πολλάκις ἐλλάμπει καὶ
λίθοις ἀπορροίας ἔχουσιν ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄστρον,
f. 9r. οὐδὲν | θαυμαστόν· κατέχει γὰρ ἐν ἑαυτῇ ἐκάστη τὸ οἰ-
κεῖον, αἱ μὲν ἐκ γῆς ἀνιούσαι τὸ ὑλῶδες καὶ σκοτεινόν,
5 αἱ δὲ ἐξ οὐρανοῦ κατιούσαι τὸ φωτεινὸν καὶ <τὴν> ἀπὸ
τῶν ἀγῶν τοῦ κοσμικοῦ φωτὸς περιλάμπειν. πάσας δ' οὖν
φησιν εἰς τὸν λειμῶνα ἀφικομένας ὥσπερ ἐν πανηγύρει
κατασκηναῖσθαι.

Τὸν μὲν οὖν λειμῶνα καὶ διὰ τούτων οἶμαι δηλοῖ τῶν
10 ῥημάτων <ὅτι> τὸν δικαστικόν, ὥσπερ ἐν τῷ Γοργία, τόπον
ἀποκαλεῖ. εἰ γὰρ εἰς τὸν κοινὸν ἀφικνοῦνται τῶν χασμά-
των χῶρον, οὗτος δὲ αὖ ὁ δαιμόνιος τόπος ἐστίν, ἐν ᾧ
καθῆσθαι προείρηται τοὺς δικαστάς, ἐν ᾧ καὶ ὁ τοῦδε τοῦ
λόγου πατήρ ἐκεκέλευστο παρὰ τῶν δικαστῶν θεᾶσθαι πάντα
15 τὰ ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἀκούειν, δῆλον ὡς αὐτὸς ἔσται δαι-
μόνιος τόπος καὶ τῶν δικαστῶν χῶρος, ὃν ἀπεδείκνυμεν
ἔμπροσθεν ἐναργῶς αὐτὸν εἶναι τὸν αἰθέρα τὸν οὐρανοῦ
καὶ γῆς ὅλης μέσον καὶ οὐχὶ τῶν ἐγκοίλων μόνων τῆς γῆς.
ἔστι μὲν οὖν ὁ λειμῶν οὗτος ταύτην ἔχων τὴν ἐπωνυμίαν
20 ὡς ἀρχὴ τῆς τῶν ῥευστῶν φύσεως καὶ τῶν ἐν ὑγρῷ τρεφο-
μένων περιοχὴ πάντων λόγων τε γενεσιουργῶν καὶ ζωῆς
ὕλικῆς ἀστάτως κινουμένης τόπος· τοιοῦτοι γὰρ οἱ λειμῶνες
ὕδρηλοί τινες καὶ ἀνθέων καὶ ἄλλων τοιούτων γέμοντες.
τοῦτον Ἐμπεδοκλῆς [v. 386. 388 Stein] ἰδὼν τὸν λει-
25 μῶνα παντοίων αὐτὸν εἶναι κακῶν πλήρη καὶ εἶπεν καὶ
εἰπὼν ἀνῳμῶξεν·

Ἐνθα Κότος τε Φόνος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα κηρῶν
Ἄτης ἐν λειμῶνι κατὰ σκότος ἡλάσκοντα.

1 cf. Plin. II 239 Philostr. v. Ap. III 46 Orph. lith. 174

3 ante -τὸς περιλάμπειν paene nihil l., Morum sequor

6 ἀγῶν τοῦ κοσμικοῦ φωτὸς] αὐτῶν τὴν κόσμον παντὸς Morus

9 cf. p. 128, 3 sqq. 10 ὅτι add. Rtz. 16 post τόπος
im. add. m³ καὶ λειμῶν, quo recepto ἔσται <καὶ> Rtz. 18 τῇσ
γῆσ] exp. m³ | μέσον ex μὲν m³ 28 ἡλάσκονται, corr. Sch.

μισοφαιῆς γὰρ οὗτος ὁ χῶρος, ὥς καὶ τὸ | σκότος ἐν 1.9v.
 αὐτῷ ἐγένετο, καὶ τῆς τίσεως †κακούργω παντί· κοινὸν δὲ
 αὖ τοῦτον ἢ φύσις ἐτέλεσεν τὸν τόπον, καὶ τοῖς δικαίοις
 οἰκεῖον εἶναι τοῦτον ὑμνοῦσιν. κατασκηναῖσθαι δὲ φησιν
 ἐν αὐτῷ τὰς ψυχὰς καταντώνσας ὥσπερ ἐν πανηγύρει, διότι 5
 καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἄλλοι τε ἀλλαχόθεν ἀφικνουῦνται
 καὶ πηξάμενοι σκηναῖς διαιτῶνται χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων.

Τίς οὖν πανήγυρις ἐν ταύταις; ποίας εἶναι τὰς ψυχι-
 κὰς οἰησόμεθα σκηναῖς; τὰς μὲν γὰρ πρὸς ἀλλήλας αὐτῶν
 συνουσίας μαθησόμεθα μικρὸν ὕστερον. ἡ δὲ δὴ πανήγυρις 10
 τὰς ἐκ τοῦ παντὸς αὐτῶν φοιτήσεις εἰς τὴν κοινὴν χώραν,
 τὴν ἐστίαν τῆς γενέσεως, παρίστησιν. καὶ γὰρ ἐστὶν οὗτος
 ὁ τόπος, ὥς μὲν διανγέστατος τῶν στοιχείων, οἰκεῖος ταῖς
 ἐξ οὐρανοῦ σταλεῖσιν, ὥς δὲ γένεσιν ἔχων, ἐκ γῆς ὑποδοχὴ
 ἐστὶν τῶν πανταχόθεν γενεσιουργὸν ζώην ἤδη προβαλλο- 15
 μένων ψυχῶν· διὸ δὴ πανηγύρει τὴν σύνοδον αὐτῶν ἀπεί-
 κασεν ὁ μῦθος, καὶ τοῦτο γενέσει πρέπον ὄνομα θέμενος.
 εἰς γὰρ τὴν γένεσιν παντοδαπαὶ ψυχαὶ φέρονται, καὶ αἱ
 μὲν θείας ἔνεκα τῶν τῆδε καὶ ἱστορίας ὥς ἐν ταῖς πανηγύ-
 ρεσιν, αἷς καὶ ἡ κάθοδος ἀνεπαχθῆς, αἱ δὲ ἐμπορευσόμεναί 20
 τι τῶν γενέσει καθηκόντων καὶ ἀποδωσόμεναί τι τῶν οἰ-
 κείων (αἱ δὴ καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐγονίαν τῶν ἐνύ-
 λων), αἱ δὲ οἶον ὠνησόμεναί τι τῶν ἀπὸ τῆς γενέσεως καὶ
 προληψόμεναι πείραν τῶν γενεσιουργῶν παθῶν, αἱ δὲ ἄλλο 24
 τι προσεικὸς ἔχουσαι τοῖς εἰς τὰς πανηγύρεις | ἀφικνου- 1.10r
 μένοις· αἱ μὲν οἶον εἰς ἄνεσιν διὰ τὸ πεποιῆσθαι πολλὴν
 πορείαν καὶ κάματον ἤκουσαι, αἱ δὲ διὰ τοῦτο ἀφικνουμέναι,

1 ante -τῶι τὰς ψυχ- nil l., omnia Morus (de primis dubito) |
 cf. de or. chald. 63 2 nempe παντὶ <αἷτιος> 3 an ἀπετέ-
 λεσεν? | τὸν] ὥς Morus | fort. <ῶ> καὶ 4 κατασκηναῖσθαι Rtz.]
 καὶ ἀφικνεῖσθαι Morus 8 οὖν <ῆ> Rtz. 15 δὲ ἐστὶν
 24 προσληψόμεναι, corr. Rtz. 25 l. -ουσ ἐκμεῖ... ξωνται τῆς
 γεν- et ab -εῖ τινες omnia praeter θερα-, cetera Moro debeo

ὥς τοὺς ἐφόρους ἐκμειλίξονται τῆς γενέσεως, ὥσπερ ἐκεῖ
 τινες, ἵνα τοὺς τῆς πανηγύρεως θεραπεύσωσιν· πᾶσαι δ'
 οὖν πανηγυρίζουσιν σὺν εὐθυμίᾳ ποιούμεναι τὴν κάθοδον.
 σκηναῖσθαι δὲ ἄρα λέγονται τοῖς φυσικοῖς ἤδη καὶ ἐνύλοις
 5 χρώμεναι λόγοις καὶ τούτους προχειρίζουσιν, καθ' οὓς μέλ-
 λουσιν ζῆν ἄλλαι κατ' ἄλλους, ζῶν τε εἶδη ποικίλα, καὶ
 τὰ ὀχήματα τὰ ἐαυτῶν ἐνυλώτερα ποιοῦσαι διὰ τῆς προ-
 βολῆς καὶ περιαμπισχόμεναι χιτῶνας παχυτέρους καὶ γενέσει
 φίλους, δι' ὧν ἀποκρύπτουσιν ἑαυτὰς καὶ διοικίζουσιν ἀπὸ
 10 τῶν ἄλλων, ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς σκηναῖς διατρέβοντες. εἰ δὲ
 καὶ σκιᾶς ἕνεκα πῆγνυνται τὰς σκηναὶς ἐν ταῖς πανηγύρεσιν,
 ἵνα μὴ ὕπαιθροισι διάγῳσιν (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ταῖς σκη-
 ναῖς), φανερόν, ὅτι ταῖς ἤδη γενέσεως ἐπορεγομέναις καὶ
 εἰς τὴν φύσιν ὁρμώσαις τὸ κατασκηναῖσθαι πρεπόντως εἴρη-
 15 ται, φευγούσαις μὲν τὴν ὕπαιθρον ζώην, εἰς δὲ τὰ στερεὰ
 σώματα κατιούσαις, ἐν οἷς αἱ σκιαὶ καὶ τὰ εἶδωλα τῶν ὄν-
 των· ἐπεὶ καὶ τὰ σκιὰς ποιοῦντα οὐκ ἄλλα ἐστὶν ἢ τὰ χθό-
 νια περιβλήματα τῶν ψυχῶν.

Καὶ μὲν δὴ καὶ τὸ ἄσμένως ἑκατέρας εἰς τὸν λειμῶνα
 20 ἀφικνεῖσθαι καὶ τὸ ἐκ πολλῆς τιнос αὐτὰς πορείας φαί-
 νεσθαι ἤκειν δηλοῖ τὴν [τε] περὶ τὴν γένεσιν ἀμφοτέρων
 φιλοφροσύνην. εἰ γὰρ ὁ λειμὼν ἀρχὴ τῆς γενέσεώς ἐστιν,
 1. 10 τ. αἱ δὲ ἄσμενοι τὸν λειμῶνα καταλαμβάνουσιν, | φανερόν
 ὅτι ἀμφοτέραι τὴν γένεσιν προθυμοῦνται καὶ μετέχειν ἐθέ-
 25 λουσι τῆς ἐνύλου ταύτης ζωῆς· πολλὴ γάρ ἐστιν ἐν ταύτῃ
 ἡ ἐνέργεια. ταῖς οὐρανίαις οὖν καὶ ταῖς χθονίαις ἢ μετα-

2 πανηγυρησεως l., πανηγυρήσεως Morus, qui im. πανηγύ-
 ρεως | θεούς post θεραπεύσωσιν de suo add. Morus 6 γρ.
 ἄλλαι κατ' (τ' inc.) ἄλλους ζῶων τε εἶδη im. m^s] καὶ ἄλλαι,
 ἄλλους ζῶσιν τὰ εἶδη m¹ 7 προσοχῆς m^s 14 αἶς τὸ
 19 ἄσμενας Rtz. (cf. Pl.) 20 φαίνεσθαι m¹] λέγεσθαι m^s
 21 δῆλον m¹, corr. m^s 23 quae ante καμύσαις sunt, Moro
 et Maio debeo 25 πολλή] an ἄλλη?

βολή τῆς ζωῆς ἀσμένη ἐστί, καμούσαις ἐν ταῖς προτέραις ἐνεργείαις, ταῖς μὲν γε εἰκότως, ἐν τληπαθείαις οὐσαις, ταῖς δέ, εἰ καὶ ἐν εὐπαθείαις, ἀλλ' ἀποκαμούσαις καὶ πρὸς ἐκείνην τὴν ζωὴν. οὐ γὰρ ὅλαις ἑαυταῖς ἐνήργουν, ἀλλὰ μόνῳ τῷ μένειν ἄνω δυναμένῳ. κάρα οὖν αὐτῶν ὠρέγετο τῆς 5 ἐν οὐρανῷ ζωῆς, τὸ δὲ λοιπόν, ὅσον εἶχεν ἐκάστη τῆς φιλογενέσεως ζωῆς, ἐκεῖ μὲν ἀνενέργητον μένον, ἐφιέμενον δὲ ἐνεργῆσαι, κάμνειν ἐποίει καὶ ἀσθενεῖν τὴν ὅλην κατὰ τι ἑαυτῆς ψυχὴν καὶ κάμνουσαν διδόναι καὶ τῷ σφύζοντι χώραν καὶ διδοῦσαν ἀσμενίζειν τὸν λειμῶνα πρὸ ὁμμάτων 10 αὐτῇ ποιοῦντα τὴν γένεσιν.

Τὴν τε οὖν ζωὴν αἰνίσσεται τὴν ἐπιτρέχουσαν ἤδη τῇ γενέσει τὸ ἀσμένως ἐν τῷ λειμῶνι κατασκηναῖσθαι τὰς ἡκούσας εἰς αὐτὸν ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ψυχάς, καὶ τὸ ἐκ πολλῆς πορείας ἦκειν φαίνεσθαι τὴν αἰτίαν προστίθῃσιν, δι' 15 ἣν ἄσμενοι τὸν λειμῶνα καταλαμβάνουσιν. οἱ γὰρ πολλὴν πορείαν πεποιημένοι καμάτου τὴν ἀνάπαυλαν ἄσμενοι δέχονται. καὶ αὗται οὖν πολλὰ πορευθεῖσαι ταῦτον ἔπασχον· πολλὰ δὲ ἐπορεύθησαν αἱ μὲν κατ' οὐρανὸν συμπεριπολοῦσαι τοῖς οὐρανίοις θεοῖς, αἱ δὲ ἐν τοῖς ὑπὸ γῆς τόποις ποικίλλας 20 ἔχουσιν μεταβάσεις ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλους, ὥς ἐκάστην ἦγεν ὁ τῆς τίσεως νόμος. ὅτι μὲν οὖν αἱ ψυχαὶ καὶ ὀχήμασιν χρώμεναι κινουμένοις κατὰ τόπον καὶ αὐταὶ | καθ' αὐτάς f. 11 r. μόνως τοῖς τε διανοήμασι καὶ θεωρητικαῖς ἐνεργείαις κινουνται, φανερόν, ὅτε καὶ δοκοῦσιν ἅπασαι ποιεῖν τῶν νοήσεων 25 ἢ τῶν φαντασιῶν ἢ τῶν αἰσθήσεων τὸν κύκλον. τὸν δὲ δὴ χρόνον τῆς πορείας ἐνταῦθα οὐκ εἴρηκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπο-

1 ἀσμένη ἐστί Morus] ἄσμενος τῇ Maius (possis ἀσμενιστῇ)

4 ὅλαις] αλ ss. m³ uv. 5 καραουν: scribit κάρα δὲ αὐτῆς ἐστήρικται ἄνω theol. Plat. 53 cf. Δ 443 (Orph. ap. Pr. in Tim. 208^c) 11 αὐτῇ] αὐτῶν m¹ αὐτῶι m³ 17 καμάτου

im. m³] τὸν m¹ 21 ἀλλήλων | ὥς ss. m³ 23 αὗται, corr. Rtz. | quae ante -λον· τὸν δὲ δὴ sunt, pleraque ex Moro hausit

25 ὅτε] ὅτι Morus

μένοις ἔρεϊ χιλιέτη <τὴν> ὑπὸ γῆς εἶναι πορείαν· ἔστι δὲ
 καὶ τῆς οὐρανίας τούτων τῶν ψυχῶν τοσοῦτος. πόθεν τοῦτο
 γράφω τεκμαιρόμενος; ὅτι καὶ ἐν Φαίδρῳ [249^{ab}] μετὰ
 τὴν κρίσιν τῶν ἄλλων ψυχῶν παρὰ τὰς φιλοσόφους ἀγαγὼν
 5 τὰς μὲν εἰς οὐρανόν, τὰς δὲ εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιοτήρια
 ἐπήγαγεν· τῷ δὲ χιλιοστῷ ἀμφοτέραι ἀφικνοῦνται
 ἐπὶ κλήρωσιν καὶ αἵρεσιν δευτέρου βίου, λέγων ἀμ-
 φοτέρας, καὶ τὰς εἰς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς γεγонуίαι· κἀνταῦθα
 δὲ [619^c] τὰς ἐξ οὐρανοῦ ψυχὰς ἔθει ἄνευ φιλοσοφίας
 10 βεβιωκυίας ὁρθῶς εἶναι τὰς λήξεως ἐκεῖ τυχοῦσας, εἴτα εἰς
 τὸν λειμῶνα ἀφιγμένας. ὥστε ἡ χιλιέτης πορεία κοινὴ πά-
 σαις ἐστὶν ταύταις, καὶ ἔοικεν ἡ χιλιάς χρόνος εἶναί τις
 περιοδικὸς ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ γένεσιν ἄγων τὰς ψυχὰς, οὐχ
 ἀπλῶς, ἀλλὰ πρὸ τῆς τελείας ἀποκαταστάσεως. εἰ γὰρ ἄνευ
 15 φιλοσοφίας οὐράνιαι γεγόνασιν, οὕτω μὲν ἀνήχθησαν εἰς
 τὴν νοητὴν φύσιν, ταῖς δὲ ἐγκοσμίῳσιν κινήσεσιν τῶν οὐρα-
 νίων συμπεριεπόλουν, διὰ τὴν ἐξ ἔθους τάξιν αὐταῖς ἐντε-
 θεῖσαν χαίρουσαι τῇ τάξει τῶν περιόδων ἐκείνων. καὶ οὐδὲν
 θαυμαστὸν ψυχὰς <καὶ> ὀχήματα ψυχῶν συγγενῇ τοῖς οὐ-
 20 ρανίοις τοῦτο δοᾶν, ὅπου καὶ τῶν ἐν γῇ κατερριζωμένων
 ἔστιν δοᾶν τὰ μὲν ἡλίῳ συγκινούμενα, τὰ δὲ σελήνῃ συν-
 21 f. 11 v. τρέχοντα . . .⁸⁰ . . . ἐκείνοις δῆλον. ὅτι <γὰρ> διὰ τῆς
 κατὰ τὴν φύσιν οἰκειότητος [ἐνέσπαρ]ται τὰ μὲν εἰς ἥλιον,
 τὰ δὲ εἰς σελήνην, ὥς ὁ Τίμαιος [41^a ss.] ἐδίδαξεν, ἔστιν
 25 τὰ μὲν ἡλιακὰ ὀχήματα, τὰ δὲ σεληναῖα. καὶ εἰ τοῦτο ἀλη-
 θές, οὐδὲν θαυμαστὸν τὰ μὲν ἡλίῳ τὰ δὲ σελήνῃ συμπερι-
 πολεῖν, εἰ μὴ ἄτακτα φέροιο. τῆς δὲ ἀταξίας διὰ τὴν ἐν

1 add. Rtz. 7 cf. ad 139, 7 8 ἀπὸ m²] ὑπὸ m¹ <καὶ>
 ὑπὸ Rtz. 9 ἔθει ex εθι m³ 10 ὁρθῶι m¹ c ss. m² vel m³
 11 χιλιέτης ἐπὶ πορείας 12 τις ss. m³ 19 καὶ add. Rtz.
 21 cf. Plin. 22, 57 22 -χοντα et -σ δῆλον et ὅτι διὰ τῆς solus
 l. Morus 23 l. οἰκειότ . . .|. .⁷. ται, οἰκειότητος ὅτε κινεῖται
 Morus 26 in συμπεριπολεῖν desinunt Mori excerpta

ἔθεσι τεταγμένοις ζώων ἀνηρημένης ἔπεται τὴν κατὰ φύσιν
 αὐτὰ ζώων ἔχοντα καὶ ὄντα οὐράνια φύσει συμπεριάγεσθαι
 τοῖς ἡγεμόσιν καὶ ἀποκάμνειν ἤδη ποτὲ διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς
 ζώων ἀσθενεστέραν οὖσαν τῆς τῶν ὄλων ζωῆς ἀκμῆτως
 ἐνεργούσης. καὶ μηδεὶς οἰέσθω διὰ τούτους ἡμῶν τοὺς 5
 λόγους ἢ τὰ ὀχήματα χρῆναι μένειν ὑπὸ σελήνην πασῶν
 τῶν εἰς οὐρανὸν ἀνελθουσῶν, ἢ συνανιόντων καὶ τῶν ὀχη-
 μάτων <τὸ οὐράνιον σῶμα> σχίσσεις ὑπομένειν τινάς, καθάπερ
 τὸν ἄερα κινουμένων ἡμῶν διὰ τοῦ ἀέρος. δεῖ μὲν γὰρ
 ἕκαστον εἰς τὴν ὁλότητα πάντως ἀποκαθίστασθαι τὴν οἰ- 10
 κείαν, ὁλότης δὲ τῶν σπαρέντων ἐστὶν ὀχημάτων ταῦτα τὰ
 σώματα, ἐν οἷς ἐσπάρη κατὰ φύσιν. ἐπεὶ καὶ τὸ πῦρ ὁρῶ-
 μεν τὴν οἰκείαν ὁλότητα καταλαβεῖν σπεῦδον καὶ τὴν βῶλον
 καὶ τὸ πνεῦμα· καὶ πάντως ἄτοπον τοῖς μὲν φθαρτοῖς
 ὑπάρχειν τὴν ὄρεξιν ταύτην ὥς σώμασιν, τοῖς δὲ ἀφθάρτοις 15
 μὴ ὑπάρχειν, ἢ ὑπάρχειν μὲν, μηδέποτε δὲ εἰς τέλος ἀφι-
 κνεῖσθαι, εἴπερ οὐδεμίαν ὄρεξιν φυσικὴν μά[την] . . . f. 12r.
⁶⁵ σθαι καὶ πᾶν ὄχημα . . .¹⁰ . . . [συγ-
 γε]νές τινι τῶν ὄλων ἐστὶ κατὰ φύσιν· ἢ γὰρ σπο[ρά] τὴν
 κατὰ φύσιν δηλοῖ διανομήν. οὐ μὴν διὰ τὴν τῶν ὀχη- 20
 μάτων δίοδον σχίζεται πῶς τὸ σῶμα τὸ θεῖον ἢ λαμβάνει
 προσθήκην ἀνιόντων ἢ ἀφαίρεσιν ὑπομένει κατιόντων, ἀλλ’
 ἀδιαιρέτως δι’ αὐτοῦ χωρεῖ ταῦτα καὶ ἐντίθεται ταῖς οἰκείαις
 περιφοραῖς. πάλαι γὰρ ἡμεῖς καὶ σῶμα διὰ σώματος χω-
 ρεῖν ἀπεδείκνυμεν καὶ οὐ πάντα <τὰ> σώματα τοῦτο πάσχειν, 25
 ἀλλὰ τὰ αὐτὰ διὰ τῶν ἐνύλων ἢ τὰ αὐτὰ διέναι διὰ τῶν
 αὐτῶν (λέγω δὲ ὕλην τὴν ἐσχάτην καὶ τοῖς ἐσχάτοις σώ-
 μασιν ὑποκειμένην), εἶναι δέ τινα καὶ μέσα τῶν ἐνύλων
 καὶ αὐτῶν, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ πρὸς ἄλληλα τὸ τῶν ἐνύλων
 ὑπομένει πάθος, χωρεῖν οὐ δυνάμενα δι’ ἀλλήλων ἀδιαιρέ- 30

8 suppl. Rtz. | σχέσεις, corr. Rtz. 16 μὲν μηδέποτε m⁸
 μὲν δὴ ποτὲ m¹ 17 μάτην Rtz. 19 l. νέος, τέος Maius
 20 μὴν Wendl.] μὴ 25 τὰ add. Rtz.

τως· διὸ μηδὲ τὸ ἡλιακὸν φῶς σῶμα ὃν διὰ τοῦ σεληναίου
 σώματος χωρεῖν (τοῦ μὲν γὰρ δηλοῖ τὴν πρὸς τὰ ἔνυλα
 συγγένειαν ἢ κλάσις, τοῦ δὲ ἢ σκιά· ποιεῖ γὰρ καὶ ἡ σελήνη
 σκιάν) μηδὲ τὸ ὄχημα τὸ ἡμέτερον διὰ τῶν ἐνύλων ὄγκων
 5 (μέσον γὰρ ἔστιν καὶ τοῦτο τῶν ἐνύλων καὶ ἀνύλων), διὰ δὲ
 τοῦ οὐρανίου σώματος καὶ τοῦτο καὶ τὸ ἡλιακὸν φῶς ἀδια-
 ρέτου μένοντος ὑπ' αὐτοῦ φοιτᾶν. πᾶσα γὰρ διαίρεσις πά-
 θος ἔστι τῆς τοῦ διαιρουμένου συνεχείας φθαρτικόν.

9 Ἀλλὰ ταῦτα μὲν διὰ πλειόνων ἐν ἄλλοις ἡξίωται διαρ-
 ε.12γ. θρώσεως· τίς δὲ ὁ χιλιέτης ἀριθμὸς | . . . ⁸⁵. . . ν ἐκ
 τούτ[ων] . . . ¹⁰. . . [ἔ]σται ἀφανές, ὅσα περὶ τῶν ὀχη-
 μάτων διήλθομεν.

Καὶ ἀσπάξεσθαι τε ἀλλήλας, ὅσαι γινώριμαι, καὶ
 πυνθάνεσθαι τὰς τε ἐκ τῆς γῆς ἡκούσας παρὰ τῶν
 15 ἑτέρων τὰ ἐκεῖ, καὶ τὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὰ παρ'
 ἐκείναις, ἕως τοῦ· καὶ θέας ἀμηχάνους τὸ κάλλος
 [p. 614°—615^a].

Ἡ μὲν εἰς τὸν λειμῶνα σύνοδος τῶν ψυχῶν τίνα ἔν-
 δειξιν ἔχει, διηρημέθα πρότερον, καὶ ὅτι ὁ αὐτός ἐστι λει-
 20 μὼν καὶ δικαστῶν τόπος· ἀλλ' ὥς μὲν τὸ ἀφ' οὗ αἱ δισσαὶ
 λήξεις σχίζονται, δικαστικὸς τόπος· ὥς δὲ τὸ εἰς ὃ συννεύ-
 ουσιν ἄμφω, λειμῶν· ὅθεν πρὸ μὲν τῶν λήξεων ὥς εἰς
 δικαστικὸν ἦσαν τόπον, πρὸ δὲ τῆς γενέσεως μετὰ τὰς λή-
 ξεις ὥς εἰς λειμῶνα τὸν αὐτόν· ὁ γὰρ αἰθὴρ καὶ ἀρχὴ
 25 γενέσεώς ἐστιν καὶ μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τῇ μὲν
 τόπος δικαστικὸς, τῇ δὲ λειμῶν ὀνομάζεσθαι πρέπων. Μετὰ
 δὲ τὴν εἰς ταὐτὸν οἶον σημείον τῶν ψυχῶν ἀπὸ τῶν διηρη-
 μένων λήξεων σύνοδον ἔπεται θεωρεῖν, πῶς μὲν γνωρίζουσιν
 30 πῶς ἀλλήλας, πῶς δὲ ἀσπάζονται, πῶς δὲ διαλέγονται, καὶ
 πῶς διαλεγόμενων ἀκούουσι καὶ διηγούμενων ἄλλαι ἄλλων·

4 σχῆμα, corr. Rtz.

ego, malim καταφανές aut σαφές (διαφανές Rad.) 19 cf.

p. 128, 3 sqq. | οτι ss. m³

23 ἦσαν

καὶ τίνα μὲν αἱ κάτωθεν διηγοῦνται ταῖς ἄνωθεν ἀφιγμέναις,
καὶ πῶς ἐκεῖναι δέονται τοῦ μαθεῖν ἅτε οὐκ εἰδυῖαι, καὶ
πῶς οὐκ ἴδασιν· τίνα δὲ αἱ ἄνωθεν, καὶ πῶς μέμνηνται
τῶν ἐν οὐρανῷ θεαμάτων· καὶ εἰ θαυμάζουσιν ἐκεῖνα, πῶς
οὐκ ἀναστρέφουσιν ἐπ' αὐτά· καὶ εἰ πρὸς τὴν πορείαν ἔκα- 5
μον, πῶς ἀναλαμβάνουσιν. | . . .¹⁰⁸ . . . [ἀ]λλὰ πρὸς γε τ . . . f. 13 r.
. . .¹² . . . θεωρίαν ἀγαγεῖν. Τὸ μὲν τοίνυν ἀναγνωρισμὸν εἶναι
ταῖς ψυχαῖς ἀλλήλων, εἶπερ καὶ γινῶσιν ἀλλήλων ἕξω τῶν
ὀστρεῖνων σωμάτων, οὐδὲν οἶμαι θαυμαστὸν εἶναι· καὶ γὰρ
ἄτοπον τὰς μὲν αἰσθήσεις γνώσεις οὕσας μετὰ παχέων ὀρ- 10
γάνων ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν συγγενῶν αἰσθημάτων (οἶον
ὄψιν φωτοειδῇ κατὰ φύσιν οὕσαν χρωμάτων φωτοειδῶν ὄν-
των, καὶ ἀκοὴν ἀερώδη τὴν οὐσίαν ἔχουσιν τῶν ψόφων
ἀερίων ὄντων), τὰς δὲ ψυχὰς γνωστικὰς οὕσας καὶ οἶον
ὄψεις τινὰς μὴ ὁρᾶν τὰς συγγενεῖς αὐταῖς ψυχὰς καὶ χωρὶς 15
ὀργάνων αὐτὰς δι' ἑαυτῶν. οὐ γὰρ γινῶσιν τὰ ὄργανα
προστίθῃσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἄγνοιαν· εἶπερ ἡ μὲν γινῶσις
ἐνέργεια, κρίσις οὕσα τῶν γνωστῶν, ἡ δὲ κρίσις ἀπαθής,
τὰ δὲ ὄργανα πάθη ταῖς γνώσεσιν προστίθῃσιν. ὁρᾶν δὲ
ὄντος δυνατοῦ καὶ ἀσωμάτως καὶ σωματικῶς οὐδὲν ἤδη 20
θαυμαστὸν καὶ ψυχὴν ὁρᾶν ἄλλην ψυχὴν. καίτοι καὶ διὰ
τῶν ὀχημάτων δυνατόν φάναι γίγνεσθαι ταῖς ψυχαῖς τὴν
ἀλλήλων γινῶσιν, ὥσπερ ἐνταῦθα διὰ τῶν ὀστρεῖνων σωμά-
των, καὶ ἐναργέστερον δι' ἐκείνων ἢ τούτων· μᾶλλον γὰρ
ἐκεῖνα τὰς ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἐμφάσεις ὑποδέχεται τούτων, 25
ὅπου γε καὶ ἐν τούτοις ἄλλα μόρια μᾶλλον ἄλλων, ὅσα ψυ-
χῆς ἐγγυτέρω, δείκνυσιν τὰς ἔνδον ἐν αὐταῖς ταῖς ψυχαῖς
διαθέσεις, οἶον ὅμματα | . . .⁴⁶ . . . κατὰ τὸν ἀπα . . .¹⁷ . . . f. 13 v.
αλλ . . . [οὕτω] δὴ οὖν μειζό[νως τὰ συμ]φνέστερα ὀχήματα
ταῖς ψυχαῖς καὶ τῶν ὑλικῶν τούτων ὀμμάτων ἀποτυποῦται 30

1 ἀφιγμέναι
νουςαι, corr. m³
φ l. μ vel sim.

6 πῶς Sch.] ὡς m¹ ὅμως m³ | ἀναλαμβάν-
28 nempe ἀπαθῇ 29 φνέστερα] supra

τὴν χρωμένην ψυχὴν καὶ δείκνυσιν δι' ἑαυτῶν καὶ ἐκείνην.
 ἐπεὶ καὶ ἐνταῦθα τῶν καθ' ἡμᾶς τινα τὰ τε ἄλλα κατα-
 νοητικώτατον καὶ περὶ ταῦτα πολλὸν σχόντα τὸ διαφέρουν
 ἔγνωμεν παιδίον ἰδόντα ὑπὸ τιτθῇ τρεφόμενον, καὶ ἤδη
 5 γερονδὸς ἐν ἀνδρὸς ἡλικίᾳ πάλιν ἰδόντα καὶ ἐπιγινόντα ἔτι
 τοῦτον ὃν εἶδεν ὅτε παιδίον ἦν, διὰ μακροῦ χρόνου μόνοις
 τοῖς ὄμμασιν πιστεύσαντα τὸν ἀναγνωρισμὸν. τί δὴ οὖν ἔτι
 παράδοξον καὶ τὰς ἐκεῖ ψυχὰς ἀναγνωρίζειν ἀπὸ τῶν ὀχη-
 μάτων ἀλλήλας; τὰ τε γὰρ τῶν ἀμεινόνων μᾶλλον διαση-
 10 μαίνει τὴν ἐπιβεβηκυῖαν ψυχὴν ἥτις ἐστίν, διότι καὶ κατὰ
 φύσιν συμπέφυκεν αὐταῖς, καὶ τὰ τῶν χειρόνων ἔχει τινὰς
 τύπους καὶ ἐμφάσεις ἔτι τοῦ τῆς ζωῆς εἶδους. καὶ ἔτι διο-
 ρῶσαι καὶ ἐπιγινώσκουσιν διὰ τούτων ἀλλήλας πάμπολυ
 τῶν ἐνταῦθα τὰς ὅψεις ἀκριβεστέρας ἔχουσι, διὰ ἀυλοτέρων
 15 ἐνεργοῦσαι σωμάτων· κριτικώτερον γὰρ τὸ ἀυλότερον, καὶ τὸ
 ἀπαθέστερον αἰσθητήριον ἐνεργητικώτερον. καὶ ταῦτα γρά-
 φομεν, ὅπως καὶ διὰ τῶν ὀχημάτων ἐπιδείξωμεν δυναμένας
 γινώσκειν τὰς ἐκεῖ ψυχὰς ἀλλήλας· ἐκεῖνο προϋπομνήσαντες,
 19 ὡς ἄρα καὶ ἀσωμάτως ἀλλήλας γινώσκουσιν. εἰ γὰρ καὶ
 f. 14 r. τὰ ὄντα βλέπουσιν ἀσωμάτως, πῶς οὐχὶ | ..¹⁵⁰.. [ὁ]ρᾶν
 [διὰ] τούτων ἀλλήλας.

Εἰ δὲ δὴ γινώσκουσιν ἀλλήλας, καὶ ἀναγνωρίζειν ἀλλή-
 λας οὐκέτι δήπου θαυμαστόν, ἐχούσας ἐν ταῖς φαντασίαις
 ἀποκείμενον τὸν ἀλλήλων τύπον καὶ ἡσυχάζοντα, [δὲ] διὰ
 25 τῆς νέας ὄψεως ἀνακινούσας τὴν τῆς ὁρωμένης ψυχῆς μνή-
 μην. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἀναγνωρισμός, τοῦ μνημονευτοῦ προ-
 βολὴ καὶ μνήμης ἀνανέωσις, ἣν εἶχεν μὲν οὐ πρόχειρον δὲ
 εἶχεν, ὥστε καὶ διανοηθῆναι πρὸς ἑαυτὴν τὴν ἀναγνωρί-
 ζουσαν, ὅτι ἄρα αὕτη ἐκείνη ἢ ψυχὴ ἢ τοιόνδε ἦθος ἔχουσα

4 τίθῃ 6 ὃν ss., displicet ὅτι τοῦτον εἶδεν | ἶδεν | μό-
 νου, corr. Osann 12 ante τοῦ exp. του 17 ἐπιδείξωμεν
 (ο ex ω) 24 del. Us. (καὶ Sch.) possis servato δὲ in v. 25
 <εἰς> τὴν 25 ἀνακινούσαι, corr. Sch. 29 αὐτῇ, corr. Sch.

καὶ ζῶσα χεῖρον ἢ βέλτιον. οἷον καὶ Ὀδυσσεὺς ὁ Ὅμηρου
 τὴν Ἀχιλλέως ψυχὴν ἰδὼν ἐν Ἄιδου καὶ τὴν Αἴαντος ἐγνώ-
 ρισεν ὡς εἶδεν, τὴν δὲ Μίνως ἦν ἤκουσεν, τυχὸν δὲ
 καὶ ἐδιδάχθη παρὰ τῶν ἐν Ἄιδου περὶ τε τούτου καὶ τῶν
 ἄλλων, τῆς Ταντάλου, τῆς Τιτυοῦ, τῆς Σισύφου, τίνες εἶεν· 5
 εἰ μὴ ἄρα καὶ τεθρύλητο ταῦτα περὶ [τε] αὐτῶν ὑπὸ δὴ
 τινων χρησμοδηθέντα θεῶν, ὡς ὁ μὲν δικάζει ταῖς ἐν Ἄι-
 δου ψυχαῖς, αἱ δὲ τοιάσδε κολάζονται κολάσεις, καὶ ἰδὼν
 ἐπέγνω ῥαδίως, ὅτι ταῦτα ἦν ἅπερ αἱ περὶ αὐτῶν φῆμαι
 παρέδωκαν. — Εἰ δὲ δὴ γνωρίζειν ψυχαὶ δύνανται καὶ ἐκεῖ 10
 ψυχὰς, εἴτε δι' ἑαυτῶν εἴτε διὰ τῶν ὀχημάτων ἐπὶ γυνῶσιν
 ἀλλήλων ἰοῦσαι καὶ ἀναγνώρισιν, ἐπόμενόν ἐστι τούτῳ τὸ
 καὶ ἀσπάζεσθαι τὰς γνωρίμας ἀλλήλας ὡς διὰ χρό[νου] f. 14v.
 . . . ⁸⁰ . . . οὐσιν συνεῖνα[ι] [ἀλ]λήλαις καὶ
 ὅλης ἀπλῶς τῇ[ς ζω]ῆς πρὸς ὅλην συνάπτεσθαι σπενδούσης 15
 καὶ [φι]λοφρόνως ἐχούσης. — Καὶ μὴν καὶ τὸ διαλέγεσθαι
 ψυχὰς οὐ γλῶτταν ἐχούσας οὐκ ἀρτηρίαν οὐ χεῖλη, δι' ὧν
 ἐν τῷ τῇδε βίῳ διαλέγεσθαι μόνως δυνατόν, ἀπιστεῖν οὐ
 προσῆκεν· ἔστι γὰρ αὐτῶν τὰ ὀχήματα γλωσσοειδῆ ὅλα καὶ
 ὅμματα καθ' ὅλα ἑαυτὰ καὶ ὅτα, καὶ ἀκούειν δυνάμενα καὶ 20
 ὁρᾶν καὶ φθέγγεσθαι. καὶ γὰρ ἄτοπον, εἰ ἡ μὲν γλῶσσα
 τὸν ἀπὸ τοῦ πνεύμονος ἀέρα πλήττουσα δύναται διηρθρω-
 μένην ποιεῖν τὴν φωνήν, τὰ δὲ τῶν ψυχῶν ὀχήματα μὴ
 δύναται τὸν περὶ ἑαυτὰ κινεῖν ἀέρα καὶ διὰ τοίης ἢ τοίης
 κινήσεως σχηματίζειν εἰς φθόγγους διαφόρους· πρὸς τῷ καὶ 25
 τὸν τρόπον τῆς διαλέξεως μὴ ἐξ ἀνάγκης εἶναι ποικίλον
 οὕτως καὶ πολυκίνητον ὡς τὸν τῶν ἐνταῦθα ψυχῶν, ἀλλὰ
 διὰ τινων ἀπλουστερῶν κινήσεων δύνασθαι σημαίνειν τὰς
 ἐννοίας αὐτῶν ἀλλήλαις. ὡς γὰρ αἱ διανοήσεις ἀπλούστεραι
 καὶ αἱ φαντασίαι, οὕτω καὶ αἱ διαλέξεις ἐπιτελοῦνται διὰ 30

12 ἀναγνωρίζουσιν (-ζουσαι Sch.) 14 ante οὐσιν l. q vel v,
 fuitne ἐπιτυγχάνουσιν? | suppleverim θελονσῶν 15 ζῶης] l. | ης
 19 γλωσσοειδῆ (o ir.) 24 τοιαῦσ ἢ τοιαῦσ 28 κιν m¹ ἥσεων ss. m⁸

κινήσεων ὁμοίως ἐλασσόνων καὶ τῆς ἐνταῦθα ποικιλίας καθα-
 ρευουσῶν ὡς τὸ εἰκός. καὶ ἐπειδήπερ ἐν τοῖς ὀχήμασιν
 αὐτῶν ἐστὶν ἢ ὡς ἀληθῶς αἰσθησις (πᾶν γὰρ σῶμα ψυχῆς
 μετέχον ζῆ, λογικῆς δὲ ὄν ψυχῆς καὶ κατ' αἰσθησιν ζῆ καὶ
 5 ἔτι κατὰ τόπον κινούμενον δεῖται καὶ αἰσθήσεως· τοιοῦτον
 f. 15r. δὲ πᾶν ὄχημα ψυχῆς συμφυὲς ὄν λογικῆς | . . .⁶⁵. . .
 [ἀ]κούειν κ[αί] . . .²². . . δὲ ερ τὸ μὲν ἀπλοῦν [δύ-
 νεται] κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν καὶ ὅλως αἰσθά-
 νεσθαι· μία γάρ, φησὶν Ἀριστοτέλης, ἡ κυρίως αἰσθησις
 10 καὶ τὸ κύριον αἰσθητήριον ἐν ἐστίν, ὡς ἐν τοῖς περὶ
 αἰσθήσεως λέγει πον καὶ αἰσθητῶν [de somn. 2
 p. 455^a 20]· εἰ δὲ τοῦτο καὶ τῇ κοινῇ αἰσθήσει χρῆται,
 δύναται δῆπου καὶ ἥχων ἀπαθῶς ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ
 ἀκούειν καὶ ὦν ἡ τῶνδε τῶν σωμάτων ἀκοή μὴ πέφυκεν.
 15 οὐ γὰρ πᾶσα ἀκοή πάντων ἐστὶν ἀκουστῶν, ἀλλ' ἡ μὲν
 ἄλλων ἢ δὲ ἄλλων· διὸ καὶ δαιμόνων φωνὰς οἱ μὲν ἀκού-
 ουσιν, οἱ δὲ οὐ, συνόντες τοῖς ἀκούουσιν· καὶ παρέχει τὴν
 δύναμιν ταύτην τοῖς μὲν ἱερατικῇ δύναμει, τοῖς δὲ κατα-
 σκευὴ φύσεως, ὥσπερ ὅμμασι φάσματα ὁρᾶν διὰ θατέρου
 20 τούτων ὑπάρχει τὰ ἄλλοις ὅμμασιν ἀόρατα. τὸ δὲ δὴ πρῶ-
 τον ὄχημα τῶν ψυχῶν τὴν κοινὴν αἰσθησιν ἔχον τὰ πά-
 σαις μὴ ἀκουστὰ ταῖς ἀκοαῖς τῶν θνητῶν καὶ ἀόρατα ταῖς
 ὀψεσιν ὁρᾶν καὶ ἀκούειν πέφυκεν.

Τὸ μὲν οὖν διηγεῖσθαι καὶ διηγουμένων ἀκροᾶσθαι τοῦ-
 25 τον ἐπιτελεῖται τὸν τρόπον· ἡ δὲ χρεῖα τῶν διηγήσεών ἐστίν,
 ὅπως αἰ μὲν ἐκ τῶν δικαιοτηρίων γινῶσιν τὸ ἀγαθὸν οἷον
 ἄρα ἐστὶ τῆς κρείσσονος ζωῆς καὶ τῆς ἐπομένης ἐκείνῃ
 λήξεως, αἰ δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸ τῶν τιμωριῶν μέγεθος
 ἡλίκον ἐστὶν τῶν κατὰ δίκην ὀφειλομένων ταῖς ἀποπεσοού-
 30 σαις τῆς ἀρίστης ζωῆς. ἀμφοτέραις δὲ ὄφελος ἂν εἴη ἡ

7 ερ aut εν | μεν inc. 10 εν] η m¹ εν ss. m³ 17 οὐ
 ss. m³ | cf. 116, 26 sqq. 22 μὴ ss. m³ malim ἀνήκουστα |
 ὁρατὰ m¹, corr. m³ 30 ἂν ss. m²

πρὸς τὴν μετὰ | . . .⁷⁵. . . τειν οἶδεν ἐλπὶς κα[ὶ] λύπη, f.15 v.
 ἢ μὲ]ν τιμῆς, ἢ δὲ τιμωρίας· γίγνεται[αι] τοίνυν ταῖς μὲν
 κάτωθεν ἡκούσαις ἐλπὶς τοῦ τυχεῖν ἀγαθοῦ, τῶν ἄνωθεν
 ἀφωρισμένων τὰ ἐκεῖ διηγουμέν[ων]· ταῖς δὲ ἄνωθεν ἀφιγμέ-
 ναις φόβος τῆς τιμωρίας, τῶν κάτωθεν ἡκουσῶν τὰ ἐν 5
 "Αἰδου δείματα ἀπαγγελλουσῶν· ἀμφοτέραις δὲ τὸ σωφρονεῖν
 ἐν ταῖς τῶν βίων αἰρέσεσιν, ὥς ἐκάσταις δυνατόν. ὥστε
 καὶ τοῦτο γίνεσθαι πάντως κατὰ πρόνοιαν, τὸ διηγεῖσθαι
 ἀλλήλαις ἀμφοτέραις ὧν ἐπειράθησαν, εἰ καὶ μὴ πάσαις ἐξ
 ἀνάγκης ὑπάρχει τὸ ἐκ τούτων ὄφελος· οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ 10
 τῇδε βίῳ πᾶσαι γίνονται ἀμείνους ἐκ τῶν τοιούτων λόγων.
 Αἱ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν χθονίων ἡκουσαι τόπων διηγοῦνται
 τὰ δείματα τὰ ἐκεῖ, τοὺς ποταμούς, τοὺς ἐφεστῶτας δαίμονας
 ποιναίους, καὶ ἀκούουσι τούτων αἱ ἐξ οὐρανοῦ (δέονται γὰρ
 μαθεῖν, οὐκ ἔχουσαι γινῶσιν πάντων· οὐ γὰρ ἦν ἡ ἀπο- 15
 κατάστασις αὐτῶν ἡ τελεωτάτη δι' ἔθνη βέλτιστα τῆς ἐν οὐ-
 ρανῷ τυχουσῶν λήξεως)· αἱ δὲ ἐξ οὐρανοῦ τὰς εὐπαθείας
 τὰς ἐκεῖ καὶ τὰς θείας τὰς ἀμηχάνους τῷ κάλλει· τὰ γὰρ
 οὐράνια ἐώρων αὐτοφανῶς, ἃ ἡμεῖς οὐχ ὁρῶμεν διὰ τὴν
 ἀπόστασιν, καὶ τὰ τῶν οὐρανίων δαιμόνων ὀχήματα καὶ 20
 πάντα φῶτα θεῖα καὶ ζωῆς μεστὰ καὶ διαπεποικιλμένα
 περιόδοις ἰδίαις· καὶ τούτων ἔτι μνήμην εἶχον· οὐ γὰρ
 ἀποσιτᾶσαι τοῦ ὁρᾶν καὶ τὴν μνήμην εὐθὺς ἀφῆκαν. ἐκρά-
 τει δὲ αὐτῶν ἡ εἰς τὴν γένεσιν ὁρμὴ καὶ διὰ τοῦτο προ- 24
 ῆσαν | . . .⁶⁴. . . [ἐ]ώρα τὰς εἰς τὴν γένεσιν [ὁρμώσας f.16 r.
 ἔτι ἀμυ]δρὰν τὴν ἐκ τῆς μνήμης φ[αντασίαν ἐχού]σας. —
 Ἀλλὰ τίς ἡ χλιέτης πορεία, μεταξ[ὺ] εἴρηται τῶν διηγήσεων,
 καὶ εἴρηται ὥς ἄρα τῶν χθονίων ψυχῶν· καίτοι ὅτι κοινή
 καὶ ταῖς ἡκούσαις ἐστὶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατὰ Πλάτωνα,

1 fort. [ἐκπλήτ]τειν 2 post τιμωρίας exp. ὡν 3 malim
 εὐτυχεῖν, ἀγαθὰ τῶν ἄ. ἀφιγμένων 17 τυχούσαις 21 an
 πάντα <τὰ>? 23 ὁρᾶν m³, οὐρανοῦ (οὐ ss.) m¹ 26 post
 μνήμησ αφ l. Mai, κ potius ego 28 (ὥς) ἄρα ex παρὰ m³?

διὰ τῶν ἔμπροσθεν ἱκανῶς ἡμῖν ἀποδέδεικται. τὸ μὲν οὖν
 μὴ πάντως ἐπὶ δακτύλων χρῆναι τὸν ἀριθμὸν σκοπεῖν,
 μικρὸν ὕστερον ἀπὸ τῶν ῥημάτων δειξομεν τῶν Πλάτωνος.
 εἰ δὲ δεῖ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλὰ ζωτικῶς τὸ εἶδος
 5 τοῦ ἀριθμοῦ θεωρεῖν, λεγέσθω καὶ παρ' ἡμῶν ἡ χιλιάς
 οἰκεῖός τις ἀριθμὸς εἶναι ταῖς ἀπὸ γενέσεως στελλομέναις
 εἰς γένεσιν ψυχαῖς, πρὸ τῆς τελείας, ὡς εἴπομεν πρότερον,
 ἀποκαταστάσεως· διότι δὴ χθόνιός ἐστιν ὁ χίλια, κυβικὸς
 ὢν ἐκ δεκάδος. ἡ μὲν οὖν δεκάς σύμβολον κοσμικῆς ἔστω
 10 ζωῆς ἀπὸ τῆς μοναδικῆς ἐνεργείας εἰς ταύτην ἐκπεσούσης·
 ὁ δὲ ἀπὸ τῆς δεκάδος τετράγωνος πάλιν πέσουσης ἀφ' ἑαυ-
 τῆς αὐτοκινήτως εἰς γένεσιν καὶ ἐπιπεδωθείσης διὰ τὴν
 πτωσιν· ἡ δὲ χιλιάς ἀπὸ γενέσεως αὐθις εἰς γένεσιν ἑτέραν
 ἐλθούσης διὰ τρίτης αὐξησης· τῆς μὲν πρώτης εἰς κόσμον
 15 ἀναγούσης, τῆς δὲ δευτέρας εἰς γένεσιν, τῆς δὲ τρίτης εἰς
 ἄλλην γένεσιν· βαθύνασα γὰρ τὸ ἐπίπεδον οὐκ ἀνέδρα-
 μεν εἰς ἑαυτήν, ἀλλ' ἐπιτείνασα τὴν ὁρμὴν προσέθηκεν γε-
 νέσει γένεσιν ἑτέραν· εἴτε οὖν πλείων ὁ τῆς περιόδου χρόνος
 1.16v. εἴτε ἐλάσσων ἐστίν, ὅρος αὐτῆς | . . .⁷⁵. . . νη δεκάς·
 20 πρὸ δὲ τούτων [ἡ μονὰς τῆς δ]ημιουργικῆς αἰτίας τοῦ
 κό[σμου], δι' ἣν καὶ ὁ κόσμος δεκάς, τὴν ἐν τῇ μονάδι
 περιοχὴν τῶν εἰδῶν πάντων ἐξαπλ[ώ]σασα καὶ περατώσασα
 τὸ πλῆθος τὸ κοσμικόν·

μουνάδος ἐκ κενθμῶνος ἀκηράτου,

25 φησὶν ὁ εἰς τὸν ἀριθμὸν Ὀρφικὸς ὕμνος,

ἔστ' ἂν ἴκηται

τετράδ' ἐπὶ ζαθέην.

(ἔστιν δὲ τετράς ἡ Διονυσιακὴ θεότης, τετραυγέα τετρα-
 κέρατον μυριάκις τῆς Ὀρφικῆς θεολογίας τὸν θεὸν
 30 ὕμνούσης)

7 cf. 161, 11. 168, 15 16 cf. Pl. leg. X 904^c et de or. chald. 64

21 cf. Plut. de E c. 8—10 Nicom. ap. Phot. c. 187 p. 145^a 5

Priscill. 78, 15 25 cf. fr. 143 26 ἔστ' | εὐτ' | post ἂν exp.

ἡϊκάνη | ἡκαι 28 cf. fr. 64 | γρ. τετραυγέα im.] τετράδα

ἢ δ' ἔτεκε μητέρα πάντων
 πανδεχέα πρέσβειραν
 (ὥς πάντων χωρητικὴν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ περιεκτικὴν)
 ὄρον περὶ πᾶσι τιθεῖσαν

ἄτροπον, ἀκαμάτην
 (ἄτδιος γὰρ καὶ ἄλυτος ἡ συνέχουσα τὸν κόσμον φύσις)
 δεκάδα κλείουσίν μιν ἀγνήν
 (ὥς ἀγενήτως τὸ πᾶν ὀρίζουσας). μονὰς μὲν οὖν ἡ Δίος,
 τετράς δὲ ἡ Διονυσιακὴ, δεκάς δὲ ἡ τῶν κοσμικῶν εἰδῶν
 ὑπαρξίς καὶ ὁ σύμπας κόσμος· διὰ μὲν τὴν Δίον μονάδα 10
 μονογενῆς, διὰ δὲ τὴν Διονυσιακὴν τετράδα τετραμερῆς·
 ἐπειδὴ δὲ τῆς δεκάδος οὐσία λέγεται καὶ ἔστιν ἡ τετράς, ὁ
 κόσμος ἐστὶν ἤδη δεκάς· εἰς ὃν κατελθοῦσα ψυχὴ μοναδικῶς
 ζῶσα παρὰ τῷ Διὶ κατὰ τὸν ἑαυτῆς νοῦν, τετραδικῶς δὲ
 παρὰ τῷ Διονύσῳ, καθ' ὅσον ἤδη καὶ διαιρέσεως ἐφάπτεται 15
 καὶ γίνεται δυάς, μερίζουσα ἑαυτὴν ταῖς <τῶν> ἄνω νοή-
 σεσιν καὶ ταῖς τῶν κάτω προνοίαις, καὶ οὐκέτι ζῶσα κατὰ τὸν
 ἡνίοχον μόνον, ἀλλὰ καὶ καθ' ἐ|. . .⁴⁰. . . ἐ[τ]ε[ρότ]ητα f. 119 r.
 καὶ τ . . .¹⁰. . . αν ὁ Ἐμπεδοκλῆς κ . . .¹⁴. . . [εἰς τὸ]
 αἰσθητὸν ρεπούση τὸ ταυτο λοποιὸν ζωὴν· ἕως 20
 αὐτὴν ἡ πρόοδος [εἰς] δεκάδα πεσεῖν ἐποίησεν, ἐγκόσμιον
 γενομένην, εἴθ' ἑκατοντάδα καὶ ἐξῆς χιλιάδα, μετὰ τὸν
 γραμμικὸν ἀριθμὸν ἐπιπεδώσασαν ἑαυτὴν καὶ τὸ ἐπίπεδον,
 ὥς εἴρηται, βαθύνασαν· εἰ δὲ δὴ καὶ μὴ μίαν προσθεῖη
 γένεσιν, ἀλλὰ τὴν ποικιλίαν ἀνελῖξαι τῶν βίων, ἡ τέως οὖσα 25
 χιλιάς γίνεται μυριάς. καὶ διὰ ταῦτα ἡ παντελὴς διέξοδος
 ἐτῶν μυρίων μόλις ἀποκαθίστησιν τὴν ψυχὴν, καὶ μετὰ
 ταύτην ἄλλος οὐκ ἔστι βίος· πέρας γὰρ ἡ μυριάς, πάντων

1 δὴ τέκε Orph. 8 ἀγενήτως] ἂν γενητῶς 16 ὀδὸς δυνάσ
 18 cf. Pl. Phaedr. 246^a sqq. 19 cogitatne de Emped. v.
 400 sq. Stein? cf. Porph. de abst. III 27 | an ταυτοποιόν? | λο-
 ποιόν] λ aut ν μ ρ (ὁμοποιός Iambl.) 24 cf. 169, 16 | μίαν]
 supra α ras., supra ν c 25 ἀνελῖξοι (ras. post o)

οὔσα βίων ἀριθμός, πασῶν γενέσεων, πασῶν περιόδων. καὶ
ταῦτα Πυθαγορείων ἐστὶ λόγων σπέρματα καταβεβλημένα
τῷ Πλάτῳ, πρὸς τὴν τῶν περιοδικῶν ἡμᾶς ἀριθμῶν ἀνε-
γείροντα περιωπὴν, ἐπὶ τῶν δακτύλων οὐκ ἔδῳντα μένειν,
5 ἄλλ' ἐπὶ τὰ παραδείγματα πείθοντα ἀπὸ τῶν εἰκόνων μετα-
βαίνειν. — Εἰ δὲ ζητοῦμεν ἡμεῖς, τί δήποτε μόναις ἀποδέ-
δωκεν ταῖς ὑπὸ γῆν πορείαις τὴν χιλιετηρίδα, καίτοι καὶ
τῶν ἐξ οὐρανοῦ τῷ χιλιοστῷ ἀφικνουμένων ἐπὶ κλήρωσιν
καὶ αἵρεσιν, ὥς εἶπεν ὁ ἐν Φαίδρῳ Σωκράτης [p. 249^b],
10 ῥητέον ὅτι ταῖς δυσπαθούσαις μᾶλλον φαίνεται τοῦ χρόνου
τὸ μῆκος ἄπλετον ὃν ἢ ταῖς εὐμοίρως ζώσαις, ὥσπερ καὶ
τοῖς νοσοῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς ὑγιαίνουσιν· τὸ γὰρ παραμετροῦν
f. 119 v. δι' ἀσθένειαν μείζον εἶναι φαν[τάζεται τὸ χαλεπ]όν.
εἰ δὲ [τοῦ]το ἀλη[θές, ὁ Πλάτων εἰκότως] δήπου [τὰς]
15 κἀτ[ωθ]εν ἡκ[ούσας ποιεῖ τ]ὴν π[ορεία]ν ἐκτραγωδούσας,
[ἢ διὰ τὰς ποινὰς ἢ] διὰ τὸν χρόνον, ὄντα πολύν· ἢ γὰρ
διὰ τὴν σφοδρότητα τὴν τιμωρίαν αὔξομεν ἢ διὰ τὴν τοῦ
χρόνου παρατάσιν. ταῖς δὲ ἄνωθεν ἐλθούσαις διὰ τὴν εὐ-
πάθειαν οὐδὲ τοσοῦτος ὢν ὁ χρόνος ἐφαίνετο πολὺς, οὐδὲ
20 εἰ τούτου πολλαπλασίῳ ἦν, ἀπὸ μείζονος δυνάμεως τὴν
κρίσιν τῷ τοῦ χρόνου πλήθει προσφερούσαις.

Τὰ μὲν οὖν πολλὰ, ὧ Γλαύκων, πολλοῦ χρόνου
διηγῆσασθαι· τὸ δ' οὖν κεφάλαιον ἔφη τόδε εἶναι·
μέχρι τοῦ· εἰς δὲ θεοὺς εὐσεβείας τε καὶ ἀσεβείας
25 καὶ γονέας καὶ αὐτόχειρας φόνου μείζους ἔτι τοὺς
μισθοὺς διηγείσθαι [p. 615^{a-c}].

Τοῖς περὶ τῆς ἀρίστης καὶ χειρίστης πολιτείας λόγοις
καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀνὰ μέσον ἐπομένην ὁ μῦθος ποιεῖται
καὶ τὴν τῶν λήξεων ἀφήγησιν σύντομον, κοινὸν μὲν πασῶν

1 πυθαγορίων, corr. Pitra 4 περιοπὴν, corr. m^s 11 ὃν
ἦ] ὁ μὴ, fort. del. ὃν 14 ante δήπου aegre l. ω, post κ'
17 αὐξομένη^η διὰ 24 ἀσ. τε καὶ εὐσ. Pl. 25 φόνον^ς

ἔν τι λαμβάνων, ἀμεινόνων καὶ χειρόνων, μετὰ δὲ τοῦτο
 κατ' ἄρθρα τριαδικῶς αὐτὰς διαιρούμενος, εἰς πρώτας μέσας
 τελευταίας. Τὸ μὲν οὖν κοινόν ἐστιν, ὃ δὴ κεφάλαιον καὶ
 αὐτὸς προσείρηκεν ὡς περιγράφον καὶ ὀρίζον τὸν σύμπαντα
 περὶ τῶν λήξεων τουτονὶ λόγον, ἕκαστον τῶν τε ἀδικημάτων 5
 καὶ τῶν κατορθωμάτων δεκαπλάσιαν ἔχειν τὴν ἔκτισιν, ὅπου
 μὲν διὰ τῶν ἐπικαρπιῶν, ὅπου δὲ διὰ τῶν τιμωριῶν, ὡς
 καὶ τὸν ἀμαρτόντα δεκάκις ὑπὲρ τοῦ ἀμαρτήματος ἀλγυν-
 θῆναι κολαζόμενον, καὶ τὸν ἀγαθόν τι πράξαντα δεκάκις 9
 ὑπὲρ τοῦ πραχθέντος . . . ηφ.²⁰ . . . [τὸν ἀνθρώ]πινον βίον f. 120 r.
 οὐχ ὡς Σόλων ἄρχ [ἐβδο]μήκοντα μόνον ἔτῶν, ἀλλ'
 ἑκατόν. [καὶ διὰ] ταῦτα ἄρα καὶ τὸν χρόνον χιλιέτη [δεκα-
 πλα]σιαζόμενον εἶναι καὶ τῆς εὐπαθείας καὶ τῆς τιμωρίας.
 εἰ δὲ τοῦτο, δῆλον δῆπουθεν, ὅτι πρῶτον μὲν κοινὴ καὶ
 ταῖς εὐμοιροτέrais ψυχαῖς χιλιάς, καὶ οὐ μόνων ἐστὶν τῶν 15
 ὑπὸ γῆς κολαζομένων· ἡμεῖς γὰρ εἵπομεν, δι' ἣν αἰτίαν
 ταύταις ἀποδέδωκεν μόναις τὴν τοῦ χρόνου παρακολούθησιν·
 ἔπειθ' ὅτι καὶ οὐκ ἐπὶ δακτύλων λογίζεσθαι δεῖ τὸν χρόνον,
 οὐδὲ πασῶν ἐστὶν εἷς χρόνος τῶν ψυχῶν (οὐδὲ γὰρ πᾶσαι
 τὸν ἑκατονταέτη βεβιώκεσαν χρόνον ἐν τοῖς σώμασιν)· ὥστε 20
 χρὴ τὸν ἀριθμὸν ἕξ τι ζωῆς εἶδος ἀναπέμπτειν· οὐ γὰρ ἂν
 ἐλέγοντο αἱ ἕξ ἀνίσων τῶν ἐν τῇ γενέσει βεβιωμένων ἔτῶν
 ἥκOUSαι πᾶσαι χιλιέτη πεποιῆσθαι τὴν πορείαν, εἰ μὴ πᾶσαι
 τοσοῦτον ἦσαν ἐκεῖ γενόμεναι χρόνον, οὐκ ὄντα πάσαις
 ὀφειλόμενον διὰ τὴν ἀνισότητα τῶν ἐν σώμασι βίων. Ἀλλὰ 25
 τοῦτο μὲν δέδεικται καὶ διὰ τούτων· ὅτι δὲ καὶ ὁ ἑκατόν
 ἐφαρμόξει συμβολικῶς τῇ μιᾷ γενέσει καὶ τῷ ἐνὶ βίῳ προ-
 είπομεν· καὶ εἴη ἂν Δίος μὲν ἡ δεκάς, Πλουτώνιος δὲ ἡ

8 ἀμαρτῶντα (ω ex ο) 10 fort. εὐφρανθῆναι, λογιζό-
 μενος 11 Solon fr. 25 B; ἄρχ certum mihi visum, postea
 ο λ inc., cogitavi de ἄρχι (ἄρχι τέλους Wendl.) 12 nolui
 ἑκατον[ταέτη. διὰ] et ὁ legere mihi videbar 12 δεκαπλ. suppl.
 Pitra 16 cf. p. 171, 6 . 20 βεβιώκασιν m³ uv. 28 πλουτώνειος m³

χιλιάς, Ποσειδῶνι δὲ ἀνειμένη ἡ ἑκατοντάς. ἡ μὲν γὰρ ἔστιν ὄντως οὐρανία, τοὺς μοναδικοὺς ἀριθμοὺς συμπεραίνουσα καὶ εἰς τὴν μονάδα τὴν δημιουργικὴν ἐπιστρέφουσα· τῶν δὲ οὐρανίων οἱ μοναδικοὶ ἀριθμοὶ πάντες εἰκόνες διὰ τὴν
 5 ἀπλότητα τὴν ἑαυτῶν· ἡ δὲ Πλουτώνιος διὰ τὸ κυβικόν·
 f. 120 v. ἔστι γὰρ ἀπὸ | .⁴⁰. . ὧν χθονίων εἰρημένων ὑπὸ τοῦ
 καὶ διὰ τοῦτο ταῖς ὑποχθονίαις [τά]ξεσι προση-
 κόντων· ἡ δὲ ἐν μέσῳ τούτων οὖσα τῆς γενεσιουργοῦ ζωῆς
 ἔστι σύνθημα διὰ τε τὴν ἐπὶ δύο διάστασιν τῇ γενέσει
 10 πρέπουσαν καὶ διότι τριωδουμένα μονὰς ἡ ἑκατοντάς εἰς
 τὸν τριαינוῦχον ἀναπεμπομένη θεόν. καὶ ὁ μὲν Πλάτων
 διὰ τοιαύτας αἰτίας ἀποδίδωσι τὴν χιλιάδα ταῖς ὑπὸ τῷ
 Πλούτωνι ψυχᾷς, ὁ δὲ Ὀρφεὺς διὰ τριακοσίων αὐτὰς
 ἑτῶν ἀπὸ τῶν τόπων ἄγει τῶν ὑπὸ γῆς καὶ τῶν ἐκεῖ δικαιο-
 15 τηρίων αὐθις εἰς γένεσιν, σύνθημα καὶ οὗτος ποιούμενος
 τὰς τρεῖς ἑκατοντάδας τῆς τελείας περιόδου τῶν ἀνθρω-
 πίνων ψυχῶν καθαιρομένων, ἐφ' οἷς ἐβίωσαν ἐπιστρεφό-
 μεναι τὴν γένεσιν. εἰ δὲ τὴν χιλιέτη πορείαν καὶ εἰς τὰς
 ἐν οὐρανῷ ψυχὰς ἀναπέμποιμεν, ἄλλως ἂν ἐκεῖ θεωροῖμεν
 20 αὐτήν· τῆς ψυχῆς πεσοῦσης μὲν εἰς γένεσιν διὰ τῆς ἑκα-
 τοντάδος, δυναδικὴν αὐξήσεων ὑπομεινάσης, ἐπιστρεψάσης δὲ
 διὰ τῆς τριαδικῆς αὐξήσεως πάλιν εἰς τὴν δεκάδα· προόδων
 γὰρ ἡ δυὰς αἰτία πᾶσιν, ἐπιστροφῶν δὲ ἡ τριάς, οἷς ἐκείνη
 προόδων· ἐπεὶ οὖν εἰς οὐρανὸν ἡ ἄνοδος, ὅθεν καὶ ἡ κάθ-
 25 οδος, εἰκότως ἡ χιλιὰς κἀκείνων δηλοῖ τὴν ζωὴν, οὐκέτι
 καθ' ὅσον κύβος, ἀλλὰ καθ' ὅσον τρεῖς ἡυξημένος ἐπιστρέφει
 τὸ τέλος εἰς τὴν ἀρχήν. Ὅτι δὲ ἡ ἑκατοντάς εἰδὸς τι ζωῆς
 ἔστιν, δηλοῖ καὶ ὁ τῶν Μουσῶν λόγος [VIII p. 546^a ss.],

5 πλουτώνειος m³ 7 ante καὶ inc. v, Platonem dicere videtur leg. IV 717^a impares numeros inferis tribuentem
 10 cf. p. 67, 10 etc. 13 Orphicum novum, cf. Dieterich Nekyia 116 sqq. 17 ψυχῶν] βίῳ 21 δυναδικὴν] δυνάδι τὴν
 26 an ἡυξημένη?

τὰς διττὰς ἁρμονίας τῆς ἀνθρωπίνης περιόδου γεννῶν διὰ
 τῆς ἑκατοντάδος· | τὴν μὲν γινομ[ένην] . .¹⁴. τοῦ f. 121 r.
 [τε] ἐπιτ[ρίτου] π[υθμένους, τὸν μὲν ἐ]ξ ἴσων πλευρῶν ἑκα-
 τὸν το[σαυτάκις κατὰ] τὴν ὁμοιότητα τῆς ἀμείνονος [ζωῆς
 λαμ]βάνων, τὸν δὲ ἐκ τῶν ἀνίσων κατὰ τὸν [κρά]τιστον 5
 ἁρμονικὸν λόγον καὶ ἀπλούστατον οὐσῶν πρὸς ἀλλήλας τῆς
 χείρονος, διότι πάσης τῆς ἐν γενέσει ζωῆς ἡ ἑκατοντὰς εἰκῶν,
 ἥ μὲν κατὰ νοῦν ἐστίν, ἥ δὲ κατὰ νοῦν καὶ πάθος (μόνον
 γὰρ εἶναι πάθος ἐπὶ ψυχῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργοῦν κατὰ
 πάντα τὸν βίον ἀδύνατον), καὶ ἡ μὲν ἔοικεν τῇ ἀπὸ τῆς 10
 ἑκατοντάδος ἰσάκις ἴση γενομένη ζωῇ, ἡ δὲ τῇ ἀπὸ ταύτης
 καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὴν κατὰ τὸν ἐπίτριστον.

Ἄλλὰ τὸ μὲν κοινὸν δῆλον· ἡ δὲ κατ' ἄρθρα διαίρεσις
 τὰ μὲν μέγιστα διαιρεῖται τῶν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων, ὅσα
 περὶ θεοὺς ἢ γονέας ἐστὶν ὅσα καὶ ἀνόσια ἔργα (καὶ γὰρ 15
 οἱ γονεῖς ἀνάλογον ἡμῶν ἄρχουσι θεοῖς, προεστῶτες καὶ
 αὐτοὶ τῆς γενέσεως καὶ τοὺς γενεσιουργοὺς ἐνεικονιζόμενοι
 θεοὺς, οἳ κατιοῦσιν ἡμῖν καὶ ὀχήματα ἐδημιουργήσαν καὶ
 τὰ ἐκτὸς ἀπέδωσαν πρέποντα ταῖς περιόδοις τῶν ψυχῶν·
 διὸ τῆς αὐτῆς ἡξίωσεν μόρας ἑκάτερα τὰ τε τῶν θεῶν καὶ 20
 τὰ τῶν γονέων, εὐσέβειάν τε καὶ δυσσέβειαν τὴν αὐτὴν
 ἀμφοτέροις ἀποδέδωκεν· ἐπεὶ καὶ οἱ θεοὶ πατέρες ἡμῶν καὶ
 οἱ πατέρες θεοὶ πρὸς ἡμᾶς. διὸ καὶ οἱ τῶν πατέρων ἀδελ-
 φοὶ θεῖοι προσηγορεύθησαν, ὥς τῶν πατέρων θεῶν πρὸς
 τοὺς ἀφ' ἑαυτῶν τάξιν εἰληχότων· ἀπὸ γὰρ τῶν θεῶν ἡμᾶς 25
 οἱ πατέρες ὑπεδέξαντο προϊόντας | . . .¹⁷. . . πατράσιν f. 121 v.
 οἱ θεοὶ πα . . .¹³. . . [ἀ]γάλματα θεῶν εἰσὶν οἱ [πατέρες
 θνητὰ κ]αὶ ὅμοια τὰ εἰς ἀμφοτέρους [ὅσα καὶ] ἀνόσια ἔργα
 παρ' ἡμῶν· τὰ δὲ αὖ [μ]έσα τῶν ἀδικημάτων ἢ εὐεργετη-

2 nempe [εἰ γὰρ] cf. v. 8 | v post τη et νομ inc., de μεν dubito; fort. quaedam fuerunt im. aut ss. 4 post ἀμείνονος prorsus inc. χ. 'ρο., sententiae apta σύμβολον, εἰκόνα
 6 ἀπλούστερον 22 ἐπεὶ im. m³ 27 v. g. πα[ρεικάζονται καὶ]

μάτων, ὅσα περὶ πόλεις ὅλας ἢ στρατόπεδα, τὰ μὲν σωτη-
 ρίας αἷτια καὶ εὐπραξίας, τὰ δὲ ἀπωλείας καί, ὡς εἶπεν
 αὐτός, [καί] κακουχίας, διὰ δὴ τινας ἢ προδοσίας ἢ ἐπι-
 βουλὰς ἀλλοίας, ἢ ἄλλο τι τῶν κακῶν ἐξεργαζομένης ἢ καὶ
 5 θανάτων αἰτίας γιγνομένης· οἷα δὴ πολλοῖς ἐγένετο, πόλεις
 ἐξαρπάσασιν τῶν μεγίστων κινδύνων ἢ στρατόπεδα σεσω-
 κόσιν· ὧν πολλοὺς καὶ ἐν μοίρᾳ δαιμόνων ἀγαθῶν ἡμᾶς οἱ
 χρησμοὶ τιμᾶν προσέταξαν, οἷον τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως αὐτὸν
 ἐπιδεδωκότα τοῖς πολεμίοις Κόδρον, καὶ εἴ τις ἄλλος τοι-
 10 οὔτος γέγονεν. τὰ δὲ ἔσχατα καὶ οὐ πολλῆς δεόμενα τῆς
 ἐκ τῶν ὅλων διορθώσεως, ὧν παραδείγματα <τὰ> τῶν εὐθὺς
 γενομένων καὶ οὐ πολὺν δὴ τινα χρόνον βιούντων, ἃ δὴ
 καὶ ὀλίγης ἄξια μνήμης εἶναι φησιν, ὡς οὐκ ἔχοντα δια-
 φανῇ καὶ εἰς θαῦμα δυναμένην ἐγείρειν ἢ τὴν τιμὴν ἢ τὴν
 15 τιμωρίαν. τούτοις δὲ ὅμοια καὶ τὰ τῶν εὐτελῶν δήπου φύ-
 σεών ἐστιν· οὐδὲν γὰρ αἶ τοιαῦται φύσεις οὔτε μέγα κακὸν
 οὔτε μέγα δύνανται ἀγαθὸν ἐξεργάζεσθαι· διὸ καὶ τὰς ἐπι-
 καρπίας καὶ τὰς κολάσεις ἀμαυρὰς εἶναι τῶν τοιούτων.
 Οὕτω μὲν οὖν καὶ ἡ διαίρεσις ἐκφαίνει τὰς τῶν λήξεων
 20 ἡμῖν διαφοράς, κατ' ἄρθρα διαστήσασα τὰς τιμὰς καὶ τὰς
 ποινάς· καὶ πρώτας μὲν τάξασα τὰς μέσας, μέσας δὲ τὰς
 1. 122r. τῶν | ὀλιγοχρόνιον . . .¹⁴ . . ., ἐσχ[άτας] δὲ τὰς πρώτας,
 ὅσαι γονέων ἢ θε[ῶν] πέρι ἀ[σέβειαί] τε καὶ εὐσέβειαί. —
 Ἐπειδὴ [δὲ ὁ τοῦ μύ]θου πατήρ εἰς τις ἦν τῶν ἀπὸ τῆς
 25 γ[ῆς] ἥκειν] παραδοθέντων, ἐφεξῆς καὶ διὰ τῆς ἱστορί[ας]
 ἐπάγει τὴν πίστιν τῶν τὰς μεγίστας ὑπομενόντων κολάσεις,
 ὧν ἡ γυνῶσις ἡδύνατο τῷ τὸν μῦθον ἀφηγουμένῳ γνώριμος
 εἶναι. λέγει γὰρ οὕτωςί πως·

Ἐφη γὰρ δὴ παραγενέσθαι ἐρωτωμένῳ ἐτέρῳ

4 ἀλλοίας] an δουλείας? cf. Pl. 5 θανάτων] ἀγαθῶν
 6 ἐξαρπάσασιν τῶν] ἐξαρπασάν[των] 7 ἡμᾶς] τινας 22 post
 νιον l. . . . εσι inc., possis [γέν]εσι[ν] ἐσχηκότων], praeplacet
 βίον vel ζωήν

ὑπὸ ἐτέρου, ὅπου εἴη Ἀρδιαῖος ὁ μέγας ἕως τοῦ·
καὶ ἀσμενέστατα ἕκαστον σιγήσαντος ἀναβῆναι
[p. 615^c—616^a].

Ταῦτα μὲν πάντα καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα καὶ ὁ ἐν Γοργία μῦθος [p. 525^d] ἀνατίθῃσι τοῖς τυράννοις ὡς τὰς 5
μεγίστας ὑπομένουσιν κολάσεις μετὰ τῆς ἀληθείας τοὺς
Θρασυμάχους συμποδίζει καὶ τοὺς Καλλικλέας, τοὺς ἐπαινέ-
τας ἅμα καὶ ζηλωτὰς τῆς τυραννικῆς ζωῆς ἢ διὰ φιληδονίαν
ἀπέραντον ἢ διὰ φιλοχρηματίαν ἀκάθεκτον. καὶ εἰ πρὸς
τὰ ὄντα δὲ σκοποίης, οὐδένας οὕτως εἰκὸς τὴν ἐσχάτην 10
ὑπομένειν κόλασιν ὡς τοὺς τυραννικούς· πολέμιοι γὰρ εἰσιν
τῶν κοσμικῶν νόμων οἱ τοὺς ἐκείνων ἐκρόνους ἀνατρέποντες
νόμους· πολέμιοι τῆς ὅλης τάξεως οἱ τῆς ὁμοίας ἐκείνῃ
τάξεως ὅλεθροι· πολέμιοι πάντων θεῶν οἱ τὸν τῶν Γιγάν-
των τρόπον ἀφανίζοντες πᾶν τὸ θεοῖς συγγενές. ὡς οὖν 15
τοὺς ἐπιβουλεύοντας τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς ἱεροῖς κολάζουσι
διαφερόντως καὶ Πλάτων καὶ πάντες οἱ ἄριστοι νομοθέται,
κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τοὺς τυράννους οἱ κοσμικοὶ νόμοι καὶ
δικασταὶ ταῖς | [μεγίσταις τιμωρίαις] ἐ[μβ]άλλο[υσι] ..⁴⁵ .. ν. f. 122 v
ὁπαδοὺς τοὺς ζ[ηλοῦντας] τὸν ἐν τῷ παντὶ νόμον. Εἰ δὲ 20
δὴ [τύραννος ὢν] ὁ Ἀρδιαῖος ὁ διὰ τούτων τῶν ῥήσεων
ἱστορούμενος διὰ τὴν τυραννικὴν ζωὴν τοιοῦτων ἐγεγόνει
δραμάτων ἀνοσίων ἐργάτης, ὄντως προσήκουσαν αὐτῷ τὴν
δαιμονίαν ταύτην ποινὴν ἐπέστησεν ὁ λόγος. ὅσον γὰρ ἐφ'
ἑαυτῷ, πάντων ἐστὶ τῶν αἰτίων φθαρτικός, πατέρα ἀποκτείνας· 25
καὶ προσέθηκεν πρεσβύτην, ἵνα καὶ διὰ τὸν χρόνον τὸ
μίασμα ποιήσῃ πικρότερον· καὶ γὰρ ὁ χρόνος τὸ παλαιότερον
οἶδεν σεμνότερον, ὡς τῷ παντὶ πρότερον γνωσθέν καὶ τῇ
ἀγενήτῳ φύσει δι' ἀρχαιότητα συγγενέστερον· εἰ δὲ μετὰ τοῦ
χρόνου καὶ ὁ πατήρ εἴη, θείαν ὄντως αἰτίαν ἐγγὺς τῶν 30

1 ἀρδιαῖος m¹, corr. m³ et ita saepe 6 possis μεστὰ
<ὄντα> | cf. Pl. rep. I 344^a Gorg. 510 9 ἀπέρατον, corr. m³
21 post δὴ spat. 8 litt.

αἰδίων οὖσαν αἰτίων ἀπεικονίζεται· τὸν οὖν ταύτην ἀνε-
 λόντα τό γε ἑαυτοῦ μέρος αὐτῶν εἶναι τῶν αἰδίων αἰτίων
 πολέμιον ἀποδεικνυσιν. καὶ μὴν καὶ τῶν συστοίχων ὡσαύ-
 τως αὐτὸν ἀποφαίνει φθαρτικόν, ἀδελφὸν ἀνελόντα, καὶ
 5 τοῦτον πάλιν πρεσβύτερον, ἵνα καὶ τὴν κατὰ τῶν συστοίχων
 ἐπιβουλὴν εἰς τὴν κατὰ τῶν μὴ συστοίχων περικτρέψη διὰ
 τῆς κατὰ τὸν χρόνον ὑπεροχῆς. τί οὖν ἄλλο λείπεται τὸν
 τοιοῦτον ἢ πᾶν τὸ σύστοιχον ἅμα καὶ τίμιον ἐκποδῶν ποιεῖν;
 εἰ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἀνόσια ἐξείργαστο, δῆλον δὴ ὅτι
 10 πᾶσαν ἔνθεσμον ζωὴν ἀνατρέψας ἐτύγχανεν καὶ τὸ καθ’
 αὐτὸν τὴν τάξιν ὅλην τὴν κοσμικὴν ἀνελών, ἃ δὴ τῆς
 τυραννικῆς ἐστὶν ἐξαίρετα ζωῆς· εἰ δὲ χιλιοστὸν ἔτος γεγόνει
 f. 123 r. τούτων τῶν | [δ]ραμάτων, καὶ . . .²⁰ . . . | . . . πων ἐξ ν
 [φανε]ρόν, ὅτι τ[ῶν ἀνιά]τως ἦν ἐχόντων καὶ ὥς παρ[α-
 15 δειγμά]των ἐ[ν "Αι]δου τοῖς ὁρῶσιν ἀνηρτημέν[ω]ν.
 Ὁ μὲν εἰ [ἦ]ξει ἐ[ρ]ωτῶν ἐστὶν περὶ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς
 οὐδεὶς τῶν κάτωθεν, ἀλλὰ τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τις ἠκόντων·
 ὁ γοῦν ἀποκρινόμενος, ὥς πάντων ἐωρακότων τῶν κάτωθεν
 ἠκόντων τὸν Ἀρδιαῖον, οὕτωςι λέγει κοινῇ περὶ ἀπάντων,
 20 ὅτι αὐτοῖς ἐδείκνυν τοῦτόν τε καὶ ἄλλους τούτῳ παραπλη-
 σίους οἱ κολάζοντες· ὥστε ὁ ἐπανερωτῶν εἰς ἐστὶν τῶν
 ἄνωθεν. εἰ δὲ ὁρθῶς ἐπεστήσαμεν τούτῳ, σκοπεῖν χρὴ τὸ
 συμβαῖνον, ὅτι πρὸ τῆς οὐρανίας λήξεως ἥδει τὸν Ἀρδιαῖον
 ὁ ἐρωτῶν καὶ εἶχεν αὐτοῦ τύπον καὶ μνήμην καὶ ἐκεῖ ὦν.
 25 εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, οὐκ ἦν τῶν τελέως κεκαθαρμένων·
 οὐδεμία γὰρ ψυχὴ φαντασίᾳ τῶν ἐνύλων χρῆται καὶ τυπω-
 τικοὺς ἔχει λόγους μετὰ τὴν τελείαν κάθαρσιν, ἀλλ’ ἀπο-
 θεμένη τοὺς ἐκ τῶν αἰσθησέων τύπους συνδιοικεῖ τοῖς θεοῖς
 κατὰ νοῦν ἔνθεον τὸν κόσμον. Ὁ μὲν τοίνυν ἐρωτῶν ὅστις

13 nempe καὶ [τότε πρῶτον ἐκ τῶν ὑπὸ γῆς τό]πων ἐξ[ῆλ-
 θε]ν 15 cf. Georg. 525^c 16 nempe ὁ μὲν <οὖν> vel ὁ μὲν-
 τοι 18 ὁ γοῦν] ἢ γ’ οὖν 20 τούτων ex τούτω¹ m³ 21 οἱ
 om. m¹, ὡς οἱ ss. m³ (voluitne παραπλησίως οἱ?) 23 ἥδει

ἐστίν, ἀνεύρομεν· ὁ δὲ ἐρωτώμενος οὐχ ἦκει, φησίν, μετὰ
 τῶν ἀναβεβηκότων ἡμῶν οὐδ' ἦξει δεῦρο· τοῦτο δὴ τὸ
 ἐν Γοργίᾳ [p. 525^c] καὶ Φαίδωνι [p. 113^e] λέγων, ὡς
 ἄρα εἰσὶν ἀνιάτοι ψυχαί τινες, οὐκ ἐκβαίνουσιν τῶν δεσμο-
 τηρίων ἐκείνων οὐδὲ ἀπολυόμεναι τῶν κολάσεων. καὶ ἡμεῖς 5
 ἐδείκνυμεν καὶ ἐν τοῖς εἰς ἐκείνους τοὺς μύθους εἰρημένους,
 ὡς ἄρα περίοδον ὅλην τινὰ κολάζων ὁ λόγος τὰς ἀνιάτους
 ψυχὰς τοιαῦτα φθέγγεται· τὸ γὰρ παντελῶς ἀνιάτον εἶναι
 ψυχὴν | [ἄτοπον εἶναι ῥητέον]· τὸ γὰρ ἐν χρόνῳ γε- f. 123 v.
 γονυῖ[αν ἀνιάτον] μὴ κ[αί] ἐν χρόνῳ χωρῖζεσθαι [τῶν 10
 νόσ]ων ἐκείνων ἀμήχανον. καὶ εἰ μὲν [πᾶσα]ν ψυχὴν δυνα-
 τὸν τηλικαῦτα ἀμαρτεῖν καὶ [ἀνία]τον γενέσθαι, πᾶν ἐπι-
 λείπει τὸ πλῆθος τῶν ψυχῶν τὴν γένεσιν, ἐκεῖ γεγονυῖων
 πασῶν ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ καὶ μὴ ἀνιουσῶν· εἰ δέ τι
 γένος ἐστὶν ἴδιον ψυχῶν τὸ ταῦτα πάσχον, ἔσεσθαι χρόνον, 15
 ἐν ᾧ πᾶν τὸ τοιόνδε γένος ἐν τοῖς ὑπὸ γῆς τόποις δεδε-
 μένον ἐπιλείπει τὴν γένεσιν. τούτων δὲ ὄντων ἀτοπωτάτων
 ἐλέγομεν τὴν ἀνιάτον ζωὴν παρ' ἑαυτῆς εἶναι τοιαύτην ὡς
 ἀμεταμέλητον· ἡ γὰρ μεταμέλεια δείκνυσι τὴν κατηγορίαν
 καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν ἔνδον πρὸ τῆς ἕξω δίκης ὑπάρχουσιν· 20
 τῆς δὲ οἰκείας διορθώσεως ἀνηρημένης αὐτὴ μὲν ἐστὶν
 παρ' ἑαυτῆς ἀνιάτος ἡ τοιαύτη πᾶσα ζωὴ, τυγχάνει δὲ
 λύσεως ὑπὸ τῶν ὅλων κατὰ τινα περίοδον λύουσιν αὐτῆς
 τὴν ἐκεῖ κατὰταξιν. τὸ μὲν γὰρ ἄφ' ἑαυτοῦ βοηθούμενον
 πολλῶ μειζόνως ἀπὸ τῶν ὅλων βοηθεῖται κοσμικῶν περιό- 25
 δων· τὸ δὲ ἄφ' ἑαυτοῦ σωτηρίας οὐκ ἔχον ἐλπίδα ἢ λαμ-
 βάνει σωτηρίας ἀφορμὴν ἀπὸ τῶν ὅλων, αἰδίδιον ὄν, ἢ ἀπόλ-
 λυται παντελῶς, εἰ μὴ αἰδίδιον ὄν τυγχάνοι. Διὰ ταῦτα
 τοίνυν καὶ τοῦ Ἀρδιαίου πάντως ἀπεγίγνωσκον ὡς ἀνα-
 βησομένου ποτέ, τὴν παροῦσαν ζωὴν γέμουσαν κακῶν 30

9 χρόνῳ prius ex χρόνων uv.
 mutare 21 αὐτὴ Pitra] αὕτη

15 ἔσεσθαι χρόνον nolui

ὁρῶντες καὶ ἀνήμεστα πάσχουσιν, ὥσπερ καὶ ἔδρασεν· τὰ
 δὲ ὅλα τίνα τρόπον σώζει τὰς τοιαύτας ψυχάς, οὐχ ἐώρων.
 f. 124 r. Εἰκότως οὖν καὶ ὁ τὸν μῦθον ἀφηγούμενος | ὑπόκειται
 Πάμφυλος, ἵνα καὶ τὰ [περὶ τὸν] Ἀρδιαῖον γνωρίσας ἐξαγ-
 5 γείλῃ πα[ραδείγμα]τα, παρειληφώς ἀκοῇ μὲν ἀνθρωπ[λίνῃ
 ὅ]σα ἔπραξεν, ἀκοῇ δὲ δαιμονία ὅσα [ἔπα]θεν, καὶ διὰ τῶν
 ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως παραδειγμάτων ἐναργὲς ποιήσῃ μέγιστον
 εἶναι τὴν τυραννίδα κακόν.

Τίς δὲ ἡ περίοδος τῶν ἐν τῷ Ταρτάρῳ κολαζομένων
 10 καὶ μὴ ἐκβαίνοντων ἐκεῖθεν, ἕως ἂν δέωνται κολάσεως,
 ὧνπερ οἱ ἐκβαίνοντες εἰς τοὺς ποταμοὺς παρὰ μέρος εἰς
 τὸν Τάρταρον ἐκπέμπονται καὶ αὖθις ἐκεῖθεν ἐξίσσιν, εἰρηται
 ἡμῖν ἐν τοῖς εἰς τὴν τοῦ Φαίδωνος νέκυιαν· καὶ ὅτι
 τοῦ οὐρανοῦ μόνου περίοδος, οὐχὶ παντὸς τοῦ γεννητοῦ, οὗ
 15 μέρος ἐστὶν καὶ ὁ Τάρταρος καὶ ἡ τῶν εἰς αὐτὸν ῥιφέντων
 περίοδος· καὶ τίνες οἱ ἐνιαυτοὶ τῶν ἐκβαλλομένων εἰς τοὺς
 ποταμοὺς καὶ εἰς τὸν Τάρταρον πάλιν ἐμπιπτόντων. καὶ
 γὰρ τοῦτο ἐκεῖ διήρθρωται, καὶ οὐδὲν δεῖ τὰ αὐτὰ καὶ ἐν
 τούτοις κατατείνειν· πλὴν ὅτι καὶ ὁ Ἀρδιαῖος αὐτόθεν εἰς
 20 τὸν Τάρταρον ὠθεῖται καὶ οὐκ ἔξεισιν ἐκεῖθεν, ἕως πᾶσαν
 ἐκπλήσῃ τὴν ὀφειλομένην αὐτῷ ποινήν, εἰρήσθω καὶ νῦν,
 ὅτι τὸ οὐδέποτε ἐκβαίνειν καὶ τὸ μὴ ἀνελθεῖν εἰς τὸν τοῦ
 στομίου τόπον ταυτόν, ὡς μόνῃς ἄξιον τῆς ἐν τῷ ἐσχάτῳ
 κολαστηρίῳ διατριβῆς καὶ τῶν ἐκεῖ τιμωριῶν. Ἀλλ' ὁ μὲν
 25 Ἀρδιαῖος χαιρέτω· καὶ ὅπως ἀληθὲς τὸ μὴ ἥξειν αὐτὸν εἰς
 τὸν ὑπὲρ γῆν τόπον, δεδηλώσθω διὰ τούτων.

Ὅσα δὲ ἐφεξῆς τούτοις προστίθῃσιν ὁ ἐρωτώμενος, εἰς
 f. 124 v. ὦν τῶν κάτωθεν ἀναβεβηκότων, ἀκούσωμεν. εἶδο[μεν,
 φησίν,] . . .²⁸. . . [εἰς τὸν οὐ]ρανὸν εἰ . . . ἀνα[βαίνειν

5 post πα inc. ρ (cf. 177, 14) 11 ὧνπερ] ὥσπερ cf.
 Phaed. 113^e sq. 13 ὅτι Pitra] ἔτι 22 ὅτι] ἔτι 23 vole-
 bam ἄξιός 28 εἶδομεν] ἴδο| 29 possis πάντας δηλονότι
 συλλήβδην τοὺς εἰς τ. οὐ. εἰπὼν ἀ. μέλλοντας

μέλλοντες], ἐπει[δὴ] ἐγγὺς ἤμεν τοῦ στομίου, [ἐκεῖνόν τε] καὶ ἄλλους, τοὺς μὲν ἐκ τυρα[ννικῆς] ζωῆς ὠρμημένους, τοὺς δὲ ἐξ ἰδιωτικῆς, ἀνίατα δὲ ὅμως πλημμελήσαντας, οἰομένους μὲν ἀναβήσεσθαι μὴ δυναμένους δέ· τὸ γὰρ στόμιον ἐμυκᾶτο τῶν τοιούτων τινὸς ἐπιχειροῦντος ἀποδιδράσκειν 5 τὰ ἐκεῖ δικαιοτήρια, οὐ διὰ μεταμέλειαν ὧν ἔπραξαν, ἀλλὰ διὰ τὰς ἐκ τῶν κολάσεων ἀλγηδόνας, οὐδὲ ὡς ἑαυτῶν κατηγόρους, ἀλλ' ὡς φυγάδας ἀπὸ τῶν ποιναίων δαιμόνων. Τὸ μὲν δὴ μύκημα τοῦ στομίου πᾶσαν ὑπερβαίνει τραγικὴν διασκευὴν εἰς ἔνδειξιν τῆς ὑπερβολῆς τῶν τιμωριῶν, ὥσπερ 10 καὶ τὸ διαπύρους τινὰς ποιεῖν τοὺς ἔλκοντας τὰς τιμωρίας ἀξίως βεβιωκυίας, καὶ τὸ ἐπ' ἀσπαλάθων κνάμπτειν, καὶ τὸ κήρυγμα τῆς εἰς τὸν Τάρταρον τούτων ῥίψεως· πάντα γὰρ ταῦτα φορικῶδεις μὲν ποιεῖ τὰς ποινὰς καὶ ἀπαραιτήτους, ἀνυπερβλήτους δὲ τὰς μοχθηρίας δείκνυσιν τῶν κολαζομένων, 15 εἴπερ καὶ τὰ ἄψυχα φωνὴν ἀφίησιν ἐμψυχον κατ' αὐτῶν καὶ τὰ κολάζοντα φάσματα δυσαντίβλεπτα καὶ τὰ δεσμωτήρια ἄφυκτα. τούτων δὲ τοιούτων ὄντων, εἰ μὴ μῦθοι ταῦτα καὶ δείματα μόνον, ὥσπερ μορμολυκεῖα παιδῶν, δῆλον δῆπουθεν, ὅτι δαιμόνων τίς ἐστι τάξις διορίζουσα τὴν γέ- 20 νεσιν καὶ τοὺς ὑπὸ γῆς τόπους καὶ τὴν ἀξίαν ἀφορίζουσα τῆς ἐκεῖ διατριβῆς ταῖς ψυχαῖς. οἱ μὲν οὖν θεόσοφοι κύνας τινὰς καὶ Κερβέρους ποιοῦσι φρου[ρ]οὺς τῶν ἐ[ν] [Ἄι]δου f. 125r. [ψυ]χῶν . .¹⁹. εἰ τῶν ζώων κ[ύ]ων . .¹⁵. .ον) καὶ ἰχνηλατοῦντ[ας] τοὺς μὴ ἱκανὴν] δεδωκότας τιμωρίαν καὶ μ[εῖ]- 25 ζ[όνων] ἔτι τῶν] δικαιοτηρίων δεομένους· ὁ δὲ Π[λάτων, εἰ καὶ] τούτων ἀπέσχετο τῶν ὀνομάτων, ἄλλον τρόπον τὰ αὐτὰ γράφει, τὴν δαιμονίαν ταύτην τάξιν τὴν ἐφ'esτῶσαν τῇ φρουρᾷ τῶν ὑποχθονίων ψυχῶν μυκωμένην ἢ σιγῶσαν ποιῶν, ἴσως διὰ τοῦ μυκηθμοῦ καὶ τὴν ἀπαραίτητον ἀπει- 30

7 debebat κατηγόρων et φυγάδων 19 μορμολύκια m¹,
corr. m³ 23 possis εἰκότως· τὸ γὰρ φρουρεῖν ἔχ[ει] τ. ζ. κ.
[πάντων] ἐξαίρετ[ον]

λήν ἐνδεικνύμενος κατὰ τῶν φυγάδων τῶν ἐκεῖθεν γιγνο-
 μένων καὶ ὅτι σεληναία τις ἀγέλη δαιμόνων αὕτη· ταυρό-
 μορφος γὰρ ἡ θεός, εἰ δὲ βούλει, καὶ τὸν ταυρόκερων δαι-
 μονα καὶ δρακοντόμορφον τὸν ἀπὸ τῶν Διονυσιακῶν εἰδῶν
 5 ὑποσιάντα περιέπουσα· πάντως γὰρ κἀκεῖνος ἡγεῖται πολλῶν
 φασμάτων, τῶν μὲν τιμωρῶν, τῶν δὲ φρουρητικῶν ἐκεῖ
 τεταγμένων, καὶ τὰ μὲν δράκουσιν ὁμοίως ἐμπίπτοντα, τὰ
 δὲ ταύρων ἥχους ἀφιέντα καταπλήττει τὰς ψυχάς. Οἱ δὲ
 δὴ ἄνδρες οἱ διάπυροι ἰδεῖν αὐτόθεν δαίμονες εἰσιν, λογικοὶ
 10 μὲν, ὅθεν καὶ ἄνδρες ὀνομάζονται, κολαστικοὶ δὲ καὶ ἴσως
 τῷ Πυριφλεγέθοντι προσήκοντες· εἰ δὲ μή, διὰ πυρὸς ὄντες
 τιμωροί· πρόποντες γὰρ οὗτοι ταῖς τυραννικαῖς ζωαῖς ταῖς
 φθαρτικαῖς τῶν ἐνθέσμων πραγμάτων, ἄρδην ἀφανίζοντες
 τὴν ἐν αὐταῖς πονηρίαν. οὗτοι δ' οὖν, φησὶν, τὸ φθέγμα
 15 τοῦ στομίου καταμανθάνοντες· εἰ δὲ οὗτοι, πολλῷ πρό-
 τερον ἐκεῖνο δαιμόνιον ἐστίν· οὐ γὰρ ἂν εἰς ἐκεῖνο τεταγ-
 f. 125 v. μένοι τοὺς ἔτι δεομένους οἱ λόγῳ χρώμενοι κο[λάσεως
 ἐγίνν]ωσκον, εἰ ἦν ἄψυχος ὁ μυκηθμός· [οὐκ ἦν δέ, εἰ
 κα]τὰ τὴν κριτικὴν ἐγίνετο τῶν [ἀνιόντων] δύναμιν, τοῦ
 20 κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ [μὴ κατ']ὰ τὴν ἀξίαν ἀνιέναι τολμῶν-
 τος· γελοῖ[ον γὰρ] τὴν λογικὴν ζωὴν ἀψύχοις ἀκολουθεῖν
 εἰς τὴν κατ' ἀξίαν τῶν κολάσεων ἀποπλήρωσιν. Οὗτοι δ'
 οὖν παρεστῶτες, ὥς πᾶσι πανταχοῦ παρόντες καὶ τὴν
 ἑαυτῶν τάξιν οὐκ ἀπολείποντες, ἢ καὶ ὥς τῷ στομίῳ παρ-
 25 εστῶτες, οἷον ὑπουργοῦντες ταῖς ἐκείνου τιμωροῖς ἀπειλαῖς
 (ἦν γὰρ ἀπειλῆς σύμβολον ὁ μυκηθμός) καὶ εἰς ἔργον προ-
 ἄγοντες τὴν ἀπειλήν· ὥς γὰρ ἐπὶ τῶν ἀγαθοουργῶν δυνά-
 μεων αἰ μὲν βουλήσει μόνῃ λέγονται δρᾶν, αἰ δὲ ἀποπλη-
 ροῦσιν τὰς ἐκείνων ἀγαθοειδεῖς βουλήσεις, οὕτως ἐπὶ τῶν
 30 τιμωρῶν αἰ μὲν ἀπειλῇ δρῶσι μόνον, αἰ δὲ ἐκπληροῦσι τὴν

1 τῶν post φυγάδων malim abesse 2 αὕτη] αὐτὴν
 3 cf. p. 169, 28 8 καταπλήττειν 12 ζωαῖς 14 οὗτοι] τοῦτο
 m¹, τὸ m² 20 ἀνιέναι] ἰέναι 28 ἀποπληροῦσιν ex -οῦσαι

ἀπειλήν. καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ μυκᾶσθαι μὲν ἀπειλοῦν τὸ
στόμιον, παρεστῶτας δὲ τοὺς διαπύρους τούτους ἄνδρας
πρὸς τὸ φθέγμα τὴν κόλασιν ἐπάγειν, σύνθημα τὸν μυκηθ-
μὸν ποιουμένους τῶν κολάσεων ἀξίων. Ποιναῖος οὖν ὁ
μυκηθμός, ἀπειλή τις ὣν μόνον, ποιναία δὲ καὶ ἡ τούτων 5
ποίησις· δρῶσιν δ' οὖν ἐπόμενα τῷ φθέγματι· διαλαβόντες
γὰρ ἄγουσιν οἱ μὲν ἄλλους, οἱ δὲ ἄλλους· τοῦτο γὰρ τὸ
διαλαβεῖν, οἷον διανείμασθαι τὰς κολάσεις.

Τούτων δὲ τῶν παρ' ἀξίαν ἀποδιδρασκόντων ἓνα καὶ
α̅ τὸν Ἀρδιαῖον ὄντα καὶ τοὺς τούτῳ παραπλησίους πρῶτον 10
μὲν συμποδίζουσιν, ὡς εἰκὸς ἦν φυγάδας, χεῖρας αὐτῶν καὶ
πόδας καὶ κεφαλὴν συνδέοντες, τὸν τε λόγον καὶ τὸν θυμὸν
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἄξια πάντα τῶν ἐκεῖ δικαιο|ωτηρίων f. 126 r.
ὑπειληφότες εἶναι· ψυχ[ῆς γὰρ κε]φαλή μὲν ὡς ἀκρότατον
ὁ λόγος, [θυμὸς δὲ] αἱ χεῖρες ὡς ἀμυντικάι, ἐπιθυμία [δὲ 15
β̅ οἱ πό]δες ὡς ἔσχατοι. Δεύτερον δέ, ὡς φη[σιν ὁ τρα]γικὸς
οὗτος μῦθος, καταβαλόντες ἐκδεῖρουσιν· οὗ τὸ μὲν κατα-
βαλεῖν δηλοῖ τὸ τὴν ἐσχάτην ἔχοντας αὐτοὺς ζωὴν συντάξαι
τοῖς κάτω καὶ ἐσχάτοις τοῦ παντός· τὸ δὲ ἐκδεῖραι τὸ τῶν
χιτώνων τῶν σκοτεινῶν καὶ ἐμβριθῶν τῶν ἐκ τῆς γενέσεως 20
περιελεῖν, ἐκκαθαίροντας αὐτῶν τὴν ὅλην ζωὴν ἀπὸ τῶν
γ̅ προσπεφυκότων κακῶν. Τρίτον τοίνυν τὸ ἔλκειν παρὰ τὴν
ὁδόν, δι' ἧς ἡ πορεία ταῖς ψυχαῖς ἐπὶ τὸ στόμιον ἀπὸ τῶν
ὑπὸ γῆς τόπων, τὸ διὰ πάσης δηλοῖ τῆς κολαστικῆς αὐτοὺς
παραπέμπειν καὶ τιμωροῦ τῶν ψυχῶν ζωῆς· ἡ μὲν γὰρ ὁδὸς 25
ἡ ὑποχθονίος ἐστὶν περίοδος τῶν ψυχῶν· ἡ δὲ παρ' αὐτὴν
ἔλξις τὴν οὐπὼ μὲν εἰς αὐτὴν ἦκουσαν, γειννάζουσαν δὲ
δ̅ αὐτῇ τιμωρίαν παρίστησιν. Τὸ τέταρτον οὖν τὸ ἐπ' ἀσπα-
λάθων κνάπτειν ἐστὶν τὸ διεισδύνειν εἴσω τῆς ζωῆς αὐτῶν
τὰς τιμωροὺς δυνάμεις, διαιρετικὰς οὔσας καὶ ἀποκοπτικὰς 30

3 φθέγμα | ἐπάγειν 4 nempe κολάσεως 6 φθέγματι
et γ alterum ss. 17 οἱ (possis ὦν) 19 fort. κατωτάτω
23 πορία, corr. m³ 28 παρίσθησιν | τὸ prius ss.

τῶν ἐν αὐτῇ φαντασιῶν ὑλαίων καὶ ὀρέξεων· αἱ γὰρ ἀσπά-
 λαθοι φυτῶν εἰσι γένος δαίμοσιν ἀνειμένον ἀκανθῶδες·
 δηλοῦσι δὴ οὖν δαιμονίας δυνάμεις ἀλόγους, αἷς οἱ διά-
 πυροι χρώμενοι δαίμονες ἐναλλομέναις αὐταῖς καὶ αἰκισού-
 5 σαις ἐκόλαζον τὰς τοιαύτας ψυχὰς διὰ τῶν σωμάτων ὧν
 ἔφερον, ἀνυπολόστους ἀλγηδόνας ποιούσαις. Πέμπτον ἐπὶ ἔ
 τούτοις τὸ τοῖς παριοῦσι κηρύττειν, ὧν ἔνεκα ταῦτα δρῶσιν
 εἰς ἐκείνας, τὴν τε τῶν δρώντων ὑπαρξιν λογικὴν οὔσαν
 f. 126 v. ἀ|.....⁹⁰..... τὴν ἀ...!..... τ]ὰς ἄλλας
 10 ψυχὰς διὰ τῶν ..¹⁴. γὰρ παριόντες εἰσὶν οἱ τῶν τοιούτων
 κρείττους τιμωριῶν. Ἑκτον ἐπὶ πᾶσιν τὸ τῶν κακῶν τέλος, ἔ
 ὅτι ἄγοντο παρ' αὐτῶν μετὰ τὰς ἀσπαλάθους ἐπὶ τὸν Τάρ-
 ταρον, τὸ τῆς τίσεως δεσμοτήριον, ἐναργῶς ὥρισεν, οἷων
 ἐστὶν ἄξιον τὸ τοιόνδε τῆς ζωῆς εἶδος, καὶ ὅτι ἄτακτον ὄν
 15 καὶ φυγὸν ἅπαντας θεσμούςς εἰς τὸ ἀκοσμότατον συνέωσται
 τοῦ κόσμου, καὶ ἀποδρᾶν νοῦν εἰς τὸ ἀλαμπέστατον. τοι-
 οῦτος γὰρ ὁ Τάρταρος, χῶρος ὧν πάσης ἀτάκτου καὶ σκο-
 τεινῆς ὕλης, εἰς ὃν συρρεῖ τὰ ἔσχατα τῶν κοσμικῶν στοι-
 χείων, πρὸς δὲ τὸν Ὀλυμπον ἀντίθετος. ὁ μὲν γὰρ ὀλο-
 20 λαμπής, πάντα περιέχων, ὑψηλότατος· ὁ δὲ σκοτεινός,
 κοιλότατος τόπος ὑπὸ πάντων περιεχόμενος· διὸ καὶ ἡ
 ποίησις βαθύτατον αὐτὸν εἶναί φησιν βέρεθρον ὑπὸ
 χθονός [Il. Θ 13 sq.]. πολλῶν δὲ ἡμῖν περὶ αὐτοῦ ῥηθέντων
 ἐν τοῖς εἰς τὴν νέκυιαν τοῦ Φαίδωνος ἀπ' ἐκείνων
 25 μὲν τὰ δοκοῦντα τοῖς θεολόγοις περὶ αὐτοῦ ληπτέον· νυνὶ
 δὲ τὰ ἐξῆς προσθετέον, ὅσα ὁ ταῦτα λέγει διηγούμενος.
 παντοδαπῶν γὰρ αὐτοῖς γενομένων δειμάτων τοῦτον ὑπερ-
 βάλλειν τὸν φόβον, μὴ μυκῆται τὸ στόμιον καὶ αὐτῶν
 ἀνιόντων, καὶ σιγήσαντος ἀσμένως ἀναβῆναι. τὰ μὲν οὖν
 30 παντοδαπὰ δείματα δαιμόνων ὅψεις ἦσαν φοβεραὶ καὶ ὄφε-

9 nempe ἀποδείκνυσιν 10 ante γὰρ ν, ergo οἱ μὲν?

16 ἀποδρᾶσαν 19 cf. de or. ch. 34 24 τήνέκυιαν 26 ὅσαοι m¹,
 σό ss. m² (voluit ὅσας ὁ) 28 μυκῆσεται ex μυκῆται? m³?

σιν ἑοικότων καὶ κυσίν, καὶ τόπων καταπληκτικαὶ δυνάμεις
 θολεροῦ πυρὸς γεμόντων ἢ ψύξεως ἀφορή|τον ὑπὸ πνί- f. 127 r.
 γους ἢ σήψεως .¹⁵... σιν... [ὁ] δὲ τοῦ στομίου [μυκηθμὸς
 γωνασθεν νου .¹². τοῦτο κατὰ τὸ δέον
 πράττων ἐνδ[ίκου] δηλοῖ ζωῆς ἐνέργειαν κριτικῶς κιν[οῦσαν] 5
 ἑαυτὴν κατὰ τῶν ἀναξίων τ[ῆς ἐ]κεῖ[θεν] φρυγῆς· ἡ δὲ
 ἀσμένως αὐτοῖς γεγονυῖα μόλις ἀνάβασις παρίστησιν τὴν
 τῶν κακῶν πείραν σωφρονεστέρας ποιοῦσαν τὰς ψυχὰς· διὸ
 καὶ ἀσφαλεῖς αἱ τοιαῦται φαίνονται περὶ τὰς τῶν βίων
 αἰρέσεις. 10

Καὶ τὰς μὲν δίκας τε καὶ τιμωρίας τοιαύτας
 τινὰς εἶναι, καὶ αὖ τὰς εὐεργεσίας ταύταις ἀντι-
 στρόφους [p. 616^{ab}].

Τὰς μὲν δίκας καὶ τὰς τιμωρίας οὐκ οἰητέον ἐκ παραλ-
 λήλου λέγεσθαι· διώρισται γὰρ ἐν Γοργία [p. 525^b] τοὺς 15
 μὲν δίκην διδόντας εἶναι τοὺς ὠφελουμένους καὶ παρὰ θεῶν
 καὶ παρὰ ἀνθρώπων, τοὺς δὲ τιμωρουμένους τοὺς ἀνιάτους·
 καὶ γὰρ ἄλλο μὲν τίσις, ἄλλο δὲ δίκη, καθάπερ καὶ τοῦτο
 διώρισται ἐν ἐκείνῳ. καὶ ἐν Νόμοις [V p. 728^c] δὲ σα-
 φῶς διέκρινεν τιμωρίαν καὶ δίκην, ὅπου καὶ δῆλον πε- 20
 ποίηκεν, ὥς ἄρα καὶ ἡ τιμωρία τρόπος τις ἰάσεώς ἐστιν·
 τὸν γὰρ μὴ τυγχάνοντα τῆς τιμωρίας ἄθλιον ἀξιοῖ καλεῖν
 ὥς μὴ ἰατρευόμενον· ὥς τοῦ τυγχάνοντος δήπουθεν ἰατρευο-
 μένου, κἂν ἐν τῷ παρόντι, ἔν' ἄλλοι σώζωνται, ἀπολλύηται·
 εἰ δὲ ὅπως οὖν ἰατρεύεται, παρ' ἑαυτοῦ μὲν οὐκ ἂν πάσχοι 25
 τοῦτο ἀνιάτος ὢν, παρὰ δὲ τῶν ὄλων δυνάμεων. καὶ εἰ μὴ
 θέμις τελέως ἀπολέσθαι τὸ ἀθάνατον, ἑαυτῷ μὲν ἀπόλλυται,
 τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ὄλων εἰς αὐτὸ καθήκουσιν σώζε[ται]. f. 127 v.
 τούτων δὲ] δῆλων ὄντων τὰς ἀντιστρόφους [ταῖς τιμωρίαις εὐ-
 εργεσίας θεωρήσωμεν· καὶ λέγωμεν αὐτοὺς ἀπολαύει]ν πρῶτόν 30

2 πνιγούσης σήψεως, sed σ post σ post ins. 4 fort. ὁ
 ἀπά|γων [τ]ὰς θελ[ούσας εἰς τὸ]ν οὐ[ρανὸν ἀναβῆναι καὶ] τοῦτο
 11 μὲν δὴ δίκας Plat. 14 οὐχ 27 ἀθάνατον]να ss. m²

μ[έν δαι]μόνων συνουσίας Πλουτωνί[ων κ]ηλούντων
 τὰς ψυχὰς καὶ τὰς ἐννοί[ας] αὐτῶν τελειούντων καὶ προξε-
 νούντων τὴν πρόνοιαν τῶν καταχθονίων θεῶν, φάσματά τε
 δεικνύντων γαλήνης μεστὰ καὶ καθαιρόντων τὰ περιβλήματα
 5 αὐτῶν διὰ θείου φωτὸς καὶ ἀναμνησκόντων τῆς αἰδίου
 ζωῆς καὶ τῶν ἀποκαταστάσεων τῶν τελεωτάτων, ὥστε καὶ
 φωνῶν ἀκούειν θειοτέρων καὶ τέλος αὐτοῦ μεταλαγχάνειν
 τοῦ Πλούτωνος καὶ τῆς συμβασιλευούσης αὐτῷ ζωογόνου
 θεᾶς καὶ τῶν νοερῶν ἀποπληροῦσθαι παρ' αὐτῶν ἀγαθῶν.
 10 οἷα καὶ αἱ παναγέσταται τελεταὶ τῶν Ἐλευσινίων ὑπισχνούν-
 ται τοῖς μύσταις, τῶν παρὰ τῇ Κόρῃ δώρων ἀπολαύειν,
 ἐπειδὰν λυθῶσι τῶν σωματίων. ὅτι δὲ καὶ Πλάτων τοιαύτας
 τινὰς εἶναι τὰς ἐκεῖ φαίη ἂν τῶν ψυχῶν εὐεργεσίας, δηλοῖ
 τὰ ἐν Κρατύλῳ [p. 404°] ῥηθέντα περὶ τοῦ Πλούτωνος,
 15 ὡς ἄρα δι' ἄρετῆς κατέχει παρ' ἑαυτῷ τὰς ψυχὰς καὶ
 θέλγει σοφίας πληρῶν, καὶ οἱ Πλούτωνος οὔτοι δεσμοί, δι'
 οὓς οὐδὲ αἱ Σειρῆνες ἐκεῖθεν ἀπελθεῖν ἐθέλουσιν κηλού-
 μεναι, καὶ ταῦτα Σειρῆνες οὔσαι, τοῖς Πλουτωνίοις δώροις.
 Ἐπειδὴ δὲ τοῖς ἐν τῷ λειμῶνι ἐκάστοις ἐπτά
 20 ἡμέραι γένοιντο, ἀναστάντας ἐντεῦθεν τῇ ὀγδόῃ
 πορεύεσθαι μέχρι τοῦ· οὕτω πᾶσαν συνέχον τὴν
 περιφορὰν [p. 616^{b,c}].

Τὰς μὲν νεοτελεῖς ψυχὰς καὶ πρώτην ἐκ τοῦ νοητοῦ
 f. 128r. ποιουμένας κάθοδον ὁ ἐν τῷ Φαίδρῳ | Σωκράτης φη-
 25 σὶν [p. 248^{o,d}] κατὰ τὸ πληθ[ος τῶν θεαμάτων]ων π[οι]εῖ[σθαι]
 τ[ὴν τοῦ βίου αἴρεσιν] ἐξηλλαγμέν[ην καὶ] ἐλέ[σθαι τὴν
 μὲν πλεῖστα ἰδοῦ]σαν εἰς φιλοσόφου γονὴν ἵεναι καὶ [εἰς
 τυράννου] τὴν ἐλάχιστα, καὶ τὰς ἄλλας κατὰ τ[ὸ πλεῖο]να
 καὶ ἐλάσσονα τεθεᾶσθαι βίους προ[βα]λ[έσθαι ὀλιγ]ωτέρους

1 πλουτωνείων m³ (idem v. 18) | cf. Crat. 403^d 8 ζωογό-
 νου (ras. post ω) 11 an τῆς Κόρης? 15 κατέχειν 16 δι'
 οὓς] δύο (o ss.) οὗς 18 οὔσαις 20 δεῖν ante τῇ add. Plat.
 29 προβαλεῖν spatio aptius

ἢ μερικωτέρους. ἐν δὲ τούτοις περὶ τῶν μὴ νεοτελῶν
 ψυχῶν ἡμᾶς ἀναδιδάσκων, ἀλλ' ἐξ ἄλλης γενέσεως εἰς ἄλλην
 στελλομένων ἢ ἀπὸ λήξεων ἀμεινόνων ἢ χειρόνων, τοσοῦτον
 ἀξιοὶ πᾶσαν τὴν οὕτω κατιοῦσαν γενέσθαι πως τοῦ κόσμου
 θεωρὸν καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κύκλων καὶ τῶν περιφορῶν, ἀφ' 5
 ὧν καὶ ὑποδέχεσθαι τὸν κληρὸν ἕκασται μέλλουσιν. καὶ μη-
 δεὶς οἰέσθω τοῦτο ἀδύνατον εἶναι· πρῶτον μὲν γὰρ ἐν τῷ
 ἔξω σώματι εἶναι τὰς ψυχὰς εἰκὸς τὰ ἐν τῷ κόσμῳ μᾶλλον
 ὁρᾶν ἢ ἐν σώμασιν οὕσας· πολλῶν γὰρ ἡμᾶς τὸ ὁστρέεινον
 τοῦτο σῶμα, παχὺ καὶ χθόνιον ὄν, κωλύει θεαμάτων, ὧν 10
 τὰ ἀπλούστερα περιβλήματα τῶν ψυχῶν αἰσθάνεται μειζόνως·
 ἐπεὶ καὶ τοῦτό τινες ἔχοντες τὸ σῶμα διὰ τινων ἐγγρισμα-
 των αὐτοπτοῦσιν καὶ δαιμόνων σώματα ἀόρατα πρότερον
 ὄντα καὶ ἄλλων κοσμικῶν δυνάμεων· καὶ οὐ διὰ ζωῆς κά-
 θαρσιν τούτων τυγχάνουσιν, ἀλλὰ δύναμιν [ἢ] φυσικῇν 15
 ἐντεθεῖσαν ἐκκαθαίρουσαν τὸ ὀπτικὸν φῶς ἀπὸ τῆς παχείας
 ὑγρότητος τῆς ἀναμεμιγμένης καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου
 περιττωμάτων, καὶ ἐκεῖνο πυκνοῦσαν καὶ διὰ τῆς πυκνώ-
 σεως ὥνουνθσαν. ἔπειτα καὶ μελλούσας ἐπ' ἄλλον βίον χω- 19
 ρεῖν εἰκὸς μάλιστα τότε, καθ' ὅσον ἕκαστη | δ . . ⁹⁰ . . f. 128 v.
 [σχε]δὸν πάντ[ες οἱ εἰς] . . . γ' . . . ὁρμῶντες πρᾶξεις τῶν
 ἀπο[κεκρυμμ]ένων ἐφίενται τῆς γνώσεως· καὶ οἷ μὲν μᾶλ-
 λον, οἷ δὲ ἥττον ἐφάπτονται ταύτης ἢ διὰ συμβόλων ἢ δι'
 ὀνειρῶν ἢ δι' ἄλλων σημείων [ἢ] μαντικῶν πολυπραγμο-
 νοῦντες τὰ μέλλοντα· τοῖς δὲ μέλει καὶ καιροῦ καὶ τῶν 25
 καλουμένων καταρχῶν. τὸ οὖν ἀνάλογον οἶεσθαι χρὴ καὶ
 ἐκεῖ συμβαίνειν περὶ τὰς ψυχὰς εἰς ἄλλην γένεσιν στελλο-
 μένας. ἔτι τοίνυν αἱ μὲν ἐξ οὐρανοῦ ἀφιγμέναι προσεχῶς
 τεθέανται τὰ κράτη τῶν οὐρανίων καὶ μέμνηνται τῆς ποιή-
 σεως αὐτῶν, εἴπερ καὶ τῶν εὐπαθειῶν <καὶ> τῶν θεαμάτων· 30

3 ἢ prius suspectum 5 ἐν ἐαυτῷ 7 τῷ ἔξω] αὐτῷ ἔξω
 16 fort. ἐντεθεῖσαι 21 γ' certum, sententiae satisfacit ἀμφι-
 βόλους 24 del. Pitra 26 καταρχαί astrologorum 30 cf. Pl. 615^a

αἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ γῆς δικαιοτηρίων ἐκ τῶν ἐκεῖ δειμάτων
 εὐλαβέστεραι γεγонуῖαι καὶ ἰδοῦσαι τὴν δύναμιν τῶν ὑπο-
 χθονίων δαιμόνων ἀνεγείρουσιν ἑαυτὰς εἰς τὴν τοῦ οὐρανοῦ
 κατανόησιν καὶ τὸ σέβας, φρίττουσαι τὸν ἀλαμπῆ καὶ ὑπὸ
 5 γῆς τόπον. ὥστ' εἰκότως ἀμφοτέραι διὰ ταύτας τὰς αἰτίας
 εἰς τὸ πᾶν βλέπουσιν καὶ τὰς ἐφεστώσας δυνάμεις ταῖς τῶν
 ψυχῶν καθόδοις· οἷον εἴ τινες πλείοντες, ἔπειτα χειμῶνα
 προσδοκῶντες, τοὺς Διοσκούρους ἐννοήσαιεν καὶ αὐτοὺς τοὺς
 ἐναλίους δαίμονας, δι' ὧν ἡ σωτηρία μόνων τοῖς χειμῶνι
 10 χρησαμένοις ἐστίν. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰ περικείμενα ταῖς
 ψυχαῖς ἐκείναις ὀχήματα, καθαρώτερα τῶν ὀστρεωδῶν τούτων
 ὄντα σωμάτων καὶ συγγενέστερα πρὸς τόνον κατὰ φύσιν, ἀνί-
 f. 129r. στησι καὶ τὰς χρωμένους αὐτοῖς | .⁷⁰. ἐνα μᾶλλον .²⁴. μασιν,
 εἰς θαῦμα καθίστ[ανται] .¹⁰. πᾶσαν τὴν γένεσιν· ἐκ δὲ τοῦ
 15 θαύματος [αἷς] μὲν μᾶλλον τῶν ψυχῶν αἷς δὲ ἥττον ἐγγενο-
 μένου συμβαίνει καὶ ἔξως τῆς κατανοήσεως αὐτῶν καὶ τῶν
 ἐκεῖθεν προτεινομένων κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ θαύματος, ὥς
 εἰς ἐπίστασιν ἵεναι καὶ τῶν ἀποκληρουμένων αὐταῖς ἐκεῖθεν
 ἢ ἐναργέστερον ἢ ἀμυδρότερον. Ἐφ' ἅπασι δὲ τοῖς εἰρη-
 20 μένοις καὶ τόπος ἐκεῖνος, εἰς ὃν συνελέγησαν, πρῶτον μὲν ὅτι
 μάλιστα καθαρώτατος ὢν καὶ ὥς ἐν τοῖς ἐνύλοις στοιχείοις
 αὔλος, ἔπειτα καὶ ἐπιφοιτήσεις ἔχων δαιμόνων ἀγαθῶν,
 ὥσπερ ὁ τῇδε τόπος δαιμόνων πονηρῶν ἀφανῶς προσκολλω-
 μένων ἡμῖν καὶ δρώντων, ἃ δὴ καὶ δρᾶν τοῖς τοιούτοις
 25 φίλον (εἰς ἃ καὶ ὁ ἐν Φαίδρῳ [p. 248^bc] Σωκράτης ἀπο-
 βλέπων πρὸς τῇ ἀποστάσει τῆς θέας τοῦ ὄντος ἠτιάσατο
 καὶ συντυχίας τινὰς κατάγειν εἰς λήθην καὶ κακίαν τὴν
 ψυχὴν) — ἐκεῖνος δ' οὖν ὁ τόπος διὰ τε τὴν λεπτότητα τοῦ
 αἰθέρος καὶ τὴν εὐάγειαν εἰς ἔλλαμψιν ἀγαθουργῶν πνευ-
 30 μάτων ἐπιτήδειος ὢν οὐ †θαυμάσαις, εἰ καὶ διὰ τούτων

6 καὶ] κατὰ 8 ἐννοήσοιεν, aliud expectamus verbum

12 nempe πρὸς νοῦν 14 v. c. [προέμεναι] πᾶσαν 20 nempe

<ὁ> τόπος 30 deest ἄν, nisi scribendum οὐ θαυμάσιος

ἀνακινούη τὰς ψυχὰς εἰς τὴν τῶν ὅλων θεωρίαν καὶ δύνα-
μιν μέντοι πρὸς τοῦτο ἱκανὴν ἐνδιδόη, πείσματα τῆς ἐν-
ταῦθα ζωῆς ἀσφαλῆ ποιῶν αὐτὰς καταβάλλεσθαι, δι' ὧν
εἰδυῖαι τὰ περιεστῶτα τὰς αἰρέσεις ὀφείλουσι ποιεῖσθαι
τῶν βίων.

5

Τοῦτο μὲν οὖν ἡξιώσαμεν πιθανῶν λόγων, ὥς ἄρα οὐ-
δὲν ἀπεικὸς πᾶσαν | . . ⁸⁵. . τὴν εἰς τὰς αἰρέσεις [λοῦσαν f. 129 v.
τῶν προτ]εινομένων βίων. ἐπειδὴ [δὲ ἐπτά μ] ἐν ἡμέρας ἐν
τῷ λειμῶνι διατρίβειν φησὶ τὰς ψυχὰς, ἀναστάσας δὲ ἐκ
τοῦ λειμῶνος ἀπιέναι διὰ τεττάρων ἄλλων ἡμερῶν εἰς τινα ¹⁰
τόπον, ἐν ᾧ γενομένης φῶς τι καθορᾶν διὰ τοῦ οὐρανοῦ
τεταμένον, ἐντεῦθεν δὲ πάλιν διὰ μιᾶς ἡμέρας ἄλλης ἀφικνεῖ-
σθαι εἰς ἕτερον τόπον, ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν τοῦ φωτὸς αὐτὴν
τρανέστερον ἐποπτεύειν, ἄξιον ἐπισκέψασθαι, καὶ τίνες πρῶτον
εἰσιν αἱ ἡμέραι καὶ τί τὸ πλῆθος αὐτῶν. ὅτι μὲν γὰρ ἐκ τού- ¹⁵
των ἡ δυοδεκάς, τῶν ἐπτά, τῶν τεττάρων, τῆς μιᾶς, φανερόν·
εἴρηται δὲ δωδεκαταῖον ἐπὶ τῆς πυρᾶς κείμενον ἀναβιδῶναι
τὸν Ἡρα τὸν τούτων ἄγγελον ἡμῖν τῶν λόγων γενόμενον·
ἀλλ' ὅπερ ἔφην, τίς ὁ ἀριθμός, οὐ παρέργως ἡμῖν ἐξετα-
στέον· καὶ πρὸ τούτων, εἰ ζωτικῶς μόνον δεῖ τοὺς ἀριθμοὺς ²⁰
ὁρᾶν καὶ τὰς ἡμέρας <ἧ> συμβολικῶς ἀκούειν ὥς τὴν χιλιέτη
πορείαν ἢ καὶ ὄντως μετανάστασιν ἀπὸ τοῦ λειμῶνος τοπι-
κὴν ἐκλαμβάνειν. Τὸ μὲν οὖν τοῦ μύθου λέγοντος μονὴν
<καὶ> πορείαν καὶ χρόνον ἐκατέρας καὶ τόπους ὀρίζοντος,
ὥδὲ μὲν τῆς πρώτης τοῦ φωτὸς θεάς, ὥδὲ δὲ καὶ τῆς ἀρ- ²⁵
χῆς τοῦ φωτός, ἡμᾶς ἀφεῖναι παντελῶς τὰς διαστάσεις
οὐκ ἔστι σωζόντων τὴν τῶν πλασμάτων πρέπουσαν ἐξήγησιν,
ἀλλ' ἀπαρτώντων ἐκ τῶν ἐναργῶς γεγραμμένων τοὺς λόγους,

7 praecessit v. g. [καὶ μάλιστα] τὴν 9 ἀπαναστάσας (ασ
ss.), supra ἀπ τὰς, supra α alterum spir. lenem ss. m²; in ἀπ-
τας latere potest ἐπτά, quod si verum est in initio supple
πρῶτον pro ἐπτά 17 τῆς πυρᾶς κείμενον] γῆς (σ ex ι) παρα-
κείμενον 23 μόνην

- f. 130 r. δέον προσβιβάζειν τῇ ἀληθείᾳ καὶ | τὰς τοπικὰς ταύτας
 . . .⁴⁰. τῶν πλασμάτων] . . .²⁰. . εἰς οὐρανὸν γίνεσθαι [του-
 τέστιν εἰς τὸν λειμῶ]να, καὶ μετὰ τὴν σελήνην
 τελευτα . . . ηὶ ἐννοί[α τ]ὰς ἐπὶ τῇ[μέρας] το[ῖς] τρισίν]
 5 ἀπονέμειν καὶ τοῖς ὑπὲρ τούτους δυσὶν τὰς τέτταρας, τῷ δὲ
 λοιπῷ τὴν μίαν, καὶ τέλος μέχρι τῆς ἀπλανοῦς ἀναπέμπειν
 οὐκ ἐφιστάντων ἐστίν, ὅτι πρῶτον μὲν ἡμέρας διαριθμεῖν
 ὑπὲρ σελήνην πορευομένους ἄλογον· οὐ γὰρ ἐστὶν ὑπὲρ αὐ-
 τὴν πολὺ τι τοῦ κώνου μέρος, ἀλλὰ πάντα τὰ ἐκεῖ νυκτός
 10 ἐστὶν ἀνωτέρω καὶ ἐν ἐπέχει φῶς. ἔπειτα καὶ τοῦ Ἡρῶς
 σαφῶς λέγοντος τὰ βάρη τῶν σφαιρῶν ὁρᾶν ἄνωθεν ὑπερ-
 φαινόμενα· τοῦτο γὰρ σημαίνει δῆπουθεν, ὁπόταν λέγῃ
 κύκλους ἄνωθεν τὰ χεῖλη πάντων ὁρᾶν· τμήματα γὰρ θεώ-
 μενος, ὅθεν αὐτὰ καὶ σφονδύλοις ἀπέλκασεν καὶ καδίσκοις
 15 εἰς ἀλλήλους ἐμβεβλημένοις, ἀλλ' οὐ σφαίραις εἰς ἀλλήλας
 ὥς ἂν τμήματα βλέπων, ἄνωθεν αὐτῷ λέγει φαίνεσθαι τὰ
 χεῖλη τῶν τμημάτων, ὥς κάτωθεν ὁρᾶν. πρὸς δὲ τούτοις
 τὸ μὲν ἀνάγειν τὰς ἀπολιπούσας ψυχὰς τὸν οὐρανὸν δι'
 ἀσθένειαν περίεργον· οὐ γὰρ ἂν ἀπέλειπον αὐτὸν ἐκεῖ δυνά-
 20 μεναι μένειν· τὸ δὲ τὰς ἀπὸ τῶν ὑπὸ γῆς ἡκούσας δικαιο-
 τηρίων, ἀδύνατον πρὸ γενέσεως αὐτὰς ἐν οὐρανῷ γίνεσθαι,
 μόλις ἐκεῖθεν ἀπολυθείσας. Τούτων δὲ ἀμφοτέρων ἐκβεβλη-
 μένων καὶ ὑπὸ σελήνην τῆς πορείας οὔσης κάλλιον λέγειν

1 Initium enuntiati fuit τὸ μὲν οὖν λέγειν vel sim. ante τῶν πλ., cum antea appareat im. paragraphus 3 in textu

legitur σελήνην τῷ . . .⁹. ἀπονέμειν (v. 5), im. quae dedi admodum dubia (τολεσται? ἐννοίασ?) sic, ut de numero litterarum explendarum parum constet; sententiae satis facit καὶ τὸ ἄλλη τοιαύτη ἐννοία. Adversatur eis, qui duodecim dies septem stellis et sideribus distribuerant 10 de cono noctis, quem umbra terrae efficit, cf. Achill. 141^d Plin. II 47 Cleomed. 208, 15 Theon 197, 13 Plut. de Isid. 44 def. or. 3 Heraclit. all. 45 sq. | Er de inferiore loco margines sphaerarum videt, quibus VII stellae infixae sunt 18 ἀπολιπούσας

βάθος εἶναι τοῦ αἰθέρος, οὐχ ὅσον δοκεῖν τοῖς πολλοῖς, ἀλλ' ὄντως ἄπλετον· ὥς | . . .⁹⁰. . ἀνατείνει τὸν . .¹⁵. . ας f. 130 v. ὁ ἐν Φαίδωνι μῦθος . .¹¹. , κατὰ τὰ αὐτὰ δῆπου καὶ τὸν αἰθέρα τὸν συνάπτοντα τῷ οὐρανῷ τὴν γῆν πολὺν εἶναι διαφερόντως ὑπέληφεν, καὶ διὰ τούτου ποιεῖσθαι τὴν πο- 5 ρείαν τὰς ψυχάς, ἕως ἂν ἐπ' ἄκρον αὐτὸν καταντήσωσιν, ὅθεν τὴν ἀρχὴν ὕψονται τοῦ φωτός. καὶ τὸ μὲν κατωτάτω μέρος αὐτοῦ λειμῶνα χρῆναι καλεῖν ὥς ἀρχὴν γενέσεως, τὸ δὲ μέσον τούτου τε καὶ τῆς ἄκρας ἀψίδος βάθος ψυχῶν ὁδόν· ὀπισθοβαρῶν δὲ οὐσῶν διὰ τὰ ὀχήματα μὴ ὄντα κα- 10 θαρὰ τῆς βαρυτέρας καὶ ἐνίκμου φύσεως μόλις γίνεσθαι τὴν εἰς τὸ ἄνω φοράν· ὅτι γὰρ εἰς τὸ ἄνω δεῖ νοεῖν τὴν κίνησιν, δῆλον. οὐ γὰρ ἂν ἐλέγοντο τὸ φῶς ὀρᾶν πρῶτον, ἔπειτα τὴν ἀρχὴν τούτου τοῦ φωτός· οὐ γὰρ κάτω τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἄνω πάντως τίθεται τοῦ φωτός· ἄρχεται γὰρ 15 ἄνωθεν, ἀλλ' οὐ κάτωθεν, εἴπερ φῶς ἔστιν καὶ συνδεῖ τῷ οὐρανῷ τὴν γῆν· οὐδὲ ὅλως ἔστιν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν διήκειν φῶς, ἀλλ' ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν. εἰ οὖν καὶ ἐπὶ τὸ ἄναντες ἢ πορεία καὶ μέχρι τῆς ὑπουρανίας ἀψίδος καὶ ἀπὸ τοῦ λειμῶνος, οὗτος δὲ ἦν ὁ Δίκης τόπος, οὗτος δὲ ὁ 20 αἰθέρ, δῆλον ὥς ἐξ ἀνάγκης ἐν τῷ αἰθέρι πᾶσαν εἶναι τὴν πορείαν ἀναγκαῖον· καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ μὲν αὐτῷ τὴν τῶν ἐπτα διατριβὴν ἡμερῶν, ἐν δὲ τῷ βᾶθει τὴν διὰ τῶν τεσσάρων ἀνάβασιν, ἐπὶ δὲ τῷ ὑψηλοτάτῳ τὴν διὰ μιᾶς μετάστασιν. 24 καὶ εἴρηται τὸ αἷτιον | . . .⁷⁰. . εἰ καὶ ἐφλένται καὶ τοῦ f. 131 r. αἰθέρο[ς καὶ] τοῦ οὐρανόου φωτός . .¹⁸. . πρὸ τούτων ὑπεμνήσαμεν.

Ταῦτα μὲν οὖν δέδεικται· τούτοις δὲ ἐπομένως τὰς αἰτίας ἀποδίδομεν τοῦ πλήθους τῶν ἡμερῶν· ἐπτα μὲν γὰρ ἡμέρας ἐν τῷ λειμῶνι γεγόνασιν, ἐπειδήπερ αἱ τῆς σελήνης φάσεις 30

1 nempe δοκεῖ 10 ὁδόν] ὄλον (λ ir.) | ὀπισθοβαρῶν cf. de or. chald. 60 24 μεταναστάσεως dicit p. 191, 4 26 post φωτός κεν inc. 30 cf. Ast ad theol. ar. 45, 5

τῆς προσεχῶς τὸν αἰθέρα περιεχούσης κατὰ τὸν ἀριθμὸν
 ἐξαλλάττονται τοῦτον· ὥς οὖν φυσικαῖς δυνάμεσι τὰ πάντα
 κινουσιν, οὕτω δὴ καὶ ταῖς κινήσεσιν τῶν ἐν τῷ αἰθέρι
 ψυχῶν ἀρχὴν διδόασι τῆς ἐκεῖθεν μεταναστάσεως· καιρο-
 5 φυῆς γὰρ ἀριθμὸς οὗτος, ὥς καὶ οἱ Πυθαγόρειοι
 λέγουσιν, καὶ ἐν τοῖς τῆδε ζώοις καὶ ταῖς ἡλικίαις
 πολὺ τὸ κράτος ἐπιδεικνύμενος. εἰ οὖν καὶ ἡ σελήνη
 κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοὺς δρόμους ἐξαλλάττει καὶ τὰ σχή-
 ματα καὶ τὰ θνητὰ ζῶα κατὰ τοῦτον ποικίλλεται τὸν
 10 ἀριθμόν, οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ τὰς αἰθερίας ἐκείνας ψυχὰς
 ὑπὸ τῆς ἑβδομάδος κινεῖσθαι πρὸς τὴν ἄνω πορείαν. διὰ
 τεττάρων δὲ ἄλλων ἡμερῶν ἢ τοῦ βάρθους γίνεται κινηθεί-
 σαις αὐταῖς διέξοδος, ὥς ἐμμαντὸν πείθω, διὰ τὴν πρὸς τὸν
 ἥλιον τῆς τετράδος συγγένειαν· ἡμέρας μὲν γὰρ ἀριθμοῦμεν
 15 διὰ τὴν ἡλιακὴν κίνησιν, μῆνας δὲ διὰ τὴν σεληναίαν.
 ὅτι δὲ ἡλιακὸν ἐστὶν μέτρον ἢ τετράς, καὶ ὥς σελήνης ἑβδο-
 μάς, οὕτως ἡλίου φήμην ἔσχεν ἢ τετράς, καὶ ὥς ἡμερῶν
 ἐπὶ σελήνης ἑβδομάς, οὕτως μηνῶν ἐπὶ ἡλίου μέτρον ἐκείνη,
 f. 131 v. τεθρύληται πα[[ρά] . . .¹⁵ . . ἔσχάτω . . . αἶθε . . .⁵⁵ . . ὡν
 20 ἐνικμοτέ[ρων] διατρίβειν ἐκεῖ κατασκηνησαμένας·
 καὶ γὰρ τὸ σεληναῖον φῶς ἐνικμότερον. ἀνιούσας δὲ καὶ
 πλησιαζούσας τῷ οὐρανίῳ τοῦ ἡλίου μετέχειν ἐπὶ πλεόν,
 κωνοειδῶν αὐταῖς τῶν ὀριζόντων μειζόνως γιγνομένων καὶ
 διὰ τὴν πλείονα μέθεξιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐκκαθαίρο-
 25 μένων τῶν ὀχημάτων καὶ ἀνωφόρων μᾶλλον ἀποτελουμένων·
 διόπερ ἢ ἀνάβασις αὐταῖς διὰ τῆς ἡλίου προσηκούσης ἐπε-
 τελεῖτο τετράδος. ἐν ὕψει δὲ τοῦ αἰθέρος ἤδη καὶ ἄλλο

5 πυθαγόριοι (ιοι ir.) cf. theol. ar. 53, 13 7 cf. Philo de
 opif. 34 et L. Cohn (Bresl. phil. Abh. IV 4 p. 77) 11 ἄνω
 πορείαν] ἀντιπορείαν (ras. ante π) 16 cf. Plin. II 81
 17 φήμην cf. f. 76^v 19 possis πα[ρά] πᾶσιν.] ἐν μὲν (vestigia
 apparent) [οὖν] ἔσχάτω [τῷ] αἰθέ[ρι] | fort. [ὀχημάτ]ων ἐν. [ὄν-
 των] (l. ἄντε inc.) 22 οὐρανίῳ sc. φωτί nisi praestat οὐρανῷ
 igni tetraedrum proprium (Tim. 56^b)

κατιδοῦσαι φῶς καὶ ἐλλάμψεις ὑποδεξάμεναι θειοτέρας, διὰ
 μιᾶς τῆς τῷ ἀπλανεῖ προσηκούσης ἥνυτον τὸν λειπόμενον
 δρόμον, ἕως ὑπ' αὐτὴν [δὲ] ἐγένοντο τὴν ὑπ' οὐρανὸν
 ἀψίδα. διὰ σελήνην μὲν οὖν ἐν τῷ λειμῶνι διέτριβον καὶ
 τὴν ἐβδομάδα τὴν σελήνη προσήκουσαν· δι' ἥλιον δὲ καὶ 5
 τὸ ἡλιακὸν φῶς ἐπορεύοντο καὶ διεξήεσαν τὸ αἰθέριον βά-
 θος· διὰ δὲ τὸ ἐν ὕψει φανέν αὐταῖς φῶς τὴν λοιπὴν ὁδὸν
 ἐποιήσαντο διὰ μιᾶς ἡμέρας, αἰὲ τῶν ὀχημάτων καθαρω-
 τέρων γιγνομένων ἐκ τοῦ τελεωτέρου φωτός.

Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον τοπικὴν, ἀλλὰ καὶ ζωτικὴν ποιή- 10
 σασθαι τούτων ἐξήγησιν, τὴν μὲν ἡμέραν ἀντὶ πάσης ἀκού-
 σωμεν τῆς ἀπὸ τῶν θεῶν εἰς τὰς ψυχὰς φοιτώσης ἐλλάμψεως·
 τὴν δὲ ἐβδομάδα καὶ τετράδα καὶ μονάδα διαφορὰς τῶν
 τοιούτων νοήσωμεν ψυχικῶν λόγων, ἣ τὸ νοερὸν αὐτὸ τε-
 λειούσας ἢ τὸ ζωτικὸν ἢ τὸ οὐσιῶδες αὐτὸ καὶ τὴν ὑπαρξιν 15
 τὴν ἐν αὐταῖς· καὶ τὴν μὲν ἐβδομάδα φῶμεν τοῦ νοεροῦ|
 .⁷⁰. ικη· τοῦ μ.²⁵. νιον, ἐπειδὴ δις διὰ π[ασῶ]ν .⁸. f. 132 r.
 [Ἀθη]νᾶς τὸ ἀθήλυντον, ἐπείπερ [οὔτε ἕκ τι]νος ἀριθμοῦ
 τῶν πρὸ αὐτῆς ἄλλ' ἢ ἐκ μονάδος μόνης, οὔτ' ἄλλον πα-
 ράγει τῶν εἰδῶ δεκάδος. τὴν δὲ τετράδα τῆς ζωῆς εἶναι 20
 δύναμιν πρώτην ἐκ δυάδος ὑποστᾶσαν καὶ ταυτοῦτι καὶ
 ἰσότητι μετρήσασαν τὴν τῆς δυάδος πρόοδον. καὶ γὰρ ἡ
 ζωὴ κίνησις· ὀρίζεται δὲ ὑπὸ τῆς τῶν θεῶν δυνάμεως καὶ
 τὴν ἀπειρίαν περατοῖ τὴν ἑαυτῆς. τὴν δὲ μονάδα μένουσαν
 ἐν τῇ ἐνώσει τῆς οὐσίας εἶναι τῶν ψυχῶν ὄρον, ὑπ' αὐτῶν 25
 ἐνδεδομένον εἰς αὐτὰς τῶν θεῶν· διὸ καὶ τῶν ψυχογονικῶν

1 διὰ μιᾶς (ras. post ι) δὲ (δ et acc. ir m²) ἐγένοντο, ad
 δὲ im. τῆς τῶι — ὑπαντῆν m² 2 ἥνυτον] ἢ νῦν 5 δι' ss.
 m² 6 διεξήεσαν 7 φανέν] φαθέν m¹ πασίην m² 17 nu-
 merus septenarius tribuitur τοῖς νοεροῖς: infra f. 146^v theol.
 plat. 249 Damasc. II 87, 19. 131, 19 (de or. chald. 21) | est
 [ικη, ergo [Ἀθηνα]ικη | possis τοῦ μ[ὲν Ἀπόλλωνος ἔχουσα τὸ
 ἐναρμό]νιον, ε. δ. δ. π. [χωρεῖ τῆς δὲ] Ἀ. cf. Macrobian in somn.
 I 6, 11 Chalcid. 102, 10 theol. ar. 53, 13 22 μετρήσασα
 26 cf. Tim. 35^a

ἔστιν ἀρχὴ διαίρεσεων καὶ περὶ αὐτὴν οἳ τε διπλάσιοι λόγοι
καὶ τριπλάσιοι σχίζονται κατὰ τὴν δημιουργικὴν τῶν ψυχῶν
ἀπογέννησιν. Συναγάγωμεν οὖν ἐκ τούτων, ὥς ἄρα τὰς ψυχὰς
οἱ θεοὶ πρὸ τῶν καθόδων ἐγείροντες εἰς τὴν τῶν ὅλων θεω-
5 ρίαν, ἀφ' ὧν αὐταῖς οἱ κληροὶ καθήκουσιν, καταλάμπουσιν
αὐτῶν καὶ τὸ νοητικὸν καὶ τὸ ζωτικὸν καὶ τὸ οὐσιῶδες, καὶ
δυναμώσαντες ἀνακινουῦσιν τὰς ἐννοίας προχειρίζειν καὶ τοὺς
λόγους, οὓς ἔχουσιν κατ' οὐσίαν, τῶν εἰδῶν τῆς ζωῆς, καὶ
τοὺς προσήκοντας αἰρεῖσθαι βίους· χρεῖα γὰρ καὶ τῆς νοή-
10 σεως εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τῆς ζωῆς εἰς τὴν ἔφεσιν καὶ τῆς
οὐσίας εἰς τὴν προβολήν. οὐσιώδεις μὲν γὰρ εἰσιν ἐν αὐ-
132 v. ταῖς λόγοι τῶν βίων· αἱ δὲ αἰρέσεις δέ[[ονται] . . .⁶⁰. . ην
. . .²⁵. . βλέψις, καὶ . . .¹³. . [τὸ] γνωστικὸν αὐτῶν ἀνε[γείρουσι
διὰ τοῦ] ἐβδομαδικοῦ φωτός, τὸ δὲ προαιρετικὸν διὰ τοῦ
15 τετραδικοῦ, τὸ δὲ οὐσιώδες διὰ τοῦ μοναδικοῦ. καὶ τελειου-
μέναις μὲν ἀπὸ νοήσεως διὰ ζωῆς ἐπὶ οὐσίαν ἢ ἄνοδος,
κατιούσαις δὲ λοιπὸν ἀπὸ οὐσίας διὰ ζωῆς ἐπὶ γνῶσιν· δεῖ
γὰρ προβάλλειν μὲν τὴν οὐσίαν, τὴν δὲ ζωὴν ὀρέγεσθαι
τοῦ ἀγαθοῦ, τὴν δὲ κρίσιν σκοπεῖσθαι, τί τὸ ἀγαθὸν ἐν
20 τοῖς προκεχειρισμένοις βίοις.

Τοσαῦτα περὶ τούτων εἰχομεν λέγειν· ἔπεται δὲ ζητεῖν,
τί ποτέ ἐστιν τοῦτο τὸ φῶς, ὃ δὴ φησιν καθορᾶν τὰς ψυχὰς
ὁ μῦθος. καὶ πρῶτον λάβωμεν, ἵνα πρὸς τεταγμένα ἅττα
βλέποντες ποιησώμεθα τὴν περὶ αὐτοῦ ζήτησιν, οἷα περὶ
25 αὐτοῦ φησιν ὁ λόγος τοῦ τεθεᾶσθαι φάσκοντος αὐτὸ φανῶς.
λέγει τοίνυν σύνδεσμον μὲν αὐτὸ τοῦ τε οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς ὑπάρχειν, τεταμένον δὲ εἶναι διὰ παντός <τοῦ> οὐρανοῦ
καὶ αὐτὸ αὐτῷ συνεχές, χρῶμα δὲ ἔχειν τῇ ἰριδι προσφερές,
λαμπρότερον δὲ ὅμως ἐκείνης, ἡδράσθαι δὲ κίονι παραπλη-
30 σίως, συνέχειν δὲ πᾶσαν τὴν περιφοράν, τὰ δὲ ἄκρα αὐτοῦ
τῶν δεσμῶν ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶναι τὴν ἀρ-

12 v. g. δέονται καὶ κριτικῆς δυνάμεως 25 αὐτὸ] αὐτοῦ
(nisi praestat αὐτοφανῶς αὐτ' αὐτὸ αὐτοφανῶς)

χὴν ἐκεῖ καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ κατωτέρω διήκειν. ἀνάγκη τοίνυν, τούτων ὑπὸ τοῦ Ἡρώδους σαφέστατα εἰρημένων, ἢ ἀσώματον εἶναι τοῦτο τὸ φῶς καὶ ἀσωμάτως ὁραῖσθαι παρ' ἐκείνου τοῖς ὅμμα[σιν] τελείωσιν . . ἢ [λαβοῦσιν] .¹⁵ . ἀτη. f. 133 r. ἀπ.²⁵ . χον, καὶ ὁρώμεν[α] .¹⁹ . πάντα ἀσωμάτως .²⁰ . οἶον 5 τὰ πλάτη καὶ βάθη [τῶν σφαιρῶν] καὶ τὰ χρώματα αὐτῶν· οὔτε τὰ πάντα σωματικῶς, οἶον τὰς Μοίρας καὶ τὴν μητέρα τῶν Μοιρῶν, καὶ συμβολικῶς δοκῇ θεᾶσθαι ταύτας σωματικῶς ἀσωμάτους οὔσας. ἢ οὖν καὶ τοῦτο τὸ φῶς ὁρατὸν ὄντως ὃν ὁρᾷ καὶ σωματικὸν ἢ ἀσώματον μὲν, ὥς 10 φαινόμενον δὲ συμβολικῶς ἀφερμηνεύει τὸ ἀσώματον. καὶ τοιοῦτον δὲ εἰ ἔστιν, ὥς ὄντως εἶναι σῶμα καὶ ὁρατὸν σωματικῶς, ἢ τῶν ὁρατῶν ἔστι καὶ τοῖς ἡμετέροις ὀφθαλμοῖς ἢ τῶν ἀοράτων τούτοις γε τοῖς τοῦ ἐνύλου σώματος. τοῦτο μὲν τοίνυν καὶ παντάπασιν ἄτοπον, ὁρατὸν αὐτὸ τοῖς 15 ὅμμασι τούτοις ποιεῖν, εἴπερ οὐδὲ τοῖς ἐν τῷ λειμῶνι διατριβουσιν ὁρᾶν αὐτὸ δυνατόν ἦν, ἀλλὰ τεταρταίοις εἰς τὸ ἄνω πορευθεῖσιν. εἰ δὲ τοῦτ' ἀληθές, οἶον πόρισμα ληπτέον, ὥς ἄρα μάτην λέγουσιν οἱ τὸν γαλαξίαν εἶναι τοῦτο εἰπόντες τὸ φῶς ἢ τὸν τῶν ζωδίων κύκλον· ἐκείνους γὰρ καὶ 20 ἐπὶ γῆς ὄντες ὁρώμεν, καὶ οὐδὲ διὰ παντός εἰσι τοῦ οὐρανοῦ τεταμένοι καὶ οὐ συνέχουσιν τὴν περιφορὰν, ἀλλ' ἐν μέρει τινὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως κύκλοις διέξωσαν τὸν ἀπλανῆ κύκλον. Εἰ δὲ μὴ σωματικὸν μηδὲ ὁρατὸν ἡμῖν τοῖς ἐνταῦθα κατωκισμένοις εἶναι τὸ φῶς ὑποθήσεται τις, ἀσώ- 25 ματον δὲ καὶ ἀνιούσαις εἰς τὸ ἀνάντες ὁραῖσθαι ταῖς ψυχαῖς, οἶον ζωὴν τινα τοῦ παντός ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, οὐδὲ | [τοῖς ἐν Φαίδρω [p. 247°] ὑπὸ Πλάτων]ος γεγραμμένοις f. 133 v. συμφωνήσει· ἐπεὶ προῶ]τον μὲν χρῶ[μα πᾶν παντελῶς ἀφαι]-

4 supplerem [ἥδ]η nisi legissem εἴση aut ἔση | ante ἀτη
1. χ inc., ergo [ἔσ]χάτη[s] 5 fort. [συνέ]χον | ὁρώμεν[α] ὑπ'
αὐτοῦ ποιεῖ οὔτε τὰ | post ἀσωμάτως 1. inc. ἐνεργ (ἐναργῶς aut
ἐναργῇ) 17 αὐτὸν 19 sc. Numenius, cf. p. 128. 26 20 ζωδίων

ρ[εἰ] τῆς ἁσωμάτου [οὐσίας ἀχρω]μάτου καὶ ἀσχηματίστου
 [καὶ ἀναφο]ῦς ὑπαρχούσης· ἔπειτα εἰ καὶ συμβολικῶς καὶ
 ἐπὶ τῆς ἁσωμάτου φύσεως ἔλεγεν τὸ χρῶμα παραβάλλειν τὸ
 συμβολικῶς ρηθὲν πρὸς τὸ κατ' ἀλήθειαν κεχρωσμένον τὴν
 5 ἱρὴν καὶ λέγειν λαμπρότερον τὸ τοῦ φωτὸς ἐκείνου χρῶμα
 τοῦ τῆς ἱριδος καὶ καθαρώτερον· ἐν γὰρ τοῖς ὁμογενέσιν
 αἱ παραβολαὶ καὶ οὐκ ἐν τοῖς παντελῶς ἀλλοίοις καὶ κατὰ
 τινα συμβολικὴν ἀφομοίωσιν λεγομένοις. λείπεται τοίνυν
 σωματικὴν μὲν εἶναι τὴν οὐσίαν τούτου τοῦ φωτός, ἀπρό-
 10 σοπτον δὲ τοῖς θνητοῖς ὁμμασιν καὶ ἀσύμμετρον καὶ μόνους
 τοῖς τῶν ἀύγοειδῶν ὀχημάτων ὁρᾶσθαι δυνάμενον, καὶ τού-
 τοις ἐκκαθαρθεῖσιν εἰς δύναμιν, ὥς ὅταν γε καὶ ταῦτα τῶν
 ὑλικῶν ἐφέλκηται τι περιβλημάτων, οὐδὲ τούτοις εἰλικρινῶς
 ὁρατὸν ὑπάρχον· διὸ καὶ τοῖς νῦν αὐτὸ θεᾶσθαι λεγομένοις
 15 ἔοικὸς τῇ ἱριδι φαίνεται, πλὴν ὅτι λαμπρότερον καὶ καθαρώ-
 τερον· ἡ δὲ ἱρις ὅτι συμμιγῆς ἐστὶν τὴν χροάν, παντί που
 δῆλον. εἰ οὖν κἀκεῖνο τοιοῦτον ὁρᾷσιν, οὐχ ἀπλοῦν, ἀλλ'
 ὑποσυγκεχυμένον, φανερόν ὅτι διὰ τὴν τῶν ὁρώντων ἀσθέ-
 νειαν τοῦτο συμβαίνει καὶ οὐ διὰ τὴν ἐκείνου φύσιν· ἡ δὲ
 20 ἀσθένεια διὰ τὴν σύμμιξιν τῶν ἀλλοτρίων πρὸς τὰ συμφυῆ
 τῶν ψυχῶν ὀχήματα. καθάπερ γὰρ τὰ ξνυλα ὅμματα καὶ
 f. 134 r. θνητοειδῆ κατε|σκεύασται . .²⁵ . . κατὰ . .³⁰ . [αὐ]γοειδῆ
 φύσιν . .²⁰ . [τρανέ]στερον ὁρᾶν καὶ εἴ τι ἄλλο ὁρατὸν εἴη
 τῶν] οὐρανίων. ὅλον δὴ καὶ τοῦτο [βούλεται ὁ] μῦθος ἐκ-
 25 φαίνειν. ὅτι γὰρ τοιοῦτόν τί ἐστι, μάθοιμεν ἂν ἐννοήσαντες
 πρῶτον μὲν, ὅτι παντὸς τοῦ οὐρανοῦ φησιν ἕτερον αὐτὸ
 εἶναι· τετάσθαι γὰρ διὰ τοῦ οὐρανοῦ παντός· οὔτε οὖν
 ὅλον ἐστὶν τὸ οὐράνιον, γελοῖον γὰρ τοῦτο λέγειν, οὔτε
 μέρος τοῦ οὐρανοῦ· τοῦτο γοῦν ἔτι γελοιότερον. πῶς γὰρ
 30 ἢ τὸ μέρος διὰ τοῦ ὅλου τετάσθαι δυνατόν ἢ τὸν ὅλον
 οὐρανὸν διὰ τοῦ οὐρανοῦ παντός; οὐδὲν γὰρ δι' ἑαυτοῦ

6 supple apodosin: ne sic quidem recte diceret 7 an
 καὶ [κατὰ] τινα σ. ἀ. δεχομένοις? 31 οὐδὲ

τέταται τῶν σωμάτων. εἰ δὲ ἕτερόν ἐστιν τοῦ οὐρανοῦ, πότερον κρεῖττόν ἐστιν αὐτοῦ ἢ χειρόν ἢ σύστοιχον; ἀλλ' ἀδύνατον ἢ χειρόν εἶναι τοῦ συνεχομένου τὸ συνέχον ἢ σύστοιχον· τὸ γὰρ συνέχον ἀσκέδαστον φυλάττει πᾶν τὸ συνεχόμενον. εἰ οὖν τοῦτο τὸ φῶς πᾶσαν συνέχει τὴν περι- 5 φορὰν καὶ συνδεῖ τὰ ὅλα πρὸς ἄλληλα, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ μεταξὺ δηλαδὴ τούτων πρὸς τὰ ἄκρα, παντὶ δῆπου φανερόν, ὥς οὔτε χειρόν ἐστιν τῶν συνεχομένων (αὐτὸ γὰρ ἂν ἐδεῖτο τῆς ἀπ' ἐκείνων συνοχῆς) οὔτε σύστοιχον· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον ἂν ἦν συνέχον ἢ συνεχόμενον. 10 εἰ οὖν καὶ σωματικόν ἐστιν καὶ τοῦ οὐρανοῦ κρεῖττον, εἰκότως ἐστὶν οὐ πᾶσιν ὁμασιν ὁρατόν, ἀλλὰ τοῖς αὐλοτέροις καὶ καθαρωτέροις· οὐ γὰρ πάντα ὁρατὰ πᾶσιν ἢ διὰ τὴν ἀμυδρότητα τοῦ ἐν αὐτοῖς φωτός ἢ διὰ τὴν λαμπρό- 14 τητα τὴν ἀσύμμετρον τοῖς ὁρῶσιν· | .²⁰. . [συν]έχεια[ν] f. 134 v. ἐσ .⁵⁵. . . [ὑπε]ρ[β]άλλουσιν .¹⁴. . ἀντερεῖσαν· τὰ δὲ ὁμα[τα] ἡμῶν τὰ ἔ[ν]υλα δεῖται καὶ ἀντερεῖσεως καὶ τῆς τοῦ προσβάλλοντος δυνάμεως· πάσχοντα γὰρ ἀντιλαμβάνεται τῶν ὁρατῶν· τὰ δὲ τῶν ψυχικῶν ὀχημάτων ἀπαθῶς, ὁρῶντα μάλιστα φῶτα δι' ἐνεργείας αὐτοῖς συμφυόμενα καὶ οὐ διὰ 20 πάθους.

Ἄλλ' ὅτι μὲν τοῦτο τὸ φῶς ἄλλο τι τῶν οὐρανίων ἐστί, δέδεικται διὰ τούτων· τίνα δὲ ἔχον φύσιν, μετὰ ταῦτα ῥητέον. οἶδα μὲν οὖν ὅτι καὶ ὁ φιλοσοφώτατος Πορφύριος ὑπώπτευσεν ὅσα νυνὶ γράφομεν ἡμεῖς, καὶ τῆς κοσμικῆς 25 ψυχῆς ὄχημα πρῶτον εἶναι θέμενος αὐτὸ καὶ ἀνάλογον τῷ ἀνγοειδεῖ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τοιαύτης ἐννοίας ἴστατό τινος ὡς σώματος ὄντος τοῦ φωτός τούτου πρὸ τοῦ οὐρανίου σώματος ἐξημμένου τῆς τοῦ παντός ψυχῆς, ἀπλουστέρου δῆπουθεν ἢ κατὰ τὸ σῶμα τὸ οὐράνιον· τάχα καὶ τοῦ ἐν Φαίδωνι 30

20 μάλιστα] an μόλις τὰ? κάλλιστα Raderm. 27 ἴστατό
τινος] fort. ἰστάμενος 28 οὐράνιου] οὐρανοῦ

μύθου τοῦτο αἰνισσομένου τὸ φῶς, ἥνίκα ἔλεγεν [p. 109°]
 τοὺς δυνηθέντας εἰς τὰ ἄκρα τοῦ ἀέρος ἀναπτῆναι καὶ
 δύναμιν ἐκεῖ μένειν ἔχοντας ἰδεῖν ἂν τὰ ἐκεῖ τρανέστερον,
 τὸν ἀληθινὸν οὐρανόν, φησὶν, καὶ τὴν ἀληθινὴν γῆν. καὶ
 5 ἐπὶ τούτοις προστίθῃσιν καὶ τὸ ἀληθινὸν φῶς, καὶ ἐν ἐκεί-
 νοις, ὡς ὁρᾷς, τρία εἰπών, οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ φῶς,
 ὥσπερ ἐνταῦθα σύνδεσμον οὐρανοῦ καὶ γῆς εἴρηκεν εἶναι
 τὸ φῶς. ἅπερ οὖν ἐξ ὑποθέσεως ἔλαβεν ἐκεῖ, ταῦτα ἐν
 f. 135r. τούτοις γιγνόμενα παραδέ[[δωκε] . .²³. . καὶ ἀγα[θ] . ν
 10 ον καὶ ὁρώσας αὐτὰς ποιήσας
 οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ τὸ φῶς, ἃ μὴ πρότερον ἑώρ[ων], ταύ-
 ταις νο . . . ν. ἀλλ' οὖν, ὅπερ ἔφην, ἔοικεν τοιαῦτα ἅττα
 καὶ ἐκεῖνος ἐνθυμηθεὶς ἀφορίσασθαι τῆς ὅλης ψυχῆς εἶναι
 τοῦτο ὄχημα τὸ φῶς, πρῶτως αὐτῆς ἐξηρητημένον· δεῖν γὰρ
 15 πρὸ τοῦ συνθέτου τὸ ἀπλοῦν εἶναι τῆς ἐν αὐτῇ μετέχον ἀσω-
 μάτου ζωῆς. δεῖ δὲ ἡμᾶς ἔτι τρανέστερον εἰπεῖν ἃ φρονοῦμεν.
 πάντων τοίνυν τῶν συμπληρούντων τὸν αἰσθητὸν τοῦτον
 κόσμον σωμάτων ἢ ἐστῶτων ἢ κινουμένων, καὶ ἢ ὅλων
 ἅμα κινουμένων τῶν κινουμένων ἢ καθ' ὅλα μὲν ἐστῶτων,
 20 κατὰ μέρη δὲ κινουμένων, ἀνάγκη, καθάπερ φασὶν ὁ τε
 Ἀθηναῖος ξένος [X 893°] καὶ ὁ Τίμαιος, καὶ τὰ ἐστῶτα
 πάντα ἐν ἔδρᾳ τινὶ ἐστάναι καὶ τὰ κινούμενα ἢ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἔδρᾳ κινεῖσθαι, ὅσα καθ' ὅλα ἔστηκεν, ἢ ἀπ' ἄλλης εἰς
 ἄλλην μεταβαίνειν, ὅσα ἀμείβει τόπον ἐκ τόπου μεταλλάσ-
 25 σοντα ὅλα. τούτου δὲ ἀληθοῦς ὄντος ἀνάγκη καὶ τὸν οὐ-
 ρανόν, εἴτε ὡς ἐστὼς ὅλος ἐν τῇ αὐτῇ ἔδρᾳ νοοῖτο εἴτε ὡς
 κινούμενος τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσιν μεταβαλὼν τὰς τῶν μερῶν
 ἔδρας ἐν αἷς ἕκαστον γίνεται, ἔδραν τινὰ ἔχειν ἐτέραν τῶν
 τε μερῶν καὶ τοῦ ὅλου· τὸ γὰρ ἔν τῳ ἢ μένον ἢ κινού-
 30 μενόν <ἕτερόν> ἐστὶν ἐκείνου, ἐν ᾧ ἔστηκεν ἢ ἐξ οὗ κινεῖ-

10 ante καὶ l. οὖν inc. 12 ante νο fort. una littera,
 ante ν l. ο inc., sententiae aptum ὁμοίωσεν? 13 ἐκεῖνος est
 Porphyrius 17 πάντων] πᾶν 29 τὸ] τοῦτο | ἐν τῷ

ται καὶ εἰς ὃ κινεῖται. ταύτην οὖν τὴν ἔδραν τοῦ οὐρανοῦ, ἐν ᾗ ἔστιν, τὸν τόπον δηλονότι χρῆ φάναι τὸν τοῦ σώματος· καὶ | . .²⁵. . κινεῖται . .¹⁵. . [ἕτερον] ἐξ ἑτέρου f. 135 v. τόπον [ἀεὶ μεταλλάσσω]ν. εἰ οὖν ὁ τόπος τοῦ [ἐστῶτος ἢ κινη]τοῦ κόσμου παντός ἐστίν τι (δεῖ γὰρ οὕσης τῆς κατὰ 5 τόπον κινήσεως εἶναι καὶ τὸν τόπον καὶ τῆς κατὰ τόπον ἡρεμίας εἶναι καὶ τὴν ἔδραν), ἢ ἀσώματος ἐστίν ἢ σωματικός. ἀλλ' ἀσώματος μὲν οὐδαμῶς εἶναι δύναται· τό τε γὰρ χωριστὸν σώματος ὅλον πανταχοῦ ἐστίν, ὁ δὲ τόπος οὐχ ὅλος πανταχοῦ (οὐ γὰρ ὅλον αὐτὸν κατέχει τὸ κινούμενον 10 κατ' αὐτόν, <ἐπεὶ> καὶ ἐν ἄλλῳ γίνεται τόπῳ)· καὶ τὸ ἀχωριστὸν ἔν τινί ἐστίν· τὸ δὲ ἔν τινι ὃν ἐν τούτῳ ἐστίν, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἐν ᾧ ἐστίν· ὁ δὲ τόπος τοῦ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ ἐν τόπῳ τοῦ τόπου χωρίζεται. λείπεται ἄρα σῶμα εἶναι τὸν τόπον τὸν κοσμικόν· τοῦτο δὲ ἦτοι ἀκίνητον ἢ κινούμενον. 15 ἀλλ' εἰ κινούμενον, δεήσεται τόπου, καὶ περὶ ἐκείνου λόγος ὁ αὐτός, καὶ ἥξομεν εἰς τὸ ἀκίνητον θεῖσθαι τὸν τόπον. εἰ δὲ ἀκίνητον, ἢ διαιρετὸν ἢ ἀδιαίρετον, ὥσπερ καὶ ἀκίνητον. ἀλλ' εἰ διαιρετόν, ἀνάγκη διαιρούμενον ὑπ' ἄλλου σώματος ἐμπύπτοντος σχίσεις ὑπομένειν καὶ κινεῖσθαι τῷ 20 διαιροῦντι πάντως ἀντιπεριστάμενον. εἰ δὲ ἀδιαίρετον, ἔν καὶ συνεχὲς ἀεὶ διαμένειν· τοιοῦτον δὲ αὐτὸ ὑπάρχον ἀπάντων εἶναι σωματῶν ἀυλότατον καὶ θεϊότατον, τῶν μὲν γινομένων ὡς ἀγένητον, εἴπερ καὶ ἀδιαίρετον, τῶν δὲ αἰδίων ὡς ἀκίνητον· εἰ οὖν τὰ θεϊότατα τῶν κινουμένων φῶτά ἐστιν, πολλῶ 25 δῆπου μᾶλλον ἐκεῖνο τὸ σῶμα φῶς ἐστίν. | Συλλήβδην [οὖν f. 136 r. εἴπωμεν], ὡς ἄρα ὁ [τοῦ οὐ]ρανοῦ καὶ [τῆς γῆς σύνδεσμος εἶναι ὥρι]σται, σῶμά ἐστίν ἀκίνητον [ἀδιαίρετον, οὗ] ἢ οὐσία φῶς. καὶ τούτοις ἐφαρμό[ζωμεν] τὰς τοῦ Πλάτωνος ῥήσεις, τὸ μὲν τεταμένον λαβόντες τῆς ἀδιαιρέτου συνεχέως ἱκανῶς 30

5 nempe πάντως 13 post δὲ ὁ 18 ἀκίνητον] an ἀγένητον? 23 γινομένων] ι ir., fort. γενομένων 26 sq. l. accentus et spiritus, supplementa igitur paene certa

δηλωτικόν· τὸ δὲ κίονι προσεικὸς τῆς ἀκινήσιας σημαντι-
 κόν· τὸ δὲ συνεκτικὸν τῆς περιφορᾶς πάσης τοῦ ἔδραν αὐτὸ
 εἶναι τῆς ὅλης οὐρανίας περιφορᾶς ἐστώσης ἅμα καὶ κινου-
 μένης· τὸ δὲ σύνδεσμον ὑπάρχειν τοῦ τε οὐρανοῦ καὶ τῆς
 5 γῆς τοῦ ἔν ὃν πρώτως αὐτὸ καὶ ταῖς μερίσι τοῦ κόσμου
 τῆς ἐνώσεως αἵτιον προσεχῶς ὑπάρχειν· τὸ δὲ τῇ ἱριδι προσ-
 φερὲς εἶναι τοῦ ποικίλον ὁραῖσθαι διὰ τὰς τῶν ὁρώντων
 ὀψεις οὐ σθινοῦσας ἀπαθῶς αὐτῷ προσβάλλειν· ὅσῳ γὰρ
 ἀπλούστερόν ἐστιν τῶν ἄλλων ὁρατῶν, τοσοῦτῳ δεῖται τῶν
 10 ὁρώντων ἀπαθέστερον αὐτῷ προσβαλλόντων. τὸ δὲ ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ τετάσθαι τὰ ἄκρα αὐτοῦ τῶν δεσμῶν παραστατικὸν
 εἶναι τοῦ μήτε ὑπερανέχειν τοῦ παντός μήτε εἴσω λήγειν·
 δεῖ γὰρ ὅλον εἶναι τὸν οὐρανὸν ἐν τόπῳ καὶ μηδὲν ἔξω
 πίπτειν κενόν· εἰκότως οὖν τὰ ἄκρα τῶν δεσμῶν αὐτοῦ, δι'
 15 ὧν συνέχει τὴν περιφορὰν ὅλην, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τέταται.
 <ἄ> πάντα τοῖς τε πράγμασιν συμβαίνει καὶ τοῖς ῥήμασιν
 τοῦ πλάσματος, ὥστε θαρροῦντες λέγωμεν ἐνταῦθα δὴ καὶ
 μάλιστα τὴν οὐσίαν τοῦ τόπου δεδηλωσθαι παρὰ τοῦ Πλά-
 f. 136 v. τωνος, ὅτι φῶς θεῖον οἶον | π[άντῃ] διατεῖνον δ. ²⁰.ος·
 20 καὶ ὑ.¹². [πά]ντα τὰ [κι]νού[μενα] καὶ ἐδρ[άζον] ἐν ἑαυτῷ
 καὶ συνέχον, ψυχαῖς ὁρατὸν διὰ τῶν ἀνγοειδῶν ὀχημάτων.
 Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τοῦ τόπου φύσεως καὶ ἰδίᾳ πε-
 πραγματεύμεθα· νῦν δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ μύθου λέξιν ἀναδρά-
 μωμεν. λείπεται γὰρ τί δηλοῖ τὸ καὶ ἰδεῖν αὐτόθι κατὰ
 25 μέσον τὸ φῶς ἐπισκέψασθαι, καὶ τί τὸ οἶον τὰ ὑποζώ-
 ματα τῶν τριήρων πᾶσαν συνέχον τὴν περιφορὰν.
 Τὸ μὲν γὰρ οἶον κίονα φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων, ὥς
 οὐχὶ σχήματός ἐστιν σημαντικόν, ἀλλὰ τῆς μονίμου καὶ
 ἀκλινοῦς ἰδρύσεως ἐδραζούσης τὰ κινούμενα ἐν αὐτῇ, καθάπερ
 30 οἱ κίονες ἔδραν παρέχονται τοῖς ἐπ' αὐτῶν κειμένοις ἀσφαλῆ.
 τὸ γὰρ ὑπολαβεῖν, ὥς τῶν πρὸ ἡμῶν τινες, τὸν ἄξονα

5 ἔνα ὄντα 6 προσφερῇ (ἡ ir. et ~ ex') 10 ἀπλούστε-
 ρός 20 fort. ὑ[ποδεχόμενον] 22 ἰδίᾳ (cf. schol.) 29 αὐτῇ

λέγεσθαι τὸ φῶς καὶ διὰ τοῦτο κίονι προσεικάζεσθαι, παντά-
 πασιν ἄτοπον· ποῖον γὰρ φῶς ὁ ἄξων ἢ πῶς λαμπρότερον
 ἔχει χρῶμα τῆς ἱριδος δύναμις ἀσώματος ὦν; πρὸς τῷ καὶ
 μικρὸν ὕστερον ἡλακάτην σαφῶς ὀνομάζεσθαι τὸν ὑπ' ἐκεί-
 νων λεγόμενον ἄξωνα· πεπλάνηκεν δὲ αὐτοὺς ἴσως ὁ παρὰ 5
 Ομήρῳ καλούμενος Ἄτλας τῶν κίωνων ἄρχων,

αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν [Od. α 54],
 ὁμολογουμένως ἐκεῖ τῶν κίωνων τοὺς τῶν παντοίων περι-
 φορῶν ἄξοντας αἰνισσομένων. ἀλλ' ἐνταῦθα τοῖς ἄλλοις οὐ
 συνάδει τοῖς περὶ τοῦ φωτὸς εἰρημένοις ἢ τοιαύτη παρὰ- 10
 δοσις, ἐπεὶ καὶ παρὰ τῷ Τιμαίῳ [p. 40^b] διὰ παντὸς μὲν
 τεταμένος εἴρηται πόλος ὁ ἄξων, οὔτε δὲ χρῶμα ἔχων |
 . . .³³ . . . Τὸ τοίνυν ἰδεῖν [κατὰ μέσον τὸ φῶς οὐ τὰ] ἄκρα f. 137 r.
 λέγει τῶν δεσ[μῶν τεταμένα κατὰ μέσον] τὸ φῶς. πῶς γάρ,
 εἴπερ ἐκ τοῦ [οὐρανοῦ τέτα]ται, καθάπερ φησὶν; οὐδὲ γὰρ 15
 οὕτως σύνδεσμός ἐστιν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὥς ἐν μέσῳ τετα-
 μένον ἀμφοῖν καὶ τὰ μὲν ἄκρα ἔχον ἐξηρητημένα τοῦ οὐρα-
 νοῦ, τὰ δὲ πέρατα συνάπτοντα πρὸς τὴν γῆν· οὐδὲ γὰρ ἂν
 ἔτι συνέχειν ἐλέγετο τὴν τοῦ οὐρανοῦ πᾶσαν περιφοράν.
 ἀλλὰ τὰ ὀρώντα κατὰ μέσον ὄντα τὸ φῶς, ἄνωθεν ἐκεῖνο 20
 ἀπὸ τῆς ἄκρας ἀψίδος τοῦ οὐρανοῦ τεταμένον ἕως τοῦ
 κέντρον τῆς γῆς, οὕτως τὰ πέρατα αὐτοῦ ἄνωθεν ἡρητημένα
 ἑώρα, αὐτὰ περιεχόμενα ἐν αὐτῷ κάτωθεν τε καὶ ἄνωθεν.
 Καὶ τοίνυν καὶ τοῖς ὑποζώμασιν εἰκάζεται τῶν τριήρων, ὥς
 ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος διατεῖνον· καὶ γὰρ τὰ ὑποζώματα [τὰ] 25
 ξύλα ἐστὶν ἐκ πρύμνης εἰς πῶραν διήκοντα. τοῦτο οὖν
 καὶ ὁ μῦθος ἐνδεικνύμενος, ὅτι ἄρχεται τε ἀπὸ τῆς ἑξω
 περιφερείας τὸ φῶς καὶ ὅλον ὑποδέχεται τὸν κόσμον καὶ
 συνέχει ἐν αὐτῷ, τοῖς ὑποζώμασιν τῶν τριήρων αὐτὸ ὁμοίωσεν.
 μήποτε δὲ καί, ὥς αὐτὸς ἐπέβαλες, τριήρεσιν ἀπέειπε τὴν 30

11 de παρὰ cf. Dionys. de Lys. 29, 9 etc. 20 fort. φῶς
 <ὥς> 22 ἡρμένα 29 αὐτῷ 30 αὐτὸς] ο ex ω, ad-
 loquitur Marinum

περιφορὰν ὑπὸ τῶν τριῶν οἷον ἐρεττομένην Μοιρῶν, καὶ οὕτω τὸ φῶς ἀναλογεῖν ἔθετο τοῖς ὑποζώμασι τῶν τριήρων. καὶ ὁρᾷς ὅτι τρισὶν ἐχρήσατο τοῦ φωτὸς εἰκόσιν, τῷ κίονι, τῇ Ἱριδι, τοῖς ὑποζώμασιν, δι' ὧν ἐδήλωσεν ὅτι ἐδραῖον, 5 ὅτι ὁρατόν, ὅτι ὅλου τοῦ κόσμου συνεκτικόν· ἃ δὴ πάντα
 f. 137 v. συλλαβὼν ἔχεις τὰς ιδιότητας τοῦ κοσμικοῦ | .⁶⁰. . τὸν κόσμον .¹⁶. . καὶ οὐ θεωρήσης τὴν [διαφοράν, ἀλλ]ὰ καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ὑπεροχήν. κοινὸν μὲν γὰρ τὸ ὁρατόν· διαφέρουν δὲ τὸ ἀκίνητον τῶν ἄλλων κινουμένων, ὑπερ-
 10 ἔχει δὲ ὡς συνέχον τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνεχομένων. τοῦτό μοι δοκεῖ καὶ τὰ λόγια λέγειν τὸ φῶς, ἥνικα ἂν διδάσκοντα περὶ τῆς ψυχώσεως, ἣν ἡ πηγὴ τῶν ψυχῶν τὰ πάντα ψυχοῖ, λέγῃ·

δεξιτερῆς μὲν γὰρ λαγόνος περὶ χήραμα χόνδρων
 15 πολλὴ ἄδην βλύζει ψυχῆς λιβὰς ἀρχιγενέθλου, ἄρδην ἐμψυχοῦσα φάος πῦρ αἰθέρα κόσμους.
 τὰ μὲν γὰρ πάντα διεῖλεν, ὡς εἶωθεν, εἰς τὰ τρία, καὶ προσείρηκεν τὸ μὲν ἀκρότατον πῦρ, τὸ δὲ μέσον αἰθέρα, τὸ δὲ τρίτον κόσμους, πάντας οὕτω καλοῦντα τοὺς ὑλαίους,
 20 ὡς μάλιστα τοῦ κοσμεῖσθαι διὰ τὴν ὕλην [προσήκοντας] ἐπιदेεῖς. τὸ δὲ φῶς ἄλλο παρὰ ταῦτα πάντα καὶ πρὸ πάντων εἰπόντα ψυχοῦσθαι παρὰ τῆς πηγαίας ἐκείνης ψυχῆς δῆλον, οἶμαι, πεποίηκεν, ὅτι σῶμά ἐστιν διαφέρουν τῶν κόσμων τοῦ αἰθέρος τοῦ πυρός· ψυχούμενον γὰρ σῶμα δὴ-
 25 πονθέν ἐστιν· τοῦτο [το] γὰρ ἐμψυχον γίνεται. πρωτίστου δὲ τῶν κινουμένων ὄντος τοῦ ἐμπυρίου, δηλονότι τὸ φῶς ὑπὲρ τὸ πῦρ τεταγμένον ἀκίνητόν ἐστιν· καὶ ὡς ὁ αἰθέρ συνέχει τοὺς ὑλαίους κόσμους καὶ τὸ ἐμπύριον τοὺς τε ὑλαίους καὶ τὸν αἰθέρα, οὕτω καὶ τὸ φῶς πάντα. ταῦτα

2 ἔθετο] ἔθος τὸ 6 suppl. κοσμικοῦ [τόπου] 7 spat. 7 litt. 10 συνεχῶν 11 cf. de or. chald. 28 16 ἐνψυχοῦσα 17 τρία] cf. de or. chald. 18 20 προσήκοντας im. add. m² 22 εἰπόντα] εἰπὼν τὰ | ψυχῆς im. add. m³ 25 τοῦτο|το

δὲ οὐδὲν διαφέρει τῶν ἐνταῦθα γεγραμμένων, ὥστε μίαν ἐξ ἀμφοτέρων εἰρησθαι φύσιν καὶ ὠνομάσθαι ἐνὶ ὀνόματι, φῶς.

Ἐκ δὲ τῶν ἄκρων αὐτοῦ τεταμένον Ἀνάγκης f. 138 r. ἄτρακτον, δι' οὗ πάσας ἐπιστρέφεσθαι τὰς περιφοράς· ἕως τοῦ· τὸν δὲ σφόνδυλον μικτὸν ἔκ τε τοῦ- 5 του καὶ ἄλλων γενῶν [p. 616^c].

Καὶ διὰ τούτων οἶμαι καταφανὲς εἶναι τῶν ῥημάτων, ὥς ἄρα τὸν οὐρανὸν ὅλον ἐμπεριέχεσθαι βούλεται τῷ φωτί· προειπὼν γὰρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὰ ἄκρα αὐτοῦ τετάσθαι τῶν δεσμῶν ἀνάπαλιν ἐν τούτοις ἐκ τῶν ἄκρων αὐτοῦ φησιν 10 τετάσθαι τὸν τῆς Ἀνάγκης ἄτρακτον, ὥς τὰ ἄκρα ἐκατέρων συνάπτειν ἀλλήλοις καὶ συνδιήκειν τῷ τε οὐρανῷ τὸ φῶς καὶ τῷ φωτί τὸν οὐρανόν. ἐπειδὴ δὲ ἀκίνητον μὲν ἐθέλει τὸ φῶς εἶναι τῷ οὐρανῷ παρέχον ἔδραν οἷον κίονα, κινεῖσθαι δὲ τὸν οὐρανόν, ἐπήνεγκεν· δι' οὗ πάσας ἐπιστρέφεσθαι 15 τὰς τοῦ ἀτράκτου περιφοράς· τὸ γὰρ δι' οὗ τοῦτο δοκεῖ μὲν ἐπάγεσθαι πρὸς τὸ εἰρημένον προσεχῶς, τὸν τῆς Ἀνάγκης ἄτρακτον, γελοῖον δὲ οὕτως ἀκούειν· ὁ γὰρ ἄτρακτος ὁ ἐκ τῶν σφονδύλων ἐστὶ καὶ τοῦ ἄξονος· αἱ δὲ περιφοραὶ εἰσιν αἱ τῶν σφονδύλων κινήσεις· τὸ οὖν διὰ τοῦ ἀτράκτου, ἀλλὰ 20 μὴ ἐν τῷ ἀτράκτῳ πάσας περιάγεσθαι τὰς περιφοράς οὐκ ἔστι κατάλληλον. ἀποδέδοται δὲ πρὸς τὸ ὑπὲρ τοῦτο ῥηθὲν περὶ τοῦ φωτός· οἷον τὰ ὑποζώματα τῶν τριήρων πᾶσαν συνέχον τὴν περιφοράν· δι' οὗ συνέχοντος ὥς μίαν πᾶσαν τὴν περιφοράν (συνέχον γὰρ ἐνίξει πᾶσαν) — 25 διὰ τούτου δὴ οὖν τοῦ φωτός πᾶσαι αἱ περιφοραὶ περιστρέφονται· τοῦτο γὰρ ἀκίνητον ὃν κινεῖ πάσας. ἐπειδὴ | [δὲ οὐ πρῶτως] ἐστὶν κινου[ν], ὥσπερ ἡ ψυχὴ κινεῖ, f. 138 v. διὰ τούτου πάσας [λέγει ἐπ]ιστρέφεσθαι τὰς περιφοράς, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τούτου. τὸ μὲν γὰρ ὑφ' οὗ ταῖς πρω- 30

3 αὐτοῦ om. Pl. 18 ὁ fort. del. 28 σ ante ιν inc., possis igitur κινητικὴ σώματος ἐστίν aut κινεῖ σωματικὴν κίνησιν

τουργοῖς αἰτίαις εἴωθεν ἀποδιδόναι, τὸ δὲ δι' οὗ ταῖς δευ-
τερουργοῖς.

Ταῦτα μὲν οὖν δῆλα. τίς δὲ ἡ Ἀνάγκη καὶ τίς ὁ ἄτρακτος;
καὶ πρότερόν γε τοῦτον ἐπισκεψώμεθα τὸν ἄτρακτον, ὅντινά
5 φραμεν; εἴτε γὰρ τῷ οὐρανῷ ὁ αὐτός, πῶς μετέλαβεν οὐρα-
νὸν ἔμπροσθεν αὐτὸν ἐπονομάζων εἰς τοῦτο <τὸ> ὄνομα;
δεῖ γὰρ μὴ μάταιον εἶναι τὴν μετάληψιν. εἴτε μὴ ὁ αὐτός,
τίς ἡ διαφορότης, σαφῶς τῶν ὀκτὼ σφονδύλων τὰς ὀκτὼ
δηλούντων αὐτοῦ περιόδους; λέγω τοίνυν, ὅτι κατὰ μὲν τὸ
10 ὑποκείμενον ταῦτόν ἐστιν ὁ τε οὐρανὸς καὶ ὁ ἄτρακτος,
νοεῖται δὲ διχῶς ἕτερος, εἴτε κατὰ τὸ φαινόμενον ἐθέλοις
μετιέναι τὴν διαφορὰν αὐτοῖν εἴτε κατὰ τὴν ἀληθεστέραν
ἐπιβολήν. Κατὰ μὲν γὰρ τὸ φαινόμενον ἑτέρω ἐστόν, διότι
τὸν μὲν οὐρανὸν ὅλον λέγει τὸ κυκλοφορητικὸν καὶ τὴν
15 περιφορὰν πᾶσαν, ἣν συνέχειν τὸ φῶς· τὸν δὲ ἄτρακτον
νοεῖ κατὰ τὰς ἀποτομὰς τῶν ὑπὲρ γῆς φαινομένων τοῦ
παντὸς οὐρανοῦ τμημάτων, ὥς τούτων μὲν ἀναλογούντων
τοῖς σφονδύλοις, τοῦ δὲ ἄξονος τῷ ξύλῳ, περὶ ὃ οἱ σφόν-
δυλοι, τοῦ δὲ πόλου τῷ ἀγκίστρῳ τῷ περατοῦντι τοῦ σφον-
20 δύλου τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν. καὶ γὰρ ὄντως εἰς τὸ ἄναντες
χωροῦντας αὐτοὺς οὕτως εἰκὸς ἦν ὁρᾶν τμήματα σφαιρῶν,
ἀλλ' οὐχ ὅλας αὐτάς· διὸ καὶ φησιν ἄνωθεν τὰ χεῖλη αὐ-
f. 139 r. τῶν φαίνεσθαι κύκλους | ὥς ἂν ἐκτετμηθῆσθαι δοκού[σας
ὑπὸ τοῦ ὀρι]ζοντος, ὃν ἐποιοῦν αἱ ὀψεις ἐκα[σταχόθεν. αἱ]
25 μερίδες οὖν αἱ ὑπερφαινόμε[ναι τοῦ οὐ]ρανοῦ μετὰ τοῦ
ἄξονος ποιοῦ[σι τὸν ἄτρα]κτον· οὐρανὸς δὲ ἦν σύμπας ὁ
ὄγκος ἐκ πασῶν τῶν σφαιρῶν καὶ ὅλων ἐκάστων συγκεί-
μενος. ὥστε κατὰ τοῦτο διαφέρετον ἀλλήλων, τοῦ ἀτράκτου
τὰ μὲν προσλαμβάνοντος, τὸν ἄξονα καὶ τὸν πόλον, τὰ δὲ
30 ἀφαιροῦντος, τὰ κάτω τμήματα τῶν σφαιρῶν. Κατὰ δὲ τὴν

4 an τούτων? 9 αὐτῷ 11 ἕτερος 'diversus' 18 περὶ
δν 29 τὰ δὲ] τοῦ δὲ 30 in ἀφαιροῦντος οὖν ss. et malo
ἀφαιρεθέντος

ἀληθεστέραν καὶ ἐποπτικωτέραν ἐπιβολήν, ὥς μὲν ὄρος τοῦ κόσμου παντὸς τοῦ ὄρατοῦ καὶ περιέχων πάντα καὶ ὥς δημιουργημα τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρός, οὐρανὸς ἔστιν τε καὶ λέγεται (τὴν γὰρ φύσιν αὐτοῦ καὶ τὸ εἶδος ἥδε ἡ ἐπω-
 νυμία δηλοῖ, καθ' ἣν ὑφέστηκεν ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς 5 αἰτίας), ὥς δὲ ἐξημμένος τῶν Μοιρῶν καὶ τῆς Ἀνάγκης ὀνόματι συμβολικῶς κέκληται κατὰ τὸ σχῆμα τῆς θεομυθίας ἄτρακτος· διὸ καὶ τῆς Ἀνάγκης αὐτὸν ὁ λόγος οὗτος προ-
 σείρηκεν ἄτρακτον, σαφέστατα διδάσκων ὅτι ὥς ἐκείνης [ὁ] ἱερὸς ἄτρακτος ὀνομάζεται καὶ ὥς Μοιραῖος· διὰ γὰρ τού- 10
 του πάντα αἱ Μοῖραι καὶ εἴρουσι καὶ ἐπικλώθουσιν τοῖς γινομένοις. ὥς οὖν εἴ τις αὐτὸν Ἑλικῶνα προσηγόρευεν μυθολογῶν εἰς τὰς Μούσας ἀναπέμπων ὥς ἐναρμόνιον τόπου Μουσῶν ἀποφαίνων, οὕτως διὰ τὴν ἀπὸ τῶν Μοιρῶν καὶ τῆς Ἀνάγκης εἰς αὐτὸν ποιήσιν καὶ δόσιν 15
 καὶ ἀπ' αὐτοῦ πάλιν καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὰ μετ' αὐτὸν ὁ παρὼν μῦθος ἄτρακτον αὐτὸν | .¹⁵. . καὶ κατὰ ταύτην f. 139 v. τὴν [ἐπιβολήν οὐκ ἐθέλει λέγειν οὐρανὸν καὶ [ἄτρακτον τ]ὸν αὐτόν· οὐ γὰρ ἂν εἶπεν ἄτρακτον, εἰ τῆς δ]ημιουργίας πέρι τὸν λόγον [ἐποι]εῖτο καὶ τῆς τῶν ἄλλων θεῶν 20
 εἰς αὐτὸν ποιήσεως, ἀλλ' ὥς Μοίραις καὶ Ἀνάγκῃ συν-
 τεταγμένον οὕτως ἐκάλεσεν.

Τὸν μὲν οὖν ἄτρακτον ὅπη διαφέρει τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῷ σχήματι καὶ τῇ δυνάμει, διὰ τούτων δῆλον πεποιθήκαμεν. τὴν δὲ Ἀνάγκην, ἥς ἐξάπτει τὸν ἄτρακτον, τίνα δὴ λέγειν 25
 ἄξιον; τὸ μὲν γὰρ ὕλην αὐτὴν τίθεσθαι, καθάπερ ὑπο-
 λαμβάνουσί τινες καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ὕλην ἐν μυστι-
 κοῖς τισιν λόγοις εἰσάγεσθαι φάσκοντες, οὔτε εἰς τὴν Ἀνάγκην οὔτε εἰς τὴν μητέρα τῶν θεῶν θεῖα γράφειν ἐστίν· αἱ γὰρ μητέρες γόνιμοι δυνάμεις εἰσὶν ἀπερίληπτοι τοῖς καταδεεστέ- 30

ροις, εἰς ἑαυτὰς μὲν χωροῦσαι τὰ ἀπογεννώμενα, κλείουσαι
 τὰς προόδους ἐκείνων ἐν τοῖς ἀπείροις ἑαυτῶν κόλποις, οὐκ
 οὔσαι δὲ ὑποδοχαὶ τῶν προϊόντων ἀδρανεῖς, οἷαν εἶναι τὴν
 ὕλην ἅπαντες ὑπειλήφαμεν, ἄγονον καὶ ἀπεψυγμένην καὶ
 5 δεομένην ἐκείνων ὧν καλεῖται μήτηρ. διὸ καὶ αὕτη μὲν
 χείρων ἐστὶν ἐκείνων (οὐ γὰρ ἐγεννήσατο τὰ ἥττονα, προ-
 ελθόντα δὲ ἀπ' ἄλλων ἐνεκολπίσατο μόνον), αἱ δὲ ἐν τοῖς
 θεοῖς μητέρες καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὰς δυνάμεις αὐταὶ τοῖς
 γεννωμένοις δοῦσαι κατὰ τὸν τῆς αἰτίας λόγον αὐτῶν ὑπερ-
 10 φέρουσιν. οὕτω καὶ ἡ τῶν θεῶν μήτηρ πάσης ἐστὶν τῆς
 δημιουργικῆς σειρᾶς καὶ ζωογονικῆς ὑπερηπλωμένη· παρή-
 f. 140 r. γα|γεν γὰρ . .¹³ . . [ἐ]τελεί[ωσεν]· ὑφίστησι γὰρ τ . .²⁰ . .
 διακόσμησιν. οὐ[κ ἄρα ὥς ὑποδοχαὶ εἰσιν] μητέρες, ἀλλ'
 ὥς γεννητικαὶ τῶν παραχθέντων· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔξω ἑαυ-
 15 τῶν γεννῶσιν, ἃ δὴ καὶ λέγονται γεννᾶν, ἐν τοῖς ἑαυτῶν
 τὰ γεννηθέντα παρ' αὐτῶν κόλποις ἐδράζουσιν, ὥσπερ γῇ
 πάντα ὅσα βλαστάνει ῥιζώσασα ἐν ἑαυτῇ βλαστάνει, καὶ ὅδε
 <δ> κόσμος περιέχει τὰ ἑαυτοῦ γεννήματα· πολλῷ γὰρ τού-
 των μειζόνως αἱ ἄσώματοι δυνάμεις εἴσω τῆς ἑαυτῶν δυνά-
 20 μεως κατακλείουσιν τὰς τῶν παραγομένων ὑπάρξεις. θεό-
 τητες οὖν εἰσιν αἱ μητέρες θεῶν ἄλλων περιληπτικαὶ καὶ
 χωρητικαὶ καὶ παρακτικαί· καὶ οὐ δεῖ μητέρας ἀκούσαντας
 εἰς τὴν ὕλην εὐθύς βλέπειν τὴν ἄλλοτρίων ὑποδοχὴν γεννη-
 μάτων, ἀλλ' ἐπέκεινα τιθέναι τὰ γεννῶντα τῶν γεννωμένων
 25 ἐν ἐκείνοις. τοῦτο μὲν οὖν καὶ παντάπασιν ἐκβλητέον τῆς
 ψυχῆς, ὥς ἢ τῆς Ἀνάγκης ἢ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ὕλης
 οὔσης τῆς ἐν ἐσχάτοις ὑπὸ τῶν θεῶν ἀπερριμμένης. Τὸ δὲ
 δὴ λέγειν τὴν ἐν Τιμαίῳ [p. 47^e] λεγομένην Ἀνάγκην
 ταύτην εἶναι τὴν μητέρα τῶν Μοιρῶν ἐν τοῖς προκειμένοις
 30 ὑμνημένην οὐ λίνον λίνῳ συνάπτειν ἐστίν, τὴν νοῦ κατα-

7 ἀπ' ἄλλων] ἀπὸ (πὸ ss.) πολλῶν 8 αὐται, corr. Pitra
 12 ante τελεί l. ' . vel ' 17 ad βλαστάνει cf. I 128, 10

δεεστέραν καὶ ὑπὸ νοῦ πειθομένην τὰ πλεῖστα τῶν
 γινομένων ἄγειν κατὰ φύσιν, καὶ τὴν πάντων ἄρχου-
 σαν τῶν ἐγκοσμίων καὶ τῶν ψυχῶν ἐφεστηκυῖαν τοῖς κύκλοις
 καὶ ταῖς ἑαυτῆς ἐνεργείαις τὴν ἐναρμόνιον τῷ παντὶ ζῶην ⁴
 αἰτίδιον παρεχομένην καὶ τῶν κινουσῶν ἐντεταγμέ|νων f. 140 v.
 τ . ²⁷ . [γ]ε[ν]νῶσα[ν] πάν[τα αὐτ]ῷ τῷ εἶναι κατὰ τὴν
 [ἐν]οειδῇ . ¹⁰ . ἤς. οὐδὲ γὰρ ἐφάπτεται τοῦ ἀτράκτου οὐδὲ
 δρωσά τι παραδέ[δοτ]αι περὶ αὐτόν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐν τοῖς
 γόνασιν αὐτῆς στρεφόμενος καὶ τὴν τάξιν τὴν ἀνέκλειπτον
 ἔχων δι' αὐτήν. εἰ οὖν αὕτη μὲν ἡ Ἀνάγκη θεῶν ἄρχει, ¹⁰
 ψυχῶν νοερῶν ἐπιβέβηκεν, ποδηγεῖ τῇ βουλήσει μόνη τὸν
 κόσμον ἐξηρημένως, ἐπιτροπεύει τοὺς βίους τῶν μερικῶν
 ψυχῶν (διὰ γὰρ ταύτην ἔπεται ταῖς αἰρέσεσιν ἕξ ἀνάγκης
 ὁ βίος ἐκάστης), ἐκείνη δὲ τῶν σωμάτων ἐστὶν κινήτικη καὶ
 οὐ τῶν αὐτοκινήτων ὑποστάσεων, καὶ τούτων προεστῶσα ¹⁵
 μόνων ἐφεστῶτος δεῖται τοῦ νοῦ, καὶ τὸ ἀναγκαῖον οὐκ ἔχει
 διὰ τὴν πάντων περίληψιν οὐδενὸς αὐτὴν ἀποδρᾶναι δυνα-
 μένου, διὰ δὲ τὴν ἀπροαίρετον τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀγομένων
 φύσιν, πῶς ἂν προσήκοι τοσοῦτοις αὐτὰς διεστῶσας ἀπ'
 ἀλλήλων οἷεσθαι τὰς αὐτὰς εἶναι διὰ τὴν ἐπωνυμίαν κοινήν ²⁰
 οὔσαν; ἀλλὰ μήτε τοῦτο ἡμεῖς ὑπολάβωμεν μήθ' ὅτι τὴν
 ἐν τῷ Πολιτικῷ [p. 272°] κινουσαν καθ' ἑαυτὴν τὸν
 κόσμον Εἰμαρμένην χρὴ ταύτην εἶναι λέγειν τὴν Ἀνάγκην,
 ἣν ὁ μῦθος οὗτος ἡμῖν ἐξέφηεν. ἐκείνη μὲν γὰρ θεῶν
 κατὰ τὴν μυθικήν ὑπόθεσιν πάντων ἀφέντων τὰς τοῦ παν- ²⁵
 τὸς μερίδας τῆς αὐτῶν ἐπιμελείας ἄνευ ἐκείνων ἀναστρέφειν
 λέγεται τὸ πᾶν διὰ τὴν σύμφυτον ἐπιθυμίαν, οὐκ οὔσα

1 ὑπὸ νοῦν | cf. Tim. 48^a 3 ἐφεστηκυῖων (ras. supra ι)

4 ἐαυτῶν 5 παρεχομένων | an ἐντεταγμένην? at possis
 ε. τ[οῖς] ὑπ' αὐτῶν κινουμένοις αὐτὴν κινουσαν] πάντα nam
 ε. νῶσα non prorsus certa 7 v. c. [φύσιν τῆς ζω]ῆς aut
 [θε]οειδῇ [ἐνωσιν τῆς ζω]ῆς 10 αὕτη] αὐτῇ 15 προεστῶσα
 19 fort. τοσοῦτον 22 καθ' ἑαυτὴν] καθ'αυτον m¹, ε supra
 α et ` supra ο m⁸ (duplicet κατ' αὐτόν)

θεός· δύο γὰρ, φησί, θεὸν κινεῖν ἐναντίας κινήσεις οὐ δυνα-
 τόν, ὥς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ μύθου διώρισεν [p. 269^e].
 ὥστ' εἰ τὴν προτέραν ἐκίνει τὸ πᾶν θεός, τὴν ἐναντίαν
 f. 141 r. ἐκείνη τὸ κινεῖν | [οὐ]κ ἔ[στι] θεῖον. θεὸν] δὲ τὴν
 5 Ἀνάγκην [καὶ] μεγίστην εἶναι φήσομεν, ἐπεὶ καὶ τὰς Μοί-
 ρας τὰς τῆς Ἀνάγκης παῖδας δηλώ[σει ὁ] προφήτης, τὸν
 νοῦν τῆς Λαχέσ[εως ἐνδιδοὺς] ταῖς ψυχαῖς, νοερός τις ὢν
 καὶ αὐτός· ὥστε πολλῶ πλεον νοεραὶ αἱ Μοῖραι· νοεραὶ δὲ
 οὔσαι καὶ ταῖς ὅλαις ἐφεστῶσαι περιφοραῖς θεαί τινές εἰσιν·
 10 ὥστε πολλῶ μειζόνως ἢ Ἀνάγκη <ἢ> γεννησαμένη τὰς Μοί-
 ρας θεός. οὐδ' ἄρα τὴν Εἰμαρμένην καὶ τὴν Ἀνάγκην κατ'
 αὐτὴν τὴν Πλάτωνος κρίσιν συνάγειν εἰς ἓν δυνατόν, μὴ
 παντάπασιν ἀπάδοντα γράφειν τῶν ἐκείνου θέλοντας.

Τίνα οὖν ἡμεῖς τὴν θεὸν ταύτην εἶναι φήσομεν; ἢ δῆ-
 15 λον ὅτι τοῖς ῥήμασιν ἐπόμενοι, μητέρα μὲν αὐτὴν τῶν
 Μοιρῶν ὑμνουμένην ἀκούοντες, ἡγεμόνα δὲ τῆς κοσμικῆς
 ἀπάσης τάξεως, τῆς ἐν ψυχαῖς, τῆς ἐν φύσεσιν, συνέχουσιν
 δὲ ἀκλινῶς τὰ πάντα καὶ ὀρίζουσιν, ὅπου τεθὲν ἕκαστον
 συμπληρώσει τὸν κόσμον ἐν τῷ πρόποντι σχήματι, ταύτην
 20 ἐκείνην εἶναι τὴν παρὰ τοῖς θεολόγοις καλουμένην Θέ-
 μιν; ἦν τὸ ὑπερβαίνειν ἐγχειροῦν ἀθέμιτον μὲν εἶναι λέγομεν,
 ὑπερβαίνειν δὲ ὅμως μὴ δύνασθαι. τίνα γὰρ ἄλλην μητέρα
 Μοιρῶν ἢ ταύτην ἐκείνων ὑμνούντων ἠκούσαμεν; Οἶδα
 μὲν οὖν, ὅτι καὶ Μοίρας ἄλλας Ὀρφεύς, εἰ καὶ τοῖς ἀν-
 25 τοῖς ὀνόμασι χρώμενος, ἀπ' αὐτῶν προελθεῖν φησιν τῶν
 πρωτίστων θεῶν, ἐπέκεινα καὶ τῆς Κρόνου βασιλείας καὶ
 τῶν νοερῶν ὅλως διακόσμων· ἀλλὰ κακῆϊνος ἄλλην Ἀνάγκην
 παρήγαγεν πρὸ τῶν Μοιρῶν, στυγερεῶπα τε Ἀνάγκην
 f. 141 v. λέγων προελθεῖν ἀπ' ἐκείνων. τὰς δὲ ἐγκοσμί[ους Μοί-

1 θεῶι (ι post ins.) 4 ἐκείνην 5 [καὶ]: l. ἦν inc., sed ferri nequit τὴν 6 post δηλ inc. ω, possis παῖδας· δηλ[οῖ δὲ ὁ]

7 ἐνδιδοὺς aut ἐκτιθεῖς 20 cf. Hesiod. theog. 901

29 ἐκείνων sc. a primis dis

ρας Ἑσιόδ]ος ἀπὸ τῆς Θέμιδος ἔχω . ¹⁵ . γεννωμένας,
 ἀφ' ὧν [καὶ τὰς Ὠ]ρας ὑφίστησιν. μήποτε οὖν [ὁ Πλά]των
 πολλαχοῦ τῷ Ἑσιόδῳ χρώμενος, ὥς ἐκ τοῦ Κρατύλου δῆλον,
 καὶ τῇ Ἑσιόδου θεογονίᾳ κἀνταῦθα βλέπων εἰς ἐκείνον
 τοῦνομα μόνον ὑπαλλάξας τὴν Θέμιν Ἀνάγκην προσείρηκεν, ⁵
 μητέρα τῶν Μοιρῶν εἰπών, ἵνα ἐνδείξηται τὴν ἐπικράτειαν
 αὐτῆς τὴν ἐν τῷ κόσμῳ πάντων οὔσαν κρατητικὴν, ἀναπό-
 δραστον τάξιν καὶ ἀκλινῇ φρουρᾷ ἐπιστήσασαν πᾶσιν· ἣν
 οὐδὲν ἐκβῆναι δυνατόν, οὐ τῶν πρώτων δι' ὑπεροχὴν, οὐ
 τῶν ἐσχάτων δι' ἔλλειψιν, μιᾶ τῶν πάντων κατειλημμένων ¹⁰
 προνοίᾳ καὶ τεταγμένων τῶν αἰδίων καὶ ταττομένων τῶν
 γεννητῶν ἐν τῇ πρεπούσῃ μοίρᾳ καὶ τῆς ὅλης τοῦ κόσμου
 πολιτείας διὰ ταύτην οὐδέποτε μετακινουμένης οὐδὲ ἐπεισο-
 διῶδές τι παραδέξασθαι δυναμένης, δι' ἣν ἐν θεσμοῖς ἀλύ-
 τοις τὰ πάντα φρουρεῖται. καὶ γὰρ εἴ με δεῖ τοῦμόν εἰπεῖν, ¹⁵
 περὶ πολιτείας τὸν σύμπαντα λόγον ποιησάμενος τοῦδε τοῦ
 μύθου τῆς κοσμικῆς πολιτείας τὸ παράδειγμα διὰ ταύτης
 ἐξέφηγεν τῆς μονάδος· δι' ἣν καὶ ὁ δημιουργὸς πολιτικός
 ἐστὶν τῇ Θέμιδι συνών, ᾧ μὴ θέμις δοῦν ἄλλο τι πλὴν
 τὸ κάλλιστον, φησὶν ὁ Τίμαιος [p. 30^a]. τὴν μὲν οὖν ²⁰
 Ἀνάγκην θεὸν αἰτίαν τῆς ἐν τῷ παντὶ τάξεως εἶναι φάμεν
 καὶ ζῶων τῶν τεταγμένων καὶ διὰ τῶν παίδων κινήσεων
 ἡγεμόνα παντοίων καὶ περιόδων ὠρισμένων κατὰ μίαν νοε-
 ρὰν δύναμιν, τὴν | συμπεραίνουσαν ἅπ[ασ]αν τὴν τοῦ f. 142 r.
 θεοῦ γεννητοῦ περίοδον.

25

Τὴν δὲ ἡλακάτην ὅλ[ην] ἐξ ἀ]δάμαντος εἶναι καὶ τὸ
 ἄγκιστρον τί ποτε δηλοῦν ἡμεῖς οἰόμεθα; τὸν μὲν γὰρ
 ἄτραπετον [ὅ]τι πᾶν εἶναι φησιν τοῦ οὐρανοῦ τὸ τοῖς ὀρθῶσιν
 αὐτὸν κάτωθεν ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀφοριζόμενον τμήμα μετὰ
 τοῦ ἄξονος, ἵνα καὶ ἀτράκτω παραπλήσιον ᾗ, διὰ τῶν ³⁰

¹ ἔχω | prorsus certum, an ἔγνω? | in lacuna fuit καὶ τοῦ
 Διὸς ¹⁴ ἀλύτοις ex καλλίστοις ²⁷ an οἰώμεθα?

ἔμπροσθεν ὑπεμνήσαμεν· καὶ δῆλον ὥς ἐκείνοις ἔπεται τὸ
 μὲν ἄγκιστρον τοῦ ἀτράκτου τὸν πόλον εἶναι λέγειν, ὅς
 ἐστὶν ἐπὶ τῆς κυρτῆς περιφερείας τοῦ οὐρανίου τμήματος
 ὥς τὸ ἄγκιστρον ἐπὶ τῆς τοῦ σφονδύλου· τὴν δὲ ἡλακάνην
 5 αὐτὸν τὸν ἄξονα τὸν ἐληλαμένον διὰ τῶν σφονδύλων· ἐν-
 τεῦθεν γὰρ αὐτὸν καὶ οὕτως ἐκάλεσεν, ἄλλο τι τῆς ἡλακά-
 της παρὰ τοῖς πολλοῖς σημαινούσης, περὶ ἣν εἰλεῖται τὸ
 ἔριον. ἀλλ' εἰ μὴ μέλλοιμεν καὶ αὐτοὶ γράφειν ὀνόματα μόνα,
 τὸν πόλον λέγοντες καὶ τὸν ἄξονα, ῥητέον τι τρανές περὶ
 10 αὐτῶν καὶ θεολογία προσῆκον. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς εἰπὼν ἐξ
 ἀδάμαντος ἐκάτερον εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἀδάμαντα
 καλέσας ἔοικεν αἰνίξασθαι τι θεῖον· οὐδὲ γὰρ ἄλλην εἰπὼν
 ὑπαρξιν αὐτὰ κεκτῆσθαι τῶν συμβεβηκότων τι τὸν ἀδάμαντα
 ἔθετο, ἵνα καὶ ἡμεῖς εἰπόντες τὸ ἄλντον δηλοῦν καὶ μόνι-
 15 μον αὐτὸν διὰ τοῦ συνθήματος τούτου τῶν λοιπῶν ἀντι-
 λαβώμεθα σκευμάτων, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν αὐτὴν τοῦ τε ἀγκί-
 στρον καὶ τῆς ἡλακάνης ἀδάμαντα κέκληκεν, καὶ τὸν σφόν-
 δυλον ἐξ ἀδάμαντος μὲν εἶναι καὶ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων
 19 γενῶν. δεῖ τοίνυν καὶ ἐπὶ τούτων ἰδεῖν, τίς ὁ ἀδάμας,
 f. 142 v. μό[υνη αὐτῶν] ὑπαρξίς ὢν, καὶ ἐπ' ἐκείνου, τίνα [τὰ
 ἄλλα] γένη καὶ πῶς ὁ ἀδάμας οὐκέτι μό[νος], ἀλλὰ μετ'
 ἐκείνων συμπληροῖ τὴν [ὑπ]όστασιν. μὴ οὖν λέγωμεν ἀπλῶς
 σημαίνειν τὸ ἀπαθές τὸν ἀδάμαντα καὶ ἀδάμαστον, ἀλλ'
 ἐκφώνωμεν, τίς ὁ πόλος ὢν καὶ τίς ὁ ἄξων ἀπαθεῖς εἰσιν,
 25 ἵνα καὶ γινῶμεν πῶς ἐκάτερος ἀδάμας προσείρηται συμβο-
 λικῶς, ὥς τοῖς θείοις μύθοις ἐστὶν ἔθος τὰ ἀπόρητα κατα-
 κρύπτειν· ἐπεὶ καὶ τὸ πόλον καὶ ἄξονα φάναι μαθηματικευο-
 μένων ἐστίν, ἀλλ' οὐ θεολογούντων· γελοῖον γὰρ σημείους
 ἀψύχοις καὶ γραμμαῖς πιστεῦσαι.

30 Τὸ πᾶν μὲν οὖν ἀσώματον ἐκάτερον εἶναι παντὶ φανερόν·
 τίνα δὲ ὄντα συνέχει τὴν περιφορὰν θείαν οὔσαν, εἰ μὴ

κενολογεῖν ἐθέλομεν, δεῖ δὴπου λέγειν ἡμᾶς. λέγωμεν τοίνυν, ὅτι τοῦ κόσμου τὸν αὐτὸν αἰὶ τόπον κατέχοντος καὶ ταύτῃ μένοντος, ἔχοντος δὲ καὶ κίνησιν τὴν ἐν ταύτῳ κατὰ ταῦτά καὶ ἐν τάξει περιαγομένην, ἀνάγκη δὴπου καὶ τῆς μονῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ἐν ταύτῳ περιαγωγῆς εἶναι θείας 5 αἰτίας· πᾶν γάρ, ὅπερ ἂν ἔχη, παρ' ἄλλων ἔχει, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τὴν σύστασιν αὐτήν. τοῦ μὲν οὖν ὅλως κινεῖσθαι τὸν οὐρανὸν αὐτὴν αἰτίαν εἶναι θετέον τὴν οὐρανίαν ψυχὴν· τοῦ δὲ τὸν αὐτὸν αἰὶ τόπον κατέχειν καὶ ἓνα τὴν σφαῖραν οὐκ ἄλλο τι χρὴ οἶεσθαι αἴτιον εἶναι πλὴν τοῦ κέντρου· 10 τούτου γὰρ μόνου σαλευθέντος εἰς ἄλλον μεταβήσεται τόπον· ἐπεὶ τῶν γε πόλων κινουμένων καθ' ὑπόθεσιν, οἷον ἔξαιρομένων ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος, δυνατόν ἐτι μένειν ἐν τῷ | αὐ- f. 143 r. τῷ τόπῳ τὸ [κέντρον] .¹⁴ . μενον ἐν τῷ .²⁰ . [τμη]-μάτων ἐκάτερον. [ὁ δὲ πόλος δίδωσι τῷ κατ'] αὐτὸν τμή- 15 ματι τὴν περὶ τὸ κ[έντ]ρον [περιφο]ράν. τεκμήριον δέ· οἱ γὰρ ἐκατέραν [ὀρί]ζοντες κύκλοι μιμοῦνται ἐκάτερον μέχρι τοῦ μεγίστου, τῶν μετ' ἐκεῖνον ἐφ' ἐκάστους τὴν ἐναντίαν ἰσχύοντων, παρ' ὅσον ἀφίστανται, τῆς κινήσεως δύναμιν. ἐπειδὴ δὲ τῶν πόλων, ὡς εἴρηται, τοῖς τμήμασιν διαιρου- 20 μένων ὅρος ὁ μέγιστος κύκλος, ἔδει δὲ τινα καὶ τῆς κοινῆς πάντων εἶναι τῶν κύκλων περιαγωγῆς ἐνιαίαν αἰτίαν, ταύτην μοι δοκεῖ προσίστασθαι τὴν αἰτίαν ὁ ἄξων, συνάπτων τὰς τῶν κύκλων πάντων κινήσεις καὶ ἐν ταύτῳ περὶ ἑαυτὸν

14 v. g. [ἀσφαλῶς ἐδραζό]μενον ἐν τῷ [αὐτῷ σημείῳ]. Ad v. 3 qui incipit aμάτων quaedam adscr. fuisse vid. im., nunc expressa in pagina praecedenti (l.^o v. o . . ε . ρον inc.) 17 ἐκα-

τέραν sc. περιφοράν expectes neutrum sc. τμήμα | ἐκάτερον^o utriusque hemisphaerii orbes imitantur utriusque poli quietem

18 orbes quanto plus distant a maximo (μετ' ἐκεῖνον sc. maximum orbem) eo tardius moventur, cf. p. 211, 10 | ἐφ' ἐκάστους (ους non plane certum): non prorsus intellego (ἐφ' ἐκάστον? ἐφ' ἐκάτερα?) 19 πρὸς δὲν ἀφίσταται 21 δέ] δὴ

23 προ[σίστασθαι] σι ir. (πορίσασθαι Rad.)

πάντας περιάγων. Εἰ δὴ ταῦτα ὁρθῶς ἡμῖν διώρισται (μετα-
 βατέον γὰρ ἐπὶ τὰ ὄντα λοιπὸν ἀπὸ τῶνδε τῶν ὀνομάτων),
 νοῖ μὲν εἰσι πάντως οἱ τούτοις ὀνομαζόμενοι τοῖς ὀνόμασιν·
 νοῦ γὰρ ἴδιον, ὥς ἐν Νόμοις [X p. 898^a] ἐδιδάχθημεν, ὥς
 5 ψυχῆς τὸ κινεῖν ἔργον, τὸ κατὰ ταῦτα καὶ περὶ τὰ αὐτὰ
 καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ὡσαύτως περιάγειν. καὶ ὁ μὲν κεν-
 τρικός νοῦς ἐν τῷ αὐτῷ στηρίσας ἔχει τὸ πᾶν, δι' ὃν ὁ
 αὐτός ἐστιν τοῦ κόσμου τόπος· οἱ δὲ πόλοι νόες τινὲς περὶ
 τὰ αὐτὰ παρέχοντες τοῖς τῆς περιφορᾶς τμήμασιν τὴν κίνη-
 10 σιν καθ' ἓνα λόγον καὶ μίαν τάξιν, οὓς οἱ δμοστοιχοί
 μιμούμενοι, καθ' ὅσον εἰσὶν ἑκατέρῳ γειτνιαζόντες, δυσκινήτο-
 τεροὶ τῶν πορρωτέρων εἰσιν· ὁ δὲ ἄξων νοῦς εἷς συνοχεὺς
 τῶν κύκλων πάντων ἐνώσας τὰς πάντων περιόδους. τὸ μὲν
 14 γὰρ ἀκίνητον αὐτῶν πάντων εἰς τὴν νοερὰν ἡμᾶς οὐσίαν |
 f. 143 v. ἀναπέμπει, διὰ ψυχὴν οὐκ ἀκινήσιας, [ἀλλὰ] κινήσεως τοῦ-
 ναντίον ὑπαρχούσης [τῷ] κόσμῳ. δηλοῖ δὲ καὶ αὐτός, καὶ
 ἀφελὼν ἐν Φαίδρῳ ψυχὴν τοῦ κόσμου καὶ στήσας αὐτόν, καὶ
 ἵσταμένῳ καθ' ὑπόθεσιν ἐν Νόμοις [X p. 895^a sqq.] ἐπει-
 20 σαγαγὼν ψυχὴν καὶ κινήσας ὃν ἔστησεν. εἰ δὲ δεῖ τῶν ἀεὶ
 ἐστώτων, περὶ ἃ καὶ τὰ κινούμενα κινεῖται, τῶν ἀσωμάτων
 αἰτιασθαι τι, δηλονότι νοῦν αἰτιατέον, ὃς καὶ τὴν ψυχὴν ἐποίη-
 σεν μὴ κινεῖσθαι μόνον. ἀλλ' ὡσαύτως κινεῖσθαι. νόες ἄρα
 τινὲς ἡμῖν ἀνεφάνησαν οὗτοι, λέγω δὲ <ὁ> ἄξων καὶ ὁ πό-
 25 λος· καὶ ὅτῳ διαφέροντες ἀλλήλων τε καὶ τοῦ κεντρικοῦ νοῦ,
 προείπομεν. Τούτους τοίνυν ὁ μῦθος ὅδε μυστικῶς ἡμῖν
 ἀνισσομένου ἀδάμαντας αὐτοὺς προσείρηκεν διὰ τὸ ἀεὶ
 ὡσαύτως ἐνεργεῖν· καὶ γὰρ τὸ ἔλνυτον κυριώτατα τῆς νοερᾶς

3 νοῖ] οἱ | πάντως] πάντων | ὀνομαζόμενον 4 νοῦ] οὐ
 8 τοῦ κόσμου — τινὲς im. m³ quae etiam coronidem spiritum
 accentus in διον et αὐτος a m¹ omissos posuit 12 εἰσιν ex
 ἐστιν m³ | συνοχεὺς] χεὺς ss. m³ 17 ad Phaedon. 108° refert
 Gercke 18 νομοί m¹, σ add. m² | ἐπεισαγὼν] γα ss. m²
 19 ἔστησεν] acc. spir. ν add. m² | δε ss. m² 21 αἰτιασθαι]
 ι post τ post ins., a m³? 26 προσείρηκεν

ἦν ἴδιον οὐσίας. δηλοῖ δὲ ὁ ἐν Τιμαίῳ δημιουργὸς μηδὲ
 τὰς θείας ψυχὰς πάμπαν ἀλύτους εἶναι συγχωρῶν· καὶ πῶς
 γὰρ ἔμελλον ἔξειν τοῦτο, μεταξὺ τῆς ἀμερίστου γεγονυῖαι
 καὶ τῆς μεριστῆς οὐσίας; ὅπου γὰρ τὸ μεριστόν, ἀνάγκη
 λύσιν ἐπινοεῖσθαι κατὰ τὸν μερισμόν· αὐτοῖς ἄρα τοῖς νοῖς, 5
 οἷς τὸ ἀμέριστον, προσήκει μόνοις τὸ ἅλντον. εἰ οὖν τὸν
 ἀδάμαντα σύνθημα τῆς ἀλύτου οἰητέον οὐσίας (οὐ γὰρ ἔστιν
 οὐδὲ πυρὶ λυτός), ταῦτόν ἂν εἴη νοῦν τε θεολογοῦντας
 λέγειν καὶ ἀδάμαντα μυθολογοῦντας. ἀλλ' ὁ μὲν πόλος καὶ
 ὁ ἄξων, νοῦς ἑκάτερος ὧν μόνον, διὰ τὴν μόνιμον καὶ 10
 ἀμέριστον ζωὴν | οὕτως ἀδάμας ἔστιν· ἐν δὲ τῷ [οὐρανῷ] f. 114 r.
 πάντως μὲν ἔστιν καὶ νοῦς (κύκλ[ω γὰρ κι]νεῖται, φησὶν
 ὁ Πλωτῖνος [II 2, 1], ὅτι νοῦν μιμεῖ[ται]), πρὸς δὲ τῷ νῷ
 καὶ ψυχῇ καὶ σῶμα· διὸ [καὶ] εἰκότως αὐτὸν ἔκ τε ἀδάμαν-
 τος εἶναι φησιν καὶ ἐξ ἄλλων γενῶν, τῶν τε ψυχικῶν λέγων 15
 καὶ τῶν σωματικῶν. καὶ συμβαίνει πάντα τοῖς τε πράγμασι
 καὶ ἀλλήλοις, τὰ ἀμερῇ τοῖς ἀμερέσιν, τὰ ἀκίνητα τοῖς
 ἀκινήτοις, τὰ κινούμενα τοῖς κινουμένοις, τὰ μεμιγμένα τοῖς
 συμμίκτοις αἰτίοις.

Εἰ δὴ ταῦτα διηρθρωμένως νοήσαιμεν, ἔξομεν καὶ τὰ 20
 τούτων ἀπορρητότερα νοεῖν, ἐπειδὴ κατὰ τὸν Τιμαίον [p. 37^c]
 ἄγαλμα τῶν αἰδίων ἔστιν θεῶν ὅδε ὁ κόσμος, τελεστήν μὲν
 εἶναι τοῦ ἀγάλματος τούτου τὸν δημιουργόν, ὃς ἔπνευσεν
 εἰς αὐτὸν ζωὴν ἀμήχανον ὅσην καὶ ἐποίησεν ἄγαλμα ἔννοον
 χρηματίζον διὰ τῆς αὐτοῦ κινήσεως τοῖς ὁρᾶν δυναμένοις 25
 καὶ διὰ τῶν ἐν οὐρανῷ σημείων τὰ ἐσόμενα λέγον· τῷ δὲ
 τῆς ψυχῆς χαρακτῆρι καὶ ταῖς περιφοραῖς, αἷς ὀνόματα
 αὐτὸς ἔθηκεν, περιέλαβεν αὐτὸ καὶ συνέδησεν· φυλακτήρια
 δὲ αὐτῷ περιῆψεν καὶ ἐν μέσοις ἤδρασεν τοῖς κόλποις τοὺς

1 cf. Tim. 35^a 8 λυτός] αὐτός 11 nempe ἐστόν
 17 ἀμερῇ] ἁ ss. m² | ἀμερέσιν] ἁ supra ras. ss. m² aut m³,
 acc. erasus supra utrumque ε 22 τελε|σθην (ras. supra λε
 et η) 27 ὀνόματα ex ὅματα

εἰρημένους νόας, οἷον αὐτῶν, εἰ βούλει, τῶν ἰϋγγων συν-
 θήματα τῶν ἀτόμων καὶ ἐνοειδῶν· εἰ δὲ μὴ ἐκείνων ὥς
 ξενικωτέρων, ἀλλὰ τῶν γε προσεχῶν αὐτοῦ θείων αἰτίων.
 τοῦ μὲν Κρόνου τὸν πόλον εἶναι φασὶ σύμβολον· διὸ καὶ
 5 ἄγκιστρον οἰκείως εἴρηται, τὸν ἀγκυλομήτην ἐκείνον ὥς ἀλη-
 θῶς μιμούμενον νοῦν· τῆς δὲ ζωογόνου θεᾶς ὁ ἄξων,
 f. 144 v. πρῶτον ἀποτυπούμενος μένουσαν ἀκλι[νῶς, καὶ] αὐτοῦ
 τοῦ δημιουργοῦ λοιπὸν [εἰκῶν ὁ σ]φόνδυλος, σχῆμα ἔχων
 τοῦ εἰδοπο[οῦντος τ]ῆν κίνησιν περὶ ἑαυτὸν καὶ τὸν ἄξονα,
 10 τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένου καὶ πρὸς τὰς αἰτίας ἀφ’
 ὧν προῆλθεν. καὶ μέχρι τούτων ἡμῖν ὁ περὶ τούτων λόγος
 ἐχέτω τέλος.

Τὴν δὲ τοῦ σφονδύλου φύσιν εἶναι τοιάνδε· τὸ
 μὲν σχῆμα οἷα περ ἡ τοῦ ἐνθάδε· μέχρι τοῦ· ἐκείνην
 15 δὲ διὰ μέσου τοῦ ὀγδόου διαμπερές ἐληλάσθαι
 [p. 616^d].

Τὸν σφόνδυλον ὅτι ἀνάλογον λαμβάνει τῷ τοῦ οὐρανοῦ
 τμήματι τῷ ἄνωθεν φαινομένῳ τῶν ὁρώντων, φανερόν καὶ
 εἴρηται πολλάκις· ἀπεικάζει δὲ αὐτὸν κατὰ τὸ σχῆμα τοῖς
 20 τῇδε σφονδύλοις, διότι καὶ οὗτοι τὸ μὲν ἔχουσι κυρτὸν
 ἔξωθεν τὸ πρὸς τῷ ἀγκίστρῳ, τὸ δὲ ἔνδοθεν ἐπίπεδον·
 τμήματα γὰρ εἰσι καὶ οὗτοι σφαιρικά. πλὴν ὅτι τὸν σφόν-
 δυλον ἐκείνον οὐκ εἶναι ναστόν, ἀλλὰ σύνθετον ἐκ πολλῶν
 ἀλλήλοις ἐγκειμένων, καὶ τῶν μὲν μειζόνων ἐγκολπισαμένων
 25 τοὺς ἐλάσσονας καὶ περιεχόντων ταῖς κοίλαις αὐτῶν ἐπι-
 φανείαις, τῶν δὲ ἐλασσόνων ἐνηρμοσμένων ἐκείνοις κατὰ
 τὰς κυρτάς. ἐγγεγλύφθαι γὰρ τοὺς μείζονας διαμπερές φη-

1 triadem primam νοεράν e Saturno Rhea Iove composi-
 tam praecedunt triades νοηταὶ καὶ νοεραὶ iyngum (e Chaldaicis
 desumptarum ideoque ξενικῶν: de or. chald. 39) συνοχέων tele-
 tarcharum 4 an <ῶν> τοῦ μὲν? | φασὶ (σὶ post ins.) an
 φαθι? 9 εἰδοποιουῦ, sed ντοσ ss. fuisse potest 10 τοῦ] τοῦ
 an τὸν inc. 24 ἀλλήλοις] ἄλλων (ss.) ἄλλοις

σιν, χώραν παρέχοντας τοῖς ἐλάσσοσιν· διαμπερές δέ, ὥς δι' ὅλων ἑαυτῶν τοῦτο πεπονθότας, ἵνα καθ' ἕκαστον αὐτῶν οἱ διορίζοντες κύκλοι τὰ βάθη τῶν σφονδύλων, ἃ δὴ χεῖλη προσείρηκεν, αὐτοῖς ὁμόκεντροι ᾧσιν· μὴ γὰρ ὄντων ὁμοκέντρων οὐκ ἔχει χώραν τὸ διαμπερές, ἀνομοίων ὄντων 5 καὶ ἀνίσων τῶν βαθῶν ἢ χειλῶν. οὕτω δὲ καὶ ἐν Τιμαίῳ | πάντας ὁμοκέντρους ἐποίησεν τοὺς τῆς ψυχῆς κύκλους· f. 145 r. ἀφ' ὧν λάβοιμεν ἂν ἀμφοτέρων, τῶν τε ἐνταῦθα καὶ κεῖ λεγομένων, ὥς ἄρα οὔτε τοὺς ἐκκέντρους προσίεσθαι Πλατωνικόν ἐστιν οὔτε τὰς ἀνελιττούσας· καὶ γὰρ τὸ πλῆθος 10 ὁρίζων τῶν τε κύκλων καὶ τῶν σφονδύλων καὶ ἕνα πασῶν ἄξονα ποιῶν ὥς [δὲ] διαμπερές ἐκγεγλυμμένων δηλός ἐστιν ἐκείνων ἀπογινώσκων τῶν ὑποθέσεων. Πλὴν θαυμάζειν ἄξιον, πῶς ἐν Τιμαίῳ μὲν περὶ ψυχῆς λέγων κύκλους ἐποίει μόνον ἀβαθεῖς, ἐνταῦθα δὲ περὶ σώματος σφονδύλους 15 τίθεται βάθος ἔχοντας· ἔδει γὰρ συμβολικοῖς ὀνόμασιν χρῶμενον ὅπου μὲν χρῆσθαι τοῖς ἀσωματωτέροις, ὅπου δὲ τοῖς σωματικοῖς. καὶ οὕτως ἄμεινον τὴν μεσότητα νοεῖν τῶν ψυχῶν τῆς ἀμεροῦς οὐσίας καὶ μεριστῆς, ἐν κύκλῳ αὐτὰς ποιοῦντας καὶ διὰ τούτων ἐνδεικνυμένους τὸ μέσον τῶν 20 ἀμεγέθων καὶ τῶν πάντῃ διεστώτων μεγεθῶν, ἢ κρίκους τινὰς διαμηχανωμένους στερεοὺς τοὺς ψυχικούς, παντὸς κρίκου τῶν σφαιρικῶν ὄγκων συνθετωτέραν ἰδέαν εἰληχότος καὶ διὰ τοῦτο τῆς ψυχικῆς οὐσίας ἀπάρχοντος, ἥτις ἦν ἀπλουστέρα τῶν σωμάτων <καὶ τῶν> σφαιρικῶν ὄγκων. 25

Εἰ δὲ διαμπερές ἐληλάσθαι διὰ πάντων φησὶν τὴν ἡλακάτην, συντόμως καὶ τὴν αἰτίαν ἐξέφηεν, δι' ἣν ἡλακάτην τὸν ἄξονα προσείρηκεν, καὶ ὅτι παρὰ τὸ ἐληλάσθαι. πάντων δὲ τῶν σφονδύλων μίαν ἡλακάτην ἐχόντων, περὶ ἣν 29 κινουῦνται, πάντας ὁμοκέντρους ἀνάγκη φάναι· | καὶ τοῦτο f. 145 v.

3 ante & ἐν 4 προσείρηκεν αὐτοῖς 6 cf. Tim. 36^d 43^d

14 non debemus mirari cur, sed admirari quod 25 ὄγκων] ὄντων 28 προείρηκεν

5 δηλοῖ τὸ τὴν ἡλακάνην ἐληλάσθαι διαμπερές, ὅτι δι' ὅλων
 αὐτῶν εἰς ἔστιν ἄξων πεφοιτηκώς, περὶ δὲ ἡ κίνησις, περιαγο-
 μένων τε τῶν ἔνδον ὑπὸ τῶν ἐκτὸς καὶ τὴν ἰδίαν κίνησιν
 περὶ τὸν αὐτὸν ἄξωνα ποιουμένων. Εἰ δὲ κύκλους ἄνωθεν
 10 τὰ χεῖλη φαίνουσιν οἱ ὀκτῶ σφόνδυλοι, καὶ διττοὺς ἕκαστος
 τοὺς ἑκάστου τὸ βάθος ὀρίζοντας καὶ διὰ τοῦτο διττὰ χεῖλη
 δεικνύντας, δῆλον δῆπουθεν ὅτι οἱ ὀρῶντες αὐτοὺς πάντων
 ἦσαν κατωτέρω καὶ οὕτως ἄνωθεν ἐκείνων ἐώρων τὰ χεῖλη
 κύκλους. ὥστε ὑπὸ τὴν σελήνην ἦσαν κακεῖθεν ταῖς ὀψεσιν
 15 ἐποιοῦντο τὰς ἀποτομὰς τῶν ὅλων καὶ τελείων τοῦ οὐρανοῦ
 σφαιρῶν· εἴτε γὰρ κατωτέρω τοῦ αἰθέρος, οὐκ ἂν μόνως
 ἀποτομὰς ἐώρων ὀκτῶ, ἀλλὰ πλείους (καὶ γὰρ τῶν κατω-
 τέρω τοῦ οὐρανοῦ σφαιρῶν)· εἴτε ὑπὲρ σελήνην, ἐλάσσους
 ἂν ἐώρων [AZ] τῶν ὀκτῶ ἀποτομῶν. ὥστε ἀνάγκη ἐπ'
 20 ἄκρας αὐτοὺς ὄντας ὄραν τῆς αἰθερίας ἀψίδος μόνως τὰς
 πασῶν τῶν τοῦ οὐρανοῦ σφαιρῶν ἀποτομὰς. Καὶ μὴν καὶ
 τὸ ἕκαστον σφόνδυλον ἐκγεγλυμμένον εἶναι δηλοῖ τὸ μὴ
 ναστὸν ἕκαστον ὑπάρχειν, ὥσπερ τῶν ἄστρον ἕκαστον καὶ
 αὐτὸν τὸν ἥλιον, ἀλλ' οἷον ἀψίδα σφαίρας ὑπάρχειν. καίτοι
 24 γε τοῦτο ἀτελέστερον εἶναι δοκεῖ· πῶς οὖν, ὃ ταῖς ὅλαις
 σφαίραις οὐχ ὑπάρχει, τοῦτο τοῖς ἄστροις ὑπῆρξε παρὰ τοῦ
 πατρός; μήποτε οὖν δεῖ λέγειν, ὅτι τοῦ κόσμου παντὸς καὶ
 σφαιροειδοῦς ὄντος <ὥς> μηδενὶ ἐλλείπειν καὶ πάντα περιέ-
 24 χοντος ὡς ἑαυτοῦ πληρώματα, τοῖς ἐν αὐτῷ μεμερισμένως
 f. 146r. ὑπάρχειν ταῦτα· τοῖς | μὲν τὸ μηδενὶ ἐλλείπειν εἰς τὸ
 σφαίρας εἶναι καθάπερ τοῖς ἄστροις, τοῖς δὲ τὸ περιέχειν
 τὰ ἄλλα καθάπερ ταῖς ὅλαις σφαίραις. καὶ γὰρ ἔστιν τῆς
 κατὰ τὸ σχῆμα τελειότητος ἢ κατὰ τὴν περιοχὴν τῶν ἐντὸς
 θεοπρεπεστέρα· δύναμιν γὰρ ἐμφαίνει κρατητικὴν τῶν λοι-

1 ἐλασθαι 6 τὸ] τε 9 σελήνησαν 12 tales globi
 sunt aeris et terrae, cf. f. 66^v 13 σελήνην add. im. 14 ad
 AZ (exp. m¹) im. ἢ ἐπὶ τὰ sed exp. | ὥστε] στε et acc. ss. m²
 27 ὅλαις] ἄλλαις

πάντων· διὸ ταύτην μὲν τὴν τελειότητα ταῖς ὅλαις σφαίραις ἀποδédωκεν ὁ γεννήσας αὐτὰς πατήρ, ἐκείνην δὲ τοῖς ἐν αὐταῖς περιεχομένοις ἄστροις καὶ ὑπ' αὐτῶν κινουμένοις.

Τούτοις δὲ ἐπομένως εἴρηται καὶ τὸ τοῖς κάδοις εἰκέναι 5
τοῖς εἰς ἀλλήλους ἐντεθεῖσιν τοῖς ἐλάττωσιν εἰς τοὺς μεί-
ζονας· τοιαύτη γὰρ ἐστὶν καὶ ἡ τῶν σφονδύλων ἐνθεσις
καὶ τὸ νῶτον αὐτὴν ἐν συνεχῆς ποιεῖν. μηδενὸς γὰρ ὄντος
κενοῦ μεταξὺ τῶν ἐνηρμοσμένων σφονδύλων ἀλλήλοις ἐν
που γίνεται συνεχῆς νῶτον ἀπὸ τῆς κυρτῆς τῆς ἐνδοτάτω 10
πάντων ἐπιφανείας ἕως τοῦ ἐξωτάτω κειμένου πάντων·
τοῦτο γὰρ ὅλον τὸ βάθος νῶτον ἐκάλεσεν καὶ οὐχὶ τὴν ἐκ-
τὸς μόνην ἐπιφάνειαν τοῦ μεγίστου τῶν σφονδύλων· οὐδὲ
γὰρ ἡ ἐνάρμοσις τῶν σφονδύλων ἐκείνην ἐποίησεν μίαν,
ἀλλ' ἡ συνέχεια τῆς ἐναρμόσεως διὰ τὸ μὴ παρεμπίπτειν 15
κενὸν συνεχῆς ποιεῖ τὸ ἐκ πάντων νώτων ἐννοούμενον νῶτον
ἀπὸ κυρτῆς εἰς κυρτὴν διήκον, ἀπὸ τῆς ἐσχάτης ἐπὶ τὴν
πρωτίστην. Εἰ δὲ καὶ τοῦτο ζητοίημεν, τί δῆποτε τοσοῦτοι
τὸ πλήθος εἰσιν οἱ σφόνδυλοι, λέγω δὲ ὁκτὼ τὸν ἀριθμόν,
ἵνα μὴ μόνον τοῦ σχήματος αὐτῶν τὴν αἰτίαν γιγνώσκωμεν, 20
ἀλλὰ καὶ | τοῦ πλήθους, διαιρετέον [εἶναι] πρῶτον αὐ- f. 146 v.
τοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ἧ καὶ διήρηνται, καὶ ῥητέον, ὥς ἐνὸς
καὶ [ἐπτά] τούτων ὄντων ἀναφέρεται μὲν καὶ ἐπὶ τὴν ψυ-
χὴν ἢ τοῦ πλήθους αἰτία. καὶ γὰρ μία ἦν ἐκείνη καὶ ἐβδο-
μαδική· μία μὲν κατὰ τὸ φύραμα τῆς οὐσίας καὶ τῆς ταυ- 25
τότητος καὶ τῆς ἐτερότητος, ἐξ ᾧ ἐφυράθη καὶ ἐν ὅλον
ὑπέστη παρὰ τοῦ πατρός, ἐβδομαδική δὲ κατὰ τὰς ἐπτά
μοίρας, εἰς ἃς αὐτὴν διεῖλεν. τῆς μὲν οὖν ὁλότητος αὐτῆς
εἰκὼν ὁ εἷς σφόνδυλος, περιέχων τε πάντας καὶ περιάγων·
τῶν δὲ ἐκεῖ μοιρῶν ἐπτά οὐσῶν οἱ ἐπτά σφόνδυλοι φέρουσιν 30

11 ἐξωτάτου 21 possis οἶμαι (idem Rad.) 24 cf. Tim. 36^a
30 ἐκεῖ] nempe ἐκείνης (at p. 217, 4 ἐκεῖ?)

εἰκόνας. ὥστε πάσης οὕτως ὁμοῦ τῆς ψυχῆς οἶον ἄγαλμά
 ἔστιν ἐμφανὲς ὁ σύμπαρ σφόνδυλος· καὶ ἔστιν ὁ τοιόσδε
 τῆς ἀποδόσεως τρόπος Πλατωνικός, τοῖς ἐν Τιμαίῳ λόγοις
 ἐπόμενος καὶ ταῖς τῶν κύκλων ἐκείνων καὶ τῶν μοιρῶν
 5 διαιρέσεσιν. οὐ μὴν ἀλλ' ἔμοιγε καὶ οἱ θεολογικώτεροι τῶν
 λόγων προσάδουσιν, λέγοντες τὸν δημιουργὸν καὶ πατέρα
 τοῦ οὐρανοῦ, μοναδικὸν τε ὄντα καὶ ἑβδομαδικόν (μοναδικὸν
 μέν, ὥς πάσης ἐνιαίως ἡγεμόνα τῆς δημιουργικῆς σειρᾶς,
 ἑβδομαδικὸν δέ, ὥς τὴν νοερὰν ὅλην συμπληροῦντα καὶ
 10 χαίροντα μετὰ τῶν ἄλλων τῷδε τῷ ἀριθμῷ προσήκοντι ταῖς
 νοεραῖς προόδοις) ἀμφοτέρων εἰκόνας ἐνθεῖναι τῷ οὐρανῷ,
 τῆς τε μονάδος καὶ τῆς ἑβδομάδος, τῆς μὲν τὸν ἓνα κύκλον,
 τῆς δὲ τοὺς ἑπτὰ, τὸν μὲν μιμούμενον τὸ ἐνιαῖον αὐτοῦ
 14 κράτος, τὸν δὲ τὴν ἐπταπλασιαζομένην ὕφ' ἑαυτῆς προόδον.
 f. 147r. ταῦτα δὲ | ὅπως [ἔχει τῆς ἀ]ληθείας ἴσασιν οἱ τῆς θεο-
 παραδότου μετασχόντες μυσταγωγίας· οὗς ἀρκεῖ καὶ ταῦτα
 ἀναμνηῆσαι τῶν νοερωτέρων ἐπιβολῶν περὶ τῆς εἰς τὰς ὀκτὼ
 σφαίρας τοῦ παντὸς οὐρανοῦ διαιρέσεως.

Τὸν μὲν οὖν πρῶτόν τε καὶ ἐξωτάτω σφόνδυλον
 20 πλατύτατον τὸν τοῦ χείλους κύκλον ἔχειν· ἕως τοῦ
 ὀγδοοῦν δὲ τὸν τοῦ δευτέρου [p. 616^e].

Τίς μὲν <ῆ> εἰς ἀλλήλους τῶν σφονδύλων ἐνθεσις, εἴ-
 ρηται διὰ τῶν ἔμπροσθεν· ἐν δὲ τούτοις ὅτι μὲν τὰ βάθη
 βούλεται τῶν σφαιρῶν ἐπεκδιηγῆσασθαι, δῆλον· τὸ γὰρ
 25 πλατύτατον εἶναί τινα τοῦ χείλους κύκλον καὶ ἕτερον ἥττον
 πλατὺν καὶ ἄλλον τούτων ἔτι ἥττον οὐδὲν ἄλλο παρίστησιν
 ἢ πῶς ἔχουσιν βάθους οἱ σφόνδυλοι· πλάτος γὰρ αὐτῶν
 καλεῖ τὸ βάθος ὥς ἐν ἐπίπεδον νοῶν διὰ τὰς ἀποτομὰς
 ὀριζόμενον δυσὶ κύκλοις, τῷ τε ἐκτὸς ἐκάστου σφονδύλου
 30 καὶ τῷ ἐντὸς, καὶ ὅλον τὸ μέσον ἀμφοῖν κύκλον τοῦ πλά-

9 ὅλην Rad.
 intellectualis dis
 interfuerunt

10 τῶν ἄλλων sc. cum ceteris catenae
 15 qui lectionibus de Chaldaicis habitis

τους ὀνομάζων. διττὴ δ' ἐστὶν ἡ γραφὴ τῆς ταῦτα τὰ βάθῃ
 διοριζούσης λέξεως. καὶ ἡ μὲν προτέρα καὶ ἀρχαιότερα τοῖς
 μεγέθεσιν ἀκολουθεῖ τῶν καθ' ἐκάστην σφαῖραν ἀστέρων,
 τῆς μὲν μείζονα περιεχούσης μείζον τὸ βάθος λέγουσα, τῆς
 δὲ ἐλάσσονα ἔλασσον. οἶον μετὰ τὸν ἐξωτάτω σφόνδυλον, 5
 ὅς ἐστιν ὁ τῆς ἀπλανοῦς, περιέχων τοσοῦτον πλήθος ἀστρῶν
 κατεσπαρμένον κατὰ πᾶν αὐτοῦ τὸ βάθος, ὧν ἕκαστον ἀπο-
 δεικνυσιν ὁ λόγος μείζονα τῆς γῆς, ὡς οὐ φαινόμενον ἀπὸ
 τῆς γῆς οἶον σημειῶν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀνατολαῖς καὶ δύσεσιν 9
 κατὰ μέρη δύεσθαι καὶ ἀνατέλλειν | ὁρώμενον, τῆς γῆς f. 147 v.
 πρὸς ἐκείνον τὸν κύκλον σημείου καὶ κέντρου λόγον ἐχού-
 σης, ὡς δηλοῖ [τὸ] πανταχόθεν τὸ ἡμῖς τοῦ ζωδιακοῦ θεω-
 ρεῖσθαι ὑπὲρ γῆς ὅν — μετὰ τοῦτον δ' οὖν τὸν ἀπλανῆ
 κύκλον πλατύτατον ὄντα διὰ τε τὰ μεγέθη καὶ τὰ πλήθη
 τῶν ἀστρῶν οὐδὲ ἐπὶ μιᾷς ἐπιφανείας ὄντων, ὡς ἔστιν δῆ- 15
 λον καὶ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν διπλῶν φαινομένων ἀστέρων, τὸν
 τοῦ ἡλιακοῦ σφονδύλου τῶν λοιπῶν ἑβδομον ὄντα τῷ πλά-
 τει διαφέρειν, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἥλιος τῶν πλανωμένων φαίνεται
 μείζων· ἐπειτα <τὸν> τοῦ σεληνιακοῦ (καὶ γὰρ αὕτη πρὸς
 αἰσθησιν τῶν πέντε μείζων· καίτοι τὸν γε τῆς Ἀφροδίτης 20
 τινὲς μείζονά φασιν εἶναι τῆς γῆς, ὡς ἰστορήσεν ὁ Κάρ-
 πος), καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν τῆς Ἀφροδίτης (μείζων γὰρ καὶ
 αὕτη τῶν λοιπῶν φαίνεται), καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν τοῦ Ἀρεῖκοῦ
 (καὶ γὰρ τὸν Ἀρεᾶ φασιν ἐν τοῖς περιγείοις ὄντα μείζονα
 τοῦ Διὸς ὁρᾶσθαι), καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν τοῦ Διῖου σφονδύλου 25
 καὶ ἐξῆς τὸν τοῦ Κρονίου, καὶ τελευταῖον εἶναι τὸν τοῦ
 Ἑρμαϊκοῦ· καὶ ἀπλῶς κατὰ τὰ μεγέθη τῶν ἀστέρων καὶ
 τὸν σφόνδυλον ἔχειν τὸ πλάτος. Ἡ δὲ δευτέρα καὶ νεω-
 τέρα, κρατούσα δὲ ἐν τοῖς κεκωλισμένοις ἀντιγράφοις, μετὰ

7 cf. doxogr. 450, 10 Cleom. 174, 20 sqq. 12 ὡς] ὡ¹ (possis
 etiam ὁ) 16 καὶ post τοῦτο suspectum | τὸν] τὴν 17 in
 illis igitur editionibus omnes numeri commutati erant
 28 hi interpretes veram rationem perspexerunt

τὸν ἑξωτάτῳ σφόνδυλον (κοινὸν γὰρ ἀμφοτέραις τοῦτο διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν, τὴν ὑπεροχὴν τούτου πάντως ἔχοντος πρὸς πάντας τοὺς ἐντός) εἶναι δεύτερον κατὰ τὸ πλάτος τὸν τοῦ ἕκτου· τοῦτον δὲ εἶναι τὸν τῆς Ἀφροδίτης·
 5 καὶ τρίτον τὸν τοῦ τετάρτου, τοῦτον δὲ εἶναι τὸν τοῦ
 f. 148 r. Ἄρεως· καὶ τέταρτον τὸν | τοῦ ὀγδόου, τὸν δὲ τῆς σελή-
 νης εἶναι τοῦτον· καὶ πέμπτον τὸν τοῦ ἑβδόμου, τοῦτον δὲ
 αὖ εἶναι τὸν ἡλιακόν· καὶ ἕκτον τὸν τοῦ πέμπτου, τοῦτον
 δὲ εἶναι τὸν τοῦ Ἑρμοῦ· καὶ ἑβδομον τὸν τοῦ τρίτου, τοῦ-
 10 τον δὲ εἶναι τὸν τοῦ Διός· καὶ ὀγδοον τὸν τοῦ δευτέρου,
 δηλαδὴ τὸν τοῦ Κρόνου, λοιπὸς γὰρ οὗτος. καὶ ἴσως οἱ
 οὕτως λέγοντες ἔβλεψαν εἰς τὰ ἀπόγεια καὶ περιγεια κινή-
 ματα τῶν ἀστέρων, καὶ ἐφ' ὧν πλείονα τὴν διαφορὰν εὗρον,
 ἐπὶ τούτων τὸ βάθος ἔθεντο πλεῖον τῶν σφαιρῶν· τὸ γὰρ
 15 μᾶλλον ἀπόγειον ἐλάσσονα κινεῖται, ὥστε τὸ ἔχον πλείω
 διαφορὰν τῶν ἀπογείων κινήματων πρὸς τὰ περιγεια μᾶλλον
 γίνεται ἀπόγειον· τούτῳ δὲ ἔπεται τὸ βάθος εἶναι πλεόν
 τῆς σφαίρας, ἐν ᾗ τὸ ἐκάστου τῶν ἀστέρων ἐστὶν ἀπόγειον
 καὶ περιγείον· ὥστ' ἔχομεν ἀμφοτέρων τῶν ἐπιβολῶν τὰς
 20 ἀφορμὰς. — Εἴτε δὲ τὴν προτέραν εἴτε τὴν δευτέραν ἐγκρί-
 νοι τις γραφήν, οὐ πάνυ συνάδουσιν ταῖς τῶν μετὰ ταῦτα
 τηρήσεσιν· μᾶλλον δὲ ὅμως ἢ μὲν δευτέρα συμβαίνει πη
 τοῖς τὰς ἀνελιττούσας εἰσαγαγοῦσιν, ἢ δὲ προτέρα τὸ αὐτο-
 φνὲς ἔχει, τοῖς μεγέθεσιν ἀποδιδούσα τῶν ἐνδεδεμένων ἐν
 25 ταῖς σφαίραις ἀστέρων τὰς ἐν τοῖς βάθεσι διαφορὰς, πλὴν
 ὅτι τῆς σελήνης ἢ Ἀφροδίτη μείζων, εἰ καὶ τὸ φαινόμενον
 ἀπ' ἐναντίας ἔχει· παντελῶς τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον
 ἀστρονόμων τοῖς φαινομένοις ἀκολουθησάντων ὥς τὸ εἰκὸς
 καὶ ταύτῃ καὶ τὰ βάθη διαστησάντων ἀπ' ἀλλήλων. ἔοικεν

1 τοῦτο] τοῦτον 8 τοῦτον (post πέμπτον)] πέμπτον, τοῦ
 ss. m³ sed exp. 16 ἐλάσσονα] cf. e. g. Aristot. de caelo
 291^b 3 Theo Smyrn. 135, 8 17 ἐπεσθαι | εἶναι] ἵνα 21 μετὰ
 ταῦτα cf. p. 222, 2 act. Timoth. 7, 2

δ' οὖν ὁ Πλάτων ἀκολουθῆσαι τοῖς καθ' ἑαυτὸν | ἀστρο- f. 148 v.
 νόμοις· ὃ καὶ δῆλον ὅτι οὐ πάντα ὁ τοῦ μύθου διήγγειλεν
 ὡς ἰδὼν αὐτὸς τούτου πατήρ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς προσέθηκεν,
 ὅσα τοῖς καθ' αὐτὸν εὐδοκιματάτοις ἤρесе· ὥσπερ δὴ καὶ
 τὸ τὸν ἥλιον ἔβδομον ἀπὸ τῆς ἀπλανοῦς εἶναι καὶ προσεχῶς 5
 ὑπὲρ σελήνην· οὐ γὰρ ἐνταῦθα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Τιμαίῳ
 [p. 39^b] τοῦτο φαίνεται λέγων. καίτοι γε οἶδα καὶ αὐτὸς
 ὅτι καὶ τοῖς μέσον τῶν ἐπτά τὸν ἥλιον εἰποῦσιν ἀστρονόμοις
 οὐ πάννυ δι' ἀναγκαίων τοῦτο δέδεικται λημμάτων· ὅπως δὲ
 ὅλως ἐπεχείρησαν, εἵπομεν ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον [p. 257^fsq.] 10
 ἰκανῶς· ἀλλὰ τῶν παρὰ Χαλδαίοις θεουργῶν ἀκούσας,
 ὡς ἄρα ὁ θεὸς ἐμεσεμβόλησεν τὸν ἥλιον ἐν τοῖς
 ἐπτά καὶ ἀνεκρέμασεν ἀπ' αὐτοῦ τὰς ἑξ ἄλλας ζώ-
 νας, καὶ τῶν θεῶν αὐτῶν, ὅτι τὸ ἡλιακὸν πῦρ κραδίης
 τόπῳ ἐστήριξεν, καὶ δεδοικῶς μὴ πῃ κατὰ τὸν Ἴβυκον 15
 παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψωμαι,
 τοῦτο δὴ τὸ καὶ ὑπὸ τοῦ Σωκράτους [Phaedr. 242^d]
 ῥηθέν, ἔπομαι μὲν τοῖς ἐκ τῶν θεῶν πεφασμένοις, λέγω
 δὲ ὅτι τῇ καθ' ἑαυτὸν ἀστρονομίᾳ περὶ τούτων ὁ Πλάτων
 συμφέρεται· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης τοῦτον οἶται τὸν τρόπον, 20
 ἐπόμενος τοῖς περὶ Κάλλιππον ἀστρονόμοις. Εἰ δὲ δὴ κρα-
 τοίῃ τὸν μὲν ἥλιον ἐν τῷ μέσῳ τάττειν τῶν ἐπτά, καθάπερ
 οἱ θεουργικοὶ λόγοι καὶ θεοὶ φασιν, τὸν δὲ Ἑρμῆν ὑπὲρ
 σελήνην, σκόπει τὴν τάξιν, ὅπως ἐστὶ προσήκουσα τοῖς τῆς
 γενέσεως ὅλης προστάταις. ὁ μὲν γὰρ ὡς καὶ τῶν ὁρατῶν 25
 πάντων βασιλεὺς καὶ τὰς δημιουργικὰς δυνάμεις διὰ τῶν
 τοῦ φωτὸς ἀκτί|νων ἀπομιμούμενος ὑπὸ πάντων δορυφο- f. 149 r.
 ρεῖται τῶν κοσμοκρατόρων, γενν[ῶν τε καὶ] ζωῆς πληρῶν

8 ὅτε 11 Iulianum dicit, cf. in Tim. 258^c 280^b 12 ὡς
 ss. m³ | ἄρα ὁ ex ἄρασ (ἀ ex ὦ m¹) m³ 14 cf. de or. ch. 32
 20 cf. Aristot. met. A 8. 1073^b 18 sqq. Simplic. de caelo 493, 4 sqq.
 22 an <τὸ> τὸν? 23 nempe καὶ <οἱ> θεοὶ 27 δορυφορεῖν
 terminus astrologorum 28 κοσμοκρατορικῶν m³ | l. γενν.

<καὶ> ἀνανεάζων τὰς γενέσεις· ἀνωτέρω δὲ αὖ τρεῖς ἀργε-
 νωποὶ δραστηρίους ποιήσεις ἐπιδεικνύμενοι κατὰ πάντα τὸν
 τῆς γενέσεως κύκλον, ὁ μὲν συγκρίνων ὁ μέγιστος Κρόνος,
 ὁ δὲ διακρίνων ὁ μέγιστος Ἄρης, ὁ δὲ συγκεραννύς τὰς
 5 ἀμφοτέρων δυνάμεις καὶ κινήσεις· διὸ καὶ σύμμετρος ἡ τοῦ
 Διὸς ποίησις τοῖς θνητοῖς, αἱ δὲ τῶν ἄκρων ὑπερβολαὶ δι'
 αὐτὴν τὴν μονοειδῆ ποίησιν ἀσύμμετροι τοῖς συνθέτοις
 εἰδὲν, ἀπάσης μὲν τῆς γενέσεως διὰ συγκρίσεών τινων καὶ
 διακρίσεων ἐπιτελουμένης, τῶν δὲ συνθέτων ἀμφοτέρων τού-
 10 των μεμετρημένως δεομένων. κατωτέρω δὲ ἄλλοι τρεῖς, ὧν
 οἱ ἄκροι θήλεις, μέσος δὲ ὁ Ἑρμῆς κοινὸς ὧν αὐτῶν, διότι
 δὴ τὸ γόνιμον μιμοῦνται τῶν αἰτίων τοῦ κόσμου καὶ παν-
 τοίων ἀϋξητικὸν [ἦ] προόδων. ἀλλ' ἡ μὲν ἐνλίζουσα διὰ τῆς
 ἐναρμονίου τῶν ἐναντίων κράσεως· ἡ δὲ πληθύνουσα διὰ τὰς
 15 παντοίας κινήσεις καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν σχηματισμῶν καὶ
 τῶν ἀναβατικῶν δρόμων· ὁ δὲ δὴ μέσος ἀμφοῖν συνάγων
 τὰς ἀμφοτέρων δυνάμεις, ὅσαι τε τὴν φύσιν προτανεύουσιν,
 ὥς αἱ τῆς σελήνης, καὶ ὅσαι περὶ τὸ ὄντως καλὸν ἀνεγεί-
 ρουσιν, ὥς αἱ τῆς Ἀφροδίτης. ἡ μὲν γὰρ εἰδοποιεῖ τὰ ἔργα
 20 τῆς φύσεως, ἡ δὲ πληροῖ κάλλους καὶ ἀνακινεῖ πρὸς τὸ
 γεννᾶν· Μοῖρα γάρ, φησὶν ὁ Σωκράτης [symp. p. 206^d],
 καὶ Εἰλεῖθυια ἡ καλλονὴ ἐστὶν ἐν τῇ γενέσει. διὰ
 δὲ τῶν Ἑρμαϊκῶν λόγων κοινοῦνται μὲν αἱ τῆς φύσεως
 f. 149 v. ποιήσεις, κρατεῖ δὲ τὰ καλλοποιὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης
 25 τῶν ὑλικῶν· διὸ καὶ ἄρσην οὗτος, ἐπιρρωννύς τὰς ἑκατέρας
 δόσεις καὶ δυνάμειν.

Ἀλλὰ περὶ τούτων ἄλλος· ἐκεῖνο δὲ προσθέντες ἐπὶ τὰ
 ἐπόμενα χωρῶμεν, ὅτι τῶν μὲν προειρημένων γραφῶν ἡ
 προτέρα, καθάπερ εἴπομεν, εἰς τὰ μεγέθη τῶν περιεχομένων

1 l. ἀνεάζ. v, et αν ss. a m³ | αὖ] an αὐτοῦ? | ἀργενωποὶ

5 Iuppiter benivolus, Mars et Saturnus malivoli 13 διὰ]

εἰς τὰ 16 supple ἀναβατικῶν <καὶ καταβατικῶν> 18 περὶ]
 expectas πρὸς αὐτὸν ἐπὶ

ἐν τοῖς πλάτεσιν ἀστέρων βλέπει καὶ οὐδὲ τὰ τούτων μεγέθη
 διώρισεν ὥς τοῖς ὕστερον ἔδοξεν· ἡ δὲ τῶν μετὰ ταῦτα
 τήρησις τοῖς ἀπογείοις αὐτῶν ἐχρήσατο καὶ περιγείοις εἰς
 δῆλωσιν τοῦ πλάτους τῶν σφονδύλων, οὐδὲ τοῖς ὕστερον
 τῆς τούτων καταλήψεως ἱκανῶς πιεσθείσης. ἔστω μὲν γὰρ 5
 οἶων ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ ἐκκέντρου Ξ , τοιούτων ἡ ἐκ
 κέντρου τοῦ ἐπικύκλου· ἐπὶ μὲν Κρόνου ζ καὶ Λ · ἐπὶ δὲ
 Δ ιὸς $\Gamma\Lambda$ καὶ Λ · ἐπὶ δὲ Ἄρεως $\Lambda\Theta$ καὶ Λ · ἐπὶ δὲ ἡλίου
 B καὶ Λ · ἐπὶ δὲ γε Ἀφροδίτης $M\Gamma$ καὶ Γ · ἐπὶ δὲ Ἑρμοῦ
 KB καὶ Λ · ἐπὶ δὲ σελήνης ζ καὶ K . ἀλλὰ τῶν ἐκκέντρων 10
 διαφόρων ὄντων (ἄλλος γὰρ καθ' ἕκαστον) καὶ δηλονότι
 μειζόνων τῶν ὑψηλοτέρων καὶ αἱ ἐκ κέντρου καθ' ἕκαστὸν
 εἰσιν ἄδηλοι τῶν τε ἐκκέντρων καὶ τῶν ἐπικύκλων· ὅπου
 καὶ τούτων δοθέντων οὐπω δῆλον ἐκάστης σφαίρας ἐστὶ τὸ
 βάθος ὅσον, διὰ τὸ μὴ πάντως ἀκολουθεῖν τοῖς μεγέθεσιν 15
 τῶν ἐπικύκλων τὰ βάθη τῶν σφαιρῶν ἐν αἷς εἰσιν, εἴπερ
 μηδὲ τοῖς μεγέθεσιν τῶν ἀστέρων ἢ τῶν ἐπικύκλων ἢ τῶν
 σφαιρῶν ἀναγκαῖον τὸ βάθος ἔπessθαι· δυνατοῦ ὄντος καὶ
 μείζονα ἐπικυκλον ἐν ἐλάσσονι βάθει κινεῖσθαι καὶ ἀνάπαλιν
 καὶ ἀστέρας ὡσαύτως. Ἄλλ' ἐπὶ τὰ ἐπόμενα χωρῶμεν, το- 20
 σοῦτον εἰπόντες, ὅτι οὐδὲ κωλύεται ταῖς | τότε τηρήσεσιν f. 150r.
 ἐπόμεν[ον τῶν περιγείων] καὶ ἀπογείων τοιαύτας [ἀφορίζειν
 τὰς κα]τὰ τὸ βάθος τῶν ἐπὶ τὰ σφα[ιρῶν διαφο]ρότητας.

Καὶ τὸν μὲν τοῦ [μεγίστου]υ ποικίλον, τὸν δὲ τοῦ
 ἐβδόμου λαμπρότατον· ἕως τοῦ· δεύτερον δὲ λευ- 25
 κότῃτι τὸν ἕκτον [p. 616°—617^a].

Μετὰ τὸν περὶ τοῦ πλάτους τῶν σφονδύλων λόγον περὶ
 τῶν χρωμάτων διαλέγεται τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων, λέγω
 δὴ τοῖς πλάτεσιν, ἀστέρων· καὶ φησὶ ποικίλον μὲν εἶναι

2 διώρισεν ὥς] διωρισμένοις (ι ante σ ir.) 5 numeri ei
 sunt, quos Ptolemaeus dat in hypothes. p. 45 sqq. Halma, prae-
 ter Mercurii, quem dat in inscriptione ibid. p. 58; Solis nu-
 merus ab hac re alienus (cf. Theo Sm. 158. 165) 20 fort. ἀστέρα

τὸν τοῦ μεγίστου διὰ τὴν τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἐν ἐκείνῳ
 τῷ κύκλῳ ποικιλίαν· τὸν δὲ τοῦ ἐβδόμου σφονδύλου λαμ-
 πρότατον, τοιοῦτος γὰρ ὁ ἥλιος· τὸν δὲ τοῦ ὀγδόου παρὰ
 τοῦ ἐβδόμου φωτίζεσθαι, τὴν σελήνην δηλαδὴ λέγων· ἔχει
 5 γὰρ αὕτη τὸ λάμπον αἰεὶ πρὸς ἥλιον, καὶ ἔστιν ἀμφοτέροις
 οἰκείον τὸ λαμπρὸν, ἀλλὰ τῷ μὲν κατ' οὐσίαν, τῇ δὲ κατὰ
 μετουσίαν. τὸν δὲ τοῦ δευτέρου, τὸν Κρόνον ἐνδεικνύμενος,
 καὶ τὸν τοῦ πέμπτου ξανθὸν πῶς ἔχειν τὸ χρῶμα· καὶ οὐδὲ
 ἀπλῶς ξανθόν, ἀλλ' ἐκείνων τῶν λαμπρῶν ξανθότερον, ὅτι
 10 τὸ λαμπρὸν τῷ ἐρυθρῷ καὶ λευκῷ κερνάμενον γέγονεν ξαν-
 θόν, ὥς ὁ Τίμαιος [p. 68^b] διώρισεν, ὥστε μίξει λευκοῦ
 καὶ ἐρυθροῦ πρὸς τὸ ξανθότερον ἀνέϊται τὰ τούτων χρώ-
 ματα. τὸν δὲ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ ἔκτου κοινὸν ἔχειν τὸ
 λευκόν, εἰ καὶ ἦττον εἶναι λευκόν φησιν τὸν ἔκτον· ὑπερ-
 15 ἐρυθρον δὲ τὸν τέταρτον, οἷον δὴ καὶ ὀρῶμεν ὄντα τὸν τοῦ
 "Αρεως. οὐκοῦν κατὰ δυάδας μὲν τῶν ἄλλων ἢ ἀπαρίθ-
 μησις, ἡλίου καὶ σελήνης ὡς λαμπρῶν, Κρόνον δὲ καὶ Ἐρ-
 f. 150 v. μοῦ δευτέρων ὡς ξανθοτέρων, Δι[ὸς δὲ καὶ Ἀφρο]δίτης
 ὡς λευκῶν [τρίτων·] .¹⁶. ὑπερέρυθρον χρῶμα .¹⁶.
 20 πρέπει γὰρ τῷ μὲν [ὥς] χαί[ροντι] διακρίσεσιν καὶ τῇ ἐτε-
 ρότητ[ι τὸ] ὃν καὶ τὸ χωρὶς ἄλλων ἔχειν τὴν ιδιό-
 τητα τῆς χροᾶς καὶ τὸ εἶδος μέντοι πολὺ τὸ πυρῶδες ἔχον
 καὶ πρὸς τὸ ὀξύ καὶ διαιρετικὸν ἐπιτήδειον· τοῖς δὲ ἄρμο-
 μονίας καὶ συγκράσεως αἰτίοις τὸ λευκόν, ἀποκρύπτειν τὸ
 25 σκοτῶδες πᾶν μετὰ τῆς πρὸς τὴν ὄψιν συμμετρίας ἀπλήκτως
 προσβάλλον, ὥς ὅταν γε λάμπῃ διαφερόντως, ἀνύποιστον
 γίνεται πρὸς αὐτήν· τοῖς δὲ συγκρίνειν καὶ συνάγειν ἐφιε-
 μένοις τὸ ξανθόν, συναγωγὸν ὃν καὶ τοῦτο πλειόνων ἰδεῶν
 εἰς μίαν καὶ πασῶν τῶν ἄλλων, λαμπρότητος λευκότητος
 30 ἐρυθρότητος· τοῖς δὲ πάντων ἡγεμόσιν τὸ λαμπρὸν, ἄλλο

21 fort. [ἐρυθρὸν] | an χωριστήν? 22 μέντοι] μέντου υν.
 25 ἀπλήκτως sine vi oculos feriens

εἶδος ὃν πυρὸς καὶ ἄρκοῦν ἑαυτῷ μόνον εἰς τὸ ὁρᾶσθαι·
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα χρώματα φαίνεται διὰ τὸ λαμπρόν, τοῦτο
 δὲ ὁρατόν ἐστι δι' ἑαυτὸ μόνον· προσήκον οὖν χρῶμα τοῖς
 τῶν ὁρατῶν αἰτίοις καὶ οἷον πατράσιν ἦν τὸ τοιόνδε χρῶμα,
 μόνον αὐταρχες ὑπάρχον, μόνον εἰκόνα φέρον τοῦ νοητοῦ 5
 φωτός. Ὅτι δὲ τεσσάρων ὄντων τῶν ἀπλῶν χρωμάτων,
 λευκοῦ μέλανος ἑρυθροῦ λαμπροῦ, τὸ μέλαν μόνον οὐκ ἔσχεν
 χώραν ἐν ἐκείνοις ἐμπυρίοις οὕσιν, αὐτὸ διὰ τὴν πρὸς τὸ
 γήϊνον τοῦ πυρὸς μῆξιν ὑφιστάμενον, εὐδηλον· ἀλλ' ἀντι
 τοῦ μέλανος τὸ ξανθὸν συγγενὲς ὃν τοῖς τρισὶν ἀποδédωκεν 10
 ἐκείνοις ἢ φύσις τοῖς συνα|γωγοῖς, πρόπον Κρόνον μὲν f. 64 r.
 διὰ τὴν σύγκρισιν, ἧς ἐστὶν αἴτιος, ὥς καὶ τὴν . . . εἰς
 αὐτὸν ἀναπέμπεσθαι τῶν συγκρίσεων ἐσχάτην οὕσαν ταύ-
 την, Ἑρμῇ δὲ ὥς τὰ ἄκρα πανταχοῦ συνδεῖν ἐθέλοντι διὰ
 τὴν ιδιότητα τὴν διαπορθμευτικὴν εἰς τὸ κοινωνικὸν λό- 15
 γοις δὴ τιςιν καὶ συμβολαίοις, <ὁ> τελευταῖόν ἐστιν εἶδος
 ἐνεργείας.

Οὕτω μὲν οὖν τὰ τέσσαρα ταῦτα χρώματα διήρηται ἀπ'
 ἀλλήλων· ἔχουσιν δὲ καὶ οἱ κατ' αὐτὰ συνεξευγμένοι τὴν
 προσήκουσαν σύζευξιν, ὥς εἵπομεν, ὁ ἥλιος μὲν καὶ ἡ σε- 20
 λήνη τὴν πατρὸς καὶ μητρὸς ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους σύν-
 ταξιν, Ζεὺς δὲ καὶ Ἀφροδίτη τὴν τῶν τελεσιουργῶν αἰτίων
 ὧν ἐκείνοι γεννῶσιν καὶ ζωοποιῶν, Κρόνος δὲ καὶ Ἑρμῆς
 τὴν τῶν τὰς γνώσεις προξενούντων· ὁ μὲν γὰρ νοεράς, ὁ
 δὲ λογικῆς γνώσεως χορηγός· καὶ ὁ μὲν τῶν ζωοποιῶν τῆς 25
 γεννητικῆς ζωῆς, ὁ δὲ τῆς ἐπιστρεπτικῆς αἴτιος· καὶ ὁ μὲν
 τῶν δημιουργικῶν τῆς εἰδοποιΐας, ὁ δὲ τῆς κατὰ τὴν ὕλην
 ποικιλίας ὑποστάτης· ἐν δὲ τούτοις τὰ πάντα, τῷ εἶναι τῷ
 ζῆν τῷ γινώσκειν, οὐ μόνον ἐν τοῖς γενητοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν

9 similia nec tamen eadem in Tim. 154^a 12 post τὴν
 l. τ . . ν inc., an τομήν? filiorum devorationem commemorari
 expectes 13 ἐσχάτων, corr. Pitra 16 nam Mercurius ul-
 timam tenet sedem 20 cf. ad Firmic. 244, 9

τοῖς αἰδίοις. τῆς δὲ τούτων ἑτερότητος καὶ διαιρέσεως εἰς αἴτιος, μιμούμενος τὴν νοερὰν πηγὴν τῆς τῶν ὄντων ἀπ' ἀλλήλων διακρίσεως, ἣν ὑπεξωκότα καλεῖν ἔστιν ἔθος τοῖς ἐκ τῆς βαρβάρου θεοσοφίας, ἑτερότητα δὲ τοῖς Πλά-
 5 τωνος φίλοις. καὶ τῷ μὲν εἶναι τὸ λαμπρὸν χρῶμα συγγε-
 νές, πρῶτως ὃν ὁρατόν, ὥς τὸ εἶναι πρῶτον ἀνάγκη παρεῖ-
 1. 64 v. ναι τοῖς οὖσιν· | δι' ἐκεῖνο γὰρ καὶ τὸ ζῆν ἔστιν καὶ τὸ
 γιγνώσκειν· τῷ δὲ ζῆν τὸ λευκὸν πρὸς τὸ λαμπρὸν οἰκείως
 ἔχον καὶ τῆς ἐκ τῆς ἀζωίας ἐγγιγνομένης μελαίνης καὶ
 10 σκοτώδους χρώας καθαρεῦον· τῷ δὲ γιγνώσκειν τὸ ξανθὸν
 φίλον, συμμιγές ὃν ἐκ πάντων· καὶ γὰρ ἡ γνῶσις καὶ τοῦ
 ὄντος ἐπορέγεται καὶ τῆς ζωῆς, διότι κίνησίς τις ἔστιν, καὶ
 τῆς ἑτερότητος, διακρίνειν ἐθέλουσα τὰ ὄντα καὶ οὐ μόνον
 ἐκ πολλῶν ἔν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ποιεῖν ἐξ ἑνός.

15 Τὰ μὲν οὖν χρώματα τούτων εἰκόνες· εἰ δὲ μὴ παντά-
 πασιν ἐν τοῖς ὁρωμένοις ταῦτα τοιαῦτα φαίνεται, μάλιστα
 μὲν καὶ εἰς τὰς ἰδέας φήσομεν τῶν ἀστέρων ἀπιδόντα τὸν
 Πλάτωνα καὶ τὰς δυνάμεις τῶν ἀστέρων ταύτας οὕτως αὐ-
 τοῖς διανεῖμαι τὰς χρώας. εἰ δὲ μὴ τοῦτο παραδέχοιτό τις,
 20 ἐκεῖνό γε οὐκ ἄδηλον, ὅτι τοῖς ἐγγύθεν ὁρῶσιν ἢ τοῖς πόρ-
 ρωθεν ἀλλοιότερα τὰ χρώματα φαντάζεται· θαυμαστὸν οὖν
 οὐδὲν καὶ τὸ ἐκεῖθεν ὁρώμενον λευκὸν διὰ τὴν σύμμιξιν
 τοῦ ἀέρος ἡμῖν μὴ φαίνεσθαι λευκόν, καὶ μάλιστα ἐν νυκτὶ
 θεωμένοις· ἢ τὸ ξανθὸν μὴ ὁρᾶσθαι ξανθόν· καὶ γὰρ παρ'
 25 ἄλληλα τιθέμενα τὰ χρώματα φαντάζεται οὐχ οἷά ἔστιν· εἰ
 δὲ παρ' ἄλληλα, καὶ δι' ἄλλήλων ὡσαύτως ἑτεροῖα προσπίπτει
 τοῖς ὀμμασιν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπὶ τὰ ἐπόμενα χωρῶμεν, ἱκανῶν
 ὄντων <τούτων> πρὸς τὴν ἐκ τῶν χρωμάτων ὡς ἀπ' εἰκό-
 νων περὶ τῆς ποιήσεως τῶν ἀστέρων θεωρίαν.

30 Κυκλεῖσθαι δὲ στρεφόμενον τὸν ἄτρακτον ὅλον

3 cf. de or. chald. 21 10 καθαρενόντων sed των exp.

18 alterutrum τῶν ἀστέρων del. 30 δὲ δὴ Plat.

μὲν τὴν αὐτὴν περιφορὰν· ἕως τοῦ· στρέφεσθαι | δὲ f. 65r.
αὐτὸν ἐν τοῖς τῆς Ἀνάγκης γόνασιν [p. 617^{ab}].

Περὶ τῆς κινήσεως ἐν τούτοις ὁ λόγος τῶν ὀκτὼ σφον-
δύλων, οὐκέτι τῶν χρωμάτων· ταῦτα γὰρ τῶν ἀστέρων ἢ
τῶν ἐν τοῖς σφονδύλοις, αἱ δὲ κινήσεις τῶν σφονδύλων. 5
καὶ γὰρ τὴν βραδύτητα καὶ τὴν ταχύτητα πρὸς τὰς τούτων
κινήσεις ἀποβλέποντες διορίζομεν· ἐπεὶ οἷ γε ἀστέρες αὐτοὶ
περὶ τὰ ἑαυτῶν κέντρα κινοῦνται, καὶ ὅπως ἔχουσιν τάχους
ἢ βραδύτητος πρὸς ἀλλήλους, ἐκ τῆς ὀψεως ἄδηλον· ἀλλ'
ὅταν λέγωμεν τοὺς μὲν θάττον ἀποκαθίστασθαι, τοὺς δὲ 10
βραδύτερον, εἰς τὰς τῶν σφονδύλων, ἐν οἷς εἰσιν, ἀφορῶμεν
περιόδους· οὗτοι γὰρ περιάγουσι τοὺς ἀστέρας. καὶ ἡ μὲν
ἀπλανὴς πάντα, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ περιεχομένους καὶ τοὺς
ἐν ταῖς ἄλλαις περιόδοις· διὸ δὴ λέγεται μίαν εἶναι τὴν
τοῦ ὅλου σφονδύλου περιφορὰν, τῶν ἐπτὰ περιαγομένων 15
ὑπὸ τοῦ ἐξωτάτου κατὰ τὴν ἐπὶ δεξιὰ κίνησιν. ἐκάστη δὲ
τῶν ἄλλων περιόδων τὸν ἐν αὐτῇ περιάγει κατὰ τὴν ἑαυ-
τῆς κίνησιν ἀστέρα· καὶ ἡ μὲν διὰ πλείονος χρόνου, καθά-
περ ἡ Κρονία περίοδος, ἡ δὲ δι' ἐλάσσονος, καθάπερ ἡ τῆς
σελήνης· αἱ δὲ ἄλλαι τούτων εἰσὶν ἀνὰ μέσον, τριῶν μὲν 20
ἰσοδρόμων οὐσῶν, τῆς ἡλίου τῆς Ἑρμοῦ τῆς Ἀφροδίτης,
τριῶν δὲ ἀνίσων πρὸς τε ταύτας καὶ ἀλλήλας, τῆς Ἄρεως
τῆς Διὸς τῆς Κρόνου. ταῦτα μὲν οὖν μυριόλεκτα· πρὸς
τούτοις δὲ κάκεινο δῆλον, ὅπως εἴρηται τὸ ἡρέμα περιά-
γεσθαι τὰς ἐντός· πασῶν γὰρ τούτων ἡ τοῦ ὅλου κίνησις 25
ἐστὶ θάττων· καὶ ὅπως ἐπανακυκλεῖσθαι τὸν | τ[έταρτον] f. 65v.
. 50. . τοῦ . 22. τὸν ὅλον σφόν[δυλον. ὅτι] δὲ ἐν τοῖς
γόνασιν στρέφεται τῆς Ἀ[νάγκης, ὥσπ]ερ ὑπὸ τῶν χειρῶν
τῶν Μοιρῶν, σαφῶς αὐτοῦ διορίζοντος, λάβοις ἂν καὶ ἐν-
τεῦθεν, ὅσην οἴεται τὴν ὑπεροχὴν εἶναι τῆς Ἀνάγκης πρὸς 30

τὰς Μοίρας. αἱ μὲν γὰρ δι' ἐνεργείας ἕξω προοιούσης κινου-
 σιν, ἣν συμβολικῶς ἡ διὰ τῆς χειρὸς ἐπαφή τοῦ κινουμένου
 παρίστησιν, ἣ δὲ πρὸ ἐνεργείας· οὐδὲν γὰρ αὐτῆς πραττούσης
 ἀψόφῳ κελεύθῳ μένων ἐν τοῖς γόνασιν αὐτῆς ὁ ἄτρακτος
 5 κινεῖται. καὶ εἰ τοῦτο, οὐκ ἂν εἴη κατὰ τὴν ὕλην Ἀνάγκη
 τῶν Μοιρῶν μήτηρ, οὐδ' οὕτως, ὥς εἰώθασι τὰς ὑποδοχὰς
 μητέρας καλεῖν, ἀλλ' ὥς γεννητικὴ δύναμις ἐκείνων καὶ
 μονὰς τῆς ὅλης αὐτῶν τριάδος. <πρὸς> τούτοις γε μὴν
 αὐτὸ τὸ ἐν τοῖς γόνασιν κινεῖσθαι δίδωσιν αὐτῷ τὴν τοῦ
 10 κινεῖσθαι δύναμιν· καὶ γὰρ τὰ γόνατα σύμβολα κινητικῶν
 ἐστὶν παρὰ τοῖς θεοῖς δυνάμεων· ὅθεν καὶ τοῖς ποιηταῖς
 εἶωθεν λέγεσθαι τό· θεῶν ἐν γούνασι κέλσθω, περὶ
 ὅτου ἂν τύχῃσι τοῦτο λέγοντες, ὥς εἰς τὰς ἐκείνων ποιήσεις
 καὶ κινήσεις ἀναφέροντες τὴν αἰτίαν τοῦ γινομένου· καὶ
 15 γὰρ ἐν τοῖς ἡμετέροις σώμασι ταύτην ἔχει τὰ γόνατα τὴν
 χρεῖαν τῇ φύσει, καμπῆς τοῦ σκέλους καὶ ἐκτάσεως ἕνεκα
 γεγονότα παρ' αὐτῆς. καὶ τοίνυν τῆς Ἀνάγκης τὰς δυνά-
 μεις ἐνδιδούσης τῷ παντί, τὴν εἰς τὸ αὐτὸ συναγωγὴν τῶν
 19 κινήσεων καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ διάκρισιν καθ' ἓνα λόγον
 f. 66r. καὶ μίαν τάξιν | . .⁵⁵. . ν τά . .³⁰. τῷ ἐπιδέξια . .²⁰. εἰ-
 κότως ἀμφοτέροις ἐνέσθηκεν [τὸν ἄτρα]κτον, ἐγκόλπιον αὐτὸν
 τῆς [θεοῦ ποιήσας].

Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· δεῖ δὲ ἐφιστά-
 νειν, ὅπως ὥρισε μὲν τὸ πλῆθος τῶν ὀκτὼ σφονδύλων, ἓνα
 25 δὲ διὰ πάντων ἐλάσας ἄξονα καὶ κινεῖσθαι περὶ τὸν αὐτὸν
 ἄξονα πάντας λέγων χώραν οὔτε ταῖς ἀνελιττούσαις δίδωσιν
 οὔτε τοῖς ἐκκέντροις οὔτε τοῖς ἐπικύκλοις οὔτε ὅλως ταῖς
 μεμηχανημέναις ταύταις ὑποθέσεσιν. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ
 τὰς ἐκκέντρος ὑποθέμενοι σφαίρας κινουσιν αὐτὰς περὶ
 30 ἄλλο κέντρον ἢ τὸ τῆς ἀπλανοῦς, ἵνα τὰ ἀπόγεια κινήματα

20 quoniam utrumque motum dat fuso, utroque eum tenet
 genu 22 θεοῦ ποιήσας] l. . . ον π. ἢ inc. 28 cf. Pr. in Tim.
 272^b Dercyllidem apud Theonem 200, 23 sqq.

καὶ τὰ περίγεια διαφυλάξωσιν. ἀναγκαῖον οὖν ἢ κενὸν εἶναι μεταξὺ τῶν σφαιρῶν μὴ ἐναρμοζομένων ἀλλήλαις διὰ τὴν τῶν κέντρων παρὰλλασιν, ἢ τὰς σφαίρας ἐπισυνγχεῖσθαι ἀλλήλαις, μὴ διωρισμένων τῶν ἐπιφανειῶν, ἵνα ἡ κατωτέρω μηδὲν ἀπολείπη μεταξὺ τῆς ἀνωτέρω καὶ ἑαυτῆς, καθ' ὃ 5 μὲν ἐλάσσονα ἔχει τὴν ἐκ τοῦ κέντρου, ἐναρμοζομένη, καθ' ὃ δὲ μείζονα, χωροῦσα δι' ἐκείνης· ἀλλ' ἀνίσων τῶν κινήσεων οὐσῶν ἐν τῷ τῆς μείζονος ἔσται ἢ ἐλάσσων, καὶ ἔσται καὶ οὕτω κενόν. εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἔσται τι ἄλλο σῶμα μεταξὺ τῶν δύο σφαιρῶν· καὶ εἰ μὲν ἡρεμοῦν, ἄλογον μέσον 10 εἶναι τι σωματίων φύσιν ἀεικίνητον ἐχόντων σῶμα ἡρεμοῦν τὸν ἅπαντα χρόνον· εἰ δὲ κινούμενον, εἰ μὲν συνεπισπώμενον ταῖς περιε[χούσαις] .¹⁴. οἰσθήσεται· τοῦ .²⁰. f. 66 v. ὁμαλές· ὥσθ' ἵνα .¹⁷. ἔσται τι μεταξὺ ἐκείνων [ἀνωμ]άλως φερόμενον. εἰ δὲ καθ' αὐτὸ φερόμενον, εἰ μὲν κύκλῳ, πῶς 15 οὐκ ὂν σφαιροειδὲς κινεῖται κύκλῳ κατὰ φύσιν; εἰ δὲ μὴ κύκλῳ, πῶς ἐν ἐκείνοις ἐστίν, [ἢ] μὴ <ὂν> ὁμοειδὲς ἐκείνοις καὶ δηλονότι φθαρτόν; πᾶν γὰρ σῶμα κινούμενον ἐπ' εὐθείας, στοιχεῖον δὲ ὅλως ὂν, οὐκ αἰδιόν ἐστι. καὶ μὴν καὶ εἰ ἐκάστης τῶν σφαιρῶν ἰδίον ἐστι κέντρον, εἰ μὲν καὶ 20 τῆς τοῦ ἀέρος σφαίρας καὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ τὰ κέντρα διορίζειν οὐκέτι δυνατόν τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ μέσου κίνησιν, τὴν δὲ ἐπὶ τὸ μέσον· ἐνὸς γὰρ μὴ ὄντος τοῦ μέσου ταῦτα πάντα ἄλογα· πρὸς γὰρ ἐν τὸ μέσον ὁ τούτων διορισμός. εἰ δὲ τὰ στοιχεῖα τὰ τῇδε κατὰ τὸ τοῦ παντός μέσον ὥριστα ταῖς 25 κινήσεσιν, πῶς τούτων μὲν αἰ κατὰ φύσιν κινήσεις πρὸς ἐκεῖνο γίνονται τὸ μέσον, αἰ δὲ τῶν σφαιρῶν τῶν θειοτέρων οὐ περὶ ἐκεῖνο; καὶ γὰρ εἰ μὲν κράτιστον τὸ περὶ κέντρον κινεῖσθαι τοῦ παντός, πῶς αἰ οὐράνιαι σφαῖραι ἄλλοις χρῶνται κέντροις; εἰ δὲ μὴ κράτιστον, πῶς ἢ ἀπλανὴς 30

4 ἢ ss. m³ 17 nolui ἢ in τι vel εἰ mutare 19 εὐθείας]
 σ ss. m³ | cf. p. 233, 11 opinio est Aristotelis 30 ad ἄλλοις
 im. γρ. οὐ τοῖς ἀλλήλων

περὶ ἐκεῖνο στρέφεται, κρείττων οὕσα τῶν ἐντὸς καὶ περιά-
γουσα τὰς ἄλλας; εἰ δὲ τοῦτο μὲν τῆς ἀπλανοῦς μέσον,
ἄλλο δὲ τὸ τοῦ παντός, πῶς οὐκ ἐκεῖνο τὰς θέσεις ὁρίζει
τῶν σωμάτων τὰς κατὰ φύσιν καὶ τὰς κινήσεις; ὥς γὰρ
5 μένει πάντα κατὰ φύσιν, οὕτω καὶ κινεῖται κατὰ φύσιν·
καὶ εἰ μένει περὶ τὸ τοῦ παντός μέσον, καὶ κινεῖται περὶ
αὐτὸ κατὰ φύσιν· καὶ εἰ κινεῖται, καὶ μένει.

1. 67r. Καὶ μὴν καὶ | τὸ τοὺς ἐπικύκλους ὑποτίθεσθαι παντά-
πασιν ἄτοπον ἐ . ἡ .²⁰. οὐκ ἔοικεν δὲ μηχανήματι ἡ .¹². ησις,
10 ἄλλ' αὐτοφυῆς ὄντως ἐστίν. οἱ δὲ ἐ[πίκ]υκλοι πολλὴν εἰσά-
γουσι τὴν τῶν μηχανημάτων ἔννοιαν· εἴτε γὰρ κυκλίσκους
νοήσαιμὲν τινας, ἐφ' ὧν οἱ ἀστέρες ἔνιαισι, κινουμένους ἐπὶ
τῶν ὁμοκέντρων, πολλὴ ἀλογία κύκλους ἐν οὐρανῷ ποιεῖν
ἀντὶ σωμάτων δινουμένων· εἴτε σώματα ἅττα σφαιροειδῆ
15 ταῖς σφαίραις ἐνδεδεμένα καὶ δι' αὐτῶν φερόμενα καὶ τὰ
ἄστρα ἐπὶ τούτων, ἔτι ἀδυνατώτερον καὶ πλασματωδέστερον·
οὐδὲν γὰρ ἀπέοικεν τοῦ ποιεῖν ἐπὶ δὴ τινων ὀχημάτων φερο-
μένους τοὺς ἀστέρας ὥς αὐτοὺς οὐ δυναμένους κινεῖσθαι
καὶ τῆς ἐφ' ἐτέρων ὀχήσεως ὄντας ἐπιδεεῖς. γελοῖον δὲ
20 τοὺς τὴν κίνησιν ὁμαλῇ φυλάξαι προθυμουμένους οἷεσθαι
τοῦτο ποιεῖν, εἰ τὰ κινούμενα διπλασιάζαιεν· ἔπειτα διὰ
τίνα αἰτίαν ὁ μὲν ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ὧδε ἐπὶ τῶν ἐπι-
κύκλων κινοῦνται, οἱ δὲ πέντε πλάνητες ἐτέρως; οἱ μὲν γὰρ
τὴν ἄνω τοῦ ἐπικύκλου περιφέρειαν ἐναντίως τῷ ἐπικύκλῳ,
25 τὴν δὲ κάτω, φασίν, ἐπὶ τὰ αὐτά· οἱ δὲ πλάνητες ἀνάπαλιν,
τὴν μὲν ἄνω ἐπὶ τὰ αὐτά, τὴν κάτω δὲ ἐναντίως. οἱ μὲν
οὖν ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐροῦσιν, ὅπως τὰ φαινόμενα
διασώσωνται, τοιαύτας λαμβάνειν ὑποθέσεις· οἱ δὲ εἰς φιλό-
σοφον Μοῦσαν βλέποντες τὸ μηδὲν ἀλόγως γίνεσθαι χρῆναι
30 διαφυλάττειν· ἐν οἷς μάλιστα μηδὲν εἰκῇ μηδ' ὥς ἔτυχεν,

3 ὁρίζει] δι supra ὁ m³ 9 l. ἐφ' aut ἐστί | est | ησις,
ergo [πό]ησις (v. g. φυσική, δημιουργική) 12 εἰσί Rad.
19 ὀχήσεων 23 οἱ ante μὲν m³] τι m¹

ἀλλὰ πάντα κατὰ λόγον· | .⁵⁵ . ανον καὶ .²². [σ]ωμά- f. 67 v.
 των φύ[σει]. τῶν μὲν [γὰρ] Πυθαγορείων παρακείμενα
 ἦν δι' ἐλαχίστων καὶ ἀπλουσιτάτων ὑποθέσεων χρῆ-
 ναι τὴν φαινομένην ἀνωμαλίαν τῶν οὐρανίων ἀπευθύνειν
 εἰς ὁμαλότητα καὶ τάξιν· οἱ δὲ ταῖς ἀνελιττούσαις χρώμενοι 5
 πολλοῦ δέουσιν τοῦτο ποιεῖν, πολλαπλασίας ὑποθέσεις τῶν
 φαινομένων λαμβάνοντες καὶ σφαίρας δημιουργοῦντες ἀμυ-
 θήτους καὶ κόσμον κατασκευάζοντες ποικίλον, ἵνα μηχανή-
 σονται τάξιν ἐνδὸς ἀστέρος ἀπλῆν, καὶ οὔτε τοῦ πλήθους
 οὔτε τῆς ποικιλίας δημιουργία πρόπουσαν αἰτίαν φράζοντες· 10
 πρὸς τῷ καὶ τὰς ὑποθέσεις αὐτὰς ἐληλέγχθαι παρὰ τῶν
 ὕστερον, ὥς μήτε πάντα τὰ φαινόμενα σώζειν δυναμένας
 μήθ' ὅσα καὶ σώζουσιν ἀρκούντως ἀποδεικνύσας.

Ταῦτα μὲν οὖν καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐν τοῖς τῶν ὑπο-
 θέσεων βιβλίοις ἐπραγματεύσατο· πολλῶν δὲ ὄντων καὶ ἄλ- 15
 λων, ὅσα λέγεσθαι δυνατὸν πρὸς τὰς τοιαύτας ἀρχὰς τῆς
 περὶ τῶν οὐρανίων θεωρίας, τοσοῦτον ἡμεῖς τοῖς εἰρημένοις
 προσθέντες ἐπὶ τὰ προκείμενα χωρῶμεν, ὅτι πολλῷ βέλτιον
 αὐτοῖς διδόναι τὴν κίνησιν τοῖς ἀστροῖς μεταξὺ τῶν ἀπλα-
 νῶν τεταγμένοις καὶ τῶν ὑπὸ σελήνην σωμάτων, τῶν μὲν 20
 ἀπλῆν καὶ τεταγμένην κινουμένων κίνησιν, τῶν δὲ ποικίλην
 καὶ ἄτακτον, αὐτοῖς τεταγμένην ἅμα καὶ ποικίλην. τὸ μὲν
 γὰρ τεταγμένον οἰκεῖον σώμασιν θεοῖς, ὧν ἐστὶν ψυχὴ
 κατὰ νοῦν | .³² . ο . . ιαταυτ .²⁴ . χρωμένην ψυχὴν f. 68 r.
 ἀπλ[ῆν] μὲν οὐκ οὔσαν, ἀλλ[ὰ] ὀρθὴν καὶ ἔμφρονα καὶ τετα- 25
 γμένην, [ῆς] εἰκὼν ἡ τάξις. τὸ δὲ ἀπλοῦν οὐ[κ ἦν] πάν-
 τως σώμασιν οἰκεῖον· σώματος γὰρ φύσις μεταβολῆς οὐκ
 ἄμοιρος, ὥς ἐν Πολιτικῷ [p. 269^d] μεμαθήκαμεν· ὁπότεν
 οὖν τὰ σώματα μὴ τῶν πρωτίστων, ἀλλὰ τῶν δευτέρων ἢ

1 ante [σ]ωμάτων l. στη inc. 2 πυθαγορίων 3 post
 ἦν l. ὦ aut ἄ, sententiae aptum καίριον 10 ante τῆς add.
 τῇ m³ 14 sc. Almag. IX sqq. 24 nempe νοῦν [κινουμένην] |
 ante ια l. δ vel η | fort. [θείῳ σώματι] χρωμένην

καὶ συνθέσεως οὐκ ἀμοίρων, ἀνάγκη δὴπου καὶ τὴν κίνησιν
 αὐτῶν εἶναι τὴν κατὰ φύσιν τοιαύτην. Εἰ οὖν ἐν τοῖς
 πλανᾶσθαι λεγομένοις τάξιν μὲν εἶναι δεῖ πάντως ἐν ταῖς
 περιόδοις, ἀπλότητα δὲ τῶν μὲν ὑπ' αὐτὰ μᾶλλον, τῶν δὲ
 5 πρὸ αὐτῶν ἦττον, τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ καὶ ἀνωμαλίας οὐ-
 σης ἢ τάξεις ἔστιν καὶ τὰς δοκούσας ἀνομοιότητας ἐν χρό-
 νοις ἔχει τεταγμένοις, ὥς καὶ εἰς μυριοστὸν ἔτος δύνασθαι
 περὶ αὐτῶν εἰπεῖν, ὅπως ἕκαστα καὶ οἷας ἔξει τὰς ἀνελίξεις
 τῶν τοιούτων ἀνωμαλιῶν. εἴτε οὖν θάττον κινοῖτο καὶ βρα-
 10 δύτερον τεταγμένως, εἴτ' ἐπὶ τὰναντία προσθέσεις ποιεῖται
 καὶ ἀφαιρέσεις, εἴτ' ἐπὶ τὸ ἀπόγειον ἢ περίγειον ἐν ὠρις-
 μένοις χρόνοις φυλάττοντα τὴν τάξιν, οὐδὲν ἡμεῖς ἀνάξιον
 ἡγοῦμεθα τῶν κατὰ νοῦν κινουμένων θείων σωμάτων ὁρᾶν.
 τὸ γὰρ κατὰ ταῦτά καὶ ὡσαύτως καὶ περὶ τὰ αὐτά, καθ'
 15 ὅσον κινουμένοις δυνατόν, ἔστιν ὁρᾶν καὶ ἐν τούτοις· ἄλλο
 γὰρ τὸ ὡσαύτως καὶ τὸ κατὰ ταῦτά καὶ τὸ περὶ τὰ αὐτά
 τῶν τε πρώτων ἐστὶ καὶ τῶν μέσων καὶ τῶν τελευταίων.
 f. 68 v. τοῖς γὰρ μέσοις ἕκαστον τούτων ἀποδοτέον με[τὰ]. 17. ἀνο-
 μοιότητος· ἐπεὶ [ἀνάγκη] τῶν ὑπ[ὸ] σε]λήνην εἶναι τὰ οἶον
 20 πα[ραδείγ]ματα κ[ιν]ήσεων ἐν τοῖς προσεχῶς [αὐτῶν] ὑπερ-
 κειμένοις κύκλοις· οἶον τῶν [ἐν]αντίων κινήσεων, τῶν ἐπὶ
 τὸ ἄνω καὶ κάτω, τῶν θαπτόνων καὶ βραδυτέρων. πασῶν
 δὲ τῶν ἐνταῦθα κατὰ φύσιν ἄλλων ἄλλοις * * * * ἐκεῖ κατὰ
 φύσιν ἐν τοῖς αὐτοῖς, οὔτε δι' ἀσθενείαν τῆς ταχύτητος ἢ
 25 τῆς βραδύτητος ἐπεισιούσης οὔτε διὰ ζωῆς μεταβολὴν τῆς
 εἰς τὸ ἀπόγειον ἢ περίγειον οὔτε στάσει τῆς προσθέσεως
 καὶ ἀφαιρέσεως διεργομένης, ἀλλὰ πανταχοῖ φερομένων τῶν
 ἐκεῖ σωμάτων διὰ τὴν τῶν ψυχῶν τῶν κινουσῶν πρὸς ἄλλα
 καὶ ἄλλα νόησιν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δυνάμεως, διὰ βούλησιν

14 cf. polit. 269^a leg. X 898^a 18 supplerem με[τὰ τῆς
 προσηκούσης], sed l. ante ἀνομ. haec: γ... μέσ (vel μεί)...
 23 excidit v. g. διανεμομένων τὰ | κατὰ φύσιν] κατ' ἀμφοῖν (μ
 ss.) m¹, ὡς supra φ m³

ἀφομοιουσῶν τὰς ἐμφανεῖς κινήσεις τοῖς νοουμένοις· καὶ γὰρ σχήματα πολυειδῆ τῶν ἀστέρων ἐστὶν πρὸς τε ἀλλήλους καὶ τοὺς τοῦ οὐρανοῦ τόπους καὶ φύσεις ποικίλαι τὰς ἀφανεῖς ἀπογραφόμεναι τῶν εἰδῶν δυνάμεις. καὶ αἱ μὲν προσθέσεις ἐκεῖ καὶ ἀφαιρέσεις τῶν ὑπὸ σελήνην ἐπιδόσεων εἰς 5 τὴν ζωὴν καὶ ὑφέσεων εἰσιν αἵτιαι καὶ τὸ εἶναι καὶ τὴν εἰδοποιῖαν· αἱ δὲ βραδύτητες καὶ αἱ ταχύτητες τῶν δυσκινήτων καὶ εὐκινήτων μεταβολῶν καὶ τῶν ἡρεμαιοτέρων καὶ ὀξυρροπωτέρων ζωῶν· αἱ δὲ εἰς τὸ ἄνω καὶ κάτω κινήσεις τῶν ἀνωφόρων ἢ κατωφόρων καὶ πρὸς τὸ μέσον ἢ ἀπὸ τοῦ 10 μέσου φορῶν, ἐπεὶ καὶ τὰς ἀυξήσεις καὶ μειώσεις τὰς τῆς σελήνης καὶ τὰς ἐκλείψεις ἀρχετύπους εἶναι τῶν ὑπ' αὐτὴν φασιν αἰτίας ἢ γενέσεων ἢ φθορῶν. ἀλλ' ἐπὶ ταύτης μὲν | διὰ τοῦ φωτὸς τὸ παράδειγμα θεωροῦμεν καὶ τῶν κατὰ f. 69 r. τὸ φῶς σχηματ[ισμῶν ὧν] ἀποτελεῖ· παρὰ δὲ τοῖς πέντε διὰ 15 τῶν προσθέσεων καὶ ἀφαιρέσεων. ἥλιος δὲ διὰ τὴν πρὸς πάντας ὑπεροχὴν ἀμφοτέρων μὲν τούτων ἄδεκτος, διὰ δὲ τῆς θάττονος καὶ βραδυτέρας κινήσεως δείκνυσι τῶν ἐναντιώσεων τῶν ἐν τῇ γενέσει περιέχων τὴν αἰτίαν, ἀνώμαλον ὁμαλότητα καὶ ἀνόμοιον ὁμοιότητα καὶ αὐτὸς ἔχων καὶ τῆς 20 κινήσεως ἐλαχίστην παρὰ ἄλλαξιν ποιούμενος· πάντες δὲ τῶν ἀπλῶν περιόδων καὶ τῶν ποικίλων, ἅτε ἐν μέσῳ τεταγμένοι, τὴν ἀνάλογον τάξιν διαφυλάττοντες.

Καὶ τὰς μὲν ὅλας σφαίρας τῶν πλανωμένων οἰητέον κατὰ μίαν ἀπλὴν κινεῖσθαι φορᾶν· εἴρηται γοῦν ἐν Τιμαίῳ 25 [p. 36^c] πάσας ὁ δημιουργὸς περιάγειν κατὰ διάμετρον καὶ ἐπ' ἀριστεράν, τὴν δὲ ἀπλανῆ ἐπὶ δεξιὰ καὶ κατὰ πλευράν· τοὺς δὲ ἀστέρας ἐπ' αὐτῶν κινεῖσθαι κατὰ τε πλάτη καὶ βᾶθῃ περὶ τὰ κέντρα μὲν τὰ ἑαυτῶν κινουμένους (πᾶν γὰρ σῶμα θεῖον κινεῖται κυκλικῶς), φέρεσθαι δὲ καὶ περὶ αὐτὴν 30

3 nempe φάσεις 11 cf. Riess ap. Pauly-Wissowa I 39 Firmic. 198, 3 13 ἐπὶ ταύτης m³] ἐπεὶ ταύτην m¹ 15 l. σχηματισμ (ισμ vel ων) . . ὧ (inc.) . ἀπ|τελεῖ 20 τῆσθ 30 δὲ ss. m³

λοιπὸν τὴν οἰκείαν ἕκαστον σφαῖραν οὐχ ἀπλὴν φορᾶν, ἀλλὰ
 ποικίλην, πλεόν ἢ ἔλασσον παρεξιόντα τὸν ἀκριβῆ λοξὸν καὶ
 εἰς ὕψος αἰρόμενα καὶ εἰς βάθος κατιόντα, τινὰ δὲ καὶ εἰς
 τὸ πρόσω καὶ εἰς τὸ ὀπίσω φερόμενα κατὰ τὴν αὐτῶν βού-
 5 λησιν, οὐδαμοῦ τῆς περὶ τὰ οἰκεῖα κέντρα κινήσεως ἀφιστά-
 μενα. καὶ οὕτω δὴ καὶ τὴν αὐτῶν κινεῖσθαι κίνησιν τὴν
 f. 69 v. κυκλικὴν καὶ τῶν ὑπὸ σελή[νῃ] πασῶν κινήσεων προ-
 [εὐληγέ]ναι τὰς αἰ[τίας τ]ῶν κατ' εὐθείαν, ἐν τῷ κυκλίζεσθαι
 [τῶν εὐθύ]πόρων τὰς ιδιότητας φορῶν ἐπιδεικνυμένους, τῆς
 10 ἄνω τῆς κάτω, τῆς εἰς δεξιὰ τῆς εἰς ἀριστερά, τῆς πρόσω
 τῆς ὀπίσω. τὰ μὲν οὖν ὑπὸ σελήνην σώματα μερικὰ κινεῖ-
 ται προηγουμένως ἐπ' εὐθείας, ἔχει δὲ τὸ κύκλῳ κατὰ μέ-
 θεξιν διὰ τῆς ἀνταποδόσεως τῶν ἐναντίων κινήσεων, τὰ
 δὲ ἄστρα ἔχει μὲν τὴν κυκλοφορίαν οἰκεῖον, κινεῖται δὲ καὶ
 15 κατὰ τὰς τῶν ἐπ' εὐθείας κινήσεων ιδιότητας, ἄνω κάτω
 πρόσω ὀπίσω, διότι προεἰληφεν ἐκείνων τὰς αἰτίας. ὥστε τὰ
 μὲν εὐθυπορικῶς κυκλίζεται, τὰ δὲ κυκλοφορικῶς εὐθυπο-
 ρεῖται, μέσῃν ἔχοντα τάξιν καὶ κίνησιν τῶν τε μόνως κυκλο-
 φορουμένων καὶ τῶν μόνως εὐθυπόρων, οἷόν ἐστιν ἕκαστον
 20 τῶν ἐνταῦθα σύνθετον.

Ταῦτα ἡμεῖς ἐφιστάντες γράφομεν, θαυμάζοντες μὲν τὸν
 Πλάτωνα τῆς φιλοσόφου θεωρίας, ἀφελόντα τῶν οὐρανίων
 τὰς μεμηχανημένας αἰτίας τῶν κινήσεων, ἔχοντες δέ τι καὶ
 ὑπὲρ τῶν χρωμένων ταῖς ὑποθέσεσιν ἐκείναις λέγειν. ἐπειδὴ
 25 γὰρ ἡβούλοντο μαθηματικῶς σκοπεῖν καὶ ἐπὶ δακτύλων, ποῦ
 θᾶπτον ἢ ποῦ βραδύτερον ἐκεῖνα φέρεται, καὶ λογίζεσθαι
 τοὺς χρόνους, ἡύρηκασιν ὑποθέσεις, καθ' ἃς εὐεφόδευτος
 αὐτοῖς γίνεται τῶν χρόνων τῆς ἀνωμαλίας ἢ κατάληψις, οὐκ
 ἐκείνων οὕτω κινουμένων, ἀλλ' ἡμῶν μὴ δυναμένων ἄλλως
 30 θηρᾶσαι τὴν κίνησιν ἢ τοιαύτας ὑποθέσεις κατασκευασμένων,

δι' ὧν τὰς ὁμαλεῖς λαβόντες κινήσεις κατ' ἐπισύνθεσιν δυνά-
 μεθα τὰς ἀνωμάλους | ἰν . . .²⁰ . χρόνου[ς], f. 70 r.
 ὥσπερ ἂν εἰ <περὶ> κ[ύλινδρ]ον κιν[ουμένου] μύρμηκος
 ἑλικοειδῶς ἡμ[εῖς] τὴν θ[έλον]τες λαβεῖν ἐνοή-
 σαμεν [εὐθεῖαν] ἐν τῷ κυλίνδρῳ τινὰ ὀρθὴν καὶ περὶ αὐ- 5
 τὸν στρεφομένην, σημεῖον δὲ ἐπὶ τῆς εὐθείας ἄνωθεν κατα-
 φερόμενον, εἶτα τὴν ἑλικά ἐξ ἀμφοῖν ποιοῦμεν ἐκ δυεῖν
 κινήσεων τὴν μίαν, οὐ τοῦ μύρμηκος ὡς δύο κινουμένου
 κινήσεις, ἀλλ' ὡς μίαν τὴν ἐξ ἀμφοῖν. οὕτω γὰρ οἶμαι
 καὶ οἱ ἐκ τῶν μαθημάτων τὴν ἀνώμαλον ἐξ ὁμαλῶν ποι- 10
 οῦσιν, ἵν' ὅπερ εἵπομεν αὐτοὶ δύνωνται τοὺς ἀριθμοὺς
 εὐρίσκειν τῆς ἀνωμαλίας διὰ τῶν ὁμαλῶν ὄντας καταληπτοὺς
 μόνως, ἐκείνων τοιούτων οὐσῶν καθ' αὐτὰς ἀσυνθέτων,
 οἷας οὗτοι ποιοῦσι διὰ συνθέσεως. καὶ γὰρ οἱ τὰ παρα-
 πῆγματα κατασκευάζοντες λογισμοῖς χρώμενοι μιμοῦνται τὴν 15
 πρὸ λογισμῶν καὶ ἐπινειῶν ἐκεῖνα δημιουργήσασαν φύσιν·
 καὶ οἱ χρυσὸν ποιεῖν φάσκοντες ἐκ μίξεώς τινων εἰδῶν, τῆς
 φύσεως πρὸ μίξεως ὧν οὗτοι λέγουσιν τὸ εἶδος ἐν τοῦ
 χρυσοῦ ποιοῦσης· καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν οὗτος ὁ τρόπος,
 τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ταῖς εὐμηγάνοις ἐπιβολαῖς τὰ ἔργα 20
 τῆς φύσεως θηρᾶν ἐφιεμένης καὶ ζητούσης, πῶς ἂν ἐγένετο,
 εἴπερ ἐγίνετο, καὶ ὡς δυνατόν εὐρισκούσης. ἐπὶ δὲ τῶν
 ἀστέρων καὶ πρόφασιν αὐτοῖς ἢ ζήτησις ἔχει καὶ κατόρθω-
 σιν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἢ εὐρησις, ὅπως ἀποδείξωσιν ὁμαλῶς
 πάντα κινούμενα τὰ ἐγκυκλίως φερόμενα· τοῦτο γὰρ φασὶ 25
 θεοὺς σώμασιν προσῆκειν. καὶ ἔγωγε φαίην ἂν καὶ αὐ|τὸς f. 70 v.
 ἄλλ[οις] μὲν τὸ ὁμαλὲς μόνως, ἄλλοις [δὲ πάλιν τ]ὸ ἀνω-
 μάλως ὁμαλές, ἄλλοις δὲ [τοῖς ἐ]ν γενέσει μόνους τὸ ἀνώ-

2 ante χρόνον l. γίγν . . . inc. 3 cf. Cleom. 30, 8 Vitr.
 IX 1, 15 4 post τὴν l. . ω . . . πν inc. 7 ἑλικάν 8 abundat
 ὥς 15 ἀσυνθέτουσ 19 ἐπ'] ἀπ' 24 usitatum εὐρεσις
 27 inter αλλ et σ 3 vel 4 litt., ergo praeter oi ras. extare vid.
 28 μόνους suspectum (φερομένοις?)

μαλον μό[νος]. μήποτε γὰρ οὐδὲ ἀνωμαλίαν χρὴ λέγειν, ἐφ' ὧν αἱ ἀνταποδόσεις ὁμαλεῖς καὶ τάξιν ἔχουσαι πάντως ἀναγκαίαν.

Ἀλλὰ τοῦτο μὲν παντός ἐστίν συλλογίσασθαι· τὸ δὲ καὶ
 5 τὴν ἀπλανῇ κινεῖν ἐπὶ τὰ ἐπόμενα καὶ μοῖραν μίαν ἐν ἔτε-
 σιν ἀπλέτοις, οὐδὲ τοῦτο δήπου τῷ Πλάτῳ προσῆκεν, σα-
 φῶς λέγοντι τὰς ἐναντίας εἶναι κινήσεις ἐν τῇ ἀπλανεῖ καὶ
 τῇ πλανωμένῃ· καὶ γὰρ ἦν δέον καὶ τῶν ἐναντίων δυνα-
 στευόντων κατὰ τὴν γένεσιν ἐκεῖ προὔπαρχειν τὸ παρὰ-
 10 δειγμα, καὶ τῆς ἐν τοῖς νοητοῖς ταυτότητος καὶ ἐτερότητος
 πρῶτον μετέχειν τὸν οὐρανόν· ἄλλης δὲ οὔσης ἐκεῖ κινή-
 σεως διὰ τῆς κατὰ τόπον μονῆς ἐν ταύτῃ θεωρεῖσθαι τὴν
 ἐναντίωσιν· Μουσῶν δὲ τὸν ὅλον οὐρανὸν συνεχουσῶν συμ-
 φωνίαν εἶναι τῶν ἐναντίων κινήσεων καὶ ὁμολογεῖν τῇ ἐτέρᾳ
 15 τὴν ἐτέραν. ἐπεὶ ὅτι γε καὶ ἡ περὶ τῆς ἀπλανοῦς δόξα ψευδὴς
 ὥς κινουμένης ἐπὶ τὰ αὐτὰ ταῖς πλανωμέναις, δῆλον· ἔδει
 γὰρ εἶπερ μάλιστα περὶ τὸν τοῦ ζῳδιακοῦ κινεῖται πόλον,
 πολλὰ τῶν ἀφανῶν ἄστρον ἐμφανῇ γεγονέναι καὶ τῶν ἐμ-
 φανῶν ἀφανῇ· τούτου δὲ ὄντος ἀδυνάτου μηδὲ τὴν ἀπλανῇ
 20 κινεῖσθαι περὶ τὸν τοῦ ζῳδιακοῦ πόλον· εἰ δὲ περὶ τὸν τοῦ
 παντός πόλον ἐκινεῖτο, τῶν ἐπὶ τοῦ διὰ μέσων ὁρωμένων
 ἔμπροσθεν ἄστρον ἐκβεβηκέναι τινὰ τὸν διὰ μέσων ἔδει
 κύκλον, ὅπερ ἐστὶ καὶ αὐτὸ παντελῶς ψεῦδος· εἰ δὲ τὰς
 f. 71 r. πολυθρουλήτους ἐπανατείνουσιν|το τηρήσεις ὥς μαρτυρούσας
 25 [τῇ ἐπὶ τὰ ἐπόμε]να κινήσει τῆς ἀπλανοῦς, καὶ ἡμ[εῖς τῶν
 Χαλ]δαίων ἔξομεν τηρήσεις λέγειν π[ά]ν[υ] ἐναργῶς] παρα-

5 sc. eundem motum quem stellas errantes | cogitare vide-
 tur de praecessione, quae tamen secundum Hipparchum cen-
 tenis annis per singulas fiebat partes 12 διὰ] ἄλλα: cum ibi
 (in caelo) diversus sit motus, hic (ἐν τῇ γενέσει) diversitas est
 motus et quietis 15 praecessio si esset, neque circa zodiaci
 neque circa mundi polum sidera possent moveri: ergo non est
 praecessio 20 τοῦ διὰ μέσων = zodiaci 24 ἐπανατείνουσιν|
 i post o ins. m³ 26 cf. in Tim. 277^d Plin. VII 193 Sen. qu. nat. III 29

δούσας ἐξ ἀμυνθήτων χρόνων, πο[ῖαι] καὶ ὅλων κοσμικῶν
 περιόδων καὶ ἀπ[οκα]ταστάσεων ἦσαν ἱστορίαι· προσθήσω
 δὲ Χαλδαίους καὶ Αἰγυπτίους. καὶ τί δεῖ Χαλδαίους καὶ
 Αἰγυπτίους λέγειν; ἀλλὰ πρὸ τούτων αἱ τῶν θεῶν φῆμαι
 σαφῶς τὰ αὐτῶν εἰδότων καὶ οἱ χρησμοὶ τὴν τε ἀπλανῆ 5
 κινεῖσθαι φασιν οὕτως, ὥς καὶ ὁ Πλάτωνος λόγος, περιά-
 γουσαν τὸν ὅλον οὐρανὸν ἐπὶ δυσμάς, καὶ πρὸς τούτοις
 ἐπὶ μόνας εἶναι τὰς λοιπὰς περιόδους, ἀλλ' οὐκ ἐπικύκλους
 οὐδὲ ἀνελισσούσας οὐδ' ἄλλον τινὰ τοιοῦτον κύκλων ὄχλον·
 οἷς χορὴ πειθομένους τὰς εἰρημένους ἐπιβολὰς κρατύνειν, 10
 τοῖς μηχανήματα βουλομένοις ἰστάνειν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν
 παραχωρήσαντας ὥς χρεῖας ἔνεκα καὶ ἀνθρωπίνων λογισμῶν
 ταῖς ὑποθέσει ταύταις χρωμένοις· εἰ δ' ὥς πειθόμενοι
 ταῦθ' οὕτως ἔχειν λέγουσιν, οὐχ ἡμεῖς γε προσησόμεθα
 τοὺς λόγους.

15

Ἐπὶ δὲ τῶν κύκλων αὐτοῦ ἄνωθεν ἐφ' ἑκάστου
 βεβηκέναι Σειρῆνα συμπεριφερομένην, φωνὴν μίαν
 ἰεῖσαν, ἓνα τόνον· ἐκ πασῶν δὲ ὁκτὼ οὐσῶν μίαν
 ἁρμονίαν συμφωνεῖν [p. 617^b].

Τίς μὲν ὁ Μοιραῖος ἄτρακτος καὶ ὁποίας ἔχει τῶν σφον- 20
 δύλων διαφοράς, εἴρηται διὰ τῶν ἔμπροσθεν· ἐν δὲ τούτοις
 εἰσάγει λοιπὸν τὰς ἐφεστηκυίας τῇ κινήσει τοῦ ἀτράκτου
 θείας καὶ ἀσωμάτους ὑποστάσεις, καὶ τούτων τὰς Σειρῆνας
 πρῶτας λέγων ἐφ' ἑκάστου κύκλου μίαν βεβηκέναι καὶ συμ- 24
 περιφέρεσθαι τῷ κύκλῳ τῷ | . .²² . . ἐμ . .²⁷ . . ὁ τόνος f. 71 v.
 οὐ[χ ἥκιστα πρέπων τοῖς] μουσικοῖς λόγοις . .¹². [σ]ημαίνει
 τὸν ἓνα φθόγγον καὶ τὸν ἀπλούστατον ἦχον· ἡ μὲν γὰρ
 μία φωνὴ δηλοῖ τὴν ἀμετάβολον τοῦ τῆς ἐνεργείας εἶδους
 εἰς ἄλλο καὶ ἄλλο μέλος ὑπαρξιν, ὥς ἐκάστης Σειρῆνος ἀεὶ

1 ποῖαι] ο inc. 4 cf. de or. chald. 34² 5 αὐτῶν
 7 πρὸς] πρὸ 11 ἰστάνειν suspectum 18 ἰεῖσαν 19 συμφω-
 νεῖν Pl. 20 cf. ad seqq. Macr. in somn. II 3 | ἔχειν
 25 post ἐμ l. π, ergo ἀναπέμπ-? | ante ὁ l. δε

τὴν αὐτὴν λείψης φωνήν· ὁ δὲ εἰς τόνος τὴν ποιὰν φωνήν
 ἐδήλωσεν εἰς ἐνὸς ἀπήχησιν φθόγγου τελοῦσαν· παρὰ γὰρ
 τὴν τάσιν καὶ ὁ φθόγγος καλεῖται τόνος. καὶ τέλος ὁκτῶ
 τῶν κύκλων καὶ τῶν Σειρῶν οὐσῶν μίαν ἁρμονίαν ἐκ
 5 πάντων ἀποτελεῖσθαι φησιν, οἷον τὴν διὰ πασῶν, ἐν ὅροις
 μὲν ὁκτῶ θεωρουμένην, ἑπτὰ δὲ διαστήμασιν, ὥς τῶν Σει-
 ρῶν τὰς ἐνεργείας εἰκάσθαι φθόγγους, ἐξ ὧν ἡ διὰ πασῶν
 ἡ κατακορεστέα τῶν συμφωνιῶν, καὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν
 εἶναι τὰ διαστήματα τῶν φθόγγων, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς νή-
 10 τῆς κάτωθεν καὶ τελευτῶντα εἰς τὴν ὑπάτην ἀνωτάτω οὖ-
 σαν· δεῖ γὰρ τὰ ἀνωτέρω κινεῖσθαι θᾶττον, καὶ δοκῶσιν
 αἱ ἀποκαταστάσεις εἶναι πολυχρονιώτεραι τῷ μείζονα λόγον
 ἔχειν τοὺς κύκλους αὐτοὺς τοῖς μεγέθεσι πρὸς τοὺς κύκλους
 ἢ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας· τοῦτο γὰρ δοκεῖ συμ-
 15 πεφωνῆσθαι παρὰ πᾶσιν.

Τούτων δ' οὖν οὕτως αὐτῷ διατεταγμένων, ὥς εἴρηται,
 τίνας εἶναι δευτέρας τὰς Σειρῶνας ταύτας; τὸ μὲν οὖν δὴ
 λέγειν τὰς Μούσας εἶναι καὶ παρ' ἡμῶν ἡμᾶς προστιθέναι
 τὴν λοιπὴν, ἵνα τὸν τῆς ἐννεάδος συμπληρώσωμεν ἀριθμόν,
 20 οὐκ ἔστιν ἐπομένων ταῖς δῆσεσιν· πρὸς τῷ καὶ τὸ συμπερι-
 f. 72 r. φέρεσθαι τοῖς κύκλοις τὰς Σειρῶνας καταδε[στέρας]
 εἶναι τῶν Μουσῶν . .²⁰ . . α . εἰδ . .²⁰ . . ψυχικῆς σωμα-
 τικ . .¹⁶ . φωναῖς τῶν Μουσῶν εἶν[αι]· διὸ καὶ ἐναρμ[ονίους]
 ἔχειν κινήσεις καὶ τοῖς κύκλοις οἷς ἐ[πιβε]βήκασιν προξε-
 25 νεῖν τὴν ἔρρυθμον κίνη[σιν] πανάληθες. τίνα οὖν οὐσίαν
 καὶ τάξιν ἐχούσας; ὅτι μὲν δὴ πρὸ σωματίων οὐσας ἀναγκαῖον
 καὶ προσεχῶς ἐφεστῶσας τοῖς κύκλοις εἶναι ψυχὰς αὐτάς,
 δῆλον, ἐπεὶ καὶ τὸ συμπεριφέρεσθαι τοῖς κύκλοις κινεῖσθαι

10 ἀνωτάτω m³] κατωτάτω m¹ 11 δεῖ] ἀεὶ 16 αὐτῷ
 exp. m³ 17 τίνα | Σειρῶνας] σ prius post ins. (α m³?), ras. su-
 pra ei, post η ras. (α m³?): fuitne εἰρημένηα? | post ταύτας τὰντάα |
 δὴ ss. 22 post α q aut v | nempe [νοεῖα] ψ. σ. deinde no-
 vum enuntiatum, ut paragraphus im. adposita demonstrat

δήπου μεταβατικῶς αὐτὰς ἀναδιδάσκει. καὶ εἰ μὴ μῦθος ἦν, εἶπεν ἂν ταῖς Σειρήσιν τοὺς κύκλους συμπεριάγεσθαι· νῦν δὲ ὡς φιλοῦσιν οἱ μυθοπλάσται ποιεῖν, ἀνέστρεψε τὴν τάξιν καὶ τοῖς κύκλοις εἶπεν συμπεριφέρεσθαι τὰς Σειρήνας. εἰ δ' οὖν κινουῦνται καὶ αὐταὶ κυκλικῶς κατὰ τὴν ἀσώματον κίνη- 5 σιν, ἀνάγκη δήπου ψυχὰς τινὰς αὐτὰς εἶναι νοερῶς ζώσας· νοῦ γὰρ εἰκὼν ἡ περιφορὰ, καθάπερ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐδίδαξεν [leg. X 897^ο], καὶ ψυχαὶ περιάγονται διὰ νοῦν. εἰ δὲ ταῦτα ἀληθῆ, συνάδει ταῦτα τοῖς ἐν Τιμαίῳ [p. 35^asqq.] περὶ τῶν θείων ψυχῶν πεφιλοσοφημένοις, ὡς ἄρα ἐκ τῶν 10 ἀρμονικῶν ὑφεστήκασιν λόγων· εἰ γὰρ τὴν κίνησιν αὐτῶν ἐναρμόνιον εἶπεν, ἔχοιεν ἂν κατ' οὐσίαν τοὺς λόγους τοὺς ἀρμονικούς, ὡς καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· καὶ εἰ περιφέρονται, καὶ αὐταὶ κύκλοι τινὲς εἰσιν, ὥσπερ φησὶ καὶ ὁ Τίμαιος [p. 36^ο]. καὶ εἰ μίαν φωνὴν ἀφίησιν ἑκάστη καὶ ἓνα τόνον, λογικαὶ 15 πάντως εἰσὶ κατ' οὐσίαν, ἀπλαῖς χρώμεναι καὶ ἀσυνθέτοις ἐνεργείαις καὶ οὐχ οἷαις αἱ ἡμέτεραι, συλλογιζόμεναι, καὶ | [εἰκάς][ς][ους]αὶ ἄλλ[οτε] ἄλλως, ἵνα τὰ ὄντα γινῶσιν· π[ά- 1.72^v. λιν] δὲ εἰ μίαν συμπληροῦσιν ἀρμονίαν, οἷ[ον χορεύουσιν] πᾶσαι περὶ ἓνα κορυφαῖον τὴν [τοῦ ὅλου] κόσμου ψυχὴν. 20 Σειρήνας μὲν οὖν αὐτὰς ἐκάλεσεν, ἵνα ἐνδείξῃται τὴν ἀρμονίαν σωματοειδῆ πάντως οὔσαν, ἣν αὐταὶ τοῖς κύκλοις ἐνδιδόασιν· οὐρανίας δὲ Σειρήνας, ἵνα τῶν γενεσιουργῶν διακρίνῃ ταύτας Σειρήνων, ἃς δὴ καὶ αὐτὸς ἀλλαχοῦ [Phaedr. 259^a] συμβουλεύει κατὰ τὸν Ὀμηρικὸν ἐκεῖνον Ὀδυσσεά 25 παραπλεῖν. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν ἀπὸ δυνάδος ἄρχονται· λέγει γοῦν ὁ ποιητής· φθογγὴν Σειρήνοισιν, ὡς ἂν δυεῖν οὔσαι· αὐταὶ δὲ ἀπὸ μονάδος· ἡ γὰρ τοῦ ἑνὸς κύκλου τοῦ ἐξωτάτου προηγείται τῆς ἐβδομάδος. ὥστε κακείνη τῇ δυνάδι πληθὸς οἰκεῖον ὑπεστρεῶσθαι πάντως εἰκός· καὶ εἰ τῇ οὐρανίᾳ 30

14 αὐταί, corr. Pitra 16 συνθέτοις 18 possis etiam δοξάζουσai 27 nusquam dicit φθογγὴν Σειρήνοισιν, at cf. μ 42. 52. 158. 167. 198

μονάδι εβδομαδικόν, τῇ γενεσιουργῷ δυάδι πάντως δις ἑβδομαδικόν, οὕτω καὶ τῶν θεολόγων πολλαχοῦ τὰς οὐρανίας ζώνας διπλασιαζόντων ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην. εἰσὶ δὲ ἄρα τινὲς καὶ ἐν ᾿Αιδου Σειρήνες, περὶ ὧν αὐτὸς εἶπεν ἐν
 5 Κρατύλῳ [p. 403^d] σαφῶς, ὥς οὐδὲ ἐκείναις ἀπολείπειν τὸν ᾿Αιδην φίλον, θελγομέναις ὑπὸ τῆς τοῦ Πλούτωνος σοφίας. ὥστε τριττὰ γένη κατ' αὐτὸν Σειρήνων· οὐράνια Διός, γενεσιουργὰ Ποσειδῶνος, ὑποχθόνια Πλούτωνος· κοινὸν δὲ πάντων τῶν γενῶν ἁρμονίαν ὑφιστάνειν σωματοειδῇ,
 10 τῶν Μουσῶν τὴν νοερὰν ἁρμονίαν μάλιστα δωρουμένων, διὸ καὶ κρατεῖν λέγονται τῶν Σειρήνων καὶ τοῖς πτεροῖς αὐτῶν στεφανοῦσθαι· καὶ γὰρ ἐκείνας ἀνάγουσιν ἑαυταῖς τε συνάπτουσιν, τὰς ἀναγωγοὺς αὐτῶν δυνάμεις ἐξάπτουσαι
 14 τῆς ἑαυτῶν νοήσεως.

f. 73r. Ἄλλας | δὲ καθημένας πέριξ [δι' ἴσο]υ τ[ρεῖς], ἐν θρόνῳ ἐκάστην, θυγατέρας τῆς Ἀνάγ[κης Μοίρας]· ἕως τοῦ· τὴν δὲ Λάχεσιν ἐν μέρει [ἐκατέρας] ἐκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἐφάπτεσθαι [p. 617^{b-d}].

Μετὰ τὰ[ς Σειρῆ]νας, ἃς εἵπομεν τὰς θείας εἶναι τῶν
 20 ὀκτὼ κύκλ[ων] ψυχάς, ὧν καὶ ἡ οὐσία καὶ ἡ ζωὴ ἑναρμόνιος καὶ ἡ ἐνέργεια νοερὰ κύκλῳ κινουμένων (ἐν γὰρ ἁσώματοις ἡ κύκλῳ κίνησις νοερὰν ἐμφαίνει πάντως ἐνέργειαν) ἡ τῶν Μοιρῶν παραδέδοται τριάς ὑπὲρ τὰς Σειρῆνας, ἄνωθεν ἐποχουμένη ταύταις τε καὶ ταῖς ὅλαις περιόδοις,
 25 ἅπτομένη τε αὐτῶν καὶ οὐχ ἅπτομένη (τοῦτο γὰρ τὸ διαλείπειν), οἶον ὑπερκόσμιός τε ἅμα καὶ ἐγκόσμιος οὖσα· τὸ μὲν γὰρ ἅπτεσθαι κοινωνίαν δηλοῖ πρὸς τὰς περιφοράς, τὸ δ' αὖ μὴ ἅπτεσθαι χωριστὴν ζωὴν ἀπὸ τούτων ἀσύναπτον πρὸς αὐτάς. καὶ ὁρᾷς πῶς καὶ τῆς Ἀνάγκης ὑφεῖνται τῆς
 30 ἑαυτῶν μητρὸς αἱ Μοῖραι καὶ τῶν Σειρήνων ὑπερκάθηνται·

2 cf. de or. chald. 22³ 11 cf. Preller-Robert I 615

12 αὐτῶν] οὕτως 21 de Parcís et Ananke cf. theol. Plat. 406 sqq. 22 πάντων

θρόνοι μὲν γὰρ ἀποδέδονται παρὰ τοῦ μύθου καὶ αὐταῖς,
 ὥσπερ τῇ Ἀνάγκῃ· καὶ γὰρ τοῦ τῆς Ἀνάγκης θρόνου
 μεμνήσεται διὰ τῶν ἐπομένων· καὶ καθῆσθαι λέγονται κα-
 θάπερ ἡ μήτηρ, ἀλλ' οὐ συμπεριφέρεσθαι τοῖς κύκλοις,
 ὥσπερ αἱ Σειρῆνες. ἀλλ' ἡ μὲν οὐκ ἐφάπτεται τοῦ ἀτράκτου 5
 ταῖς χερσίν, ἀλλ' ἔγκειται τοῖς γόνασιν αὐτῆς ὡς ἡδρασμένος
 ἐν αὐτῇ μονίμως, αἱ δὲ χρῶνται ταῖς χερσίν καὶ κινουῦσι
 διὰ τούτων, ὡς ἂν προσεχέστεραι τοῖς κινουμένοις· καὶ αὐ-
 ται μὲν ἔξω τῶν κύκλων οὔσαι καὶ ἡδρασμένοι κινουῦσιν·
 αἱ δὲ Σειρῆνες ἐπιβεβηκυῖαι τῶν κύκλων καὶ συμπεριφερό- 10
 μεναι αὐτοῖς· ὥστε τῶν Μοιρῶν καὶ ταύτας κινου[σῶν] f. 73 v.
 .⁸⁵. . [ἐ]ντὸς περιφορὰς γὰρ κινουῦσιν· ἡ δὲ
 ἐκ τῶν περι[φορῶν] εἰς τὰ ἐπ' εὐθείας κινούμενα· ταῦτα
 γὰρ πάντα δουλεύει ταῖς ἐκείνων περιόδοις. καὶ οὕτως ὁ
 κόσμος ἅπας ἐστὶν Μοιραῖος, τῶν μὲν ἀκυροτέρων κινήσεων 15
 εἰς τὰς κυριωτέρας ἀνηρτημένων, τούτων δὲ εἰς τὰς Μοίρας·
 τῶν δὲ Μοιρῶν κατὰ τὴν βούλησιν τῆς μητρὸς κινουσῶν,
 καὶ ὅσον ἐκείνῃ τῷ εἶναι, τοσοῦτον τῷ ἐνεργεῖν τούτων εἰς
 τὸ πᾶν παρεχουσῶν. ἀλλ' ὅτι μὲν αἱ Μοῖραι διὰ τῶν πε-
 ριόδων τούτων πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ κατευθύνουσι, δῆλον, 20
 ἐκάστοις ἀπομερίζουσαι τὸ προσῆκον, καὶ ψυχαῖς καὶ ζώοις
 καὶ φυτοῖς, καὶ ἐπικλώθουσαι τὴν ὀφειλομένην μοῖραν. διὸ
 καὶ τὰς περιόδους ἀτράκτω καὶ σφονδύλοις προσείκασεν,
 ἐπεὶ καὶ ταῖς ἱεροποιῖαις συνθήματα ταῦτα τῶν Μοιρῶν
 εἰώθασιν παραλαμβάνειν, ἡλακάτας ἀτράκτους νήματα· διὰ 25
 γὰρ τούτων δηλοῦται τὸν ἄνωθεν εἰρμόν μέχρι τῶν τελευ-
 ταίων διήκειν, τῆς μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ καλουμένης ἡλακά-
 της τὴν ἐν ταῖς Μοίραις περιεχομένην αἰτίαν δηλούσης, ἥς
 εἰς τὸ πᾶν ἐντιθέασιν ἀπ' ἐκείνης ζωῆς· τοῦ δὲ ἀτράκτου
 τοῦ ἀπ' ἐκείνης τὸ νῆμα δεχομένου τὴν εἰς τὸ πᾶν ἐνδε- 30

δομένην· τοῦ δὲ νήματος τὸν εἰρμόν τῆς τε μενούσης καὶ
 τῆς προελθούσης. οὐ γὰρ δεῖ νομίζειν, ὅτι τάττουσαι τὰ
 πάντα καὶ κινουῦσαι χωρὶς τοῦ ζωὴν ἐνδιδόναι κινουῦσιν·
 οὐδὲ γὰρ οἱ τὰ τῇδε ἀγάλματα ἐλλάμποντες ἄνευ ζωῆς
 5 ἐλλάμπουσιν· ἀλλὰ τῆς ζωῆς ιδιότης ἄλλη ἄλλης, καὶ ὥς
 f. 74r. μὲν ζωὴ | κ δ . . .²⁵. εἴται . . δ . .²⁵. Μοῦσαι
 μὲν ἐναρμόνιον προξενο[ῦσι, Μοῖ]ραι δὲ εἰρόμενον εἶδος τῶ
 κόσμῳ καὶ [ἄλλος] ἄλλο τι τῶν θεῶν.

Τίς δέ ποτε ἄρα τάξις Μοιρῶν καὶ τίνα τὰ ἀπὸ τῆς
 10 θεομυθίας αὐταῖς ἀποδοθέντα σύμβολα, οἱ θρόνοι τὰ στέμ-
 ματα ἢ λευκὴ ἐσθῆς ἢ ὑμνωδία αἱ χεῖρες; ἕκαστα γὰρ τού-
 των δεῖται νοερῶν ἐπιστάσεων. καὶ ὅλως πρὸ τούτων, πῶς
 ἐώρα καθημένους καὶ σχήματα ἐχούσας αὐτάς καὶ ἤκουεν
 ὑμνουσῶν; καὶ τί τὸ τὴν μὲν ἄλλα ὑμνεῖν, τὴν δὲ ἄλλα,
 15 καὶ μεμερίσθαι τὰς ὑμνήσεις τοῖς τοῦ χρόνου μορίοις; τί
 γὰρ πρὸς ἐκείνας χρόνος; εἰ μὲν γὰρ ἦσαν ψυχαί, τὰχ' ἂν
 καὶ χρόνος αὐταῖς διέφερεν· καίτοι καὶ εἰ τοῦτο ἀληθές,
 ἢ κατὰ μέρη τοῦ χρόνου διαίρεσις δεῖται λόγου τινός. —
 Τὸ μὲν τοίνυν τὰ ἀσώματα σωματοειδῇ θεωρεῖν καὶ τὰ ἔξω
 20 τόπου παντὸς ὥς ἐν τόπῳ τινὶ ὄντα καὶ διαστήματι καὶ
 τῶν ἔξω κινήσεως διὰ κινήσεως ἀντιλαμβάνεσθαι θαυμαστὸν
 οὐδέν· πάλαι καὶ τῶν θεουργῶν ἡμᾶς διδασκάντων, ὅτι
 τὰς ἀντοφανείας τῶν θεῶν μεμορφωμένας τῶν ἀμορφῶτων
 καὶ ἐσχηματισμένας τῶν ἀσχηματίστων ἀνάγκη γίνεσθαι, τῆς
 25 ψυχῆς καὶ τὰ ἀτρεμῇ καὶ τὰ ἀπλᾶ φάσματα τῶν θεῶν
 κατὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν ὑποδεχομένης μεριστῶς καὶ μετὰ
 φαντασίας σχῆμα καὶ μορφὴν συναγωγῆς τοῖς θεάμασιν.
 πᾶσα γὰρ μέθεξις τὴν τε τοῦ μετεχομένου καὶ τὴν τοῦ

4 cf. pap. Leid. V I 30 (ed. Dieterich 1888) 5 τῆς] σ ir.
 m³, deinde ras. a m¹ | ζωῆς] σ ir. m³ | ιδιότης — ζωὴ im. m³

6 ante εἴται μ aut ν aut ρ | l. post δ . . οὐ . αν (διδουσαν?)
 ἐντοισ 9 l. post τάξις . . ξει (aut ζει), an ἀξία? 19 cf. I 39,
 1 sqq. 21 ἀντελαμβάνε[σθαι] 25 cf. Phaedr. 250^c 27 an
 συνεισαγωγῆς? cf. p. 92, 19 f. 83^v

μετέχοντος ιδέαν διασώζει, μέση πως οὖσα τούτων ἀμφο-
 τέρων· καὶ οὔτε τὴν τοῦ μετεχομένου μόνον, οὐ γὰρ |
 ἂν ἐδίδου τι] τῷ μετέχοντι· οὔτε τὴν τοῦ με[τέχοντος, f. 74v.
 οὐ γὰρ [ἂν ἐξ]ήρητο τοῦ μετεχομέ[νου. ὄντων] οὖν θείων
 τῶν μετεχομένων ἐ[χει τὰ πα]ρ' αὐτῶν προτεινόμενα φάσ- 5
 μα[τα] τὸ φωτοειδὲς τὸ ἄχραντον τὸ ἀχρόνως παρὸν τὸ ζωτι-
 κόν, πᾶν εἴ τι τοιοῦτον, τῶν δὲ μετεχόντων τὸ διαστατὸν
 τὸ μεμορφωμένον τὸ ἐσχηματισμένον· ταῦτα καὶ τῶν θεῶν
 εἰπόντων πρὸς τοὺς θεουργοὺς· ἁσωμάτων γὰρ ὄντων, φα-
 σίν, ἡμῶν

10

σώματα τοῖς αὐτόπτοις φάσμασιν ὑμῶν
 εἶνεκεν ἐνδέδεται·

διὰ γὰρ τοὺς μετέχοντας σωματοειδῇ φαντάζεται τὰ ἁσώ-
 ματα ἐν τῷ αἰθέρι φαινόμενα διαστατῶς. εἰ οὖν τοῖς θε-
 ουργοῖς τοῦτον αὐτοπτεῖται τὸν τρόπον τὰ θεῖα, θαυμαζέτω 15
 μηδεὶς, εἰ καὶ ὁ τῶν θεαμάτων τούτων ἄγγελος, ὡς ψυχὴν
 εἰκὸς ἦν μερικὴν φαντασίᾳ χρωμένην καὶ ἔτι σώματος ἔν-
 νοιαν ἔχουσαν, οὕτω τῶν ἁσωμάτων ἐφήπτετο καὶ ἑώρα ἐν
 τῷ αἰθερίῳ σώματι τὰς τῶν ἁσωμάτων ὑπάρξεις σωματικῶς,
 καὶ ἀντὶ μὲν τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ αὐτοῦ χιτῶνας λευ- 20
 κοὺς καὶ λευχείμονας τὰς Μοίρας· ἀντὶ δὲ τῆς σταθεραῖς
 καὶ μονίμου καταστάσεως καθημέναις· ἀντὶ δὲ τῆς διωρισ-
 μένης ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν ιδιότητος μεριστὰς καὶ τοπικὰς
 περιγραφάς· συνθήματα γὰρ τὰ ἐμφανῆ τῶν ἀφανῶν ἐστὶν
 δυνάμειον, τῶν ἀμορφώτων τὰ ἐν μορφαῖς ὁρώμενα διαστα- 25
 ταῖς. ταῦτα μὲν οὖν, ὅπερ ἔφη, διὰ τῶν ἱερατικῶν ἔργων
 γνώριμα τοῖς μὴ παντάπασιν ἐκείνων ἀνηκόοις· ἐπεὶ καὶ τὸ
 φωνῆς ἀκούειν ἐμμελοῦς καὶ ὕμνων γέ τινων | σύνηθες f. 75r.
 τοῖς . . .²⁰. [ἁσώ]μάτων . . .²⁰. [αὐτο]φάνειαν, οὔτε φωνῇ [καὶ
 σωματικοῖς ὁρ]γάνοις οὔτε πληγαῖς καὶ [ἥχοις δρών]των, 30

7 εἴ τι] cf. Wendland Philol. N. S. XI 269 Porph. 108, 6 N.

11 cf. de or. chald. 56 26 οὖν exp. m³ uv. | supra διὰ
 88. καὶ m³ fort. recte 29 vestigia litt. ἁσω

ἀλλ' ἄσωμάτως ἐνεργούντων· τῇ[ς] ἐν ἐκείνοις ἀπαθοῦς
 ἐνεργείας ἐν τῷ μετέχοντι κατὰ τὴν ἐκείνων βούλησιν παθη-
 [τι]κὴν ὑφιστάσης κίνησιν· ἐπεὶ καὶ τῆς ψυχῆς αἰδουμένης
 ἢ φοβουμένης ὠχρότης ἢ ἔρευθος ἐν τῷ σώματι συμβαίνει,
 5 μὴ ὄντος ἐν ἐκείνῃ θατέρου τούτων, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐν ἐκείνῃ
 κινήσεως τῆς ἀχρωμάτου περὶ τὸ σῶμα τῆς κατὰ τὸ χρῶμα
 διαθέσεως ὑφισταμένης. Μὴ οὖν οἰέσθω τις ἀδύνατον
 εἶναι τῶν Μοιρῶν ὑμνουσῶν νοερῶς εἰς αἰσθησιν ἐκπίπτειν
 τὰς νοήσεις αὐτῶν παρὰ τοῖς ἀμφὶ τὸν Ἥρα καὶ ἦχον ἀπο-
 10 τελεῖσθαι τὴν ἄνευ ἦχου κίνησιν καὶ διὰ πληγῆς ἐνεικονί-
 ζεσθαι τὴν ἀπληκτον ζωὴν καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ νοῦν συναι-
 σθήσεως ἐκφοιτᾶν εἰς τὴν δι' ἀκοῆς ἀντίληψιν. οἷον γὰρ
 τὸ γνωστόν, τοιαύτη καὶ ἡ γνῶσις· εἰ μὲν νοητόν, νόησις·
 εἰ δ' ἀκουστόν, ἄκουσις· τοῦ δὲ νοητοῦ γεγονότος δι' ἐμ-
 15 φάσεως ἀκουστοῦ καὶ ἡ νόησις ἄκουσις γέγονεν καὶ ἤκουεν
 ὧν ἐνόει πρότερον. ἀλλὰ τοῦτο μὲν φανερόν, ὅπερ εἵπομεν,
 καὶ ἀπὸ τῆς παρ' ἡμῖν ἱερατικῆς· καὶ προσθετέον ὥς ἄλλον
 μὲν τρόπον ἄγγελοι θεῶν ἐπήκοοι γίνονται, δαίμονες δὲ
 ἄλλον, ψυχαὶ δὲ ἀνθρώπων ἄλλον· οἱ μὲν νοερῶς τῶν νοε-
 20 ρῶν, οἱ δὲ λογικῶς, οἱ δὲ καὶ αἰσθητικῶς, ἕκαστοι δὲ κατὰ
 τὰ μέτρα τῆς ἑαυτῶν ἐπιτηδειότητος ὑποδεχόμενοι τὴν τῶν
 θεῶν γνῶσιν καὶ ἐνέργειαν εἰς ἑαυτοὺς προϊοῦσαν. καὶ |
 f. 75 v. . . 85. . . εἴ τιαν τῆς συνθέ[σεως ἐν ταῖ]ς διανοήσεσι καθα-
 ρεύσωμεν· [τότε] ἀμορφώτως αὐτῶν ἕξομεν συναίσθησιν
 25 [πα]ρόντων, ὅταν φαντασίαν ἀποσκευασώμεθα· τότε τὰ φθέ-
 γματα αὐτῶν διὰ νοῦ γνωσόμεθα μόνως, ὅταν σιγήσωμεν
 πάσαις ἡμῶν ταῖς σωματικαῖς αἰσθήσεσιν.

Τούτων δ' οὖν ὑπεμνησμένων τί χορὴ λέγειν πρῶτον
 περὶ τῆς τῶν Μοιρῶν τάξεως, ἴδωμεν· τίς πρώτη τούτων
 30 ἐστίν, τίς δὲ τρίτη, τίς δὲ μέσην ἔχουσα δύναμιν; οἱ μὲν

7 δυνατὸν 9 ἥραν 10 τὴν Pitra] τῆς 19 ἄλλων ante οἱ,
 corr. Pitra 23 ante σ l. ρω 26 μόνως an μόνος inc.

γὰρ τῶν πρὸ ἡμῶν τὴν Λάχεσιν τρίτην ἔθεντο καὶ φασὶν
ὡς ὑφειμένην ἑκατέρᾳ χρῆσθαι ταῖν χειροῖν, καὶ τὰ παρα-
δείγματα τῶν κλήρων ἀπὸ ταύτης ὡς ὑφειμένης λαμβάνειν
τὸν προφήτην, πασῶν ὄντα καταδεέστερον, ἀπὸ τῆς ἑαυτῷ
προσεχοῦς. οἱ δὲ μέσῃ αὐτὴν τάττουσιν ἀμφοτέρων καὶ 5
ὡς συνεφαπτομένην ταῖς ἄκραις οὕτως ἐνεργεῖν, μετὰ μὲν
Κλωθοῦς τῇ δεξιᾷ, μετὰ δὲ Ἀτρόπου τῇ ἀριστερᾷ· διὸ καὶ
ἐκείνων ἑκατέραν χρόνον διαλείπειν, οἷον χώραν τῇ μέσῃ
παρεχομένης, καὶ διὰ τοῦτο ταύτην ἔχειν παραδείγματα τῶν
κλήρων ὡς ἐν ἑαυτῇ διὰ τὴν μεσότητα τὴν τριάδα τὴν 10
Μοιραίαν δεικνύουσας, καὶ ὡς τῇ μεσότητι τῶν ψυχῶν
προσῆκουσας. οἱ δὲ δὴ τρίτοι πρεσβυτέραν ἀμφοῖν ὑπώ-
πτειψαν εἶναι τὴν Λάχεσιν καὶ οὕτως ἀμφοτέραις κινεῖν
τὸν ἄτρακτον, ὡς καὶ τὸ ἀπλανὲς ἐπιστρέφουσας καὶ τὸ
πλανώμενον καὶ ἀπλῶς ὅλον τὸν οὐρανόν· καὶ τὰ παρα- 15
δείγματα τῶν | κ[λήρων] . ³⁵. δ . ²². μετὰ δὲ τὴν αἴρε- f. 76 r.
σιν τὰ . ¹⁰. [τὴν δευ]τέραν καὶ διὰ τοῦτο καλεῖσθαι [Κλω-
θῶ] νωσαν καὶ αὐτὴν ἐμπεδοῦν τὴν Ἀτροπ[ον, τόν]
τε βλον λέγω καὶ τὰ ἐπιεκλωσμένα, καὶ [διὰ] τοῦτο Ἀτρο-
πον ὀνομάζεσθαι. — Τούτων δὲ διαφορομένων ἡμεῖς τῷ 20
Πλάτῳι χρῶμεθα κριτῇ λέγοντι μὲν ἐν Νόμοις ἐν τῷ
δωδεκάτῳ [p. 960^c] σαφέστατα, ὡς ἄρα πρώτην μὲν Λά-
χεσιν ὑπολαμβάνειν δεῖ, Κλωθῶ δὲ δευτέραν, Ἀτροπον δὲ
τρίτην ἀμετάστροφά τὰ κλωσθέντα ἀποτελοῦσας· λέγοντι δὲ
καὶ ἐν τούτοις, ὡς ἄρα ὁ λαχὼν ἐκάστην ψυχὴν δαίμων 25
ἄγει πρῶτον μὲν ὑπὸ τὴν Λάχεσιν καὶ τὴν ἐκείνης ἐπι-
στροφὴν, δεύτερον δὲ ὑπὸ τὴν τῆς Κλωθοῦς, τρίτον δὲ ὑπὸ
<τὴν> τῆς Ἀτρόπου· κακείθεν ἐπὶ τὸ πεδῖον ἔρχονται πᾶσαι
τῆς Λήθης καὶ τὸν Ἀμέλητα ποταμόν. εἰ οὖν ἡ κάθοδος
ἄνωθεν, δῆλον ὡς ἡ Λάχεσις πρεσβυτάτη πασῶν ἐστίν καὶ 30

2 χειροῖν] ει ex?

16 possis τὰ[s] ζωὰς κυροῦν]

18 νωσαν ob acc. omisum suspectum 26 ἐκείνην 28 add.
Pitra | ἐπὶ] ὑπὸ

οὕτως ἑκατέρω κινεῖ ταῖν χειροῖν, ὥς καὶ τὴν ἐπὶ δεξιὰ καὶ τὴν ἐπ' ἀριστερὰ κινουῖσα τοῦ ἀτράκτου περιφορὰν.

Τούτου δὲ ἡμῖν ἀπ' αὐτῶν δειχθέντος τῶν Πλατωνικῶν δῆσεων τὰ ἐπόμενα τούτοις σύμβολα διασκεψώμεθα. τὸ μὲν
 5 οὖν θυγατέρας λέγεσθαι τὰς Μοίρας τῆς Ἀνάγκης δέικνυσιν τὸ μὲν ἐνοειδὲς κράτος τῇ Ἀνάγκῃ προσῆκον ὥς πάντα συνεχούσῃ κατὰ μίαν αἰτίαν, ἣν ἀποδορᾶναι τῶν ἐγκοσμίων οὐδενὶ θεμιτόν, οὐ τῶν οὐρανίων, οὐ τῶν ὑπὸ σελήνῃν,
 9 οὐ τῶν ὀλικῶν, οὐ τῶν μερικῶν· μία γὰρ ἔστιν αὕτη πάν-
 1. 76 v. των φρουρὰ τῶν τοῦ | .¹⁴. [τὰς] δὲ Μοίρας κατα[τάσσει ὑπὸ τὴν ταύτης βα]σιλειαν, ὡ[ς] ἐκείνην [τῶν δόσεων τῶν Μοιρ]αίων καὶ τῶν ἐπικλωθο[μένων καὶ] τῆς πάντων ἀναγκαίας ἀκολου[θία]ς εἶναι δεσπότην. τὰς δὲ Μοίρας ἄλλην [ἄ]λλο τι δορᾶν μερισάμενας τὰ ἔργα τῆς μονάδος·
 15 καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι θυγατέρας, ὥς τὴν τε πρόοδον καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐνεργείας ἀπ' ἐκείνης διακληρωσαμένας· ἐν γὰρ τοῖς θεοῖς τὰ αἷτια καὶ τὰ αἰτιατὰ τούτοις διαφέρει, τῷ ἡνωμένῳ καὶ πεπληθυσμένῳ, τῷ ὀλι-
 20 τοῖς διοικουμένοις. κἀνταῦθα τοίνυν προηγεῖται μὲν ἡ μονὰς καὶ ἐξήρηται πάντῃ τῶν ἐγκοσμίων καὶ ἔστιν ὅλη καὶ μία, ταύτης δὲ ἡ τριάς ἀνῆπται, μεριζομένη περὶ τὴν τοῦ ἀτράκτου περιφορὰν καὶ προάγουσα εἰς ἐμφανὲς τὴν τῆς μονάδος πρόνοιαν. ὅθεν καὶ Μοῖραι τὴν φήμην ἔσχον αὖ-
 25 ται καλεῖσθαι, οὐ μόνον ὥς μερίζουσαι τὰ ὀφειλόμενα τοῖς γιγνομένοις πᾶσιν, ἀλλὰ καὶ ὥς μερισάμεναι τὴν τῆς μητρὸς ἡνωμένην ποίησιν· ἐκείνη δὲ Ἀνάγκη, ὥς κρατοῦσα πάντων ἀραρότως καὶ ἀναποδράστως, ὣν αὐτὰι διηρημένως. τῶν μὲν γὰρ ἕξω γενέσθαι δυνατόν κατὰ τινα ἐνέργειαν,
 30 οἷον τῆς Λαχέσεως κατὰ τὴν πρὸ τοῦ κλήρου ζωὴν· πρῶτος

1 χειροῖν] ι post ε ir. 10 possis [κόσμον μερῶν]
 13 δεσπότην] ι ex η 27 ἡνωμένην] γινομένην

γὰρ ἡμᾶς ὁ κληρὸς ὑποτάττει τῇ Λαχέσει καὶ τὸ λαχεῖν οἷόν ποτε κληρὸν· τῆς δὲ Ἀνάγκης κατ' οὐδεμίαν· διὸ κυρίως Ἀνάγκη πάντα περιλαβοῦσα τοῖς ἐαυτῆς ἀκλινέσιν ὄροις.

Τὸ δὲ δὴ λευχείμονας λέγεσθαι πάντως παρίστησιν, 4
 [ὅτι καὶ νοερὰν εἰλήχα[σι ζωήν·] καὶ τοῦ θείου φωτ[ὸς
 μὲν ἢ ἐνάργεια καὶ ἢ ὕψις] ἢ αὐτοφανῆς σύνθη[μα, τῆς
 δὲ ἐν οὐρανῷ] ζωῆς τὸ φωτεινὸν καὶ διανυγὲς οἰκείως ἔ]χον
 τοῖς οὐρανίοις, ὥσπερ τὸ μέλαν τοῖς [χθονί]οις· τῆς γὰρ
 λαμπρότητος τῆς ἐν τῷ φωτὶ συγγενὲς τὸ λευκόν. ὅτι δὲ 10
 τὰς ἐσθῆτας οἱ μῦθοι σύμβολα παραλαμβάνειν εἰώθασιν
 τῶν ἀσωμάτων ζώων, ὅστις παρηκολούθηκεν ταῖς θεομυθίαις,
 πάντως που γινώσκει· καὶ γὰρ αἱ ζῶαι τὰς τῶν θεῶν
 ὑπάρξεις ἀποκρύπτουσιν προβεβλημέναι καὶ αἱ ἐσθῆτες τὰ
 σώματα· καὶ ὥς αὗται περιέχουσιν ἐν ἀφανεῖ τὸ χρώμενον, 15
 οὕτω καὶ ἐκεῖναι τὰς θείας ἐνώσεις. ἐπεὶ δὲ αἱ ὑπάρξεις
 ἄλλων ἄλλαι, καὶ τὰς ἐσθῆτας τῶν μὲν λευκάς, τῶν δὲ με-
 λαίνας, τῶν δὲ χρυσᾶς, τῶν δὲ τοιαύτας ἄλλας παραλαμβά-
 νουσιν, καὶ πάντα ἀπλῶς τὸν ἕξωθεν κόσμον ταῖς ἔνδον
 καὶ ἐγκρυφίοις δυνάμεσιν ἐοικότα κατὰ σχήματα καὶ χρώ- 20
 ματα περιβάλλουσιν αὐτοῖς. ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς διὰ
 ταῦτα τοῖς ἀγάλμασιν ἄλλοις ἄλλα περιέκειτο συνθήματα,
 τῶν κρειττόνων συνάδοντα τοῖς ἀγάλμασιν· καὶ οἱ τῶν
 θεῶν ἱεροὶ καὶ οἱ κλήτορες καὶ οἱ δοχεῖς πολυειδέσιν ἐχρῶντο
 χιτῶσιν καὶ καταζώσεσιν, μιμούμενοι τὰς θείας ζωάς, εἰς 25
 αὖς ἀνῆγον τὴν ἐαυτῶν πραγματείαν. προσήκει τοίνυν καὶ
 ταῖς Μοῖραις τὸ φανὸν ὥς τὰς οὐρανίας ζωάς προβεβλη-
 μέναις, δι' ὧν κινουῦσι τὸν οὐρανόν· καὶ γὰρ τὸ ἀμιγὲς
 καὶ καθαρὸν αὐταῖς οἰκεῖον· διὸ καὶ νηφάλια σπένδειν

8 οἰκείως ἔχον] 1. ὁ . . . ον . η (inc.) . |χον 15 αὗται] αὐτὰ
 20 ἐγκρυφίαις 23 aberravit librarius, ιδιώμασιν aut sim.
 scripsit Proclus 24 δοχεῖς] cf. Porphy. de or. philos. 160
 ed. Wolff

1. 77 γ. Θεμιτὸν Μοίραις καὶ πᾶν τὸ χθόνιον | .²⁵. μαί[ς]
 αὐ .¹⁵.

[Τὸ δὲ στέμμα]τα ἐπὶ τῶν [κεφαλῶν αὐτὰς ἔ]χειν
 τῷ θεῷ φωτὶ καὶ [νοητῷ περιλά]μπεσθαι δηλοῖ τὰς ἀκροτάτας
 5 αὐτῶν ὑπάρξεις· οὐ γὰρ ἀπὸ φυτῶν τὸ στέμ[μα] γίνεσθαι
 φασιν, ἀλλ' ἀπὸ ἐρίων. καὶ ἔστι καὶ τοῦτο πρόπον ταῖς
 ἱερατικαῖς ζωαῖς· στρόφια γὰρ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς τῶν
 ἄλλων ὑψηλοτέρας ἱερωσύνας φέρουσιν ἔχειν προστέτακτο
 καὶ μέγα ἦν τὸ στροφίου κύριον εἶναι· τοῦτο δὴ οὖν ἀπο-
 10 τυποῦται τὰ στέμματα τὰ Μοιραῖα, συμβολικῶς περικείμενα
 ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν. αἱ μὲν γε κεφαλαὶ τῶν θειοτάτων
 εἰκόνες εἰσὶν καὶ ὑψηλοτάτων ἐν αὐταῖς δυνάμεων, ἐπεὶ
 καὶ ἐφ' ἡμῶν τοῦ θειοτάτου τῆς ψυχῆς εἰσιν οἰκήσεις.
 Τὰ δὲ στέμματα ζωὴν θεῖαν καὶ γόνιμον ἐνδείκνυνται, συν-
 15 ἀπτουσιν αὐτῶν τὰς ἀκρότητας ταῖς ὑπερέταις αἰτίαις, ὥς
 τὰς ἱερατικὰς ζωὰς τοῖς θεοῖς οἷς καθιέρωτο τὰ στρόφια
 συνάπτειν ἐπεπίστευτο. καὶ ὁρᾷς ὅπως ὁ τῆς κεφαλῆς κόσμος
 τοῦ περὶ τὸ ἄλλο πᾶν σῶμα ὥς αἷτιος προϋπάρχων ἀνα-
 φαίνεται· τῆς γὰρ ἐσθῆτος τὸ ἔριον οἶον αἷτιόν ἐστιν, ὥστε
 20 εἰ καὶ ἐκάτερον ζωῆς σύμβολον, ἀλλὰ τὸ μὲν θειοτέρας καὶ
 αἰτιωτέρας, τὸ δὲ καταδεεστέρας καὶ ἀπ' ἐκείνης ἀπορροεύ-
 σης. — Καὶ μὴν καὶ τὸ ἐπὶ θρόνων καθῆσθαι πέριξ
 καὶ δι' ἴσου πᾶσαν αὐτῶν ἀναφαίνει τὴν τάξιν αἰὶ ὡσαύ-
 τως ἔχουσιν καὶ περιέχουσιν πανταχόθεν τὸν ὅλον οὐρανὸν
 25 καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλας αὐτῶν ἀξίαν καθ' ἓνα λόγον ἐστῶσαν
 διαφυλάττουσαν. τὸ μὲν γὰρ δι' ἴσου θαυμαστῶς ἐνεδεί-
 1. 78 γ. ξατο πῶς ἔχουσι πρ[ὸς ἀ]λλή[λας] .²⁰. ἦν .²⁴. . [ἀπὸ
 τῆς αὐ]τῆς προελθοῦσαι μον[άδος] .¹⁰. . ἀλλήλαις, καὶ
 οὐχ ὥς τὰ αἶ' .¹². μόνον ὑπεροχὴ καὶ ὕφεσις ἐστὶν ἐν αὐ-

11 γε] ne malis γάρ, cf. Xen. conv. 1, 9 exc. Menon. 9, 22
 Menand. rhet. 37, 5 Burs. Philostr. vit. Ap. IV 38, 3 14 an
 τὰ δὴ? 16 fort. καθιέρωντο (sc. αἱ ζωαί) 21 ἀπορροεύσῃς
 28 μονάδος: 1. μορ | pergīt fere ισάζουσιν 29 αἶ si recte
 legi, de αἷτια cogites; post μόνον comma

ταῖς. καὶ τοῦτο σημαίνει τὸ δι' ἴσου πάσας τῶν ἄλλων
 διεστάναι, καὶ τὴν Λάχεσιν τῆς Κλωθοῦς καὶ τῆς Ἀτρόπου
 ταύτην καὶ τὴν Ἀτροπον τῆς Λαχέσεως, οἷον ἐν ἰσοπλεύρῳ
 τριγώνῳ τεταγμένας. τοῦτο δὲ ὕπερ εἴπομεν τὴν σύνταξιν
 αὐτῶν σημαίνει τὴν ὥς ἀπὸ μιᾶς αἰτίας πάσας ὑποστάσας 5
 κατὰ μίαν ἰσότητα συντάττουσαν. τὸ δὲ δὴ πέριξ τὴν
 ἔξωθεν περικαλύπτουσιν τὸν ἄτρακτον ζωὴν· περιέχουσι γὰρ
 ὅλον ἐν ἑαυταῖς καὶ οἷον περικάθηνται τῷ σφονδύλῳ παν-
 ταχόθεν· οἷον εἰ νοήσεας ἐπὶ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τρί-
 γωνον ἐκ περιφερειῶν ἴσων καὶ κατὰ τὰς γωνίας ἰδρυμένας 10
 ἐπὶ θρόνων τὰς Μοίρας. οὕτω γὰρ καὶ δι' ἴσου καὶ πέριξ
 ταύτας νοήσεις ἐφιδρυμένας τῷ παντί, καὶ ἅμα μὲν ἀλλή-
 λαις ὁμοταγεῖς, ἅμα δὲ τῷ οὐρανῷ περιβαλλούσας τὴν ἑαυ-
 τῶν φυλακὴν. Τοὺς δὲ δὴ θρόνους, ἐφ' ὧν αὐτοπτικῶς
 αὐτὰς ἐκεῖνος ἑώρα καθημένας, τίνας ἂν φαῖμεν ἢ δυνά- 15
 μεις εἶναι αὐτὰς ὑποδεχομένας αὐτῶν τὴν μόνιμον καὶ στα-
 θεράν ἰδρυσιν; ἐπειδὴ γὰρ καὶ μένουσιν οἱ θεοὶ ἐν αὐτοῖς
 καὶ προΐασι διὰ πάντων καὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰ πρὸ
 αὐτῶν, καὶ οὕτε τὸ μένειν χαλῶσιν διὰ τὸ προϊέναι καθάπερ
 αἱ ψυχαί (ταύταις γὰρ ἢ εἰς τὸ κάτω πρόοδος ἀποφοιτώσαις 20
 μὲν τῶν αἰτίων, ἐξισταμέναις δὲ γίνεται ἑαυτῶν) οὐ[τε 1.78 v.
 τὸ] προϊέναι [ἐπέ]χουσιν διὰ τὸ μένειν (. .²⁰. ἐν τῷ κατὰ
 φύ[σιν] π . . . α κινητά ἐστιν), ἀλλ' ἅμα τὸ [συν]-
 αμφοτέρων ἐστιν παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ ἐπιστρέφεσθαι μετὰ
 τούτων, τὰς μὲν ζωὰς ἀπάσας τὰς τὴν μονὴν αὐτῶν ὑπο- 25
 δεξαμένας θρόνοις εἰκάζουσιν, τὰς δὲ ταῖς προόδοις ὑπηρε-
 τούσας ἢ ἐπιστροφαῖς ὀχήμασιν τισιν· καὶ ταῦτα παρα-
 πετάσματα γίνεται τοῖς σοφοῖς μύθοις τῆς περὶ θεῶν ἀληθείας.
 καὶ τοίνυν καὶ τῶν Μοιρῶν τὰς ἐξηρημένας τοῦ οὐρανοῦ
 ζωὰς τὰς τῶν μονίμων ἐν ἑαυταῖς δυνάμεων ὑποδοχάς, ἐν 30

15 ἐκείνοισ

16 de αὐτάς cf. Eur. suppl. 330 sim.

17 αὐτοῖς

23 [ἅμ]α κινητά opinor

27 σχήμασιν

αἷς ἰδρυμέναι καὶ τὸν οὐρανὸν ἐν ἐνὶ τόπῳ μένοντα δια-
φυλάττουσιν, θρόνους ὑπολαβεῖν χορὴ λέγεσθαι, καθάπερ ἐν
Φαίδρῳ θεῶν ὀχήματα *** ταῖς τε πορείαις αὐτῶν συν-
εξορμώσας· ἐλαύνων γάρ, φησὶν [p. 246^e], ὁ Ζεὺς πτη-
5 νὸν ἄρμα πορεύεται πρῶτος· καὶ ἐξῆς φησιν [p. 247^b],
ὅτι τὰ τῶν θεῶν ὀχήματα ἰσορρόπως εὐήνεια ὄντα
πορεύεται, τὰ δὲ ἄλλα μόγισ. καὶ γὰρ ἐκεῖ οἱ ἡνίοχοι
τῶν ὀχημάτων ἕτεροι καὶ ἐνταῦθα αἱ ἐντεθρονισμέναι τῶν
θρόνων, ὑποδοχαὶ δὲ ἄμφω ταῦτα ἀμφοῖν, ἀλλ' αἷ μὲν
10 κινουμένων, αἷ δὲ μενόντων. εἰ δὲ δὴ καὶ τὸν τόπον νοή-
σαις, ἐν ᾧ κεῖσθαι δεῖ φαντασθῆναι τοὺς θρόνους, ἐκεῖνο
τὸ φῶς τὸ τῷ κλονι παραπλησίως ἀκλινές, καὶ ἐν ἐκείνῳ
τὰς Μοῖρας ἰδρυμένας λέγειν ἐκεῖθεν τὸν σφόνδυλον κινεῖν
ἐν τῷ αὐτῷ, τάχ' ἂν δυνηθείης καὶ τὴν φαντασίαν ἀπο-
15 πλῆσαι διαστηματικὴν τούτων ξννοίαν λαβεῖν ἐφιεμένην· εἰ
f. 79r. γὰρ ἔξω τοῦ | οὐρανοῦ κάθηνται καὶ εἰ ἐν τόπῳ ἐστὶν
ἐκάστη, δι' ἴσου διεστῶσαι ἀπ' ἀλλήλων, π[οῦ ἀλ]λαχοῦ ἢ
ἐν ἐκείνῳ νοήσεις αὐτῶν τ[ὴν] ἰδρυσιν, ἐν ᾧ πάντα ἡδρασταί
μένοντ[α κα]τα τα αὐτά· τοιοῦτος δὲ ὡς ἐδείκνυμεν ἐκεῖνος
20 ὁ τόπος, ὃν εἶπεν εἶναι τὸ φῶς, ὡς καὶ τοῦτο οὐκ ἀμυ-
δρῶς δέδεικται διὰ τῶν ἔμπροσθεν.

Μέχρι μὲν δὴ τούτων ὅσα κοινὰ παραδέδοται θεάματα
περὶ τῶν Μοιρῶν· ἐστὶν δὲ ταῦτα τὸ θυγατέρας εἶναι πάσας
τῆς Ἀνάγκης, τὸ δι' ἴσου καθῆσθαι, τὸ πέριξ, τὸ στέμματα
25 ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἔχειν, τὸ λευχειμονεῖν, τὸ ἐπὶ θρόνων δὴ
τινων ἰδρῦσθαι. λοιπὸν δὲ ἐντεῦθεν τὰς διαφερούσας αὐ-
τῶν ἐνεργείας ἐκφαίνει καὶ ταύτας διαιρεῖ, τὰς μὲν γνωστι-
κὰς τιθέμενος αὐτῶν, τὰς δὲ κινήτικας. αἱ μὲν γὰρ ὑμνω-
δίαί τῶν γεγονότων καὶ ὄντων καὶ ἐσομένων· καὶ πῶς ἢ
30 μὲν ὑμνεῖ τὰ γεγονότα μόνως, ἢ Λάχεσις, ἢ δὲ τὰ παρόντα
μόνον, ἢ Κλωθῶ, ἢ δὲ τὰ μέλλοντα μόνως, ἢ Ἀτροπος;

δυνατὸν μὲν οὖν λέγειν, ὅτι τὴν τάξιν ἠθέλησεν τῶν Μοι-
 ρῶν ποιῆσαι γνώριμον διὰ τῶν τριῶν τοῦ χρόνου μορίων·
 ὧν ἡγεῖται μὲν τὸ γεγονός, ὡς ἡ Λάχεσις ταῖν δυεῖν· δεύ-
 τερον δὲ τὸ παρόν, ὡς ἡ Κλωθὴ δευτέρα· τρίτον δὲ τὸ
 ἐσόμενον, ὡς ἡ Ἀτροπος. γελοῖον γάρ, εἴ τις οἴοιτο τοῖς 5
 χρόνοις ὄντως διηρησθαι τὰς ὑμνήσεις, ἀλλὰ μὴ συμβολικῶς
 σημαίνεσθαι διὰ τούτων πρώτην καὶ μέσην καὶ τελευταίαν
 νοήσεων ἐνέργειαν, πασῶν μὲν ὑπὲρ χρόνον οὐσῶν, τοῦ δὲ
 μύθου διὰ τῶν χρονικῶν ὀνομάτων τὴν ἐξαλλαγὴν τῶν 9
 ἀχρόνων νοήσεων σημαίνοντος. | .²². ου κάτ .²⁰. [οὐ f. 79 v.
 γὰ]ρ κατὰ τὴν ἀξι[αν τὸν ὕμνον πρὸς] τὴν τῶν Σειρῆνων
 ἀρμονί[αν συ]νάδειν ἀναστρέψας εἶπεν ὁ μῦθος τὴν τάξιν.
 τὴν γὰρ ἀρμονίαν ἔπεσθαι δεῖ τῇ ᾠδῇ, καθάπερ ἐν τοῖς Νό-
 μοις ἐδιδάχθημεν, μέλει μὲν ἀκολουθεῖν ῥυθμόν, ᾠδῇ δὲ
 μέλος· καὶ <εἰ> ἐνταῦθα τοῦτο κατὰ λόγον ἐστίν, πολλῷ πρό- 15
 τερον ἐν τῷ παντὶ τοῦτο κατὰ φύσιν. δεῖ τοίνυν καὶ ταῖς
 ὑμνήσεσι τῶν Μοιρῶν ἔπεσθαι τὰς ἀρμονίας τῶν Σειρῆνων·
 ὃ δὲ δι' ἐπίκρουσιν ἔμπαλιν ἀπεφήνατο τὰς Μοίρας ὑμνεῖν
 πρὸς τὴν ἀρμονίαν τῶν Σειρῆνων, οὐχ ὡς ἐπομένην ἐκεῖνην
 προτέραν οὔσαν, ἀλλ' ὡς ὅρον αὐτῇ καὶ μέτρον ἐπάγουσαν. 20
 τοῦτο μὲν τοίνυν σαφὲς οὕτωςί γέγονεν ἡμῖν· εἰ δὲ βούλει,
 καὶ καθ' ἕτερον τρόπον <δυνατὸν> σκοπεῖν τῶν χρονικῶν
 ὕμνων τὴν ἐξήγησιν. αὐτὸ μὲν γὰρ ὅλως τὸ ὑμνεῖν δηλοῖ
 τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν εἶναι τὴν νοερὰν εἰς τὰς ὑπερτέρας
 αἰτίας ἐπεστραμμένην· αἱ γὰρ ὑμνήσεις τῶν θεῶν κρειττό- 25
 νων εἰσίν, ἀλλ' οὐ χειρόνων. δηλον οὖν ὅτι νοοῦσιν τὰς
 ἐν τῇ μητρὶ τῶν πάντων αἰτίας καὶ εἰσὶν ὄντως ὑμνωδοὶ
 τῆς μητρός, ἐπειδὴ δὲ ἡ μὲν τῆς Λαχέσεως νόησις περιέχει
 τὰς τῶν ἄλλων, ἡ δὲ τῆς Κλωθοῦς τὴν τῆς λοιπῆς, τὰ
 χρονικὰ ὀνόματα συνθήματα παρῆλληπται τῆς περιοχῆς· τὰ 30

13 cf. leg. II 669^e sqq. 17 ταῖς ἀρμονίαις 19 ἐπο-
 μένην quasi praecessisset ᾠδὴν ὑμνεῖν 22 tradita tolerat
 Rad. cl. Dionys. I 60, 5 29 τὴν ss. m³

μὲν γὰρ γεγονότα μέλλοντα καὶ παρόντα γέγονε πρότερον,
 τὰ δὲ παρόντα <μέλλοντα μὲν γέγονε,> γεγονότα δὲ οὐπω.
 τὰ δὲ μέλλοντα μέλλοντα ἄρα μόνον ἐστίν, οὔτε δὲ παρόντα
 4 πῶς ἐστίν οὔτε πολλῶ μᾶλλον γεγονότα. περιεκτικώτερα οὖν
 f. 80 r. τὰ γεγονότα μὲν τῶν λοιπῶν, παρόντων καὶ μελλόντων,
 τὰ παρόντα [δὲ τῶν μελλόντων μόνων.] ὥστ' εἶναι δῆλον
 ἐκ [τούτων, ὅτι αἱ μὲν τῆς Λα]χέσεως νοήσεις ὀλικώτεραι
 τῶ[ν ἐν ταῖς ἄλ]λαις εἶσιν νοήσεων, ἡ δὲ τῆς Κλωθ[οῦς
 με]ρικώτερα μὲν τῆς ἐν τῇ Λαχέσει, περιληπτικώτερα δὲ τῆς
 10 ἐν τῇ Ἀτρόπῳ (καὶ γὰρ οὐπω μὲν τὸ παρόν ἐστίν γεγονός,
 μέλλον δὲ πρότερον ἦν), ἡ δὲ τῆς Ἀτρόπου μερικώτερα
 ἐκείνων, εἴπερ τὸ μέλλον οὐπω παρόν ἐστίν, ἀλλ' οὐδὲ γε-
 γονός. εἰ οὖν αἱ νοήσεις αὐτῶν ὥς εἰς τὰ θειότερα ἐπε-
 στραμμέναι ὑμνήσεις προσηγορεύθησαν, ὑμνοῦσι δέ που καὶ
 15 νοοῦσιν, ὀλικώτερα μὲν ἢ Λάχεις νοητά, μερικώτερα δὲ ἢ
 Ἀτροπος, μέσα δὲ ἢ Κλωθῶ, τούτῳ δηλαδὴ καὶ τὴν τῶν
 νοήσεων ἱκανῶς δηλοῖ καὶ τὴν τῶν νοούντων ἑξαλλαγὴν.
 Καὶ μὴν καὶ τὰς κινητικὰς αὐτῶν ἐνεργείας τῇ τῶν γνώσεων
 τάξει συμβαινούσας ἀκούομεν· ἡ μὲν γὰρ Κλωθῶ τῇ δεξιᾷ
 20 χειρὶ κινεῖ καὶ δῆλον ὅτι τὴν ἐπὶ δεξιᾷ περίοδον, ἡ δὲ
 Ἀτροπος τῇ ἀριστερᾷ καὶ δῆλον δὴ ὅτι καὶ αὕτη τὴν ἐπ'
 ἀριστερὰ περιφορὰν, ἡ δὲ Λάχεις ἑκατέρα ταῖν χειροῖν ὥς
 τὰς συναμφοτέρας περιάγουσα. πάλιν οὖν ἡ μὲν Λάχεις
 ὀλικώτερα ταῖν δυεῖν, ἡ δὲ Κλωθῶ προηγεῖται τῆς Ἀτρόπου
 25 τὴν κρείσσονα κινουῦσα περίοδον, τρίτη δὲ ἢ Ἀτροπος,
 ὑφειμένη τῆς μὲν τῷ μοναχῇ κινεῖν, τῆς δὲ τῷ τὴν κατα-
 δεεστέραν· κρείττων γοῦν ἢ ἐπὶ δεξιᾷ τῆς ἐπ' ἀριστερὰ

1 γέγονε πρότερον· τὰ δὲ παρόντα im. m³ 3 ἄρα exp. m³

16 τούτῳ¹ δη²αδὴ (ωδ ex? η prius ex ν fecit et ι et λ ss. m¹) ν supra ω, supra α ss. et δηλ exp. m³ (voluit τούτων ἂ δῆ) 18 καὶ post μὴν ss. m³ | γνώσεων] γνώ exp. et γενέ ss. m³ 22 ἀριστερὰν | ἑκατέρα (sed ι post ins. vid.) 25 κρείσ-
 σονα: σ alterum ss. m³ 27 κρεῖττον

περιαγωγῆς, ἥ τὰ δεξιὰ τῶν ἀριστερῶν δυνατωτέραν ἔχει
 τάξιν. ἐκεῖνο δὲ τούτων ἀληθεστάτων οὐσῶν ἄξιον μὴ παρ-
 δραμεῖν, | ὅτι καὶ τὴν Κλωθὴν καὶ τὴν Ἀτροπον κινεῖν f. 80 v.
 [εἰπὼν προσέθ]η[κ]εν ἐφ' ἑκατέρας· διαλεί[πουσ]αν χρό-
 νον, ὥς ἐπὶ τῶν ὑμνήσεων τὸ πρὸς τ[ὴν] τῶν Σειρήνων 5
 ἀρμονίαν, οὕτως ἐπὶ τῶν κινήσεων τὸ διαλείπειν χρόνον
 ἄλλο τι δεόμενον ἐπιστάσεως. τί οὖν δηλοῖ τὸ διαλείπειν χρό-
 νον; ἢ πρὸς μὲν τὸ πλάσμα τῆς θεομυθίας, ἵνα καὶ ἡ
 Λάχεσις ἔχῃ χώραν ἑκατέραν ταῖν περιόδου κινεῖν, ὅταν
 ἐκεῖναι διαλείπωσιν, πρὸς δὲ τὴν ἀλήθειαν, εἰς ἔνδειξιν τοῦ 10
 μὴ εἶναι τὰς ἀπ' αὐτῶν κινήσεις ἑτεροκινήτων; ἔσθησαν
 γὰρ ἂν αἱ περίοδοι τούτων διαλειπουσῶν· τὸ οὖν αὐτο-
 κίνητον αὐταῖν ὀρᾷς, εἰ διαλειπούσας ταύτας λάβωμεν. —
 Αἱ δὲ δὴ χεῖρες αἱ τῶν Μοιρῶν τίνες ποτὲ δηλοῦσι δυνά-
 μεις; ἢ ὥς αἱ κεφαλαι τὰς θειοτάτας, οὕτως αἱ χεῖρες τὰς 15
 δευτερουργούς· καὶ ὥς ἐκεῖναι τὰς νοερωτάτας, οὕτως αὐταὶ
 τὰς ποιητικὰς· καὶ γὰρ αἱ μὲν κεφαλαι γηγόνασιν ἀρχαὶ τῶν
 ζώων, αἱ δὲ χεῖρες ἀντιλήψεως ἕνεκα καὶ ἀμύνης καὶ ὅλως
 τοῦ δρᾶν. καὶ λάβοις ἂν καὶ ἐκ τούτων, ὅπως καὶ θεο-
 λόγοι χεῖράς τινες ἀποκαλοῦσι θεότητος ἢ τῆς ζωογόνου 20
 ῥέας ἢ τοῦ βασιλέως Ἑλλίου· καὶ αὖ ὅπως τὰς ὑπερκοσμίους
 θεότητας ἄπτεσθαι φασὶ καὶ μὴ ἄπτεσθαι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
 τοῦ Σωκράτους ἀκούσας ὑμνοῦντος τὰς Μοιράδας χεῖρας
 καὶ λέγοντος αὐτὰς ἄπτεσθαι καὶ μὴ ἄπτεσθαι τῶν κινου-
 μένων. οὕτω δὲ ἄρα δυνάμεων εἰσιν αἱ χεῖρες σύμβολα θειοτά- 25
 των, ὥς καὶ ἐν τοῖς ὑπὲρ τὸν δημιουργὸν θεοῖς Ἑκατόγχειρας
 ὑμνεῖσθαι τινες φρουρητικούς ὄντας τῶν νοερῶν βασιλέων·
 τριῶν γὰρ τοῦ|των . .³⁰ . ἀντοχῆς. Τοσα[ῦτα κ]αὶ περὶ f. 81 r.
 [τούτων. τὸ δὲ τὴν] Λάχεσιν ἐν μέρει ἑκατέρας ἐφά[πτεσθαι]

5 nolui ὡς <οὖν> 13 fort. διαλειπούσας 19 τοῦτο:
 το exp. et acc. fecit m⁸ | fort. καὶ <οἱ> 10 ζωογόνου
 28 post τούτων est εἰδέν. Possis ὄντων τρεῖς ὄντες ἐπιμέλον-
 ται τῆς

ση]μαίνει δῆπον τὸ δυνάμεις ἔχειν .^{8.}, δι' ὧν συνεφάπτεται ταῖς ἄλλαις τῶν κινήσεων, ὥσπερ ἡ Ἀνάγκη κατὰ μίαν ἔνωσιν τὴν κοινὴν πᾶσιν ἐνδίδωσι κίνησιν. δοκεῖ δέ, ὡς εἴπομεν, καὶ τῷ πλάσματι χώραν παρέχειν· εἰ γὰρ ἐκεῖναι
 5 διαλείπουσιν χρόνον κινεῖσθαι, αὕτη εἰκότως ἐν μέρει ἐκατέρῃ χειρὶ κινεῖ· οἷον ἐν ᾧ μὲν ἡ Κλωθὼ διαλείπει, τῇ δεξιᾷ κινεῖσθαι μόνῃ, ἐν ᾧ δὲ ἡ Ἀτροπος, τῇ ἀριστερᾷ, ἵνα τὸ πᾶν αἰὲ μὲν ὑπὸ τινος κινῆται καθ' ἐκατέραν ταῖν περιόδοιν, μηδέποτε δὲ ὑπὸ δυεῖν· τοῦτο δέ, ὃ καὶ πρότερον
 10 εἴπομεν, ἐνδειξιν ἔχει τοῦ τὰ ἅφ' ἐκάστης ἐνδιδόμενα τῷ κόσμῳ διάφορα εἶναι, καὶ μετέχειν τὰς περιφορὰς οὐ τῶν αὐτῶν παρὰ τε τῆς μιᾶς καὶ ταῖν δυεῖν· τῷ γὰρ χρόνῳ διεῖλεν τὰ τῇ τάξει διηρημένα, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὑμνήσεων διήλθομεν· ἐπεὶ καὶ τοῦτο τῶν θεομυθιῶν ἴδιον, μετα-
 15 λαμβάνειν τὰς ἀχρόνως συννούσας ἐνεργείας, διαφερούσας δὲ ἀλλήλων, εἰς χρονικὴν τάξιν καὶ ἐξαλλαγὴν ὑπὲρ τοῦ κατιδεῖν διωρισμένως τὰς ιδιότητας αὐτῶν.

Σφᾶς οὖν, ἐπειδὴ ἀφικέσθαι, εὐθὺς δεῖν ἰέναι πρὸς τὴν Λάχεσιν· ἕως τοῦ· ἀναβάντα ἐπὶ τι βῆμα
 20 ὑψηλὸν εἰπεῖν [p. 617^d].

Τὸ μὲν ἐπὶ τὴν Λάχεσιν ἀφικνεῖσθαι πρῶτην τὰς ψυχὰς οὔτε εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὰς μεθίστησιν οὔτε πολλῷ πλεον ἐπέκεινα ποιεῖ τοῦ οὐρανοῦ. πῶς γὰρ εἰκὸς τοῦτο πάσχειν
 f. 81 v. ἢ τὰς ἐξ οὐρανοῦ πεσούσας ἢ τὰς μόλις ἐκ| .^{60.} . ἄλλα
 25 μορ[φ] .^{17.} ἐσχηματισμένως, οὐ[τω καὶ ἐν ταῖς] ψυχαῖς ἑώρα τῇ Λαχέσει προ[σιούσαις]· ἢ[ν] ἑώρα καθημένην ἐφ' ἑνὸς τῶν τριῶν θρόνων· αἱ δὲ ψυχαὶ προσήεσαν ὡς ἐκείνης πρὸ τῶν ἄλλων κινούσης αὐτὰς ἐπὶ τὰς αἰρέσεις τῶν δευτέρων βίων. οὐκ ἔστιν οὖν ἡ προσέλευσις συναφὴ πρὸς

1 verbum a me non lectum primo et tertio loco litteras habebat hastam infra lineam mittentes, ut μ ν φ 5 αὐτῇν

24 perrexit ἐκ [τοῦ ὑπὸ γῆν ἀνεληθούσας] aut sim. 26 fort. <ταῖς> τῇ 27 θρόνων] ὅν ss. ut vid. | προσήεσαν

αὐτήν, ἀλλὰ δι' ὧν ὥρμων ἐπὶ τοὺς βίους, οἰκειώσεις πρὸς αὐτήν, καὶ εἰ ὑπὸ σελήνην ἦσαν· ὅπου γὰρ ἂν ἡ τὸ τὴν ἐνεργειαν προβάλλον, κατ' αὐτήν τὴν προβολὴν πρόσεισιν τῷ τῆς ἐνεργείας ἐφόρῳ. Τοῦτο μὲν οὖν τὸ προσϊέναι δη- 5 λοῖ τῷ μύθῳ πρὸς τὴν Λάχεσιν· τὸ δὲ δὴ προφήτην τινὰ πρῶτον ἐν τάξει διῴστανειν τὰς ψυχὰς ἐναργῶς παρίστησιν, ὥς ἄρα οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ τῶν ψυχῶν ἀξία πασῶν· ἀλλ' αἱ μὲν κρείττους εἰσὶν, αἱ δὲ χείρους τῶν αἰρησομένων τοὺς βίους, καὶ ἡ ἐν τάξει διάστασις τὴν κατὰ τάξιν αὐταῖς 10 παρέχεται διάκρισιν, οὐ τοπικὴν οὖσαν, ἀλλὰ ζωτικήν. ὥς 10 ἂν οὖν αὐτῶν μὲν οὐκ εἰδυῶν τὴν ἐν ἀλλήλαις ἀξίαν, ἐκείνου δὲ καὶ εἰδότος καὶ διορίζοντος κατὰ ταύτην αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως εἶπεν ὅτι διέσθησεν ὁ προφήτης αὐτὰς ἐν τάξει, τὰς μὲν εὐμοιροτέρας ὁρῶν, τὰς δὲ δυσμοιροτέρας· οὐ γὰρ κατ' οὐσίαν αὐτὰς διέσθησε (τοῦτο γὰρ εἶχον ἐκ 15 τῆς δημιουργικῆς αἰτίας), ἀλλὰ κατὰ τὴν ζωὴν τὴν παροῦσαν, ἔχουσιν τὴν διαφορὰν περὶ τὴν τῶν κλήρων διανομὴν τῶν τε δοκούντων εὐμοιροτέρων εἶναι καὶ τῶν ἥσσονα τὴν εὐ- 20 μοιρίαν ἐχόντων· τὸ δὲ εὐμοιρον ἢ ἐναντίον ἐν τοῖς κλήροις 19 ἔστιν. | κατὰ . .⁹. τὰ κινήσεως . .⁹. βίων, ἀφ' ὧν <αἱ> αἱ- f. 82 r. ρέσεις, εὐμοιρότ[ερον τὸ ἐξ ἀ]φθονωτέρων εἶναι τὴν αἴρεσιν [ἢ ἐξ ἐλαττό]νων, καὶ τὸ ἐξ ἀμεινόνων ἢ χειρόνων. ἀλλὰ 25 τα[ῦτα] μὲν καὶ εἰς ὕστερον ἔσται φανότερα πάντως· νυνὶ δὲ τίς ἐστιν οὗτος ὁ προφήτης λέγωμεν καὶ πρῶτον ἐπιστή- 30 σωμεν, ὅτι προφήτην αὐτὸν οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἀλλὰ τινὰ 25 προφήτην, ὥς ὄντων δήπου καὶ ἄλλων, ἀφ' ὧν εἷς οὗτός ἐστιν, εἷς τὴν προφητικὴν ταύτην τελούντων σειρὰν. ἔπειτα ὅτι τῆς Λαχέσεως αὐτὸν ἐκφαντορικὸν εἶναι τῶν λόγων φη- σὶν· οὐ γὰρ ἑαυτοῦ λέγειν λόγους, ἀλλὰ τῆς κόρης τῆς 30 θυγατρὸς οὗσης ἐκείνης τῆς Ἀνάγκης, καὶ τέλος εἶπεν, ὅτι 30

1 δι' ὧν diciturne similiter atque ἐν ᾧ? 2 σελήνη, corr. Pitra 3 πρόσεισιν 4 προίεναι 20 cf. f. 91^v; diffido eis quae legi 29 nolui λέγει

τῆς Λαχέσεως· καὶ γὰρ <καὶ> αἱ λοιπαὶ θυγατέρες ἦσαν
 ἐκείνης. καὶ τρίτον, ὅτι διαλέγεται πρὸς τὰς ψυχὰς περὶ
 μιᾶς δὴ τινος εἰς γένεσιν καθόδου καὶ ἐνὸς αἰρέσεως βίου,
 καὶ ὡς τὸν δαίμονα αὐτὸς ἐφίστησι ταῖς ἐλομέναις. Ἐκ δὲ
 5 τούτων οὔτε νοῦν σεληνιακόν, ὡς Πορφύριος ὑπέλαβεν,
 αὐτὸν ἡμεῖς εἶναι φήσομεν· θεῖος γὰρ ἐστὶν καὶ ὁ σεληναῖος
 νοῦς καὶ δημιουργικὴν ἔλαχεν τάξιν, ἀλλ' οὐχ ὑπηρέτης
 ἐστὶ τῶν Μοιρῶν, καὶ πᾶσαν κυβερνᾷ τὴν γένεσιν· οὔτε τὸν
 δημιουργὸν τοῦ παντός, ὡς Θεόδωρος ὁ Ἀσιναιῖος· ἐκεῖ-
 10 νος γὰρ οὐ περὶ μιᾶς γενέσεως δημηγορεῖ πρὸς τὰς ψυχὰς
 οὐδὲ μιᾶς Μοίρας ἀπαγγέλλει τινὰς λόγους, ἀλλὰ πάντας
 ἐγγράφει τοὺς εἰμαρμένους νόμους ταῖς οὐσίαις τῶν ψυχῶν
 καὶ περὶ πάσης διαλέγεται τῆς ἀπὸ τοῦ νοητοῦ περιόδου
 14 πασῶν εἰς τὸ νοητόν. ἀλλ' ἐπειδὴ δεύτερος μὲν ἐστὶ τῶν
 f. 82 v. Μοιρῶν, καὶ ἐκ[φαντο]ρικὸς τῶν νοήσεων τῆς Λαχέσεως,
 τοῦ [δὲ λα]γγάνοντος τὰς ψυχὰς δαίμονος ὑπέρ[τερο]ς (τῆς
 μὲν γὰρ ἀπαγγέλλει τοὺς λόγους, τὸν δὲ ἐφίστησιν ἐκάστη
 τῶν ψυχῶν), ἀγγελικῆς αὐτὸν εἶναι θετέον τάξεως· οἱ γὰρ
 ἄγγελοι τίνες εἰσὶν ἢ οἱ ἄλλων λόγους ἐκφαίνοντες; τίνες
 20 δὲ καὶ οἱ θεῶν μὲν ὑπηρεταί, δαιμόνων δὲ ἐπιστάται πλην
 τῶν ἀγγέλων; καὶ οὐ ξενικὸν τὸ ὄνομα καὶ βαρβάρου θεο-
 σοφίας μόνης, ἀλλὰ καὶ Πλάτων ἐν Κρατύλῳ [p. 407^e.
 408^b] τὸν Ἑρμῆν καὶ τὴν Ἴριν θεῶν ἀγγέλους εἶναί φησιν,
 καὶ παρὰ τὸ εἶρειν αὐτῶν τα ὀνόματα γενέσθαι λέγει σαφῶς.
 25 ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἄρχοντές εἰσι καὶ κατὰ τοὺς ἄλλους Ἑλλή-
 νων θεολόγους τῆς ἀγγελικῆς σειρᾶς, ὃ μὲν τῆς ἄρρενος,
 ἢ δὲ τῆς θηλείας, καὶ ὑπουργοῦσιν τοῖς δημιουργοῖς τοῦ
 παντός· ἢ δὲ προφητικὴ τάξις Μοιραία μὲν ἐστίν, ἐφέστηκεν
 30 αὐτὰς εἰς τὴν ἐμφανῆ παραπέμπουσα ζωὴν, καὶ δαιμόνων

ἡγεῖται τῶν καλουμένων ἀγγελικῶν, ὅσοι τοὺς τῇδε βίους
 ἡμῶν ἐπιτροπεύουσιν, εἰληχότες ἡμᾶς μετὰ σωμάτων ζώντας.
 "Ἄλλοτε δὲ ἄλλων ψυχῶν συγκλήρων γινομένων, ἃς ὁ τῶνδε
 τῶν λόγων μηνυτὴς ἑώρα, τούτων προφήτης τις προειστίηκει·
 θαυμαστὸν γὰρ οὐδὲν ἄλλον ἄλλαις ψυχαῖς διανέμειν τοὺς 5
 κλήρους. εἰ δὲ δὴ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου σκοποίης,
 ὥς αὐτὸς ἐν Τιμαίῳ [p. 72^a] διώρισεν, ἐρμηνευτικὸν τῶν
 μαντέων ὃν καὶ ὧν ἐνθεάζοντες ἐκείνοι λέγουσιν ἐξηγητικὸν
 διὰ νοερᾶς ἐπιστάσεως, ἔσται σοι δῆλον, ὅπως καὶ οὗτος ὁ ἐν 9
 τῷ παντὶ | προφήτης τῶν ἐν τῇ Λαχέσει θείων ἐστὶ νοή- f. 83r.
 σεων ἐκφαντικός, νοῦς μὲν ὧν, ἀλλὰ τις νοῦς, ἀλλὰ Μοι-
 ραῖος νοῦς, τεταγμένος δὲ οὐκ ἐν σελήνῃ, καθάπερ φησὶν
 τις, ἀλλ' ἐν τῷ αἰθέρι· τοῦτον γὰρ τὸν τόπον ἀρχὴν εἶναι
 τῆς γενέσεως οἰόμεθα· θνητῆς δὲ περιόδου προστάτης ὁ
 προφήτης καὶ οὐκ ἀνόδων εἰς οὐρανόν, ἀλλὰ καθόδων εἰς 15
 τὴν γένεσιν. ἐπειδὴ δὲ τῶν κληρουμένων ὑπερίδρυνται ψυ-
 χῶν, νοῦς αὐτὸς ὧν γενεσιουργὸς τῶν εἰς γένεσιν πεμπο-
 μένων ἄρχων, οὐχ ἀπλῶς αὐτόν φησι δημηγορεῖν εἰς τὰς
 ψυχὰς ταύτας τὰς συγκλήρους, ἀλλ' ἀναβάντα ἐπὶ τι βῆμα
 ὑψηλόν, ἵνα καὶ συντεταγμένος ἦ ταῖς ψυχαῖς, ὥς λόγων 20
 χορηγός, καὶ ἐξηρημένος ἀπ' αὐτῶν, ὥς ἐπὶ βήματος λέγων.

Τί οὖν δὴ ἐστὶν τουτὶ τὸ βῆμα, λέγωμεν· οὐ γὰρ ὥς
 ἔτυχεν τοῦτο παρέρριψεν ὁ μῦθος οὐδὲ πλάσας αὐτὸς νοῦν
 ἐπὶ βήματος δημηγόρον· ἀλλ' ὥσπερ οἱ λόγοι μεταδόσεις
 εἰσὶν ἐνεργειῶν εἰς τὰς ψυχὰς, κινητικαὶ μὲν αὐτῶν εἰς 25
 τὴν γένεσιν, ἐγερτικαὶ δὲ εἰς τὰς τῶν βίων προβολάς, ἐρε-
 θιστικαὶ δὲ τῶν φαντασιῶν εἰς τοὺς ὀφειλομένους κλήρους,

4 τούτων pertinet ad ἃς; explicat cur προφήτην τινὰ
 dicat Pl. | προῖστίηκει | im. ad eam lineam, quae desinit in
 προ[ιστίηκει], adscr. ὥσπερ καὶ ὑπὸ δαίμονα γίνονται ἄλλον καὶ
 ἄλλον. Quae si textui inserenda sunt, post κλήρους l. 6 locum

habent 11 τις divinavi potius quam legi 12 σελήνη-
 (ι- ir.) | τις sc. Porphyrius 27 ὀφειλομένους cf. 104, 11 etc.
 245, 25

ἵνα ἕκασται λαβοῦσαι τὸν οἰκεῖον ἐκλέξωνται τοὺς βίους,
οὕτω καὶ τὸ βῆμα σύμβολόν ἐστιν μυθικὸν τοῦ ὀχλήματος
τοῦ προφητικοῦ, δι' οὗ κυβερνᾷ τὰ ὀχήματα τῶν ψυχῶν.
ἐφ' οὗ βεβηκὼς ὄντως αὐτὸς ἐπιστατεῖ ταῖς κατιούσαις,
5 μένων ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει καὶ οὐκ ἀφιστάμενος τοῦ αἰθέρος·
πᾶς γὰρ ἐγκόσμιος νοῦς ἔχει τι πάντως ἐγκόσμιον ὄχημα,
δι' οὗ συμπληροῖ τὸ πᾶν καὶ μέρος ὦν τοῦ παντός ἐγκόσμιος
1.83 γ. ἀποκαλεῖται. καὶ δὴ καὶ ὁ [παρ]ὼν νοῦς ἔχει τοιοῦτόν
τι σῶμα αἰδίδιον, ᾧ ἐποχούμενος ἐνεργεῖ τὰ ἐκ . . τοῦ[το]
10 ἐννοῶν ὁ τοῦ μύθου τοῦδε μηνυτῆς βήματι χρῆσθαι τὸν
προφήτην εἶπεν ὑψηλῷ· διότι γὰρ ἐν τῷ ὕψει τοῦ αἰθέρος
αὐτὸ ἐθεᾶτο, διὰ τοῦτο ὑψηλὸν αὐτὸ προσεῖπεν. εἰ δὲ ἀνα-
βαίνειν εἶπεν τὸν αἰεὶ ἐφεστῶτα καὶ ποτὲ λέγειν τὸν αἰεὶ
λέγοντα, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον χρονικόν ἐστιν, τῆς τοῦ
15 ὀρῶντος αὐτὸ χρονικῆς θεωρίας οἰητέον εἶναι συνεισαγωγῆς
ἀφ' ἑαυτῆς καὶ δι' ἑαυτὴν χρόνον τοῖς αἰδίοις, ὥσπερ καὶ
τόπον τοῖς ἔξω τόπου παντός καὶ σχήματα τοῖς ἀσχημα-
τίστοις. οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ Φαίδωνι [p. 113^d] περὶ τῶν
ψυχῶν λέγων χρωμένων ἔξω τῶν σωματίων τούτων ἄλλοις
20 ὀχήμασιν ἀναβαῖναι, φησὶν, ἃ δὴ αὐταῖς ὀχήματά ἐστιν,
ὥσπερ καὶ ἐν τούτοις τὸν προφήτην ἐπὶ τι βῆμα ἀναβαίνειν
εἴρηκεν. ἀλλ' οὐχὶ τὸν ἐν Τιμαίῳ [p. 41^a] δημιουργὸν πρὸς
τὰς ψυχὰς διαλεγόμενον βήματος εἶπεν δεῖσθαι τινος· ὑπερ-
κόσμιος γὰρ ἦν καὶ παντελῶς ἐξηρημένος τῶν ψυχῶν, ὁ δὲ
25 προφήτης καὶ θνητῶν περιόδων κῆρυξ καὶ ἐγκόσμιος.

Τοὺς μὲν οὖν λόγους τοὺς προφητικοὺς ὕστερον διασκεψό-
μεθα· νυνὶ δὲ τίνες οἱ κληροὶ καὶ τίνες οἱ βίοι λέγωμεν
πρότερον, καὶ τίνα τὰ παραδείγματα τῶν βίων, καὶ διὰ τί
ταῦτα ἀπὸ τῶν τῆς Λαχέσεως δέχεται γονάτων, ἀλλ' οὐκ
30 ἀπὸ τῶν ἄλλων Μοιρῶν ἢ ἀπὸ τῆς μητρὸς τῶν Μοιρῶν·

7 δι' οὗ ex διὸ m⁸

9 legi ἐκτῇ; expectas ἐκτός

10 l. ἐν ῥῶν

12 προσεῖπεν

20 ὄχημα

ἄξια γὰρ ταῦτα θεωρίας. τούτων δὴ προκειμένων εἰς ἐπί-
 στασιν δύο ταῦτα μάλιστα χρὴ προλαβεῖν, ἵν' ὁ σύμπαξ
 λόγος ἡμῖν γένηται καταφανής· ἔν μὲν ὅτι τὸ ἐφ' ἡμῖν οὐ
 μάτην λέγεται παρὰ τοῖς Στωικοῖς, ἀλλ' ἔστιν καὶ μάλιστα f. 84r.
 ἐν ταῖς ἔξω σωματίων ψυχαῖς οὐδὲ ταῖς σωματικαῖς ἀνάγκαις 5
 κατελιγμέν[αις. δεύ]τερον δὲ ἕτερον τὰς τοῦ κόσμου περιό-
 δους δρᾶν εἰς τὰ θνητὰ πάντα καὶ πολλὰ γ[ίγνε]σθαι καὶ
 ἐκεῖθεν εἰς ἡμᾶς ὥς ἐν αὐτῷ περιεχομένους. τούτων γὰρ
 προληφθέντων [εὐ]μαρῆς ὁ περὶ τῶν κλήρων ἔσται καὶ τῶν
 βίων ἡμῖν λόγος. τὸ μὲν οὖν τὰς κοσμικὰς περιφορὰς δια- 10
 βαίνειν καὶ μέχρις ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων θνητῶν ζώων
 ὑπομνηστέον ἐκ τῆς τοῦ κόσμου συμπαθείας· ταύτην δὲ αὖ
 ἀποδεικτέον ἡμῖν ἐκ τοῦ ζῶον ἔν εἶναι τὸ πᾶν. εἰ γὰρ
 ἔστι ψυχὴ μία συνέχουσα τὸν ὅλον κόσμον, ἀνάγκη δῆπου
 συμπάθειαν εἶναι τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν πρὸς ἄλληλα· καὶ 15
 γὰρ τῶν τῆδε ζώων ἕκαστον αὐτὸ πρὸς ἑαυτὸ συμπαθές
 ἔστιν οὕτως, ὥστε ἀπ' ἄλλων μορίων ἄλλων κατάδηλον
 γίνεσθαι διάθεσιν. εἰ δὲ τὸ μερικὸν οὕτως ἀμυδροτέραν
 ἔχον τοῦ παντὸς ζωὴν ὅμως ἔχει τὴν τῶν μερῶν διὰ ταύ-
 την συμπάθειαν, πολλῷ μᾶλλον ὁ κόσμος· ἡ γὰρ τοῦ παν- 20
 τὸς ζωὴ καὶ δυνατωτέρα πάντως ἔστιν τῶν μερικῶν καὶ
 ζωὴ ἐπὶ ζωαῖς οὕσα μειζόνως συνδεῖ πάντα πρὸς τὴν ἀλλή-
 λων κοινωνίαν καὶ τὴν ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα ποιήσιν. εἰ δ'
 οὖν ζῶον ἔν ἔστιν ὁ κόσμος, ἔστιν ἐν αὐτῷ ζωὴ μία πασῶν
 συναγωγὸς τῶν ἐν αὐτῷ ζώων· εἰ δὲ τοῦτο, συμπαθὴς ὁ 25
 κόσμος πρὸς ἑαυτόν· εἰ δὲ τοῦτο, δύνανται πάντως αἱ ἄλλων
 κινήσεις εἰς ἄλλα διαβαίνειν καὶ ποιεῖν εἰς ἐκεῖνα, κἂν
 ὁπωσοῦν ἔχῃ διαστάσεως· εἶναι γὰρ τὴν μίαν ζωὴν τὴν
 διαφοροθμεύουσαν τὰς ποιήσεις | ἀπὸ τῶν δυναμένων ποιεῖν f. 84v.
 εἰς τὰ δυνάμενα πάσχειν. εἰ δὲ ταῦτα ἀληθῆ, τῶν δὲ ἐν 30

5 οὐδὲ] οὐτε 6 δεύτερον cf. p. 265, 7 in Alc. 312, 22
 7 an del. καὶ alterum? 10 l. βίω| 22 ἀλλήλων] ἄλλην 23 ποί-
 ησιν] κίν ss. m³ 25 ζώων 26 ἄλλων] supra ων ss. αι m³

τῷ κόσμῳ μορίων τὰ μὲν ἐστὶ κυριώτερα, τὰ δὲ ἀκυρότερα, καθάπερ καὶ ἐν ἐκάστοις τῶν θνητῶν [ζώ]ων, δῆλον δῆ-
 πονθεν, ὅτι τὰς τῶν κυριωτέρων δυνάμεις εἰς τὰ ἀκυρότερα
 δρᾶν ἀναγκαῖον καὶ τὰς ἀπὸ τῶν δυνάμεων κινήσεις καὶ
 5 τούτοις τὰς κινήσεις προξενεῖν. εἰ δὲ τοῦτο, κυριώτερα δὲ
 τὰ αἰδία τῶν θνητῶν καὶ τὰ τεταγμένως κινούμενα τῶν
 ἀτάκτων, ἀπ' ἐκείνων ἄρα διαβαίνουσιν αἱ κινήσεις εἰς
 ταῦτα καὶ ταῦτα ἐκείνοις ἔπεται, τὰ θνητὰ τοῖς ἀθανάτοις
 τοῦ κόσμου μέρεσιν. εἰ δὲ τοῦτο, φοραὶ καὶ ἀφορίαι ζώων
 10 θνητῶν ἀπὸ τῶν οὐρανίων περιόδων ἀθανάτων οὐσῶν ἐπι-
 τελοῦνται καὶ φθοραὶ καὶ γενέσεις καὶ βίοι τῶν τῇδε ζώων,
 οἱ μὲν πολυχρονιώτεροι, οἱ δὲ ὀλιγοχρονιώτεροι, καὶ κατὰ
 σώματα καὶ κατὰ ψυχὰς διαθέσεις χεῖρους καὶ βελτίους.
 Τὸ μὲν οὖν τὴν κοσμικὴν περιφορὰν δρᾶν εἰς ἡμᾶς διὰ
 15 τούτων ὑπομνηστέον, ὥς <ἐν> ἐνὶ ζώῳ τῷ παντὶ τῶν μὲν
 ποιούντων, τῶν δὲ πασχόντων· τοῦτο δὲ δῆλον, εἰ ζῶον ὁ
 κόσμος· τοῦτο δὲ δῆλον ἀπὸ τοῦ κρεῖττον εἶναι πανταχοῦ
 τὸ ὅλον τοῦ μέρους, μηδαμοῦ δὲ τὸ ἄζων τοῦ ζώντος καὶ
 τὸ ἀνόητον τοῦ νοῦν ἔχοντος· ὥστ' εἰ ἔστιν τι τοιοῦτον ἐν
 20 τῷ παντὶ ζῶν καὶ νοοῦν, πολλῷ μᾶλλον τὸ πᾶν τοιοῦτον·
 νοῦ δὲ ὄντος ἐν τῷ παντὶ καὶ ζωῆς μιᾶς ὁ τῆς συμπαθείας
 ἐναργῆς ἤδη λόγος.

Ὅτι δὲ ἔστιν καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν καὶ κύριοί τινῶν ἔσμεν
 αὐτοὶ καὶ ἐλέσθαι καὶ πρᾶξαι κατὰ τὰς αἰρέσεις, δῆλον, εἰ
 25 μὴ μάτην βουλευτικοὶ γεγόναμεν, τῆς φύσεως οὐδὲν ποιού-
 f. 85 r. σης μάτην. βουλευόμεθα δὲ ὥς ἐφ' ἡμῖν ὄντος ἐλέσθαι
 τὰδε πρὸ τῶνδε· καὶ γὰρ εἰ μηδὲν ἐστὶν ἐπὶ ταῖς ἡμετέραις
 αἰρέσεσιν, ἄλλο τι ἂν εἴη τῶν πραττομένων κύριον καὶ οὐχ
 ἡμεῖς ὧν πράττομεν. εἰ δὲ τοῦτο, οὐκέθ' ἡμᾶς αἰτιατέον
 30 ὧν κατορθοῦμεν ἢ ἀμαρτάνομεν, ἀλλὰ τὸ κύριον· καὶ εἰ
 μὲν μηδ' ὅλως ἐστὶν ἀμαρτήματα, †ταῦτα μηδὲν αὐτὰ δια-

7 an ἀτάκτως? 18 μὴ δὲ τὸ ἄζων m¹, im. γρ. μηδαμοῦ
 δὲ τὸ ἄζων m³ 29 ὧν] ὥς

φέρειν τῶν κατ' ἀρετὴν γινομένων, ἀλλ' εἶναι πάντα ἀδιά-
 φορα, τὸ σωφρονεῖν, τὸ ἀκολασταίνειν, ἕκαστα τῶν τοιούτων·
 εἰ δέ ἐστιν ἀμαρτήματα ἐναντία τοῖς τῆς ἀρετῆς ἔργοις, εἰ
 μὴ ἡμεῖς αἵτιοι τούτων, αἴτιον εἶναι τὸ χρώμενον ἡμῖν
 [τούτων] οἶον ὀργάνοις· ὅταν δὲ ἡ τὸ μὲν ὄργανον, τὸ δὲ 5
 χρώμενον, οὔτ' ἀγαθὸν οὔτε κακὸν ἐστίν τι τοῦ ὀργάνου
 παντελῶς, ἀλλὰ τοῦ χρωμένου. μετοίσομεν οὖν τὰ ἀμαρτή-
 ματα τῶν πράξεων εἰς τὰ πρὸ ἡμῶν, καὶ τὰ ἀγαθὰ τοίνυν
 ὡσαύτως· καὶ οὔτε ἐπαινεσόμεθά τινας οὔτε ψέξομεν. καὶ
 εἰ μὲν ἐκεῖνο καὶ ἀμαρτάνον καὶ κατορθοῦν αἰρεῖται τούτων 10
 θάτερον, ἐκεῖνο ἔχει τὸ ψυχῆς ἔργον· ἐκεῖνο γὰρ ἔσται τὸ
 προαιρούμενον· καὶ ἐκεῖνο οὐκέτι ἔσται αἴτιον ἀπλῶς, ἀλλὰ
 δεήσεται τοῦ κλίνοντος καὶ ἐπανάγοντος εἰς τὸ ἀγαθόν. εἰ
 δὲ ἡναγκασμένον κἀκεῖνο ταῦτα ποιεῖ, πάλιν εἰς ἄλλο τὸ
 ἀναγκάζον ἤξομεν, καὶ τοῦτο εἰς ἄπειρον. πῶς δὲ καὶ ἐνὸς 15
 ὄντος τοῦ πάντα ἀναγκάζοντος εἰδὼν τινες οἱ λέγοντες ἡμῶν,
 ὅτι οὐ πάντα ἡνάγκασται, εἴτε σφάλλονται τοῦτο λέγοντες
 εἴτε κατορθοῦσιν; εἰ μὲν γὰρ τοῦτό γε τὸ τοῦτο λέγειν ἐπ'
 αὐτοῖς, ἔστιν τι πάλιν τὸ ἐφ' ἡμῖν· εἰ δὲ μηδὲ τοῦτό φασιν
 ὡς ἐπ' αὐτοῖς ὄν, ἀλλ' ἀναγκάζόμενοι καὶ τοῦτο λέγουσιν, 20
 πῶς τι τῶν αἰτίων ἐν τοῖς ἀποτελουμέ[νο]ις ὑπεναντίαν f. 85 v.
 [ἐν αὐτῷ] κατέλειπεν κίνησιν [ἡ] αὐτὸ ἐπιφέρει; παντάπασιν
 γὰρ τοῦτο ἄλ[ογ]ον καὶ ὅμοιον, ὡς εἴ τις ἰατρεύειν διδά-
 σκων ὑπεναντία τοῖς ἑαυτοῦ ἔργοις διδάξειεν λέγειν τὸν
 διδασκόμενον. εἰ μὲν οὖν βούλεται λέγειν ἡμᾶς, ὅτι οὐ 25
 πάντα ἡνάγκασται, ταύτην τὴν βούλησιν ἄτοπον ἔχει καὶ
 οὐδαμῶς αἰτίῳ προσήκουσαν· οὐ γὰρ φύσεως τὸ παρὰ
 φύσιν ποιεῖν οὐδ' ὅλως τοῦ αἰτίου τὸ τῷ αἰτίῳ μαχόμενον.
 εἰ δὲ μὴ βούλεται, ποιεῖ δὲ ὃ μὴ βούλεται, πάλιν εἰς

4 αἵτιοι αὐτῶν] an ex ou et ss. τοῦ m¹ | post ἡμῖν signum,
 quo refertur ad marginem, ubi extat ἡμεῖς δὲ. Quod si verum
 esset, edi deberet ἡμεῖς δὲ τούτου οἶον ὄργανα 19 αὐτοῖς ἐστιν,
 τί: corr. Wdl. (qui αὐτό γε in v. 18) 24 τὸν Wdl.] τὸ 26 ἔχειν

ἄλλην ἀναγκάζουσιν δύναμιν ἀναθήσει τὴν τοῦ ἀβουλήτου ποίησιν.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τοῦ δευτέρου τῶν ζητουμένων εἴχομεν
 σπέρματα καταβάλλεσθαι τῶν ὑπομνήσεων· τούτων δὲ προει-
 5 λημμένων ἀναγκαῖον ὄντος μὲν τοῦ ἐφ' ἡμῖν εἶναι κυρίους
 ἡμᾶς αἰρέσεως¹, δρώσης δὲ εἰς ἡμᾶς τῆς περιφορᾶς διαβαί-
 νειν τι καὶ ἀπ' ἐκείνης εἰς ἡμᾶς. ἀμφοτέρων δὲ ὄντων
 ἀληθῶν ἢ προκατάρχει μὲν ἢ περιφορὰ τοῦ παντός, ἔπεται
 δὲ ἢ αἵρεσις τῶν ψυχῶν, ἢ ἀνάπαλιν ἡμεῖς μὲν προκατάρ-
 10 χομεν, ἔπεται δὲ ἢ περιφορὰ διδοῦσα τὰ ἀκόλουθα ταῖς
 αἵρέσεσιν ἡμῶν. ἀλλ' εἰ ἡμεῖς προκατάρχομεν, τὸ δὲ πᾶν
 δίδωσιν οἷς εἰλόμεθα συμβαίνοντα, πρῶτον μὲν ἄτοπον μέ-
 ρεσι τοῦ παντός ἡμῖν οὖσιν ἔπεσθαι τὸ πᾶν· οὐ γὰρ τὸ
 ὅλον τοῖς μέρεσιν, ἀλλὰ τὸ μέρος ἔπεσθαι τῷ ὅλῳ προσήκει·
 15 εἴπερ τὸ μὲν μέρος ἔνεκα τοῦ ὅλου, τὸ δὲ ὅλον οὐ ἔνεκα
 τῶν μερῶν, ἕκαστον δὲ τῶν ἔνεκά του δεῖ τῷ οὐ ἔνεκα
 ἀκολουθεῖν, ἀλλ' οὐ τῷ ἔνεκα του τὸ οὐ ἔνεκα· τὸ γὰρ οὐ
 ἔνεκα τέλος. ἔπειτα καὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν ἀτάκτου ὄντος καὶ
 19 ἀσταθμότητος διὰ τὴν προαιρετικὴν ζωὴν φερομένην ἄλλοτε
 f. 86 r. ἐπ' ἄλλα κατὰ τὴν ὄρεξιν τὴν ἑαυτῆς, | τῇ δὲ προαιρέσει
 τῶν ψυχῶν ἐπομέν[ων τῷ]ν κοσμικῶν ποιήσεων εἰς ἡμᾶς,
 ἀνάγκη [μηδένα] ὄρον ἐν τοῖς ἐπομένοις εἶναι μηδὲ τάξ[ιν·
 τὸ] γὰρ τῷ ἀτάκτῳ ἐπακολουθεῖν ἐθέλον καὶ αὐτὸ μετα-
 λαγχάνει τῆς ἐκείνου πως ἀταξίας. ὥστε συμβῆσεται τὴν
 25 τοῦ παντός τάξιν μεθαρμόζεσθαι ταῖς ἡμετέραις ἀστάτοις
 ὁρμαῖς· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τὸν τῆς προνοίας ἔτι διασώ-
 σασθαι λόγον ἔσται δυνατόν· προνοίας μὲν γὰρ τὴν ἐκάστου
 πανταχοῦ διαφυλάττειν ἀξίαν, τῶν τε ὅλων καὶ τῶν μερῶν,
 καὶ συντάττειν πάντα πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς ἓν τὸ ἀγαθὸν
 30 ἀναπέμπειν. εἰ δὲ ἐπιτρέψοι τοῦ παντός ἡμῖν ἐπακολουθεῖν

14 προσήκειν 15 fort. ὅλον <τὸ> οὐ 16 τῷ οὐ ἔνεκα:
 ωι ex ὁ m¹, οὐ ἔ ex oo? m³? 21 τυχῶν 30 ἐπιτρέψοι
 sc. providentia

τὴν περιφορὰν, οἰχίσεται μὲν ἡ τῶν ὅλων τάξις, ἐπεισοδιω-
 δῶν πολλῶν γιγνομένων διὰ τὰς ἡμετέρας ὁρμάς· τὸ δὲ ἀπὸ
 τῆς προνοίας ἀγαθὸν οὐκ ἐτι τῶν πάντων ἔσται κρατητικόν·
 οὐ γὰρ ἀγαθὸν τοῖς χείροσιν ἀκολουθεῖν τὸ κρεῖττον. ἀνάγκη
 τοίνυν προκατέρχειν μὲν τὴν περιφορὰν ἐκ τούτων, ἔπεσθαι 5
 δὲ τὸ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἐκείθεν προκατηργμένοις. Εἰ δὲ τοῦτο,
 δῆλον ὡς ἓνα μόνον προτείνειν βίον ἐκάστη ψυχῇ τὸ πᾶν
 διὰ τῆς περιφορᾶς δεῖ πάντως ἢ πάντας ἐκάστη, καὶ ἄλλην
 ἄλλης κατὰ τοῦτο διαφέρειν μηδέν, ἢ διηρημένως τινὰς μὲν
 ἄλλαις, τινὰς δὲ ἄλλαις. ἀλλ' εἰ μὲν εἷς μόνος ἐκάστη προ- 10
 τείνοιο βίος, οὐκ ἔσται τὸ ἐφ' ἡμῖν πάλιν ἐν ταῖς αἰρέσεσιν·
 ἐκ γὰρ ἐνὸς αἵρεσις οὐδαμῶς ἐστίν, ἀλλ' ἐκ δυοῖν τοῦλάχιστον·
 πᾶσα γὰρ προαίρεσις ἄλλο ἄλλου προτίθησιν. ἡναγκασμένως
 οὖν ὁ μὲν ἕξει βίον ἄλλον, ὁ δὲ ἄλλον. καὶ εἰ μὲν μηδὲ
 ἐνταῦθα κύριοί τινός ἐσμεν, ἐκβέβληται πάντῃ τοῦτο δὴ τὸ 15
 ἐφ' ἡμῖν· εἰ δ' ἐνταῦθα μὲν τινός, ἐκεῖ δὲ οὐδενός, f. 86 v.
 ἄτο[πο]ν σώματος μὲν ἐκτὸς ὄντας μηδεμίαν ἔχειν προαιρε-
 τικὴν κίνησιν, ἐν σώμασι δὲ γενομένους· καίτοι τῆς μὲν
 ἐξουσίας κατὰ φύσιν οὔσης, οἷς τὸ εἶδος τῆς ζωῆς προ-
 αιρετικόν [δὲ], τῆς δὲ ἀνάγκης παρὰ φύσιν· ἐν δὲ σώμασι 20
 τῆς ψυχῆς παρὰ φύσιν ζώσης μᾶλλον ἢ ἔξω σωμάτων.
 Εἰ δὲ πάντες οἱ βίοι πάσαις ἐκ τῆς περιφορᾶς προτείνονται
 ταῖς ψυχαῖς, ἔσται τὸν αὐτὸν τρόπον ἀταξίας πλήρες τὸ
 πᾶν· πᾶσα γὰρ ψυχὴ φιλόπρωτος οὔσα πάντων αὐτῇ προ-
 τεινομένων τῶν βίων ἐπιτρέχουσα φανήσεται ταῖς τυραννίδιν 25
 καὶ ταῖς δυναστείαις, καὶ οἱ ἀμείνους τῶν βίων ἀφανεῖς
 ἔσονται καὶ τὰ τῆς δίκης ἔργα μάτην θρυληθήσεται, πάν-
 των [μάτην] ὁμοίως ἐξουσίας ἀπολαυσουσὼν ψυχῶν, σωφρό-
 νων ἀκολάστων, ὁσίων ἀνοσίων, ἐμφρόνων ἀφρόνων. εἰ δὲ
 εὐνομεῖται τὸ πᾶν μᾶλλον ἢ ἄλλο τι τῶν ἐντὸς τοῦ παντός, 30

οὐδὲν δὲ τοῦτο θεμιτὸν ἐν ταῖς εὐνομουμέναις πολιτείαις
 ἴσης ἐξουσίας μετεῖναι πᾶσιν, οὐδ' ἂν ἐν τῷ παντὶ πολλῷ
 πρότερον εἴη ἂν τι τοιοῦτον· συγχυθήσονται γὰρ οἱ τῆς
 ἀξίας ὅροι τῶν αἰρουμένων, <εἰ> ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ πάν-
 5 των αἱ αἰρέσεις ἐκάστοις. Δείπεται τοίνυν μήτε ἐνὸς προ-
 τεινομένου πάσαις μήτε πάντων πάσαις τοὺς προτεινομένους
 βίους τινὰς εἶναι ταῖς ψυχαῖς καὶ ἄλλους ἄλλαις· οὐ γάρ
 πον τοὺς αὐτούς, εἰ καὶ τινὰς πάσαις. διαφέρει γὰρ οὐδὲν
 τοῦτο λέγειν καὶ πάντας πάσαις· ὧν γὰρ αἱ ἔξεις ἀνόμοιοι,
 10 τούτων δεῖ καὶ τὰς ἐξουσίας ἀνίσους εἶναι, πάντως κατὰ
 f. 86a r. δίκην διανεμομένης τοῖς ἀνομοίοις· οὕτω γοῦν | καὶ ὁ
 Ἀθηναῖος Ἐένος [leg. VI 757^b] Διὸς κρίσιν εἶπεν τὴν
 γεωμετρικὴν μεσότητα, τοῖς ἀνίστοις ἄνισα νέμουνσαν κατὰ
 τὴν ἐκάστων ἀξίαν. εἰ δ' οὖν ἄλλαις ἄλλοι προτείνονται
 15 βίοι ψυχαῖς, ἐκάστη δὲ οὐχ εἷς οὐδὲ δὴ πάντες, ὥς δεδεί-
 χαμεν, φανερόν ἤδη τίς μὲν ἐστὶν κληρὸς ἐκάστης, τίς δὲ
 βίος· κληρὸς μὲν γὰρ ἐστὶν σύμπας ὁ ἀριθμὸς τῶν βίων,
 ὧν ἐκάστη προτείνει τὸ πᾶν διὰ τῶν ἑαυτοῦ περιφορῶν,
 βίος δὲ ἕκαστος τῶν ἐν τῷ κλήρῳ περιεχομένων, εἶδος ὧν
 20 τι ζωῆς ἔν, ὅπερ δεῖ ψυχὴν ἐκάστην ἐν τῇ γενέσει βιῶναι
 μετὰ τῶν ἐκ τοῦ παντὸς ἀπονεμομένων. λέγω δὲ οἷον εἴ τῳ
 προτείνονται βίοι τρεῖς, βασιλικὸς ἐρωτικὸς πολεμικὸς, ὥσπερ
 τῷ Ἀλεξάνδρῳ φασὶν οἱ μῦθοι τὴν μὲν προτεῖναι τὸν βασι-
 λικὸν τὴν Ἥραν, τὴν δὲ τὸν ἐρωτικὸν τὴν Ἀφροδίτην, τὴν
 25 δὲ τὸν ἀνδρεῖον καὶ πολεμικὸν τὴν Ἀθηνᾶν· προσκείσθω
 δὲ ἐκάστω καὶ οἷα δὴ βασιλεύοντι ἢ ἐρωτικῷ ὄντι ἢ πολε-
 μικῷ γινομένῳ παρὰ τοῦ παντὸς ὑπάρξαι, πλοῦτον ἢ πενίαν,
 νόσον ἢ ὑγίαν, περιστάσεις ἢ ἀπερίστατον τύχην, καὶ ἕκαστα
 τῶν λοιπῶν. ὁ μὲν τοίνυν ἀριθμὸς τῶν τριῶν βίων κληρὸς
 30 ἐστὶν ὁμοῦ πάντων εἷς, καὶ εἰ τέτταρες ἦσαν καὶ εἰ πλείους
 ὁσαύτως· ἕκαστον δὲ εἶδος ζωῆς βίος· ὃν ἐλομένην ἔδει τὴν

ψυχὴν ἢ βασιλικὴν ἢ ἐρωτικὴν ἢ πολεμικὴν γενέσθαι. καὶ
 ἐκ τούτων ἡ αἴρεσις, ὧν ὁ κληρὸς περιεῖχεν, ἀλλ' οὐκ ἄλλων,
 τὴν ἄστατον φορὰν τοῦ παντός ἀποκλείσαντος καὶ εἰς ὅρον
 τῶν βίων ὧν ἐστὶν ἀξία περιαγαγόντος ἐκάστη τὴν αἴρεσιν·
 ὅσα δὲ πάλιν ἐλομέναις προστίθῃσιν τὸ πᾶν, κληροὶ δεῦτεροι 5
 μετὰ τὴν αἴρεσιν, οἷον πατέρων τῶνδ' ἐγενέσθαι | καὶ τὴν- f. 86a v.
 χας τοιάσδε ἔχειν καὶ ὅσα ἄλλα προσήρτηται τοῖς βίοις.
 διττὸς οὖν ὁ κληρὸς, ὁ μὲν πρὸ τῆς αἰρέσεως, ὁ δὲ μετὰ
 τὴν αἴρεσιν· ὁ μὲν ὁλότης ὧν τῶν βίων, οὗ μέρος ἕκαστος
 βίος, ὁ δὲ ὁλότης τῶν ἐκάστῳ βίῳ παρακολουθούντων, ὧν 10
 ὁ κόσμος ἀπονέμει· καὶ ἐκάτερος ἀπὸ τοῦ παντός, ἐν μέσῳ
 δὲ αὐτῶν ἡ αἴρεσις τῆς ψυχῆς καὶ οὕτω δὴ μένει μὲν ἡ
 αὐτεξούσιος φορὰ, σώζονται δὲ τῆς δίκης ὅροι, τὴν ἀξίαν
 διανέμοντες ταῖς ψυχαῖς, οὐχ ὧν εἴλοντο μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ὧν αἰρήσονται· προκατάρχει δὲ τὸ πᾶν καὶ ἐπακολουθεῖ ταῖς 15
 αἰρέσεσιν· πάντα δὲ εὐνομίας μεστὰ τῶν προτεινόντων, τῶν
 αἰρουμένων, τῶν ἀπονεμόντων, τῶν ἀπονεμομένων. Ἐπειδὴ
 οὖν οὔτε εἰς τις μιᾷ βίῳ ἀπονέμεται τῶν ψυχῶν οὔτε πάν-
 τες ὁμοίως πάσαις, ἀλλὰ τινὲς τισὶν, ἀνάγκη δὴ ποιεῖν ἢ
 κατὰ τὸ ποσὸν ἴσους ἀπονέμεσθαι βίους ταῖς ἀνομοίαις, τῷ 20
 δὲ ποιῷ μόνον διαφέροντας, ἢ κατὰ τὸ ποιὸν τοὺς ὁμοίους,
 πλείους δὲ ἄλλους ἄλλαις μετὰ τῶν ὁμοίων, ἢ κατ' ἄμφω
 διαφέροντας. ἀλλ' αἱ μὲν σύγκληροι δῆλον ὅτι κατὰ τὸ πο-
 σὸν διοίσουσιν, οἷας ὁρῶν ἀπήγγειλεν ὁ τοῦ μύθου τούτου
 διαθέτης· κωλύει δὲ οὐδὲν ἐν ἀλλοίαις περιόδῳ ἀπ' ἴσων 25
 μὲν τῷ ἀριθμῷ βίων γίνεσθαι τὰς αἰρέσεις, τῇ δὲ ποιότητι
 διαφερόντων· οἷον τριῶν μὲν προτεινομένων τῇδε τῇ ψυχῇ
 βίων, τριῶν δὲ τῇδε, μὴ τῶν ὁμοίων δὲ ἢ πάντων ἢ τινῶν.
 καὶ τοῦτο μὲν δῆλον· αἱ γὰρ τῶν ψυχῶν ὁμοιότητες καὶ
 ἀνομοιότητες παντοίας εἰσάγουσι καὶ τῶν βίων ἐξαλλαγάς. 30

Κατὶδόμεν δὲ καὶ ἐν τούτοις τοῖς παροῦσιν, | ὅσα f. 87r.

δυνατὸν ἐπὶ τῶν συγκλήρων ψυχῶν· λέγονται δὲ σύγκληρ[οι]
 ψ[υ]χαὶ . . . [αἱ κατ']ὰ τ[ὸν] αὐτὸν τῆς περιόδου χρόνον
 ποιούμεν[αι τὰς] καθόδους καὶ ἅμα δεχόμεναι καὶ μετ'
 [ἀλλή]λων τοὺς κλήρους τοὺς τῶν βίων περιεκτικούς. οὐ- α
 5 κοῦν ἔν μὲν λέγεται περὶ αὐτῶν, ὅτι μιᾶς ψυχῆς εἰς ἔστιν
 κλήρος. οὐ γάρ ἐστι κλήρων αἵρεσις ἀλλὰ διανομή, κατὰ
 τὴν ἀξίαν ἐκάστης τὸν αὐτῇ προσήκοντα δεχομένης. δεύ- β
 τερον δὲ ἕτερον τὸ πάντα κλήρον πλείονων ἑνὸς εἶναι βίων
 περιοχὴν· ἢ πῶς εἰς τὸν οἰκεῖον ἀποβλέπουσα κλήρον αἰ-
 10 ρεῖται βίον ὃν <ἂν> ἐθέλῃ ἐκάστη τῶν ψυχῶν; τρίτον, ὅτι γ
 οἱ κλήροι περιέχουσιν οἱ ἕτεροι τοὺς ἑτέρους, οἱ τῶν πρῶ-
 των κληρουμένων τοὺς τῶν δευτέρων· ἢ πῶς ἡ ἐσχάτη κλη-
 ρωθεῖσα ψυχὴ φησιν τοῦτον ἂν ἐλέσθαι βίον, ὃν εἴλετο,
 καὶ πρώτη [ἡ] κληρωθεῖσα, εἰ μὴ περιείχοντο καὶ οἱ ταύτη
 15 δοθέντες εἰς αἵρεσιν ἑν τῷ πρωτίστῳ τῶν κλήρων; τέταρτον δ
 σαφηνίζει τοῦτο ἐξηγούμενος τὸ πρῶτος δὲ ὁ λαχὼν πρῶ-
 τος αἰρεῖσθω βίον [p. 617°], ὅτι τὸν πρῶτον καὶ δεύ-
 τερον καὶ τρίτον κλήρον, οὓς προτείνει τὸ πᾶν διὰ τῶν
 περιφορῶν, ὁρίζουσιν αἱ ἀνατέλλουσαι μοῖραι· πῶς γὰρ ψυχὴ
 20 τις ἔλαχεν εἰκοστὴ μετὰ τὴν πρώτην καὶ πρὸ ἄλλων ψυχῶν,
 εἰ μὴ τῆς μὲν ὁ κλήρος περιεῖχεν τοσῶνδε μοιρῶν ἢ ση-
 μείων ἀπλῶς τῆς περιφορᾶς ἀνατολὴν, τῆς δὲ ἐλασσόνων,
 εἴπερ οἱ δεύτεροι περιέχονται ἐν τοῖς πρὸ αὐτῶν. πέμπτον ε
 ἐπὶ τούτοις, ὅτι πᾶς βίος περιεῖληφεν μετὰ τοῦ εἴδους τῆς
 25 ζωῆς καὶ ὅποσα αὐτῷ συνήρτηται τοῦ παντὸς ἀπονείμαντος·
 οὕτω γὰρ ὁ πρῶτον λαβὼν κλήρον ἐνορᾷ ἐν τῷ βίῳ ὃν
 εἴλετο συμφορὰς τινὰς ἐνούσας καὶ ἀποθρηνεῖ μετὰ τὴν
 f. 87 v. αἵρεσιν ὥς ἐνιδὼν ἐν αὐτῷ τὰ ἐπόμενα δράματα, δέον

2 ψυχαι inc., an σύγκληρα? 3 δεχόμενα 6 αἰρέσεις

7 δεύτερον δὲ del. Us., at cf. ad p. 258, 6 10 ἂν add.

Us. | ἐκάστη - 12 cf. Pl. 620^a 14 ἡ del. Sch.

16 σαφηνίζει — 17 βίον im. 17 cf. Porph. ap. Stob. II 170, 1

21 cf. Pl. 620^b 26 cf. Pl. 619^b 28 διαίρεσιν

5 ἅπαντων πρὸ τῆς αἰρέσεως γίνεσθαι κριτήν. ἔκτον, ὅτι πᾶς
 βίος προστάτην ἔχει δαίμονα καὶ ἀπο[π]ληρωτήν. τοῦτο γὰρ
 ἐστὶν τὸ ὑμεῖς δαίμονα αἰρήσεσθε [p. 617^d]. κληρὸν
 μὲν τοῦ προφήτου ποιοῦντος, βίον δὲ ἓνα τοῦ δαίμονος,
 τῆς δὲ Λαχέσεως ἀμφοτέρω περικλύσεως, καὶ τοῦ δαίμονος 5
 6 τὴν ἐπιτροπείαν καὶ τοῦ προφήτου τὴν διακλήρωσιν. ἑβδο-
 μον, ὅτι πᾶς βίος ἀναγκαῖός ἐστι ταῖς ψυχαῖς μετὰ τὴν
 αἵρεσιν· ὃ δὴ καὶ ὁ προφήτης δηλοῖ λέγων ὃ συνέσταται
 ἐξ ἀνάγκης [p. 617^e]. δεῖ γὰρ ἐκάστην ψυχὴν ὃν εἴλετο
 βιωῖναι πάντως ἐλθοῦσαν εἰς τὴν γένεσιν καὶ ἀποπληρωθῆναι 10
 7 τὰς ἐαυτῆς ὁμολογίας πρὸς τὸ πᾶν. ὄγδοον, ὅτι μετὰ τοῦ
 δαίμονος καὶ τύχην ἕκαστος εἴληχεν βίος, τοῦ μὲν δαίμονος
 τὸ τῆς ζωῆς εἶδος εἴληχότος, τῆς δὲ τύχης τὰ ἐκ τοῦ παν-
 τὸς ἐκάστοις ἀπονεμηθέντα ζωῆς εἶδη κατὰ καιρὸν ἀποπλη-
 ρούσης. διὸ καὶ τὸν ὅλον βίον εἴληχον ἀμφοῖν, περιέχοντα 15
 8 καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς καὶ τὰς τοῦ κόσμου δόσεις. ἕνατον,
 ὅτι παντοδαπὰ τὰ εἶδη τῶν βίων ἐστίν, ἢ ἀπὸ λογικῶν εἰς
 λογικὰ τῆς μεταβάσεως τῶν ψυχῶν ἡμῶν γιγνομένης, ἢ
 ἀπὸ ἀλόγων εἰς ἄλογα, ἢ ἀπὸ ἀλόγων εἰς λογικά, ἢ ἀπὸ
 λογικῶν εἰς ἄλογα. καὶ γὰρ τῶν λογικῶν καὶ τῶν ἀλόγων 20
 ἐστὶν κύκλος τις καὶ ἀπονέμει τινὰ καὶ τοῦτοις τάξιν τὸ
 9 πᾶν. δέκατον, ὅτι τὸ αὐτεξούσιον οὐκ ἀφηγήμεθα καὶ ἐν
 τῇ γενέσει καὶ μετὰ τὴν αἵρεσιν. εἵ γὰρ ἢ κακῶς διαθεῖναι
 δυνάμεθα ἑαυτοὺς καὶ ἐν παντὶ ζωῆς εἶδει πράττειν ὁσίως
 καὶ προσκατασκευάζειν ἑαυτοῖς ἀμείνω τοῦ βίου τοῦ νῦν 25
 παρόντος. |

Ταῦτα μὲν οὖν ἡθροίσαμεν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ τῷδε τῷ f. 88r.
 μύθῳ γεγραμμένων· τούτων δὲ διηριθμημένων ἐκεῖνο πάν-
 τως ὑπόλοιπον ἰδεῖν, πῶς ἐν τοῖς γόνασι τῆς Λαχέσεως
 εἶναι φησιν τοὺς τε κλήρους καὶ τὰ παραδείγματα τῶν βίων. 30

3 αἰρήσεσθαι 13 τύχης Sch.] ψυχῆς 22- cf. Porph. ap.
 Stob. II 163, 20 23 γενέσει (sic)] an αἰρέσει? | εἵ ex οὐ m⁸
 28 nempe διηριθρωμένων

διότι μὲν οὖν οὐκ ἐν τῇ Ἀνάγκῃ ταῦτα ἔθετο, ῥάδιον τὴν
 αἰτίαν συνιδεῖν. οὐ γὰρ ἐκίνει τὸν σφόνδυλον Ἀνάγκη, εἰ
 καὶ ἐν τοῖς γόνασιν αὐτῆς ἐκινεῖτο. τῆς οὖν περιφορᾶς
 τοὺς κλήρους νεμούσης εἰκότως οὐκ εἰς ἐκείνην αὐτοὺς
 5 ἀνήγαγεν, ἀλλὰ τὴν ὅλον αὐτὸν κινουῖσαν ταῖν χειροῖν, καὶ
 οὔτε εἰς τὴν Κλωθῶ (οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀπλανοῦς μόνης ὁ
 κλῆρος καὶ ὁ βίος) οὔτε εἰς τὴν Ἀτροπον· οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς
 πλανωμένης μόνης· ἀπ' ἀμφοτέρων οὖν ἡμῖν ἀπονεμομένους
 εἰς τὴν ἀμφοτέρων ἀνήγαγεν κινήτικὴν τὴν Λάχεσιν. καὶ
 10 γὰρ τοῦ μὲν αἰεὶ τὴν τάξιν εἶναι ἢ Ἀνάγκη αἰτία, τοῦ δὲ
 ἄλλην καὶ ἄλλην αἰεὶ αἱ Μοῖραι, <ἀφ' ὧν> οἱ κλήροι αἰεὶ
 ἄλλοι καὶ ἄλλοι· ἀλλὰ μὴν καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἐτέρας ταῖν περιόδου· δεῖ ἄρα τὴν Λάχεσιν
 αὐτῶν περιελιφέναι τὰς αἰτίας. Τοῦτο μὲν οὖν δεδειχθαι
 15 φῶμεν. εἰ δὲ ἔστιν ἐν τῇ Λαχέσει παραδείγματα τῶν βίων,
 δῆλον ὅτι πεπερασμένα ταῦτά ἐστιν· τῶν γὰρ καθ' ἕκαστα
 πάντως ἀπείρως ἐξαλλαττομένων ἀνάγκη τὰ παραδείγματα
 πεπεράνθαι. καὶ εἴ με δεῖ τοῦμὸν εἰπεῖν, ὥριστα ταῦτα
 ταῖς τοῦ θείου γενητοῦ περιόδοις, καὶ πάντων τῶν βίων
 20 ὧν πᾶσαι ψυχαὶ ζῶσιν ἐν μιᾷ τοιαύτῃ περιόδῳ προϋπάρχει
 τὰ παραδείγματα, καὶ τὰ αὐτὰ ἀνελίσσεται καθ' ἑκάστην
 περίοδον· καὶ ὥς ὁ ἀριθμὸς τοῦ χρόνου τῶν ὀκτὼ περιόδων
 f. 88 v. ὁ αὐτὸς αἰεὶ, καὶ ἄλλος καὶ ἄλλος | τῷ π[ά]λιν καὶ [πάλιν,
 οὕτω] καὶ τὰ εἶδη τῶν βίων τὰ αὐτὰ [αἰεὶ μένει κα] τὰ πᾶ-
 25 σαν κοσμικὴν περίοδον καὶ ἄλλ[α κ]αὶ ἄλλα τῷ πάλιν καὶ
 πάλιν· καὶ γὰρ ἀδύνατόν τι προστεθῆναι τῇ τοῦ θείου
 γενητοῦ περιόδῳ ζωῆς εἶδος· ἢ οὐκ ἂν ἦν ἡ προσλαβοῦσά
 τι τελέα· καθάπερ οὖν αἱ τῶν κύκλων ἀποκαταστάσεις ἐν
 τῇ περιόδῳ συμπεραίνονται πάντων, κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ
 30 αἱ περίοδοι τῶν ψυχῶν αἱ κατὰ πάντας βίους· καὶ ἐν οὐ-

5 χειροῖν 7 εἰς τὴν Ἀτροπον Sch.] ἀπὸ τῆς ἀτρόπου

11 ἀφ' ὧν add. Sch. 21 αὐτὰς

δεμιᾷ περιόδῳ ζῇ ψυχὴ βίον ὃν μὴ ἔζηκε πρότερον. λεκτέον τοίνυν, ἐπειδὴ καὶ δέδεικται, θαρρούντως, ὅτι τὰ παραδείγματα τῶν βίων καὶ πολλῶ πρότερον τῶν κλήρων τοσαῦτά ἐστιν, ὅσα περιέχει μία τοῦ κόσμου περίοδος, συναποκαθιστάμενων τῶν ψυχικῶν βίων τοῖς κοσμικοῖς κύκλοις. τῶν οὖν 5 παραδειγμάτων πάσης ὄντων τῆς περιόδου δαιμονίως εἶπεν [p. 617^d], ὅτι ἔλαβεν κλήρους, ὡς τινὰς λαβόντος, καὶ παραδείγματα βίων, ἀλλ' οὐχὶ τῶν βίων ἀπλῶς. κατὰ τινὰ γὰρ εἰσίσαιιν εἰς τὴν γένεσιν αὐται, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἀπεριλήπτων ὄντων ἀνθρωπίνῃ διανοίᾳ πάντων· διὰ τοῦτο 10 δὲ ἄρα καὶ τις προφήτης ἐστὶν ὁ ταῦτα διακληρῶν καὶ προτείνων, ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς ὁ προφήτης· ὡς πολλῶν μὲν ὄντων τοιούτων, ἄλλων δὲ κατ' ἄλλα παραδείγματα τὴν διανομὴν ποιουμένων, τῆς δὲ Λαχέσεως ἐνοειδῶς τὰ πλήθη τῶν παραδειγμάτων περιεχούσης καὶ ἐκείνων περὶ αὐτὴν μεριζομένων 15 καὶ μεριζόντων τὰ ἀπ' ἐκείνης ταῖς ψυχαῖς. εἰ δὲ ὥς ἡ Ἀνάγκη τὸν σφόνδυλον ἐν τοῖς γόνασιν εἶχεν, οὕτω καὶ αὕτη τὰ παραδείγματα τῶν βίων καὶ τοὺς κλήρους, φανερόν ὅτι τε τὴν μητρῶαν ἀξίαν ἔχει πρὸς τὰς ἄλλας Μοίρας καὶ ὅτι αὐτῷ τῷ εἶναι καθάπερ ἐκείνη κυβερνᾷ τὰς ψυχικὰς | 20 [περιόδους ὡς ἐκ]εῖνη [τὰς] κ[οσ]μικὰς, καὶ οὐ [διὰ] δὴ f. 89 r. τινος ἐνεργείας, [ἀλλ']ὰ [τ]αῖν χεροῖν τ[ῇν] τοῦ ἀτράκτου περιφορᾶ[ν]. ση]μαίνει γὰρ ἡ διὰ τῶν γονάτων εἰκὼν τὸ ἐδραῖον καὶ συναγωγὸν εἰς ἓν τῶν πολλῶν, καὶ ὅσα ἄλλα περὶ τῆς Ἀνάγκης προείπομεν· τὰ γὰρ ὅμοια καὶ ἐπὶ τῆς 25 Λαχέσεως κατατείνειν δυνατόν.

Ἀνάγκης θυγατρὸς κόρης Λαχέσεως ὁδε λόγος· ψυχὰι ἐφήμεροι, ἀρχὴ ἄλλης περιόδου θνητοῦ γένους θανατηφόρου. μέχρι τοῦ αἵτλια ἐλομένου, θεὸς ἀναίτιος [p. 617de].

30

1 ἔζηκεν exp. m³, tolerandum putavi 6 παραδειγμάτων — περίο- im. 22 ἀλλὰ] κ. ? διὰ legi; verbum desidero a quo pendeat περιφορᾶν 28 ἀρχή — περιόδου im.

Πανταχοῦ μὲν ὁ Πλάτων νοῦν ἡγεμόνα προστησάμενος
 ὧν φθέγγεται νοερῶν ὄντως ἐπάξια φθέγγεται θεαμάτων·
 ὅταν δὲ καὶ τοὺς κρείττους ἡμῶν ἀπεικονίζηται, σαφῶς
 ἐνθεάζονται προσέοικεν καὶ τοὺς φοιβολήπτους μιμεῖται, ῥή-
 5 ματα ἀφιεὶς ὥσπερ βέλη νοῦ γέμοντα καὶ ὑψηλῶν ἐπιβολῶν·
 συνεξορμώσης δὲ αὐτῷ τῆς ἐρμηνείας ταῖς νοήσεσιν ἀκαλλω-
 πίστως συνεστραμμένοις μὲν χρῆται φθέγμασιν, ἀπολελυ-
 μένα δὲ ἀπ' ἀλλήλων αὐτὰ διίστησιν τὴν ἀπόλυτον μιμού-
 μενος θέαν τῆς ψυχῆς ἀπ' ἄλλων ἐπ' ἄλλα πεηδῶσαν. οἷα
 10 καὶ διὰ τούτων ἐργάζεται τῶν τοῦ προφήτου λόγων, ἐν
 ἐλαχίστοις μὲν ἀπεριήγητα νοήματα συλλαβῶν, ἀσύνδετα
 δὲ τὰ πλεῖστα φθεγξάμενος, συστρέψας δὲ τὰ κῶλα τοῖς
 αἰνίγμασιν παραπλησίως. σκόπει δὲ ἐς δύναμιν ἕκαστον
 τῶν κώλων.

15 Ἀνάγκης, φησί, θυγατρὸς κόρης Λαχέσεως ὅδε
 λόγος. ἤρξατο μὲν οὖν ἀπὸ τῆς Ἀνάγκης ἐνδεικνύμενος,
 ὡς ἄρα καὶ ἡ Λάχεσις καὶ πᾶς ὁ μοιραῖος διακόσμος τῶν
 θεαινῶν καὶ αὐτὸς ὁ προφητικὸς εἰς μονάδα μίαν ἐκείνην
 f. 89 v. ἀνατείνονται· πᾶσα γὰρ | τάξις ἀπ' ἐκείνης, τῶν οὐρανίων
 20 τῶν χθονίων, τῶν ψυχῶν τῶν ὄλων τῶν μερικῶν. τῆς δὲ
 Λαχέσεως εἰπὼν ἐκφαντικὸς εἶναι διαφερόντως δέδωκεν ἡμῖν
 ἐννοεῖν, ὡς ἄρα καὶ αὐτὸς ἡγεμονικὴν ἀξίαν ἔχει πρὸς τινὰς
 ἄλλους προφήτας, ὡς ἡ Λάχεσις πρὸς τὰς λοιπὰς Μοίρας,
 καὶ μετὰ τῶν προφητῶν ἴσως τοὺς δαίμονας οὓς ἐφίστησι
 25 ταῖς ψυχαῖς. τὴν δὲ δὴ Λάχεσιν αὐτὴν κόρην ἀνυμνῶν
 ἄχραντον αὐτὴν δῆπου καὶ ἀμιγῇ πρὸς πάντα τὰ διοικου-
 μένα καὶ ἀκμῆς μεστήν εἶναι καὶ δυνάμεως ἀύλου καὶ κα-
 θαρᾶς αἰνίσσεται. τὸ γὰρ κόρον τοιοῦτον εἶναι καὶ αὐτὸς
 ἡμᾶς ἐν τῷ Κρατύλῳ [p. 396^b] παρὰ τοῖς θεοῖς ἐδίδαξεν,

6 ἀκαλλωπίστως ss. m³ 12 δὲ τὰ ante πλεῖστα ss. m³

17 ἄρα ex α m³? 18 θεαινῶν 24 ἴσως] πρὸς Sch.
 28 κορὸν

οὐχὶ πλησμονὴν ἀλλὰ καθαρότητα σημαῖνον. οὕτω δὲ καὶ ἐν Νόμοις [VII p. 796^b] τὴν πολιοῦχον κόρην ἄμα καὶ δέσποιναν ἡμῶν προσείρηκεν, ὥς ἀχράντῳ δυνάμει διαλάμπουσαν. τὸν δὲ αὖ λόγον εἰπὼν εἶναι τῆς Λαχέσεως, ὃν μέλλοι ταῖς ψυχαῖς ἐκφαίνειν, σαφέστατα τάξιν ἀγγελικὴν 5 ἐαυτῷ πρὸς τὴν Λάχεσιν ἀποδέδωκεν· ἄλλου γὰρ ἀπαγγέλλων λόγους ἄγγελός ἐστι δῆπουθεν αὐτὸς ἐκείνου διαφερόντως, οὗ τῶν λόγων ἐστὶ μνηυτής. ὥστε συντόμως καὶ ὅστις ἐστὶν ἐξέφηεν, ὅτι τῶν μοιραίων ἀγγέλων τις, κλήρων διανομεύς, βίων ἐκφαντορικός, τῶν εἰληχότων ἡμᾶς δαι- 10 μόνων ἐπιστάτης. ἀλλ' ὅπως μὲν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ, διὰ τούτων ἐδίδαξεν, ἃ δὲ πρὸς τὰ μετ' αὐτὸν ἀποτείνεται σκοπήσωμεν ἐπομένως.

Ψυχαί, φησὶν, ἐφήμεροι, τὰς μὲν ἀνθρωπίνας ψυχάς, οὗτι γε πάσας, ἀλλὰ τὰς γενέσεως ἐπορευομένας ἤδη καλῶν 15 ἐφημέρους, ὥς θνητῶν καὶ ἐφημέρων ἀποτέμενας. καὶ διὰ ταῦτα | ἄρα πολλοῦ δεῖ ὁ αὐτὸς εἶναι τῷ [δη]μιουργῷ [f. 90r. τῷ] τὴν αἰδιδιον οὐσίαν τῶν ψυχῶν ἐνεργὸν [ποιοῦ]ντι, τὴν ἐφήμερον αὐτῶν ζωὴν αὐτὸς ἐπισκοπῶν. Ἀρχὴ δὲ οὖν ἐξῆς φησὶν ἄλλης περιόδου θνητοῦ γένους θανατη- 20 φόρου· ταῦτα τοῦ πρὸ αὐτῶν ἀποστήσας κώλου, καθάπερ καὶ ἐκεῖνο τοῦ πρώτου ῥήθέντος. ὥς γὰρ νοεῖ μεταβατικῶς, οὕτω καὶ φθέγγεται, καὶ τῆς μεταβάσεως εἰκὼν ἢ τοιαύδε διάστασις. εἰ δὲ θνητοῦ γένους εἰς ἀρχὴν ἄγει τὰς ψυχάς, πρόδηλον ὥς οὐ πάσης ἐστὶν προστάτης τῆς περιόδου τῶν 25 ψυχῶν, ἀλλὰ τῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ γένεσιν· τὸ γὰρ θνητὸν καὶ θανατηφόρον γένος τοῦτό ἐστιν, ὅσον συμπληροῖ τὴν γένεσιν. θνητὸν μὲν οὖν ἐστὶν εἰς ὃ κάτεισιν ψυχὴ, θανατηφόρος δὲ ἢ περίοδος τῶν ψυχῶν αὐτῶν οὐ μόνον ὅπη φησὶν Ἡράκλειτος, ἑὸν ἄνατος ψυχαιῖσιν ὑγραῖσι 30 γενέσθαι' λέγων, ἀλλὰ καὶ ἡ πολλάκις αὐτὸς εἶπεν ὁ

18 ἐνεργὸν fort. perperam legi 29 ὅπη Us.] ἐπεὶ (ei ex i)
30 cf. fr. 72 Byw

Πλάτων ζῆν ἡμᾶς ἐν τῇ γενέσει κατὰ τὸ πολὺ τῷ θνητῷ
 τῆς ψυχῆς ἐπομένους· πᾶν οὖν τὸ θνητὸν ἐπιδεῖς ὅν τῆς
 τοιαύτης ζωῆς (ὕπὸ ταύτης γὰρ διασώζεται προσεχῶς) θά-
 νατον ἐπιφέρει ταῖς ἄνωθεν ἡκούσαις· καὶ διὰ τοῦτο θανατη-
 5 φόρος ἐστὶν ἡ γενεσιουργὸς τῶν ἀθανάτων ψυχῶν καὶ ἐφ'
 ἑαυτῶν ἀθάνατα διανοομένων. Καὶ μὴν καὶ τὰς ψυχὰς
 αἰρήσεσθαι τὸν δαίμονα φησὶν, ἀλλ' οὐχὶ τὸν δαίμονα λή-
 ξεσθαι τὰς ψυχὰς· ἐκεῖνο θαυμαστῶς διδάσκων, ὥς ἄρα εἰ
 καὶ εἰλήχασιν οἱ δαίμονες τὰ εἴδη τῶν βίων καὶ εἰδὼν ἄλλοι
 10 δι' ἄλλων ἐπίσκοποι τινες, ἀλλ' οὐκ ἀναγκάζουσιν τὰς ψυ-
 χὰς εἰς τόνδε τὸν βίον χωρεῖν ἢ ἕτερον· ἀλλ' ἡ ἐκεῖνων
 f. 90 v. αἵρεσις, ὥσπερ εἰς βίον αὐτάς τινα προάγειν |
 καὶ³⁰ προστάτην· ἅμα γὰρ αἰρεῖται βίον καὶ
 συντάττεται ἐφόρῳ τοῦ βίου πάντως. οὐδὲν γὰρ ἄναρχον
 15 ἐν τῷ κόσμῳ τῶν πάντων, [οὐ] βίος οὐ λῆξις οὐκ ἄνοδος
 οὐ κἀθοδος· ἀλλὰ πάντα δέδοται ταῖς οἰκείαις ἐπιστασίαις·
 καὶ ὥς αὐτὸς εἶπεν ἐν Νόμοις [X p. 903^b], εἰς τὸν ἔσχα-
 τον ἤκει μερισμὸν ἢ πρόνοια τῶν ὅλων ὑποδιαίρουσα ἑαυ-
 τήν καὶ γεννῶσα προνοίας ἐξ ἄλλων ἄλλας, ἐκ τῶν ὀλιγω-
 20 τέρων τὰς μερικωτέρας, ἐκ τῶν θειοτέρων τὰς δαιμονιωτέρας.
 εἰσὶν οὖν καὶ τῶν γενεσιουργῶν βίων ἔφοροι δαίμονες, οἱ
 τὰς ψυχὰς ἐπιτροπεύουσιν τὰς κατὰ τούτους διαζώσας τοὺς
 βίους· καὶ εἰώθασι τούτους ἀγγελικοὺς καλεῖν, ἀντιδιαστέλ-
 λοντες τοῖς πρὸ τούτων θείοις δαίμοσιν, οὔτινες αὐτάς τὰς
 25 ὑπάρξεις τῶν ψυχῶν συνδέουσι πρὸς τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν
 θεούς. εἰς οὓς μοι δοκεῖ καὶ ὁ προφήτης ἀποβλέπων εἰ-
 πεῖν πρὸς τὰς ψυχὰς· οὐχ ὑμᾶς δαίμων λήξεται, τὴν
 διαφορὰν τούτων τῶν γενεσιουργῶν καὶ μοιραίων πρὸς τοὺς
 οὐσιώδεις ἡμῶν ἐφόρους ἐνδεικνύμενος. ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ
 30 τῷ ὄντι λαγχάνουσι τὰς ψυχὰς, πρὸ αὐτῶν διαιρεθέντες

5 an excidit περίοδος? 10 an δι' delendum? | ἀλλ' οὐκ
 Sch.] ἄλλαι οὐκ 13 ante προ legi οσ.'.ει 22 τούτους Sch.]
 τούτων (v ex σ) 24 'τοῖς' θείοις 29 αὐτοὶ Sch.] οὔτοι

περὶ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς ψυχὰς ἑαυτοῖς συνδιανείμαντες,
ἐπειδὴ κατ' οὐσίαν αὐτῶν εἰσιν ἡγεμόνες· οἱ δὲ μοιραῖοι
διὰ τινὰ βίον αὐτῶν ἄρχουσιν, οὗ ἡ αἵρεσις ἐπ' αὐταῖς.
ἐπ' ἐκείνων μὲν οὖν ἡρχθήμεν, ἵνα ὑποστῶμεν, ἐπὶ τούτων
δὲ εἰλόμεθα τοιῶσδε ζῆν, ἵνα ἀρχθῶμεν. καὶ γὰρ ἔοικεν 5
ἐκεῖνος μὲν ὁ δαίμων, ἅτε οὐσιώδης ὢν, ἄνωθεν ἡμᾶς οἶον
ἐκ πρύμνης διοικεῖν ἀπ' αὐτῆς τῆς οὐσίας ἡμῶν ἀρχόμενος·
καὶ δι' ἐκεῖνον ἡ ψυχὴ καὶ πεσοῦσα ἀνιέναι π[ά]λιν f. 91 r.
. . .¹⁴. . . . τα τὴν πρὸς τὸ[ν οἰκεῖο]ν αὐτῆς θεὸν σύν-
[ταξιν. οὗτος δὲ τίς ἄλλος ἢ] ὁ τῆς ἐνταῦθα μονῆς ἡμῶν 10
ἐπιμελὴς καὶ [νεύ]σεως ἔφορος ὑπάρχων τῆς πρὸς τὴν γ[έ-
νεσιν]. ὅσῳ δὴ οὖν ὁ δεσμὸς τοῦ δεσμοῦ διενήν[οχεν], ὁ
πρὸς τὰ ἄνω λέγω τοῦ πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἡ οὐσιώδης ἀρχὴ
τῆς κατὰ σχέςιν, τοσούτῳ καὶ ἐκεῖνος ὁ δαίμων τούτου
διέστηκεν. ὅθεν εἰ καὶ ἐκείνου λήξεις ἐσμέν, οὐκέτι καὶ 15
οὗτος ἡμᾶς λαγχάνει· πρὸ γὰρ τῆς αἰρέσεως οὐκ ἐσμέν ὑπ'
αὐτόν, ἐλόμενοι δὲ τὸν ἀρχόμενον ὑπ' αὐτοῦ βίον καὶ ἡμεῖς
γιννόμεθα τῶν ἀρχομένων, καθ' ὃ τὴν ζωὴν ἐκείνην ζῶμεν.
ὅτι δὲ ὁ δαίμων οὗτος ἐν λογικαῖς ὑπάρξεσιν οὐσίωται μει-
ζόνως, εἴπερ καὶ ἡμεῖς ὢν ἐστὶ προστάτης, καὶ ὅτι πολλῶν 20
εἰς ἄρχει τῶν ὁμοειδῶς ζώντων, οὐδὲν οἴμαι δεῖν ὑπο-
μιμνήσκειν. γελοῖον γὰρ εἰ, ὅταν ἀπολείπωμεν τὸν αὐτῷ
προσέκοντα βίον, εὐθύς ἄλλη ψυχὴ τὸν αὐτὸν αἰρεῖται βίον,
ἢ ἐκεῖνος οὐδενός ἐστιν ἄρχων· τὸ μὲν γὰρ πλασματῶδες,
τὸ δὲ τῆς δαιμονίας οὐσίας ἀνάξιον. δεῖ γὰρ αὐτοὺς ἄρχειν 25
αἰεὶ ταύτην οὐσίαν ἔχοντας, δεῖ δὲ καὶ ψυχῶν ἡγουμένους
πολλῷ μᾶλλον ἐν λογικῇ ζωῇ τὴν ὑπόστασιν ἔχειν, καὶ
ταύτῃ τελεία καὶ κατὰ νοῦν ἐνεργούσῃ, δι' ἣν καὶ ἡμεῖς
ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν ἀνεγειρόμεθα τελείωσιν.
καὶ γὰρ ἄρχει τῶν ἔνδον διαφερόντως, ὥσπερ ἡ τύχη τῶν 30

2 ad μοιραῖοι im. man. rec. δηλονότι οἱ δαίμονες
9 possis [δύναται φυλάσσειν]σα, nisi fuit κα]τὰ 13 τοῦ Sch.]
τοῦς 18 καθ' ὃ Us.] καθ' ὃν

ἔξω μᾶλλον. διὸ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ αἰρέσει τῆς ζωῆς ὑπο-
τάττεσθαι φησιν ἡμᾶς τῷ δαίμονι, τύχης δὲ οὐ πεποιήται
μνήμην· ἀλλ' ὅταν τὸν ὅλον βίον ἐπισκοπῶν ὁ πρῶτος κλη-
4 ρωθεῖς, ὃν εἴλετο, καὶ <τὰ> ἐπόμενα τῷ τυραννικῷ βίῳ
f. 91 v. θεωρῇ, τότε αὐτὸν | τὸν δαίμονα αἰτιᾶσθαι καὶ τύχην.

Ἐπὶ δὴ τούτοις παρακελεύεται τὸν πρῶτον αἰρεῖσθαι
βίον, τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κλήρου δηλῶν διὰ τοῦ πρῶτον
λαχεῖν· διότι πάντες οἱ κληροὶ παρὰ τῆς Λαχέσεως ἐνδίδον-
ται καὶ τὸ λαχεῖν οὐκ ἄλλο τι σημαίνει ἢ τὸ κληρωθῆναι.
10 καὶ δηλὸν ὅτι κατὰ δίκην τῶν κλήρων διανεμομένων τὸ
πρῶτον λαχεῖν ἐστὶν τὸ εὐμοιρότερον εἶναι περὶ τὸν κλῆρον,
ἐξ ἀφθόνων ποιούμενον τὴν αἵρεσιν. δέδεικται δὲ ἡμῖν,
ὅτι τῶν συγκλήρων ψυχῶν αἱ πρῶται κληρωθεῖσαι τοὺς
τῶν ἐξῆς περιέχουσι βίους μετὰ ἄλλων, καὶ αἱ δευτέραι τοὺς
15 τῶν ἐξῆς· ὥστε τὸ πρῶτόν ἐστι κληρωθῆναι τὸ πλείστων
βίων ἐν ἐξουσίᾳ γενέσθαι αἰρέσεως. τοῦτον οὖν κελεύει καὶ
αἰρεῖσθαι πρῶτον. Ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἐν τούτοις καὶ δεύ-
τερον εἰς τὴν τοῦ οὐρανοῦ φορὰν ἀποβλέποντα δεῖ νομίζειν
ἀφορρίζειν τὸν παρόντα λόγον, εἵπομεν ἤδη πρότερον. καὶ
20 γὰρ συγκλήρους ταύτας εἶναι φαμεν, ὅσαι κατὰ τὸ συνεχὲς
τμήμα τοῦ ζωοφόρου ποιοῦνται τὰς αἰρέσεις· οἷον τοῦ μὲν
πρώτου κλήρου δεκαμοιρίαν ἔχοντος εἰς αἵρεσιν τῶν ἐν ταῖς
ἀνατολαῖς τῆς δεκαμοιρίας βίων, τοῦ δὲ δευτέρου πᾶσαν
οὐκέτι τὴν δεκαμοιρίαν, ἀλλ' ἐν ἐλάττωσι ταύτης τὴν ἐξου-
25 σίαν ἔχοντος, τοῦ τρίτου δὲ ἔτι μᾶλλον ἐν ἐλάττωσιν, καὶ
ἀεὶ τοῦτο, μέχρις ἂν εἰς ἐλάχιστον πληθὸς ἢ αἵρεσις κατα-
λήξῃ τὸν αἰρούμενον ἀποστενώσασα. καὶ οὐ δεῖ θαυμάζειν,
πῶς δὴ τοῦτο δυνατόν ἀποροῦντας· οὐ γὰρ δὴ λέγοντός
τινος ἀκούουσιν ἀπὸ τῶνδε χρῆναι τὸν βίον ἐλέσθαι, οὐδ'

1 αὐτὸς Sch.] αὐτὰς 2 τύχησ ex ψυχῆς 4 τὰ pro καὶ
posuerat Sch. 6 ἐπὶ] ἐπει legi 10 cf. Porph. l. c. 171, 17
12 cf. p. 265, 10 14 sq. τοὺς τῶν] τούτων 19 cf. p. 265, 15
28 δὴ Us.] δὲ

εἰ καὶ λέγοι τις, πᾶσα ψυχὴ δύναται τὸ πᾶν ὁρᾶν, οἷόν
 ἐστι καὶ ὅσων οἰστικόν. τοῦτο μὲν γὰρ ταῖς ἔξω σωματίων
 οὔσαις ψυχαῖς οὐκ ἀδύ|νατον, τοσοῦτον πλέον ἔχειν τῶν 1.921,
 ἐν σώμασ[ιν, ὥς] δύνασθαι συννοεῖν τὴν οὐρανίαν φορᾶν.
 ὅπου γε καὶ ἐνταῦθά τινες τᾶλλα μὲν εἰσιν οἱ τυχόντες, 5
 ἔχουσι δὲ συστοίχως εἰς κατανόησιν τῶν ἐκ τῆς φορᾶς ἀπο-
 τελουμένων. Οὐ μὴν οὐδὲ ἐκεῖνο θαυμαστόν, ἐκ τῶν ὅλων
 ἡμᾶς κινεῖσθαι πρὸς τάδε μᾶλλον ἢ τάδε, πρὸς ἃ πεφύκαμεν
 ἢ ὧν ἐσμεν ἄξιοι, καὶ τὰς φαντασίας ἡμῶν ἐρεθίζεσθαι
 πρὸς αἰρέσεις τῶνδε μᾶλλον ἢ τῶνδε τῶν ἡμῖν οἰκιοτέρων. 10
 καὶ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ὄντας ἡμᾶς ἀνατολαὶ πολλάκις
 • ἀστέρων καὶ σχηματισμοὶ κινουῦσι καὶ προθύμους ποιοῦσιν
 ἐνεργεῖν ἢ μὴ πρότερον, καὶ ἄλλα παρασκευάζουσιν εἰς
 ὅκνον τῶνδε τῶν ἐνεργημάτων. εἰ δὲ καὶ κατὰ συνήθειάν
 εἰσιν ὥς τὰ πολλὰ τῶν προτέρων βίων αἰρέσεις καὶ τοῖς 15
 προμελετηθεῖσιν ἐπιτρέχομεν, αὐτὸθεν δήπου φανερόν, ὅτι
 καὶ τῶν ὅλων ταῖς ὥς εἰς μέρη ποιήσεσιν διεγειρόντων καὶ
 ἡμῶν ἤδη προκεκινημένων διὰ τὴν συνήθειαν αἱ πρὸς τάδε
 γίνονται ῥοπαὶ μᾶλλον ἢ τάδε τὰ οἰκεῖα καὶ τῷ κινουντι,
 διότι τούτων οἰστικὸν εἰς ἡμᾶς, καὶ τῷ κινουμένῳ, διότι 20
 τούτων ἐν ἔθεσιν ἐγγέγονει πρότερον.

Τί δὴ οὖν μετὰ τὴν αἵρεσιν τοῦ βίου φησὶν ὁ προ-
 φήτης, ὃ συνέσται ἐξ ἀνάγκης; ἀναπόδραστος γὰρ μετὰ
 τὴν αἵρεσιν λοιπὸν ὁ βίος, καὶ δεῖ διαβιῶναι τὴν ψυχὴν
 ὃν εἴλετο βίον· καὶ τό τε πᾶν κυροῖ τὴν αἵρεσιν, καὶ ἡ 25
 ψυχὴ πᾶσα πρὸς ἓν εἶδος ῥέψασα ζωῆς συμπλέκει τὸ ἐπ’
 αὐτῇ τῷ ἐκ τοῦ παντός, οἷον μερικὴν τινα πρότασιν καθο-
 λικῇ, καὶ συνάγει συμπέρασμα ἐξ ἀνάγκης ἐπόμενον τὸν
 τῇδε βίον κατὰ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν φορᾶν. ὥς εἰ λέγοι 29
 τοιόνδε | ἀνάλογον· τόνδε τὸν βίον εἰλόμην· ὃν δὲ εἰλό- 1.92 v.

1 nempe οἷων 4 ὥς suppl. Rad. 15 an <αἱ> αἰρέσεις?

17 διεγειρόντων ex διεγειρον (γ ex χ m¹) m³? 25 εἴλετο |
 τό τε] τότε τὸ (τὸ add. m³) 27 τῷ Sch.] τῶν

μην, τὰ ὅλα κυροῖ· τόνδε ἄρα τὸν βίον τὰ ὅλα κυροῖ. πρὸς
 δὲ τοῦτο καὶ ὁ ἀποπληρωτῆς δαίμων ἐφέστηκεν τὴν πρὸς
 τὸ ὅλον τῆς ψυχῆς ὁμολογίαν ἀπαιτῶν, ὥστ' ἐξ ἀνάγκης
 συνεῖναι τῷ αἰρεθέντι βίῳ, ὅποῖος ἂν τυγχάνῃ ὁ βίος ὢν.
 5 εἰ δ' ἐξ ἀνάγκης, δῆλον διότι τὸ κῦρος ἄνωθεν ἀπὸ τῆς
 Ἀνάγκης ἔχομεν μάλιστα. καὶ γὰρ πᾶν τὸ ἀναγκαῖον παρ'
 ἐκείνης ὑπάρχει τοῖς ἐγκοσμίους θεοῖς τε καὶ τοῖς μετὰ
 θεοῦς· ἀλλ' ὅπου μὲν τὸ ἀναγκαῖον καθ' ὑπαρξίν ἐστιν
 ἀναγκαῖον, ὥς ἐπὶ τῶν κρειττόνων ἡμῶν αἰὶ ὡσαύτως καθ'
 10 ἓνα λόγον ζώντων καὶ τάξιν μίαν, ὅπου δὲ κατὰ ἀκολουθίαν,
 ὥς ἐφ' ἡμῶν· τὸ γὰρ ἐφ' ἡμῖν ἄστατον ὂν ἔχει κατὰ τὸ
 ἀκόλουθον ἀνάγκην, εἰ μὲν τάδε ἐλοίμεθα, ταδὶ πάντως
 ἀκολουθήσειν, εἰ δὲ τάδε, ταδί. καθάπερ καὶ ἐνταῦθα·
 τόνδε γὰρ ἐλόμενοι τὸν βίον συνεσόμεθα αὐτῷ ἐξ ἀνάγκης·
 15 ἀπλῶς δὲ οὐκ ἐξ ἀνάγκης· ἐνεδέχετο γὰρ καὶ ἄλλον βίον
 ζῆν, ἀλλὰ πρὸ τῆς αἰρέσεως, μετὰ δὲ τὴν αἵρεσιν ἀδύνατον.
 καὶ οὕτως ἔοικεν καὶ πᾶν τὸ ἐνδεχόμενον εἰς ἀναγκαίαν
 μεταπίπτειν δύναμιν διὰ τῆς ἀκολουθίας, καὶ τῶν ἐνδεχο-
 μένων ἀναγκαίως ἐνδεχομένοις ἄλλοις ἐπομένων. τὸ μὲν
 20 οὖν ἀναγκαῖον ἐν τοῖς βίοις ἡμῶν τοιόνδε χρή νοεῖν. ἐπειδὴ
 δὲ οἱ βίοι πολυειδεῖς ὄντες ἔννοϊαν παρῆχον, μήποτε οὐ
 πᾶς βίος δεκτικὸς ἀρετῆς, ἀλλ' ὄντως ἡναγκασμένοις εἴκοι-
 μεν εἰς ἄλλους ἄλλοι καὶ τὸ εὔ ἡμῖν οὐκ ἂφ' ἡμῶν, ἀλλὰ
 24 καὶ τοῦτο τὴν ἀνάγκην ἡρτημένην ἀλλαχόθεν ἔχει καὶ με-
 f. 93 r. μοιραμένην, ὅρα τί ποτέ φησιν αὐτὸς ὁ τὰς μ[οι]ραίας
 δόσεις εἰς [ἡμᾶς ἀ]γγέλλων προφήτης· ἀρετὴ δὲ ἀ[δέσπο-
 τ]ον· καὶ πῶς ἀδέσποτον ἐδίδαξεν· ἦν τιμῶν καὶ ἀτι-
 μάζων πλέον καὶ ἔλαττον αὐτῆς ἕκαστος ἔξει· δυνα-
 τὸν οὖν ἢ πλέον ἢ ἔλασσον μετέχειν ἀρετῆς ἡμᾶς κατὰ τὰ
 30 μέτρα τῆς περὶ αὐτὴν τιμῆς. ἀλλ' ὁ γενναῖος Ἀμέλιος

19 ἄλλοσ ss. m³ 21 παρῆχον Sch.] γὰρ εἶχον 22 ἡνα-
 ναγκασμένοις 26 γγέλων legi 28 δυνατὸν] αὐτον, im. γρ.
 δυνατὸν οὖν ut vid. m³

οὐδέν φησι θαυμαστὸν ἀδέσποτον εἶναι τὴν ἀρετὴν· καὶ γὰρ τὴν κακίαν ἀδέσποτον, εἴπερ καὶ τὴν ἀρετὴν· τῶν γὰρ ἐναντίων ἡ αὐτὴ προαίρεσις. ἡμεῖς δὲ φήσομεν ἀδέσποτον μὲν εἶναι καὶ τὴν κακίαν, ἀλλ' ὥς ἐφ' ἡμῖν οὕσαν μόνον· ἀδέσποτον δὲ τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' οὐ διὰ τὸ ἐφ' ἡμῖν μόνον, 5 ἀλλὰ διότι τὴν ψυχὴν ἐλευθέραν ἀποτελεῖ τῶν πικροτάτων δεσποτῶν, οἷς ἡ δουλεύουσα τῶν ἀγαθῶν στέρεται πάντων. δουλεύει γὰρ θυμοῖς, ἐπιθυμίαις, φαντασίαις, αἰσθησέσιν, δαίμοσιν ὑλαίοις, ἀνθρώποις τοῖς τῶν παθῶν πορισταῖς· ὧν ἀρετὴ πέφυκεν ἐλευθεροῦν. καὶ ἀδέσποτον οὖν μόνην 10 αὐτὴν ὅσιον καλεῖν, ἀλλ' οὐ τὴν κακίαν τὴν δουλοπρεπῇ καὶ δούλην ποιοῦσαν τὴν ψυχὴν. ὥς οὖν οἱ θεοὶ πάντων δεσπόζοντές εἰσιν ἀδέσποτοι, οὕτω καὶ ἡ ἀρετὴ δεσπόζουσα, ὧν δεῖ δεσπόζειν, ἀδέσποτός ἐστιν ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὴν κακίαν. εἰ δὲ δὴ ταύτην ἡ ἀρετὴ κέκτηται τὴν δύναμιν, 15 [καὶ] οὐ μόνον ἐστὶν ἀδέσποτον, ἀλλὰ καὶ μόνον τῶν ἐν ἡμῖν δεσποτικὸν δεῖ νομίζειν καὶ πάντα βίον αὐτῆς πλέον ἢ ἔλασσον μετέχειν. μὴ γὰρ οὐδὲ δυνατὸν ἢ βίον ἔνα πάσης ἀρετῆς ἄμοιρον γενέσθαι καὶ τοῦναντίον πάσης ἀρετῆς μέτοχον· ἀλλ' ὃ μὲν τις μᾶλλον ὃ δὲ ἥττον ἀρετῆς μέτοχός 20 ἐστίν, ἥκιστα δὲ ἡ μάλιστα ἀδύνατον. αὐτὸς γοῦν ἐστίν ὁ λέγων ἐν Φαίδωνι [p. 66^bc] φρόνησιν ἡμῖν τελέαν | [ἐν- f. 93^v. ταῦθα] μὴ ἂν παραγενέσθαι διὰ τὰς μυριάς [ἀποῦ]σαν ἀσχολίας, ἃς τὸ σῶμα παρέχει ταῖς ψυχαῖς καὶ ἡ ἐξημ- μένη γένεσις ἡμῶν. εἰ δὲ διὰ τὴν τοῦ ἄλλοτρίου προσθή- 25 κην κωλυόμεθα τελέαν ἔχειν τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, ἀνάγκη καὶ διὰ τὴν οἰκείαν ἡμῶν οὐσίαν νοεράν οὕσαν μηδέποτε παντελεῖ τὴν κακίαν ἡμᾶς ὑπομένειν ἄλλοτρίαν οὕσαν· φύ- σει γὰρ ἡ ψυχὴ πρὸς τὰγαθὸν ὤκειλται μᾶλλον ἢ τὸ ἐναν- τίον· καὶ τάχα ἂν εἰ παντελεῖ κακίαν ἔσχεν, ἐφθάρη ἂν, 30

2 εἴπερ] an εἶναι ὥσπερ? 3 προαίρεσις 16 καὶ del.
Sch. 23 legi '...σαν vel σιν

εἴπερ τὸ κακὸν ἐκάστου φθαρτικόν· νῦν δὲ διαστρέφονται
 μὲν αὐτῆς οἱ κύκλοι, φησὶν ὁ Τίμαιος [p. 36^d], οὐ μέντοι
 παντελῶς· ὥστε οὐδ' ἡ κακία παντελῆς. εἰ δὲ ταῦτα δέ-
 5 δεικται, πᾶς βίος ἀρετῆς δύναται μετέχειν, καθ' ὅσον ἕκα-
 στος αὐτὴν νομίζει τίμιον, καὶ οὐκ ἀπεστερήμεθα τοῦ με-
 τέχειν ἀρετῆς διὰ τὴν ἐν τοῖς βίοις μετὰ τὰς αἰρέσεις
 ἀνάγκην.

Τέλος τοίνυν ἐφ' ἅπασι τοῖς εἰρημένοις ἐπήνεγκεν ὁ
 λόγος· αἰτία ἐλομένου, θεὸς ἀναίτιος· σαφέστατα δια-
 10 μαρτυρούμενος, ὡς ἄρα τῶν ἀποβαινόντων κακῶν οὐ θεὸν
 αἰτιᾶσθαι προσῆκεν, ἀλλ' ἡμᾶς αὐτούς. ὁ μὲν γὰρ κυρίου
 ἡμᾶς κατέστησεν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων αἰρέσεων, ἡμεῖς
 δὲ μὴ κρίνοντας ἀφ' ὧν δεῖ τὰς αἰρέσεις ἐπιτρέχουμεν ταῖς
 χειροσιν ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων. ἐνταῦθα δὴ καὶ μάλιστα
 15 διωρίσθαι προσῆκεν, τίνα τὰ κριτήρια τῶν πραγμάτων τῶν
 τε ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν, καὶ τίνα τὰ ὡς ἀληθῶς ἀγαθὰ
 καὶ τίνα τὰ ὄντως κακά, καὶ τίνα ἀδιάφορα μὲν ἀγαθὰ δὲ
 φανταζόμενα τοῖς πολλοῖς. κριτήρια μὲν γὰρ ἅπταιστα λό-
 19 γος καὶ νοῦς, ἐπταισμένα δὲ φαντασία καὶ αἴσθησις· καὶ ὁ
 f. 94r. μὲν ἐκείνοις χρῶ[μενος] γινώσκει τὸ ὄν καὶ τὸ τοῦτω
 ἐναντίον τὸ μὴ ὄν, ὁ δὲ τούτοις ἐνηλλαγμένως καταψηφί-
 ζεται μὲν τῶν ὄντων ὡς μὴ ὄντων, ἀποδέχεται δὲ τὰ μὴ
 ὄντα ὡς ὄντα. τὰ γὰρ οἰκεῖα προτίθῃσιν ἐκάτερα, κυριώτερα
 δὲ τὰ ἀνυλότερα τῶν ἐνυλοτέρων εἰς κρίσιν, καὶ τὰ ἑαυτὰ καὶ τὰ
 25 ἕτερα γινώσκοντα τῶν μήτε ἑαυτὰ μήτε θάτερα διεγνωκότων.
 νοῦς μὲν οὖν καὶ λόγος οἶδεν καὶ ἑαυτὸν καὶ φαντασίαν
 καὶ αἴσθησιν, φαντασία δὲ ἄρα καὶ αἴσθησις οὔτε ἑαυτὰς
 γινώσκειν οὔτε νοῦν καὶ λόγον πέφυκεν. πάλιν ἀληθινὰ
 μὲν ἀγαθὰ, δι' ὧν ψυχὴ τελειοῦται καὶ ζῆ κατὰ φύσιν,
 30 κακὰ δὲ ὄντως, δι' ὧν ἑαυτὴν τε εἰς τὸ ἔσχατον ἄγει καὶ

15 προσήκειν | κριτήρια 23 προστίθῃσιν (requiritur prae-
 fert) 27 ἑαυτὰς Sch.] ἑαυτὰ 30 τε — ἑαυτῆς im.

τὰ ἑαυτῆς· ἀδιάφορα δὲ ὅσα μηδέτερα τούτων ὄντα τῶν ἀγαθῶν ἕνεκα ζητεῖν εἰώθαμεν. ὅταν τοίνυν ἀντὶ μὲν νοῦ ψυχῇ φαντασίαν ἐφέλκεται πρὸς τὰς αἰρέσεις τῶν βίων, ἀντὶ δὲ λόγου τὴν αἰσθησιν, τὰ μὲν ἀναγκαῖα τίμια νομίζουσα, τὰ δὲ ἀληθινῶς ἀγαθὰ παρορῶσα, περιπετῆς γίνεται 5 τοῖς ὄντως κακοῖς· καὶ οὕτω δὴ τὰς ἑαυτῆς ὀφείλει κρίσεις αἰτιᾶσθαι τῶν μοχθηρῶν αἰρέσεων, μὴ ζητοῦσα τοὺς βίους ἐν οἷς τὸ ἀγαθὸν [πασων], ἀλλ' ἐν οἷς τὰ ἀδιάφορα, πλοῦτοι καὶ δυνάμεις καὶ σώματα ῥωμαλέα, μηδὲ φεύγουσα τοὺς ἔχοντας ἐπομένην τὴν χείρονα ζωὴν, ἀλλὰ τοὺς πενίας φέ- 10 ροντας ἢ ἀσθενείας σωμάτων ἢ ἀτιμίας. οὐκοῦν ἑαυτὴν αἰτιᾶσθαι προσήκει τὴν ψυχὴν, ὥς μὴ χρησαμένην οἷς ἔχει κριτηρίοις ἀψεύστοις, ἀλλὰ τοῖς μοχθηροῖς κανόσι τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων, καίτοι θεόθεν λαβοῦσα τὰ ὄντως κριτήρια τῶν ὄντων καὶ ἐν τούτοις μὲν ἔχουσα τὸ εἶναι, 15 τοῖς δὲ χείροσιν ὥς ὑπηρετοῦσιν ἐν οἷς δεῖ χρωμένῃ. | τὴν f. 94 v. οὖν [τά]ξιν ἀνατρέψασα καὶ τὰ ὄργανα [τῶν χ]ρ[ω]μένων προτ[ι]θεῖσα μὴ θεὸν ἀλλ' ἑαυτὴν αἰτιᾶσθαι. τί γὰρ ἂν καὶ εἴποι θεοῦ λέγοντος· τὰ μὲν ἐποίησα τῶν κριτηρίων ἐν σοί, τὰ δὲ μετὰ σέ· καὶ σὺ τὰ ἐν σοὶ παντελῶς ἀτιμάσασα τοῖς 20 μετὰ σέ τὴν πᾶσαν ἀπονέμεις μοῖραν, ἀποτυφλώσασα δι' ἐκείνων τὰ ἐν σοὶ κατ' οὐσίαν ἐνόντα. ταῦτα γὰρ ἐναργέστατα θεὸν μὲν ἐξαιρεῖ πάσης αἰτίας κακῶν, ἐπ' αὐτὴν δὲ ἀναφέρει τὴν ψυχὴν ὧν ἀμαρτάνει τὴν αἰτίαν, μὴ χρωμένην τοῖς οἴκοθεν κριτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς σωματικοῖς ἀντὶ τῶν 25 ψυχικῶν καὶ τοῖς ἐνύλοις ἀντὶ τῶν αὐλίων, ὧν αἱ γνώσεις ἐσκιαγραφημέναι καὶ ἄλλων ἀντιλαμβανόμεναι τοιούτων καὶ εἰδῶλα γιγνώσκουσαι τῶν ἀγαθῶν ἀντὶ τῶν ἀληθινῶν. οὗτ' οὖν τὴν Λάχεσιν οὔτε τὴν μοιραίαν τάξιν οὔτε θεὸν ὅλως αἰτιατέον ὧν αἰρούμεθα μοχθηρῶς· ἔξεστι γὰρ καὶ ἐν ταῖς 30

8 πασων (ω ex ο) est dittographia, παρόν Us.

15 κρητήρια 17 an ἀναστρέψασα? | cf. 286, 22

11 οὐκουν

23 ἐξαιρει

αἰρέσειν τοὺς ἀμείνους ἀντὶ τῶν χειρόνων, ὥς ἐγχωρεῖ, βίους ἐκλέγεσθαι, καὶ εἴ τω ὁ κλήρος ἔσχατος εἴη, καὶ δι' ἡντινὰ ποτε αἰτίαν τοῖς χείροσιν ἐνισχόμενον μὴ ἀμελεῖν ἀρετῆς· εἴπερ ἀδέσποτος ἡ ἀρετὴ καὶ ἐν οὐδενὶ τῶν βίων
5 ἀποκέκλειται τὸ ὅπως οὖν τιμᾶν ἀρετὴν καὶ πλεόν αὐτὴν τιμῶντα πλείονος αὐτῆς μεταλαγχάνειν.

Τοσαῦτα τὴν πρώτην ἐρησιν ἐποίησεν ταῖς ψυχαῖς ὁ προφήτης, οὐπω διανείμας αὐταῖς τοὺς κλήρους. τὰ δὲ δὴ τοῖς λόγοις ἐπόμενα ἔργα θεωρήσωμεν, ὅσα προστίθῃσιν
10 ἅμα λέγων ταῦτα διὰ τῶν ἐφεξῆς· ταῦτ' εἰπόντα ῥῖπαι ἐπὶ πάντας τοὺς κλήρους ἕως τοῦ πολὺ πλείω τῶν παρόντων [p. 617^e]. Ὅμοῦ μὲν τοῖς λόγοις ἀποδίδωσι
f. 153r. τὴν τῶν κλήρων διανομὴν, εἰς ἐναργὴν | δῆλωσιν τοῦ καὶ τὰς νοήσεις τῶν κρείττωνων ἡμῶν ποιήσεις τινὰς εἶναι καὶ
15 οὔτε ποιήσιν παρ' ἐκείνοις ἄνευ νοήσεως ὑπάρχειν (φύσεως γὰρ τοῦτο ἴδιον) οὔτε νόησιν ἄνευ ποιήσεως (ψυχῆς γὰρ εἶναι τοῦτο μερικῆς)· ἅμα οὖν νοῶν καὶ ἂ νοεῖ ποιῶν ἐκόντως λέγων ῥιπτεῖ τοὺς κλήρους. ὑπολείπονται γοῦν ἔτι
20 ἀπὸ τῶν οὐρανίων περιφορῶν καὶ τῶν κινουσῶν ταύτας αἰτιῶν διὰ μέσου τοῦ προφήτου καθήκουσαν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν διανομὴν παρίστησιν· ἅμα δὲ δηλοῖ καὶ ὅτι περιείχοντο μὲν ἐνιαίως ἐν ἐκείνῳ, διεσπείροντο δὲ ἐν τοῖς ὑποδεχομένοις, ἄλλης ψυχῆς ἄλλον κλήρον λαγχανούσης. καὶ
25 γὰρ τὰ ἅμα ῥιπτούμενα πρόεισιν οὕτως εἰς πληθὺς ἀφ' ἐνὸς τοῦ ῥίψαντος· ἕκαστος γοῦν λαμβάνει τοῦτον, ὥς φησὶν, ὅς παρ' αὐτὸν ἔπεσεν. καὶ δόξειεν μὲν ἂν αἰτιασθαι τύχην ὁ μῦθος τῆς τοιαύτης πτώσεως· ἔστι δὲ κατὰ δίκην ἢ παρ' ἕκαστον τοῦ προσήκοντος αὐτῷ κλήρου πτώσις· πῶς γὰρ οὐ

1 ὥς ἐγχωρεῖ del. Sch.] ἐγχωρεῖ pro ἔξεστι p. 278, 30 mavult Us. 17 νοεῖν] ν add. m^s 23 δὲ — 24 ἄλλῃσ im.
26 τοῦτον] τοῦτο | ὁσπαρ' αὐτὸν 27 ἐπεσεῖν | ἂν add. m^s |
τύχην ex ψυχὴν m^s

μέλλει κατὰ δίκην εἶναι καὶ οὐκ ἀλόγως γίνεσθαι, κατὰ νοῦν
 γινομένη τοῦ τε προφήτου καὶ τῆς Λαχέσεως; καὶ ὁ μὲν
 προφήτης ἐνεργεῖ κινῶν τὰς ψυχὰς εἰς τὴν τῶν κλήρων
 ὑποδοχὴν καὶ τῶν βίων τὴν ἐκλογὴν, ἐκεῖναι δὲ κινοῦνται
 ὑπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸν λόγον καὶ κατὰ τὴν φαντασίαν εἰς 5
 ἄμφω ταῦτα. οὐδὲ γὰρ ἄλλως ἐνεργοῦσιν εἰς ἡμᾶς οἱ κρείτ-
 τους ἡμῶν ἢ ἐνδοθεν, ἅτε προηγουμένοι τῆς οὐσίας ἡμῶν.
 τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά [Il. A 55], καὶ φᾶρος
 μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων [Od. τ 138].
 οὐ δι' ἀκοῆς οὖν εἰσδέχονται τοὺς λόγους οὐδὲ κατ' αἰσθη- 10
 σιν τοὺς κλήρους, ἀλλ' ἀνεγει|ρόμεναι πρὸς τὰ οἰκεία f. 153 v.
 ἕκασται εἶδη διὰ τῶν προφητικῶν ἐνεργειῶν τῶν τε γνωστι-
 κῶν, ὧν οἱ λόγοι εἰκόνες, καὶ τῶν κινητικῶν, ὧν αἱ ῥήψεις.
 Ἐκάστου τοίνυν τὸν προσήκοντα λαβόντος κλήρον (τοῦτο
 γὰρ δηλοῖ τὸ τὸν παρ' αὐτὸν πεσόντα ἀνελέσθαι, τῆς τοπι- 15
 κῆς σχέσεως τὴν κατ' ἀξίαν καὶ ὀφειλομένην ἐνδειξαμένης
 σύνταξιν καὶ τὴν τοῦ δεδομένου πρὸς τὸ δεξάμενον οἰκείω-
 σιν) μόνος οὐ συγχωρεῖται λαβεῖν ὁ τούτων ἄγγελος· οὐ
 γὰρ ἥλλαττεν τὸν παρόντα βίον οὐδ' εἰς ἄλλην ἔμελλεν εἰσ-
 δύεσθαι γένεσιν· ὥστε ἦνυεν ἔτι τὸν αὐτὸν κλήρον. καὶ 20
 γὰρ τὸ τούτων αὐτὸν τῶν θεαμάτων τυχεῖν μέρος ἦν ἐκέ-
 νου τοῦ κλήρου, καὶ περιείχετο ἐν αὐτῷ <τὸ> τοιόνδε τρό-
 πον χωρισθέντα σώματος αὐτόπτην γενέσθαι τῶν ἐν Ἀιδου
 πραγμάτων. Εἰ δὲ ὁ ἀνελόμενος πᾶς εὐθύς γινώσκει πόστος
 ἔλαχεν, τί ἄλλο διὰ τούτου παρίστησιν ἢ ὅτι πᾶσα ψυχὴ 25
 βλέπουσα εἰς τὸ πᾶν, ὅθεν αὐτῇ καὶ ὁ κλήρος ἀποδίδεται,
 γινώσκει πόσων τε βίων ἐστὶν κυρία καὶ πόλιν ἔχει πρὸς
 τὰς συγκλήρους τάξιν, οἷον γράμματα ὁρῶσα ἐν τῇ περι-
 φορᾷ γεγραμμένα ταῦτα, ὅσα ἐκάστη προτείνεται; καὶ ὁ
 πολλάκις εἴπομεν, οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ πρὸ τῶν σωμάτων 30

αἱ ψυχαὶ πολλὰ καθορῶσιν τῶν ἐν τῷ παντὶ γιγνομένων, ὅσα μὴ δύνανται καθορᾶν τὸν παχὺν τοῦτον περιτειχισμέναι δεσμὸν· καὶ γὰρ ἡ ἐκ τῆς γενέσεως λήθη δεινὴ καὶ τὸ νέφος τὸ ἐπιπροσθοῦν ἐκ τῆς σωματικῆς παχύτητος ἀφ' ὅρου ῥητον. τοῦτο μὲν τοίνυν ὑπέμνησται πλεονάκις.

Μετὰ δὲ τοῦτο, φησὶν, βίων παραδείγματα εἰς
 f. 154r. τὸ πρόσθεν σφῶν | ἔθηκεν πολὺ πλείω τῶν παρόν-
 των [p. 618^a]. ὥς τῶν κλήρων ἴσων ὄντων τοῖς παροῦσιν, πλείω δὲ τὰ παραδείγματα τῶν βίων, ἵνα ἐκ πλείονων ἐκά-
 10 στοῖς ἡ αἵρεσις ᾗ. καὶ γὰρ ὁ τελευταῖος οὕτως εὐρήσει βίους πλείους ἐνός, ἀφ' ὧν ποιήσεται τὴν ἐκλογὴν. εἰ γὰρ εἶεν αἱ αἰρούμεναι ψυχαὶ ὀκτὼ αἱ σύγκληροι καὶ οἱ βίοι τοσοῦτοι, τῇ μὲν πρώτῃ ἀπὸ τῶν ὀκτὼ ἡ αἵρεσις, τῇ δὲ δευτέρᾳ, εἰ τύχοι, ἀπὸ τῶν ἑπτά, καὶ τῇ τρίτῃ ἀπὸ τῶν ἑξ,
 15 τῇ δὲ τετάρτῃ ἀπὸ τῶν πέντε, καὶ τῇ πέμπτῃ ἀπὸ τῶν τετάρων, καὶ τῇ ἕκτῃ ἀπὸ τῶν τριῶν, καὶ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ τῶν δύο· λοιπὴ δὲ ἡ ὀγδόη αἵρεσιν οὐχ ἔξει, ἐνὸς ὑπολειφθέντος μόνου, τῆς δὲ αἰρέσεως ἐκ πλείονων ἢ ἐνὸς οὕσης. καὶ γὰρ εἰ λέγει [p. 620^c], ὅτι ἡ τελευταία ψυχὴ τὸν
 20 ἡμελημένον ὑπὸ τῶν ἄλλων εἴλετο βίον, οὐχ ὅτι μόνος ᾗν, τοῦτο ἔοικεν λέγειν, ἀλλ' ὅτι μόνος ὑπὸ πάντων ἡμελημένος· διὸ καὶ ἐπήγαγεν, ὅτι καὶ εἰ πρώτη ἔλαχεν, τοῦτον ἂν εἴλετο, καὶ ταῦτα πολλῶν αὐτῇ προταθέντων. Εἰ δὲ ἐπὶ γῆν προτίθῃσι ταῦτα καὶ ἔμπροσθεν σφῶν, γινώσκουσιν τε ἔχουσιν τῶν
 25 βίων εἰκότως, ἵνα καὶ ἔλονται ἀφ' ὧν γινώσκουσιν, καὶ οἱ βίοι πάντως εἰς γένεσιν ἄγουσιν. ὥς γὰρ ἦδη τῶν ψυχῶν κάτω βλεπουσῶν οὕτως εἶπεν καὶ εἰς γῆν καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ταῦτα τίθεσθαι. ταύταις γοῦν πρόσω μὲν ἡ γένεσις, ὅπισθεν δὲ τὰ θεία· καὶ γὰρ ταῦτα μὲν ἀπολιμπάνουσιν, ὀρμῶσιν
 30 δὲ εἰς τὴν γένεσιν. Δεῖ δὲ καὶ τοῖς ῥήμασιν ἐπισημαίνεσθαι

7 ἐφ' ὧν 9 δὲ] εἰς H^b, om. H^a 10 εὐρήσει ss. m³
 22 τοῦτον Sch.] τοῦτο 24 ἐφ' ὧν sed σ supra ε

τοῖς μυθικοῖς, ὅψιν μὲν λέγουσιν ἐπὶ τῶν κλήρων, θέσιν δὲ ἐπὶ τῶν βίων (ἢ μὲν γὰρ δηλοῖ τὴν ἐξ ὀλικωτέρων αἰτίων καὶ ὑψηλοτέρων διανομήν, ἢ δὲ τὴν ἐκ μερικωτέρων καὶ χαμαιζηλοτέρων), καὶ ταῦτα πρὸς τὰς ψυχὰς ἀνα- f.154v. φέρειν. [ὁ μὲν] γὰρ κληρος ἐκ τῆς περιφορᾶς [ἦκεν, ὁ δὲ 5 βίος] ἐκ τῆς τῶν ψυχῶν αἰρέσεως. [καὶ] οὐδὲ θαυμαστόν, ὅτι τὸ παραδείγμα ἐπὶ τῶν βίων εἴωθεν τάττειν, καὶ τοῦτο εἰκότως· τῶν γὰρ ἐμφανῶν οἱ ἀφανεῖς ἀρχέτυποι εἰσιν, κλήρου δὲ ἐμφανῆς οὐκ ἔστιν ἀποτύπωσις· οὐδὲ γὰρ δυνατόν, εἴπερ πλείονων ἐστὶ βίων περιληπτικός. μετὰ τοὺς κλήρους 10 δ' οὖν ἴσους ὄντας τοῖς λαγχάνουσιν τὰ παραδείγματα τῶν βίων ὄντα πολὺ πλείω τῶν παρόντων. Ὅτι δὲ ὁ βίος οὐ μόνον τὸ εἶδος ἔχει τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀκόλουθα ἐκάστω παρὰ τοῦ παντὸς ἀπονεμόμενα, πολλάκις ἤδη προείπομεν. καὶ τούτῳ διαφέρουσιν οἱ βίοι τῶν ἐν Φαίδρῳ 15 [p. 248de] βίων ἐκείνων ζωῶν ιδέας ἐχόντων· ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων ἐν τοῖς εἰς τὴν παλινωδίαν διήλθομεν.

Εἶναι δὲ παντοδαπά· ζώων τε γὰρ πάντων βίους καὶ δὴ καὶ ἀνθρωπίνους ἕως τοῦ τὰ δὲ καὶ μεσοῦν τούτων [p. 618^{ab}]. Τὰς πολυειδεῖς τῶν βίων ἐξαλλαγὰς 20 διὰ τούτων, ὁποῖαι τινες, ὁ μῦθος ἐμφανίζειν καὶ ἅμα δηλῶν, ὅτι τοῖς εἰδεσιν ἐν τούτοις τῶν ζωῶν καὶ τὰ ἐκ τοῦ παντὸς ἐπικλωθόμενα συμπέπλεκται, τοὺς μὲν εἶναι φησιν ἐν τοῖς παραδείγμασιν ἐκείνοις τοῖς εἰς γῆν τεθεῖσιν ἔμ- προσθεν τῶν κληρωσαμένων ζώων πάντων βίους τῶν ἄλλων, 25 τοὺς δὲ ἀνθρωπίνους. καὶ τοῦτο μὲν εἰς δήλωσιν τῶν κατ' εἶδος διεστώτων· λοιπὸν δὲ τὰς ἄλλας προστίθῃσιν διαφορὰς, οἷον τυραννίδων ἢ διὰ βίου σωζομένων ἢ μεταξὺ διακοπτομένων κατὰ διαφοροὺς περιπετείας, καὶ εὐδοκίμων ἄλλων

5 ὁ μὲν] legi : . . . , ἔστι H^b | ἦκεν ὁ δὲ βίος (post -ρασ
vidi)] τοῦρανοῦ (add. H^b) καὶ H 7 ἐπὶ (nil legi)] ἐκεῖ H^b
11 γοῦν Sch. 13 ἐκάστω] ἐκάστων 19 τοὺς ante ἀνθρωπί-
νους add. m³ vel m. rec. 22 abundatne ἐν? 29 ἄλλων]
ἀνδρῶν Sch. cl. Pl. 618^a

f. 155r. βίων, ἐν εὐγενείαις, ἐν σωμάτων κάλλεσιν, ἐν [εὐμαθίαις.
 ὅτ]αν δ' οὖν λέγῃ ζώων π[άντων τοὺς βίους ἐν τοῖς] παρα-
 δείγμασιν [ἐνεῖναι, πότερον ἐνδείκνυ]ται καὶ τοῖς ἄλλοις
 γ[ένεσιν εἶναι προκειμ]ένους εἰς αἴρεσιν βίους, ἅ[μα πάσαις]
 5 εἰπόντος τοῦ προφήτου τὰ προειρημένα ῥήματα ὁμοίως ὡς
 ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς οὕτως καὶ ταῖς τῶν ἄλλων ζώων;
 ἢ ὅτι μόνως μὲν οἱ λόγοι πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους καὶ τὰ
 παραδείγματα τῶν βίων πρόκειται ταύταις, ἔνεισι δὲ ἐν τού-
 τοις ἀνθρώπινοί τε βίοι τῶν λογικῶν ψυχῶν καὶ ζωῶδεις
 10 εἰς ἐκεῖνα τὰ ζῶα μεθισταμένων, καὶ ὁμοίως εἰς πάντα καὶ
 μέχρι τῶν ἐσχάτων; ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν ἀλόγων εἰσὶν
 τῶν ψυχῶν μετατάξεις εἰς ἄλογα, τῶν ἀργίων εἰς τὰ ἡμερα
 καὶ τῶν ἡμέρων εἰς τὰ ἀργιώτερα, καὶ ἐκ λογικῶν εἰς ἄλογα
 καὶ ἐξ ἀλόγων εἰς λογικά, καθάπερ καὶ ἐκ λογικῶν εἰς λο-
 15 γικά, τετραχῶς πλεκόμεναι, μικρὸν ὕστερον αὐτοῦ λέγοντος
 ἀκουσόμεθα σαφῶς. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, κἀνταῦθα τοὺς τε
 τῶν πάντων βίους ζώων καὶ τοὺς ἀνθρωπίνους λέγεσθαι
 φήσομεν ἀντιδιεσταλμένως· ὡς τῶν τε ἀλόγων κατ' εἶδη
 διαφέροντα παρὰ τοῦ παντὸς ὑφισταμένων καὶ τῶν ἀνθρώ-
 20 πων καθ' ἕτερα, καὶ τούτων ἀμφοτέρων ἐν ταῖς κοσμικαῖς
 περιφοραῖς περιεχομένων καὶ τοῦ προφήτου προτιθέντος
 ἑκάτερα, διότι καὶ ψυχαῖς ἀνθρωπίναις ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἀν-
 θρωπίνων εἰς τοὺς ἐκείνων βίους μετάστασις· καὶ τούτων
 οὖν παραδείγματα προκειῖσθαι ταῖς ἡμετέραις μόναις ψυχαῖς,
 25 αἷς καὶ ἔμπροσθεν διελέγετο καὶ ὧν προῦκαλεῖτο τὰς αἰρέ-
 f. 155v. σεις. ὥστε πρόκεινται | μὲν ἀλόγων βίοι καὶ λογικῶν,
 ἀλλ' ἔνεκα τῆς τῶν λογικῶν αἰρέσεως, ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθρω-
 πίνων βίων ποιουμένων τὰς αἰρέσεις ἢ ἀπὸ τῶν ἀλόγων

7 ψυχὰς ad ἀνθρωπίνους im. add. m³ 15 πλεκόμενα sed
 in fine i erasum 20 ἕτερα ex ἑτέραν (exp. v, eras. ') m³

24 παραδείγματ^{τα} corr. m³ 28 ποιουμένων Sch. (legi
 μένων)] καλουμένων H | τῶν ἀλόγων ζώων. τὸν μὲν H, legi
 τ 13 ἐν, ὁρμὰς divinarat Us.

ζώων. [ὁρμάς] μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀλόγοις δυνατόν ἐνεῖναι, αἰρέσεις δὲ ἀδύνατον· εἴπερ ἡ αἵρεσις ἐπὶ κρισίς ἐστιν πλειόνων εἰς ἑνὸς ἐκλογήν. εἰ δὲ καὶ τὸν Τίμαιον [p. 41^{cd}] συμπαραλάβοι τις διὰ μόνης τῆς λογικῆς ψυχῆς καὶ τοῖς ἀλόγοις πᾶσιν διδόντα τὴν ψύχωσιν, ἔτι μᾶλλον ἂν πεισθῇ 5 πάντα τὰ παραδείγματα καὶ ἀλόγων καὶ λογικῶν ψυχᾷς προκειῖσθαι λογικαῖς, ἢ λογικῶς ζησομέναις καὶ σωσούσαις τὸν ἄνθρωπον ἢ ἀλογωθησομέναις καὶ ἐκπεσουμέναις εἰς τι τῶν χειρόνων ζώων. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν διαίτης ἔτυχεν ἀρκούσης πρὸς τὸ παρόν· εἰ δὲ δὴ καὶ φησὶ ψυχῆς δὲ 10 τάξιν μὴ ἐνεῖναι διὰ τὸ ἀναγκαίως ἔχειν ἄλλον ἐλομένην βίον ἀλλοίαν γενέσθαι [p. 618^b], φανερόν οἷμαι καὶ διὰ τούτων ἐστίν, ὥς ἄρα περὶ τῆς ἡμετέρας ἐστὶ ψυχῆς ὁ λόγος ὥς κατὰ τὰς ἐαυτῆς αἰρέσεις μεταταττομένης εἰς βίους ἄλλους καὶ ἄλλους, ἀνθρωπίνους ἢ ἀλόγους, βελ- 15 τίους ἢ χείρους. ποῦ γὰρ αἵρεσις ἐν τοῖς ἀπροαιρέτως ζῶσιν, ποῦ δὲ προαιρέσεις ἐν τοῖς ὀρέξεσιν ἀλόγοις χρωμένοις; Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ ὅπως τάξιν ἐν ταῖς προαιρετικῶς ζώσαις οὐκ εἶπεν μὴ εἶναι (καὶ γὰρ ἔστιν κατ' οὐσίαν αὐτὰς διορίζουσα τάξις, ἣν ἡ δημιουργία πάσαις ἐνέθηκεν), ἀλλ' 20 ἐνεῖναι, τὴν ἀπὸ τῆς προαιρέσεως τάξιν ἐνδεικνύμενος μὴ οὔσαν ὠρισμένην. τὸ γὰρ ἐνεῖναι τὴν ἔξωθεν ἐφήκουσαν δηλοῖ τάξιν καὶ ἐπισυμβαλίνουσιν ἐκ τῆς προβολῆς τῶν τοιῶνδε τῆς ζωῆς εἰδῶν, ἃ ὁ παρὼν χαρακτηρίζει βίος. f. 156r. κ[ωλ]ύει γὰρ οὐδὲν τὴν [κρ]εῖττον[α ψυχὴν] τὸν χείρονα 25 βίον προχειρίσασθαι, καὶ [κατὰ ταὐτὸ τὴν] χείρονα κρεῖττον εἶδος ζωῆς [ἐλέσθαι καὶ] προστήσασθαι. τὸν μὲν δὴ βίον ἀλη[θὲς ἔπ]εσθαι ταῖς αἰρέσεσιν· τὰ δὲ ἄλλα (ταῦτα δ[έ]

1 δυνατόν ἐνεῖναι H] legi δυν et spat. 11—12 litt.

7 σωζούσαις corr. Us. 12 τι γίγνέσθαι (γίγνεσθαι Pl.)

18 τοῖς 22 μὴ ἐνεῖναι Us. 25 κωλύει Sch. | οὐδὲν Sch.]

οὐδὲ 26 κατὰ ταὐτὸ τὴν Sch. 28 ταῦτα δ.. legi: πάντα

διττά H (an δὲ δῆ?)

ἔστιν, ὅσα μετὰ τὰς αἰρέσεις ἐκ τοῦ παντὸς διανέμεται ταῖς
 ἐλομέναις) μεμῖχθαι· τὰ μὲν πλούτοις καὶ πενίαις, ἃ ἔστιν
 τῶν ἐκτός· τὰ δὲ νόσοις καὶ ὑγείαις, ἃ ἔστιν τῶν δευτέρων
 μετὰ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ καὶ κακά· τὰ δὲ φησι καὶ μεσοῦν
 5 τούτων [p. 618^b], ἃ δὴ καὶ εἶναι πάντων ἀσφαλέστατα.
 τῶν γὰρ ἄλλων αἱ μὲν ὑπερβολαὶ χαννοῦσιν, αἱ δὲ ἔνδειαὶ
 ταπεινοῦσιν, τὸ δὲ ἐν ἐκείνοις μέτριον καὶ ταῖς ἀρεταῖς
 μετριότησιν οὕσαις ἐναρμονίως σύνεστιν, καὶ γίνεται ἡμῶν
 ὁ βίος ἅπας κατὰ πάντα μέτριος, τὰ ψυχικά, τὰ σωματικά,
 10 τὰ ἐκτός. διὰ μὲν οὖν πλούτου καὶ πενίας ἐδήλωσεν πάντα
 ὁπόσα σώματος ἐκτός, τιμὰς ἀτιμίας, δυνάμεις ἀδυναμίας,
 ἀρχὰς ιδιωτείας· διὰ δὲ ὑγείας καὶ νόσου πάντα τὰ σώμα-
 τος, ἰσχῆς ἀσθενείας, κάλλη ἀσυχρότητας, εὐαισθησίας δυσ-
 αισθησίας· ὧν ἐκάστων τὸ μέσον οἰκεῖόν ἐστιν ταῖς ψυχαῖς
 15 ἡμῶν καὶ προσήγορον. ἐν οὖν ταῖς αἰρέσεσιν μακροῦ ἄμεινον
 τὰς μετριότητας ἐν τούτοις πᾶσι διώκειν, τῶν ἀκροτήτων
 ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς κακίαν παρακαλουσῶν τὰς ψυχάς.
 εἴρηται δὲ τὸ αἷτιον, καὶ ὅτι ταῖς τε ψυχαῖς μέσσην λαχού-
 σαις οὐσίαν συμφυεῖς τὸ τῆς ἀρετῆς εἶδος ἐν μεσότητι θεω-
 20 ρούμενον καὶ τῇ ἀρετῇ τὸ τῶν ὀργάνων αὐτῆς μέτριον
 ὑπάρχον συγγενές. ταῦτα μὲν οὖν μυριόλεκτα. Τὰ δὲ ἐπό-
 1.156 v. μενα τούτοις . . .²³. . . [Ἐνθα] δὴ ὥς ἔοι[κεν, ὃ
 φίλε Γλαύκων, ὁ πᾶς κ]ίνδυνος ἀνθρώ[πῳ ἕως τοῦ
 οὔτῳ] γὰρ εὐδαιμονέστατος γί[γνεται ἄνθρωπος
 25 [p. 618^b—619^a]. Τοῖς μυθικοῖς πλάσμασιν ἡθικὰ παραγ-
 γέλματα μιγνύμενα σαφέστατ[α] δείκνυσιν, ὁποῖόν ἐστιν τὸ
 εἶδος τῶν Πλατωνικῶν μύθων, καὶ ὅτι πολιτικόν τε καὶ
 παιδευτικόν. καὶ δὴ καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις εἴρηται μὲν,
 ὅτι τοῖς εἰδεσι τῆς ζωῆς παντοδαποῖς οὗσιν μίγνυται τὰ τε

1 διαίρεσις corr. Us. 4 μέσων | cf. Porph. ap. Stob. II
 168, 10 W. 7 ἐκείνη- m¹, οἱς ss. m³ 16 μετριοτάτας corr.
 Sch. 25 ἡθικὰ παραγ- testatur H 26 σαφέστατα] σαφε-
 στάτως H^b, σα legi

σωματικά καὶ ὅσα ἐκτὸς ἀγαθὰ τε καὶ κακὰ καὶ ὅσα μέσα τούτων καὶ τὴν ἀπέραντον ποικιλίαν παρέχεται τῶν βίων· τούτοις δὲ ἐπομένως ἄρα παρακελεύεται μάλιστα σκοπεῖν, πῶς ἂν ἕκαστος ἡμῶν ἀξιοχρεῶς γένοιτο κριτής, ἢ μαθὼν παρ' οὗτου δυνατὸν μαθεῖν ἢ εὐρῶν (διτταὶ γὰρ αἱ εἰς ἐπι- 5 στήμην ὁδοί, μάθησις καὶ εὐρεσις, ὡς καὶ ὁ ἐν Ἀλκιβίαδῃ [p. 106^d ss.] Σωκράτης ἐδίδαξεν), τῶν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων βίων, μὴ εἰς τὰ ἔξω βλέπων καὶ παραγόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ καταπληττόμενος, ἐὰν πλοῦτοι καὶ τιμαὶ διαφέρουσαι προτείνωνται καὶ δυνάμεις καὶ ἀρχαὶ πόλεων καὶ 10 ἔθνων, καὶ εὐγένειαι καὶ σωμάτων ῥῶμαι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, δι' ὧν αἱ πολλαὶ ψυχαὶ πάντως ἀλισκόμεναι πάντα τὰ ἄλλα παρορῶσιν. σκοπεῖν γὰρ δεῖν μὴ τὰς τούτων πλεονεξίας καὶ τὰς τῶν ἐναντίων ἐλαττώσεις, ἃς δὴ διαδιδράσκουσιν ἅπαντες ὡς εἰπεῖν, ἀλλ' ὅ τι καὶ ἀλλήλοις ταῦτα 15 μινύμενα καὶ μετὰ τῶν ἔξω τῶν ψυχικῶν ἀποτελεῖ· λέγω δὲ μετ' ἀλλήλων μὲν, οἷον κάλλος πενία ἢ πλοῦτος, ψυχικαῖς δὲ ἔξεσιν, ἀρετῇ ταῦτα καὶ μοχθηρίᾳ. δῆλον γὰρ ὅτι | καὶ . . . ³⁰ . . . πολλάκις βίος . . . ²⁰ . . . μένου διὰ πε- f. 157r. νίαν . . . ²⁰ . . . τος διὰ πλοῦτον. καὶ πανταχοῦ [τῶν ἔξε]ων 20 ἀλλοίων οὐσῶν ἀλλοῖα φαίνεται· μετὰ μὲν [εὐ]μαθείας καὶ ἀγχινοίας ἕκαστα τούτων ἐστὶν σφαλερά, μετὰ δὲ δυσμαθείας ἦττον. τοιαῦτα μὲν οὖν ἐστὶν καὶ ὅσα τοιαῦτα φύσει περὶ ψυχὴν (γινόμεθα γὰρ εὐμαθεῖς φύσει καὶ δυσμαθεῖς)· ἐπα- κολουθεῖ δὲ ἡμῖν ἔξωθεν πάντα ὅσα προείπομεν ἢ σωμάτων 25 ἢ τῶν ἐκτὸς πλεονεκτήματα ἢ ἐλαττώματα. δεῖν οὖν ἐπειδὴ τὸ χρώμενόν ἐστι ψυχὴ, τὰ δὲ ἄλλα ὄργανα ταύτης, εἰς τὴν ταύτης ἀποβλέπειν φύσιν καὶ εἰδότα αὐτήν, ὧν μὲν ἄρξαι

4 ἕκαστον | γένοιτο Us.] γενή|ται 5 παρ' οὗτου Rad.] παρὰ τοῦ 14 διαδράσκουσιν m¹, δι ss. m⁸ 15 ὅτι] o exp. et ó ss. m⁸ 19 v. g. ἐλαττου]μένον et πλεονεκτοῦν]τος 21 -εται μετὰ μὲν φιλο- testatur H^b, spat. 12 litt. Scripsi εὐμαθείας cf. Pl. 618^d 23 nempe ταῦτα μὲν ut saepe 28 εἰδότας

δύναται, ταῦτα αἰρεῖσθαι συμμεμιγμένα τῷ εἶδει τῆς ζωῆς,
 ὧν δὲ οὐκ ἔχει τὴν χρησομένην ἔξιν, ταῦτα μὴ ἐπιδιώκειν,
 ἀλλὰ χαίρειν ἑᾶν, αἰεὶ τὸ πρόσφορον ὄργανον τῇ ἑαυτοῦ
 5 δυνάμει ζητοῦντα καὶ ἐκλεγόμενον, μὴ πρὸς τὸ πλεον βλέ-
 ποντα τῶν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἑαυτῷ σύμμετρον. τίς οὖν
 ἢ ἀρίστη δόξα περὶ τούτων, ἣν ἀξιοὶ μένειν ἐν ἡμῖν ἀσά-
 λευτον καὶ ὡς εἶπεν ἀδαμαντίνην καὶ εἰς Ἄιδου πορευθεῖ-
 σιν [p. 619^a]; ὅτι τὸ μέσον ἐστὶν ἀσφαλέστερον ἐν ἅπασι
 τοῖς ἐκτός, ὑγείας νόσου, ῥώμης ἀσθενείας, κάλλους αἰσχους,
 10 πλούτου πενίας, δυνάμεως ἀδυναμίας, τιμῆς ἀτιμίας, καὶ
 πρὸς τοῦτο ποιεῖσθαι τὴν ἐκλογὴν τῶν βίων ἀνέκπληκτον
 ὑπὸ τῶν τυραννίδων, ἀνάλωτον ὑπὸ τῶν φαινομένων ἀγα-
 θῶν, ἀχέρωτον ὑπὸ τῶν σωματικῶν ὄντα δυνάμεων, τὰς
 14 ὑπερβολὰς ἐκτρεπόμενον πανταχοῦ καὶ τὰς ἐνδείας· καὶ τέ-
 f. 157 v. λος | [προιστάμενον οὐ τ]ῶν ὀργάνων τὴν περι[εργίαν],
 ἀ[λλὰ τοῦ χρ]ωμένου τελείωσιν· αἱ γὰρ ἐν[δειαὶ καὶ αἱ
 πλεο]νεξίαι γίνονται μὲν αἰ[τίαι τοῦ] δρᾶν μεγάλα κακά,
 πολλάκις δὲ ἔχρ[υσι] καὶ πάθη μείζονα τῶν ποιήσεων.
 πολλοὶ γοῦν τῶν τυράννων ἀνεσταυρώθησαν, οἱ δὲ εἰς πτω-
 20 χεῖαν ἤλασαν, οἱ δὲ εἰς φυγὴν διὰ βίου παντὸς κατέστησαν·
 πολλοὶ δὲ καὶ τῶν πλούτοις ἢ κάλλεσιν χρησαμένων κακῶς
 εἰς παντοίας ἐκπεπτώκασιν συμφοράς· πολλοὺς δὲ καὶ πενία
 καὶ αἰσχὴ σωματίων ἀγεννῇ καὶ ταπεινᾷ καὶ δουλοπρεπῇ
 φρονεῖν ἠνάγκασαν, καὶ ἐμπόδια τῆς ἑαυτῶν ἐπιμελείας τίσιν
 25 καὶ ταῦτα γηγένηται· καὶ μεστὰι τούτων αἱ ἱστορίαι τῶν τε
 παλαιῶν καὶ τῶν νέων καὶ καθ' ἡμᾶς. δεῖν οὖν τὰ ἐκα-
 τέρωσε ὑπερβάλλοντα φεύγειν, εἰς τε τὰ χεῖρονα δοκοῦντα
 εἶναι καὶ τὰ ἀμείνονα φαινόμενα τοῖς πολλοῖς. Καὶ προσέ-
 30 θηκεν· οὕτω γὰρ εὐδαιμονέστατος ἄνθρωπος γίνε-
 ται· γινόμενος μὲν γὰρ πᾶσι χρήσεται δεόντως καὶ ταῖς

16 legi ἀ... | an τὴν τοῦ? | legi ομένον 25 γένηται m¹,
 γε ss. m³ 30 ται in χρήσεται post insertum, δεόντως — ὑπερβ.
 καὶ im. m³

ὑπερβολαῖς καὶ ταῖς ἐνδείαις. πάντα γὰρ ὄργανα τῆς ἀρε-
 τῆς, καθ' ἣν ὁ εὐδαίμων ἐστὶν εὐδαίμων, καὶ πάντα ἀδιά-
 φορα πρὸς ἐκείνην. ἵνα δὲ εὐδαίμων γένηται, τῶν μέσων,
 ἀλλ' οὐχὶ τῶν ἄκρων δεήσεται· τὰ γὰρ ἄκρα πρὸς τὴν κτῆ-
 σιν τῆς ἀρετῆς ἐμπόδια, τὰ μὲν βαπτίζοντα τὴν ψυχὴν καὶ 5
 κατακλύζοντα, τὰ δὲ ἀγεννῇ ποιοῦντα καὶ ἀνελεύθερον.

Καὶ δὴ καὶ τότε ὁ ἐκείθεν ἄγγελος ἡγγελλε τὸν
 μὲν προφήτην οὕτως εἰπεῖν ἕως τοῦ μήτε ὁ τελευ-
 τῶν ἀθυμεῖτω [p. 619^b]. Τὴν μὲν αἰτίαν, δι' ἣν τοὺς
 τοῦ προφήτου λόγους μεταξὺ διέτεμεν, ἔκ τε ὧν πρότερον 10
 εἴπομεν δεῖ λαμβάνειν (τοῖς γὰρ λόγοις αὐτὸν τὰ ἔργα σύν-
 δρομα παρεχόμενον | ἐπιδειῖξαι προθυμούμενος, ἅμα λέ- 1. 158^r.
 γοντα καὶ ῥιπτοῦντα τοὺς κλήρους καὶ τὰ παραδείγματα
 προτιθέντα τῶν βίων ἀπομιμούμενος, αὐτὸς δὲ παρὰ μέρος
 ἐκάτερον διδάσκων εἰκότως τοῖς ἔργοις διέτεμεν μεταξὺ τοὺς 15
 λόγους). καὶ δὴ καὶ νῦν τρόπον ἕτερον ῥητέον, ὅτι ταῖς
 μερικαῖς ψυχαῖς οἰκέα πῶς ἐστὶν ἡ τῶν λόγων διαίρεσις,
 οὐ δυναμέναις πᾶσαν ὁμοῦ τὴν τῶν κρειττόνων νόησιν
 ὑποδέξασθαι, μεριζούσαις δὲ τὸ ἐκείνης ἡνωμένον καὶ δια-
 κοπτούσαις τὸ συνεχὲς ταῖς ἑαυτῶν μέσαις παρεμφαινόμεναις 20
 ἐνεργεῖαις. ἃ δὴ καὶ ὁ Πλάτων ἀποτυπούμενος τοὺς ἡθι-
 κοὺς κανόνας παρεμβέβληκεν τοῖς τοῦ προφήτου λόγοις· οἱ
 δὲ ἡθικοὶ κανόνες ψυχῆς ἦσαν ἐπιστρεφούσης εἰς ἑαυτὴν
 καὶ ἑαυτὴν ἀσφαλεστέραν περὶ τὰς αἰρέσεις ποιούσης· ταῖς
 δ' οὖν ἐπιστάσεσιν ταύταις τὴν συνέχειαν τῆς ἀπὸ τῶν 25
 κρεισσόνων ἐνεργείας εἰς ἑαυτὴν διατέμνειν εἴωθεν· καὶ
 τοῦτο μιμεῖται τῶν προφητικῶν ῥημάτων ἡ διαίρεσις. εἰ δὲ
 συνάψαις τῷ τέλει τῶν ἔμπροσθεν εἰρημένων ταυτὶ τὰ νυνὶ
 λεγόμενα, μάλιστα θεάσῃ τὸ συνεχὲς τῶν λόγων· αἰτία

2 ἐστὶν εὐδαίμων im. 5 cf. de or. ch. 52¹ 7 ἡγγελε 17 πως

m¹, ἀντ ss. m³ 19 μεριζούσαις... ἐκείνη^{ων}... διακοπτούσαις^η
 ss. m³ 20 ἑαυτῶν Sch.] ἑαυτῆς 24 ποιούσης] ὁ et η ir. m³

ἐλομένου, θεὸς ἀναίτιος· καὶ τελευταίῳ ἐπιόντι
 σὺν νῶ ἐλομένῳ συντόνως ζῶντι κεῖται βίος ἀγα-
 πητός, οὐ κακός [p. 617^e. 619^b]. εἰ γὰρ αἱ αἰρέσεις
 αἷται τῶν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων βίων, δυνατὸν καὶ ἔσχα-
 5 τον ἐπιόντα πρὸς τὴν αἵρεσιν, σὺν νῶ ποιησάμενον τὴν
 αἵρεσιν ἐκ τῶν παρόντων τὸν ἀμείνω προελέσθαι βίον· τῷ
 δὲ ἐλομένῳ σὺν νῶ ζωὴ προστεθεῖσα σύντονος ποιεῖ τὸν
 βίον ἀγαπητόν, οὐ κακόν· οὐδὲ γὰρ πάντως ἀγαθόν, εἰ μὴ
 f. 158 v. εἶχεν ὁ κληρὸς τοιοῦτον | . . .³⁰. . . . γε . . .³⁰. . . . ἥσ
 10 . . .²⁷. . . . καὶ αἰρέ[σε . . .¹⁷. . . μᾶλλον συντελοῦν . . .¹². . .
 [προσ]τεθέντος βίου συντόνου· τὸ [γὰρ ἀσθενι]κῶς ἀντιλα-
 βέσθαι τοῦ ἀμεινονος ἀν[αιρεῖ τ]ὸ ἐν αὐτῷ ἀγαθόν· προσ-
 τίθῃσι δὲ ἡ συντονία καὶ τῷ μὴ ἄκρῳ πάμπλου πρὸς τὴν
 εἰς ἀρετὴν ὁδόν. καὶ ἔοικεν καὶ τούτων τὸ μὲν εἰς τὴν
 15 κρίσιν ἀναφέρεσθαι τῆς ψυχῆς, ἡ ἐκλογὴ τοῦ τῶν προτεινο-
 μένων ἀμεινονος βίου, τὸ δὲ εἰς τὴν τῆς ζωῆς ῥώμην, ἡ
 σύντονος ἀντίληψις τοῦ ἐκλεγέντος. ἐξ ἀμφοτέρων δὲ ἐπιτή-
 δειοι γιγνώμεθα πρὸς τὸ τυχεῖν μελίζονος ἐκ τοῦ παντός
 εὐμοιρίας· ὁ γὰρ τοῖς δοθεῖσι χρησάμενος ὀρθῶς προ-
 20 καλεῖται μελίζων ἀγαθῶν εἰς ἑαυτὸν παρουσίαν· ὥσπερ τὴν
 ἀμαρτητικὴν χρῆσιν τῶν ἐκ τοῦ παντός ἀγαθῶν φάμεν ἐν
 πολλαῖς δὴ τισιν ἐξῆς περιόδοις στερίσκειν ἡμᾶς τῆς ἐκεῖθεν
 εὐμοιρίας, ἀναξίους ὀφθέντας ὧν ἐτύχομεν ἔμπροσθεν. Τί
 δὴ οὖν ἐπὶ τούτοις φησὶν ὁ προφήτης, τέλος ἐπάγων ἅπασι
 25 τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις, οὓς ἐξέφηνεν ταῖς ψυχαῖς; μήτε ὁ ἄρ-
 χων αἰρέσεως, φησὶν, ἀμελείτω μήτε ὁ τελευτῶν ἀθυ-
 μείτω [p. 619^b]. θείως, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, διὰ τούτων τῶν
 παραγγελμάτων ἐνδειξάμενος, ὡς ἄρα τὸ πᾶν ἐπὶ ταῖς ψυ-
 χαῖς ἔστιν καὶ τὴν εὐμοιρίαν ἡ αἵρεσις ἀφανίζει καὶ τὴν

2 κεῖται 4 post καὶ alterum τον ss. m³ 10 ante καὶ
 legi οἶν, ante μᾶλλον ἰεῖν 11 προστεθέντος Us. 26 post
 αἰρέσεως τινος ss. m³ falso 29 εὐμοιρίαν m¹, im. γρ. εὐσέ-
 βειαν m³ | ἀφανίζει-] εἰ- ir. m³

δυσμοιρίαν ἐπανορθοῖ. τὸν μὲν γὰρ ἄρχοντα τῆς αἰρέσεως ἐκεῖνον λέγει τὸν πρῶτον αἰρούμενον καὶ κληρωθέντα πρῶτον, ὃς διὰ μοχθηρὰν αἵρεσιν θρηνήσει μικρὸν ὕστερον ἑαυτόν, τὸν δὲ τελευτῶντα | τοῦτον ἐκεῖνον εἶναί φησιν, f. 159 r. ὃς σωφρονήσει περὶ τὴν αἵρεσιν το[ῦ τε προ]κληρωθέντος, b καὶ ταῦτα ἔσχατος ἐπὶ τὴν αἵρεσιν ἐλθὼν, πρ[ά]ξει κάλλιον, ἐκ τῶν ἐνόντων [τὸν κράτιστον] ἐλόμενος βίον. οὔτε τοῦτον οὖν ἀθυμεῖν πρ[οσῆ]κεν ὥς ἔσχατον, ἐὰν ἔχη καὶ τὸν τυχόντ[α] νοῦ[ν], τοῖς δοθεῖσιν μετὰ νοῦ χρώμενον, οὔτε τὸν πρῶτον διὰ τὴν εὐμοιρίαν ῥαθυμεῖν· ἢ γὰρ ῥαθυμία 10 πολλοῖς ἀφανῆ ποιεῖ τὰ ἐκ τῆς εὐμοιρίας ἀγαθὰ διὰ μοχθηρὰν τῶν ἐκ τοῦ παντὸς ὑπαρξάντων χρῆσιν. ταῦτ' οὖν σφραγίδα τοῖς λόγοις ἐπέθηκεν ἱκανὰ μὲν ὄντα τοὺς ἀξιολογῆσαι πρὸς τὴν μετὰ κρίσεως ὀρθῆς αἵρεσιν, τοῖς δὲ ἀνάξιλοις ἱκανώτερα μερίζονα ποιῆσαι τὴν συμφοράν· οἷ γε καὶ 15 τοῦ προφήτου λέγοντος ἀπερισκέπτως πεποιήνται τὴν αἵρεσιν. μάλιστα μὲν οὖν καὶ ὁ ἐν τῷ παντὶ προφήτης ἐστὶν τῶν τοιῶνδε λόγων δημηγόρος· ἔστι δὲ καὶ ἐν ἐκάστη ψυχῇ προφήτης τις ταῦτα βοῶν καὶ διαμαρτυρούμενος κατ' οὐσίαν, ὥσπερ καὶ δίκη καὶ νόμος. ἀλλ' ἢ μὲν καὶ πείθεται τῷ 20 ἐν αὐτῇ προφήτῃ καὶ γίνεται ἐπιστατικωτέρα περὶ τὴν ἐκλογὴν, ἢ δὲ ἀπειθήσασα μικρὸν ὕστερον μεταμελείας ἀναπίμπλαται καὶ κακῶν, ἐπιδραμοῦσα διὰ πάθος τούτοις, ὧν ὁ ἐν αὐτῇ προφήτης ἀνέστελλεν.

Εἰπόντος δὲ ταῦτα τὸν πρῶτον λαχόντα ἔφη 25 εὐθὺς ἐπιόντα τὴν μεγίστην τυραννίδα ἐλέσθαι μέχρι τοῦ ἔθαι ἄνευ φιλοσοφίας ἀρετῆς μετεληφότα [p. 619^b]. Τοὺς μὲν λόγους τοῦ προφήτου δι' αὐτῶν ἐπιδείκνυσιν τῶν ἔργων ἐναργεστάτους ὄντας ἐκ τε τῶν ἀπερισκέπτως ἐπιτρεχόντων ταῖς αἰρέσεσιν διὰ τὰς προφαινο- 30

9 νοῦν] legi νοῦ vel μοῦ 15 μερίζονα 19 διαμαρτυρούμενος] ο prius ex α m³? 27 ἔθαι ἄνευ φιλοσοφίας m¹ recte, γρ. θείαν εὐθὺ φιλοσοφίαν m² im.

f. 159 v. μένας δυνάμεις καὶ | ἐκ τῶν διὰ κρίσιν καὶ λογισμὸν ἀκριβῇ μενόντων ἀμεταβλήτων ἐφ' οἷς εἶλοντο βίοις· πολλὴν δὲ προσέθηκεν ἡ τοῦ μύθου σκηνὴ τοῖς λόγοις ἔμ[φ]α[σι]ν. εἰπόντος τὸν ἐκ τοῦ πρώτου κλήρου προσελθόντα τῇ αἰρέσει
 5 τοιούτοις σφάλμασι περιπεσεῖν καὶ ἐπεισαγαγόντος τραγικὰ πάθη τῇ ἐπιστάσει καὶ θρήνους καὶ κοπετούς, οἰμωξούσης τὰ αἰρεθέντα τῆς ψυχῆς καὶ πρὸ τῶν ἐκβάσεων ἀνακλαομένης καὶ οὐκ ἐχούσης ἀναδύναμι τὰ αἰρεθέντα· προεῖρηται γὰρ τὴν ἐλομένην ἐξ ἀνάγκης τῷ βίῳ συνέσεσθαι, καὶ τοῦ
 10 παντὸς ἀπαιτοῦντος καὶ τοῦ δαίμονος ἀποπληροῦντος τὴν αἵρεσιν. τὰ μὲν οὖν αἷτια τῆς τοιαύτης τραγωδίας εἶναι φησιν ἀφροσύνην καὶ λαιμαργίαν, ὣν ἡ μὲν ἐστὶ τῆς γνωστικῆς δυνάμεως τύφλωσις, ἡ δὲ τῆς ὀρεξέως ἀπέραντος ἔκτασις· τῆς μὲν ἐπιτρεχούσης τῇ φαινομένῃ δυνάμει, τῆς
 15 δὲ οὐκ ἐώσης ἰδεῖν τὰ ἐπόμενα τῷ αἰρεθέντι βίῳ δράματα. τὰ μὲν οὖν αἷτια ταῦτα· μετὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ βίου τὰ ἐπόμενα τίνα ἐστίν; μεταμέλεια δεινὴ καὶ αἰτίαισι οὐχ ἑαυτοῦ (δέον γὰρ ἦν ἑαυτὸν καταμέμψεσθαι τῆς τε ἀφροσύνης καὶ τῆς λαιμαργίας), ἀλλὰ τῆς τύχης καὶ τοῦ δαί-
 20 μονος καὶ πάντων μᾶλλον. ἐπεὶ γὰρ ὁ μὲν δαίμων ἐπιστατεῖ τοῖς ἔνδον ἡμῶν κινήμασιν, ἡ δὲ τύχη τὰ ἐπόμενα τούτοις ἀποπληροῖ κατὰ καιρὸν, τούτους αἰτιάται τῆς κατὰ τὸν βίον ὅλον ἀτοπίας, οὐχ ἑαυτόν, καίτοι τῆς μὲν αἰρέσεως ἐπ' αὐτῇ κειμένης, τούτοις δὲ τοῦ μὲν ἀποπληροῦντος τὴν τῆς
 25 ψυχῆς ὁμολογίαν πρὸς τὸ πᾶν, τῆς δὲ ἀνάπαλιν ἀποπλη-
 f. 160 r. ρούσης τὴν τοῦ παντὸς πρὸς τὴν ψυχὴν. ἡ μὲν | γὰρ ζήσεσθαι τ[οι]όνδε ζωῆς εἶδος ὁμολογοῦν πρὸς τὸ πᾶν, τὸ δὲ ζωῇ το[ιαύτῃ καὶ τὰ] τοιάδε πάντως ἐπικλώσειν· ὦν τὸ

2 μέ|ντων 3 ἔμφασιν potius quam ἔντασιν l. 16 αἷτια| αἰτ ir. unius litt. m³ 19 τύχην τε καὶ δαίμονας dicit Pl. 619^c (sed δαίμων 617^e) 24 im. γρ. καὶ τούτου μὲν ἀποπληροῦντος m³ (ideo τούτου ex τοῦ fecit m. rec.) 26 τὴν τοῦ] τῆς τοῦ 27 aut ζήσεται et ἐπικλώσει (et v inc.) aut ὁμολογεῖ 28 ὦν ss.

μ[έν ὁ δα]ίμων ἐφέστηκεν ἀπαιτῶν, τὰ δὲ [ἡ τύχη πάντως
 ἡμῖν] ἀποδώσουσα. τούτους οὖν ἄτοπον αἰτιασθαι τὸν σύν-
 δεσμον ἡμῶν πρὸς τὸ πᾶν συνέχοντας καὶ τοῦ παντὸς πρὸς
 ἡμᾶς· εἴπερ ἡμεῖς τῷ παντὶ προσηγάγομεν ἡμᾶς αὐτούς, οὐ
 δὲ φύλακές εἰσιν τῆς ἀμφοτέρων κοινωνίας. μεταξὺ δὲ τῶν 5
 αἰτίων τῆς ἀτόπου ταύτης αἰρέσεως καὶ τῶν ἐπομένων τῇ
 ἐπιστάσει τῶν ἀκολούθων τῷ βίῳ τούτῳ κακῶν αὐτὸ τὸ
 εἶδος τῆς ζωῆς καὶ τὸ ἐκ τοῦ παντὸς αὐτῷ συνηρημένον
 ἀτύχημα παραδέδωκεν ὁ μῦθος, τὸ μὲν τυραννίδα μεγίστην
 λέγων οἶον ἔθνη οὖλον τινός, τὸ δὲ βρωσιν παίδων. ἀλλὰ 10
 τυραννίδα μὲν τὸ πᾶν φέρειν καὶ τυραννικὸν βίον οὐδὲν
 θαυμαστόν· ἔστι γὰρ καὶ τυραννίδι χρήσασθαι καλῶς· παί-
 δων δὲ βρωσιν ἄρα σημαίνειν αὐτῷ μόνον οἰητέον τὴν τοῦ
 παντὸς φορὰν, εἰς ἣν ἀποβλέψας εἶδεν τοῦτο τὸ πάθος ἐνὸν
 τῷ βίῳ μετὰ τὴν ἐπίστασιν, ἣ καὶ ποιεῖν τοῦτο καὶ εἶναι 15
 αἰτίαν ἢ συναιτίαν κἀκείνην; καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἄξιον
 ἀπορίας, ἀλλὰ κἀκεῖνο, πῶς κατὰ δίκην οὗτος ὁ βίος, εἰ
 τῶν ἐξ οὐρανοῦ τίς ἐστιν ἀφιγμένος, λήξεως δὲ ἔτυχεν οὐ-
 ρανίας ἐν πολιτείᾳ χρηστῇ βεβιωκώς; πόθεν γὰρ ὅλως αὐ-
 τῷ τοιοῦτος προετάθη βίος, τίνα ζωὴν ἀξίαν ἔχοντι τῆς 20
 εἰμαρμένης ταύτης; οὐ γὰρ ἔχομεν ἐνταῦθα προβιοτήν αἰ-
 τιᾶσθαι τινα τῆς τοιαύτης ποινῆς.

Πῶς ἡ τῶν παίδων βρωσίς γίνεται ἐκ τοῦ παντός,
 καὶ πῶς τοῦτο ὀφείλεται ψυχῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 κατιούσῃ.

25

Πρὸς μὲν οὖν τὸ πρότερον ἀποκρινόμεθα λέγοντες μὴ f. 160 v.
 μόνον τ[αῦτ]ά τε καὶ τὰ τοιαῦτα ση[μ]αίνειν τὸ πᾶν, ὥς
 τοὺς ὄρνιθας, ἀλλὰ καὶ ποιεῖν. πᾶσα γὰρ κίνησις καὶ πᾶν

3 συνέχοντος ut. vid.

8 αὐτῷ Us.] τῷ m¹, ἐαυτῷ m³14 εἶδεν | τὸ ss. m³

23 finis capituli est p. 298, 6

24 ὀφείλεται cf. 295, 15: φιλεῖται 27 de stellarum motu ση-
 μαίνονται aut ποιοῦνται cf. ad p. 55, 14 Chalcid. in Tim. 189, 25

σχῆμα καὶ πᾶσα μεταστροφὴ τοῦ κόσμου δραστήριός ἐστιν
 καὶ ἄλλων ἄλλοις οἰστικῇ φθορῶν καὶ γενέσεων· φθίρεται
 δὲ τὰ μὲν ὑφ' ἐαυτῶν, τὰ δὲ δι' ἄλλων, καὶ ἤτοι τῶν
 συστοίχων ἢ τῶν αἰτίων ἢ τῶν αἰτιατῶν. δεῖ γὰρ τὰ σώ-
 5 ματα ἐξ ἀλλήλων γίνεσθαι καὶ τὰ γενόμενα ἔκ τινων ἀνα-
 λύεσθαι εἰς ἐκεῖνα, καὶ πάντα πορεύεσθαι τινὰ κύκλον
 οὕτως. ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀπλοῖς φανερόν πᾶσι τοῦτο γιγνώ-
 μενον συνεχῶς· τὸ γὰρ ἔκ του γεγονὸς εἰς ἐκεῖνο φθίρεται
 πάλιν ἐξ οὗ γέγονεν, οἷον ὁ ἐκ πυρὸς ἀήρ εἰς πῦρ. οὕτω
 10 δὲ ἔχει καὶ τὰ σύνθετα πρὸς τὰ ἀπλᾶ· γενόμενα γὰρ ἐξ
 ἐκείνων ἀναλύεται αὐθις εἰς ἐκεῖνα· δανεισάμενοι γάρ,
 φησὶν [Tim. p. 42^c], οἱ ἐν τῷ κόσμῳ δημιουργοὶ μόρια
 ἐκ τοῦ παντὸς τὰ σύνθετα πλάττουσιν, ὥς ἀποδοθησό-
 μενα πάλιν. εἰ οὖν καὶ τὰ ἀπλᾶ ἐκ τῶν ἀπλῶν καὶ τὰ
 15 σύνθετα ἐκ τῶν ἀπλῶν οὕτως ἔχει γένεσιν, ὥς καὶ τὴν εἰς
 ταῦτα ἀνάλυσιν ὑπομένειν, ἐξ ὧν γέγονεν κατὰ φύσιν, ἔχει
 δήπου λόγον καὶ τὸ λειπόμενον, τὰ σύνθετα ὅσα ἐκ συνθέ-
 των ἄλλων γέγονεν ἀναλύεσθαι εἰς τὰ ἐξ ὧν γέγονεν, πάν-
 των κατὰ κύκλον μεταβαλλόντων. ὥστε καὶ ζώων βρώσεις
 20 ὑπὸ τῶν γεννησαμένων αὐτὰ γιγνώμεναι κατὰ τινὰ τάξιν
 ἀποτελοῦνται φυσικὴν καὶ σωματικὴν εἰς ἐκεῖνα μεταβολὴν
 ἐξ ὧν γέγονεν. καὶ ὅταν μέντοι τὰ γεννηθέντα τρέφεται
 ἐκ τῶν γεννησάντων, κατὰ τὴν πρὸς τὰ ὅλα γίνεται καὶ
 f. 161 r. τοῦτο μίμησιν. πόθεν | γὰρ ἄλλοθεν τὰ σύνθετα τρέ-
 25 φεται ἢ ἐκ τῶν ἀπλῶν ἐξ ὧν γέγονεν; Τούτων δὴ τριῶν
 ὄντων φυσικῶν νόμων περὶ τὰς τῶν σωμάτων μεταβολάς,
 τὰ γεννηθέντα ἀναλύεσθαι εἰς τὰ γεννήσαντα, τὰ σύστοιχα
 συντελεῖν ἀλλήλοις εἰς τὰς γενέσεις, τοῖς γεννηθεῖσιν ἐκ
 τῶν γεννησάντων εἶναι τὴν τροφήν, γίνεται μὲν καὶ ἐν τοῖς

2 φθίρει, cr. Sch. 5 ἄλλων m¹, cr. m³ 16 αὐτὰ,
 cr. Us. 24 γὰρ — 27 γεννηθέντα pauciora legi quam ex H
 desumpsi | ἀμοιβεῖσθαι H, ... λυεσθαι l. ego 29 γίνεται m¹ |
 ἔστ ss. m¹ (ut esset ἔσται)

ὅλοις ταῦτα καὶ ἐν τοῖς μέρεσιν κατὰ τὰς εἰρημένους τρεῖς
 μεταβολάς. καὶ τὸ πᾶν οὕτω δοῶ τούτων ἕκαστον, ὥς κινεῖν
 εἰς ἄλληλα πάντα καὶ μεταβάλλον σώματα ἄλλα εἰς ἄλλα. —
 Τὴν δ' ἀξίαν ἀφορίζει τὴν ἐν τούτοις κατὰ τὴν ζωὴν ἢ ἐν
 αὐτῷ δίκη (δεῖ γὰρ ἤδη καὶ πρὸς τὴν δευτέραν ἐπίστασιν 5
 ἀποκρίνασθαι) καὶ οὐ πάσαις, ἀλλὰ τισὶν ταῦτα ἀφορίζει
 ψυχῶν βίοις τὸ τὴν τοιαύτην ἀνάλυσιν ὑπομεῖναι, τῶν κατὰ
 φύσιν μὲν ἐν τῷ παντὶ γιγνομένων, αὐτῶν δὲ παρὰ φύσιν
 ἐνεργουσῶν· τῆς [δὲ] Δίκης κατὰ τὸ προσῆκον ταύτην περὶ
 τινων τὴν ψῆφον ἐκφερούσης, κατὰ δὲ τινὰς ἀνάγκας τιμω- 10
 ρητικὰς τῶν ἀξίων τούτου ψυχῶν. καὶ γὰρ τὰ ἄλλα πάντα
 ποιεῖ μὲν ἢ τάξις τοῦ παντός ἢ ἕκαστα πέφυκεν, συναρ-
 μόζει δὲ τὰ γιγνόμενα τοῖς βίοις ἢ Δίκη τοῖς ἡμετέροις καὶ
 διανέμει τὰ μὲν ἄλλοις τὰ δὲ ἄλλοις, καὶ γενέσεων τρόπους
 καὶ θανάτων καὶ πάντα ἀπλῶς, ὅσα ὥς εἰς τὸ πᾶν τελοῦντες 15
 χρώμεθα τοῖς ἐκ τοῦ παντός. καὶ δὴ καὶ τούτῳ τῷ πρώ-
 τῳ κληρωθέντι, καὶ εἰ τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τις ἡκόντων
 ἦν, οὐ διὰ φιλοσοφίαν ἐκεῖ γεγονότων, ἀλλὰ διὰ δὴ τινὰ
 ἀρετὴν παισὶν οὐκ ἀνδράσιν οἰκείαν τὴν ἐξ ἐθνῶν βελτίστων
 γενομένην, πάντως ἢ τῶν παίδων βρῶσις ποινή τις οὔσα | 20
 κατὰ δίκην ἀποδέδοται· καὶ ὅπως κατὰ δίκην, εἰ καὶ μὴ f. 161 v.
 ἐκ προβεβιωμένων δὴ τινων, αὐτὸς ἐ[π]ή[γ]α[γ]εν εἰπὼν
 ἐπιτηδῆσαι τῇ μεγίστῃ τυραννίδι τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ ἀφρο-
 σύνης καὶ λαιμαργίας· καὶ γὰρ οὐδ' ἂν ἔπα[θε]ν ἄλλος
 τοῦτο μὴ τοιούτοις ἔνοχος ὢν κακοῖς. κολάζει τοίνυν ἢ 25
 Δίκη τὸν λαίμαργον βρώσει παίδων, διὰ τῆς ἀθέσμου τρο-
 φῆς καὶ ἀνοσίας τὴν τῆς ζωῆς ἀπληστίαν τιμωρουμένη·
 μόνον οὐκ ἐκεῖνο βρώσα τοῖς κατακούμεν τῶν τῆς Δίκης
 φθεγμάτων δυναμένοις, ὥς ἄρα ἡ ζωτικὴ λαιμαργία καὶ ἡ

3 μεταβάλλειν

5 αὐτῷ sc. universo

6 πᾶσιν Us.

8 γιγνομένην, cr. Sch.

9 del. Sch.

15 ὅσα] οἷς Us.

22 l. ἐτή . . . potius quam ἐπή (non ἐδή) et displicet ἐπήγαγεν,
 an ἐσήμαινεν?

ἀπέραντος ὄρεξις ὧν μὴ δεῖ καὶ ἄπληστος ἐπομένην ἔχει
καὶ τὴν παρὰ φύσιν τροφήν, ὡς μὲν σωμαίων σωματικὴν
κατὰ φύσιν οὖσαν, ὡς δὲ ζώων ζώοις παρὰ φύσιν. Αἰτία
δὲ ἡ ἀφροσύνη καὶ ταύτης τῆς λαιμαργίας· ἡ γὰρ τοῦ λό-
5 γου τυφλότης ἀκόρεστον ἐποίησεν ἐπιθυμίαν πλούτου καὶ
δυνάμεως καὶ ζῆν ὡς ἄλογον καὶ θηρίον παρεσκεύασεν·
ἀλογώσαντι οὖν ἑαυτὸν ὡς ἀλόγῳ χρῆται τὸ πᾶν. ὁ τοίνυν
ἐκτείνας τὸ λαίμαργον τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς εἰς τυραννίδος αἵ-
ρεσιν μεγάλης ὡς ἐκπλήσων τὴν οἰκείαν ἀπέραντον ὄρεξιν,
10 ἐν ἐκείνῃ δίδωσι δίκην περὶ ἑαυτῷ τὴν λαιμαργίαν τρέψας
καὶ ταῖς τῶν ἑαυτοῦ παίδων ἀπολαύσεσιν· μόνον οὐχὶ βοώ-
σης τῆς Δίκης, ὅτι ἡ ἀπέραντος τῆς τυραννίδος ὄρεξις ταύ-
την ἔχει ποινὴν θηρίον γενέσθαι, τῶν τέκνων ἐμπιπλάμενον
ὧν ἐγεννήσατο. Τοῦτο μὲν οὖν, εἰ ζητοίῃ τις, πῶς τηλι-
15 κοῦτον ἔπεται κακὸν τὸ μὴ ἐκ προβεβιωμένων ὀφειλόμενον·
εἰ μὴ ἄρα καὶ πρὸ τῆς τεταγμένης ζωῆς, δι' ἣν ἔτυχεν τῆς
f. 162 r. οὐρανίας λήξεως, ἣν τις αὐτῷ βίος | γεγεννη[μένος] ...⁶⁰...
[δῆ]λον ὡς πολλων...²²...ρικῶν, ἐπὶ ζωᾷρ
[διδόν]τες ἐν ἄλλοις ὕστερον χ[ρόνοις τῶν ἡμαρ]τημένων
20 ἡμῖν ποινὴν, οὐπω [κατ' ἀξίαν ἐν ἐκεί]νοις καθαρθέντες·
καὶ ταῦτα ἐ[ξῆν] καὶ προβιοτὰς αἰεὶ αἰτιᾶσθαι· ὡς ἡμεῖς
γε ἀποχρῆναι νομίζομεν τὴν ἐπὶ τῇ ἔξει τῆς ψυχῆς, ἀφ'
ἧς ἡ αἵρεσις, ποινὴν, κολάζοντος ἐκείνην τοῦ παντὸς διὰ
τῶν ἐπομένων. δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς [p. 619^bc] εἰπὼν τῇ
25 ἀφροσύνῃ καὶ λαιμαργίᾳ τὴν τῶν παίδων βρωσιν ἀκολου-
θῆσαι, ἣν ἰδόντα θρηνεῖν τὸν ἀνεπισκέπτως ἐλόμενον τοῦ-
τον τὸν βίον, παρὰ πόδας τυγχάνοντα τῆς Δίκης.

Δεῖ δὲ μηδὲ ἐκεῖνο λανθάνειν, ὅτι καὶ δαιμόνων ἐπεισκα-

1 ἄπληστος m¹] ἰα supra ος m³? 2 σωματικὴν] τικὴν
ir. et malim σώμασιν 9 ἐκπλήσων] alterum σ ss. m³?

10 an ἑαυτὸν? | θρέψας Us. 17 perrexit ἄτακτος vel sim.

18 πολλὸν l. ego, ἀπόλλων H | ζωᾷρ[κειαν] Sch. (acc. non vidi,
dat H) 19 ἡμαρτημένων suppl. Sch. 21 malim ἐ[θῆ] κ. π. δεῖ

μάξουσιν ταῖς τοιαύταις ψυχαῖς, ὧν ἡ ἐπιθυμία τοσαύτη, ποιναίων κινήσεις τὰς τοιαύτας ἐμβάλλουσιν ὁρμάς· οἷς ὑπάρχει τὰ πρῶτα μιμεῖσθαι τῆς ἑαυτῶν σειρᾶς ἀνομοίως καὶ ὡς ἔσχατα εἰκός. ὅσα γὰρ ἐκεῖνα ὁρᾷ θείως, ταυθ' οὗτοι πράττουσιν ποιναιῶς· οἷον τῆς Ἀρεϊκῆς σειρᾶς ταῖς 5 ἀχράντοις ἑαυτῆς δυνάμεσιν καὶ διαιρετικαῖς τεμνούσης μὲν τὴν ὕλην, τὰς δὲ ψυχὰς ἀναγούσης διὰ μέσων τῶν ἀποκοπτικῶν ἀγγέλων τῆς ὕλικῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν τοῦ τῆς τμήσεως ἐξάρχοντος, ὡς τὸ λόγιον εἴρηκεν (εἶναι γὰρ τινα τμήσεως ἀγὼν τῶν ἐκτεμνόντων τὴν ὕλην ἀπὸ τῶν 10 ψυχῶν ἀγγέλων), οἱ ἔσχατοι τῶν Ἀρεϊκῶν δαιμόνων μιμοῦνται χειρόνως τὴν οἰκείαν σειράν, φόνοις ἀκορέστοις χαίροντες καὶ ταῖς τομαῖς ταῖς τῶν σωματίων καὶ τοιούτοις | . . . ⁹⁵ . . . νάλως . . . ²⁰ . . . ποιεῖν ἀνεκφοίτη . . . ²⁰ . . . f. 1 ^{2 v}. ἐξεχόμενοι, χαί[ροντες τέ]κ[ν]ων βρ[ώ]σεσιν ὑπὸ πατέρων· 15 καὶ γὰρ ἀ[πόπτω]σις τοῦτο τὸ κακὸν ἀγαθοῦ με[γάλου] γενόμενον ὑπὸ τῶν ἐσχάτων ἀλόγως, οὗ τὸ ἀρχέτυπον ὑπὸ τῶν πρωτίστων ἐγίνετο νοερώς. καὶ ἡ ψυχὴ παρ' ἐκείνοις μένουσα καὶ ἐκεῖνα μιμουμένη ζῇ νοερώς καὶ τὰ γεννήματα ἑαυτῆς ἐν ἑαυτῇ κατακλείει (νοερᾶς δὲ ζωῆς γεννήματα δὴ- 20 πουθέν ἐστιν, ὅσα προχειρίζεται νοήματα συνοῦσα ἐκείνοις), ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις γενομένη καὶ δι' ἀφροσύνην τοῖς ἐσχάτοις τῆς σειρᾶς ἐκείνης ὁμιλήσασα κινεῖται πρὸς τὰς ἀποπτώσεις ἐκείνων, καὶ τὰ γεννηθέντα ζωωδῶς ἄλλ' οὐ νοερώς καὶ ὄντα μεριστὰ ἄλλ' οὐκ ἀμερῇ εἰς τὸ γεννηθῆσαν ἀναλύει, 25 καὶ ἀναλύουσα ποινὴν ἐσχάτην τίνει τῆς τῶν τοιούτων συνουσίας. ἐπεὶ καὶ τὸ τῇ μεγίστῃ τῶν τυραννίδων ἐπιτρέχειν ἀπόπτωσις ἐστιν τοιαύτης τινὸς ζωῆς τῆς πάντα τὸν κόσμον διοικούσης, ἥς ἔχουσα φαντασίαν ὑποφέρεται πρὸς τὴν τοι-

1 ἡ ins. m³ 2 πονηρῶν m¹. ποιναί ss. m³ 10 cf. de or. ch. 53 15 ante ἐξεχόμενοι l. ησ? | Damasc. II 228, 1 cft. Sch. 16 μεγάλου Sch. (possis μεγίστου) 19 ζῇ 20 αὐτῆς Sch. 24 ζωωδῶς 26 τίνει, cr. Sch.

ἄνδε πολλῶν ἄρχουσιν μετὰ ἀνάγκης δύναμιν. καὶ ὅλως
 πάντων τῶν μεγάλων κακῶν αἱ πράξεις ψυχῶν εἰσιν μεγάλη
 μὲν φύσει χρωμένων καὶ εὐφυνῶν, δι' ἐννοίας δὲ ἀδιαρθρώ-
 τους ἐξεργαζομένων τὰ μέγιστα τῶν κακῶν (καὶ εἴρηται ἡμῖν
 5 ὁ λόγος καὶ ἐν ἄλλοις πολλάκις). τάχα καὶ τῆς τῶν παίδων
 βρώσεως, εἰ χρή τολμήσαντα εἰπεῖν, ὁμοῦ τῇ μεγίστῃ τυ-
 f. 163 r. ραννίδι πρῶτον ἐκφανείσης. τοῦ γὰρ αὐτοῦ | . . .³². . . ὅς,
 ε . . .³⁰. . . καὶ . . .³⁰. . . τὴν ἑαυτοῦ διακριν . . .¹⁶. . . ὧν
 κρατῇ θεῶν μόνος, . . .¹⁵. . . εἰν τοῖς συνοχικοῖς. καὶ
 10 ταῦ[τ]α [καὶ οἱ θεολό]γοι γινώσκοντες τὸν βίᾳ λαβόντα
 τὴν βασιλείαν καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἐ[σθί]ειν ἐμυθολόγη-
 σαν, ὥς δεῖν ὄν τὸν βιασάμενον <τὸν> πατέρα καὶ περὶ
 τοὺς παῖδας εἶναι τοιοῦτον· τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸν δι' ὑπεροχὴν
 δυνάμεως ἐτέρας ἡγησάμενον βασιλείας καὶ ὅσα γεννᾷ παρ'
 15 ἑαυτῷ κατέχειν. Τόδε δὲ συλλογισώμεθα ἐκ πάντων, ὅτι ἡ
 τῶν παίδων βρώσις γίνεται μὲν καθ' εἰμαρμένην ὥς πάσης
 ἀναλύσεως σωμάτων εἰς σώματα προστάτιν, ἀπλῶν εἰς ἀπλᾶ,
 συνθέτων εἰς ἄλλα σύνθετα, καὶ τούτων ἢ εἰς τὰ ἐξ ὧν
 γέγονεν ἢ εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν γενόμενα ἢ εἰς τὰ μηδέτερα μὲν
 20 ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν γεγονότα στοιχείων (καὶ γὰρ ἡ τῶν ζώων
 βρώσις τοιαύτη καὶ ἡ τῶν ἐκ γῆς καρπῶν), γίνεται δὲ καὶ
 ὑπὸ δαιμόνων ἐσχάτων, ἐκείνων τῶν θεῶν ἐξημμένων, οὗ
 τῶν αἰτιατῶν τῆς εἰς τὰ αἴτια ἐπιστροφῆς εἰσιν αἴτιοι,
 μιμουμένων ἀνομοίως τοὺς ἑαυτῶν ἀγελάρχας, γίνεται δὲ
 25 καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν δι' ἐσχάτην ἐμπάθειαν ἢ
 θυμικὴν ἢ ἐπιθυμητικὴν (πολλοὶ γοῦν καὶ διὰ λιμὸν ἤψαντο
 τῶν τέκνων, ὥσπερ ἐν Θετταλίᾳ μετὰ τὴν τῶν βαρβάρων
 ἔφοδον ἔναγχος), γίνεται δὲ πρὸ τούτων ὑπὸ τῆς ἐν τῷ

7 post αὐτοῦ l. εἰθ (an εἰ θέμις εἰπεῖν?) | ὅς ins. a m³ ut
 vid. (fuitne βασιλε]ύς?) 8 post καὶ l. ἀνσο vel sim. 12 add.
 Sch. 15 κατέχει, cr. Sch. 18 an <ἀπλᾶ ἢ εἰς> ἄλλα?
 24 γίνονται, cr. Sch. 27 Gothorum in Thessaliam irruptionem
 factam a. 482 dici vidit Heitz cl. Marcellin. chron. 92, 24 Mo.

παντὶ δίκῃς διὰ δὴ τινὰς ἁμαρτιάδας ἀνιάτους ἐπαγόμενον
τοῖς ποιουῶσιν ἅμα καὶ πάσχουσιν, τούτοις μὲν περὶ πατέ-
ρας ἀσεβήσασιν, ἐκείνοις δὲ περὶ τοὺς ὄρους [πάντας] τοῦ f. 163 v.
γένους ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον πλημμελήσασιν (διὸ δ[α]πανᾶν
ἄξιοι τὰ τῆς δια[μον]ῆς αἰ[τία] τοῦ γένους ἐκρίθησαν) εἰς 5
τὴν ν ἐν . . . [ν]εύσασιν.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν εὖστο[μα] κείσθω· λοιπὸν δέ ἐστιν ἐν
τοῖς προκειμένοις ἐπισκέψασθαι ρήμασιν, τίς ὁ δαίμων οὐ- 10
τος καὶ τίς ἡ τύχη· τίνων μὲν γὰρ προεστῆκασιν εἴπομεν.
λέγεται τοίνυν ὁ μὲν δαίμων ἐκάστου τις ἴδιος, ἡ δὲ τύχη
κυβερνῶσα τὸν ἐκάστου βίον. ἀλλ' ὅτι μὲν ὁ δαίμων εἰς
ἐστὶ τῶν παρὰ τοῖς θεολόγοις ἀγγελικῶν δαιμόνων ὀνομαζο-
μένων, εἴρηταί μοι καὶ πρότερον [p. 271, 23]· διὸ καὶ ὁ 15
προφήτης αὐτὸν ἐφίστησιν, ὃν ἄγγελον ὄντα ἀπεδείκνυμεν
[p. 270, 4]. τὴν δὲ τύχην ταύτην θεὸν μὲν εἰπεῖν οὐκ
ἀληθές, τῷ δαίμονι σύστοιχον οὖσαν, δαιμονίαν δὲ πάντως,
ἀντιδιδαιριεῖσθαι δὲ πρὸς τὸν δαίμονα, καθ' ὅσον ὁ μὲν τὰς
ἔνδον ἡμῶν ἐπιτροπεύει κινήσεις, ἡ δὲ τὰς εἰς τὸ ἔξω 20
προϊούσας·

μηδέ σε δαίμων

ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος [Il. I 600]·

φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσεν μέγα δαί-
μων [Od. τ 138],

25

φησὶν ὁ πάνσοφος ποιητής·

ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται [Od. γ 27]·

καὶ ὅλως ἄφθονα παρ' αὐτῷ τὰ τὴν δαιμονίαν ἐπίπνοιαν
εἰς τὰς ἔνδον ἡμῶν τρέποντα παντοίας ὁρμάς. ὅτι δὲ ἡ
τύχη τῶν ἐκτὸς προέστηκεν, καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὁ Πλάτων 30
πολλαχοῦ διδάσκει καὶ ἡ κοινὴ φήμη, τὰ τυχαῖα τῶν τοιού-

των τιθεμένη πάντα τῶν ἐν ταῖς ἐνεργείαις ἡμῶν καὶ ταῖς
ζωαῖς ταῖς ἐμφανέσιν ὁρωμένων. καὶ διὰ ταῦτα ἄρα καὶ
τῷ μὲν τὸ ἀρρενωπὸν προσήκει, τῇ δὲ τὸ θηλυπρεπές, εἴπερ
f. 164r. ὁ μὲν ἀφανῶν ἢ δὲ ἐμφανῶν προσεστήκατον, καὶ ὁ μὲν
5 ἀσωματωτέρων ἢ δὲ σωματοειδεστέρων· τὸ γὰρ δυνατότερον
καὶ ἐνοειδέστερον τοῖς ἄρρεσιν οἰκεῖον, τὸ δὲ ἐκ
τοῖς θήλεσιν. ἐπεὶ δὲ ἔνιοι τοῦτο [κατ' ἀ]πειρίαν οἴονται
τὸν ἴδιον ἡμῶν δαίμ[ον]α καὶ τὴν τούτῳ σύστοιχον τύχην
τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ τῆς ἀγαθῆς τύχης διαφέρειν οὐ-
10 δέν, ἄξιον ἐπισημνημένους εἰπεῖν, ὥς ἄρα οὗτοι μὲν ἀκρά-
τως εἰσὶν ἀγαθῶν χορηγοί (διὸ καὶ μετὰ τῆς προσθήκης
ὀνομάζονται ταύτης), καὶ εἰσὶν οὐκ ἀπωρισμένοι τοῖσδε τοῖς
βίοις, ἀλλὰ κοινοὶ τῶν ἀξίων ἀπολαύειν τῆς ἐκείνων χορη-
γίας, καὶ ἡγοῦνται σειρᾶς ἐκάτερος ὕλης· ὁ δὲ δαίμων οὗτος,
15 ὃν ἴδιον καλοῦμεν, καὶ ἡ τύχη προσεστήκατον ἀνθρωπίνων
βίων εὐμοιρῶν ἢ καὶ ἐναντίων καὶ εἰδῶν ζωῆς ἀμεινόνων
ἢ χειρόνων, καὶ κυβερονῶσιν τούτων ὅσα αὐτοῖς προσήκει
κατὰ τὴν αἵρεσιν τῆς ζωῆς· ἀλλ' ὁ μὲν δαίμων ὥς ἐπίτροπος
ζωῆς ἣς ἐστὶν ἔφορος ἡγεῖται τοῦ ἐλομένου τὴν ζωὴν ἐκεί-
20 νην, οἷον τυραννικὴν ἢ βασιλικὴν, ἡ δὲ τύχη τῶν ἀπονεμο-
μένων ἐκ τοῦ παντός οὕσα προστάτις, ὥς προσήκουσα τῇ
τάξει τῇ ταῦτα ἀφορίζούσῃ ταῖς ζωαῖς, ἄλλη καὶ ἄλλη καθ'
ἕκαστόν ἐστιν· καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ ἡ διαίρεσις οὐ
τοῖς εἵδεσιν τῆς ζωῆς, ἀλλὰ ταῖς ἀναφοραῖς ὥρισταί τοῦ
25 παντός. ἀφορίζει δὲ ὥς ἐν αἴτιον τὸν μὲν ὁ ἥλιος, τὴν
δὲ ἡ Σελήνη· διὸ καὶ οἱ κληροὶ τούτων ἀπὸ τούτων εὐρί-
σκονται τῶν θεῶν ἐν ταῖς γενέσεσιν ἡμῶν, ὥς ἐστὶν δῆλον
τοῖς περὶ ἀστρολογίαν γεγυμνασμένοις.

6 l. ἐκ (aut ἐν, ἐρ) q. μ. ὅ. . . 7 in τοῦτο το prius et o
in fine non prorsus certum; inter το et πει lac. 6 litt.

8 τούτων, cr. Sch. 14 ὁσειρᾶς 19 post ἔφορος καὶ ins. m³

25 ἐν] πρῶτον Us. „si loco universi unam quaeris causam“

26 cf. Firmic. IV 17. 18

Ἄλλ' ἐπὶ | ...⁸⁵... ἐπι[δρ]αμοῦσα ζῆν τυ[ράννου. τὸ δὲ f. 164 v.
 ἀρετῆς] ἄνευ φιλοσοφίας τοῦ[τον μετασχόντα τῆς ἐν οὐ]ρανῷ
 τετυχηκέ[ναι ζωῆς διὰ] τὴν ἐν πολιτείᾳ χρηστῇ τρο[φὴν, δίδω]-
 σιν ἡμῖν ἐννοεῖν, ὥς ἄρα οὗτος καὶ [ἐν] οὐρανῷ μετὰ σώματος
 ἔζη, καὶ ὥς, εἰ τοῦτο, καὶ τὸ ὄχημα τῆς τούτου ψυχῆς ἀνάγειν 5
 ἔοικεν εἰς οὐρανόν. ψυχὴ γὰρ ζῶσα μετὰ σώματος ἐκεῖ λέ-
 γεται εἶναι καὶ ἔστιν ὅπου καὶ τὸ σῶμα διὰ τὴν σχέσιν· ὥστ' εἰ
 ὑπὸ σελήνην αὐτῆς εἶη τὸ σῶμα, μεθ' οὗ ζῆ, καὶ αὐτὴ ὑπὸ
 σελήνην ἔστιν· ἀνάγκη ἄρα καὶ τὸ ὄχημα αὐτῆς συνανιέναι.
 καὶ γὰρ τὸ ἐν Φαίδρῳ ῥηθέν [p. 249^a], τὸ εἰς τοῦ οὐ- 10
 ρανοῦ τινα τόπον ὑπὸ τῆς δίκης κουφίξεσθαι τὰς
 μὴ διὰ φιλοσοφίας κεκαθαρμένας, τοιόνδε τι δηλοῦν ἔοικεν·
 καὶ γὰρ τὸ κουφίξεσθαι καὶ τὸ εἰς τινα τόπον σωματο-
 ειδῇ συνεισάγει λήξεως ὑπόνοιαν. πλὴν ἐκεῖνο δῆλον, ὅτι
 τῶν μὲν τελέως κεκαθαρμένων ψυχῶν τὸ δεύτερον ὄχημα 15
 μεῖναν ὑπὸ σελήνην διὰ τὴν ἐκείνων περιστροφὴν ἀμυ-
 δρούμενον κατὰ τὴν ζωὴν ἀναλύεται εἰς τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν
 ἔστιν, τῶν δὲ ἐν ἔθεσι μόνον χρηστοῖς βεβιωκυῶν διαμένει
 καὶ τοῦτο ἐλλαμπόμενον ὑπ' αὐτῶν· οὐ γὰρ τελέως ἐχωρή-
 σθησαν, ἅτε μήπω διὰ φιλοσοφίας κεκαθαρμέναι· καὶ πῶς 20
 καὶ τοῦτο συμπεριάγεται τοῖς συμφύεσιν ὀχήμασιν, ὥς οἱ
 κομῆταιί τισιν ἄστροις, ὥς πολλὰ τῶν ἐνταῦθα φυτῶν τοῖς
 οὐρανίοις φωστῆρσιν. εἰ δὲ ἔθῃ χρηστὰ διὰ βίου γενόμενα
 τοιαύτην προξενεῖ ταῖς ψυχαῖς μετὰ τῶν | ὀχημάτων f. 165 r.
 . . .⁹⁰. . . [θεω]ρίαν· τελέους δὲ . . .²⁰. . . ὥς ἐν Φαί- 25
 δρῳ μεμαθήκ[αμεν. δῆλον οὖν] καὶ ἐκεῖνο πάντως, ὅτι [τὰς

1 ἐπὶ [τὰ ἐπόμενα χωρῶμεν] vel sim. | l. ἐπι . . . ανουσα
 3 ante τὴν l. ου aut αν 8 αὐτῇ Sch.] αὐτῇ 13 σωματο-
 ειδοῦς Us. enallagen destruere nolui 15 alterum ὄχημα est
 corpus, prius vocatur συμφνές, ἀυγοειδές, πνευματικόν (de or.
 chald. 47) 16 ἐκείνων sc. τῶν ὑπὸ σελήνην 21 ὀχήμασιν
 m¹] τῶν ὀχημάτων m⁸ 22 cf. Plin. 18, 252 24 perrexit fort.
 ζωὴν (συμπεριαγωγήν Us.), l. . . η . . . ν(ν)τειναῖα 25 post δε
 l. . ερ(ν) | cf. Phaedr. 247^e sqq.

τοι] αὐτ[ης θεωρίας] τυχούσας ταῖς ἐμφανέσι πο[ρείαις ἔπε-
σθαι] μόνως τῶν οὐρανίων ἀναγκαῖον καὶ τὴν τάξιν αὐ-
τῶν ἄγασθαι καὶ ζηλοῦν διὰ τὴν ἐκ μόνων τῶν ἐθῶν ἐγγε-
γονυῖαν τάξιν τοῖς ἡθεσιν· ὥσπερ λόγος μὲν αὐτὰς συνδεῖ
5 ταῖς λογικαῖς αὐτῶν ψυχαῖς, νοῦς δὲ ταῖς νοεραῖς οὐσίαις,
ἐνθεασμὸς δὲ ταῖς θεότησιν αὐταῖς, καὶ πανταχοῦ τῷ ὁμοίῳ
τὸ ὅμοιον.

Ὡς δὲ καὶ εἰπεῖν, οὐκ ἐλάττους εἶναι ἐν τοῖς
τοιοῦτοις ἀλίσκομένους τοὺς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦκον-
10 τας ἕως τοῦ οὐκ ἐξ ἐπιδρομῆς τὰς αἰρέσεις ποι-
εῖσθαι [p. 619^d].

Θαυμαστὸς μὲν ὄντως ὁ λόγος, εἰ οἱ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἦκοντες μάλιστα ταῖς αἰρέσεσιν ἐπεπῆδων τῶν τυραννικῶν
βίων· ὅμως δὲ κατεσκεύασεν καὶ αὐτὸς τὸν λόγον, χαυνότητα
15 αἰτιασάμενος ἐκείνων διὰ πόνων ἀγυμνασίαν, τὰς δὲ ἐκ τῶν
ὑπογείων τόπων ἀσφαλεστέρας εἶναι λέγων καὶ μὴ ἐξ ἐπι-
δρομῆς ποιεῖσθαι τὰς αἰρέσεις διὰ τὴν πείραν τῶν ἐκεῖ
πόνων καὶ τῶν κολάσεων. ἐόλκασι δὲ καὶ τὴν φαντασίαν
ταύτην ἔχειν τὴν τυραννικὴν αἰ ἐξ οὐρανοῦ, θεασάμεναι
20 τὰς τῶν οὐρανίων ἀρχὰς καὶ δυνάμεις κυβερνώσας πᾶσαν
τὴν γένεσιν καὶ ἄλλας ἄλλων μείζους καὶ δυνατωτέρας, ὅθεν
καὶ αὐταὶ δυνάμεως ἐφίενται· δέοντος γιγνώσκειν, ὅτι παρ'
ἐκείνοις μὲν τὰ τρία σύνεστιν, ἀγαθότης δύναμις νοῦς,
f. 165 v. παρ' ἡμῖν δὲ ἡ | [δύναμις ἀρετῆς καὶ] νοῦ στερομένη μεγά-
25 λων [αἰτία ἐστὶν κακ]ῶν, καὶ ὥς δεῖ τὴν ἀληθινὴν [ἔχειν
καὶ σωστικὴ]ν, ἀλλ' οὐ τὴν δοκοῦσαν δύναμιν, [ἧς ἡ κτῆσις
μὴ] σώξῃ τὸ ἔχον αὐτήν· . . .¹⁴. . . ρ καὶ ἡ δοκοῦσα τιμή,
ἀξία [συνοῦσα, καλὸν] ἐκείνης ὄργανον, ἄνευ δὲ [ταύτης]
εἰς ὄλεθρον ἄγει τοὺς χρωμένους. ἀπὸ [δὲ τούτ]ων κἀκεῖνο

1 πο- aut πα- 5 post νοεραῖς αὐτῶν ins. m³ 14 ante
δὲ est εἰ | καὶ αὐτὸς non intellego 19 cf. in Alcib. 403, 15.
432, 7 22 αὐται, cr. Sch. 27 nempe ὥστε]ρ aut καὶ γὰ]ρ
28 ἀξία 29 εἰς non l., dat H (coniectura opinor) | suppl. Sch.

λάβοις ἄν, ὅτι καὶ τὰ δοκοῦντα αἰσιώτερα εἶναι τῶν ἀπονεμομένων βλάπτει πολλάκις διὰ τὸ μετέχον οὐκ ὀρθῶς αὐτοῖς χρώμενον, καὶ τὰναντία τούτων ὀνύνησιν, ἐπιστρέφοντα τὰς ψυχὰς εἰς τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἀμείνω ζωὴν· καὶ ὅτι πολλοῖς ἡ ἱστορία τῶν κακῶν εἰς ἀγαθὸν τελευτῶν οἶδεν, 5 οἷς ἄνευ ταύτης οὐκ ἦν ὠφεληθῆναι δυνατόν. οὕτω γὰρ καὶ αἱ ὑπὸ γῆν ἐν πόνοις γενόμεναι καὶ ἄλλους ἰδοῦσαι τληπαθοῦντας ὠφέληνται πρὸς τὰς τῶν ἐξῆς βίων αἰρέσεις.

Διὸ δὴ καὶ μεταβολὴν τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ταῖς πολλαῖς τῶν ψυχῶν γίνεσθαι καὶ διὰ τὴν 10 τοῦ κλήρου τύχην ἕως τοῦ ἀλλὰ λείαν τε καὶ οὐρανίαν [p. 619de].

Ἀπὸ πάντων τῶν περὶ τοὺς κλήρους καὶ τὰς αἰρέσεις τῶν βίων ἱστορημένων οἷον συμπτέρασμα ἐν ἐπιστημονικὸν συνάγει διὰ τούτων· ὅτι τούτοις χρεῖα δυεῖν, ἐνὸς μὲν τῆς 15 ὀρθῆς κρίσεως περὶ τὸ ἄμεινον καὶ χεῖρον τῶν προτεινόμενων βίων, ἑτέρου δὲ τοῦ τὸν κλήρον μὴ ἐν τοῖς ἐσχάτοις πίπτειν· τί γὰρ εἰ καὶ ὁ αἰρούμενος εἴῃ περὶ κρίσιν ἀσφαλῆς, ἀλλ' οἱ προτεινόμενοι βίοι διὰ δὴ τινος αἰτίας οἱ τυχόντες εἶεν; τί δὲ εἰ εὐμοιρία μὲν τις εἴῃ περὶ τοὺς βίους, 20 ὁ δὲ αἰρούμενος εἰς ἐκλογὴν τῶν ἀμεινόνων ἄτοπος; δεῖ οὖν ἀμφοτέρων, καὶ τῆς τοῦ κλήρου μοίρας ἀγαθῆς καὶ f. 166r. τῆς ἡμετέρας κρίσεως· τούτων γὰρ ὑπαρξ[άν]των, φησὶν, καὶ ὁ τῇδε βίος εὐδαίμων καὶ ἡ ἐνθένδε ἐκείσε πορεία καὶ ἡ ἐκεῖθεν δεῦρο π[άλιν] εἰς ἕτερον βίον οὐ τραχεῖα καὶ 25 χθονία γ[ίγνεται] ἄν, ἀλλὰ λεία τε καὶ οὐρανία. τί δὴ οὖν δηλ[οῦν] ταῦτα λέγωμεν; τὸ μὲν δὴ τραχὺ καὶ χθόνιον σημαίνει τὴν ἐπίπονον καὶ κολάσεσιν ἔνοχον οὔσαν ζωὴν, τὸ

1 δοκοῦντα H, δο α l. ego 2 βλάπτει H, . . . πτει
ego | δια (sic) melius abesset (δὴ Us., λείαν Rad.) 20 εἶσεν
21 εἰς add. m^s 22 post οὖν τῶν ss. m^s 24 καὶ (post
πορεία)] κ' ss. supra — (— ir.?) 25 πάλιν Sch. e Plat., π
l. dubitanter 26 γίγνεται Sch.

δὲ λείον καὶ οὐράνιον τὴν εὐπαθείας μέτοχον καὶ εὐμοιρίας.
 πᾶσα γὰρ τραχύτης ἐμποδὼν ἐστὶ ταῖς κινήσεσιν, οὐκ ἔῴσα
 ῥαστώνης μετέχειν, πᾶσα δὲ λειότης ἀπαρἀπόδιστον παρέχει
 τοῖς πορευομένοις τὴν διεξοδον· ζωῆς οὖν ἢ μὲν εὐκολίαν
 5 ἢ δὲ τληπάθειαν ταῖν ὁδοῖν περιποιεῖ. καὶ ἔοικεν ταῦτα
 μὲν παραγίνεσθαι τὰ ἀγαθὰ ταῖς ψυχαῖς ἀπὸ τε ἑαυτῶν
 καὶ τοῦ παντός, τὴν ἀξίαν μὲν τοῦ παντός ἀποδιδόντος,
 τῶν δὲ ψυχῶν ἑαυτὰς ποιουσῶν ἀξίας διὰ τῆς ἔμφρονος
 ζωῆς· ἐκεῖνα δὲ τάναντία τούτων ἀπ' ἀμφοτέρων πάλιν,
 10 τῶν μὲν διὰ τὴν ἀφροσύνην ἑαυταῖς ἐπικλωσάσων μοχθηρο-
 τέραν ζωὴν, τοῦ δὲ παντός τὴν ὀφειλομένην αὐταῖς μοῖραν
 ἐπαρτήσαντος.

Ἐκ δὲ τῶνδε τῶν ῥήσεων κάκεινο συλλογιστέον, ὥς
 ἄρα κατὰ Πλάτωνα, καὶ εἰ μὴ συντελεῖ πρὸς εὐδαιμονίαν
 15 τὰ ἐκ τοῦ παντός ἀπονεμόμενα ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ συντελεῖ
 πρὸς γε τὸ εὐδαίμονας γενέσθαι, καὶ διὰ τὰ ἐκείθεν ἐμπο-
 δισθεῖεν ἂν πρὸς τὴν εἰς εὐδαιμονίαν ὁδόν. καὶ γὰρ σώ-
 ματος τοιοῦδε πρὸς τὴν κατ' ἀρετὴν ἄσκησιν δεῖ, καὶ περι-
 ουσίας τινὸς εἰς τὸ μὴ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεεῖς ὄντας ἀφέλ-
 20 κεσθαι τῆς προηγούμενης ἑαυτῶν ἐπιμελείας, καὶ τῆς ἔξωθεν
 f. 166 v. ἀταραξίας ἀπερισπάστους |⁸⁰. . . ἦσθαι
 τῷ . . .²⁰. . . κοσμοῦσιν· καὶ . . .¹⁸. . . καὶ χαλεπὰ πρᾶ-
 ως

Ἀλλὰ τί π[οτέ] ἐστὶν τὸ ὑγιῶς φιλοσοφεῖν, [καὶ τί τὸ
 25 τὸ]ν κλῆρον πλῖπτειν δηλοῖ; τοῦτο μὲν τοίνυν [εἴρηται] πρὸς
 τὴν ῥῆσιν συμφώνως. εἰ γὰρ [ὁ] προφήτης ῥίπτει τοὺς
 κλήρους ταῖς ψυχαῖς, ἀ[νά]γκη τοὺς ῥιφέντας κλήρους
 πλῖπτειν εἰς τὰς [ὑποδ]εχομένας αὐτοὺς ψυχάς. ἄμφω δὲ
 δηλοῖ δῆπουθεν, ὥς ἄρα κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν οὐρανίων πε-
 30 ριόδων ποίησιν εἰς ἡμᾶς οἱ κλῆροι κατιοῦσιν, ἀπὸ ὑψηλο-

5 περιποιεῖν, cr. H 16 ἐμποδίσοιεν, cr. Sch. 21 post ca. 55
 litt. 1. τὴν ἀ. στ. κ. ὁ. πάρ 28 δεχομένας Sch. (μετεχομένας H)
 29 δηλοῖ H, δη . . . ego 30 κατιοῦσιν H, tio aegre l., cetera certa

τέρων εἰς χαμαιζηλότερα φερόμενοι καὶ ἀπὸ ὀλιγωτέρων εἰς
μερικώτερα. καὶ τί δεῖ περὶ κληρῶν λέγειν, ὅπου γε καὶ
αὐτὸς ὁ Πλάτων ἐν Φιλήβῳ [p. 16°] ῥῖψιν ἐκάλεσεν τὴν
εἰς ἡμᾶς μετάδοσιν ἀπὸ τῶν θεῶν τῆς διαλεκτικῆς ἅμα φα-
νοτάτῳ πυρὶ διὰ Προμηθέως ριφήσεως; οὕτως οἰκείον 5
αὐτῷ τὸ ὄνομα τῆς εἰς τὸ κάτω ποιήσεως τῶν ἀνωτέρω
σύμβολον ὄν, καὶ τῶν θεολόγων ῥήσεις καὶ πτώσεις θεῶν
τὰς κατὰ βούλησιν τῶν κινούντων αὐτοὺς ἀνωθεν ἕως τῶν
ἐσχάτων ἀποκαλούντων. Τὸ δὲ ὑγιῶς ἄρα φιλοσοφεῖν ἐστίν
τὸ μήτε δι' ἄγνοιαν τῶν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων βίων 10
αἰρεῖσθαι τοὺς χείρονας ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων, μήτε δι' ὄρεξιν
ἄμετρον ἐφιστάντας τοῖς ἀμείνοσιν εἴτα ἐπιπηδᾶν τοῖς χεί-
ροσιν. τὸ γὰρ ὑγιῶς δηλοῖ τὸ μηδενὶ ἐλλεῖπον εἰς τὴν
ὀρθότητα τὴν προσήκουσαν τοῖς εἰς τὰς αἰρέσεις ἀπαν-
τῶσιν· ἐλλεῖπει δὲ πᾶν τὸ κατὰ θάτερα τούτων ἀτελές, ὥς 15
τὸ γε κατ' ἀμφοτέρα χωλεῦον, κρίσιν καὶ ὄρεξιν, τελῶς |
αὐτὰ . . . 20 . . .

f. 167 r.

Ταύτην γὰρ δὴ ἔφη τὴν θέ[αν ἀξίαν εἶναι ἰδεῖν,
ὥς ἔκασται] αἱ ψυχαὶ ἥρ[οῦ]ν[το τοὺς βίους· ἐλε-
εινήν τε γὰρ ἰδεῖν] εἶναι καὶ γελοίαν καὶ θα[υ- 20
μασίαν· κατὰ συ]νήθειαν γὰρ τοῦ προτέρου [βίου
τὰ πο]λλὰ αἰρεῖσθαι [p. 619° sq.].

Τίνα ποτέ ἐστίν τ[ὰ ἐν τούτοις] ἀγγελλόμενα, ἐξ ὧν
συνήγαγεν, ὅ[τι δεῖ] τοῖς εὐδαίμοσιν ἐσομένοις τοῦ τε ὑγιῶς
φιλοσοφεῖν ἐν ταῖς αἰρέσεσιν τῶν βίων καὶ τοῦ τὸν κληρὸν 25
μὴ πίπτειν ἐν τοῖς ἐσχάτοις, θέ[λων] ἀναδιδάξαι φησὶν
[p. 619°] ταύτην τὴν θέαν τῶν αἰρέσεων ἀξίαν ἰδεῖν εἶναι
παρὰ τοῦ ἀγγέλου λελέχθαι· καὶ πῶς ἀξίαν ἰδεῖν, προσέ-

3 Plat. sic: θεῶν μὲν εἰς ἀνθρώπους δόσις . . . ποθὲν ἐκ
θεῶν ἐρρίφη διὰ τινος Προμηθέως ἅμα φανοτάτῳ τινὶ πυρὶ
6 ἀνωτέρω m¹ νεωτέρων m³ 7 ὄν add. m³ 8 τὰς ex
τε m³ de Hephaesto loquitur, cf. I 82, 2 9 <πορείας> ἀποκ.
Rad. 23 ἀγγελλόμενα ut vid. 24 τοῦ τε] τοῦτο 25 κλη-
ρον H, . . ρον ego 28 τοῦ ἀγγέλου H, τ . . . γέλου ego

ᾠθηκεν τριχῇ μὲν διελὼν αὐτήν, εἰς τὸ γελοῖον, εἰς τὸ ἐλε-
 εινόν, εἰς τὸ θαυμασίον, κοινὸν δὲ ἐπαγαγὼν πάσαις ταύ-
 ταις ταῖς αἰρέσεσιν τὸ κατὰ συνήθειαν ὥς τὰ πολλὰ τῶν
 προβεβιωμένων γίνεσθαι τῶν βίων τὰς αἰρέσεις, καὶ τοῦτο
 5 εἰπὼν αἷτιον εἶναι τῆς παντοίας αὐτῶν ἐξαλλαγῆς. Τοῦτο
 μὲν οὖν ἀνάλογόν ἐστιν τῷ ἐν Φαίδρῳ [p. 248^d] ῥηθέντι
 περὶ τῶν νεοτελῶν ψυχῶν· ὥς γὰρ ἐκείνας ἔφη κατὰ τὰ
 θεάματα πλεονα ἢ ἐλάσσονα ὄντα βίους ἄλλους καὶ ἄλλους
 προστήσασθαι, τοὺς μὲν ἀμείνους τοὺς δὲ χείρους, οὕτω
 10 καὶ ταύτας κατὰ συνήθειαν τῶν προβεβιωμένων ἐπιτρέχειν
 ἄλλοις καὶ ἄλλοις βίοις· πλὴν ὅτι προσέθηκεν ἐν τούτοις,
 ἐνδεχομένην τὴν πρότασιν ποιῶν, τὸ ὥς τὰ πολλὰ. διότι
 θαυμαστὸν οὐδὲν καὶ ἀποστέρεξαι τινὰ ψυχὴν τὸ σύνηθες
 διὰ τινας πόνους, μεμνημένην ὧν ἔπαθεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν
 15 χρόνοις· οἷαν παραδώσει τὴν Ὀδυσσέως ψυχὴν πόνων καὶ
 f. 167 v. φιλοτιμίας λελωφηκυῖαν [p. 620^c] καὶ αἰ[ρουμένην
 ἰδιώτου καὶ ἀπράγμονο]ς βίον ἀνδρός.

Πρὸς μὲν οὖν τοὺς] ἀπορήσαν[τας, πῶς ἡ συνήθεια]
 τοσοῦτον ἔχει κράτος [ἢ τοῦ προτέρου βίου, ὥστε] καὶ εἰς
 20 οὐρανὸν ἀνά[γειν ψυχὰς ἔθει] ἄνευ φιλοσοφίας βεβιωκυίας,
 [καὶ] εἰς ἄλογα ζῶα κατάγειν διὰ τὴν πρὸς [τὸ κάτω νεύ-]
 ουσαν ἐκ συνηθείας ζωὴν, ἔλεγον [ἤδη] καὶ αὐτός, ὅτι
 παντάπασιν οὕτως ἔχει· [ἐπεὶ] πάμμεγα δύναται τὰ ἔθνη
 παρὰ πᾶσιν ὥς εἰπεῖν, ὥστε καὶ ὑποτάττειν ἡμᾶς ἄλλοις
 25 καὶ ἄλλοις γένεσιν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πρὸς ἀλλήλους συν-
 ἄπτειν ἢ διυστάνειν, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις. παρὰ τού-
 τοις μὲν οὖν οὐδὲν θαυμαστόν, ἅτε λόγον οὐκ ἔχουσιν,

2 θαυμαστόν, cr. Sch. cl. p. 308, 17. 23 Pl. 620^a 11 ante ἐν
 ἀλλ' 12 ὥς non est in Plat. nec fuisse videtur supra p. 304, 22;
 cf. tamen I 120, 21 15 μνήμη δὲ τῶν προτέρων πόνων φιλοτι-
 μίας λελωφηκυῖαν ζητεῖν περιουῶσαν χρόνον πολὺν βίον ἀνδρός
 ἰδιώτου ἀπράγμονος Pl. de Ulixē 18 suppl. Us. 19 similiter
 suppl. Sch. 21 νεύουσας] εν ante ου dispicere mihi videbar
 22 ἦδη et ἐπεὶ suppl. Sch. 24 εἰπεῖν H, .. εἰν l. ego

μόνοις δουλεύειν τοῖς ἔθεσιν· ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν
 θείων ἀκούω τῶν λογίων λεγόντων ὅτι ἐθίσαντα τὰ
 στοιχεῖα τοῖσδε ζῆν οὐ παραλλάττει τὸ ἔθος, καὶ περὶ
 αὐτοῦ τοῦ ἡλίου, ὅτι περὶ τὸ κέντρον ἐθὰς ἔρχεται τὸν
 ἑαυτοῦ δρόμον ἐξανύων. καὶ ἡμᾶς δὲ τοὺς ἀνθρώπους οὐκ
 ἄλλο τι ποιεῖ τοῖς πατρίοις ἐπομένους μὴ δύνασθαι ῥαδίως
 αὐτῶν ἀφίστασθαι, δίκην δὲ ὑπέχειν μεθισταμένους, ἢ τὰ
 ἔθνη διὰ τὸν χρόνον κυρωθέντα· διὸ καὶ οὐκ ἀσφαλὲς αὐτὰ
 κινεῖν. τούτων δὲ ἀπορηθέντων ἐλέγομεν τὴν πρώτην τάξιν
 τινὰ δαιμονίαν ἐπίσκοπον εἶναι τῶν ἐθῶν τούτων, ὑπὸ τὸν
 αἰῶνα τεταγμένην· καὶ γὰρ τὸ ἔθος οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὸ
 ποτὲ οὐκ ἄλλως ἀλλ' ὡσαύτως ἐπιτηδευθέν· οὔσης οὖν σει-
 ρᾶς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τῆς πάσης μὲν ζωῆς ἀεὶ ἐστώσης, πά-
 σης δὲ ἀεὶ κινουμένης μετρητικῆς, εἶναί τινα τελευταίαν
 ἀπ' ἐκείνης τάξιν τῶν ποτὲ μὲν κρατούντων, ἀμεταβόλων δὲ
 ἔν τισιν χρόνων περιόδοις | μερίζουσιν ἢ ἐλάττωσιν φρου- f. 168 r.
 ρητικὴν ἀναγκαῖον, ἵνα πᾶν τὸ ὡσαύτως εἰς ἐκείνην
 ἀν[ά]π[τη] τὴν αἰτίαν· καὶ δῆλον μ[ὴ] ἔν, ἀλλὰ πολλὰ τῶν
 ἐθῶν εἶναι κρατ[η]τικὰ αἵτια, ἄρχοντα τὰ] μὲν νοερωτέρων
 τὰ δὲ ἀλογωτέρων [ἐθῶν], καὶ μονάδα μίαν πρὸ τούτων
 ἀνάλογ[ον τῷ] ὄλῳ αἰῶνι, πᾶσιν τοῖς τε ἀμείνοσι καὶ τοῖς
 χείροσιν τὸ κράτος αὐτὴν ἐνδιδοῦσαν, καθ' ὅσον κοινοῦ
 τινος καὶ ταῦτα μεταλαχόντα τὴν πρὸς τὰ ἄλλα πάντα τὰ
 περιόδοις μετρούμενά τισιν ἔλαχεν ἐξαλλαγήν. ὥς οὖν αἱ
 ὥραι τῆς σειρᾶς οὔσαι ταύτης ἀνακυκλοῦσι τὰ ἔργα τῆς
 φύσεως, οὕτως εἶναί τινα καὶ τῶν ἐθῶν μετρητικὴν αἰτίαν
 τὴν ὀρίζουσαν πάντα κατὰ περιόδους οἰκείας.

Τούτων δὲ εὖ εἰρημένων, τοῦ μὲν ἄλλα τῶν ἐθῶν ἐν
 ἄλλοις χρόνοις λύεσθαι καὶ γένεσιν ἔχειν αὐτίς ἐδόκει τὴν

2 ἀκούων | λογίων (acc. a m³?) | cf. de or. chald. 36
 6 τοῖς] τοῖσδε m¹, τοῖσδε τοῖς m³ 9 ἐλέγομεν ex σλέγομεν m³
 18 ἀνάπτῃ inter ν et π duarum potius litt. spatium
 19 post κρατ quodammodo l. η

ἀρχὴν ὁ λόγος ἀνηυρηκέναι, πόθεν δὲ ὅλως τοῖς ἔθεσιν ἡ
 ἰσχὺς, δι' ἣν τοσαύτην ἔχει πανταχοῦ τὴν ἐπικράτειαν, οὐ-
 πω διορίζειν. Ἴν' οὖν καὶ τοῦτο πιέσωμεν, ἐδόκει χρῆναι
 5 πρότερον ἰδεῖν, τίνα δύνάμιν ἔχει τὰ ἔθη παρ' ἡμῖν, εἴτ'
 ἐντεῦθεν ἐξαναστάντας τὴν ἐν τοῖς ὅλοις αὐτῶν αἰτίαν κατα-
 δήσασθαι. δῆλον τοίνυν ὅτι τὰ ἔθη νόμιμα ἅττα βούλεται
 εἶναι, εἰ καὶ ἄγραφα, φασίν, νόμιμα δὲ ὅμως· ἐπεὶ καὶ οἱ
 ἀληθεῖς νόμοι δέονται γραμμάτων οὐδέν, ἀλλ' ἐν αὐταῖς
 κεῖνται ταῖς τῶν κατ' αὐτοὺς ζώντων ψυχαῖς ἀκίνητοι μέ-
 10 νοντες. καὶ τὰ ἔθη οὖν τὰ παρ' ἐκάστοις ἰδιὰ τε καὶ
 κοινὰ νόμοι δὴ τινές εἰσιν ἔμψυχοι, καὶ ἔπεται νόμοις
 ἄλλα ἄλλοις, ἢ φυσικοῖς ὥς ἐπὶ τῶν ἀλόγων, ἢ πολιτικοῖς
 ὥς ἐπ' ἀνθρώπων. εἰ οὖν ταῦτα ἀληθῆ, δῆλον δῆπουθὲν
 f. 168 v. ἐστὶν τὸ ἐκ τούτων συμβαῖνον, ὥς ἄρα . . .²⁵ . . . πα
 15 . . .³⁰ . . . ὦν . . .²⁵ . . . σε . . .²² . . . ον· ἂν τ' ἐπὶ τῶν
 [θείων καὶ οὐρανίων]ν θεωρῇται στοιχείων ἀ[εὶ τοῖς] αὐτ[οῖς]
 ἐ[νόντ]α καὶ ὡσαύτως καθ' ἓνα [λόγο]ν, ἂν τε ἐν ἀνθρώ-
 ποις, ἔν τισι τακτοῖς δυναστεύοντα χρόνοις, ἂν τε ἐν τοῖς
 ἄλλοις ζώοις, συμπληροῦντα τὴν κατὰ φύσιν ἐκάστων διεξα-
 20 γωγὴν. τὸν δὲ δὴ Νόμον τοῦτον ὅτι θεὸν ἡγεῖσθαι δεῖ
 συνοχέα τῶν τε εἰμαρμένων νόμων, οὓς ὁ ἐν Τιμαίῳ [p. 46^e]
 δημιουργὸς ἐγγράφει ταῖς ψυχαῖς, καὶ τῶν εἰς πᾶσαν τὴν
 τοῦ κόσμου πολιτείαν διατεινόντων, ἠκούσαμεν πολλάκις τῶν
 τε θεολόγων αὐτὸν ἐξυμνούντων καὶ τοῦ Πλάτωνος ἔν
 25 τε Γοργίᾳ [p. 523^a] καὶ ἐν Νόμοις [IV p. 714^a 716^a].
 διὰ τοῦτον δὴ οὖν τὸν θεὸν ἤδη θαρροῦντες λέγωμεν καὶ
 τὴν τῶν ἐθῶν τῶν πανταχοῦ δύνάμιν ὑποστῆναι μεγάλην
 μοῖραν ἐν τῷ κόσμῳ λαχοῦσαν, καὶ πολλὰ γίνεσθαι κατὰ
 ταύτην καὶ ἐν ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς. καὶ ὥσπερ οἱ μὲν
 30 ἀληθεῖς νόμοι τῶν κοσμικῶν εἰσι νόμων εἰκόνες, οἱ δὲ

14 ὥς ἄρα H, nil l. 16 suppl. inc., l. αὐτος ἔ...ια
 (possis ἔχοντα) 20 δεῖ ss. m³ | cf. Pr. in Tim. 323^b Hermias
 p. 148 24 cf. hymn. Orph. 64, 2 26 λέγομεν Us.

ἡμαρτημένοι νόμοι μὲν, ἀλλ' ἐσκιαγραφημένοι τινὲς ὄντες ἀποπτώσεις ἐκείνων ὑπάρχουσιν, οὕτω καὶ ἔθῃ τὰ μὲν ἐστὶν ἐν ταῖς ἡμετέραις ζωαῖς εἰκότα τοῖς τῶν ὅλων, τὰ δὲ εἰδωλα ἐκείνων ὄντα τυγχάνει· κράτος δὲ ὅμως ἔχει καὶ ταῦτα μεταλλάττειν τὰς τε λήξεις ἡμῶν καὶ τὰς ἐν τῷ παντὶ τιμὰς 5 καὶ ἀτιμίας.

Ἄλλὰ τούτων μὲν ἄδην· ἐπανελθόντες δὲ εἰς τὰ προκείμενα λέγωμεν, ὅτι τριῶν διαφορῶν εἰδῶν πρὸς ἄλληλα δηθέντων τὸ μὲν ἐλεεινὸν ἐστὶν, ἐν οἷς εἰς ἄλογα μὲν ζῶα 9 ψυχὰς εἰσδυομένας | παραδίδωσιν ἄλλα ἀστειότερα τῶν f. 169 r. ἄλλων, καὶ ταῦτα δοκούσας ἡρωικὰς εἶναι· διὰ τοῦτο γὰρ ἐλεεινὸν αὐτῶν τὸ πάθος ἔδοξεν εἶναι, τοιαύτην ἀπόπτωσιν ἔχειν διὰ πάθος τηλικαύτας ψυχὰς. τὸ δὲ γελοῖον, ἐν οἷς αἰσχροῦς εἰς ὅμοια ζῶα πιπτούσας ἱστορεῖ· τί γὰρ ἄλλο τὸ γελοῖον ἐστὶν ἢ τὸ αἰσχρὸν μετὰ ἀσθενείας; δι' ἀδυναμίαν 15 οὖν ζωῆς καὶ εὐτέλειαν εἰς ἄλλα ζῶα τοιαῦτα φερομένας εἰκότως ἀποκαλεῖ γελοίας. τὸ δὲ θαυμάσιον, ἐν οἷς ἔρεϊ τινὰς ψυχὰς ἐπιστατικῶς αἰρεῖσθαι τοὺς βίους, οὐκ ἐπιτηδώσας ἀλόγως τοῖς ὑπ' ὀφθαλμοῖς· διὸ καὶ μεταβάλλειν τὰς τοιαύτας ἀπὸ χειρόνων τινῶν βίων εἰς ἀμείνονας, ἢ ἐξ 20 ἀνθρωπίνων εἰς ἀνθρωπίνους, ἢ καὶ ἐξ ἀλόγων εἰς λογικὰ ζῶα μεθισταμένας. Εἰ δὲ βούλει καὶ ἄλλον τρόπον· τὸ μὲν θαυμάσιον τῆς ἀρίστης ἐστὶ ζωῆς καὶ εἰς εὐδαιμονίαν ἀγομένης, τὸ δὲ ἐλεεινὸν τῆς ἐναντίας πρὸς ταύτην καὶ τοῦ οἰκείου τέλους ἐκπεσεῖν κινδυνευούσης, τὸ δὲ γελοῖον τῆς 25 μῆτε ἀγαθὸν μέγα μῆτε κακὸν ἐχούσης, αἰσχροῦς μὲν οὐσης καὶ διὰ τοῦτο οὐδαμῶς εὐδαιμονικῆς, ἀσθενείᾳ δὲ συνούσης καὶ διὰ τοῦτο οὐ παντελῶς κακοδαιμονίαν ἀπειλούσης. καὶ γὰρ τῷ ὄντι πᾶς μὲν θάνατος ἄξιος βίος εἰς εὐδαιμονίαν φέρων, πᾶς δὲ ἐλεεινὸς εἰς κακοδαιμονίαν ὠθῶν, ὁ δὲ ἐν 30

9 μὲν ante ζῶα non habet quod opponatur 23 post ἐστὶ eras. ut vid. v 27 τοῦτο m³] το m¹ 28 post καὶ est 1/2
ir. et ss. οὐ | suspectum ἀπειλούσης (ἀποτελούσης Wendl.)

μέσῳ τούτων εὐτελής τε ὢν καὶ αἰσχροὺς γελοῖους ἂν εἰκότως ἐπονομάζοιτο διὰ τὴν ἀμφοτέρων τούτων συμπλοκὴν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ εἰς ἄλογα ζῶα μεθίστησιν τὰς ψυχὰς
 4 ὁ μῦθος, τῶν δὲ παλαιῶν οἱ μὲν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς
 f. 169 v. ἀνθρωπίνης ψυχῆς πρὸς τὴν ἄλογον | ἀπεδέξαντο τὴν
 μεταβολήν, οὐ σώμάτων λέγοντες ἔνδυσιν ἀλόγοις ζῴοις
 προσηκόντων, ἀλλὰ ζωῆς προχείρισιν ἐκείνοις οἰκείας —
 εἶναι γὰρ καὶ ἐν ἡμῖν πάντα, ὅσα καὶ ἐν ἐκείνοις, καὶ ζῆν
 ἡμᾶς ποτὲ μὲν καθ' ὃ κοινωνοῦμεν τοῖς ἀλόγοις ἀλογω-
 10 θέντας (οἷδε γὰρ οὐκ ἀπέχουσι κυνῶν ἀλόγων πολὺ
 μέτρον, οἱ ζῶντες πονηρὰν ζωὴν, φησὶ τὸ λόγιον), ποτὲ
 δὲ καθ' ὃ διεστήκαμεν ἐκείνων· ὃ γὰρ ἂν ζῶμεν, τοῦτο
 ἔσμεν, εἰ μὲν κατὰ λόγον, ἄνθρωπος, εἰ δὲ κατ' ἀλογίαν,
 θηρίον —, οἱ δὲ καὶ σφόδρα ταῖς εἰς τὰ ἄλλα πάντα ζῶα
 15 τῶν ἡμετέρων ψυχῶν μεταστάσεις ἐπέδραμον, οἱ πνεύματι
 τὴν ψυχὴν εἰκέναι φάσκοντες συναλλοιούμενῳ τοῖς περι-
 έχουσιν καὶ συσχηματιζομένῳ (καὶ γὰρ ἐν ἡμῖν οὖσαν, τοῦτ'
 ἔστι τοῖς ἡμετέροις σώμασιν, εἶναι λογικὴν καὶ ἐν τοῖς τῶν
 ἀλόγων ἄλογον)· ἐπεὶ δ' οὖν ταῦτα πολλοῖς δὴ τισιν ἤρρεσεν,
 20 τὰς μὲν ἀκριβεστάτας τούτων ἐξετάσεις ἐν τοῖς εἰς τὴν
 παλινῳδίαν ἡμῖν τοῦ Φαίδρου γεγραμμένοις πεποι-
 μένοι περιττὸν ἡγούμεθα καὶ ἐν τούτοις αὖτις ἀριζήλως
 εἰρημένα ἐν ἐκείνοις μυθολογεύειν· συντόμως δὲ τὰ
 συμπεράσματα τῶν ἐκεῖ πεπιεσμένων ἐνταῦθα παραθώμεθα,
 25 διὰ τὸ μηδὲ τὸν τόπον τοῦτον ἀνενόητον ὑπὸ τῶν ἐξηγη-
 τῶν ἀπολειφθῆναι τῶν διὰ τὸ δόγμα τοῦτο πρὸς ἀλλήλους
 ἀντιρρήσεων.

Λέγωμεν δ' οὖν ὅτι πάντως μὲν κατὰ τὴν Πλάτωνος
 ψῆφον μετιέναι τὴν ψυχὴν εἰς ἄλογα ζῶα διὰ τὴν ὁμοιό-
 30 τητα τῆς ζωῆς καὶ ἡμεῖς φαμεν, ἀλλ' οὐκ ἐνοικίζεσθαι τοῖς

3 cf. in Tim. 329^d sqq. 7 οἰκείαν, cr. Us. 10 cf. de
 or. chald. 60 17 ἐν ἡμῖν ex εἰν m³ 23 post εἰρημένα
 eras. σ cf. Od. μ 453

σώμασιν αὐτῶν (αἱ γὰρ φυσικαὶ διοργανώσεις μάχονται πρὸς τὴν τοιαύτην κατὰτάξιν), ἐν σχέσει δὲ μόνῃ | τῆς ζωῆς f. 170 r. συνδεῖσθαι πρὸς τὴν ἐκείνων ψυχὴν τὸ οἰκεῖον σῶμα ψυχώ-
 σασαν, οὐδὲν τῆς ἀνθρωπίνης προσδεομένην· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ Ἀσιναιῖος Θεόδωρος αὐτὸς πρῶτος ἐπιβάλλον καὶ ἡμᾶς 5
 ἀνέπεισε φρονεῖν τε καὶ γράφειν· συνάπτειν δὲ ἐκάστην τὸ πρόχειρον πάθος συνεφελκυσάμενον τὸ τῆς ψυχῆς κύτος εἰς τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν καὶ ὁρμὴν· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ μέγας ἱκανῶς κατεδήσατο Πλωτῖνος. ὥστ' ἔχειν ἡμᾶς παρ' ἀμφοτέρων, καὶ τί τὸ συνδετικὸν ἡμῶν πρὸς τὰ ἄλογα, καὶ ὅτι πάθος 10
 μὲν, συγγενὲς δὲ ἐκείνοις οἷς ἂν συνδεώμεθα (κρατεῖ γὰρ καὶ ἐκείνων ἄλλο ἐν ἄλλοις, καὶ ἐν ἡμῖν ἄλλο ἐν ἄλλοις· τὸ οὖν κρατῆσαν ἐν ἡμῖν συνδεῖ πρὸς τὸ ἐν ἐκείνοις κρα-
 τοῦν), καὶ μέντοι καὶ ὅπως ἡ συναφή τούτων γίνεται, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐν σχέσει ζωὴν· ἐν ἡμῖν μὲν γὰρ πάρεστιν ἡ 15
 ἡμετέρα ψυχὴ δῆλον ὥς ἐν κατατάξει, καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ἡ ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐν ἡμῖν πρὸς τὴν ἐν ἐκείνοις ἐν σχέσει γενομένη ψυχοῖ τὸ ἄλογον ἔξωθεν ἐφεστῶσα σχετικῶς· ἐπεὶ καὶ ἐν δαίμοσιν γίνεται καὶ ἐν θεοῖς καὶ δαίμων κατὰ σχέ-
 σιν καὶ θεός, ἀλλ' οὐκ αὐτὸ δαίμων καὶ αὐτὸ θεός, ὃ μὴ 20
 ὑπαρξίς ἐστιν δαίμοσιν πρέπουσα καὶ θεοῖς. ἔοικεν γὰρ καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω διαβάλλουσα καὶ ἐπὶ τὸ κάτω γίνεσθαι πάντα ἐν σχέσει καὶ τὰ πρὸ αὐτῆς καὶ τὰ μετ' αὐτήν, καὶ συμφύ-
 εσθαι πᾶσι. ψυχῆς γὰρ ὄντως ἀληθὲς ἐν τοῖς βίοις τάξιν οὐκ ἐνεῖναι [p. 618^b], φέρεσθαι δὲ αὐτήν ἐφ' ἐκότερα, 25
 καὶ μέχρι τὰγαθοῦ καὶ μέχρι τοῦ Ταρτάρου, καὶ γίνεσθαι διὰ μὲν νοῦν καὶ τὸ ὑπὲρ νοῦν δαιμονίαν καὶ θείαν, διὰ δὲ ὄρεξιν ἄλογον καὶ γνῶσιν ἄλλο καὶ ἄλλο τι τῶν ἀλόγων.
 Ὅτι δὲ καὶ ὁ Πλάτων οὐ τοῖς σώμασιν ἐνοικίζει τοῖς 29
 τῶν | ἀλόγων τὴν ἡμετέραν ψυχὴν, ἀλλὰ τοῖς ἡδὴ ζώοις f. 170 v.

5 ἐπιβάλλον] alterum l dubium, fort. ἐπιβαλὼν 9 cf.
 enn. III 4, 2 11 συνδεώμεθα]σιν ss. m² 18 ψυχῇ, cr. Us.
 20 ὃ μὴ Rad. (sim. ego)] ὃν ἡ 24 post πᾶσι eras. v? m³?

οὔσιν, δηλοῖ καὶ ἐνταῦθα λέγων τὴν μὲν εἰς κύκνον, τὴν
 δὲ εἰς [ἀηδό]να, τὴν δὲ εἰς ἀετόν, τὴν δὲ εἰς λέοντα χωρεῖν,
 τὴν δὲ ἐνδύεσθαι πίθηκον μάλα γελοῖον, ἀλλ' οὐχὶ σῶματα
 5 καὶ τὸν λέοντα καὶ τὸν πίθηκον σῶμα δηλοῦν, ἀλλ' οὐδὲ
 τὰ ἐκ ψυχῶν καὶ σωμάτων ῥητέον). δηλοῖ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐξ
 ἀνδρὸς εἰς γυναικὸς μεθισταμένου βίον οὐκέτ' εἰπὼν εἰς
 γυναιῖκα ἵεναι, ἵνα ἂν ἐποίησεν κατὰ σχέσιν καὶ ταύτην
 10 τεχνικῆς [p. 620^c]. ἡ δὲ φύσις ὅτι σῶματός ἐστιν ἐσχάτη
 ζωὴ δῆλον· εἰς ταύτην οὖν ἔρχεται γενομένην ἐκ τοῦ παν-
 τὸς καὶ ἐνδύεται οὐ ζῶον (αὐτὴ γὰρ ποιεῖ τοῦτο ζῶον),
 ἀλλὰ σῶμα φυσικόν.

Συλλήβδην οὖν εἰπόμεν δυνατόν εἶναι τὴν ψυχὴν εἰς
 15 ἄλογα ζῶα χωρεῖν καὶ ἐξ ἀλόγων εἰς ἄνθρωπον, οὐ πάσης
 τῆς ἐν τῷ ἀλόγῳ ζωῆς μετιούσης, ἀλλὰ τῆς ἀνθρωπίνης.
 οὕτω γὰρ καὶ ὁ ἐν Φαίδρῳ [p. 249^b] Σωκράτης σαφέ-
 στατα διώρισεν, ὅτι δὴ καὶ ἐκ θηρίου μέτεισιν ὅς ποτε
 20 ἦν ἄνθρωπος εἰς ἄνθρωπον· διττῆς οὖν οὔσης τοῦ
 ἀλόγου ψυχώσεως, τῆς μὲν ἐν κατατάξει τῆς δὲ ἐν σχέσει,
 τὴν ἐν σχέσει μόνον εἶναι τὴν αὐτὴς εἰς ἄνθρωπον μετι-
 οὔσαν καὶ γινομένην πάλιν ἄνθρωπον. καὶ ὥς αὐταὶ αἱ
 παραφοραὶ τῶν ψυχῶν οὐκ εἰσὶ τῶν νεοτελῶν· οὐ γὰρ
 νόμος φυτεῦσαι τὴν ψυχὴν εἰς θήρειον φύσιν ἐν τῇ
 25 πρώτῃ γενέσει [p. 248^d]. σφαλεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὁ τοιόσδε
 διαδέχεται τρόπος τῆς ψυχώσεως. καὶ γὰρ οὐκ ἦν θεμιτὸν
 ἀμέσως τῇ θηριώδει ζωῇ συνάπτειν τὴν νοεράν, ἀλλὰ διὰ
 1. 171 r. μέ|σης τῆς λόγῳ χρωμένης ἢ κρεῖττονι ἢ χείρονι γενο-

2 . . . να aegre l. 3 l. γελοιον 5 ex σῶμα fecit σῶμά
 τι m³ | οὐδὲ H (errans)] οὐχὶ 11 οὖν ἔρχεται Sch.] συνέρχεται |
 friget γενομένην 12 αὕτη, cr. Sch. 18 supra ὅτι οντα (vel
 οντα) ss. m³ 23 τῶν post εἰσὶ] ν ss. m³ 24 θήρειον] εἰ
 ex ι m³ 27 συνάπτειν (ν ir.)] ψαι in fine ss. m³ 24 ἢ κρεῖτ-
 τονι H, nil fere l.

μένην, ἥ . .¹⁰. . εἰ ἀλογίαν καὶ πάθος. Τοσαῦτα προείληφα περὶ τούτων, ὅπερ εἴπομεν, ἐξητασμένου μοι τοῦ πράγματος ἱκανῶς ἐν τοῖς τῆς παλινωδίας ὑπομνήμασιν, ἐνταῦθα δὲ προκειμένων ἄλλων εἰς ἐξέτασιν οὐδὲν τούτου λειπομένων εἰς τὸ δυστόπαστον.

5

Ἴ[δεῖν] μὲν γὰρ ἔφη ψυχὴν τὴν ποτὲ Ὀρφέως γεγεννημένην κύκνου βίον αἰρουμένην μίσει τοῦ γυναικείου γένους ἕως τοῦ καὶ πάσας μίξεις μίγνυσθαι [p. 620^{a-d}].

Ὅτι μὲν παντελῶς ταῦτα ἀτοπίας μεστὰ τοῖς ἀπερι- 10 σκέπτως αὐτὰ μετιοῦσιν ἔστιν, οὐδ' αὐτὸς ἄλλως ἂν εἴποιμι. τὸ γὰρ τὰς τῶν θείων ἀνδρῶν ψυχὰς εἰσοικίζειν εἰς ἄλογα ζῶα καὶ τὰς ἡρωικὰς ὑπερβολὴν οὐ καταλιμπάνει τῆς περὶ ἐκείνας πλημμελείας. καίτοι γε μαρτυρομένων ἀκούω παμπόλλων, ὥς Πλάτων φρονεῖ περὶ ἐκείνων οὐχὶ τοιαῦτα οἶα 15 <δ> μῦθος οὗτος κατηγορεῖ. δηλοῖ δὲ τὰ ἐν Ἀπολογίᾳ [p. 41^a] ῥηθέντα παρὰ τοῦ Σωκράτους, ὥς ἄρα πολλοῦ ἂν τιμῆσαι τὸ ἐν Αἰδον συγγενέσθαι τοῖς Ὀρφεῦσιν, τοῖς Μουσαίοις, τοῖς Αἰῶσιν· ἤκουεν γὰρ που καὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνι μυστηρίων ἐξυμνούντων τὸν τὰς ἀγιωτάτας ἐκφήναντα τελε- 20 τὰς. πῶς οὖν εἰκὸς τοιαύτας ἔχοντα περὶ ἐκείνων ἐννοίας τοσαύτην αὐτῶν κατασκεδαννύναι τραγωδίαν, ἢ τῷ Ἡρὶ πιστεύοντα τοιαῦτα περὶ τῆς λήξεως αὐτῶν παρὰ τὴν τελευτὴν φρονεῖν; πῶς δ' ἂν τις διανήξαιτο τοσοῦτον πέλαγος πλασμάτων; οὐ ῥᾶδιον ἔμοιγε καταφαίνεται· κύκνοι καὶ 25 ἀηδόνες ἀπὸ τῶν ταῖς Μούσαις γεγρόνασιν κατόχων, ἀετοὶ

1 l. ἡ? σι. εἰ | καὶ πάθος H Mai, κ . . . | θος l. ego

2 τούτων H^b, ων l. ego | πράγματος H^b, ος ego

3 ὑπομνήμασιν H^b] . π ιν ego 6 supra ποτὲ του

ss. m^s ut vid. 7 γεγεννημένην (γεννημέ ss.)] γενομένην Plat.

13 καταλιμπάνειν, cr. Sch. 14 ἐκείνας: supra α ss. η m^s

15 φρονεῖν, cr. Sch. 16 ὁ add. Sch. 18 τιμῆσαι 23 παρὰ

τ. τελ. (ἀλήθειαν Rad.) non intellego 24 cf. Pl. Parm. 137^a

25 post καταφαίνεται v. c. <δι' ὧν γε> excidisse putat Sch.

καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ἡρωικῶν· καὶ ταῦτα ἐν αὐτῇ ταύτῃ
 f. 171 v. τῇ παρα|γματεῖα [III p. 391^d] καταβοήσαντος αὐτοῦ τῶν
 ποιητῶν, οἳ ἐποίησαν τοὺς ἥρωας ἀνθρώπων οὐδὲν κρείτ-
 τους, ἀλλὰ τοῖς ὁμοίοις ἐνόχους πάθεισιν. εἴθ' ὁ τὰ πάθη
 5 τῶν ἡρωικῶν ψυχῶν ἐν σώμασι στρεφομένων ἐξελὼν μετὰ
 τὸ σῶμα διὰ πάθη τοῖς ἀλόγοις αὐτὰς ἐνοικίζει ζῳοῖς;

Μήποτε οὖν, ἵνα καὶ τῷ μύθῳ χαρισώμεθα καὶ συγχωρή-
 σωμεν ἃ βούλεται πλάττειν καὶ τὸν Πλάτωνα τῆς εἰς τοὺς
 ἥρωας δυσφημίας ἐξέλωμεν, ἐκεῖνο ῥητέον, ὥς ἄρα διὰ τῶν
 10 τοιούτων πλασμάτων οὐκ αὐτὰς θέλει τὰς ψυχὰς ἐκείνας
 ὧν διαμνημονεύει νῦν ἡρώων εἰς τὰ ἄλογα κατασπᾶν, ἀλλὰ
 ζωῶν εἶδη αἰνίσσεσθαι διὰ τῶνδε τῶν ὀνομάτων, οἷα προ-
 σήκοντα μὲν ἦν τοῖς ὀνομαζομένοις, διὰ δέ τινας παθῶν
 προσθήκας ἀνομοίως ἐκείνους μιμούμενα κατέπεσεν εἰς ἀλο-
 15 γίαν ἀφομοιουμένην ἀλόγως τοῖς εἶδεσιν ἐκείνων· οἷον ἀπὸ
 τῆς Ὀρφέως ζωῆς καὶ τῆς Θαμύρου ζωὴν ἐνδεικνύμενος
 μουσικὴν μὲν τινα πάντως, διὰ δὲ πάθος ἄλογον, οἷον μῖσος
 ἢ ζῆλον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον, εἰς μουσικὸν πίπτουσάν τι
 ζωῶν, ὃ δὴ τῷ μὲν εἶναι μουσικὸν ἔχει συγγενῶς πρὸς τὴν
 20 ἀνθρωπίνην μουσικὴν, τῷ δὲ αὖ ἄλογον εἶναι τὴν ἀλογω-
 θεῖσαν ὑποδέχεται ψυχὴν διὰ τι πάθος· ἡ γὰρ τούτου πρό-
 σθεσις ἀλογίας αὐτὴν ἀπέφηνεν οἰκείαν.

Τεκμαίρομαι δὲ ταῦτα εἶναι ἀληθῆ, διότι καὶ ἐν Γοργίᾳ
 [p. 523^f sq.] λέγοντος ἥκουσα τοῦ Σωκράτους τοὺς Μίνωας
 25 καὶ τοὺς Αἰακοὺς καὶ τοὺς Ῥαδαμάνθυας δικαστὰς ἐν Ἄι-
 δου τῶν ψυχῶν καθῆσθαι, καὶ διὰ τούτων εἶδη ζωῆς δι-
 καστικά σημαίνοντος. ἢ πῶς ἐκείνων διαζώντων τὸν τῇδε
 f. 172 r. βίον αἱ ἐν Ἄιδου ψυχαὶ δίκης ἐτύγχανον; | ἐκ γὰρ τού-

3 κρείττους H^b ους ego 6 ἐνεικνίζει (ε post ν ex
 ο, κον ir.), cr. Us. 10 θέλει] λέγει 12 ζῳῶν, cr. Us.

15 ἀλόγως (ι ir.) 16 ἐνδεικνύμενον 22 ἀπέφη' νεν
 26 δικαστικῆς Us. 27 διαζώντων

των οἶμαι καὶ τῶν τοιούτων ἐναργὲς εἶναι πᾶσιν, ὅτι τοῖς
 ὀνόμασι τῶν ἡρώων εἰς ἔνδειξιν ἐν τοῖς μύθοις χρῆται τῶν
 εἰδῶν ὅλων τῆς ζωῆς, ἐν οἷς ἐκεῖνοι διαφερόντως τὸν βίον
 διεξήγαγον, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖ μὲν τὰς δικαστικὰς ψυχὰς
 ἀντὶ τῶν παντοίων παρείληφεν δικαστικῶν τάξεων θείων 5
 τε καὶ δαιμονίων, ἀφ' ὧν ὥς ἔοικεν ἐγγίνωσκον οἱ κοινωνοὶ
 τῶν λόγων καὶ ὑπὲρ ὧν οὐκ ἤγδεσαν, διδάσκων ἀπὸ τῶν
 μερικῶν καὶ κατὰ σχέσιν ἀντὶ τῶν ὀλικῶν καὶ καθ' ὑπαρξιν
 δικαστῶν· ἐνταῦθα δὲ τὰς μουσικὰς ἀντὶ τῶν ὁμοίων ἐν τῷ
 παντὶ μουσικῶν ψυχῶν, τὰς ἐγνωσμένας ἀντὶ τῶν ἀγνώστων, 10
 τὰς ἀπαθείς ἀντὶ τῶν ἐμπαθῶν. ὥς εἰ σαφῶς ἔλεγεν ὅσα
 αἰνίσσεται διὰ τούτων, ἰδεῖν ἂν εἶπεν οἷαν τὴν Ὀρφέως,
 οἷαν τὴν Θαμύρου ψυχὴν διὰ δὴ τι πάθος εἰς κύκνους
 καὶ ἀηδόνας εἰσπηδῶσαν. καὶ τί τὸ πάθος, ἀπὸ τῆς ἐτέρας
 τούτων ἐνδεικνύμενος μίσει, φησὶν, τοῦ γυναικείου γέ- 15
 νους, ἵνα μὴ ἐκ γυναικὸς γένηται βίον ἀνθρώπινον ἐλο-
 μένη, διὰ δὴ τι μῖσος εἰς κύκνον ὥχeto, καὶ μουσικῆς
 ἔχουσα δυσπαλλάκτως καὶ τὸ ἀνθρώπειον ἐκκλίνουσα γένος.
 καὶ ὁ Θαμύρας δὲ μουσικός, ἀλλὰ διὰ τὴν πρὸς τὰς Μούσας
 φιλοτιμίαν πηρὸς γενόμενος· ἄλλως οὖν ἢ διὰ τούτου δη- 20
 λουμένη ψυχῇ, μουσικὴ μὲν, πέρα δὲ τοῦ μέτρου φιλότιμος,
 ἐπέδραμεν ταῖς ἀηδόσιν, αἷ τε θαμὰ τρωπῶσιν ἐὴν πο-
 λυχέα φωνὴν καὶ ἄδουσαι νύχαι διατελοῦσι καλλωπιζό-
 μεναι ταῖς ἑαυτῶν ποικίλαις καὶ ἐναρμονίοις φωναῖς. Ἀπο- 24
 χρῆσθαι μὲν τοίνυν ἔοικεν τῷ κατὰ τὸν Ὀρφέα | μύθῳ f. 172 v.
 δηλοῦντι τὴν ἐξηρημένην αὐτοῦ μουσικὴν ἀπὸ τῆς θηλυπρε-
 ποῦς καὶ ὄντως κεχαλασμένης — ἐνθεος γὰρ ἦν, εἰ καὶ

7 ἡγδεσαν 15 οὐκ ἐθέλουσαν ἐν γυναικὶ γεννηθεῖσαν
 γενέσθαι Plat. 16 possis <ἦ> ἵνα 17 καὶ μουσικῆς m¹
 καὶ πρὸς μουσικὴν m³ 20 ἄλλως non sanum, displicet καλῶς
 22 ἢ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυχέα φωνήν Od. τ 521
 26 μετοικὴν (μουσικὴν Sch.) ἀπὸ Ἡ μουσ ego
 27 κεχαλασμένης H^b κε . αλ ego

- μετὰ τὴν ἐκείνου τελευταίην μεμερισμένως αὐτῆς μετέσχον (ὅ
 διὰ τῶν σπαραγμῶν οἱ μῦθοι δηλοῦσιν) καὶ τὸ κεφάλαιον
 αὐτῆς ἢ Λέσβος ὑπεδέξατο (τοῦτο <ὅ> δὴ κεφαλὴν Ὀρφέως
 προσειρήκασιν), ὅθεν καὶ ὄνομα ἔσχεν ἡ Λεσβία Μοῦσα καὶ
 5 τὸ μετὰ Λέσβιον ᾧδὸν εἰς παροιμίαν ἐξενίκησεν —,
 ἀποχρώμενος δὲ ἀντὶ τῆς ὑπεροψίας τῶν ἐκτεθλησμένων
 μελῶν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ θῆλυ πᾶν λαβὼν, ἐμπαθῇ ποιήσας
 μουσικὴν ψυχὴν πρὸς ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ ζωὴν, μεθιστά-
 νειν πᾶσαν τοιάνδε, κἂν ἥ μουσική, ζωὴν εἰς ἀλογίαν, οὔτε
 10 ἔξω μουσικῆς ἢν ἐπετήδευεν, οὔτε ἀνθρωπίνην ἢν ἐξέκλινεν.
 οὐκ ἄρα οὐδὲ ὁ μουσικὸς βίος σφῆζει τὴν ψυχὴν ἄνευ ἀπα-
 θείας, ἀλλὰ καθάπερ ὁ ἐρωτικός, καὶ οὗτος ἀνάγει μετὰ
 φιλοσοφίας· πάθος δὲ ὑποσυμμιγῆς αὐτῷ γενόμενον ἀλόγοις
 συνάπτει ζῳοῖς μουσικοῖς.
- 15 Ταῦτα μὲν οὖν περὶ ψυχῶν ἀνθρωπίνων, μουσικῶν μὲν,
 οὐκ ἄνευ δὲ πάθους, πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀπεχθανομένων
 φύσιν· δεῖ γὰρ ὡς ἔοικεν ἀσχέτου ζωῆς ταῖς μὴ πεσομέναις
 εἰς ἀλογίαν. εἰ δὲ καὶ κύκνος εἰς ἀνθρώπινον βίον με-
 θίστατο ἢ καὶ ζῶα ἄλλα μουσικά, πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα,
 20 παντὶ δήπου δῆλον, ὅτι ψυχὰι μὲν ἦσαν ἐν τούτοις ἀνθρώ-
 πιναι, πάλιν δὲ ἐπανήεσαν εἰς τὴν ἑαυτῶν τάξιν ἀπὸ τῶν
 χειρόνων οἰκήσεων. οὐ γὰρ ἦ γε μὴ ποτε ἰδοῦσα τὴν
 ἀλήθειαν εἰς τόδε ἤξει τὸ σχῆμα, φησὶν ὁ ἐν τῷ
 24 Φαίδρῳ Σωκράτης [p. 249^b], οὐ πᾶσαν τὴν ἐν τοῖς ἀλό-
 γοις ζωὴν μετοικίζων εἰς ἀνθρώπους, | ἀλλὰ τὴν ἐξ ἀν-
 173 r. θρώπων εἰς ἀλογίαν ἐκπεσοῦσαν. οὐκοῦν ἐν τούτοις μου-
 σικῶν εἰσι ψυχῶν μεταβάσεις ἐκ λογικῶν εἰς ἄλογα, καὶ αὖ

1 ἐκείνου τελευταίην H ἐκεῖ . . .⁸. v ego | μετέσχεν, cr. Us. |
 ὁ διὰ H^b . . . ἀ ego 3 suppl. Sch. τοῦτο | . η l. ego, τοῦτο δὴ
 Mai, τοῦτο καὶ H^b (καὶ om. H^a) 5 cf. Aristot. fr. 545 Rose
 7 ἀπεχθεία¹ m¹, cr. m³ 10 possis μουσικῆς <οὔσαν> |
 ἢν posterius exp. m³? 19 ἢ ex v et fort. del. 22 μήποτ'
 εἰδοῦσα

ἐξ ἀλόγων εἰς λογικὰ ζῶα. καὶ φανερόν ὥς, εἰ λόγος κρα-
 τήσας εἰς ἄνθρωπον ἤγαγεν, πάθος πλεονάσαν εἰς ἀλογίαν
 ἀπέωσεν. καὶ λεγέσθω πᾶσα μὲν ψυχὴ μουσικὴ Ὀρφείως ἢ
 Θαμύρου τινός, ἀπὸ τῶν μάλιστα μουσικῶν λαβοῦσα τὴν
 ἐπωνυμίαν· πάθος δὲ αἴτιον ἄμουσον καὶ ἀφιλόσοφον τῆς 5
 εἰς ἄλογα ζῶα πορείας. Διττῆς δὲ οὔσης μουσικῆς, τῆς
 μὲν ἐνθέου τῆς δὲ ἀνθρωπικῆς, καὶ τῆς μὲν ἐν Ὀρφεῖ
 τεθεωρημένης τῆς δὲ ἐν Θαμύρᾳ (Καλλιόπης μὲν γὰρ ἐκεῖνος
 υἱὸς διὰ τὴν ἐνθεον Μοῦσαν, πηρὸν δὲ τοῦτον ἔθεσαν αἱ
 Μοῦσαι διὰ τὴν ἀμιλλαν τῆς ἀνθρωπίνης μουσικῆς παρὰ 10
 τὴν θείαν), ἑκατέραν πάθει χραينوμένην εἰς ἀλογίαν ἄγει,
 καὶ τὰς ἐνθέω μουσικῇ καὶ τὰς ἀνθρωπίνῃ χρησαμένας· ὥς
 ἄνευ φιλοσοφίας μηδὲ τὰ δοκοῦντα εἶναι δαιμόνια σφῆζει
 τὰς ψυχὰς (μόνη γὰρ αὕτη προξενεῖ τὴν ἀπαθῆ ζωὴν), καὶ
 μουσικὴ δὲ καὶ ἐρωτικὴ καὶ πᾶς ἄλλος βίος πάθους μέτοχος 15
 ὧν ἀλογία συνάπτειν πέφυκεν. φιλοσοφεῖν μὲν γὰρ οὐδὲν
 δύναται τῶν ἀλόγων, μουσικὴν δὲ φυσικὴν ἴδοις ἂν καὶ ἐν
 ἐκείνοις καὶ ἐναβρύνεται γε ταῖς ὥδαῖς ἐκείνων πολλὰ μάλ-
 λον ἢ ἄνθρωποι. μέτεστι γὰρ αἰσθήσεως καὶ ἐκείνοις, μου-
 σικὴ δὲ καὶ ἐρωτικὴ προσχρῶνται ταῖς ἀκροτάταις τῶν αἰσθή- 20
 σεων· φιλοσοφία δὲ πάλαι καταψηφίζεται πάσης αἰσθήσεως,
 ὥς οὔτε ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν ἀπελέγχουσα
 καὶ διαμαρτυρομένη, λόγον δὲ πέλθουσα μόνον ἡγεμόνα
 προϊστασθαι καὶ νοῦν. ὥστ' εἰκότως αὕτη | γε μόνη ὁύεται f. 173v.
 τῶν εἰς τὴν ἀλογίαν φερουσῶν ὁδῶν. 25

Τίνα μὲν οὖν τρόπον ἀκούειν χρὴ καὶ τῶν ὀνομάτων
 τούτων καὶ τῶν πλασμάτων, ἱκανῶς ὑπεμνήσαμεν, λέγω δὲ
 τοῦ Ὀρφείως, τοῦ Θαμύρου, τοῦ Αἴαντος, τοῦ Ἀγαμέμνονος,
 ὅλως τῶν ἡρωικῶν ψυχῶν. τοσοῦτον δὲ τοῖς ἔμπροσθεν
 προσθετόν, οἷς περὶ τε Ὀρφείως εἵπομεν καὶ Θαμύρου, περὶ 30
 τῶν λοιπῶν, ὥς ἢ μὲν Αἴαντος ψυχὴ πᾶσαν δηλοῖ ζωὴν

f. 174r. ἀνδρικὴν μὲν, πλεονάζουσιν δὲ κατὰ τὸν θυμὸν | διὰ δὴ
 τινὰ φιλόνεικον ψυχῆς ἔξιν, καὶ διὰ ταύτην ἐνδυομένην εἰς
 ἀνδρικὸν μὲν ζῶν, ἄλογον δέ (τὸ γὰρ φιλόνεικον προσκεί-
 μενον τῷ ἀνδρικῷ συνάπτει πρὸς ἀλογίαν)· ἡ δὲ τοῦ Ἀγα-
 5 μέμνονος βασιλικὸν μὲν ἐπιδιδόκουσαν αἰνίσσεται βίον ἐξηρη-
 μένον τῶν πολλῶν (τοιούτος γὰρ ὁ βασιλεύς), διὰ δὲ πάθος
 ἕτερον, μῖσος πρὸς ἀνθρώπους, εἰς ἀετὸν μετοικιζομένην.
 Δίος γὰρ καὶ ὁ ἀετὸς καὶ ἐν ὕψει πετόμενος καὶ βασι-
 λεύων τῶν πτηνῶν, λόγου δὲ ἄμοιρος· διὸ πρὸς τὸ ὅμοιον
 10 ἢ τοιάδε ψυχὴ χωροῦσα τὸν ἀετοῦ βίον ἀλλάττεται καὶ |
 f. 174v. τυ . . .¹⁴. . . ἐρόμενος ἡλογωμένος ἦ[ν. Ἡ δὲ τῆς]
 Ἀταλάντης ψυχὴ καὶ τοῦ Ἐπειοῦ μεταμπ[ίσχεσθ]ον, ἡ μὲν
 ἀπὸ γυναικὸς εἰς ἀθλητικόν [τινα βίον] ἀνδρός· καὶ γὰρ
 ἐν γυναιξίν οὔσα τὴν ἀνδρικὴν ἐπεδίωκεν ζωὴν· ὃ δὲ ἀπὸ
 15 ἀνδρὸς εἰς γυναικεῖον τεχνικόν· καὶ γὰρ εἰς ἄνδρας τελῶν
 τεχνικὸς μὲν ἦν, ὅς γε καὶ τὸν ἵππον ἐτεχνήσατο, τὸν
 Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ [Od. θ 493], ζωῆς δὲ
 ἀνδρικῆς ἄμοιρος, ὅς γε καὶ φησὶν· ἡ οὐχ ἄλλις ὅτι μύ-
 χης ἐπιδεύομαι [Π. Ψ 670]; μέτεισι τοίνυν εἰς τὸ προ-
 20 σῆκον ἡ μὲν εἰς τὴν ἀνδρῶντιν, ὃ δὲ εἰς τὴν γυναικῶντιν.
 καὶ ἔστιν ταῦτα ζωῆς εἶδη κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν ἄνω
 τε καὶ κάτω διαβάλλοντα· διὸ καὶ φησιν ἐν μέσοις λαχεῖν
 αὐτὰ τὴν τάξιν, ὥς τῆς μεσότητος οὐκ ἐξιστάμενα τῆς ἀν-
 θρωπίνης. εἰ δὲ δὴ τὴν Αἴαντος εἰκοστὴν εἶπεν λαχεῖν,
 25 δηλούτω μὲν εἰ βούλει διὰ τῆς εἰκοσάδος τὴν κατὰ θυμὸν

1 post θυμὸν sequitur ἴσως δὲ ἂν — προστεθείσης ἀπορίας
 p. 328, 19—329, 24; transposuit Sch. 2 φιλόνεικον | ταύτην
 (ex τοῦ τὴν ut vid.) 4 συνάπτει] post εἰ v add. m⁸

11 fuitne τυρανν-? | in ἐρόμενος ε et σ non plane certa

13 τινὰ certum ob acc. verbi praecedentis; βίον suppl. Sch.

15 εἰς γυναικεῖον H^b, . . ναικεῖον ego; fort. hariolatur H
 et εἰς hic deest, supra v. 13 delendum est; γυναικὸς βίον Us.
 recte | ἄνδρα, cr. Sch. Us. 16 τὸν Mai (et sic Hom.)] τὰς H^b
 ὃν l. ego (ut ὃν esse possit) 19 μέτεισι] acc. a m⁸, εἰ ex ι
 (an μετίασι?)

ζωὴν προσεχῶς ἐκβάσαν ἀπὸ τῆς κατὰ λόγον, τῷ μὲν λόγῳ τῆς δεκάδος πρεπούσης, ὥσπερ τῷ νῷ τῆς μονάδος, τῷ δὲ θυμῷ τῆς εἰκοσάδος ὡς μετὰ λόγον τεταγμένῳ (τοιαῦτα γὰρ ὁ ἡμέτερος φιλοσοφεῖ περὶ τούτων πατήρ)· δηλοῦτω δὲ καὶ ὅσα φησὶν ὁ Πορφύριος παρ' Αἰγυπτίων μαθόντα τὸν 5 Πλάτωνα περὶ τῶν ἀναφορικῶν χρόνων ἐνδείκνυσθαι διὰ τούτων, ὡς ἄρα κατὰ τὰς ἀναφορὰς τῶν τοὺς βίους ὀριζόντων χρόνων εἰκοστὴν εἶχεν τάξιν ἢ τοῦ Αἴαντος αὕτη ψυχῇ, καὶ τοῦτο ἀποβλέπων εἰς τὸ πᾶν ὁ τῶνδε τῶν λόγων ἄγγελος ἡρίθμει τὴν τάξιν, λέγων τῶν ψυχῶν τῶν πρώτων 10 ἢ δευτέρων ἢ εἰκοστῶν ἢ ἄλλως ὅπως οὖν αἰρουμένων. Καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐνενύχομεν σφαίραις βαρβαρικαῖς Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων κατὰ τὰς μοίρας τοῦ ζωδιακοῦ τὰς τῶν βίων 1.175r. διαφορὰς ὀριζούσαις, καὶ τὴν μὲν ποιούσαις εἰ τύχοι βασιλικήν, τὴν δὲ ἐξῆς, ὃ καὶ παράδοξον ἀκούσαι, ἐμπορικὴν 15 τινὰ καὶ ταύτης χείρονα τῆς ζωῆς, καὶ ἄλλην ἱερέως, καὶ τὴν μετ' αὐτὴν δούλου, καὶ τὸ τοῦδε χεῖρον, ἀπηρυθριακότος πρὸς τὴν ἄρρενα φύσιν. ὥστ' οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ τὰς συγκλήρους ψυχὰς τὸ πρωτεῖον ἔχειν καὶ μέσον καὶ ἔσχατον κατὰ τὰς ἀναφορὰς τῶν μοιρῶν, εἴτερ καὶ αἱ δια- 20 φοραὶ τῶν βίων κατ' αὐτάς, ὡς αἱ εἰρημέναι σφαῖραι διασημαίνουσιν· ὣν μίαν τινὰ †Κυρατος ἐπιγγραφομένην εὑρομεν, καὶ ἄλλην εἰς ἄλλον ἀναφερομένην πατέρα τῶν λόγων, πάσας δέ, ὅπερ ἔφην, τὸν βίον ταῖς τῶν μοιρῶν ἀφοριζούσας ιδιότησιν, ὡς τοῦ ποιοῦ τοῦ κατὰ τοὺς βίους ἀποτε- 25 λουμένου διὰ τοὺς τῶν ἀστέρων πρὸς τὴν μοῖραν συσχηματισμούς.

4 πατήρ est Syrianus, cf. in Parm. VII 127 in Tim. 218^c

5 cf. Stob. II 169, 24. 172, 4 9 τοῦτο] an τούτων? τότε Us.

13 de sphaera barbarica cf. Buecheler Rh. Mus. XIII 177 Firmic. VIII 5 (reges in librae parte 23., negotiatiatores in 24., cinaedi in 10.) 15 ἀκούσαις, cr. Sch. 18 ὡς H^b Mai, sed

1. ὥς? 22 κύρατος (κῦ ex κ)] Κυράνου Sch. ex Fabric. I 69

26 μοῖραν sc. ὠροσκοποῦσαν vel ἀναφερομένην

Τούτοις τοίνυν ἐπομένως ἡ τοῦ γελωτοποιοῦ Θερσίτου
 ψυχὴ πλῆθικον ἐνεδύετο, φησὶν [p. 620^c]. γελωτοποιὸς μὲν
 οὖν ἦν Θερσίτης, ὃ τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν
 [Π. Β 215], λέγων· τὸν δὲ πλῆθικον ἐνδύεται διὰ τὴν τοῦδε
 5 τοῦ ζώου φύσιν καταγέλαστον ὄντως οὕσαν τῷ μιμεῖσθαι
 τὴν ἀνθρώπου ζωὴν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ αἰσχρὸν. ἅπας οὖν μετὰ
 τοῦ αἰσχροῦ καὶ ἀσθενοῦς γελοῖος ὢν πιθηκόμορφός ἐστιν,
 ὥσπερ λεοντόμορφος ὁ ἀνδρικός μετὰ φιλονείκου καὶ θυμι-
 κοῦ πάθους, καὶ αἰτόμορφος <δ> βασιλικὸς μετὰ τῆς πρὸς
 10 τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐμπαθείας· καὶ ἐφ' ἐκάστων τρόπος
 ὁ αὐτός, τὰ μὲν εἶδη τῆς ζωῆς λαμβάνων ἀπὸ τῶν ἡρωικῶν
 1.175v. ψυχῶν, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἱστορίας ἐθῆ προστιθ[εῖς]. εἰ οὖν]
 ἐκεῖνοι μὲν μετὰ τὰς ἐκ τῶν σωματίων ἐξόδους ἀπαλλαγέντες
 χωριστὴν ἔσχον ζωὴν γενέσεως, οἱ δὲ ὅμοιον μὲν ἐκείνοις
 15 ἔχοντες τὸ τῆς ζωῆς εἶδος, τοῖς δὲ πάθεσιν ἐνισχύμενοι,
 τοιοῦτοις ζώοις ἀλόγοις ἐνφικίσθησαν, μόνον οὐχὶ βοᾶν οἰη-
 τέον τὸν παρόντα μῦθον· ἢ τὰ δοκοῦντα εἶναι ἀγαθὰ
 μετὰ παθῶν, ὃ ψυχαί, μετέρχεσθε· τοῦτο γὰρ ὑμᾶς εἰς
 ἀλογίαν κατάξει, παρ' ἧ φυσικῶς ἐστὶν ταῦτα καὶ ἐμπαθῶς,
 20 οἷον τὸν μουσικὸν εἰς ἄλογον μουσικὴν, τὸν ἀνδρικὸν εἰς
 ἄλογον ἀνδρίαν, τὸν βασιλικὸν εἰς ἄλογον βασιλείαν, καὶ
 ποιήσῃ κύνους, λέοντας, αἰτούς· ἔστι γὰρ ταῦτα καὶ ἀλό-
 γως ἔχειν καὶ λογικῶς, ποιεῖ δὲ ἀλογίαν ἐμπαθῆς ζωῆς, καὶ
 ἀνθρωπίνην ἀπαθῆς'.
 25 Ὅτι δὲ οἱ εἰρημένοι βίῳ πάντες συνάδουσι τοῖς ἐν Φαί-
 δρῳ [p. 248^d] βίοις, εὐδηλον. καὶ γὰρ ὁ μουσικὸς ἦν ἐν
 ἐκείνοις καὶ ὁ βασιλικὸς καὶ ὁ πολεμικὸς καὶ ὁ τεχνικὸς

9 ὁ add. Sch. 12 l. ἱστο|...[?]θηπρο.τιθ...[?]ων ἐκεῖνοι;
 ἱστορίας ἐθῆ προστιθ...[?]ον ἐκ. H. Proclus fort. scripsit ὢν εἰ
 οἱ μὲν 13 ἐκ τῶν σω- et ἐξόδους largitur H | an <παθῶν>
 ἀπαλλ.? 15 fort. ἐνισχύμενοι τούτοις, ζώοις 24 ἀνθρωπίνην
 negligentius scripsisse videtur, subaudiri volens ζωὴν; φύσιν
 add. Sch. 25 ἐμ

καὶ ὁ γυμναστικὸς καὶ ὁ μιμητικὸς, οἷον ἐπεδίωκεν ὁ τὸν
 πίθηκον ἐνδυνόμενος ἐπὶ τὸ αἶσχιον, ὥς Ἐπειὸς τὸν τεχνικόν,
 ὥς ἡ Ἀταλάντη τὸν γυμναστικόν καὶ οἱ λοιποὶ τῶν εἰρη-
 μένων τοὺς λοιπούς.

Ἐν ἐσχάτοις τοίνυν ἡ Ὀδυσσέως ψυχὴ (ληπτέον δὲ καὶ 5
 ταύτην εἶδος εἶναι τι ζωῆς ἐνδεικνυμένην ὥσπερ τὰς ἄλλας
 ἐκείνας, τὸ ἔμφρον ἐν ταῖς τῶν βίων αἰρέσεσιν), αὕτη τοί-
 νυν ἰδοῦσα βίον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἡμελημένον, ἐσχάτη δὲ
 λαχοῦσα, φησὶν αὐτός, διὰ τύχην, ἧς ἔργον τὸ συντάττειν
 ἡμᾶς πρὸς τὸ πᾶν, ταύτην οὖν ἔχουσα τοῦ κλήρου τὴν 10
 τάξιν ὅμως διὰ φρόνησιν εἴλετο βίον ἄριστον, πόνων λε-
 λωφηκυῖα, φησὶν, καὶ φιλοτιμί|ας· ἀποδ[εικνὺς τὴν f. 176r.
 ὑπεροχὴν ταύτης τῆς] ψυχῆς· οὕτω γοῦν αὐτὸς [εἶπε λε-
 λωφηκυῖαν φιλοτι]μίας ὁ Πλάτων, ὥς ἀπὸ τῆς φιλοτι-
 μουμένης ἐπὶ τὸ ἄνω πορευόμενος τῆς κατὰ γνῶσιν 15
 λελειμμένης· ἐλέσθαι δ' οὖν τὴν τοιαύτην ψυχὴν τὸν ἄριστον
 ἐκ τῶν ἐνόντων, οὐκ ἀπερισκέπτως ἐλομένην, ἀλλὰ ζητοῦσαν
 ἐκ τῶν λοιπῶν (τοῦτο δὲ ὥς ἂν πλειόνων ἔτι ὄντων) τὸν
 ἀμείνω, καὶ περιουῶσαν· ὃ δὴ σημαίνει τὴν μεταβατικὴν τοῦ
 λογισμοῦ τῆς διανοίας ἐνέργειαν· κρίναςαν δ' οὖν τὸν ἰδιώ- 20
 του καὶ ἀπράγμονος βίον ἄριστον ἐλέσθαι τότε τὸν τοιοῦτον
 (ἀντιδιήρηται δὲ ὁ μὲν ἰδιώτης πρὸς τὸν τυραννικὸν καὶ
 ὅλως ἀρχικὸν καὶ φιλότιμον, ὃ δὲ ἀπράγμων πρὸς τὸν ἐπί-
 πονον· εἴρηται γὰρ ὅτι πόνων ἐλεωφῆκει καὶ φιλοτιμίας)·
 ἐλομένην δὲ τὸν τούτων ἀπηλλαγμένον εἰπεῖν, ὅτι τοῦτον ἂν 25
 εἴλετο τὸν βίον καὶ πρὸ [τοῦ] τῶν ἄλλων τυχοῦσα κλήρου.

Καὶ πάλιν ὑπομνηστέον ὅτι τοῦτο δεικνυσιν, ὥς ἄρα οἱ
 κληροὶ περιέχουσιν οἱ πρότεροι τοὺς δευτέρους, καὶ ὅσοι μὲν

5 ἐπ' ἐσχάτως, unde dedi ἐν ἐσχάτοις; ἐπ' ἐσχάτων H
 12 ἀποδεικνὺς suppl. Sch. 14 φιλοτιμίας suppl. Sch.
 15 πορευομένοις | γνῶσιν] γένεσιν H Mai, spat. 5 litt. ego
 17 ἀπερισκέπτως H^b] ἀπε πτως H^a ego 18 τὸν
 Sch.] τῶν 21 post τοιοῦτον eras. εν 25 τοῦτο, cr. Sch.
 26 εἴλετον βίον | πρώτη τῶν ἄλλων Sch.

τοῖς δευτέροις βίοι προτίθενται, καὶ τοῖς προτέροις, οὐ μέν-
 τοι καὶ ἀνάπαλιν· ὥς ἐξ ἀφθονωτέρων καὶ πλειόνων τοῖς
 ἀεὶ προτέροις κληρουμένοις τῆς αἰρέσεως ὑπαρχούσης. οὐ
 γὰρ ἂν ἡ Ὀδυσσέως ψυχὴ τοῦτον εἶπεν ἐλέσθαι ἂν βίον,
 5 <ὄν> εἴλετο ἐσχάτη κληρωθεῖσα τῶν ἄλλων, εἰ μὴ καὶ οὗτος
 ὁ βίος ἐν τοῖς τῶν προτέρων περιείχετο κλήροις. ἀπὸ ταύ-
 τῆς δ' οὖν τῆς αἰρέσεως οὕτω γενομένης πιστὸν ἐποίησεν
 τὸν τοῦ προφήτου λόγον εἰπόντος· καὶ τελευταίῳ ἐπ-
 ιόντι, σὺν νῶ ἐλομένῳ, κεῖται βίος ἀγαπητὸς οὐ
 10 κακός [p. 619^b]. καὶ δῆλον ὅτι γίνεται μὲν ἐν τῷ παντὶ |
 f. 176 v. . . .³⁰ . . . μὲν . . .³⁰ . . . τούτῳ . . .¹⁷ . . . οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ ὥς σωφρονιστικὰ ταῦτα διεσκέυασται τοιῶσδε τῶν ψυ-
 χῶν, φρόνησιν δεικνύντα τῆς φαινομένης εὐπορίας αἰρετω-
 τέραν, ὅταν ταῦτα μερίζηται ἀπ' ἀλλήλων. <ἦ> μὲν γὰρ εἰς
 15 εὐδαιμονίαν οἶδεν ἄγειν, ἣ δὲ οὐκ ἐξ ἀνάγκης, εἰ μὴ καὶ
 φρόνησις εἴη περὶ τὰς αἰρέσεις.

Τούτοις τοίνυν ἐπήγαγεν, ὃ δὴ λοιπὸν ἐστὶ τῆς διαιρέ-
 σεως, ὅτι καὶ εἰς ἄλληλα τὰ ἄλλα ζῶα μεταβάλλει, τὰ
 μὲν ἄδिका εἰς τὰ ἄγρια, τὰ δὲ δίκαια εἰς τὰ ἡμερα
 20 [p. 620^d]. λείπεται τοῦτο μετὰ τὰς μεταβολὰς τὰς ἐξ ἀν-
 θρώπων εἰς τὰ ἄλογα καὶ ἐκ τῶν ἀλόγων εἰς ἀνθρώπους,
 οἷος ὁ κύκνος ἔμπροσθεν, οἷα τὰ πρὸ τούτων, ἐν οἷς ἔλεγεν,
 ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων θηρίων εἰς ἀνθρώπους γίνονται μετα-
 τάξεις [p. 620^a], καὶ δὴ καὶ τὰς ἐξ ἀνθρώπων εἰς ἀνθρώ-
 25 πους, ὥς τοῦ Ἐπειοῦ καὶ τῆς Ἀταλάντης· ἃς διὰ τοῦτο
 εἶπεν ἐν μέσοις λαχεῖν ὥς ἐν τῇ μεσότητι τῆς ἀνθρωπίνης
 ζωῆς στρεφομένας καὶ τῷ ἐξ ἄρρενος εἰς θῆλυ ἢ τῷ ἐκ
 θήλεος εἰς ἄρρεν ἵέναι διενεγκούσας. Τούτων γὰρ δηθέν-
 των ἐλείπετο καὶ τὴν ἐσχάτην εἰπεῖν μεταβολὴν τὴν ἐκ

4 ὀδυσσεύς 5 add. Sch. 8 ἐπι|όντι 12 σωφ...ιστικ....τα
 ego, cetera dat H^b | ψυχῶν H^b, l. dubitanter 13 εὐ...ρίασ
 ego, totum v. H^b 14 ἀπὸ H^b, l. . . 17 possis αἰρέσεως
 27 τῷ — τῷ Us.] τῶν — τῶν (hoc v ex ι) 28 θήλεος] ο ex ω

θηρίων εἰς θηρία γενομένην, ἣν τελευταίαν καὶ αὐτὸς προσέθηκεν, διορίζων καὶ ἐπὶ τούτων, ὅτι τὰ μὲν ἄδικα τῆς ζωῆς εἶδη μετέβαλλεν εἰς τὰ ἀγριώτερα, τὰ δὲ δίκαια εἰς τὰ ἡμερώτερα· καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐπήνεγκε τοῖς εἵδεσιν τῶν μεταβολῶν, καὶ πάσας μίξεις μίγνυσθαι τὰς ζωάς, 5 πέρας ἐπιτιθεῖς τῇ ὅλῃ διαίρεσει τῶν βίων κοινόν. πᾶσα δὲ μῖξις ἢ ἐκ τῶν ὁμοίων εἰς τὰ ὅμοια (καὶ τοῦτο διχῶς, ἐκ λογικῶν | εἰς λογικὰ καὶ ἐξ ἀλόγων εἰς ἄλογα) ἢ ἐξ f. 177 r. ἀνομοίων εἰς ἀνόμοια, καὶ τοῦτο πάλιν διχῶς, ἢ ἐξ ἀλόγων εἰς λογικὰ [μετι]ουσῶν τῶν ψυχῶν ἢ ἐκ λογικῶν εἰς ἄλογα. 10 [ταῦτα] μὲν οὖν [ἥδη] δῆλα διὰ τῶν ἔμπροσθεν ἡμῖν γέγονεν. Ἄ δὲ τελευταῖα προσέθηκεν, σκεπτέον, ὅταν λέγῃ τὰ ἄδικα εἰς τὰ ἀγρία καὶ τὰ δίκαια μεταβάλλειν εἰς τὰ ἡμερα, πότερον ἀλόγων εἶναι τῷ ὄντι μετοικίσεις ψυχῶν εἰς ἄλλα ζῶα ἄλογα, οἷον κυνείας ψυχῆς εἰς ἵππειον ζῶον με- 15 τιούσης, ἢ καὶ ταύτας ψυχῶν μὲν ἀνθρωπίνων, μετενδυομένων δὲ ἀπὸ ἀλόγων εἰς ἄλογα, καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ἀδικωτέρων ζώων, οἷον ἰκτίνων καὶ λύκων καὶ ὅσα ἄρπακτικά, εἰς τὰ ἀγρία μεθισταμένων, οἷον ὅσα ἰοβόλα, ἃ δὴ παντελῶς ἐστὶν ἀνήμερα· ἀπὸ δὲ τῶν δικαιωτέρων, οἷον πελαργῶν 20 καὶ τοιούτων ἄλλων, εἰς τὰ ἡμερα, οἷον μελίσσας καὶ μύρμηκας, ἃ δὴ πολιτικὰ γένη καὶ ἡμερα προσεῖπεν αὐτὸς ἐν τῷ Φαίδωνι [p. 82^b], τὰ μὲν βασιλικῆς τὰ δὲ οἰκονομικῆς ἔχοντα ζωῆς ἕχνος.

Τούτων δὴ προκειμένων εἰς ζήτησιν λέγωμεν, ὅτι καὶ 25 ταύτας τὰς μεταβολὰς οὐκ ἀλόγων ψυχῶν ἀλλὰ ἀνθρωπίνων οἷεσθαι δεῖ λέγεσθαι παρὰ τοῦ Πλάτωνος, καὶ περὶ τούτων εἶναι μόνων ἀπλῶς σύμπαντα τὸν περὶ τῶν μετενσωματώσεων αὐτῷ λόγον. τοῦτο δὲ ἡμεῖς ἐκ πολλῶν ἀποδείξομεν. πρῶ-

6 ὅλῳι 8 εἰς λογικὰ — 9 διχῶς H^b, ... ογικὰ.²⁴ ἐξ ἀνο-
μοι.²⁴ ὡς ego 10 μετιουσῶν τῶν]ωντῶ. ego, δια
μουσῶν (μ ex?) H^b 11 καὶ ταῦτα μὲν δῆλα H^b, ... ἐν
ὄν(τ?) δῆλα ego 14 μετοικήσεις Us. hic et infra

τον μὲν γὰρ ὁ τοῦ προφήτου λόγος οὐ πρὸς ἀλόγους, ἀλλὰ πρὸς λογικὰς ἦν ψυχὰς· γελοῖον γὰρ ἀλόγοις λέγειν Ἀνάγκης θυγατρὸς κόρης Λαχέσεως ὅδε λόγος, καὶ οὐχ ὑμᾶς λήξεται δαίμων, ἀλλ' ὑμεῖς δαίμονας αἰρήσεσθε, 5 καὶ αἰτία ἐλομένου, θεὸς ἀναίτιος [p. 617^d], καὶ f. 177v. τελευταίῳ ἐπιόντι, σ[ὺν νῶ ἐλομένῳ, κ]εῖται βίος ἀγαπητός, ο[ὐ κακός [p. 619^b]. ταῦτα γὰρ μά]την ἂν κατέτεινεν πρὸς τὰς φ[ύσιν οὐκ ἐ]χούσας ἐπαίειν οὐχ ὅτι τῶν ἀπὸ νοῦ προϊόντων λόγων, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως λόγων ψυ- 10 χὰς οὐδὲ σὺν νῶ τι δυναμένας αἰρεῖσθαι καὶ πράττειν. ἔπειτα ὅτε διώριζεν αὐτός, πῶς δεῖ ποιεῖσθαι τὰς αἰρέσεις, καὶ ἔλεγεν ψυχῇς τάξιν μὴ ἐνεῖναι [p. 618^b], σαφῶς ὡς περὶ λογικῶν διελέγετο ψυχῶν· ταύτας γὰρ ἡξίου μὴ ἐκ- πληττεσθαι ὑπὸ δυνάμεων καὶ ὑπὸ πλούτων καὶ εὐγενειῶν, 15 ἀλλὰ κρίσιν ἐφιστάνειν τοῖς βίοις καὶ σκοπεῖν τὸν εἰς εὐ- δαιμονίαν ἄγειν μᾶλλον δυνάμενον ἐκ τῶν προτεινομένων· ἐν τούτοις δὴ πᾶσιν καὶ τοῖς τοιούτοις δῆλος ὢν οὐ περὶ ἀλόγων ἀλλὰ περὶ λογικῶν μόνον διαταττόμενος ψυχῶν· ποία γὰρ ἔκπληξις ἢ κρίσις πλούτου καὶ πενίας καὶ δυνά- 20 μεως καὶ ἀδυναμίας καὶ τῆς ἐν τούτοις μεσότητος ἐν ἀλό- γοις; τρίτον τοίνυν μετὰ τὸ συμπληρῶσαι τοὺς περὶ τῶν μεταβολῶν λόγους πάντας κατὰγων λοιπὸν εἰς τὴν γένεσιν πάσας ἀκούσωμεν, ὅσα φησὶν [p. 620^d]. ἐπειδὴ δ' οὖν πάσας τὰς ψυχὰς τοὺς βίους ἡρῆσθαι, πάσας ἵεναι 25 πρὸς τὴν Λάχεσιν καὶ τὸν δαίμονα δέχεσθαι παρ' αὐτῆς φύλακα καὶ ἀποπληρωτήν, φησὶν. εἰ οὖν πᾶσαι μὲν ἡρηνται, ψυχαῖς δὲ ἀλόγοις αἴρεσις οὐκ ἔστιν (οὐδὲ γὰρ προαἰρεσις), δῆλον ὡς οὐκ ἦσαν ἐν ταῖς εἰρημέναις μετα-βολαῖς ἀλόγων μετοικίσεις, ἀλλὰ ἀνθρωπίνων εἰσὶν πᾶσαι 30 ψυχῶν τὰς μετενδύσεις ἐκείνας ποιουμένων, καὶ ἀπ' ἀρχῆς

4 δαίμων λήξεται et δαίμονα Plat. 8 φρονήσεως μετε-
χούσας H 15 ἐφίστανεν, cr. Sch. 17 ὢν Sch.] οὖν
20 post καὶ prius exp. δι 23 ἀκούσωμεν, cr. Sch.

εἰς τέλος περὶ ἐκείνων ἐστὶν ὁ λόγος. Μὴ οὖν ζητῶμεν καὶ ἄλογα ζῶα πῶς εἰς ἄλογα ἄλλα μέτεισιν, ἀλλὰ μένωμεν ἐπὶ τῶν λογικῶν ψυχῶν. | τὸ γὰρ αὐτεξούσιον καὶ τὸ ἐφ' f. 178 r. ἡμῖν ἐν λογικαῖς ἐστι ζωαῖς· ὥς καὶ ὁ Ἀθηναῖος ξένος εἶπεν [legg. X p. 904^b] ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς τὸν θεὸν τοῦ 5 πο[ιοῦ] δοῦναι τὴν ἐξουσίαν, ταύτας δὲ κυρίας οὐσας τοῦ μεταβάλλειν ἑαυτὰς κατὰ τὸ χεῖρον ἢ βέλτιον ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης εἰς ἄλλην καὶ ἄλλην τάττεσθαι χώραν, ἐν ᾗ ταχθεῖσαι πᾶσαι νικῶσαν μὲν ἀρετὴν ἐν τῷ κόσμῳ παρέξονται, κακίαν δὲ ἡττωμένην.

10

Ὅτι δὲ καὶ ἀνθρώπιναι ψυχαὶ μετέσιν ἀπ' ἄλλων ἀλόγων ζώων εἰς ἄλλα, δεδήλωκεν καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς ἱστορία καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν. Νεστόριος γοῦν ὁ μέγας ἀνὴρ ἱερατικὸς εἰς τὴν Πώμην ἀφικόμενος γυναικὸς μιᾶς τῶν εὐπαρόφρων μόλις ἐξεπείν ἐθελησάσης, θρηνοῦσης δὲ ἐπὶ τῇ 15 μνήμῃ τῶν ἔμπροσθεν βίων αὐτὸς ἀκοῦσαι λέγεται περὶ ἑαυτῆς ἱστοροῦσης, ὥς ἄρα ἐν περιόδοις προτέραις ἐν Ἑλλάδι τῆς Ἀττικῆς ἐγεγόνει παιδισκάριον καπήλοις τισὶν ὑπηρετοῦν, λήθῃ δὲ ὑπερβαλλούσῃ κατείχετο τῶν αἰεὶ προσταττομένων ὑπὸ τῶν χρωμένων, καὶ ἀπεκλάετο τὴν λή- 20 θην, ὥσπερ ὅτε ταῦτα ἔλεγεν τὴν μνήμην· συμμῖξαι οὖν αὐτὴν τινι φάσματι καὶ αἰτῆσαι μνήμην καὶ αἰτήσασαν λαβεῖν, καὶ λαβοῦσαν πάντων ἐξῆς τῶν ἐκείθεν διαμνημονεύειν. γενέσθαι οὖν αὐτὴν ὥς ἐμέμνητο μετ' ἐκείνους τὸν βίον κυνὸς ψυχὴν, καὶ ἀχθεσθεῖσαν μετὰ τὴν σύνεργον ὥσαι τὸν 25 κύνα ἐκ τέλους τινός, ἀπαλλαγῆναι βουλομένην τοῦ δεσμοῦ· καὶ τῆς ἀδίκου πράξεως εἰς τὸν κύνα δίκην τίνουσας εἰς ὄφιν ἐλθεῖν, καὶ ἐκείνους κτείνειν δυσχεράναςαν τὴν ψύχῳσιν, ἐκτείνουσας αὐτὸν ἀμάξης κινουμένης ἔμπροσθεν τῆς ἀμάξης·

8 χώραν H et id extare videtur] μοῖραν Mai 10 ἡττη-
μένην H Mai, sed ω esse vid. et sic Plat. 13 καὶ <ἡ> μι-
κρὸν Us. | γοῦν ss. supra ἦν (η ex ι) 17 ἐν Ἀλαῖς μὲν ἄστει
Rohde Rh. Mus. XXXII 331 27 τείνουσαν, cr. Sch.

f. 178 v. καὶ κεῖνον μὲν κατατμη|θέντα ἀπολέσθαι, μετὰ δὲ ἐκεῖνον
 ἄρκτον γενομένην καὶ τὸν εἰμαρμένον χρόνον τῷ ζῳῷ συμ-
 βιοῦσαν εἰς ἄνθρωπον ἐλθεῖν. ἐκείνην μὲν οὖν καὶ τῆς
 μνήμης καὶ τῶν ἐπὶ τῇ μνήμῃ θρήνων ὁ Νεστόριος ἰάσατο
 5 θεοῖς χρησάμενος συνεργοῖς καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἔχειν
 ἀμείνους ἐλπίδας ἐποίησεν· ἐκ δὲ τούτων χορὴ λαβεῖν, ὅτι
 καὶ ἀπ' ἄλλων ζῳῶν εἰς ἄλλα κατὰ δίκην γίνονται μετα-
 στάσεις καὶ δι' ἀδικίαν εἰς ἀγριώτερα, καὶ ὥς ἔστιν καὶ ἐν
 ἀλόγοις ἀδικία καὶ δικαιοσύνη, καὶ πάντων δίκη καὶ νόμος
 10 ἔφορος.

Ὅτι μὲν οὖν πάσας τὰς ἐν ταῖς αἰρέσεσι ταύταις μετα-
 βολὰς ψυχῶν εἶναι δεῖ νομίζειν λογικῶν ἢ εἰς τὰ ὅμοια
 μεθισταμένων ἢ εἰς τὰ ἀνόμοια, καὶ ἢ ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἢ
 ἐπὶ τὸ χεῖρον τὴν μεταβολὴν ποιουμένων, εἴρηται πρότερον,
 15 καὶ εἴληπται πάντα ἐκ διαιρέσεως ἡμῖν τὰ εἶδη τῆς ζωῆς.
 συλλογισώμεθα δὲ ὅσα ἔπεται τοῖς δεδειγμένοις. ὧν ἔστι
 πρῶτον τὸ τὰς εἰς τὰ ἄλογα ζῳα καθόδους μὴ εἶναι τῶν
 ἐξ οὐρανοῦ ψυχῶν εἰς γένεσιν ἰουσῶν. οὐδὲ γὰρ ἄνοδος ἢ
 εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἐκ τῶν ἀλόγων γένοιτο ἄν, ἀλλ', ὥς
 20 εἴρηκεν αὐτός [p. 619^c], <τῶν> καὶ ἄνευ φιλοσοφίας ἢ καὶ
 νοῦ τό γε ἐν τεταγμένῃ πολιτείᾳ βεβιωκέναι πάντως ἔχου-
 σῶν. οὕτως γὰρ καὶ ἔσται πάλιν εἰς τὸ ὅμοιον ἢ μετοίκισις,
 ἀπὸ τεταγμένης παρ' ἀνθρώποις πολιτείας εἰς τὴν ἐν τῷ
 κόσμῳ τεταγμένην πολιτείαν· τοιαύτη δὲ ἢ τῶν κατ' οὐρα-
 25 νὸν περιούτων, ὅπου <μήτε ἀδικεῖ μηδὲν> μήτε ἀδικεῖται,
 πάντα δὲ ἐν κόσμῳ φέρεται καὶ τάξει καὶ ζῇ μετ' ἀλλήλων
 τὴν κοινὴν ζωὴν, καὶ ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ παρέχεται συμ-
 πλήρωσιν εἰς τὸ ὅλον, τὰ ἑαυτοῦ πρᾶττον, καὶ ἐν ἐπιτή-

f. 179 r. δευ|μα ἔχει πρόχ[ειρον. μί]α γὰρ ἰδέα [τῆς] τεταγμένης

1 pleraque ab H adiutus aegre l. | μετὰ δὲ ἐκεῖνον H^b (μ.
 δὲ εἶπον H^a)] μετ εἰ . ον 16 τοῖς Us.] τούτοις 20 add.
 Us. | ἢ Sch.] ἢ 25 suppl. Sch. 27 καινήν, cr. Us. ?
 29 l. πρόχ . . . γαρ, α ante γ vidit H^b, unde μία Heitz | l. ἰδ . . . ἢ .
 τεταγμένης, ἰδέα H^b qui om. τῆς

ἔστιν πολιτείας· ὥς καὶ τῆς πολιτείας ταύτης ἐν οὐρανῷ τὸ
παράδειγμα ὁ Σωκράτης ἔλεγεν τετάχθαι τῆς ἀρίστης [IX
p. 592^b]. χωροῦσιν οὖν εἰς οὐρανὸν οὐκ ἀπὸ τῶν ἀλόγων
αἱ ψυχαὶ ζῶων· πορρωτάτω γὰρ ταῦτα τῶν οὐρανίων ζῶων
τῶν νοῦν μιμουμένων τὰ ἅμοιρα λόγου, τῶν κύκλῳ κινου- 5
μένων τὰ εἰς γῆν κύπτοντα, τῶν αἰεὶ τεταγμένων τὰ αἰεὶ τῇ
αὐτῶν φύσει ἄτακτα, τῆς μεταβολῆς πανταχοῦ δι' ὁμοιότητα
γινομένης. Εἰ δὲ ἢ εἰς οὐρανὸν ἄφριξίς οὐκ ἀπὸ ἀλόγου
γίνεται οἰκήσεως, ἀλλ' ἀπὸ τεταγμένης πολιτείας, ὥς αὐτός
φησιν, οὐδὲ τὸ ἀνάπαλιν τῶν ἐξ οὐρανοῦ κατιουσῶν εἰς 10
ἄλογα ζῶα γένοιτο ἂν μετὰστασις ἐκείθεν. καὶ γὰρ τοῦτο
διώρισεν αὐτός, ὅτι κατὰ συνήθειαν τῶν ἔμπροσθεν βίων
γίνονται ταῖς ψυχαῖς αἱ αἰρέσεις [p. 620^a]. ποία δὲ συνή-
θεια συγγενῆς πρὸς ἀλογίαν ἔστιν πολιτείας ἀνθρωπίνης
τεταγμένης; ἐπεὶ καὶ τὸ τυραννίσιν ἐπιτρέχειν διὰ τὰ κράτη 15
τῶν οὐρανίων ἐγγέγονεν ταῖς ἐξ οὐρανοῦ κατιούσαις· καὶ
τοῦτο ἐκ συνηθείας τῆς περὶ τὰ οὐράνια, τὸ δὲ ὅλως εἰς
ἄνθρωπον χωρεῖν <ἐκ> τῆς ἀπ' ἀνθρώπων εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀφρίξεως· μίξασαι οὖν ἀνθρωπίνην πολιτείαν καὶ δύναμιν
κρατητικὴν εἰς ὄρεξιν τῆς τυραννικῆς κατέστησαν ζωῆς, 20
ἄφελοῦσαι μὲν τῆς ἀνθρωπίνης πολιτείας τὸ τεταγμένον,
ὅπερ ἐποίησεν αὐτὰς τῆς ἐν οὐρανῷ λήξεως τυχεῖν, τῆς δὲ
ἐν οὐρανῷ δυνάμεως ἀγνοήσασαι τὸ κατὰ νοῦν, διότι καὶ
ἄνευ νοῦ πεποίησαν τὴν ἄνοδον· τῷ γὰρ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον
γνωστόν. Ὅτι μὲν οὖν τὰς οὐρανόθεν κατιούσας εἰς γένεσιν 25
εἰς ἄλογα ζῶα | χωρεῖν ἀδύνατον, δῆλον· ἐπόμενον δὲ f. 179 v.
τὰς ἐκ τῶν ὑπογείων τόπων τοῦτο τὸ πάθος ὑπομένειν,
διὰ μὲν τὰ ἐν Αἰδοῦ δράματα καὶ μάλιστα τὰ περὶ τὸν
Ἀρδιαῖον ἐκτρεπομένας τοὺς τυραννικοὺς βίους, φερομένας

1 ἔστιν πολ.¹⁰ αἰ ego, cetera H; quem ὥς de suo dedisse,
re vera extare διὸ existimo 7 αὐτῶν 18 add. Sch.
23 ἀγνοήσασαι Us.] αἰ νοήσασαι | τὸ] τὰ 26 δῆλον H, δη...
ego | ἐπόμενον δὲ, cr. Sch. Us.

δὲ ὁμῶς ὥς ἀνύχμοῦ καὶ κόνεως μεστὰς εἰς τὰς χθονίας
ζωὰς καὶ τὴν ἀλογίαν ἔδεικνυον.

Πῶς δὲ ἄρα διεγίνωσκεν ὁ θαυμαστὸς τούτων ἄγγελος,
ὅτι βεβιωκυῖαι πρότερον ἦσαν αἶδε αἱ ψυχὰι λογικῶν ζώων
5 βίον ἢ ἀλόγων; τὰς μὲν γὰρ παρούσας αὐτῶν αἰρέσεις ἐώρα,
καὶ εἰς αὐτὰς βλέπων καὶ εἰς τὸ πᾶν τοιῶνδ' ἐτινων βίων
οἰστικὸν ὑπάρχον· τὰς δὲ πρὸ τῆς χιλιέτους περιόδου ζωὰς
αὐτῶν, ἀφ' ὧν εἰς τὰς τότε παρούσας ἦεσαν, πῶς ἐώρα;
καὶ πόθεν εἶχεν φράζειν, ὥς αἱ μὲν ἐξ ἀνθρώπων εἰς κύ-
10 κνους ἦεσαν καὶ ἀηδόνας, αἱ δὲ ἐξ ἀλόγων εἰς ἀνθρώπους,
ὥς αἱ ἀπὸ κύκνων εἰς ἀνθρώπους, αἱ δὲ καὶ ἐξ ἀλόγων
εἰς ἄλογα, καθάπερ αἱ ἐκ θηρίων εἰς θηρία μετενδυνόμεναι;
Μήποτε οὖν ἀληθὲς μὲν καὶ τὸ σὸν δὴ τοῦτο, ὃ φίλε
ἑταῖρε, καὶ διηγούμενων ἀκοῦσαι ταῦτα τὸν Ἡρα τῶν ψυ-
15 χῶν (καὶ γὰρ εἴρηται τοῦτο πρότερον [p. 614°], ὅτι καὶ
ἡσπάζοντο ἀλλήλας ὅσαι γνώριμαι καὶ διηγοῦντο τὰ
σφῶν αὐτῶν, αἱ μὲν ὅσα ἴδοιεν ὑπὸ γῆς, αἱ δὲ τὰς ἐν
οὐρανῷ πάσας εὐπαθείας· οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν τὰς ἐκ
τῶν ὑπὸ γῆς δικαιωτηρίων καὶ τοὺς <βίους> διηγείσθαι
20 τοὺς ἔμπροσθεν, ἀφ' ὧν ὁρμηθεῖσαι τὴν περίοδον ἐκείνην
ἀνέτηλσαν). ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν
περιβλήμασιν ἐκφαίνεσθαι τοὺς τύπους καὶ τὰς μορφὰς ἔτι
τῶν προτέρων βίων, εἰ μὲν <ἐν> ἀνθρώπου εἶδει ἐβεβιώ-
24 κεσαν, ἀνθρωποειδεῖς, εἰ δὲ ἐν ἀλόγων, ἐκείνοις παραπλη-
f. 180r. σίας· οὐχ ὥς ἐνδυομένων | τῶν ψυχῶν τὰ σώματα καὶ
τυπουμένων ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐκάστου μορφήν, ἀλλ' ὥς
διὰ τὴν τοῦ λόγου προβολὴν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἑαυτῶν τυ-
πουσῶν εἰς τὴν ὁμοίαν τοῖς ζώοις σκιαγραφίαν. καὶ γὰρ

1 δῆλον m¹, acc. in η posuit m³; δῆλον<ὅτι> Sch., delendum puto ex p. 326, 26 illatum 8 et 10 ἦεσαν 14 Marinum adloquitur, cf. p. 96, 2 16 ἀλλήλαις, cr. Sch. 19 τῶν Sch.]
τησ 19 τους| βίους add. Sch., fort. βίους pro τους ponendum
21 an ἀνέπλησαν? (est ras. in τ) 22 an ἐμφαίνεσθαι?
23 add. Sch.

αἱ φαντασίαι ποικίλας περὶ τὸ πνεῦμα παρέχονται τοῦτο
μορφὰς συνεξαλλαττόμενον αὐταῖς καὶ συνδιατιθέμενον· ἢ
πῶς οἴομεθα καὶ ἐν τοῖς φάσμασιν πολλάκις ἐν ὀλίγῳ χρό-
νου διαστήματι τὸ αὐτὸ φαίνεσθαι πολύμορφον καὶ φωνὰς
ἐκπέμπειν οἰκείας τοῖς σχήμασιν τοῖς φανταζομένοις, ἢ ὑπὸ 5
τῆς φαντασίας μετασχηματιζόμενον ἕκαστον καὶ τοῖς μορφώ-
μασιν οἰκείως συμφθεγγόμενον; οὐδὲν οὖν ἀπεικὸς δῆπουθέν
ἐστίν, καὶ τῶν ψυχῶν τὰ ὕλικά περιβλήματα σώζειν τὸν
τύπον τοῦ ἔμπροσθεν βίου, καὶ κατὰ τοῦτον οἶον ἐσκια-
γραφημένον ἐν αὐτοῖς τῷ θεωμένῳ δηλοῦν, ἅφ' οἷων ἤκουσι 10
ζώων· μέχρις ἂν ἄλλου προβολῇ λόγου τοῦτον μὲν ἀφανίσῃ,
τὸν δὲ προσήκοντα τῇ τοῦ παρόντος δυνάμει καὶ προκεχει-
ρισμένου συµμεταμορφώσῃ, μετὰ τοῦ καὶ τὸ πᾶν εἰς τὴν
ἐκείνου διάθεσιν συνεργεῖν καὶ φυλάττειν τὸν πρότερον καὶ
τυποῦν τὸν δεύτερον, κατὰ τὴν οἰκείαν ἑκάτερον περιόδον. 15
Τοῦτο μὲν τοίνυν οὕτως φήσομεν καὶ τῷ ἄγγέλῳ τοῦδε
τοῦ μύθου γενέσθαι γνώριμον, ἐξ οἷων ἤκουσι ζώων αἱ
ψυχαί, λογικῶν ἀλόγων, εἰς τὴν ἐπομένην γένεσιν.

Ἰσως δὲ ἂν τις ἀπορήσειεν, πῶς τῆς ἀπὸ γενέσεως f. 173 v. 10
ἐπὶ γένεσιν πρὸ ἀποκαταστάσεως τῶν ψυχῶν τελέας χιλίετους 20
οὔσης πορείας ὁ τῶν θεαμάτων τούτων ἄγγελος ἰδεῖν φησιν
τὴν Ὀρφέως ψυχὴν καὶ τὴν Αἴαντος καὶ τὰς ἄλλας εἰς
γένεσιν ἐρχομένας, αἷς οὐκ ἴσος ἦν χρόνος τοῦ τε παρόντος
βίου καὶ τοῦ προτέρου καὶ ὅλως οὐδεμιᾶς χιλιοστύος· ταῦτα
γὰρ οὐκ ἔστι συγκλῶθαι, τὸν τε τῶν χιλίων ἔτῶν ἀριθμὸν 25
καὶ <τὸ> ψυχὰς τὰς μὴ ἅμα βεβιωκυίας εἰς δευτέραν γέ-
νεσιν ἄγειν ὁμόχρονον καὶ συγκλήρους ποιεῖν. Ἡμεῖς μὲν
οὖν καὶ τὸν τῆς χιλιάδος ἀριθμὸν ὅπως ἀκούειν δεῖ συµ-
βολικῶς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἡρωικῶν ψυχῶν προείπομεν·

9 κατὰ del. Us. 15 ἑκάτερον ex ἑκατέρων 18 nempe
<ἡ> ἀλόγων 19 cf. ad p. 317, 1 20 προαποκαταστάσεως |
χιλιο-στῆς (- ir. et η ex v) 24 χιλιοστῆς (ras. post o)
25 ἔστι Sch.] ἔτι 26 add. Sch. 29 cf. 172, 18. 315, 20

καὶ κατὰ ταύτας τὰς ἐπιβολὰς οὐδέν ἐστιν ἐναντίον, εἴπερ
 ὃ μὲν εἰδός τι ζωῆς δηλοῖ περιοδικῆς, τὰ δὲ βίων διαφορὰς
 ὁμοίων ἐκείναις ταῖς ψυχαῖς, ἀλλ' οὐκ αὐτὰς ἐκείνας οὐδὲ
 μαθηματικὸν ἀριθμὸν τὸν χίλια. Δεῖ δὲ μὴδὲ τὴν τῶν
 5 πρὸ ἡμῶν τινος ἐπιβολὴν ἀποκρῦψασθαι, Ναυμάχιον λέγω
 τὸν Ἑπειρώτην, οὗ καὶ πρότερον ἐμνήσθην τὰς ἱστορίας
 παρατιθέμενος τῶν ἀναβλώσιν ἐχόντων ὡς ἐκεῖνος ἡθροί-
 f. 174r. | σεν. περὶ γὰρ δυεῖν προβλημάτοις εἰς τόνδε τὸν μῦθον
 μονόβιβλον συγγραψάμενος, περὶ τε τῆς ἀναβιώσεως καὶ
 10 περὶ τοῦ π[ῶς δεῖ λῦσαι τὴν] εἰρημένην ἀπορίαν, ἀξιοῖ
 πρὸς <τὸ> δεύτερον ἀπαντῶν, τὸν ἄγγελον τῶν θεαμάτων
 τούτων θειοτέραν ἀλλαξάμενον ζωὴν τῆς μετὰ τοῦ σώματος
 οὕτως ὁρᾶν τὰς ψυχὰς τὰς αἰρουμένας τοὺς βίους ὡς οἱ
 κρείττους ἡμῶν, τὸν δαιμόνιον τρόπον. ὥσπερ οὖν οἱ θεοὶ
 15 καὶ τὰ μῆπω παρόντα [καὶ] ὁρῶσιν ὡς ἤδη παρόντα καὶ
 τὰ μὴ ἄμα ὄντα ὡς ἄμα (πάντα γὰρ ἐκείνοις ἄμα), τὸν
 αὐτὸν τρόπον καὶ τὸν Ἑρα κατὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ θεῖον καὶ
 τὰς οὐχ ἄμα κατιούσας ψυχὰς ὡς ἄμα κατιούσας θεᾶσθαι
 (τοιαύτην γὰρ εἶναι πᾶσαν τὴν θείαν νόησιν καὶ τὴν ἐν
 20 ἡμῖν). ταύτας δὲ θεᾶσθαι καὶ οὐκ ἄλλας ὡς ἔχοντά τινας
 περὶ αὐτῶν ἐννοίας· καὶ τοῦτο μὲν ὡς ψυχὴν πάσχειν τὸ
 ἄφ' ᾧ ἔχει τὴν περὶ ψυχῶν ἀπλῶς θεωρίαν ποιεῖσθαι, τὸ
 δὲ ὡς παρόντα ὁρᾶν τὰ μὴ παρόντα καὶ ἄμα τὰ μὴ ἄμα
 24 ὡς θείως ἐνεργοῦσάν. Τοσαῦτα μὲν ὁ Ναυμάχιος ἐξηγ-
 πόρησεν εἰς λύσιν τῆς προτεθείσης ἀπορίας.

f. 180 r. 29 Τριῶν δὲ ἡμῖν δεδειγμένων ἐν τούτοις, ἐνὸς μὲν ὅτι α
 ψυχῶν εἰσι λογικῶν αἱ μεταβολαὶ πᾶσαι μόνων ἢ ἀπ' ἀν-

4 μήτε, cr. Sch. 5 λέγων 6 cf. 115, 7 8 προ-
 βλημ... v ego, cetera H^b 9 μόνων βιβλίον, cr. Sch. Deinde
 l. ... γ. νοσπερ... τη., cetera H^b 10 τοῦ περ λαιτος εἰρ. H^b
 11 add. Sch. | δεύτερον ἀπαν- desumpsi ab H^b 12 θ...
 ραν ego, totum v. H^b 15 del. Sch., καθορῶσιν Us. 16 ὡς
 ἄμα <ὄντα> Sch.

θρώπων εἰς ἄλογα μετιουσῶν ἢ ἀνάπαλιν ἢ ἀπ' ἀρρένων
 β εἰς θήλεα | ἢ ἀνάπαλιν ἢ ἀπ' ἀλόγων εἰς ἄλογα, δευ- f. 180 v.
 τέρου δὲ ὅτι αἱ εἰς ἄλογα μετοικήσεις τῶν ἀπὸ γῆς εἰσιν
 γ ψυχῶν, ἀλλ' οὐ τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προελθουσῶν, τρίτου
 δὲ ὅπως ἐγνώριζεν ὁ τούτων ἄγγελος τῶν θεαμάτων τὰς ἐξ 5
 ἀνθρωπίνων βίων ἢ ἐξ ἀλόγων ὠρμημένας· καὶ δεδειγμένων
 πάντων οὐκ ἀπιθάνως ἔπεται τρία μετὰ ταῦτα συγγενῇ
 τούτοις διασκέψασθαι προβλήματα καὶ τὰ δοκοῦντα περὶ
 α αὐτῶν εἰπεῖν· ὧν ἓν μὲν ἐστίν, εἰ πᾶσαν ψυχὴν εἰς γένεσιν
 κατιοῦσαν εἰς ἄλογα ζῶα κατιέναι δυνατόν, ἢ ἔστιν γένος 10
 β ψυχῶν τῆς τοιαύτης ἀδεκτον ἀποπτώσεως· ἕτερον δὲ εἰ πᾶν
 ἄλογον ζῶον ἔχει ψυχὴν ἐφρεστώσαν λογικὴν ἔξωθεν, καὶ
 οὐκ ἄλλως ψυχοῦσθαι καὶ ταῦτα δυνατόν ἢ διὰ ψυχῆς λο-
 γικῆς δυναμώσεως τὴν ἐν αὐτοῖς ψυχὴν ἐνοῦσαν· τρίτον δὲ
 γ εἰ διὰ πάντων ἀλόγων ζώων ἡ κἀθοδὸς ἐστὶ τῶν λογικῶν 15
 ψυχῶν κατὰ τὴν Πλάτωνος ψῆφον, καὶ εἰ μέχρι τούτων
 μόνων.

α Τούτων δὲ τῶν τριῶν τὸ μὲν πρῶτον ζητοῦντες οὐδαμοῦ
 τὸν Πλάτωνα σαφῶς διορίζοντα τὰς πιπτούσας εἰς ἀλογίαν
 ψυχὰς καὶ ἀπτώτους εὗρομεν ἀπ' ἀλλήλων, πᾶν δὲ τούναν- 20
 τὸν ἐνδεικνύμενον, ὥς ἄρα πάσας οἶεται τοῦτο πάσχειν τὸ
 πάθος. καὶ γὰρ ἐν Τιμαίῳ [p. 42^c] πρὸς πάσας ὁ δημι-
 ουργὸς τὰς ψυχὰς λέγων τοὺς εἰμαρμένους νόμους τὴν
 ἀμαρτοῦσαν εἶπεν ἥξειν καὶ εἰς θήρειον φύσιν, μὴ διελό-
 μενος ὅτι τισὶν ἐστὶ τοῦτο προσῆκον ψυχαῖς καὶ οὐ πάσαις· 25
 καὶ ἐν Φαίδρῳ [p. 248^c sq.] τὴν μὲν φιλοσοφῆσασαν εἰς
 τὸ αὐτὸ φησιν ἀφικνεῖσθαι, τρεῖς ἐλομένην τὸν βίον τοῦτον,
 τὰς δὲ ἄλλας μετὰ τὸν πρῶτον βίον χωρεῖν καὶ εἰς ἄλογα
 ζῶα πιπτούσας, οὐχὶ γένει ψυχῶν ἀλλ' εἶδει | ζωῆς ἀπο- f. 181 r.
 δοὺς τὴν τοιαύτην πτώσιν, ὥς καὶ τῆς φιλόσοφον βίον 30
 ἐλομένης, εἰ μὴ ἀδόλως φιλοσοφήσειεν, ταῦτά ταῖς ἄλλαις

πάσχειν οὐκ ἀπεγνωσμένης παρ' αὐτῷ· καὶ ἐν αὐτῷ μέντοι
 τῷδε τῷ μύθῳ [p. 618^b] ψυχῆς τάξιν οὐκ ἐνεῖναι προ-
 ειρηκεν διὰ τὸ ἄλλον αἰρεῖσθαι βίον, καὶ οὐδ' ἐνταῦθα
 τινὸς ψυχῆς ἔφη μὴ ἐνεῖναι τάξιν, ἀλλὰ ψυχῆς ἀπλῶς.
 5 ὥστ' ἐξ ἀπάντων τούτων εἶναι συλλαβεῖν πᾶσαν αὐτὸν
 ψυχὴν ὑπομένειν τὴν μεταβολὴν ταύτην μὴ ἀπογινώσκειν.
 Εἰ δὲ δὴ τὰς ἡρωικὰς ψυχὰς ἐξηλλάχθαι τῶν καλουμένων
 ἀνθρωπίνων κατ' οὐσίαν ὑπέληφεν, εἰκάζειν ἔξεστιν, ὅτι
 ταύτας [τὰς] μέχρσι ἀνθρώπων κατὰγει, καθάπερ τὰς ἀν-
 10 θρωπίνας μέχρσι θηρίων. Ὅτι δὲ ἐκείνο Πλατωνικόν ἐστιν,
 λάβοις ἂν ἔκ τε τῶν ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ [III p. 391^d]
 ῥηθέντων πρὸς τοὺς μυθοπλάστας καὶ ἐπιτιμηθέντων, ὡς
 ἀνθρώπων τοὺς ἥρωας οὐδὲν βελτίους ποιοῦντας καὶ ἐπ'
 ἐκείνους πάθη προσήκοντα ἀνθρώποις ἀναπέμποντας, καὶ
 15 ἐξ ὧν ἐν Κρατύλῳ [p. 397^d sq.] τῶν δαιμόνων καὶ τῶν
 ἀνθρώπων ἐν μέσῳ τὸ τῶν ἡρώων ἔταξεν φῦλον, [καὶ] ὡς
 οἱ δαίμονες τῶν ἡρώων ὑπέρτεροι κατὰ τὴν οὐσίαν, οὕτω
 τοὺς ἥρωας τῶν ἀνθρώπων ὑψηλοτέρους θέμενος· καὶ ἐπὶ
 τούτοις ἀπὸ τῶν ἐν Νόμοις διωρισμένων [IV p. 717^b],
 20 ἐν οἷς ὡς θεῶν ἱερὰ καὶ θυσίας καὶ δαιμόνων, οὕτως καὶ
 τῶν θεῶν παίδων ἐδοκίμασεν σέβειν τοῖς ἑαυτοῦ τροφίμοις,
 ἐφεξῆς τάττων θεοὺς δαίμονας ἥρωας ἀνθρώπους, ὁσίας
 ἐξηλλαγμένας καὶ ψυχῶν γένη τέτταρα ποιῶν, θεῶν δαι-
 24 μόνιον ἡρωικὸν ἀνθρώπινον, καθάπερ καὶ ἐν Κρατύλῳ
 f. 181 v. [p. 397^c—399^c] | τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπισκοπῶν διώρισεν.
 εἰς γὰρ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα συχνὰ ὄντα ἀποβλέψας τις
 εἰκάσειεν ἄν, ὅτι τὰς ἡρωικὰς ψυχὰς, ἃς ἀποκαλεῖ παῖδας
 θεῶν, οὐ κατὰγει καὶ εἰς θήρειον φύσιν ὡς τὰς ἀνθρώπων
 (οὐδὲ γὰρ ἂν ἔτι τῇ οὐσίᾳ διαφέροινεν, ὁμοπαθεῖς οὔσαι τῶν

9 aut τὰς del. aut καὶ reponit Sch. 16 καὶ del. Sch.

20 ἐν οἷς ὡς Mai] ενοισων 21 τοὺς εἰ. τροφίμους Sch. (ex Pl.
leg. VII 804^a) 22 ἐφεξῆς (φ ir.)] φε exp. m^s? 26 συγγνὰ

28 cf. leg. IX 853^c. X 910^a | θήριον

ἀνθρωπίνων ὀνομαζομένων ψυχῶν), ἀλλ' εἰς ἀνθρώπων βίους, ὥσπερ τὰς δαιμονίας οὐδ' εἰς ἀνθρώπων βίους ἀπώτους οὕσας εἰς γένεσιν.

Ἔοικεν δὲ καὶ τὰ πράγματα τοῖς λόγοις τούτοις συμβαίνειν. δεῖ γοῦν πανταχοῦ ταῖς μεσότησι συμπληροῦσθαι 5 πᾶσαν τῶν ὄντων σειράν· ὥς οὖν ἐπὶ τῶν σωμάτων οὐκ ἀπὸ τῶν αἰδίων εὐθύς τὰ πάμφθορα τὴν γένεσιν ἔσχευ, ἀλλὰ τὰ μεταξὺ τούτων αἰδιὰ τε ὄντα καὶ οὐκ αἰδία, καθάπερ τὰ στοιχεῖα τὰ ὑπὸ σελήνην, οὕτως ἄρα καὶ τῶν ψυχῶν οὐκ ἀπὸ τῶν αἰεὶ ἄνω μενουσῶν αἰ πᾶσαν ὑπομένουσαι 10 πτώσιν ὑπέστησαν, ἀλλὰ μέσαι τούτων <αἰ> πίπτουσιν μὲν, ἐπιστρέφουσιν δὲ εἰς τὰς ἀρχάς, πρὶν εἰς βάθος πεσεῖν. εἰ δὲ ταῦτα κρατοίη, καὶ ὅσα ἐν Τιμαίῳ λέγει ὁ δημιουργός, καὶ ὅσα ἐν Φαίδρῳ γέγραπται περὶ τῶν πρώτας καθόδους ποιησαμένων ψυχῶν, καὶ τὸ ψυχῆς μὴ ἐνεῖναι τάξιν ἀνοί- 15 σομεν εἰς τὸν κοινὸν περὶ ἀπασῶν λόγον κατιουσῶν εἰς γένεσιν· ἐν γὰρ ταύταις εἶναι καὶ τὰς πιπτούσας ἐπ' ἔδχοντον, καὶ διὰ ταύτας συνείρειν αὐτὸν τὰ ἐπόμενα ταῖς ποικίλαις αἰρέσεσιν, καὶ τοὺς περὶ τῶν δευτέρων καὶ τρίτων βίων τύπους εἰς ταύτας ὁρᾶν, ἀλλ' οὐκ εἰς πάσας τὰς 20 κατιούσας ὁπωσοῦν ἐκεῖθεν δεῦρο ψυχάς. καὶ γὰρ ἐξ ὑποθέσεως λέγει τὰ ἐπακολουθοῦντα ταῖς ἀμαρτούσαις· εἴτε τινὲς εἶεν | διὰ τὴν ἄχραντον ζωὴν ἀναμάρτητοι, ταύτας f. 182 r. τῶν ἄλλων ἐξηρησθαι ψυχῶν, εἴ<τε> τινὲς ποικίλων αἰρέσεων καθαρεῖν, τούτων εἶναι καὶ τοὺς βίους μονοειδεῖς. 25 Τούτου μὲν δὴ τοῦ προβλήματος πέρι τοσαῦτα γράφομεν ἐφιστάντες.

β Ὅτι δὲ εἰς πᾶν ζῶον κατάγει τὴν λογικὴν καὶ ἀνθρωπίνην ψυχὴν, δῆλον μὲν ἐστὶ καὶ ἐξ ὧν ἐν τῷ μύθῳ τούτῳ

11 commate post τούτων dist. Sch., at scribere debebat μέσαι <τινὲς> 16 an λόγον <τῶν>? 18 διὰ ταῦτα, corr. Sch. 22 ἐπακολουῦντα et ss. οἱ (sic) | εἴτε] εἰ δὲ 28 tertiam quaestionem ante alteram absolvit

προείρηκεν [p. 618^a], ὅτι βίοι πάντων ἦσαν ζώων προκείμενοι ταῖς ψυχαῖς· εἰ γὰρ πάντων, ἔοικεν ἢ ψυχὴ πᾶσιν ἐγκαταδεῖσθαι ζώοις, πτηνοῖς ἐνύδροις χειρσαίοις· δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Τιμαίῳ [p. 91^d sq.] ῥηθέντων, ἐν οἷς διὰ
 5 πάντων ἄγει τῶν ἀλόγων γενῶν τὰς ἐν ἀνθρώποις ἀφροσύνη συμβεβιωκυίας ψυχὰς, ἡμέρων τε καὶ ἀγρίων. καὶ ἔοικεν τῆς εἰς φυτὰ μόνα πτώσεως αὐτὰς ἐξαίρειν καὶ ταύτη τοῦ Ἐμπεδοκλέους διαφέρειν, ὅς φησιν καὶ θάμνος γενέσθαι ποτέ, καθάπερ οἰωνὸς καὶ ἐξ ἄλδος ἔμπορος
 10 ἰχθύς· προσήκειν ἡγούμενος αὐτὸς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν μὴ εἰς τὰ πορρωτάτω τῆς ἀνθρωπίνης ἐξολισθάνειν ζωῆς, ἀλλ' εἰς τὰ καὶ αἰσθησιν ἔχοντα τρανεστέραν διὰ τὴν λογικὴν ζωὴν (ἥς εἰκὼν ἢ αἰσθησις), καὶ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν διὰ τὴν αὐτοκινησίαν (ἥς εἰκὼν ἢ τῶν ζώων κατὰ
 15 τόπον μάλιστα κίνησις). καὶ ὁρᾷς πάλιν τὴν συμφωνίαν τῶν δογμάτων· ὥς γὰρ τὰς ἡρωικὰς ψυχὰς ἄγει μέχρῃς ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐ μέχρῃς ἀλόγων, οὕτω τὰς ἀνθρωπίνας μέχρῃς ἀλόγων, ἀλλ' οὐ μέχρῃ φυτῶν. ὅτι γὰρ οὐ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα καὶ αὐτὸς ἐνδεῖ καὶ φυτοῖς τὴν ψυχὴν τὴν
 20 ἀνθρωπίνην, δηλοῖ μὲν καὶ ὁ Τίμαιος, τὰς τῶν ζώων γενέσεις ἀπὸ ταύτης πάσας διατιθεῖς, τὰ δὲ φυτὰ λέγων [p. 77^a] ἄλλαις αἰσθήσεσιν κεραννύντας τροφῆς ἕνεκα τῶν
 f. 182 v. ζώων δημιουργ[ῶν] γῆσαι τοὺς θεοὺς] καὶ μέτοχα ποιῆσαι τοῦ τρίτου [εἶδους] τῆς ψυχῆς, τῆς ἐπιθυμίας δήπου λέγων·
 25 δηλοῖ δὲ καὶ ὁ ἐν Φαίδωνι [p. 81^c sq.] Σωκράτης, εἰς τὰ τῶν ζώων γένη μεθιστὰς τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ἄλλην εἰς ἄλλα κατ' ἄλλο ζωῆς εἶδος, ἀλλ' οὐκ εἰς φυτὰ καθάπερ ἐκεῖνος.

Τούτων δὴ οὗν διηρθρωμένων ἡμῖν ἐπὶ τὸ τρίτον ἐλ- γ

7 an μόνης? | ἐξαίρειν, corr. Sch. 8 cf. Emped. 384 St.
 ἥδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κοῦρός τε κόρη τε θάμνος τ' οἰωνός
 τε καὶ εἰν ἄλλ' ἔλλοπος ἰχθύς 23 δημιουργοὺς Ἡ (hariolatus),
 δημιουργῇ potius legi 26 εἶγ, corr. H

θόντες τῶν προκειμένων εἰς ζήτησιν εἵπωμεν, ὅτι τὸν μὲν
 Τίμαιον οὐκ ἂν τις ἀμφιβάλλοι λέγειν, ὅτι πᾶσι τοῖς
 ἀλόγοις ἀπὸ ψυχῶν ἐστὶν εἰς αὐτὰ μετοικησασῶν ἐξ ἀν-
 θρώπων ἢ ψύχωσης· δόξειεν δ' ἂν ὁ ἐν Φαίδρω [p. 249^b]
 Σωκράτης καὶ ἕτερον αὐτῶν εἰδέναι τρόπον ψυχώσεως καὶ 5
 οὐκ ἀπὸ λογικῶν ψυχῶν μόνων, ὁπόταν λέγῃ καὶ ἐκ θη-
 ρίου ψυχὴν ἀφικνεῖσθαι πάλιν εἰς ἄνθρωπον, ὅς ποτε
 ἄνθρωπος ἦν· οὐ γὰρ ἢ γε μήποτε ἰδοῦσα τὴν ἀλή-
 θειαν, φησὶν, εἰς τόδε ἤξει τὸ σχῆμα· σαφῶς καὶ αὐ-
 τός, ὥσπερ καὶ Ἀριστοτέλης [de anima I 3 p. 407^b 22] 10
 ἀξιοῖ, διορίζων μὴ τὴν τυχοῦσαν ψυχὴν εἰς τὰ τυχόντα σώ-
 ματα εἰσδύεσθαι καὶ κατατάττεσθαι ἐν αὐτοῖς καὶ συμπλη-
 ροῦν ζῶον ἓν. τὴν μὲν γὰρ ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἐν ἀλόγῳ
 γενέσθαι δυνατόν, ἔξωθεν σχετικῶς συνοῦσαν (ὅπου γε καὶ
 ἐν ἡμῖν δαίμονος σχέσιν πρὸς τὸ ζῶον ὁ Τίμαιος [p. 41^{cd}] 15
 τῇ λογικῇ ψυχῇ δέδωκεν· πολλῶ δὴ οὖν τῷ ἀλόγῳ μᾶλλον
 ὥς δαίμων ἐφέστηκεν, διὰ τῆς ἀλογίας δηλον(ότι) αὐτῷ
 συναφθεῖς), τὴν δὲ ἄλογον ἐν κατατάξει μὲν γενέσθαι ἐν
 ἀνθρώπου σώματι πάντως ἀδύνατον διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν,
 τῇ ἀλόγῳ ζῳῇ τοῦ ἀνθρωπείου σχήματος μὴ συμβαίνοντος 20
 (τοῦτο μὲν γάρ, φησὶν ὁ Τίμαιος [p. 90^a], εἰς οὐρανὸν
 ἀνακρεμάννυσιν | τὴν κεφαλὴν δεικνῦον ὥς ἔστι f. 183 r.
 φυτὸν οὐκ ἔγγειον ἀλλ' οὐράνιον, ἐκείνη δὲ κάτω
 βλέπει καὶ οὐδὲν ἔχει πρὸς οὐρανὸν ἀνανεῶν), ἔξωθεν δὲ
 ἐφεστιάται τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ κατὰ σχέσιν, ὥς ταύτην τῷ 25
 ἀλόγῳ, φαρμὲν ἀδυνατώτερον· ποῦ γὰρ λόγῳ τὸ ἄλογον ἔχει
 φύσιν ἐφεστιάται; Τοῦτο τοίνυν τοῦ Σωκράτους λέγοντος,
 ὅς ποτε ἄνθρωπος ἦν εἰς ἄνθρωπον μετιέναι, δόξειεν
 ἂν τις καὶ ἄλλος εἶναι ψυχώσεως τρόπος τῶν ἀλόγων ἀπὸ

1 εἵπωμεν, corr. Sch. | τῶν 2 ἀμφιβάλλοι 15 cf. p. 284, 3
 in Tim. 312^c sqq. 17 δηλον, corr. Sch. 25 ταύτῃ τῶν
 ἀλόγων, corr. Sch. 27 τοῦτο Sch.] τὸ (possis etiam τοῦτον
 οὖν τοῦ) | λέγοντες, corr. Sch.

τῆς ιδίας ἐκείνων ψυχῆς, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης
 μόνης, ὥσπερ δοκεῖ λέγειν ὁ Τίμαιος. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
 τὴν τοῦ Σωκράτους δόξαν ἐπαναγαγεῖν δυνατὸν εἰς τὴν
 τοῦ Τιμαίου παράδοσιν — ἔστω γὰρ ἐν ἅπασιν τοῖς ἀλόγοις
 5 ἀνθρωπίνη ψυχὴ, μετὰ δὲ ταύτης ἡ ιδία τοῦ ἀλόγου ζώου
 καὶ πρὸ ταύτης· αὕτη οὖν ἐπάνεισιν εἰς ἄνθρωπον ἡ ἐν
 σχέσει ψυχοῦσα τὸ ἄλογον, ἀλλ' οὐχ ἡ ἐν κατατάξει (καὶ
 τοῦτο ἂν λέγοι καὶ ὁ Σωκράτης λέγων οὐ γὰρ ἡ γε μή-
 ποτε ἰδοῦσα τὴν ἀλήθειαν εἰς τόδε ἤξει τὸ σχῆμα,
 10 τὴν μηδέποτε ἰδοῦσαν τὴν ἀλήθειαν ἐκείνην λέγων τὴν πρὸ
 τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῶσασαν τὸ ἄλογον καὶ ποιήσασαν ἐξ
 ἑαυτῆς καὶ ἐκείνης ζῶον ἐν ὅλον) — καὶ τὴν τοῦ Τιμαίου
 μέντοι κρίσιν εἰς τὴν πᾶσιν πρόχειρον τοῦ Σωκράτους δόξαν
 περὶ τῆς διττῆς ψυχώσεως· καὶ γὰρ εἰ εἰς πάντα ἄλογα
 15 ζῶα δυνατὸν χωρεῖν ψυχὴν ἀνθρώπου καὶ πάντα δι' ἑαυτῆς
 ψυχοῦν, ἀλλ' οὐπω λέγεται ὅτι καὶ μόνη ψύχωσις αὕτη
 τῶν ἀλόγων ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Τιμαίου· κωλύει τοίνυν οὐδὲν
 δύο τρόπων ὄντων τῆς ψυχώσεως τὸν ἕτερον μὲν μόνον |
 f. 183 v. ἐκλέξασθαι τὸν Τίμαιον δι' αἰτίας εὐλογίστους, ἅς εἵ-
 20 πομεν ἐν τοῖς εἰς τὸν Τίμαιον ἐκδεδομένοις, μηκέτι δὲ
 προσθέντα καὶ ὅτι μόνον οἴεται τοῦτον εἶναι ψυχώσεως τῶν
 ἀλόγων τρόπον, χώραν διδόναι καὶ ταῖς τοῦ Σωκράτους περὶ
 ἀμφοτέρων ἐνδείξεσιν.

Ταύτη δὲ συμφωνεῖν δυναμένων ἀλλήλοις αὐτὸ καθ'
 25 ἑαυτὸ τὸ δόγμα λοιπὸν θεωρίας ἐστὶν ἄξιον, εἴτε καὶ πᾶν
 ζῶον ἄλογον μόνως ψυχοῦται ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς,
 εἴτε καὶ ἔστιν ἄνευ ταύτης ιδία τις τῶν ἀλόγων ψύχωσις.
 τὸ μὲν οὖν ἐκάστω τῶν ἀλόγων ζώων παρεῖναι * * * δόξειεν,
 ἵν' ἔχοι τὴν προσεχῶς ἐμπνέουσιν αὐτὸ ζωὴν, τῆς ἐν κατα-

3 ἐπαναγεῖν m¹, γα ss. m³ 4 ἔστιν Sch. 12 an ἐκεί-
 νου? 20 haec commentarii pars periit (cf. 312^d sqq.)
 28 tale quid perisse putaverim: ψυχὴν ἀνθρωπίνην ὁρθῶς ἂν
 ἔχειν (Sch. ἂν tantum post δόξειεν suppl.)

τάξει διὰ τὴν ἐν τῷ σώματι τῷ ἑσκιδναμένῳ¹ κατὰταξιν αὐτῆς ἑαυτὴν συνέχειν ἀσθενούσης καὶ δεομένης ἄλλης ἕξωθεν τῆς ζωογονεῖν αὐτὴν δυναμένης ἀποσβεσνυμένην, ὥσπερ καὶ τὸ σῶμα ἐν ᾧ ἐστίν. τὸ δὲ αὖ εἶναι τινα ζῶα ἄλογα καὶ μὴ ὑπὸ ψυχῆς ἀνθρωπίνης ζωογονούμενα πιστὸν διὰ 5 τὸν τῆς μεσότητος λόγον· εἰ γὰρ τὰ μὲν φυτὰ τοῦ τρίτου μετέχει τῆς ψυχῆς εἰδούς, ἀδεκτα ὄντα ψυχῆς ἀνθρωπίνης, τινὰ δὲ τῶν ἀλόγων ζώων ὑπ' ἀνθρωπίνης ψυχοῦται ψυχῆς, εἶναι δεῖ που καὶ τὰ μέσα τούτων, μετέχοντα μὲν πάσης τῆς ἀλόγου ζωῆς καὶ ταύτῃ κρείττονα τῶν φυτῶν ὄντα, χωρὶς 10 δὲ ἀνθρωπίνης εἰς αὐτὰ παρούσης ψυχῆς ζῶντα καὶ ταύτῃ τῶν καὶ ἐκείνης μετεχόντων χείρονα· καὶ ταῦτα ἄλλοτε ἄλλα γίνεσθαι, καθάπερ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλοι δαιμονίας ἐπιπνοίας μετέχουσιν. τοῦτο μὲν οὖν ἐπιστάσεως 14 ἄξιον· καὶ παραβλητέον τῷ τῆς μεσότητος | λόγῳ τὸν ἀπὸ f. 184 r. τοῦ δεῖσθαι τὰς τῶν ἀλόγων ψυχὰς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς εἰς τὸ συνέχεσθαι παρ' αὐτῆς. μήποτε γὰρ τοῦτο μὲν καὶ ἀπὸ τῶν ἐφεστῶτων αὐταῖς δυνατὸν ὑπάρχειν, ἄνευ δὲ μεσότητος ἢ οὐσίας ἢ ζωᾶς ἢ γνώσεως ἀδύνατον παραγενέσθαι. καὶ δεῖ τινα καὶ ἀλόγων εἶναι ζώων φύσιν ἰδίαν ἔχουσαν 20 ψύχωσιν, ὥσπερ καὶ τῶν φυτῶν, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἀμαρτοῦσαν ἐνδύεσθαι τὴν ἐκείνων ζωὴν καὶ παρὰ φύσιν· οὐκ ἂν παρὰ φύσιν οὔσης τῆς μεταστάσεως, εἰ μὴ δυνατὸν ἦν ἄλλως ψυχοῦσθαι τὰ ἄλογα, καθ' ἕνα δὲ μόνον τρόπον διὰ ψυχῆς ἀνθρωπίνης. οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ παρὰ 25 φύσιν † μόνον ἀεὶ γίνεται κατὰ φύσιν· τὸ οὖν πάντα γεννᾶσθαι παρὰ φύσιν πλὴν ἀνθρώπου παντελῶς ἄτοπον. ὅτι δὲ παρὰ φύσιν ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ἢ εἰς τὰ ἄλογα μετέβασις, οὐ τὰ λόγια μόνον διδάσκει λέγοντα θεσμὸν

1 cf. de or. chald. 48 6 cf. p. 333, 10 9 δεῖ που] δὴ
 πον (sim. Sch.) 26 μόνον] γινομένου Us. quod sane sub-
 audiendum est 29 cf. de or. chald. 62

ἀπαὶ μακάρων εἶναι τοῦτον ἄλυτον, τὴν ἀνθρώπου
 ψυχὴν

αὗτις ἐπ' ἀνθρώπων περάαν βίου, οὐκ ἐπὶ θηρῶν
 ὡς τῆς εἰς τὰ θηρία μετοικήσεως ἀθέσμου ζωῆς ἐκγόνου,
 5 οὔσης· ἀλλὰ καὶ Πλάτων, ἀμαρτουσῶν ψυχῶν εἶναι τὴν
 τοιαύτην ψύχωσιν τιθέμενος. ἄτοπον δὴ τὸ μόνην καὶ πᾶ-
 σαν τὴν τῶν ἀλόγων σύστασιν κατὰ φύσιν μὴ εἶναι, καὶ
 φυτῶν καὶ ἀνθρώπων κατὰ φύσιν γινομένων. τίτι γὰρ
 ἔσται κατὰ φύσιν; ταῖς ψυχαῖς; ἀλλὰ πᾶσαι παρὰ φύσιν
 10 ζῶσιν ἐν τοιούτοις οὔσαι σώμασιν· ἀλλὰ τοῖς σώμασιν; ἀλλ'
 οὐδὲ τούτοις κατὰ φύσιν, ψυχῶν οὔσιν ὄργανοις παρὰ φύ-
 σιν αὐτοῖς χρωμένων· πᾶν γὰρ ὄργανον κατὰ φύσιν ἐστὶν
 τοῦ χρωμένου κατὰ φύσιν. εἰ δὲ δὴ καὶ δαιμόνων ἔστιν
 14 φύλον ἄλογον καὶ οὐ πᾶν τὸ δαιμόνιον λογικόν — ἐπεὶ |
 f. 184 v. πῶς ἢ Διοτίμα φησὶν τὴν γοητείαν καὶ οὐ τὴν ἱερα-
 τικὴν μόνην γίνεσθαι διὰ τοῦ δαιμονίου γένους, εἰ μὴ πρὸς
 τῷ λογικῷ τι δαιμόνιον καὶ ἄλογον ἦν; (ὃ δὴ καὶ τὰ λό-
 για κυστὶν ἀπεικάξειν εἴωθεν καὶ πηρὸν ἀποκαλεῖν ὡς
 νοῦ καὶ διανοίας ἁμοιρον) —, πῶς οὐχὶ καὶ θνητὸν ἔστιν
 20 τι μόνως ἄλογον γένος ψυχῆς ἀνθρωπίνης ἀμέτοχον; οὐ
 γὰρ που κἄκεῖνο φήσομεν ὑπὸ τοιαύτης γεγενῆσθαι ψυχῆς
 αἰδίδιον ὄν, οὐδὲ αἰδίδιον γένους ἀλόγου καὶ ἄνευ ἀνθρωπίνης
 ὄντος ψυχῆς θνητὸν ἀδύνατον εἶναι τοιοῦτον φήσομεν. ἔτι
 δὲ ἐκάστην τῶν ἰδεῶν μὴ κατὰ τὴν ἑαυτῆς ιδιότητα τῶν
 25 ζῶων εἶδη γεννᾶν, ἀλλὰ πάσας δεῖσθαι μιᾶς, πρὸς ἣν ἀντι-
 διήρηται, παντελῶς ἄτοπον. δεήσονται γὰρ αἱ τῶν ἀλόγων
 ζῶων ἰδέαι μιᾶς πᾶσαι τῆς ἀνθρώπου διὰ τὴν ἀνθρωπίνην
 ψυχὴν, ἄνευ ταύτης ἵππον ἢ κύνες ἢ λέοντες γεννήσασθαι
 μὴ δυνάμεναι μηδ' ἄλλο τι ζῶον, εἰ δι' ἐκείνης πᾶσαι
 30 ψυχοῦσιν τὰ τῆδε ζῶα, τρόπον δὲ ἄλλον ἀδυνατοῦσι ποιεῖν

8 γενομένων, corr. Us. 15 cf. Pl. symp. 202° 17 cf.
 de or. chald. 45 21 κἄκεῖνο sc. daemonum genus irratio-
 nale | ἀπὸ Us. 25 ἀντιδιήρηται, corr. Sch. 29 εἰ Us.] ἢ

κύνας καὶ ἵππους καὶ λέοντας καὶ ἕκαστα τῶν ἄλλων ζώων. τί οὖν ἐστὶν ὃ δὴ γεννῶσιν; τὸ μὲν γὰρ εἶδος ἐξ ἄλλης παραγίνεται τοῖς ζώοις ιδέας τῆς ἀνθρωπίνης· εἰ δὲ τὴν ὕλην ὑφιστάσι μόνην οἶον τὸ σῶμα τῶν ζώων, οὐκέτι ζώων ἔσονται ιδέαι, ἀλλὰ ὕλης τῶν ζώων, καὶ ταύτης ἀλλοτριίας 5 τῶν εἰδῶν. οὐκ ἄρα μόνος οὗτός ἐστι τῆς τῶν ἀλόγων ψυχώσεως ὁ τρόπος, ἀλλὰ πρὸ τούτου πάντως τῶν ἰδίων ψυχῶν ἑκάστοις ἐστὶ γενέσεις, πρὸ τοῦ παρὰ φύσιν τῆς κατὰ φύσιν ψυχώσεως οὔσης καὶ πρὸ τῆς μερικῆς τῆς κοινῆς πάντων τῶν ὁμοειδῶν· ταῦτα καὶ τῆς Ὀρφικῆς ἡμᾶς ἐκ- 10 διδασκούσης | θεολογίας. ἢ οὐχὶ καὶ Ὀρφεὺς [fr. 222] f. 185r. τὰ τοιαῦτα σαφῶς παραδίδωσιν, ὅταν μετὰ τὴν τῶν Τιτάνων μυθικὴν δίκην καὶ τὴν ἐξ ἐκείνων γενέσιν τῶν θνητῶν τούτων ζώων λέγῃ πρῶτον μὲν, ὅτι τοὺς βίους ἀμβιβουσιν αἱ ψυχαὶ κατὰ δὴ τινὰς περιόδους καὶ εἰσδύονται 15 ἄλλαι εἰς ἄλλα σώματα πολλάκις ἀνθρώπων·

οἱ δ' αὐτοὶ πατέρες τε καὶ υἱέες ἐν μεγάροισιν
εὐκόσμοι τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες ἡδὲ θύγατρες
γίνοντ' ἀλλήλων μεταμειβομένησι γενέθλαις.

ἐν γὰρ τούτοις τὴν ἀπ' ἀνθρωπίνων σωμάτων εἰς ἀνθρώ- 20 πινα μετοίκισιν αὐτῶν παραδίδωσιν. τοῦτο δὲ οὐδ' ἂν Ἀριστοτέλης ἀπαγορεύσειεν, εἴπερ ἀθανάτους τε εἶναι δίδωσιν τὰς ψυχὰς καὶ τῷ πλήθει πεπερασμένας καὶ τὸν κόσμον αἰδίου· ὦν τὸ μὲν καὶ λέγει καὶ δείκνυσιν, αἰδίου εἶναι τὸν κόσμον· τὸ δὲ ὁμολογεῖ σαφῶς, ὅταν λέγῃ περὶ 25 τοῦ δυνάμει νοῦ· καὶ τοῦτο μόνον τῶν ἐν ἡμῖν ἀθάνατον· τὸ δὲ ἀναγκάζεται συγχωρεῖν, τὸ πᾶν αἰδίου πληθους εἶναι πεπερασμένον.

οἱ

5 ὦσονται, corr. Us. 13 ἐκείνων γενέσιν H, l. ἐκ.....σιν

14 λέγει, correxi non inscius talium: ἐὰν ἐλάλησεν Marc. v. Porph. 55, 24 ὅταν ἡσφαλίσατο Callinic. 125, 8 (cf. ind. s. v. ἐάν) 19 γίνονται 21 μετοίκησιν H 22 cf. imprimis de caelo I 10—12 26 de anima III 5. 430^a 23 27 cf. de caelo I 5—7

Ἐπειθ' ὅτι καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζῶα μετάβασίς ἐστι τῶν
 ψυχῶν τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ τοῦτο διαρρήδην Ὁρφεὺς
 [fr. 223] ἀναδιδάσκει, ὁπηνίκα ἂν διορίζηται·

- οὕνεκ' ἀμειβομένη ψυχὴ κατὰ κύκλα χρόνοιο
 5 ἀνθρώπων ζώοισι μετέρχεται ἄλλοθεν ἄλλοις·
 ἄλλοτε μὲν θ' ἵππος, τότε γίνεται
 ἄλλοτε δὲ πρόβατον, τότε δ' ὄρνεον αἰνὸν ἰδέσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὖ κύνέον τε δέμας φωνή τε βαρεῖα,
 καὶ ψυχρῶν ὀφίων ἔρπει γένος ἐν χθονὶ δίῃ.
 10 τούτοις μέντοι τὸν Ἀριστοτέλη συγχωρῆσαι παντελῶς ἀμή-
 χανον· δεῖ γάρ, φησὶν [de anima I 3 p. 407^b 25], τὴν
 μὲν ψυχὴν τῷ σώματι χρῆσθαι, τὴν δὲ τέχνην τοῖς
 f. 185 v. ὀργάνοις· τὰ δὲ ὄργανα τὰ ἀλλότρια ταῖς | τέχναις εἶναι
 ἄχρηστα πάσαις. ταῦτα μὲν οὖν μυριόλεκτα· καὶ εἴρηται
 15 καὶ ἡμῖν περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς τῆς παλινοφθίας ὑπομνή-
 μασιν, ὅπως ἐστὶν ἐλεγκτέα, διὰ πλειόνων.

Ὅτι δὲ καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀλόγων τίς ἐστὶν ψύχωσις, ἀλλ'
 οὐκ ἀπὸ μόνων τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, δηλοῖ λέγων ὁ
 Ὁρφεύς [fr. 224]·

- 20 αἱ μὲν δὴ θηρῶν τε καὶ οἰωνῶν πετροέντων
 ψυχαὶ ὅτ' αἰξῶσι, λίπη δέ μιν ἱερὸς αἰὼν,
 τῶν οὗ τις ψυχὴν παράγει δόμον εἰς Αἶδαο,
 ἀλλ' αὐτοῦ πεπότηται ἐτώσιον, εἰς ὃ κεν αὐτὴν
 ἄλλο ἀφαρπάξῃ μίγδην ἀνέμοιο πνοῇσιν·
 25 ὁπότε δ' ἀνθρώπος προλίπη φάος ἡελίοιο,
 ψυχὰς ἀθανάτας κατὰγει Κυλλήνιος Ἐρμῆς
 γαίης ἐς κευθμῶνα πελώριον·

2 ἀνθρώπων, corr. Us. 3 ἀναδιδάσκων, corr. Preller
 Aufs. 362 4 χρόνοισι (σι ir.), corr. Herwerden Herm. V 143
 5 ἀνθρώπου Us. 6 τότε Us.] ὅδε 21 αἰξῶσι, corr.
 Sch. | τέ μιν Preller 22 κατὰγει Abel 23 πεπότηνται,
 corr. Sch. | εἰσόκ' ἀντμὴν Vári Wien. Stud. XII 230 24 ἄλλος
 Sch., ἄλλος' Vári (debebat ἀντμὴ et id. fort. verum ita, ut ser-
 vetur πεπότηνται)

δι' ὧν τὰς μὲν ἀνθρωπίνας ψυχὰς βούλεται χωρεῖν εἰς τὸν ὑποχθόνιον τόπον καθάρσεως ἕνεκα καὶ κολάσεως καὶ εἰς τὰ δεσμωτήρια τῆς τίσεως, τὰς δὲ τῶν ἀλόγων αὐτοῦ περὶ τὸν ἄερα ποτᾶσθαι, μέχρις ἂν εἰς ἄλλα σώματα πάλιν ἐνδεθῶσιν. εἰ δ' ἦσαν καὶ αἱ τῶν ἀλόγων ψυχώσεις ἀπὸ 5 ψυχῶν ἀνθρωπίνων μόνων, πάσας ἔδει φάναι τὸν Ἑρμῆν εἰς Αἶδου κατάγειν ἢ καθαρθησομένης ἢ κολασθησομένης ὥσπερ καὶ Πλάτων ποιεῖ καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀλόγων, ἀνθρωπίνας δὲ οὐσας ψυχὰς εἰς τὸν ὑπὸ γῆς τόπον ἀπάγων καὶ πάλιν ἐκείθεν στέλλων εἰς ἄλλας βίων αἰρέσεις, ἃ δὴ πρό- 10 τερον ἐπεδείξαμεν. ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα παρ' Ὀρφέως ἐμυθολόγησεν λαβὼν, οἶον ὅτι ἐν τῷ Ἀχέροντι καθαίρονται καὶ τυγχάνουσιν εὐμοιρίας τινός [fr. 154].

οἳ μὲν κ' εὐαγέωσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο, αὗτις ἀποφθίμενοι μαλακώτερον οἶτον ἔχουσιν 15 ἐν καλῷ λειμῶνι βαθύρροον ἀμφ' Ἀχέροντα, καὶ ὅτι κολάζονται ἐν τῷ Ταρτάρῳ. f. 186 r.

οἱ δ' ἄδικα ῥέξαντες ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο ὑβρίζονται κατάγονται ὑπὸ πλάκα Κωκυτοῖο Τάρταρον ἐς κρυόεντα. 20

διὰ γὰρ τούτων σαφῶς τὰς Πλατωνικὰς διατάξεις περὶ τῶν ὑπὸ γῆς λήξεων φαίνεται προλαβόν, ὥσπερ καὶ τὰς περὶ τῶν μετεμψυχώσεων. Εἰ δὲ ταῦτα ἐπόμενος Ὀρφεὺς διατάττει Πλάτων, ἅρ' οὐ γελοῖον ἐστίν (ἀφίημι γὰρ θεμιτὸν λέγειν) τὸν τῶν τοιούτων ἡγεμόνα δογμάτων, οἷς ἡ Πλάτωνος φιλο- 25 σοφία διαφέρει τῶν ἄλλων ἀपाσῶν, εἰς ἄλογα ζῶα κατάγειν καὶ κύκνου ψυχὴν ποιεῖν [p. 620^a]; οὗ καὶ τὴν περὶ τῶν θείων ὑφήγησιν αὐτὸς ἐν Τιμαίῳ [p. 40^e] πιστὴν εἶναι φησιν καίπερ ἄνευ τε εἰκότων λόγων καὶ ἀποδείξεων λεγο-

8 cf. Pl. Gorg. 523^b 4 ποτᾶσθαι Preller 12 καθαίρονται
19 ὑβρίζεται H, 1. ὑβρι. αἱ, ὑβριν θ' αἱ Mai (quod nunquam
extitit) | ὑποπτω-κατωκυτοῖο, corr. Preller (cui etiam πτύχα in
mentem venit) 29 λόγων om. Pl. et del. Us. (εἰκοτολογιῶν Rad.)

μένην, ὥς δι' ἐνθουσιασμόν εἰδότος μάλιστα τὰ τῶν θεῶν πα-
 τέρων ὄντων, εἴ τις ἔστιν τῆς θεογονίας τοῖς Ἑλλήσιν πατὴρ,
 ἦν αὐτὸς παραδοῦναι προθέμενος ἐπὶ τοὺς παραδόντας πρώ-
 τους ἀνάγει τὴν περὶ αὐτῆς ἀλήθειαν.

5 Ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ ἐν ἀρχῇ τῶν ἐξηγήσεων τῆς ῥή-
 σεως ταύτης διὰ πλειόνων ἐξητάσαμεν· τέλος δὲ ἀρχῇ συν-
 ἄψαντες τῶν ἐπομένων λοιπὸν ἀντιλαβώμεθα τοῦ μύθου
 ῥημάτων·

Ἐπειδὴ δ' οὖν πάσας τὰς ψυχὰς τοὺς βίους
 10 ἡρῆσθαι, ὥσπερ ἔλαχον, ἐν τάξει προσιέναι πρὸς
 τὴν Λάχεσιν ἕως τοῦ ἀμεταστρεπτὶ ὑπὸ τὸν τῆς
 Ἀνάγκης θρόνον [p. 620de].

Μετὰ τὰς αἰρέσεις τῶν βίων αἱ πρὸς τὰ ὅλα τῶν ψυ-
 χῶν εἰσι συντάξεις καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ὅλων εἰς τὰς ψυχὰς
 15 μεταδόσεις. δεῖ γὰρ ξενεῖναι τὸ μὴ ἀπηρτηθῆναι τὰ μέρη
 ποτὲ τῶν ὅλων μηδὲ τὸ αὐτεξούσιον ἀφανίζειν τὴν τάξιν,
 ὥσπερ μηδὲ τὴν τάξιν ἀνατρέπειν τὸ αὐτεξούσιον, ὃ δὴ κατ'
 f. 186 v. οὐσίαν | ἡμῶν ὑπάρχει ταῖς ψυχαῖς. συντάττονται δ' οὖν
 οἱ βίοι τῶν ἐλομένων πασῶν ψυχῶν πρὸς τὴν Λάχεσιν τὴν
 20 καὶ τὸν κληρον αὐταῖς τὸν περιληπτικὸν τῶν βίων ἀφορί-
 σασαν, εἰκότως· ὅλον γὰρ αὕτη κινεῖ τὸν οὐρανὸν ἐν τοῖς
 γόνασι κείμενον τῆς μητρός. ἡ δὲ Λάχεσις, φησὶν, ὥσπερ
 ἔλαχον, οὕτω καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν προσελθούσαις τῶν
 μὲν πρώτων, τῶν δὲ δευτέρων, τῶν δὲ ταύταις ἐπομένων
 25 ἀπονέμει τὸν δαίμονα φύλακα τοῦ βίου, ὃν ἐκάστη προεῖλετο,
 καὶ τῶν αἰρεθέντων ἀποπληρωτήν. καὶ ὁ δαίμων οὖν ἡμῖν
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς δίδοται Μοίρας, ἀφ' ἧς ὁ κληρὸς καὶ τὰ
 παραδείγματα τῶν βίων. καὶ γὰρ οὗτος ἐπίτροπος ἡμῶν
 ἔστιν τοῦ βίου, τρίτος ὢν ἀπὸ τῆς Λαχέσεως· ἡ μὲν αὐτό-
 30 θεν ὥς θεὸς ἡμῖν ἐφίστησιν τὸν δαίμονα τοῦτον, ὁ δὲ

2 εἴ τις Sch.] ἥτις 4 ἀνάγειν 6 cf. p. 312, 10
 7 ἀντιλαβόμεθα 23 προσελθούσαις, corr. Us. 29 non opus
 ἡ μὲν <γὰρ>

προφήτης ὡς ἄγγελος τῆς Λαχέσεως· διὸ καὶ ὁ μὲν λέγων αὐτὸν ἐπέστησεν, ἡ δὲ δρωῶσα τοῦτο χωρὶς λόγων τὸν προσ-
 ἤκοντα θεοῖς τρόπον. τὸ μὲν οὖν προσελθεῖν ἐστὶν τῇ
 Λαχέσει τὸ συνταχθῆναι πρὸς τὰς ποιήσεις αὐτῆς εἰς τὸ
 πᾶν προοιούσας καὶ ὑποδέξασθαι τὴν δόσιν τὴν εἰς ἡμᾶς 5
 καθήκουσαν, ὡς μέρη τοῦ παντός γενομένους.

Ὁ δὲ δὴ δαίμων παρὰ τῆς Λαχέσεως ἡμῖν ἐπιστάτης
 δοθεὶς ἄγει πρὸς τὰς ἐξῆς Μοίρας ἥδη τῶν ἀπὸ τῆς Λαχέ-
 σεως μετασχόντας ἡμᾶς· καὶ πρῶτον ὑπὸ τὴν Κλωθὴν καὶ
 ὑπὸ τὴν ἑκείνης χειρὰ (τῇ γὰρ δεξιᾷ μόνῃ τὸν ἄτρακτον 10
 κινεῖ) καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστροφὴν ταύτην τῆς τοῦ ἀτράκτου
 δίνης. καὶ προσεκτέον ὅπως εἶπεν ὑπὸ τὴν Κλωθὴν τὸν
 δαίμονα ἄγειν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὴν Κλωθὴν. καίτοι γε εἰ
 ἄνωθεν ἡγόμεθα, τοῦτον ἦν τρόπον ὀρθότερον εἰπεῖν· ἀπὸ 14
 τῆς Λαχέσεως ἐπὶ τὴν Κλωθὴν. νῦν δὲ οὐχ οὕτως εἶπεν, f. 187 r.
 ἀλλ' ὡς ὑπὸ σελήνην οὔσαν τὴν ψυχὴν, ὑποταττομένην δὲ
 ταῖς Μοιρῶν ποιήσεσιν διὰ τὴν εἰς γένεσιν ῥοπήν ὑπὸ
 τὴν Κλωθὴν φησιν ἄγεσθαι καὶ αὐτίς ἐπὶ τὴν Ἄτροπον
 ὑπὸ τοῦ δαίμονος, ὡς ὑποκατακλινομένην ταῖς περιόδοις
 αὐτῶν καὶ ὑποδεχομένην τὰς εἰς ἡμᾶς κινήσεις διαβαινούσας 20
 ἐκείθεν. Τί οὖν ἀπὸ τῆς Κλωθοῦς παραγίνεται; κυρωθῆναί
 φησιν ἢν εἰλόμεθα μοῖραν· οὐχὶ τὸ τῆς ζωῆς εἶδος μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπονεμόμενα ἡμῖν ἀπὸ τοῦ παντός. ἐκ γὰρ τῆς
 Λαχέσεως, παρ' ἧς καὶ βίος, τὰ συναμφοτέρα ἔχομεν· ἡ δὲ
 Κλωθὴ κυροῖ ταῦτα τοῖς ἐαυτῆς νήμασι καὶ κλώσμασιν, 25
 ἐπιρρέουσα ἡμῖν τὰς ἐκ τῆς ἀπλανοῦς δόσεις. αὕτη γὰρ ἡ
 κύρωσις· ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου κύκλου πρόεισιν
 εἰς ἡμᾶς ὄντας ὑπὸ σελήνην, κλώσει τινὶ ἀπείκασται, καὶ
 τὸ ὄνομα ἔσχεν ἐντεῦθεν ἡ Κλωθὴ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν
 συμπλοκὴν ἅμα τῶν ἐκείθεν διδομένων· καὶ γὰρ τὰ κλωθό- 30

8 δόσεις, corr. Sch. 13 καὶ τό γε, corr. Sch. 17 Μοι-
 ρῶν ποιήσεσιν H, l. μοιρῶ . . . ἡ . . . σιν (fuitne κινήσεσιν?)
 18 τὴν Κλωθὴν H, . . . λωθὴν l. 24 an <ὁ> βίος? 25 κυρεῖ

μενα περιστρέφεται πως ἑαυτοῖς (ἡλάκατα στρωφῶσα, φησὶν ἡ ποίησις [Od. ζ 53 ρ 97]). οὐκουν μόνον ἀπὸ τῶν ζωδίων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν παρανατελλόντων ἔρχεται εἰς ἡμᾶς παμπόλλη τις δόσις· ἀφ' ὧν καὶ εἰώθασι Χαλδαῖοί τε
 5 καὶ Αἰγύπτιοι πολλὰ περὶ τῶν βίων ἡμῶν προγιγνώσκειν, ὥς μεγάλην μοῖραν καὶ τούτων ἐχόντων καὶ δραστήριον περὶ τὰς γενέσεις. τὴν οὖν ἀπὸ πάντων τούτων εἰρομένην ποίησιν καὶ συμπλεκομένην στρέψει καὶ περιστροφῇ μετὰ τῆς ἄνωθεν εἰς τὸ κάτω τοῦ νήματος τάσεως ἀπεικασαν οἱ πα-
 10 λαιοὶ καὶ ἀπεικάσαντες Κλωθῶ διὰ ταῦτα τὴν Μοῖραν ἐκάλεσαν.

f. 187 v. Μετὰ ταύτην τοίνυν | ἐπὶ τὴν νῆσιν ἄγει τῆς Ἀτρόπου, πέρας ἐπιτιθεῖσαν τῇ κλώσει καὶ δι' ὧν αὕτη νημάτων δί-
 δωσιν ἀμετάστροφα τὰ κλωσθέντα ποιοῦσαν. παραδεξαμένη
 15 γὰρ αὕτη παρὰ τῆς Κλωθοῦς τὴν νῆσιν διὰ τῶν πλανωμένων κύκλων ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἡμῖν ἐκεῖθεν ἐκ τῶν κινήσεων αὐτῶν προξενεῖ. καὶ ὅσῳ δὴ πλεον τὰ δεύτερα ἐπὶ τοῖς πρὸ αὐτῶν εἰς ἡμᾶς δοῶ, τόσῳ μᾶλλον ἄφυστα πάντα γίνεται τὰ μοιραῖα. βαθύνουσα γὰρ ἡ ψυχὴ πλείοσιν ὑπο-
 20 κατακλίνεται περιόδοις, ἀφ' ὧν οὐκέτι δυνατὸν ἀναφυγεῖν μὴ τέλος ἐπιθεῖσαν τοῖς αἰρεθεῖσιν.

Οὐκ ἄρα δεῖ μόνον οἷεσθαι τὰς γενέσεις συμπληροῦσθαι τῶν ἀνθρώπων ἢ τῶν ἄλλων ζώων ἀπὸ τῶν ἀπλανῶν ἢ ἀπὸ τῶν πλανωμένων μόνων, ἀλλ' ἀπὸ πάντων εἰρμὸν ἔνα
 25 γίνεσθαι καὶ τάξιν ἡμῖν ἐφήκουσαν, καὶ διὰ τῶν πλανωμένων ἡμῖν τὰ ἀπὸ τῶν ἀπλανῶν δίδοσθαι, τῶν τε κύκλων τῶν ἐκεῖ καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μοιρῶν καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῶν ὅλων ζωδίων καὶ τῶν ἄλλων συστάσεων, οἷαί ποτ' ἂν ᾤσιν, ἃς ἀνθρωποὶ κατιδόντες ἐπεφήμισαν ἄλλας ἄλλοις
 30 ὀνόμασιν. τὰ μὲν γὰρ ἀπὸ τούτων ἔργα εἶναι πάντα τῆς

2 cf. Firmic. VIII f. 103 Antioch. c. 10. 11 (schol. in Ptolm. 189) 7 εἰρημένην, corr. Sch. 8 στρύψει, corr. Sch. 19 cf. Pl. leg. X 904^c de or. chald. 64 22 γένει, corr. Sch.

μεγίστης Κλωθοῦς, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν πλανωμένων τῆς Ἀτρό-
 που δευτέραν τάξιν λαχούσης καὶ διαπορθμευούσης εἰς τὰ
 τῆδε τὰς ἐκείνης δόσεις ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων ὠρμημένας.
 ἃ δὴ πάντα κατιδὼν ὁ Πλάτων ἄγει τὴν ψυχὴν ὑπὸ τὴν
 Κλωθῶ προτέραν, εἰθ' ὑπὸ τὴν Ἀτροπον, εἰθ' οὕτως ὑπὸ 5
 τὸν τῆς Ἀνάγκης θρόνον· ὅφ' ὃν καὶ θεῶν εἰσι καὶ δαι-
 μόνων ἄρα τάξεις συντελοῦσαι πρὸς τὰς γενέσεις τῶν τῆδε
 κατὰ τῆς Ἀνάγκης †διατησ βούλησιν. Καὶ τοῦτο μὲν εἰς-
 αὐθις· εἰ δὲ ἐφάπτεσθαι λέγει τὸν δαίμονα τῆς χειρὸς f. 188 r.
 τῆς Κλωθοῦς καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν Ἀτροπον ἄγειν τὴν ψυχὴν, 10
 δῆλον δῆπουθιν ὅτι τὴν ἑαυτοῦ πρόνοιαν ἐξάψας τῆς Κλω-
 θοῦς καὶ ἀμέσως αὐτῇ συνὼν καὶ τῇ Ἀτρόπῳ παραπλησίως
 οὕτως ποδηγεῖ τὴν ἐλομένην αὐτὸν ψυχὴν. καὶ εἰ μὴ μόνον
 ἢ Ἀτροπος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀμετάστροφα ποιοῦσι τὰ κλω-
 σθέντα, τῶν Μοιρῶν ἐστίν ὄντως ὑπουργός, συντελὼν ταῖς 15
 εἰς ἡμᾶς αὐτῶν δραστηρίοις δόσεσιν κατὰ τὸν περὶ ἑαυτοῦ
 ῥηθέντα λόγον ἱερὸν· ὃ βασιλείειον Ἡμετέρης γενέθλης
 Μοῖραι δόσαν'.

Ἐντεῦθεν δὲ ἤδη φησὶν ἀμεταστρεπτὶ τὴν ψυχὴν αὐτὸν
 ἄγειν ὑπὸ τὸν θρόνον τῆς Ἀνάγκης. ὑπὸ μὲν γὰρ τὴν 20
 Ἀνάγκην καὶ πρότερον ἦν, ὑπὸ δὲ τὸν θρόνον αὐτῆς τελέως
 ὑποταχθεῖσα λέγεται γίνεσθαι τοῖς κοσμικοῖς κλώσμασιν καὶ
 ταῖς περιόδοις πάσαις· ὥστε καὶ εἴ τις ἔστιν ὑπὸ σελήνην
 δαιμόνων ἢ θεῶν γενεσιουργῶν τάξις ἀφορίζουσα ταῖς κατι-
 ούσαις ὅσα αὐτῇ προσῆκεν, καὶ ὑπὸ ταύτην ἤδη τελεῖν· 25
 διὸ τῷ θρόνῳ τῆς Ἀνάγκης παντελῶς ὑπέστρωται. Τὴν
 μὲν οὖν Ἀνάγκην τίνα δεῖ νομίζειν, καὶ πρότερον εἵπομεν
 καὶ μαρτυροῦσαν ἔχομεν τὴν ἱερατικὴν παραδοῦσαν καὶ
 αὐτοπτικὴν κλῆσιν τῆς μεγίστης θεοῦ ταύτης καὶ διδάξασαν

7 τῶν τῆδε H] τωι τηνδε 8 διὰ τὴν H unde δὴ τὴν Sch.

16 αὐτοῦ Sch. 17 ex hymno sumptum videtur

19 ἀμεταστρεπτὶ Sch.] μεταστρε 22 ὑποταχθεῖσαν, corr. Sch.

25 an del. καί? 27 ante καὶ est δε (possis ἤδη)

29 μεριστησ, corr. Sch.

πῶς ὁφθείσῃ προσιέναι <δεῖ>· δεῖ γὰρ ἄλλον τρόπον [τὸ]
 παραδοξότερον ἢ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, εἴ τῳ ταῦτα γράφων
 Πετόσειρις ἐστὶν ἀξιόχρεως ἀνὴρ, παντοίαις τάξεσιν θεῶν
 τε καὶ ἀγγέλων συναλισθεῖς. ἀλλὰ καὶ ὅτι τῇ Θέμιδι τὴν
 5 αὐτὴν εἶναι τὴν Ἀνάγκην ταύτην οἰητέον, οὐ μόνον ἐκ τῶν
 f. 188 v. Ἑλληνικῶν θεογονικῶν πιστόν, | ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν Περ-
 σικῶν τῶν τοῦ Μίθρα τελετῶν, παρ' αἷς πᾶσαι αἱ τῆς
 Θέμιδος ἐπικλήσεις, πρῶται μέσαι τελευταῖαι, συνάπτουσιν
 καὶ τὴν Ἀνάγκην, λέγουσαι σαφῶς Θέμι καὶ Ἀνάγκη,
 10 καὶ τοῦτο ἐπὶ πασῶν. Τὸν δὲ δὴ θρόνον αὐτῆς εἴτε τὴν
 ζωὴν τὴν ὑποδεξαμένην αὐτῆς τὴν μόνιμον καὶ ἄκλιτον
 ἔνωσιν εἴτε καὶ ὅλον ἐκεῖνο τὸ θεῖον φῶς τὸ περιέχον τὴν
 τοῦ οὐρανοῦ περιφορὰν συμβολικῶς οἰητέον δηλοῦν, * * *
 ἐν τῷ παρόντι πᾶσαν τὴν ἐστῶσαν αἰὲ καὶ ἀκίνητον βασι-
 15 λείαν τῆς Ἀνάγκης, ὑφ' ἣν εἰς τὸ ἔσχατον προελθούσα τῶν
 περιόδων γίνεται ψυχὴ, πρόεισιν δὲ εἰς τὸ ἔσχατον ταῖς ἀπὸ
 τῶν οὐρανίων περιληφθεῖσα ποιήσεσιν. ὥστε μὴ μόνον εἶναι
 τοῦ κόσμου μέρος, ἀλλὰ καὶ ἓν τι τῶν ἐσχάτων μερῶν καὶ
 τῶν διοικουμένων ἀντὶ τῶν διοικούντων τὸ πᾶν· οἷον εἴ
 20 τις φιλόσοφος εἰς ναῦν ἐμβαίῃ καὶ γένοιτο πλωτῆρ· ἀνάγκη
 γὰρ τοῦτον καὶ ὑπὸ τῶν ναυτῶν τὰ καὶ τὰ ἀκούειν καὶ
 ἔπασθαι τῷ κυβερνήτῃ καὶ ἀνέμων ὑποκεῖσθαι ζάλαις καὶ
 εἶναι τρόπον τινὰ διαφέροντα τῶν ἐτεροκινήτων οὐδέν· οὕτω
 γὰρ καὶ ψυχὴ πεσοῦσα πάντως εἰς γένεσιν ἔκκειται δαίμοσιν
 25 ὑλικοῖς, ὑπέστρωται τῷ ἄγοντι δαίμονι, τῶν κοσμικῶν περι-
 ὄδων τῆς ποιήσεως ἐξήρηται ποιοουσῶν ἄλλων ἄλλα εἰς αὐτήν.
 καὶ δι' ἐκεῖνου διεξελθόντα, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἄλ-
 λοι διῆλθον, πορεύεσθαι [καί] ἅπαντας εἰς τὸ τῆς
 Ἀλήθειας πεδίον ἕως τοῦ καὶ ὅσα γῇ φύει [p. 621^a].

1 ὁφθείσῃς, corr. Sch. | δεῖ add. Sch. (nolui διδάξασάν
 πως) | καὶ pro τὸ Sch. 3 fr. 33 Riess 6 cf. Hesiod. theog.
 901 13 lacunam statuit Sch. (possis <ἐνδείκνυται> συμβολι-
 κῶς, οἰητέον δ. ἐν) 22 ἔπασθαι

Δίεισι μὲν ὁ δαίμων διὰ τοῦ θρόνου τῆς Ἀνάγκης οὐχ
ὥς τόπον ἐκ τόπου μεθιστάμενος οὐδὲ ὥς ἀμείβων τὴν
τάξιν, ἀλλ' ὥς τὴν ἐνέργειαν, δι' ἧς ἄγει τὴν ψυχὴν, εἰς
τὸ τέλος τοῦ παντός | ἐκτείνων, εἰς αὐτὴν ἄνωθεν κατι- f. 189r.
οὔσαν ἀπὸ τῶν ἄκρων τοῦ ὑπὸ σελήνην. ἄγει τοίνυν ταύ- 5
την μένων αὐτὸς κατὰ τὴν αὐτοῦ τάξιν διὰ πάσης τῆς
ὑποδεξαμένης ζωῆς τὴν τῆς Ἀνάγκης ἔδραν ἄνωθεν ἕως
τῶν τελευταίων. οὕτω μὲν οὖν εἰ τὸ διεξεληθεῖν ἐπὶ τοῦ
δαίμονος ἀκούοις· τοῖς δ' ἐπομένοις ἀκολουθότερον ἐπὶ τῆς
ψυχῆς τοῦ Ἡρώς τοῦτο τε καὶ τὰ ἀκόλουθα τούτῳ νοεῖν. 10
ἐπάγει γὰρ ὅτι ἀφικνεῖται εἰς τὸ πεδίον τῆς Αἰθήρης, ὃ δὴ
ἐπὶ τοῦ δαίμονος ἀκούειν ἄτοπον, ἀλλ' ἔοικεν ὁ τούτων
ἄγγελος περὶ ἑαυτοῦ λέγειν καὶ πρὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀποδιδόναι
καὶ τοῦτο· προεῖρηται γάρ, ὅτι ἔφη ἰδεῖν τοίᾳς καὶ τοίᾳς
αἰρέσεις. ἔφη οὖν διεξεληθόντα ἑαυτὸν διὰ τοῦ θρόνου τῆς 15
Ἀνάγκης, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἄλλοι διῆλθον, οὕτως ἀφικ-
νεῖσθαι πάντας εἰς τὸ τῆς Αἰθήρης πεδίον διὰ καύ-
ματος καὶ πυρίγους· καὶ γὰρ εἶναι φησιν αὐτὸ δέν-
δρων κενὸν καὶ ὅσα γῆ· φύει πάντων. Ὅτι μὲν οὖν
ἀντίθετόν ἐστιν πρὸς τὸ τῆς Ἀληθείας πεδίον τὸ τῆς Αἰ- 20
θήρης πεδίον, δῆλον· εἴπερ τοῦτο μὲν ἄκαρπον καὶ ἄγονον
καὶ ἀνυχηρόν, ἐκεῖνο δὲ ζωῆς πλήρες, τροφὸν τῶν ψυχῶν,
τῶν νοερῶν καρπῶν ἀποπληρωτικόν, ὥς ἐν Φαίδρῳ [p. 248^b]
μεμαθήκαμεν. εἰ οὖν ἐκεῖνο τὸ πεδίον ἐν τοῖς ἀκροτάτοις,
τοῦτο ἂν εἴη πάντως ἐν τοῖς ἐσχάτοις. δηλούτω τοίνυν ὥς 25
ὁ λειμὼν ὁ τῆδε τὸν αἰθέριον, οὕτω τὸ πεδίον τὸν ἄεριον
τόπον τὸν παχύν, ἐν ᾧ καὶ ἐρημία δένδρων ἐστὶν σκιὰν
ποιεῖν δυναμένων καὶ ἀνυμὸς διὰ τὰς διπλώσεις τῶν ἀκτί-
νων, καὶ ἄλλως τοῦ ἀνυμοῦ τὴν ἄγονον ὕλην σημαίνοντος,

5 ἄγει] ductus renov. m. rec., num idem scripserit m¹ inc.

6 αὐτοῦ τάξιν H] αὐ. . . . ν l. 14 τοιάς καὶ τοιάς

20 τὸ τ. Α. πεδίον] τῶι τ. Α. πεδίῳ (at τῶι ss. et πεδίῳ ex πεδίον) 26 cf. supra p. 131, 27

f. 183^v. ἦν καὶ τὰ λόγια προσαγορεύειν εἶωθεν ἀνύχμη|ράν. καὶ
 μὴν καὶ τὸ πνῖγος παρίστησιν ἐναργῶς, ὥς ἄρα ὅσῳ βαθύ-
 νουσιν εἰς τὸ κάτω αἱ ψυχαί, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀποστενοῦται
 πᾶσα αὐτῶν ἡ ζωὴ καὶ εἰς στενὸν κομιδῇ συνάγεται, κα-
 5 θάπερ εἰς τὸ ἄναντες χωρούσαις ὑπάρχει πλατεῖα τῶν ἄνω-
 θεν ἀγαθῶν ὑποδοχῇ. διὸ καὶ τὰ λόγια παρακελεύεται
 πλατύνειν ἡμῖν διὰ τῆς ἀπολύτου ζωῆς ἑαυτούς, ἀλλὰ μὴ
 ἀποστενοῦν πνιγμὸν ἔρωτος ἀληθοῦς ἐφελκομένους ἀντὶ
 τῆς εἰς τὰ ὅλα ἀνατάσεως· ἐπεὶ καὶ οἱ πνιγόμενοι τὰς εἰς-
 10 ὁδούς ἀποστενοῦσιν, δι' ὧν μετέχομεν τοῦ κοσμικοῦ πνεύ-
 ματος. ὅσῳ δ' οὖν εἰς τὸν παχύτερον ἄερα κάτιμεν ἐκ τοῦ
 αἰθέρος εἰς τὴν ὑλικὴν ἀζωίαν κατιόντες, τὰς ἀσχέτους
 ἡμῶν καὶ εἰς τὸ ὅλον ἀνηπλωμένους ζωὰς κατακλείομεν,
 ἵνα γενώμεθα διὰ στενότητα τῆς ζωῆς τῷ ἐσχάτῳ τούτῳ
 15 δεσμῷ σύζυγοι καὶ πρέποντες· οὐ γὰρ ἦν τὸ ὀλίκῳς ζῶν
 θέμις τῷ μερικωτάτῳ συζῆν.

Σκηναῖσθαι οὖν σφᾶς ἥδη ἐσπέρας γενομένης
 παρὰ τὸν Ἀμέλητα ποταμὸν ἕως τοῦ πάντων ἐπι-
 λανθάνεσθαι [p. 621^a].

20 Τὴν μὲν ἐσπέραν συγγενῇ τῇ τελέᾳ πτώσει τῆς ψυχῆς
 ὁ μῦθος παρείληφεν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ. σκότος γὰρ ὄντως
 συμπίπτει περὶ αὐτὴν ἐκ τῆς πρὸς τὴν ὕλην ῥοπῆς καὶ
 στέρξης τοῦ θείου φωτός. ὥς οὖν ἡ ποιήσις λέγει [A 592]
 διφέντα τὸν Ἥφαιστον ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πανημέριον φέρεσθαι
 25 καὶ ἅμα ἡελίῳ καταδύντι πεσεῖν εἰς τὴν Ἀῆμον, τὸν
 ἔσχατον οὔσαν βυθὸν τῆς ὕλης καὶ ὄντως λημῶντα τοῖς
 ὑλικοῖς πάθεσιν, οὕτω δὲ καὶ ὁ μῦθος οὗτος ἄνωθεν ἀπὸ
 τῆς Λαχέσεως τὴν εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κόσμου τῶν ψυχῶν |
 f. 190^r. ῥύσιν ἐκφαίνων ὥς ἀπὸ τῶν φωτεινοτάτων εἰς τὰναντία
 30 καταντῶσαν, ἐσπέρας ἥδη γενομένης αὐτὴν κατασκηναῖσθαι

1 cf. de or. chald. 48

6 cf. l. c. 26

14 sc. corpori

17 σκήνασθε (εἰρ.)

20 <ὥς> συγγενῇ Us.

φησιν, ὥς εἰς τὸ σκῆνος ὄντως τὸ σῶμα τοῦτο σπεύδουσιν ἐν σκότῳ τῆς ζωῆς. Τίς οὖν ὁ Ἀμέλης ποταμός, οὗ τὸ ὕδωρ οὐδὲν ἀγγεῖον στέγειν φησίν; λεγέσθω μὲν οὖν καὶ ὁ ἔνικμος ἀῆρ οὗτος ὁ περιρρέων τὴν γῆν, ὃν ὁ Τίμαιος [p. 58^d] δμίχλην ἐκάλεσεν (καὶ γὰρ τοῦτον ἄερα ὄντα στέγειν οὐδὲν 5 ἀγγεῖον δύναται, καὶ ποταμῷ ἔοικεν αἰὲ φερόμενος διὰ τὴν ἄστατον ῥοήν)· λεγέσθω δὲ καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὴν γῆν ἐπίρρυτος καὶ ἀπόρρυτος γένεσις, ὅρον ἔχουσα οὐδένα· καὶ τοῦτο δηλούτω τὸ μηδὲν αὐτὴν ἀγγεῖον στέγειν, ὥς εἰδούς οὐδενὸς ὄντος ἱκανοῦ στέγειν τὴν δεινὴν ἐκροὴν τῆς τοιαύτης γενέ- 10 σεως. καὶ γὰρ ὥς ἀγγεῖον πᾶν τοῦ ἐνόντος ὑγροῦ μορφωτικόν ἐστι καὶ σχηματιστικόν, οὕτω καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐν γενέσει φερομένων. δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ Τίμαιος [p. 43^a] τούτοις σύμφωνα λέγειν, ἐν οἷς φησιν ἐπιούσας τὰς ψυχὰς εἰς ποταμὸν ἐνδεῖσθαι πολύν, τὴν ἀστάθμητον φορὰν 15 τῶν τῇδε γιγνομένων ποταμῶν καὶ αὐτὸς εἰκάζων.

Τί δὴ οὖν αἰνίσσεται τοῦτο, ὅτι μέτρον ἀπὸ τοῦ Ἀμέλητος ἕκαστον πιεῖν ἀναγκαῖον, τὸν δὲ φρονήσει μὴ σωζόμενον πλέονος ἐμπορεῖσθαι, πάντα δὲ τὸν πιόντα πλέον ἢ ἔλασσον πάντων ἐπιλανθάνεσθαι τῶν προβεβιωμένων; ἢ τοῦτο 20 δὴ ἐκείνο παρίστησιν, τὸ τὴν ψυχὴν γενέσει κοινωνοῦσαν καὶ ἀνεγείρουσαν ἐπὶ μᾶλλον τὰς ἐμπαθεῖς ζωὰς καὶ φιλογενέσεις ἀποτυφλοῦν ἑαυτὴν καὶ περισπωμένην ὑπὸ τῶν πληττόντων ἐν τῷ τότε παθῶν ἐξίστασθαι τῆς μνήμης τῶν 24 ἔμπροσθεν; πᾶσα γὰρ ἐνέργεια τῆς ψυχῆς | ἀργὸς μένουσα f. 190 v. τῶν οἰκείων, γνωστῶν εἰ γνωστικῆς εἴη τάξεως, ἢ τῶν ἐφετῶν, εἰ τῆς ὀρεκτικῆς, παντελῶς ἀφίσταται καὶ ἀποστᾶσα καὶ τοὺς ἐν τῇ ψυχῇ τύπους ἀφανίζειν ὀφείλει τῆς οἰκείας κινήσεως. ὅθεν δὴ καὶ ἄλλοτε ἄλλων ἡμῖν γίνεται λήθη, προχείρων μὲν ὄντων ἐκείνων, πρὸς οἷς ἂν ὄντες τυγχάνωμεν 30

7 cf. Pl. Tim. 43^a
ζόντων) 25 μὲν οὐσα

24 πληθόντων Sch. (dixisset πλεονα-

μᾶλλον, εἰς δὲ λήθην ἐκπιπτόντων, ὅσα ἂν μὴ πρόχειρα
 ποιῶμεθα δι' ἀμελετησίαν καὶ ἀργίαν· δεῖ γὰρ τῆς μελέτης
 ἀνανεούσης ἡμῶν αἰεὶ τὴν μνήμην ὧν ἔγνωμεν. εἰ δὲ δὴ
 καὶ τὸ πνευματικὸν ὄχημα τῶν ψυχῶν ὑγρότερον γιγνόμενον
 5 διὰ τὸν ἔνικμον ἀέρα λήθην ποιοίῃ τῶν τύπων, οὐδὲν θαυ-
 μαστὸν καὶ τοῦτο αἰνίσσεσθαι τὴν πόσιν ἀναγκαίαν, τὴν ἐς
 τὸ πνεῦμα παραδοχὴν ἐξ ἀνάγκης γιγνομένην καὶ οἷον ὀλι-
 σθον ποιοῦσαν τῶν ἐν αὐτῷ τύπων, ἣν ἐπιτείνειν εἰκότως
 τοὺς φρονήσει μὴ σωζομένους διὰ τὴν ἐαυτῶν συμπάθειαν
 10 περὶ τὰ ἔνυλα, βαρύτερον τὸ πνεῦμα ποιοῦντας καὶ ἐπισπω-
 μένους καὶ ἄλλα πολλὰ τῆς λήθης αἷτια <καὶ> καταγωγὰ
 τῶν ψυχῶν.

Λέγεται μὲν δὴ καὶ ταῦτα φυσικῶς· λέγει δὲ καὶ ὁ δαι-
 μόνιος Ἀριστοτέλης αἰτίαν, δι' ἣν ἐκεῖθεν μὲν ἰοῦσα ἡ
 15 ψυχὴ δεῦρο ἐπιλανθάνεται τῶν ἐκεῖ θεαμάτων, ἐντεῦθεν δὲ
 ἐξιοῦσα μέμνηται ἐκεῖ τῶν ἐνταῦθα παθημάτων· καὶ ἀπο-
 δεκτέον τοῦ λόγου. φησὶ γὰρ οὖν καὶ αὐτὸς ἐκ μὲν ὑγείας
 εἰς νόσον ὁδεύοντας λήθην ἔσχειν τινὰς καὶ αὐτῶν τῶν
 γραμμάτων ὧν ἐμεμαθήκεσαν, ἐκ νόσου δὲ εἰς ὑγίαν ἰόντα
 20 μηδένα πώποτε τοῦτο πάσχειν. εἰκέναι δὲ τὴν μὲν ἄνευ
 f. 191r. σώματος ζωὴν ταῖς ψυχαῖς κατὰ φύσιν οὔσαν | ὑγείᾳ,
 τὴν δὲ ἐν σώμασιν, ὡς παρὰ φύσιν, νόσῳ. ζῆν γὰρ ἐκεῖ
 μὲν κατὰ φύσιν αὐτάς, ἐνταῦθα δὲ παρὰ φύσιν· ὥστ' εἰκό-
 τως συμβαίνειν τὰς μὲν ἐκεῖθεν ἰούσας ἐπιλανθάνεσθαι
 25 τῶν ἐκεῖ, τὰς δὲ ἐντεῦθεν ἐκεῖσε τῶν ἐνταῦθα διαμνη-
 μονεύειν. Δοκεῖ δέ μοι καὶ τοῦτο κατὰ τὴν τῶν θεῶν
 συμπύπτειν πρόνοιαν· τίς γὰρ τῶν ἐκεῖ μεμνημένη ψυχὴ
 σώματος ἐπιμελεῖσθαι καὶ γενέσεως ἡθέλησεν, πειρωμένη
 τοιαύτης τῆς ἐν σώματι ζωῆς, πόνων ἀννηνύτων οὔσης

3 ἀνανεούσης, *invitus* corr. H^a 6 malim πόσιν <τὴν
 παῖσιν> 8 εἰκὸς Sch. 9 φρόνησιν, corr. Sch. 10 περὶ]
 πρὸς Us. 14 Aristot. fr. 41 Rose 18 ὁδεύοντα, corr. Rose

21 ὑγείαν 28 ἡθέλησεν <ἄν> Sch.

μεστῆς; ἀλλ' ἡ λήθη τοῦ ἐκεῖ βίου καὶ τῆς ἐκεῖ ῥαστώνης
 ἐξανίστησιν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὑπ' ὀφθαλμοῖς
 κειμένων· ἔνθεν καὶ τέχνη πρὸς τὸν βίον ὥφθησαν ἀναγκαῖαι
 καὶ ἐπιστῆμαι πάντα τὸν τῆδε τόπον νοῦ καὶ θεῶν ἐπλή-
 ρωσαν, ὥς καὶ τὴν γένεσιν ἄλογον λογῶσαι καὶ τὸν τῶν 5
 κακῶν τόπον κατακοσμήσαι τῇ ποικιλίᾳ τῶν ἀγαθῶν. Τάχα
 δ' ἂν καὶ Ἀμέλῃα κεκληκῶς εἴη τοῦτον τὸν ποταμὸν ὥς
 δι' ἀμέλειαν ταῖς ψυχαῖς ἐμποιοῦντα τὴν πολλὴν ταύτην
 λήθην, ἣν ἡμέλῃσαν ἑαυτῶν καὶ ἐνέδυσαν τὸ τῆς γενέσεως
 σκοτός. ὥς αἶ γε θεοπρεπέστεραι τῶν ἀφικνουμένων ἐπι- 10
 πόλαιον ἔχουσαι τὴν λήθην διὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐνεργειῶν
 ἀναμιμνήσκονται τῶν ἐκεῖ ῥαδίως· ἐπέχει δὲ τὰς ἐνεργείας
 ἡ τε φυσικὴ διὰ τῆς τροφῆς κίνησις καὶ ἡ τῆς αἰσθήσεως
 ἀήθεια τῶν προσπιπτόντων, ὥς ἐν Τιμαίῳ λέγεται [p. 43^b].
 καὶ τό γε θαυμαστόν, ὅτι μᾶλλον ἀνάμνησις ἐστὶ τῶν καθ' 15
 ὅλου ἢ τῶν μερικῶν· οἶον ὅτι πρὸ τῆς γενέσεως τοιόνδε
 βίον ἐξῶμεν ἐν τοῖσδε τοῖς τόποις. αἴτιον δὲ | ὅτι ἡ μὲν f. 191 v.
 τῶν καθ' ὅλου ἀνάμνησις τῆς λογικῆς μόνης δεῖται ψυχῆς
 εὐφυῶς ἐχούσης <πρὸς> προβολὴν ὧν ἔχει λόγων, ἡ δὲ τῶν
 μερικῶν τῆς φανταστικῆς (ἐν ταύτῃ γὰρ οἱ τύποι τῶν αἰ- 20
 σθητῶν)· αὕτη δὲ ἄτε τῷ σώματι προσεχῆς ὑπὸ τῆς ἐν αὐτῷ
 ὑγρότητος κατακλυζομένη πρὸς λήθην εὐφορος γίνεται.

Ἐπειδὴ δὲ κοιμηθῆναι καὶ μέσας νύκτας γενέ-
 σθαι μέχρι τοῦ εἰς τὴν γένεσιν ἄττοντας ὥσπερ ἀστέ-
 ρας [p. 621^b].

25

Μετὰ τὴν ἐσπέραν καὶ τὴν τοῦ ληθαίου πόσιν ὕδατος
 ὕπνος μὲν παραλαμβάνεται τῷ μύθῳ, σύνθημα τῆς τῶν
 ἐνεργειῶν τῶν γνωστικῶν ἀργίας καὶ παρέσεως (καὶ γὰρ ὁ
 ζώωδης ὕπνος ἐκλύει τὰς αἰσθήσεις, αἱ δὲ τῶν γνώσεών

5 possis aut ἄλογον γένεσιν aut γ. ἄλ. <οὔσαν> 9 <δι'>
 ἦν Sch. 11 λήθην <τὴν> Us. 14 ἀλήθεια, corr. Sch. cl.
 Procl. in Tim. 340de 17 ἐξῶμεν, corr. Sch. | fort. τοιοῖσδε
 24 ἄττοντας 29 ἐκλύειν

εἰσιν τῶν νοερῶν ἀποτελευνήσεις), μέσαι δὲ νύκτες αὐτὸ τὸ
 τῆς ζωῆς ἀφεγγέστατον ἐνδεικνύμεναι· κατὰ γὰρ ταύτας
 ἐστὶν ἡμῶν πορρωτάτω ὁ ἥλιος, ὃν τὰγαθᾶ φάμεν ἀνά-
 λογον ἐν τοῖς ὁρατοῖς ὑπάρχειν. πλεῖστον οὖν ἡμᾶς ἤδη
 5 τοῦ ἀγαθοῦ διεστάναι φησὶν ἡ μυθολογία, καθάπερ καὶ τῷ
 κοιμηθῆναι νοῦ καὶ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως ἀποστῆναι πλεῖ-
 στον. καὶ ἔοικεν καὶ ἡ ἔνθεος ποιήσις [Od. ω 2 sq.] τὸν
 Ἑρμῆν ἡγεμόνα καθόδων ψυχικῶν ὑπολαβοῦσα καὶ ἀνόδων
 τινῶν οὕτω δὴ φάναι τῇ ῥάβδῳ, χρυσῆν εἰποῦσα τὴν
 10 ῥάβδον καὶ τὸν θεὸν χρυσόρραπιν, τῶν μὲν τὰ ὄμματα
 θέλγειν ὥσανεὶ κοιμίζοντα, τοὺς δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ
 ὑπνῶντας ἐγείρειν· ὕπνον μὲν καλοῦσα καὶ αὕτη τῶν
 ψυχῶν τὴν εἰς γένεσιν ὁδόν, ἐξέγερσιν δὲ ἀπὸ τοῦ κάρου
 τούτου πάρεσιν ἡμῖν ἐμποιήσαντος τῶν νοερῶν ζωῶν, ὥς
 15 τῶν αἰσθητικῶν ὁ ζωώδης ὕπνος, τὴν ἀπὸ γενέσεως |
 f. 192 r. αὖθις ἄνοδον ἐπὶ τὴν νόησιν κατὰ τὴν τῶν ὄντων
 ἀνάμνησιν. καὶ ἔστι καὶ ταῦτα τῷ τῆς ἀγγελικῆς τάξεως
 ἡγεμόνι πρέποντα, συνάπτειν καὶ τὰ ἄνω τοῖς κάτω διὰ
 τῶν ψυχικῶν καθόδων καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω διὰ τῶν
 20 ἀνόδων. Ταῦτα μὲν, ἵνα καὶ τὸν ὕπνον ἴδωμεν ἐπομένως
 τοῖς θεολόγοις ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος εἰς τὸν προκείμενον
 μῦθον εἰσηγμένον, ἀναγκαίως εἴρηται.

Μετὰ δὲ τὸν ὕπνον καὶ τὰς μέσας νύκτας βροντὴν τινα
 γενέσθαι φησὶν καὶ <σεισμόν>· συνθήματα καὶ ταῦτα δὴ-
 25 πονθεν, ἀλλὰ Διῶν τινῶν καὶ Ποσειδωνίων ἐνεργειῶν.
 ἐπεὶ γὰρ καθοδὸς ἐστὶν ἄνωθεν ἀπὸ τῶν μετεώρων εἰς τὴν
 γῆν, ἀπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν τοῦ Ποσειδῶνος τόπον, ἡ μὲν
 βροντὴ σύμβολον παρέρληπται, ὥς ἄνωθεν γιγνομένη, τῆς
 Διῶν ποιήσεως, ὁ δὲ σεισμὸς τῆς τοῦ Ποσειδῶνος δημι-
 30 ουργίας· ὥς ἂν ταῖς εἰς τὴν γένεσιν ἡμῶν καθόδοις συνεπ-

5 κὰν τῷ Us.

13 cf. Olympiod. ad Phaed. 127, 3

18 συνάπτει, corr. Us.

23 βροτῆν

24 add. Sch.

26 fort.

γὰρ <ἡ>

ἀνεπαίσθητον ὑπάρχειν. τοιαύτην γὰρ ἐν Παρμενίδῃ
[p. 156^d] τοῦ ἐξαίφνης αὐτὸς ἡμῖν ἡρμήνευσεν φύσιν,
ἄτοπον δὴ τινα οὕσαν ὥς ἐκεῖ λέγει, καθ' ἣν αἱ ἀπὸ τῶν
ἀντικειμένων εἰς τὰ ἀντικείμενα γίνονται μεταστάσεις. καὶ
5 εἰσκήσεις οὖν αἱ εἰς τὰ σώματα τῶν ψυχῶν ἐν τούτῳ δὴ
τῷ ἐξαπίνης ἐπιτελοῦνται, καὶ πᾶσα μεταβολὴ εἰς τε στάσιν
ἐκ κινήσεως καὶ εἰς κίνησιν ἀπὸ τῆς στάσεως.

Αὐτὸς δὲ τοῦ μὲν ὕδατος κωλυθῆναι πιεῖν ἕως
τοῦ καὶ τὴν ψυχὴν οὐ μιανθησόμεθα [p. 621^b].

10 Τρεῖς μὲν οὗτοι καιροὶ μάλιστα τὴν διαφορὰν ἐπέδειξαν
f. 193r. ἡμῖν τοῦ τῶν λόγων τούτων | γενομένου πατρὸς πρὸς τὰς
ἄλλας ψυχάς. εἷς μὲν ὁ παρὰ τοῖς δικασταῖς· τῶν γὰρ ἄλ-
λων ψυχῶν σημεῖα λαβουσῶν τῆς κρίσεως αὐτὸν μὴ λαβεῖν
[p. 614^d] ὥς οὐπω συμπεπληρωκότα τὸν τῇδε βίον. ἕτερος
15 δὲ ὁ τῆς διακληρώσεως· αὐτὸν γὰρ τῶν ἄλλων κληρουμένων
κλήρου μὴ τυχεῖν [p. 617^c]· τούτῳ γὰρ οὐπω ἦν ἀρχὴ
ἄλλης περιόδου. τρίτος δὲ ὁ τῆς πόσεως τῆς ἐκ τοῦ Ἀμέ-
λητος· μὴ γὰρ συγχωρηθῆναι μόνον πιεῖν, ἵνα μὴ λήθῃ
τῶν ὀφθέντων σχεθεῖν, δέοντος αὐτὸν ἄγγελον γίνεσθαι
20 τοῖς τῇδε ἀνθρώποις τῶν πρὸ τῆς γενέσεως θεαμάτων.
δηλον οὖν ὅτι πάντες οἱ τοιοῦδε λόγοι ψυχῶν εἰσιν μνήμην
ἐχουσῶν ἱκανὴν τῆς χωριστῆς ζωῆς. ὥστ' ἐν μύθου σχή-
ματι δηλὸς ἐστὶν ὁ Πλάτων ἀναδιδάσκων, τίνος ἔργον ψυχῆς
τὰ τοιαῦτα φράζειν, καὶ ὥς ταύτης ἦν μὴ κατέκλυσεν τὸ
25 πόμα τοῦ ποταμοῦ τῆς Λήθης.

Τὸ δ' οὖν ἐφεξῆς πάντων τούτων, ὅτι πῶς μὲν ἐν τῷ
σώματι γέγονεν, οὐκ οἶδεν — ἡ γὰρ ἐξαίφνης ὁδὸς οὐκ
ἔδωκεν ἐπιστάσει χώραν· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐξαπίνης
γινόμενων ἐφίσταμεν, χρόνου παράτασιν τῆς ἐπιστάσεως ἀπαι-
30 τούσης, ἵνα παρακολουθήσῃ τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ μέσῳ καὶ τῷ

2 ἐρμήνευσεν 6 μεταβολὴν 7 τῆς del. Us. 10 fort.
καιροί, <οἱ> 28 an ἄλλων <τῶν>? 30 παρακολουθήσης, corr. H

τέλει τοῦ συμβαίνοντος —, ἀναβλέψας δὲ ἕωθεν ἑαυτὸν εἶδεν ἐπὶ τῇ πυρρᾷ κείμενον δωδεκαταῖον, ὡς εἴρηται ἐν προοιμίοις [p. 614^b]. Καὶ ὅπως οὐκ ἀπίθανος ἡ ἱστορία, δι' ἐκείνων τῶν ἐν ἀρχῇ λελεγμένων ἡμῖν ὑπεμνήσαμεν· προσκείσθω δὲ ἐκεῖνο, ὅτι καὶ ἡ δυωδεκάς περιόδου θείας 5 ἐστὶν ἀριθμὸς εἰς τὸ πέρας τῶν ὄντων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς | καταντήσας, πέρατα καὶ μέσα τῶν ὅλων περιλαβὼν, ἅτε f. 193 v. ἀπὸ τῶν ἀρχῶν μάλιστα προελθὼν τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς πρωτουργῶν.

Τούτοις δὲ ἐπομένως ὁ Σωκράτης [p. 621^b] τὸν μῦθον 10 συμπερανάμενος σεσῶσθαι φησιν, ἀλλ' οὐκ ἀπολωλέναι, καὶ ἡμᾶς σώσειν, ἐὰν πειθώμεθα αὐτῷ — πεισθέντες γὰρ οὐ μίανθησόμεθα τὴν ψυχὴν [καὶ] ἀνοσιουργίαις ἐπιτρέψαντες ἡμᾶς αὐτούς, διαβησόμεθα δὲ εἰς τοῦτον τὸν τῆς Ἀθήης ποταμόν· τὴν γένεσιν πᾶσαν αὖθις αἰνισσόμενος, ἀφ' ἧς ἡ 15 δεινὴ λήθη ταῖς ψυχαῖς τῶν τε θείων καὶ ἑαυτῶν. νῦν γὰρ ἐν τῷ τοιῷδε ποταμῷ ζῶμεν τῆς Ἀθήης, ὃν δεῖ διαβῆναι τὴν σύμφυτον αὐτῷ λήθην ἀποσκευαζομένους καὶ διὰ τῆς καθάρσεως τῆς ἐκ τῶν παθῶν ἀνανεουμένους τὴν μνήμην τῶν ὄντων. μiasμὸς γὰρ ψυχῶν ἡ ἐμπαθὴς ζωὴ καὶ 20 ἔνυλος, ἀφ' ἧς ἐπιγινόμενον τὸ τῆς λήθης πάθος· κάθαρσις δὲ ἡ ἀποβολὴ τῶν ληθαίων τούτων καὶ τῇ γενέσει συμφύλων παθῶν.

Τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς προστιθέναι τοῖς μύθοις ἔθος ἦν, ὅτι μῦθος ἀπώλετο, δεικνύναι βουλομένους ὡς ἄρα 25 οἱ μῦθοι λέγουσιν μὴ ὄντα, πλασματώδεις ὄντες, καὶ ἅμα τε ἐρρήθησαν καὶ οὐκ εἰδέν. αὐτὸς δὲ πᾶν τοῦναντίον καὶ

2 ἴδεν m¹, corr. m⁸ uv. | πλευρᾷ, sed λε post ins. 4 cf. p. 113, 6 5 cf. p. 120, 22 12 πειθώμεθα Pl.] πεισόμεθα 13 καὶ del. Sch. 15 ἡ δίνη (ι ir., η ex?) πλήθει (ει ex?), corr. Us. 21 ἐπιγινόμενον (ι post γ ir., ον ss.) an ἐπιτείνωμεν? 24— p. 355, 7 paucis mutatis in schol. Plat. 621^b 25 cf. Pl. Phileb. 14^a The. 164^d τοῖς ... πολλοῖς ... βουλομένοις schol.

ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ σφῆζεσθαι τε καὶ σφῆξιν φησὶν τοὺς
 μύθους τοὺς παρ' αὐτῶ. μάλα γε εἰκότως· τῶν γὰρ ὄντων
 εἰσὶν ἐξηγηταὶ καὶ ὠφέλιμοι τῶν ἀκουόντων ὑπάρχουσιν
 τοιοῖδε ὄντες καὶ τοὺς πειθομένους αὐτοῖς ἐπανάγουσιν
 5 αὐτοφουῶς ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν, καίπερ ἄνευ εἰκό-
 των καὶ ἀποδείξεων διδάσκοντες, ὥς ἂν ταῖς ἀδιαστρόφοις
 f. 194r. ἡμῶν προ|λήψουσιν περὶ τῶν πραγμάτων συνάδοντες.

Τὰ μὲν δὴ τοῦ μύθου τέλος ἔχέτω. σμικρὰ δὲ προσθεῖς
 τούτοις σπέρματα πρὸς τὴν δόξαν τὴν Πλάτωνος τείνοντα
 10 περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν καὶ εἰμαρμένης καὶ προνοίας περιγράψω
 καὶ αὐτὸς τὸν λόγον. Ὅτι μὲν οὖν ἔστι τοῦτο δὴ τὸ ἐφ'
 ἡμῖν δεικνύναι κατὰ Πλάτωνα περιττόν, πανταχοῦ τὰς αἰρέ-
 σεις τῶν ψυχῶν αἰτίας λέγοντος αὐταῖς εἶναι τῶν τε ἀγα-
 θῶν πάντων καὶ τῶν κακῶν καὶ τὴν ἀρετὴν ἀδέσποτον
 15 καλοῦντος. πλὴν ὅτι κατ' αὐτὸν οὐκ ἔστι τὸ ἐκούσιον καὶ
 τὸ ἐφ' ἡμῖν ταυτόν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐκούσιον ἐν μόνοις ἔστιν
 τοῖς ἀγαθοῖς, εἴπερ ἀκούσιος καὶ ἀβούλητος ὁ τῶν κακῶν
 βίος· ἐφ' ἡμῖν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων αἰρέσεων καὶ τὰ
 ἀμαρτήματα. καὶ γὰρ ταῦτα αἰρούμεθα καὶ ἐλόμενοι πρᾶτ-
 20 τομεν, ἀλλὰ δι' ἄγνοιαν. εἰ οὖν τὰ ἀμαρτήματα ἀκούσια
 μὲν, ἐν ταῖς αἰρέσεσιν δὲ ἡμῶν ἔστι καὶ ταῦτα, πάντα μὲν
 τὰ ἐκούσια καὶ αἰρετὰ δῆπουθεν ἔστιν, οὐ πάντα δὲ τὰ
 αἰρετὰ ἐκούσια. τούτων δὲ τὸ μὲν ἀκούσια εἶναι ὅσα ἀμαρ-
 τάνομεν ἐν τῷ ἐνάτῳ δέδεικται τῶν Νόμων [p. 860^d sq.]·
 25 τὸ δὲ καὶ τὰ ἀμαρτήματα ἀπὸ τῶν αἰρέσεων εἶναι τῶν ἡμε-
 τέρων καὶ ἐν τοῖς τοῦδε τοῦ μύθου ῥήμασιν ἐκηρύττετο
 σαφῶς· αἰτία ἐλομένου, θεὸς ἀναίτιος [p. 617^e]. τῶν
 γὰρ κακῶν δῆπου θεὸς ἀναίτιος, οὐχὶ τῶν ἀγαθῶν. πάν-
 των γὰρ αἰτιᾶσθαι χρῆναι τῶν ἀγαθῶν τὸν θεὸν ἐν τῷ

1 σώζειν | cf. leg. I 645^b 3 ὠφέλημα Sch. 6 ἀπο-
 δείξεων Schol.] ἀποδείξεως cf. ad p. 340, 29 11 αὐτὸν, corr.
 Us. | cf. Porph. ap. Stob. II 163 W. 13 λέγοντος] nota anacothon | ante τε est τὸ

δευτέρῳ τῆς Πολιτείας [p. 379^c] ἡκούσαμεν. ταῦτα μὲν οὖν, ὅπερ ἔφην, ὑπομιμνήσκειν διὰ πλείονων περιεργον.

Ὅτι δὲ τὴν εἰμαρμένην αἰτίαν εἶναι φησιν αὐτὸς τῶν τοῦ κόσμου περιόδων, | καὶ οὔτε τὴν περίοδον οὔτε τὴν f. 194 v. τάξιν τὴν ἐν αὐταῖς καὶ τὸν εἰσμόν, ὥς τισιν ἔδοξεν, δηλοῖ 5 τὰ ἐν τῷ Πολιτικῷ [p. 272^e] ῥηθέντα περὶ αὐτῆς· τὸν δὲ δὴ κόσμον ἀνέστρεφεν εἰμαρμένη καὶ σύμφυτος ἐπιθυμία, τὴν ἐναντίαν τῇ προτέρᾳ περιάγουσα κυκλήσει. δηλον γὰρ ὅτι κινεῖν μὲν ἐν τοῦτοις οἴεται τὴν εἰμαρμένην, κινεῖσθαι δὲ ὑπ' αὐτῆς τὸν κόσμον σύμπαντα κατὰ πάσας 10 τὰς ἐν αὐτῷ κινήσεις. διὸ ἀρχόμενον μὲν ἀκριβέστερον ἀποτελεῖν, τελευτῶντα δὲ ἀμβλύτερον· ἥττων γὰρ ἡ τάξις ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῦ κόσμου, πλείων δὲ ἐν τοῖς πρωτίστοις. τοιαύτην δὲ τὴν εἰμαρμένην οὔσαν, κινητικὴν λέγω τῶν κοσμικῶν περιόδων αἰτίαν, ὅτι θεὸν οὐκ οἴεται εἶναι, λάβοις 15 ἂν ἐναργῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ διαλόγου. φησὶ γὰρ [p. 269^e] δύο κινήσεις ἐναντίας δύο θεοὺς ἐναντία φρονοῦντας μὴ κινεῖν· τὴν δὲ ἀνακύκλησιν ἐναντίαν εἶναι τῇ προτέρᾳ κυκλήσει τῇ θείᾳ· δηλον ἄρα ὅτι τὴν ταύτης κινητικὴν οὐκ ἂν φαίη θεὸν εἶναι, θεὸν ἄρχειν ἐκείνης τῆς κυκλήσεως 20 προειπών [p. 271^d]. ἐπεὶ καὶ πάντων θεῶν ἀφέντων τὰ μέρη τοῦ κόσμου τῆς ἑαυτῶν ἐπιμελείας οὕτως ἐπήγαγεν, ὅτι τὸν κόσμον ἐκείνων ἀφέντων αὐτὸν ἀνέστρεφεν εἰμαρμένη λοιπόν [p. 272^e]· οὐκ ἄρα θεὸς ἐστίν, εἴπερ τὴν ἐναντίαν κινεῖ κίνησιν τῇ προτέρᾳ κυκλήσει τοῦ παντός, ἣν 25 ἐκίνει θεός, θεὸν δὲ ἐναντίαν θεῷ κίνησιν ἀμήχανον κινεῖν, καὶ εἰ μετὰ τὴν ἀπόλειπιν πάντων θεῶν οὕτω κινεῖ τὸν κόσμον ὥς ἂν αὐτὴ μὴ οὔσα θεός. Ὅτι δὲ οὐδὲ ἡ θεία

4 τὴν περίοδον iure suspectum Usenero 5 Stoicorum dogma est; cl. doxogr. 324^a 1 cum Dielesii adnot. 9 cf. Pl. 269^c sqq. 11 cf. Pl. 273^b 19 θεᾶ' (θεοῦ Sch.) | ταύτης] τοιαύτην (αἰτίαν add. Us.) 21 προσειπών, corr. Sch. 26 θεῷ Sch.] θεῶν

ψυχὴ τοῦ παντός ἐστίν, μάθοιμεν ἂν ἐννοήσαντες, ὅπως
 f. 195 r. ταύτην καὶ | ἐν Τιμαίῳ θεὸν οἶδεν (εἵπερ ἐκάλει τὸν
 κόσμον εὐδαίμονα δι' αὐτὴν θεόν [p. 34^b]) καὶ θείαν
 ἀρχὴν ἄρξασθαι φησιν ἀπαύστου βίου καὶ ἔμφορος
 5 [p. 36°], καὶ ἐν Νόμοις [X 897^b] νοῦν θεῖον προσ-
 λαβοῦσαν εἶναι βούλεται θεόν, ὅπου καὶ πάσας τὰς ψυχὰς
 ἄστρον ὥρῶν στοιχείων. εἰ οὖν ἡ μὲν εἰμαρμένη κατ' αὐτὸν
 οὐ θεός, ἡ δὲ ψυχὴ τοῦ κόσμου θεός, οὐκ ἂν εἴη εἰμαρ-
 μένη ἡ τοῦ κόσμου ψυχὴ, οὐθ' ἡ ἐν Τιμαίῳ οὐθ' ἡ ἐν
 10 Νόμοις. Ὅτι δὲ ὅπερ ὑπόλοιπον ἀληθές, καὶ ὥς ἡ φύσις
 ἐστὶν τοῦ παντός, ἐκ τούτων συνάγειν δυνατόν. εἰ γὰρ μήτε
 ἡ ψυχὴ ἐστίν ἡ προσλαβοῦσα νοῦν μήτε τὸ σωματοειδές
 (τοῦτο μὲν γὰρ κινεῖ, θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν ὥσπερ ἐκείνη),
 λείπεται μέσην αὐτὴν οὔσαν ἀμφοτέρων, τῆς μὲν ὥς θεοῦ
 15 μὴ θεὸν χεῖρονα, τοῦ δὲ ὥς κινουμένου κινουσαν κρείσσονα,
 τὴν φύσιν εἶναι τοῦ παντός. καὶ γὰρ ἐν Τιμαίῳ [p. 41°]
 ταῖς ψυχαῖς τοὺς εἰμαρμένους νόμους εἰπεῖν ἐθέλων πρό-
 τερον τὴν φύσιν δείκνυσιν τοῦ παντός (οὕτω γοῦν φησιν·
 καὶ ἐμβιβάσας ὥς εἰς ὄχημα τὴν τοῦ παντός φύσιν
 20 ἔδειξεν νόμους τε τοὺς εἰμαρμένους εἶπεν αὐταῖς),
 καὶ ἐν Νόμοις [X 892^b] πρὸς τοὺς σωματικαῖς ἀρχαῖς
 χρωμένους ἀγωνίζεσθαι μέλλων <οὐ> καλῶς φησιν αὐτοὺς
 τὰ φύσει φύσιν ἀποκαλεῖν, ὥς ἄλλης δηλαδὴ παρὰ τὰ φύσει
 τῆς φύσεως οὔσης. εἰ οὖν τὰ σώματα πάντα φύσει, δῆλον
 25 ὥς φύσις ἄλλη τις παρὰ τὰ σώματα καὶ αἰτία τῶν φύσει
 καὶ κατ' αὐτόν. δέδεικται τοίνυν, ὅτι φύσις ἐστὶν τοῦ παν-
 τὸς ἡ εἰμαρμένη καὶ κατὰ τὰς Πλάτωνος ἀρχάς.

Ὅτι δὲ ταῦτα συντέτακται ἀλλήλοις, τό τε ἐφ' ἡμῖν λέγω
 καὶ εἰμαρμένη, καὶ συνεμφαίνεται παρὰ τῆς προνοίας, λάβοις

2 ἐκάλει τὸν] ἕκαστον cf. Pr. in Tim. 173° sqq. 6 cf. Pl.
 ib. 899^b 19 ἐμβιβάσαι (αι ir.) 22 add. Sch. 29 συνε-
 φαίνεται et ss. μ (unde possis συνεμφαίνεται cl. th. plat. 12, 10.
 13 46 Jambl. ap. Stob. I 375, 5 Hermipp. 63, 8. 11)

ἂν ἐκ τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων ρηθέντων [p. 904].
 λέγει | γὰρ, ὅτι μὲν οὐ βιάζεται τὸ ἐφ' ἡμῖν ἢ εἰμαρμένη f. 195 v.
 ἢ πρόνοια, ταυτί (γράφω δὲ συντεμῶν τὰς ῥήσεις). ἐπειδὴ
 κατεῖδεν ἡμῶν τὰς πράξεις ὁ βασιλεὺς ἐμψύχους
 οὕσας, καὶ πολλὴν μὲν ἀρετὴν ἐν αὐταῖς οὕσαν, 5
 πολλὴν δὲ κακίαν (ὅπερ ἦν τοῦ ἐφ' ἡμῖν ἴδιον), ἐμη-
 χανήσατο ποῦ κείμενον ἕκαστον τῶν μερῶν ἀρετὴν
 μὲν νικῶσαν, ἡττωμένην δὲ κακίαν ἐν τῷ παντὶ
 παρέχοι (τοῦτο δὲ ἦν προνοίας ἴδιον, πᾶσιν χρῆσθαι κατὰ
 τὸ δυνατόν εἰς τὸ ἀγαθόν). μεμηχάνηται δὲ πρὸς τοῦτο, 10
 ποῖον γιγνόμενον ἀεὶ ποίαν ἔδραν δεῖ μεταλαμβά-
 νειν· τῆς δὲ γενέσεως τοῦ ποιοῦ τινος ἀφῆκεν [ἐν]
 ταῖς βουλήσεσιν ἑκάστων ἡμῶν τὰς αἰτίας. ὅπη
 γὰρ ἂν ἐπιθυμῇ καὶ ὁποῖός τις ὢν τὴν ψυχὴν,
 ταύτῃ σχεδὸν ἑκάστοτε καὶ τοιοῦτος γίνεταί ἅπας 15
 ἡμῶν. δι' ὧν τὸ αὐτεξούσιον μάλιστα σώζει τῆς ψυχῆς
 καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν· τὸ γὰρ ποῖον τῆς ζωῆς τῆς ἡμετέρας
 ἡρτῆσθαι βουλήσεως· τὴν προαιρετικὴν δύναμιν ἀποκαλέσας
 ἐν τούτοις βούλησιν. τοιοῦτον δὲ ὃν πῶς συντάττεται πρὸς
 τὴν εἰμαρμένην, ἐπάκουσον· μεταβάλλει μὲν τοίνυν 20
 πάνθ' ὅσα μέτοχα ψυχῆς, ἐν ἑαυτοῖς κεκτημένα τὴν
 τῆς μεταβολῆς αἰτίαν (καὶ τοῦτο πάλιν διὰ τὸ ἐφ' ἡμῖν
 εἰπών). μεταβάλλον δέ, φησὶν, φέρεται κατὰ τὴν τῆς
 εἰμαρμένης τάξιν καὶ νόμον· καὶ πῶς φέρεται, καὶ ὅτι
 ταττόμενον εἰς τὴν ὀφειλομένην αὐτῷ χώραν· σμικρότερα 25
 μὲν τῶν ἡθῶν μεταβάλλοντα ἐλάττονα κατὰ τὸ τῆς
 χώρας ἐπίπεδον, πλείω δὲ μεταπεσόντα εἰς βάθος
 τὰ τε κάτω λεγόμενα, ὅσα Ἰαίδην καὶ τὰ τούτων

3 quomodo contraxerit, non adnoto 4 κατεῖδεν 11 τὸ
 ποῖον τι Plat. 12 τοῦ ποιοῦ citat etiam Theodor.] τὸ ποῖον
 Plat. 15 ἕκαστος 17 cf. Porph. ap. Stob. II 165, 29
 21 πάνθ' ὅσα Pl.] πάθος 23 μεταβάλλοντα Pl. 25 σμικρό-
 τερα μὲν Pl.] σμικροτανεῖν

f. 196r. ἔχόμενα ἐπονομάζοντες σφόδρα φοβοῦνται. τοῦτον
 μὲν οὖν τὸν τρόπον οὐκ ἐκβαίνομεν τῆς εἰμαρμένης, ἀλλὰ
 κατὰ τοὺς ἐν αὐτῇ νόμους φερόμεθα, μεταβάλλοντες κατὰ
 τὰς ζωάς, κύριοι τῆς μεταβολῆς ὄντες, εἰς ἄλλον καὶ ἄλλον
 5 τόπον ἀγιώτερον ἢ τιμωρητικώτερον ἢ καὶ μέσον ἀμφοτέρων.
 εἴρηται δὲ καὶ τὸ πάντα συντάττον, καὶ ὅτι πρόνοια καὶ ὁ
 τοῦδε τοῦ παντὸς βασιλεύς· εἰς ὃν καὶ ἀναδραμόντες ἐν-
 ταῦθα περιγράψομεν τὸν περὶ τοῦ μύθου σύμπαντα λόγον.

Πρόκλου Ανκίου Πλατωνικοῦ διαδόχου εἰς τὸν ἐν πολι-
 10 τέλει τοῦ Πλάτωνος μῦθον ὑπόμνημα.

6 possis καὶ <τί> τὸ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΤΗ' ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ f. 196 v.

ΕΝ ΔΕΥΤΕΡΩΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΑΝΤΕΙΡΗΜΕΝΩΝ.

Τῆς Πλάτωνος πολιτείας ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Πολιτικῶν ἐξέτασιν ποιούμενος, ὥσπερ 5 εἴωθεν πρὸ τῶν αὐτὸν ἀρεσκόντων βασανίζειν τὰ τῶν πα-
 α λαιοτέρων, πρῶτον ἐκεῖνο παρείληφεν ἀξίωμα κάλλιστον περὶ πάσης πολιτείας ἐκ διαιρέσεως, ὡς ἄρα ἀναγκαῖον ἢ πάντων εἶναι κοινωνίαν τοῖς μιᾷς πολιτείας μετεilhχόσιν, ἢ μηδενός, ἢ τῶν μὲν τῶν δ' οὐ κοινωνεῖν ἀλλήλοις. καὶ τὸ 10 μὲν μηδενός εἶναι κοινωνίαν τοῖς τὴν αὐτὴν οἰκοῦσιν ἀδύνατον εἶναι· πᾶσα γὰρ πόλις κοινωνοῦντων ἐστὶν ἀλλήλοις ἀνθρώπων καὶ συμβαλλόντων· τὸ δὲ πάντων ὁμοίως ἀμήχανον· τοῖς γοῦν σώμασιν ἰδίῳις ἀνάγκη χρῆσθαι καὶ ταῖς αἰσθήσεσιν διαφερούσαις καὶ τοῖς φυσικοῖς ἔργοις ἅπασιν· 15 ὧν ὑφαιρεθέντων λείπεται τῶν μὲν εἶναι κοινωνίαν ἐν ταῖς πόλεσιν, τῶν δὲ μὴ εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἀξίωμα προῦλαβεν αὐτός· εἴρηται δὲ καὶ ὑπὸ Πλάτωνος, ὅτι πάντων μὲν εἶναι κοινωνίαν οὐκ ἐνδέχεται, τὸ δὲ ὡς πλείστων εἶναι τὴν κοινωνίαν αἰρετὸν ἐν ταῖς εὐνομουμέναις 20 πόλεσιν. καὶ δεδήλωκεν τὸ μὲν πρότερον, ἐν οἷς διορίζεται καὶ προστάττει χρῆναι ἕκαστον ἐν τι ἐπιτηδεύειν, πρὸς ὃ πέφυκεν, καὶ μὴ ὑφαρπάζειν τινὰ τὸ μηδὲν αὐτῷ προσῆκον

4 cf. Arist. pol. II init. 12 an πόλις <ἐκ>? 16 ὑπερε-
 θέντων, corr. Sch. 20 πλείστην, corr. Us. 21 cf. Pl. rp.
 II 369^e IV 423^d

ἐπιτήδευμα καὶ ἔργον· εἰ γὰρ τοῦτο ἀληθές, οὐ πάντες
 πάντων κοινωνήσουσιν ἐπιτηδευμάτων, ἀλλ' οἱ ὁμοφυεῖς τὰ
 αὐτὰ ἐπιτηδεύουσιν μόνον· τὸ δὲ δεύτερον, ἐν οἷς φησιν
 χρῆναι συντετάχθαι πρὸς ἑαυτὴν οὕτω τὴν πόλιν ὥς ἐνὸς
 5 μέρη σώματος· καὶ γὰρ ταῦτα διαφέρει μὲν ἀλλήλων καὶ
 ἄλλο ἄλλου ἔργον, ὥς τὸ μὲν ὁρᾶν τὸ δὲ ἀκούειν τὸ δὲ |
 f. 197r. κινεῖν τὸ δὲ τρέφειν, πάντα δὲ ἀλλήλοις συμπαθεῖ καὶ
 μίαν ζωὴν ζῆ καὶ εἰς μίαν ἀνήρτηται ἡ ψυχὴν, καὶ διδόντα
 ἕκαστον εἰς πάντα τὸ οἰκεῖον ἔργον λαμβάνει παρὰ τῶν
 10 ἄλλων τὸ πρὸς τὴν αὐτοῦ χρεῖαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνὸς ἀλ-
 γοῦντος ἢ ὑγιαζομένου λέγεται ἀλγεῖν ὁ ἄνθρωπος ἢ ὑγιά-
 ξεσθαι, διότι καὶ τὸ τοῦ μέρους ἀγαθὸν ἢ κακὸν τοῦ ὅλου
 στὶν ἀγαθὸν ἢ κακόν.

Δεύτερον δὲ μετὰ τοῦτο τὸ ἀξίωμα λοιπὸν εἰς τὴν ἐξέ- β
 15 τασιν καθεῖς ἀπορεῖ, πῶς τοῦτο δυνατόν τὸ μίαν εἶναι τὴν
 πόλιν, ὥς τοῦτο ἄριστον ὄν. λαμβάνειν μὲν γὰρ ταύτην τὸν
 Σωκράτη τὴν ὑπόθεσιν· εἶναι δὲ τοῦτο παντελῶς ἄτοπον.
 μίαν γὰρ γιγνομένην τὴν πόλιν ἐπὶ μᾶλλον ἀπολλύναι καὶ
 τοῦτ' αὐτὸ τὸ εἶναι πόλιν· μᾶλλον γὰρ μίαν οἰκίαν πόλεως
 20 φαμεν εἶναι, καὶ ἕνα μᾶλλον τῆς οἰκίας ἕκαστον· εἰ οὖν
 καὶ δυνατόν ἦν ἐπιτείνειν τὴν ἔνωσιν τῆς πόλεως, ὥς ἔοι-
 κεν, οὐκ ἦν ὁρθόν· ἀνηρεῖτο γὰρ ἡ πόλις, καὶ τὸ λεχθὲν
 ὥς μέγιστον ἀγαθὸν ἐν ταῖς πολιτείαις, τὸ ἐν ὅτι μάλιστα
 γίνεσθαι τὴν πόλιν, φθαρτικὸν αὐτῆς ὑπῆρχεν ὅλως [τῆς
 25 πόλεως.] εἰ οὖν τὸ ἐνίξειν τὴν πόλιν ἀναιρετικόν ἐστὶ τῆς
 πόλεως, τὸ δὲ ἑκάστου ἀγαθὸν οὗ ἐστὶν ἀγαθὸν σωστικόν
 ἐστὶν καὶ οὐκ ἀναιρετικόν, λείπεται ἄλλο τι ἢ τὸ ἐνίξειν
 τὴν πόλιν μὴ εἶναι τῆς πόλεως ἀγαθόν, ὥς ἕνα ἄνθρωπον
 αὐτὴν ἀντὶ πόλεως ποιοῦν; Πρὸς δὲ ταύτην τὴν ἐπιβολὴν
 30 τοῦ λόγου δεῖ λέγειν, ὅτι τὸ ἐν οὐκ ἐστὶ τοιοῦτον οἶον αὐτὸς

3 sf. Pl. V 462^c. 464^b 6 τοῦ pro τὸ quater Sch. 8 ζῆ
 10 αὐτοῦ 14 cf. Ar. 1261^a 10 sqq. 17 cf. Pl. IV 423^a.
 V 462^b 24 del. Rad.

ὑπέλαβεν, τὸ ἄτομον καὶ τὸ τῷ ἀριθμῷ, εἰς ὃ κατήγαγεν
τὴν πόλιν, ὃ δὴ λόγον | ὕλης ἐπέχει πρὸς τὴν σύμπασαν f.197v.
πόλιν (ἐκ γὰρ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων ἢ πόλις), ἀλλὰ τὸ
κρεῖττον τῶν μερῶν καὶ ὃ συναγωγὸν ἐστὶν οὕτως τῶν
πολλῶν, ὥς ὑπερέχειν αὐτῶν καὶ εἶναι τελικὸν αἷτιον, ἀλλ' 5
οὐ συναίτιόν τι καὶ ὑλικόν. ἐπεὶ καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν
ἐκ πολλῶν ὄντος ἕκαστον τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν ἓν τί ἐστίν,
ἀλλ' ὥς ὕλη τοῦ ὅλου τοῦτο τὸ ἓν· τὸ δὲ μάλιστα ἐν τοῦτό
ἐστὶν τὸ συνέχον τὸ σῶμα, εἴτε λόγος εἷς φυσικὸς εἴτε καὶ
ψυχὴ τις, δι' ἣν ἐν τῷ σῶμά ἐστίν, καὶ ταῦτα ἐκ πολλῶν 10
ὄν. διττὸν οὖν τὸ ἓν, ἢ τὸ ὑλικόν ἢ τὸ τελικόν. καὶ ἐπεὶ
ἐνίξειν θέλει τὴν πόλιν, οὐχ ὥς εἰς τὸ ὑλικόν αὐτὴν ἐν
κατάγων μηχανᾶται τὴν ἔνωσιν, ἀλλ' εἰς τὸ τελικόν καὶ
αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, δι' ὃ καὶ ἀφ' οὗ πᾶσιν ἡ ἔνωσις. ὅθεν
καὶ ὁ Σωκράτης τοῦτο ζητῶν τὸ ἓν, οὐ τὸ ἄτομον, ὥς 15
εἴπομεν, ἀλλὰ τὸ συνέχον τὴν πόλιν, μηχανᾶται τὴν κοινω-
νίαν τὴν ἐν τοῖς πλείστοις ὥς ὁμονοίας αἰτίαν καὶ ἀστα-
σίαστον αὐτὴν φυλάττουσαν. ὅταν οὖν λέγῃ τὸ ἐν ἀναιρεῖν
τὴν πόλιν, τὸ δὲ ἐκάστου ἀγαθὸν σώζειν ἕκαστον, αἰτια-
σόμεθα τὴν ἑτέραν πρότασιν τὸ ἐν ἐκεῖνο λαμβάνουσιν οὐχὶ 20
τὸ συναγωγὸν τοῦ πλήθους καὶ συνεκτικόν, ἀλλὰ τὸ ὑλικόν·
τοῦτο γὰρ ἀναιρετικὸν ὄντως τοῦ πλήθους καὶ τῆς ὁλότητος,
μέρος ὃν ἀλλ' οὐχ ὅλον, ἐκεῖνο δὲ σώζει μειζόνως τὸ ὅλον,
συμπαθείας ὃν αἷτιον καὶ ὁμονοίας.

γ Τρίτον τοίνυν τὴν αὐτάρκειαν, φησὶν, ἀφανίζει τῆς πό- 25
λεως τὸ λίαν αὐτὴν ἐνίξειν· αὐταρκέστερον γὰρ ἐνὸς ἀνδρός
οἰκία καὶ πόλις οἰκίας· εἰ οὖν τὸ ἦττον ἐν αὐταρκέστερον,
ὥς πόλις οἰκίας καὶ οἶκος ἐνὸς ἀνδρός, τὸ μᾶλλον ἐν ἡττόν

5 ὑπερέχον, corr. Sch. 8 ὕλην 10 καὶ ταῦτα = καί-
τοι cf. Sonny anal. in Dionem 178 [Lucian.] Demon. 34 Heliod.

aethiop. 7, 15. 59, 1. 131, 5 etc. 13 τὸ ὑλικόν scripsi] τέλι-
κόν, corr. m³ 18 cf. Ar. 1261^a 22^b 8 | ἀναιρεῖ, corr. Mai
25 cf. Ar. 1261^b 10

f. 198 r. ἐστὶν αὐταρκες. Πάλιν δὴ καὶ | οὗτος ὁ λόγος λανθάνει
 παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ ἐνὸς τὸν ἔλεγχον ποιῶν, ὥσπερ
 καὶ ὁ πρότερος. πόλις γὰρ οἰκίας καὶ ἐνὸς ἀνδρὸς οἰκία
 καὶ αὐταρκέστερον καὶ μᾶλλον ἓν, καὶ ἥττον αὐταρκες καὶ
 5 ἥττον ἓν. εἰ μὲν γὰρ τὸ ἄτομον λαμβάνοις καὶ ὃ εἵπομεν
 ὕλης ἔχειν τάξιν, καὶ ἥττόν ἐστιν ἓν ἢ πόλις (πολλῶν γὰρ
 δεῖται τοιούτων οἶόν ἐστιν τὸ ἄτομον) καὶ ἥττον αὐταρκες·
 πλειόνων γὰρ δεῖ τῇ πόλει πρὸς <τὸ> εἶναι καὶ σώζεσθαι ἢ
 ὧν δεῖται ὁ εἷς, ὥσπερ καὶ πᾶν ὅπερ ἂν ἦ ὅλον τοῦ οἰ-
 10 κείου μέρους· εἰ δὲ τὸ ὥς ἀληθῶς ἓν, ὃ δὴ τῷ τελείῳ
 ταῦτόν, καὶ μᾶλλον ἓν ἢ πόλις τοῦ ἐνὸς καὶ μᾶλλον αὐταρκες,
 ὥσπερ καὶ τὸ ὅλον μᾶλλον ἐκότερον ἢ τὸ μέρος· τοῦτο γὰρ
 συνέχει, συνέχεται δὲ τὸ μέρος, τὸ δὲ συνέχον μᾶλλον ἓν ἢ
 τὸ ὑπ' αὐτοῦ συνεχόμενον καὶ μᾶλλον αὐταρκες ἢ τὸ ἐν
 15 αὐτῷ περιεχόμενον (δεῖται γὰρ τῶν ἄλλων μερῶν). Πάλιν
 οὖν καὶ οὗτος ὁ λόγος διελὼν τοῦ ὅλου καὶ τελείου τὸ ἐν
 καὶ εἰς τὸ ὥς μέρος καὶ ἀτελὲς φερόμενος οὕτως † ἡρώτῃται.
 καὶ δοκεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐταρκες ἀπ' ἀλλήλων διοικίζειν,
 ὥσπερ καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ· καίτοι γ' ἐχρῆν καὶ τοῦ ἐν Φαί-
 20 δωνι [p. 99^c] Σωκράτους ἀκούειν βοῶντος, ὥς ἄρα οὐδὲν
 οὕτως οἶδεν συνδεῖν τὰ ὄντα καὶ συνέχειν ὥς τὸ ἀγαθόν,
 παντὸς Ἀτλαντος ἰσχυρότερον ὂν εἰς ταύτην τὴν δύναμιν
 καὶ αὐτὸ τὸ δέον ὄντως ὑπάρχον· ἐπέσθη γὰρ ἂν τούτοις
 ἐπόμενος, ὅτι τὸ αὐταρκέστερον πᾶν ὁτουοῦν ἦνεται μᾶλλον
 25 καὶ ἐν μειζόνως ἐστίν, ὥσπερ καὶ αὐταρκες μειζόνως. τὸ
 γὰρ μᾶλλον τοῦ συνδέοντος μετέχον μᾶλλον ἐστὶν ἓν· τὸ δὲ
 τοῦ ἀγαθοῦ μᾶλλον μετείληχός τοῦ συνδεῖν δυναμένου διὰ
 τὸν ἐν Φαίδωνι λόγον μετέχει μᾶλλον· τὸ δὲ αὐταρκέστερον
 f. 198 v. μᾶλλον | τοῦ ἀγαθοῦ μετέχει (στοιχεῖον γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ
 30 τὸ αὐταρκές)· ὥσθ' ἢ πόλις αὐταρκέστερον ἐνὸς μᾶλλον ἂν

1 λαμβάνει, corr. Sch. 5 ἄτομον Sch.] μόνον 8 πρὸς
 τὸ εἶναι Sch.] προσεῖναι 17 ἡμάρτηται Sch. 18 ἀπ' Sch.]
 ἐπ' 28 μετέχειν 30 expectes πόλις <ὥς> vel <οὔσα>

εἴη μετέχουσα τοῦ ὡς ἀληθῶς ἐνός. ἐπεὶ καὶ τόνδε τὸν
κόσμον ἐκ πάντων ὄντα τῶν αἰσθητῶν, εἰ καὶ παραδόξον
εἶπεῖν, κατὰ ταύτην τὴν ἔνωσιν μᾶλλον ἡνῶσθαί φασιν
ἐκάστου τῶν μερῶν ἐξ ὧν ἐστίν· εἰ γὰρ τὸν μέγιστον ἔχει
τῶν δεσμῶν καὶ κάλλιστον, τὴν ἀναλογίαν λέγω, δι' ἣν φι- 5
λίαν ἄλυτον ἔχει τὰ ἐν αὐτῷ πάντα καὶ δέδεται τρόπον
ἄλυτον παντὶ πλήν τοῦ συνδήσαντος, ὡς ὁ τοῦ Τιμαίου
λόγος [p. 32^c], παντὶ δὴ φανερόν, ὅτι παντὸς ἡνῶται τῶν
ἐν αὐτῷ μᾶλλον. διὸ καὶ συμπάθεια πάντων ἐστὶ τῶν ἐν
αὐτῷ, μιᾶς ζωῆς πάντα συνεχούσης καὶ εἵδους ἐνός. καίτοι 10
γε εἶπεν ἄν τις ἐν τῷ πῦρ μᾶλλον ἢ τὸ πᾶν, καὶ τὸ ὕδωρ
μᾶλλον ἢ τὸ πᾶν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ἐκεῖνο γεγονὸς ἔν.
ἀλλὰ τὸ μὲν ἐκατέρου τούτων ἐν ὅλῃ τοῦ ἐν τῷ παντὶ ἐστὶν
ἐνός, τὸ δὲ τοῦ παντὸς ἐν εἰδός ἐστὶν τούτων καὶ συνέχον
ἅμφω, καὶ τέλος μᾶλλον καὶ ἀγαθὸν μᾶλλον, καὶ αὐταρκέ- 15
στερον τὸ πᾶν ἐκάστου τῶν ἐν αὐτῷ, τῶν μὲν δεομένων
ἄλλων, τοῦ δὲ οὐδενός. καὶ γὰρ ὅλον καὶ οὐχ ὅλον ἕκαστον,
ὥς φησὶν αὐτὸς Ἀριστοτελέης, μόνον δὲ ὅλον καὶ τέλειον
πᾶν· εἰ οὖν ἡ ὁλότης ἐνότης ἐστὶν καὶ ἡ τελειότης, μόνως
ἐν κυρίως τὸ πᾶν, αὐταρκέστατον μὲν ὄν ὡς μάλιστα τέλειον, 20
ἡνωμένον δὲ μάλιστα ὡς ὅλον μάλιστα. συντρέχει ἄρα τό
τε ἐν καὶ τὸ αὐταρκες· καὶ γὰρ τὰγαθὸν ἐν καὶ τὸ ἐν
τὰγαθόν. οὐκ ἄρα δεῖ φάναι τὴν πόλιν αὐταρκέστερον μὲν
ἐκάστου τῶν πολλῶν, ἥσσαν δὲ ἔν, ἀλλ' ὡς ἐκότερον καὶ τὸ
λοιπόν· οὐδὲ τὸ ἐνλίζειν ἀφανίζειν εἶναι τὸ αὐταρκες· οὐ 25
γὰρ | ἐστὶ τὸ ἐνλίζειν ἔνα ἄνδρα ποιεῖν αὐτήν, ἀλλὰ μέ- f. 199 r.
νουςαν πόλιν εἰς μίαν ἄγειν κοινωνίαν πᾶσαν διὰ τὴν εἰς
ἐν ἀγαθὸν πάσης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων ἐπιστροφῇ.
τοῦτο γὰρ μὴ διηρημένον ἐν τοῖς μέρεσιν, ἀλλ' ἐν καὶ
κοινὸν πάντων ἀποφανθὲν ἐνλίζει τὴν πόλιν ἐκ πολλῶν 30

18 cf. Ar. metaph. IV 26(?)

19 an <τὸ> πᾶν?

29 διηρημένων (i. e. ο ex ω)

οὔσαν. δηλοῖ δὲ ταῦτα καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸς [V 462^a] ὑφηγούμενος, τί ποτέ ἐστιν, ὃ μάλιστα ποιήσῃ τὴν πόλιν κοινωνεῖν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὴν ὀρθῶς, οἰκισθεῖσαν διαφερόντως τῶν ἄλλων πόλεων· τὸ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, φησὶν, 5 ἥδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι· τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ τὰ αὐτὰ νομίζειν ἀγαθὰ καὶ κακὰ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ· τοῦτο δὲ ἐκεῖνό ἐστιν τὸ μηδὲν πρὸς ἕτερον, ἀλλὰ πρὸς ἕν πάντας ἀγαθὸν τὸ τῆς ὅλης πόλεως ἀποβλέποντας ζῆν.

Τέταρτον δὲ οὖν ἐπὶ τούτοις παραλογίζεσθαι φησι τὸν δ
 10 Σωκράτην λέγοντα ποιεῖν τὴν ἐν τῇ πόλει κοινωνίαν μάλιστα τὸ πάντας ταῦτὸν λέγειν τὸ ἐμὸν καὶ τὸ οὐκ ἐμὸν καὶ μὴ τὸ μὲν ἄλλον τὸ δὲ ἄλλον τῶν πολιτῶν. τὸ γὰρ πάντας εἶναι διττόν, ἢ τὸ ἕκαστον ἢ τὸ κοινῇ μὲν οὐχ ἕκαστον δέ· καθάπερ καὶ τὸ λέγειν ἄμφω ἄρτια ἢ ἄμφω 15 περισσὰ διττόν· ἢ γὰρ τὸ ἐκ τῶν δύο λέγει περισσὸν ἢ ἄρτιον ἢ ἰδίᾳ ἑκάτερον ὁ τοῦτο λέγων, καὶ ποιεῖ παραλογισμόν τοῦ ἄμφω τὸ διττόν. οὕτω δὲ καὶ τὸ πάντας διττόν· καὶ εἰ μὲν ἕκαστον σημαίνει τῷ Σωκράτει τὸ πάν- 20 τας λέγειν ταῦτὸν τὸ ἐμὸν καὶ οὐκ ἐμὸν, εἴη μὲν ἂν οὕτως ὃ βούλεται λέγειν ὁ Σωκράτης· ἕκαστος γὰρ ἐρεῖ τὸν αὐτὸν υἱὸν καὶ γυναῖκα τὴν αὐτήν. ἀλλ' οὐκ ἐροῦσιν οὕτως, f. 199 v. ὥς ἕκαστον υἱὸν αὐτοῦ τοῦτον λέγειν καὶ | ἕκαστον ἑαυ- τοῦ γυναῖκα ἑκάστην. εἰ δ' ὥς ἐκ πάντων ἕνα ἕκαστον, τοῦτο παντελῶς ἀδύνατον. πῶς οὖν ἐροῦσι πάντες ταῦτὸν 25 τὸ ἐμὸν καὶ οὐκ ἐμὸν ταῦτόν, ὃ ποιεῖν μόνον ὁ Σωκράτης λέγει μίαν τὴν πόλιν; Πρὸς δὲ τοῦτο φήσομεν ἡμεῖς πάν- τας μὲν οὕτως ἐρεῖν ὥς ἕκαστον, ταύτην δὲ τὴν ὑπόληψιν ἕκαστον ἔξειν πάντων εἶναι πατέρα, καὶ κοινοὺς εἶναι τοὺς

7 possis μηδένα

9 cf. Ar. 1261^b 16 (Pl. V 462^c)

12 ἄλλο bis, corr. Us.

22 αὐτοῦ | sc. re vera cives civitatis Platonicae non sic loquentur

23 sin unumquemque ex om-

nibus unum electurum esse dicit

25 ποιεῖ (ὅτε ante λέγει

add. H) 27 ὥς] πῶς

28 κοινωνοὺς, corr. Sch.

παῖδας, καὶ πάντων εἶναι γυναικας τὰς αὐτὰς ὁμοίως, διὰ
 τὸ μηδένα τῶν ἄλλων ἀποσπάσαντα χωρὶς ἔχειν τὴν συνοι-
 κοῦσαν καὶ αὐτῷ παιδοποιοῦσαν κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν,
 ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἀρχόντων κρίσιν καὶ ὃν ἂν ἀφορίζωσιν
 καιρὸν γίνεσθαι τὴν σύνερεξιν. ὥσπερ οὖν καὶ τὰ χρήματα 5
 διὰ τοῦτο κοινὰ πᾶσιν, ὅτι τῆς πόλεως ὄντων πάντων
 ἕκαστος τυγχάνει τῶν ἀναγκαίων, ἐφ' ὅσον αὐτῷ δεῖ, καὶ
 κύριος τῶν πάντων οὐχ οὗτος, ἀλλ' ὁ νόμος, οὕτως καὶ
 γυναικες κοιναὶ πάντων, ὅτι κύριος αὐτῶν τῆς συναπο-
 γεννήσεως οὐκ αὐτός, ἀλλ' ὁ ἄρχων. οὕτως οὖν καὶ τοὺς 10
 παῖδας ὑπολήψονται κοινούς, ἀγνοοῦντες οὓς ἐγεννήσαντο
 (τραφήσονται γὰρ ἀγνοοῦμενοι τοῖς πατράσιν), καὶ οὐκ ἐροῦσι
 τὸ ἐμὸν ἐπὶ τούτων καὶ οὐκ ἐμόν. οὐ γὰρ οἶδεν ἕκαστος,
 ὅτου δὴ καὶ τυγχάνει πατὴρ ὢν, εἰ καὶ τίνι συγκεκοίμηται
 γιγνώσκει· μόνως δὲ τῷ χρόνῳ διορίζει τὸν υἱὸν καὶ μὴ 15
 υἱόν. πάντα γὰρ τὸν διαφέροντα τοῖς ἕξ καὶ εἴκοσι ἔτεσιν
 υἱὸν <ῆ> ἔγγονον προσερεῖ, διότι κατὰ τοῦτον γεννᾶν αὐτῷ
 δέδοται τῇ πόλει τὸν χρόνον, λέγω δὴ τὸν τῶν πέντε καὶ
 εἴκοσι ἔτων ἐλάχιστον, καὶ μετὰ τοῦτον τὸν τῆς πρώτης 19
 γεννήσεως, ὅς ἐστιν ὁ πλεῖστος δεκάμηνος. ἄλλως οὖν f. 200 r.
 ἐρεῖ τὸ ἐμὸν ταῦτόν ἕκαστος καὶ οὐκ ἐμὸν ἐπὶ τῶν γυναι-
 κῶν, καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν παίδων. ἐπὶ τούτων μὲν γὰρ καὶ
 ἡ ἄγνοια [ποιεῖ] πάντας τοὺς ὁμοχρόνους ἀλλήλοις παῖδας
 ἢ ἐγγόνους νομίζειν, ἐπὶ δὲ τῶν γυναικῶν ἡ τῆς ἐξουσίας
 ἀφαιρέσις, ἧς ἀφηρημένοι κοινὰς αὐτὰς οὕτως ἐροῦσιν ὥς 25
 τῆς πόλεως οὔσας ἀλλ' οὐχ ἑαυτῶν. ὥστε ἕκαστος μὲν ἐρεῖ
 ταῦτόν τὸ ἐμὸν εἰς τὴν πόλιν ἀναφέρων· καὶ γὰρ ἑαυτὸν
 ἐν ἀγαθὸν ἔχειν ἡγεῖται τοῦτο, ὃ καὶ τῆς πόλεως ἐστιν.

3 αὐτῷ^ε | αὐτοῦ 11 κοινωνοῦς, corr. Sch. 15 χρόνω
 16 cf. Pl. V 460^c. 461^d 17 υἱὸν ἐγγονον προσερεῖ, corr.
 Sch. (qui etiam ἐγγονον) | τοῦτο, corr. Sch. 21 οὐκ H, non l.
 22 τῶν παίδων H] δων 23 suppl. Sch.
 24 ἐκρόνονο Sch.

συμβαίνει δὲ τοῦτο τὸ πάντας ταῦτόν λέγειν τῷ τὸ ἐκ πάν-
των ταῦτόν λέγειν τὸ ἐμὸν· ὃ γὰρ τῆς πόλεως ἐκ πάντων
οὔσης ἐστὶν κτῆμα, τοῦτο καὶ ἕκαστος ἑαυτοῦ κτῆμα νομί-
ζων φθέγγεται τὸ ἐμὸν. Διττοῦ δὲ ὄντος τοῦ πάντας λέ-
γειν ἄμφω ἀληθῆ καὶ ἰδίᾳ θάτερον καὶ θάτερον· τὸ γὰρ
κοινῇ πάσης ὡς ἐνὸς τῆς πόλεως ὃν καὶ ἕκαστος ἑαυτοῦ
καὶ ἡγεῖται καὶ ὀνομάζει κτῆμα· καὶ τοῦτό φησιν ἕκαστος
ἐμὸν, ὃ ἂν ἡ πόλις λέγῃ ἐμὸν, ἢ ὡς δυνατόν ἅπαντες
μίαν ἔχουσιν ζωὴν καὶ ἓνα τὸν τῆς πόλεως βίον. καὶ εἴρη-
ται, ὅπως ἐπὶ τε γυναικῶν αὐτοῖς τοῦτο πρόχειρον ἔσται
καὶ παίδων καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων.

Πέμπτον δὲ οὖν ἐκεῖνο προστίθῃσιν, ὅτι βλάβην ἔχει
τοῦτο ἑτέραν τὸ μηδὲν ἴδιον ἡγεῖσθαι, πάντα δὲ κοινά, τὰς
γυναῖκας, τοὺς παῖδας, τὴν κτῆσιν. ἀμελεῖν γὰρ τῶν κοι-
νῶν τοὺς ἀνθρώπους, πλέον δὲ τῶν ἰδίων φροντίζειν· συμ-
βαίνειν οὖν πάντας πάντων ὡς κοινῶν ὄντων ὀλιγωρεῖν.
Ταῦτα δὲ ἀπορεῖν περὶ τῶν οὕτω τραφέντων ὁ Σωκράτης
εἴρηκεν ἄτοπον. πῶς γὰρ ἀξιοῖ διὰ | μουσικῆς αὐτοὺς
τρέφων . . .¹⁵ . . . ἄγειν, δῆλον ἐκ τῶν γεγραμμένων. χρῆ-
ναι γὰρ βασανίζειν τοὺς ἀγο[μ]έν[ους] κατὰ πᾶσαν ἡλι-
κίαν ἢ φυλάτ . . .¹¹ . . . [το]ῦτο ἐκεῖνο τὸ μηδὲν ἡγεῖ-
σθαι ἴδιον διαφέ[ρο]ν τοῦ τῆς πόλεως ἀγαθ[οῦ] ης
ἄγοντας βα[σ]αν . . . κατα . . . η . . . ν . . .¹⁶ . . . καὶ φ ,
εἰ μὴ ενιαίτ . . .¹⁰ . . . τὴν τὴν τὸ ἀγαθὸν τῆς πό-
λεως . . .¹⁰ . . . καὶ ἐκάστω τι . . . ε . . . νης . . .¹² . . . [τρα]φέν-
τας καὶ φ[ύσ]ιν φυ . . .¹⁸ . . . δ . . . ε . . .¹³ . . . ὀλιγ . . .³⁰ . . .

5 ἰδίᾳ] διὰ 12 cf. Ar. 1261^b 32 14 τὸν κοινῶν

17 ὁ σώ|σωκράτης 18 in f. 200^v multa sic a m. rec.
renovata, ut veteres ductus non iam agnoscantur 19 post

τρέφων fort. καί, ergo καὶ γυμναστικῆς? | cf. Pl. III 412^e

21 η m. rec., verum puto εἰ φυλάτ[τουσι τὸ δόγμα] cf. Pl. I. c. |
ὑτο inc. 23 l. καὶ φό . . . σ, εἰ μὴ αγοιενιαίτ . . .⁷. τὰν|τὴν at

quae non recepi, inc. 26 nempe φυ[λακικὴν] ἔχοντας

τερον· τῶν α τῶν σπουδαίων καὶ τῶν ἀπαιδευ-
 [των] . . . παιδευθέντων τὰ δὲ κοινὰ . . .¹² . .
 μη . . . ο . . α . . λαττ . . .¹⁶ . . ετειν ἢ ἀρετὴ καὶ . . κ . ει
 τη . φύ ν . ὥσπερ οὖν αὐτὸς εἶπεν ἐν ἡθικοῖς, [ὅτι
 τῶν πολλῶν παραινούντων θνητὰ φρονεῖν οὐ]κ ἐκείνοις 5
 ἔπεςθαι δέον ἐστίν, ἀλλ' ἀπαθανατίζειν ὡς δυνατόν ἐ[αυτόν,
 οὕτω] καὶ Σωκράτης ὅτι τῶν [π]ολλ[ῶν] τὰ ἴδια
 πρὸ τῶν κοινῶν [πρατ]τόντων ἀνά[πα]λιν χρῆ τοὺς εὖ τρα-
 φέντας τὰ κοινὰ [πρὸ τῶν] ἰδίων τιθεμένους ζῆν, ἐπεὶ καὶ
 τὰς ψυχὰς [μηδὲν] ἄλλο κατήγαγεν εἰς τὸν ἔσχατον μ[ερισ- 10
 μόν] ἢ τοῦτο τὸ πάθος, ὃ καλοῦμεν ἰδίωσιν, καὶ [ἐκ] τοῦ
 τὰ ὅλα δι[οι]κεῖν μέρος τῶν διοικουμέν[ω]ν ἀπέφηνεν. [ἐπι-
 στ]ρέψει τοίνυν εἰς τὸ ὅλον ἡ [τοῦ ἰδ]ίου καταφρόνησις,
 εἰς δὲ τὸ ἐν αὐτῇς . . .¹⁰ . . ν ἀνάτασις. οὐδ' ἄρα τοῦτ[ον]
 τὸν " σθαι τῶν ὑπὸ τ[ῷ] Σωκράτει παιδευ- 15
 θέν[των φή]σομεν ἀπὸ τῆς τῶν κ[οι]νῶν ἀ

1 supra τερον L, ergo aliquid im. additum erat | fort. ἀπαι-
 δεύ[των ἅμα] 3 ἐλαττώματ uv. 4 cf. Ar. eth. Nic. K 7
 p. 1177^b 31 7 σωκράτης επ . . ε . ασ ὅτι (ergo εἶπεν)
 9 cf. Pl. leg. X 903^b 10 ἄλλο] l. ἀλλὰ 14 nempe [ἢ εἰς
 τὸ ὅλο]ν (sed ὅαν potius ante ἀνάτασις dispexi) 15 possis
 [ἐλεγχον ἄπτε]σθαι 16 fort. ἀ[μελείας ὀρμώμενον]

SCHOLIA.

A. SCHOLIA CODICIS LAURENTIANI.

F. 13^v ad p. 21, 17 δικαιοσύνης οὐκ ἐνούσης κτλ.]

Μήποτε δεῖ λέγειν, ὅτι ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἕξεως ἀνόμοιός τις
 5 ἐστὶν ὁμοιότης πρὸς δικαιοσύνην, ὅπερ εἴωθεν ἐπὶ τῆς ὕλης
 λέγεσθαι καὶ τοῦ πρώτου· καθόσον οὐ βιαζόμενα τὰ κρείτ-
 тона μόρια τῆς ψυχῆς ἔπεται τοῖς χείροσιν (ὅπερ ἐστὶν ἡ
 τοῦ ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τινος ἔννοια, τὸ βίᾳ τῶν προσηκόντων
 ἀποστερεῖσθαι ὑπ' ἐκείνου), ἀλλ' ἐκουσίως ὑποκατακλίνεται
 10 τοῖς χείροσιν, ἑαυτὰ ἀδικοῦντα καὶ διὰ τοῦτο μηδὲν τῶν
 προσηκόντων ἑαυτοῖς πράττοντα. οὕτω δὲ καὶ τὴν ἀδικον
 πόλιν καὶ διὰ τοῦτο ἀδρανεστέραν ἐλαμβάνομεν, ἐν ᾗ τῶν
 πολιτῶν οἱ ἕτεροι τοὺς ἑτέρους βίᾳ ἀπεστέρουν τῶν προση-
 κόντων αὐτοῖς καὶ διὰ τοῦτο ἐχθροὺς εἶχον καὶ οὐχ ὅλη
 15 τῇ ψυχῇ συμπράττοντας· δικαιοσύνης δὲ μετέχειν ἐλέγομεν,
 ἐν ᾗ οἱ πολῖται καὶ μοχθηροὶ ὄντες συνεφώνουν. ἐν ᾗ οὖν
 ψυχῇ τοιαύτη ἐστὶν ἀδικία, ὑπὸ ταύτης πρᾶξις οὐκ ἂν γέ-
 νοιτο ἢ δυσκολώτατα, οὐκ ἐν αὐτῇ τῷ στασιάζειν τὰ μόρια
 τῆς ψυχῆς πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ μετὰ τὸ βιασθῆναι τὰ ἕτερα
 20 ὑπὸ τῶν ἑτέρων, καὶ τότε οὐ προθύμως πραττούσης τῆς
 ψυχῆς. τί οὖν; ἐπὶ ταύτης τῆς ἕξεως τῆς στάσιν ἐχούσης
 οὐδὲν ἐστὶ δικαιοσύνης ἵχνος; καὶ πάννυ, φαῖναι ἂν· καθό-
 σον ὁ λόγος τυγχάνει τοῦ κατ' ἀξίαν καὶ ὁρῶν τὸ ἀγαθὸν
 καὶ αἰρούμενος, εἰ καὶ μαχόμενον ἔχει τὸ πάθος, διὰ τὸ

4 cf. p. 377, 26

7 ὑποκατακλίνεσθαι, corr. Sch.

16 δυσκολωτάτη, corr. Sch. 21 τὴν στάσιν 24 αἰτούμενος |
 μαχόμενον] μὴ ἐχόμενον

μήπω ἐπιστήμην εἶναι, καὶ ἡ κρατούμενον ἢ κρατοῦν. ἀλλ' εἰ μὲν μόνος ἦν ὁ λόγος ἢ ψυχὴ, τότε μᾶλλον ἔδει γίνεσθαι τὰς πράξεις· ἐπεὶ δὲ τριμερὲς μὲν ἐπινοεῖται ἡ ψυχὴ, δεῖ δὲ εἶπερ μέλλοι τι πράττεσθαι ὑπ' αὐτῆς, συμφωνεῖν ἀλλήλοις πάντα τὰ μόρια, διὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς τελείας κακίας τὸ εἶδωλον τῆς συμφωνίας αἴτιον γίνεται διαστροφῆς πράξεων διάστροφον ὄν· πρὸς τῷ μηδὲ ἀεὶ δύνασθαι συμφωνεῖν ἑαυτῇ τὴν τοιαύτην ζωὴν. αἱ γὰρ κατ' οὐσίαν ὑπάρχουσαι τῇ ψυχῇ κοιναὶ ἔννοιαι, καθ' ἃς καὶ ἔχει πρόφασιν σωτηρίας, οὐ δύνανται παντελῶς ἀκίνητοι μένειν. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη συμφωνία τῆς διαφωνίας χείρων (διὰ γὰρ ἀσθένειαν γίνεται τοῦ λόγου), καθάπερ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ὕλης ἀσώματον τῶν σωμάτων χεῖρον καὶ τὸ ἀγέννητον τοῦ γενητοῦ. ὥστε ἔοικεν ἡ ἐν πλήθει δικαιοσύνη, καθὼ συμφωνία τίς ἐστιν, αἰτία εἶναι τῶν πράξεων, καὶ διὰ τοῦτο τὰ τῆς συμφωνίας ἔχνος τι παρασπασάμενα δύνασθαι πράττειν συμφώνως τῇ συμφωνίᾳ. εἰ μὲν γὰρ ἡ συμφωνία κατὰ φύσιν καὶ ἀληθής, καὶ δικαιοσύνη ἀληθής, καὶ δόγμα τὸ περὶ τοῦ ὀρεκτοῦ ἀγαθοῦ ἀληθές, καὶ αἱ πράξεις ὀρθαί· εἰ δὲ παρὰ φύσιν ἡ συμφωνία τῶν κρειττόνων τοῖς χείροσιν ἐπομένων, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα εἰδωλικά καὶ ψευδῆ καὶ φαινόμενα μόνον· πρὸς τῷ μηδὲ ἀεὶ δύνασθαι συμφωνεῖν ἑαυτῇ τὴν τοιαύτην ζωὴν· αἱ γὰρ κοιναὶ ἔννοιαι <οὐ> δύνανται ἀκίνητοι μένειν.

F. 14^v im. sup. ad p. 21, 18 sqq. quinque ἔξεις ibi descriptae sic illustrantur:

κρατεῖ μὴ κρατεῖ μα- κρατεῖται ὑπηρετεῖ τοῖς κρατεῖται μὴ μαχόμενος χόμενος μαχόμενος πάθεσιν μαχόμενος.

F. 17^v ad p. 28, 26 πᾶς θεὸς ἀγαθὸς τῷ ὄντι, οὐδὲν τῷ ὄντι ἀγαθὸν βλαβερόν — οὐ γὰρ ἂν καὶ ὁ ὑποκείμενος εἶχεν προσδιορισμὸν τὸ πᾶς] κυρίως κατηγορούμενος ὅρος ἐστὶ τὸ αἴτιον, ᾧ οὐ πρόσκειται ὁ

προσδιορισμός· δηλα δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ μείζονι προ-
τάσει λέγειν ἡμᾶς πᾶν τὸ μηδενὸς κακοῦ αἵτιον, καὶ λαμ-
βάνειν ἡμᾶς τὸ πᾶν προσδιορισμὸν ὃν ὡς πρὸς τὸ αἷτιον,
ὃ νῦν ὑποκείμενον ὃν δηλον ὡς ἐν τῇ ἐλάττονι προτάσει
5 κατηγορούμενον ἦν.

F. 22^v ad p. 37, 4 sqq.

Ἀπορία α' πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ ἀγαθότητα.

Ἀπορία β' πρὸς τὸ τοῦ θεοῦ ἀμετάβλητον.

Ἀπορία γ' πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ ἀλήθειαν.

10 F. 22^v ad p. 37, 23 εἴρηται μὲν οὖν διὰ πλειόνων
ἐν ἄλλοις περὶ τούτων]

τὸ μὲν ἐν τῷ περὶ τῆς τῶν κακῶν ὑποστάσεως ᾧ
μονοβίβλω·

τὸ δὲ ἐν τοῖς εἰς τὸν λόγον τῆς Διοτίμας. β̄

15 περὶ τῆς τῶν κακῶν ὑποστάσεως εἴρηται ἐν τοῖς εἰς Θεαί-
τητον, 'Ἄλλ' οὔτε ἀπολέσθαι τὰ κακὰ δυνατόν' γ̄
[Theaet. p. 176^a].

καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν τρίτην ἐννεάδα, πόθεν τὰ κακά. δ̄

F. 33^v ad p. 56, 13 διὰ δὲ τῆς εὐαρμοστίας καὶ
20 εὐρυθμίας τὸ ἄλογον κοσμεῖται κτλ.] μήποτε τὰς μὲν
ἁρμονίας ἀποδοτέον τῇ συμφωνίᾳ τοῦ ἀλόγου τῆς ζωῆς
εἵδους πρὸς τὸν λόγον, τοὺς δὲ ῥυθμοὺς τῇ συντάξει τῆς
κινήσεως τοῦ ζῴου πρὸς τε τὸ ἄλογον καὶ τὸν λόγον· ἐπεὶ
τὰς δυνάμεις χωρὶς τῶν ἐνεργειῶν προπαιδεύεσθαι δυνατόν.

25 F. 36^r ad p. 61, 1 καὶ οἷς μόνοις δώσειν χορόν
φησιν] χοροὺς γὰρ ἐπέτρεπον διδόναι Ἀθήνησιν τοῖς εὐδοκί-
μοις κριθεῖσι ποιηταῖς.

F. 82^r ad p. 141, 27 τῷ μὲν γὰρ δημιουργῷ κτλ.]
ταῦτα μόνα ἱκανὴν ἔχει τὴν εὐθικτον ἐπιβολὴν πρὸς τὸν
30 μῦθον.

15 περὶ — ὑποστάσεως iunguntur cum l. 14 17 δυνατόν
Pl.] δύναται (αι ex?) 19 hoc schol. a m⁸ 28 hoc schol.
a m⁸

F. 82^v ad p. 142, 12 ἐφορᾷ μὲν ἄνωθεν ὁ ἥλιος, μηνύει δὲ τῷ Ἡφαιστῷ] ὁ δὲ βασιλεὺς ἥλιος λέγεται μηνύειν τὴν τοῦ Ἄρεως πρὸς τὴν Ἀφροδίτην κοινωνίαν, ἐπειδὴ περὶ τὸν ἔμφανῃ κόσμον, οὗ προέστηκεν ὁ βασιλεὺς ἥλιος, ἡ συμπάθεια αὐτῶν θεωρεῖται.

5

Ibid. l. 14 ὁ δὲ Ἡφαιστος δεσμοῖς περιβάλλειν αὐτοὺς λέγεται παντοίοις, ἀφανέσι τοῖς ἄλλοις] λεπτοὶ δὲ οἱ δεσμοὶ καὶ μὴ φαινόμενοι διὰ τὴν τῆς ἐνώσεως ἀμυδρότητα τῶν τῆδε.

Ibidem. Μήποτε κάλλιον τῇ πάντων ἐναντιότητι ἀνε- 10 παίσθητον τοῖς διηρημένοις καὶ τῇ συντάξει αὐτῶν ὥς ὑπερφυστέρᾳ τὸν τῆς ὁλότητος δεσμὸν νοεῖν ἐνδιδόντα τὸν Ἡφαιστον· καὶ ὥς ὑποκρυπτόμενα μὲν ἐν τῷ μυχῷ τῆς ὁλότητος τὰ ἐναντία θεωρεῖν ἄλλήλοις ὄντα προσήγορα διὰ τινος κρυπτομένης Ἀφροδίτης, φανὸν δὲ τὸ ὅλον ὑπὸ τῷ 15 Ἡλίῳ ἀτεχνῶς ὑπερηπλωμένον· οὐ γὰρ διέλαθεν αὐτὸν εἴσω τῆς ὁλότητος εἰς ὁμόνοιαν τὰναντία συνάγοντα. λύεται τοιγαροῦν καὶ ἀναλύεται οὐκ ἀφανιζόμενα εἰς τὴν ὁλοτελῇ μίαν ἔνωσιν τὰ πλήθη τῶν ἐναντίων διὰ Ποσειδῶνα τὸν τοῦ γεννητοῦ παντὸς ἢ γεννητὸν ὑποστάτην.

20

F. 116^v ad p. 205, 4 καὶ ἔοικεν οὐδὲν ἄλλο κατασκευάζειν ἐν τούτοις ὁ Πλάτων ἢ τοῦτο, ὃ καὶ Σωκράτης αὐτῷ πρῶτον ἐντυχὼν περὶ τραγωδίαν σπουδάζοντι κτλ.] ὅτε, φασί, καὶ τὰ τραγικὰ αὐτοῦ συγγράμματα κατακαίων ὁ Πλάτων ἔλεγεν·

25

Ἡφαιστε πρόμοι' ὦδε· Πλάτων νύ τι σεῖο χα-
τίζει·

τοσοῦτον ἐάλω ὑπὸ τῶν Σωκράτους κατὰ τῆς ποιήσεως λόγων.

F. 117a^r ad p. 208, 9 οὐδὲν ἐκείνοις συμβαλλό- 30

19 schol. im. inf. a m³ 17 συνάγοντα sc. ἐαντά
30 haec a m³ masculino utitur tamquam subiectum sit ὁ λό-
γος, non τὸ λογικόν

μενον ἐν τῷ πρὸς ἑαυτὸ ἐνεργεῖν] καὶ πῶς οὐ συμβάλλεται συνεπιστρέφων αὐτὸς ἑαυτῷ καὶ τὴν κάτω πᾶσαν ζωὴν καὶ χωρίζων τῆς γενέσεως;

F. 118^v ad p. 210, 8 τοῦτο δεῖ κατιδεῖν, ὅπως
5 ἔχουσιν αἱ τῶν ἐτέρων ἀρεταὶ καὶ κακίαι πρὸς τὰς
τῶν ἐτέρων] ὁ δὲ Σωκράτης τὰς ἐν τῇ πόλει πρώτας
παραδίδωσιν ἀπὸ τῶν φύσει μὲν ὑστέρων, πρὸς ἡμᾶς δὲ
πρώτων καὶ γνωριμωτέρων ἀρχόμενος.

F. 123^r ad p. 218, 13 τὴν σμινύην] σκαφίον· τινὲς
10 ἀξίνην ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους δικελλοειδῆ.

F. 128^v ad p. 229, 3 ὅτι τρία μόνα τὰ δεκτικὰ
τούτων ἐστὶν μόρια τῆς ψυχῆς] ἔστι μὲν καὶ ἄλλα
μόρια τῆς ψυχῆς πλείονα τούτων, ἔχοντα πρὸς ἄλληλα δια-
φοράν, ὅπερ φησὶ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς
15 [III 9 p. 432^a 22 sq.], ἀλλ' ὀρεκτικὰ καὶ παραλαμβανόμενα
εἰς τὸν τῶν ἀρετῶν λόγον οὐδὲν παρὰ ταῦτα· ἡ γὰρ ὀρεξις
ἢ τῶν πρὸς σῶμα καὶ τὸ ἀγαθὸν τοῦ σώματος τεινόντων
ἐστὶν ἢ ὄντως ἢ φαινομένως ὃν τοιοῦτον, ἢ τῶν ἔξω σώ-
ματος· καὶ εἰ τῶν πρὸς τὸ σῶμα τεινόντων, ἢ τῶν τὰ συμ-
20 βαλλόμενα [ἐν] αὐτῷ πρὸς τὸ εἶναι πορισομένων, ἢ τῶν τὰ
λυποῦντα καὶ φθείροντα ἀμυνουμένων.

F. 132^v ad p. 235, 13 ἡ μὲν φανταστικὴ τῆς νοη-
τικῆς, ἡ δὲ αἰσθητικὴ τῆς δοξαστικῆς κτλ.] ἡ διὰ τὸ
μάχεσθαι ἀλλήλοις οὐκ ἔστι μιᾶς οὐσίας τὸ λογικὸν καὶ
25 θυμοειδὲς καὶ ἐπιθυμητικόν, οὐδὲ τῆς ἐπιθυμίας μία ἡ
φύσις διὰ τὸ φιλήδονον καὶ φιλοχρήματον μαχόμενα ἀλλή-
λοις (ὥς εἴ τις λίχνος ἅμα εἶη καὶ φιλάργυρος)· ἢ τὸ φιλο-
χρήματον οὐκ ἔστιν μόνης τῆς ἀλόγου ψυχῆς (οὐδὲν γὰρ
ἄλογον ζῶον φιλοχρήματόν ἐστιν), ἀλλὰ τῆς συμπλοκῆς ἐστὶ
30 τοῦ λόγου καὶ τοῦ πάθους.

9 cf. schol. Plat. 336 H., ex quo desumpsit noster

17 σῶμα: τ ss. m² 20 del. Us. 21 ἀμυνομένων 27 εἶη Sch.] ἡ

F. 135^r ad p. 240, 21 καὶ γὰρ τοὺς κύνας οὐ μείζον
τοὺς θήλειαις ἢ τοὺς ἄρρενας εἶναι τῶν ἀγγελῶν φυ-
λακικούς] ὅτι καὶ ἐπὶ ἵππων τῶν τε ἄρρένων καὶ τῶν
θηλειῶν δείκνυσιν τὴν ὁμοιότητα τῆς ἀρετῆς ὁ ποιητὴς
εἰπὼν, ὅτι ὁ Μενέλαος πρὸς τὸν δρόμον ἐξεύγνυ τοὺς 5
ἵππους Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἐόν τε Πό-
δαργον [Ψ 295].

F. 144^v ad p. 258, 15 εἰ γὰρ δύο τὰ ἐναντία κα-
λὸν αἰσχροῦ, ἓν ἐστὶν ἐκότερον] τὸ αὐτὸ καλὸν καὶ τὸ
αὐτὸ αἰσχροῦ ἐναντία· τὰ ἐναντία δύο, τῶν δύο ἐκότερον 10
ἓν· τοῦ αὐτοῦ ἄρα καλοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ αἰσχροῦ ἐκότερον ἓν.

Ibid. ad. l. 22 κοινωνήσαντα γὰρ ταῦτα σώμασιν
ὥς φησι καὶ πράξεσι] καὶ οὐ μόνον σώμασι καὶ πράξεσιν
κοινωνεῖν αὐτά φησιν ὁ Σωκράτης, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλοις.
ὅ καὶ δῆλον, ὅτι περὶ τῶν μετεχομένων ὁ λόγος, διότι οὐδὲν 15
τῶν εἰδῶν εἰλικρινές ἐστιν, ἀλλὰ συμμιγές πρὸς τὸ ἐναντίον
διὰ τὴν ὑποκειμένην ὕλην, καὶ τὸ δοκοῦν ἐνταῦθα καλὸν
μετέχει πως τοῦ αἰσχροῦ καὶ τὸ αἰσχροῦ τοῦ καλοῦ, διότι
ἢ ὁποιοῦν τοῦ εἶδους μέθεξις κάλλους ἐστὶ μετουσία.

F. 146^r ad p. 261, 22 τὰ πολλὰ καλὰ γενητά· τὰ 20
γενητά μεταξὺ ὄντος καὶ μὴ ὄντος κτλ.] μήποτε σαφέ-
στερον ποιήσομεν τὸν λόγον ἀποδεικνύντες, ὅτι τὰ εἶδη
μόνως γνωστὰ καὶ ὄντως γνωστά, τὸ δὲ μὴ ὄν οὐδαμῶς
γνωστόν· εἴθ' ὅτι τὰ γενητά μεταξὺ ὄντα δοξαστά ἐστιν.

Καὶ ἄλλως. ἡ γνῶσις τῶν πρὸς τι, γνωστοῦ γάρ· ὁμοίως 25
δὲ καὶ ἡ δόξα τοῦ δοξαστοῦ. τῶν δὲ πρὸς τι ὄντος τοῦ
ἐτέρου ἔστι καὶ τὸ λοιπόν· οὔσης οὖν τῆς γνώσεως, ὁμοίως
δὲ καὶ τῆς δόξης, ἔσται καὶ τὸ γνωστόν καὶ τὸ δοξαστόν.
καὶ γὰρ εἰ μὴ ὥς περὶ ὄντος, ἀλλ' ὥς περὶ μὴ ὄντος δοξά-
ζομεν, ἀλλ' ἔστι πάντως τοῦ μὴ ὄντος ἔννοια ἐν τῷ δοξά- 30
ζοντι περὶ αὐτοῦ καὶ ἔξει τινὰ ἐν τῇ δόξῃ ὑπόστασιν. τὸ

οὐν μηδαμῶς ὄν οὐκ ἂν οὔτε δοξαστὸν εἶη οὔτε γνωστόν·
ὥς δὲ ἐν Σοφιστῇ λέγεται, οὐδὲ ρητὸν διὰ τὰς αὐ * * *

F. 148^v ad p. 265, 26 λαβὼν δ' οὖν ὅτι πᾶς ὁ

γιννώσκων ὄν γιννώσκει· τὸ γὰρ μὴ ὄν ὥς τὸ μη-
5 δαμῶς ὄν οὐκ εἶναι γιννώσκειν] τετραχῶς τὸ μὴ ὄν.
ἢ τὸ ὑπερούσιον, ὥς τὸ πρῶτον· ἢ τὸ κατὰ τὴν ἐτερότητα,
ὃ τί μὴ ὄν καλεῖ Ἀριστοτέλης, Πλάτων δὲ οὐ παρ'
ἔλαττον τοῦ ὄντος· ἢ τὸ αἰσθητὸν πρὸς τὸ νοητὸν, ὅπερ
ὄντως ὄν λέγεται, παραβαλλόμενον [ἢ ὕλη, ὥς οὐδὲν οὔσα
10 ἐνεργεία]· ἢ τὸ μηδαμῶς ὄν καὶ ἀπλῶς μὴ ὄν κατὰ τὸν
τοῦ Ἀριστοτέλους λόγον. τούτων οὖν τὰ ἄκρα μόνως
ἐκβέβηκε τὰ ὄντα, τὸ μὲν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὸ δὲ ἐπὶ τὸ
χεῖρον· τῶν δὲ μέσων τὸ μὲν ἐστὶ πῃ μὲν ὄν πῃ δὲ μὴ ὄν,
τὸ δὲ πρὸς τί μὲν ὄν πρὸς τί δὲ μὴ ὄν. τῶν μὲν οὖν
15 ἄκρων τὸ μὲν κρεῖττον ἂν εἶη πάσης γνώσεως ἐπιβλητικῆς,
διότι πᾶσα γνώσις εἰδούς τινός ἐστιν ἀντίληψις, ἐκεῖνο δὲ
ὑπὲρ πᾶν εἶδος, γνωστὸν δὲ μόνως κατὰ τὴν πρὸς τὰ ὄντα
ὑπεροχὴν καὶ ὅπερ εἰώθασι λέγειν 'μύσασιν ὅμμασι'· τὸ δὲ
ἔσχατον ὥσπερ οὐδαμῶς ὄν οὔτω καὶ οὐδαμῶς γνωστόν·
20 τῶν δὲ μέσων ἐκάτερον πῃ γνωστόν, διότι καὶ πῃ ὄν. διὰ
τοῦτο οὖν ἀσφαλῶς ὁ Σωκράτης [V p. 477^a] τὸ μηδαμῶς
ὄν ἄγνωστον ἀπέφηνεν. εἰ δὲ τὸ ὄν εἶπε μόνον γνωστόν,
οὐ θαυμαστόν· ὥς γὰρ περὶ τῆς ἐπιβλητικῆς γνώσεως, ἣς
ὁ Γλαύκων ἔννοιαν εἶχε, ταῦτα εἴρηται. Ἔστι τι καὶ πέμπτον,
25 ὃ πρὸς τοῦ ἀπλῶς μὴ ὄντος δεῖ τάττειν, ἢ ὕλη, ἀνομοίως
ὁμοιωμένη τῷ πρῶτῳ, διότι ὥσπερ τὸ πρῶτον κρεῖττον παν-
τὸς εἰδούς ἐστίν, οὔτως αὕτη χείρων. τῇ τε οὖν ὑποστάσει
ἔοικεν τῷ πρῶτῳ ἀνομοίως, ὥς εἴρηται, καὶ τῇ περὶ αὐτῆς
γνώσει· οὐκ ἄρα οὐδὲ ταύτην καθ' αὐτὴν γινώσκομεν,

2 cf. Pl. soph. 237^b sqq. extrema cum margine interierunt

7 cf. Ar. phys. I 3 soph. el. 25 Pl. soph. 258^b sqq. 9 del.

Sch. cf. v. 25 13 ἐστὶ Sch.] εἶναι 18 cf. Plotin. I 6, 8 ex.

Procl. theol. Plat. 7. 61. 109 etc.

ἀλλ' ἐκ τοῦ πᾶσιν ὑποκεῖσθαι, ὥσπερ ἐκείνο ἐκ τοῦ πάντων ἐξηρησθαι. μόνον οὖν κυρίως ἄγνωστον τὸ ἀπλῶς μὴ ὄν, ἅτε μηδὲ ὑπόστασιν τινα ἔχον· πρὸς τοῦτο τὸ τί, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν τὸ ἐν ὄν ἢ μετέχον τοῦ ἐνός, γνωστὸν εἶπεν ὁ Σωκράτης. εἴτα ἐπειδὴ ἄλλως [μὲν] τὸ ἐν τοῖς οὖσιν ἐν γνωστὸν καταφατικῶς, ἄλλως δὲ τὸ ὑπὲρ τὰ ὄντα (ἀποφατικῶς γάρ), μόνην * * *

F. 149^r ad p. 266, 30 ἀπὸ γὰρ τῶν ἐνεργημάτων διαφόρων φαινομένων καὶ ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων κτλ.] τῶν τεχνῶν αἱ μὲν κατὰ τὰ ὑποκείμενα διαφέρουσιν, ὡς 10 χαλκευτική καὶ ἀργυροχοϊκή, αἱ δὲ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας, ὡς τεκτονική καὶ ναυπηγική· εἰκότως οὖν ἀπ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἔλαβεν τὴν διαφορὰν ὁ Σωκράτης [V p. 477^d] καὶ ἀπλῶς τῶν δυνάμεων.

F. 149^v ad p. 267, 29 καὶ ὅπερ ἐν Νόμοις φησὶν, 15 ὅτι αἱ μὲν γνωστικαὶ δυνάμεις κτλ.]

αἱ δυνάμεις

	γνωστικαί	— ^Λ —	κινήσεως αἷται	
αἰσθητικαί	— ^Λ —	νοητικαί	ἐν κινουμένοις	— ^Λ — ἐν κινου-
τὰ ἐλάττονα	τὰ μείζονα	αἱ ὑπὸ ἐλατ-	σιν αἱ τὰ	20
γινώσκουσai	γινώσκουσai	τόνων κινού-	μείζονα κι-	
καὶ τὰ μείζω	καὶ τὰ ἐλάτ-	μεναι καὶ	νοῦσαι καὶ	
	τονα	ὑπὸ μειζόνων	τὰ ἐλάσσονα.	

F. 165^r ad p. 296, 2 τελευταῖον ὁρᾶν τὴν τὰ γα-
θοῦ ἰδέαν ἐν τῷ γνωστῷ, διότι τὸ γνωστόν, ὃ δὴ 25
τὸ νοητόν ἐστιν, ὑποβάθρα τῆς ἐκείνου θέας ἐστίν]
οὐχ ὅτι τὸ εἰδητικὸν ἀγαθόν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πρῶτον· οὕτω
καὶ πρότερον ἐκάλει (ἐστὶ γὰρ αὐτὸ ἰδέα ἰδεῶν) καὶ ἔσχατον

3 προστοιτ et spat. 2—3 litt. 4 ἐν ὄν Sch.] μένον
5 μὲν in spat. 4 litt. suppl. Sch. 7 extrema deficient, im./
22 ἐλάττονα abbreviatum 27 cf. I 276, 7 28 cf. I 265,
18 etc.

εἶναι μάθημα ἔλεγεν· τοῦτο οὖν ἐν τῷ νοητῷ φαίνεται, οὐχ ὥς μετέχον ἐκείνου οὐδ' ὅλως ὥς ἐν αὐτῷ ὄν, ἀλλ' ὥς πρῶτως ὑπ' ἐκείνου μετεχόμενον καὶ δι' ἐκείνου φαινόμενον.

B. SCHOLIA CODICIS VATICANI.

5 F. 151^r ad p. 5, 1 καὶ δῆλον ὅτι ὁ Πλάτων
ἔπεςθαι βούλεται τῆς σποραῆς τῇ τοιαῦδε καταρχῇ
καὶ τὴν τοιάνδε γένεσιν] λέγουσι γὰρ οἱ [ἄστρο]λόγοι
τὴν μὲν σπόριμον ὥραν σημαίνειν τὸ τοίαν ἢ τοίαν ἔσε-
[σθαι] τὴν κύησιν, τὴν δὲ τῆς ἐκλύσεως(?) ὥραν σημαίνειν
10 τὸ εἶδος τοῦ βίου. ὁ δὲ Θεῖος Πλάτων τὴν σπόριμον ὥραν
δηλὸς ἐστίν οὐ μόνον τῆς κύσεως ἀρχὴν ἡγούμενος εἶναι,
ἀλλὰ καὶ τῶν με[τὰ] τὴν [κύησιν συμβαίν]οντ[ων].

F. 34^r ad p. 10, 6 εἰ δὲ λέγοιέν τινες φθαρτὸν
αὐτὸν ὄντα τῇ φύσει γεγονέναι ἄφθαρτον διὰ τὴν
15 τοῦ Θεοῦ βούλησιν] ὁ Ἀρποκρατίων καὶ ὁ Ἀττικὸς
οἱ τὸ γενητὸν λέγεσθαι τὸν κόσμον ἐν Τιμαίῳ [p. 28^c]
ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος κατὰ χρόνον ἀκούοντες, ἐπειδὴ ὁ Ἀρι-
στοτέλης ἐγκαλεῖ τῷ Θεῷ Πλάτωνι ἐν τῇ περὶ οὐρανοῦ
I 10 p. 280^a 30], διότι λέγων κατὰ χρόνον τὸν κόσμον
20 γενητόν, ὥς ἐκεῖνος οἶεται, λέγει αὐτὸν ἄφθαρτον εἶναι,
ἀπολογίαν οἶοντα εὐρίσκειν πρὸς αὐτὸν λέγοντες, ὅτι φθαρ-
τὸς μὲν ἐστὶ διὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, ἄφθαρτος δὲ διαμένει
διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ βούλησιν. πάννυ δὲ καλῶς ὁ φιλόσοφος
εἶπεν πρὸς αὐτούς, ὅτι εἰ λέγετε φθαρτὸν αὐτὸν ὄντα ὅσον
25 ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ φύσει ἄφθαρτον γεγονέναι, διὰ τί μὴ λέγετε,
ὅτι καὶ γενητὸν αὐτὸν ὄντα καὶ γενόμενον ἐν χρόνῳ εἶναι
ἀγένητον διὰ τὴν τοῦ δημιουργοῦ βούλησιν; εἰδέναι δὲ χρῆ,
ὅτι ὁ Θεῖος Πλάτων τὸ γενητὸν κατ' αἰτίαν λαμβάνει καὶ
οὐ κατὰ χρόνον. οὐ γὰρ δήπου ὁ Τιμαῖος παρὼν τῇ προ-

8 τοιάν ἢ τοιάν
<ἄν> Sch.

22 διαμένειν, corr. H

29 γὰρ

τεραία τοῖς περὶ πολιτείας λόγοις καὶ ἀποδεξάμενος τὸ πᾶν τὸ κατὰ χρόνον γεννητὸν φθαρτὸν εἶναι, τῇ ἐξῆς ὥσπερ ἐπιλαθόμενος τὰ ἐναντία ἑαυτῷ ἔλεγεν. καὶ ὁρθῶς ἀπαντῶντες πρὸς τὸν Ἀριστοτέλη ταῦτα ἐροῦσιν, ὅτι ἐπειδὴ κατ' αἰτίαν αὐτὸν λέγει γεννητὸν καὶ οὐ κατὰ χρόνον, εἰκότως οὐ 5 λέγει αὐτὸν φθαρτὸν εἶναι.

F. 34^r ad p. 10, 25 ὅτι γὰρ οὐ πάσης ἦν ἀποτέλεσμα τῆς κινήσεως, δηλοῖ τὸ καὶ πρότερον κινεῖσθαι τὸ αἴτιον τῆς τούτου συστάσεως] οἷον ἐγὼ ἐτέχθην οὐχ ἀπλῶς ὑπὸ τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὑπὸ 10 τῆσδε τῆς περιφορᾶς· εἰ γὰρ ἀπλῶς ὑπὸ τῆς κινήσεως ἐγενόμην, ἔδει με καὶ πρὶν γεννηθῶ γενέσθαι.

F. 35^v ad p. 13, 24 Ση(μείωσαι) περὶ ζῴου ἀνθημερὸν γεννωμένου καὶ ἀποθνήσκοντος, ὃ καλεῖται ἐπιβάλλον.

Ibid. ad v. 26 τὸ δὲ (ζῆ) ἐννέα γενεὰς ἀνδρῶν 15 γηρῶντων] ὡς ἡ κορώνη.

F. 40^r ad p. 21, 25 ὁ $\overline{P}$ ἐπίτριτος· ὁ $\overline{Z\Phi}$ ὑπεπίτριτος.

Ibid. ad p. 22, 9 λείπων γὰρ ἐστὶν ἐκεῖνος τῷ ἀπὸ τῆς πεντάδος] ἀπὸ τῆς πεντάδος τὸν $\overline{\kappa\epsilon}$ φησὶν· τὰ γὰρ $\overline{\epsilon}$ ἐφ' ἑαυτὰ $\overline{\kappa\epsilon}$ ποιεῖ. 20

F. 41^r ad p. 24, 5 σαφέστερον λέγεται ταῦτα ἐν $\overline{\lambda\zeta}$ κεφαλαίῳ.

F. 42^r ad p. 26, 16 τοῦτο γλαφυρώτερον παραδίδωσιν ὁ Ὀνήτωρ ἐν τῷ πέ[μπτῳ] περὶ ἀριθμητικῆς ἀναλογίας.

F. 44^r ad p. 30, 6 schol. a m³ un. quinque linearum, 25 in quo l. [II]λάτων et πολιν.

F. 47^v ad p. 36, 27 πλάγια] πλάγια καλεῖ τὰ κατὰ παραλλήληλον θέσιν τῇ ἐκθέσει τῶν πυθμένων.

F. 48^v ad p. 38, 8 supra φησὶν $\angle$ et im. notula charta

11 ἐγινόμεν, corr. Heitz 13 cf. schol. ad peripl. Ponti Euxini 60 et C. Muellerum geogr. min. I 417 24 πέρατι l. Mai, non recte opinor

obtecta: ἐκ . . ν | ἄν | ασ| ἄδος | fort. textui inserenda.

F. 49a^r ad p. 40, 27 κατὰ τὸ ἡ θεώρημα τοῦ ἔκτου βιβλίου τῶν Εὐκλείδου.

5 F. 49a^v ad p. 43, 4 ἐν τοῖς λοιποῖς κατὰ τρι-
πλάσιον λόγον ἡϋξημένοις] θ καὶ ιβ καὶ κξ καὶ λς,
οἷς ἐξῆς ἀναλ(ογοῦσιν) ὁ μῆ καὶ ξδ, οἷ εἰσιν οἷ ζητού-
μενοι.

F. 95^r ad p. 54, 8 τοῦ μὲν κυβικοῦ, τοῦ δὲ ἐξ
10 ἐξ ἀνομοίων πλευρῶν] κξ καὶ μῆ.

F. 96^v ad p. 57, 14 τίνες οἷ δυνάμενοι καὶ τίνες
οἷ δυναστευόμενοι] οὗς οἷ ἀστρολόγοι καθυπερτερεῖν ἢ
καθυπερτερεῖσθαι λέγουσιν.

F. 113^v ad p. 89, 17 πρὸς κατασκευὴν τῆς ἀποφατικῆς
15 προτάσεως.

F. 20^r ad p. 104, 21 ἐπὶ τῶν ἀσπαλάθων] ἀσπάλα-
θος· φυτὸν ἀκανθῶδες.

F. 21^v ad p. 107, 6 Ση(μεῖναι) ὅτι ἡ φύσις κρύπτε-
σθαι φιλεῖ καθ' Ἡράκλειτον.

20 F. 22^r ad p. 107, 26 ἐπιλυγαζούσης] ἐπισκιαζούσης
ἐπικρυπτούσης· λυγὴ γὰρ ἡ σκιά.

F. 23^r ad p. 109, 13 Περὶ τῆς τετραβίβλου φυσικῆς
Ζωροάστρου.

F. 58^r fere ad p. 116, 26 scholion cuius alteram tan-
25 tum partem l. . . λα δαίμοσιν ἐν ἀέρι καθορᾶσθαι πέσοῦσιν.

F. 29^v ad p. 136, 21 μέσην ἔχει τάξιν ἐν τοῖς οὗσιν ἡ
ψυχὴ· διὰ τοῦτο οὗν δύο σχέσεις πρὸς τὰ ἐκατέρωθεν αὐτῆς
ὄντα· τούτων δὲ πάλιν ἐκατέραν διττήν, ἢ συναπτομένης
αὐτῆς ἐκείνοις, πρὸς ἃ τὴν σχέσιν ἔχει, ἢ χωριζομένης
30 αὐτῶν· ὥστε διὰ τοῦτο τέσσαρες αἱ σχέσεις καὶ μεταβολαὶ
τῆς ζωῆς, ἃς τὰ χάσματα σημαίνουν.

1 cf. ad p. 38, 8 12 cf. catal. codd. astrol. I 157, 2 16 cf.
schol. Plat. 20 cf. Hesych. Suid. ἐπηλυγάζονται schol. H 433

F. 1^v ad p. 143, 17 *χειὰ ἢ κατάδυσις τῶν ὄψεων καὶ δρακόντων· ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρῇ, τῷ φωλεῶ.*

F. 6^r ad p. 152, 10 *μήποτε τὸ σημεῖον τὴν ἀμέριστον καὶ νοερὰν ἔνδοσιν τῶν δικαστῶν ἐνδείκνυται· αὕτη γὰρ ἀρχοειδῆς καὶ τὸ πᾶν ἔχουσα κῦρος, ὅπερ ἐξαπλοῦσι διὰ 5 ζωτικῆς καὶ παντοδαπῆς κινήσεως οἱ ὑπουργοῦντές τε καὶ οἱ τὰ σημεῖα δεδεγμένοι.*

F. 7^v ad p. 155, 1 *ἢ αἰσθησις ἢ μία καὶ ἀμερῆς] ἢ κοινὴ αἰσθησις ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους προσαγορευομένη, ἀφ' ἧς οἶον ἀμεροῦς οὐσης καὶ οἶον σημείου προβάλλεσθαι 10 τὰς πέντε αἰσθήσεις λέγει, οἶον εὐθείαις ἀναλογούσας ἀπὸ τοῦ κοινοῦ σημείου προΐούσας.*

F. 10^r ad p. 159, 16 *Ση(μείωσαι) ὅτι τὰ χθόνια μόνα σκιὰν ἀποτελεῖ.*

F. 123^r ad p. 177, 16 *ἐπεὶ καὶ εἴρηται περὶ τούτων καὶ 15 τῶν ἐκ τῶν ὑπὸ γῆς δικαιοτηρίων ἀνιουσῶν, ὅτι ἡρώτων ἀλλήλας μόναι [αὖ]ται καὶ διηγοῦντο ἀλλήλαις [μό]ναι, [αὐταῖς] ἅμα συνηρίθμηνται ταύταις καὶ αἱ τῶν σωμάτων προσεχῶς ἐξελθοῦσαι ὥς ἂν προηγουμένην καὶ κατεπείρουσαν ἐχούσας τὴν τε κρίσιν καὶ τὴν ἐπὶ τὰς λήξεις ὁδόν. 20*

F. 125^v ad p. 182, 10 *πρῶτον μὲν συμποδίζουσιν] αὐτὸ δὲ τὸ συμποδίσαι σημαίνει τὸ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἐπισχεῖν καὶ ὥς ἐτεροκίνητα ἄγειν.*

F. 126^r ad p. 182, 19 *τὸ δὲ ἐκδεῖραι] τοῦτο καλῶς ὁ φιλόσοφος Πατέριος ἐξηγήσατο· σημαίνειν γὰρ φησι τὴν 25 ἀφαίρεσιν τῶν πρὸς τὴν κόλασιν ἐμποδίων· οἱ γὰρ τοῦ δέρματος ἀφαιρούμενοι μᾶλλον συναισθάνονται τῶν ἔξωθεν πληγῶν.*

F. 136^r ad p. 199, 6 *καὶ ὅτι ὕφεσιν ἔχει τῆς καθαρότητος, ὥς εἴρηται ἐν τοῖς περὶ τόπου· δεῖ γὰρ δια- 30*

2 cf. Π. X 93 cum schol. et Hesych. Suid. s. v.

15—20 singulas litteras quas non legi non scrupulose indicavi

30 cf. Simpl. in phys. 611, 11 Diels

φέρειν τὸν δεξάμενον τὸν οὐρανὸν τόπον τοῦ δεξαμένου τὴν γῆν.

F. 137^r ad p. 200, 16 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὰ ἄκρα αὐτοῦ τῶν δεσμῶν τεταμένα [Pl. X 616^c]: δεσμοὶ μὲν
 5 τοῦ φωτὸς λέγοντο ἂν αἱ συνεκτικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις (λέγεται γὰρ συνέχειν τὸν οὐρανόν), ἄκρα δὲ τῶν δεσμῶν αἱ ἀκρόταται καὶ πρῶτισται καὶ οἷον ἐκ πρύμνης τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ οὐρανοῦ τὸν ὅλον κόσμον συνέχουσιν· τοῦτο γὰρ τὸ τετάσθαι.

10 Ibid. ad l. 24 μᾶλλον δοκεῖ λέγειν ὑποζώματα τὰ πρὸς ὀρθὰς τῇ τροπίδι ξύλα τὰ συνέχοντα τὰς συμπληρούσας τὸ κύτος τῆς νεῶς σανίδας.

F. 140^r ad p. 205, 30 λίνον λίνῳ συνάπτειν· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν πρᾶσσόντων, ὡς Στράτ-
 15 τισ ἐν Ποταμοῖς (fr. 38 K).

F. 142^r ad p. 209, 6 ὅτι καὶ Ὅμηρος πρὸ Πλάτωνος ἡλακάνην ἔοικεν καλεῖν τὸν νῦν λεγόμενον ἄτρακτον· φησὶ γοῦν· ἡλακάνην στρωφῶσαι. στρέφεται δὲ οὐχὶ τὸ ἐν ᾧ τὸ ἔριον, ἀλλὰ τὸ ἐν ᾧ τὸ νῆμα.

20 F. 147^v ad p. 218, 21 καὶ ἡ σελήνη φαίνεται ποτε τοῦ ἡλίου μελίζων, ὡς ἐν τῇ συντάξει δέδεικται.

F. 66^r ad p. 227, 28 δύνανται καθ' ἕκαστον τῶν ἀστέρων καὶ ὁμοκέντρων τῷ παντὶ σφαῖραν ποιεῖν καὶ ἐν ταύτῃ ἄλλην ἔκκεντρον χωροῦσαν διὰ τῆς ὁμοκεντρότητος, ὡς καὶ
 25 ἡμεῖς τὰ τῶν ἀστέρων σώματα χωρεῖν λέγομεν διὰ τῶν σφαιρῶν συνεχῶν οὐσῶν καὶ ναστῶν.

F. 66^v ad p. 228, 28 αἱ ὁμόκεντροι περὶ τὸ τοῦ παντὸς κινοῦνται κέντρον, αἱ καὶ ὄντως εἰσὶν ὅλαι· αἱ δὲ ἔκ-

13 cf. Suid. et schol. Plat. 369 B. 15 Ποταμοῖς etiam schol. Plat. pro eo quod verum est Ποταμίους 18 cf. ζ 53. 306 q 97 (ubi semper est ἡλάκατα) 21 cf. Ptol. synt. I 480, 5. 513, 6 Heib. 23 an ὁμόκεντρον? 24 ἄλλον

κεντροὶ μέρη οὔσαι τοῦ παντὸς περὶ τὰ ἑαυτῶν κινουῦνται
κέντρα παραπλησίως τοῖς ἄστροις.

F. 67^r ad p. 229, 13 εἰ δεῖ, φασίν, αὐτὰ ἀπλᾶ κατ'
οὐσίαν ὄντα ἀπλῆν κινεῖσθαι κίνησιν καὶ ταύτην ἐγκύκλιον,
ζητητέον πῶς τοῦτο σώσομεν.

F. 77^v ad p. 247, 7 στρόφιον [στρ]ογγύλη [ζώνη] . . ⁷.
τὰ στ[έμματα] περιλαμ[βάνου]σιν ἐν τῷ ἀνα γυναι-
κες φαν . . .

F. 82^v cf. ad p. 256, 4.

F. 153^r ad p. 279, 18 διὸ μετὰ τὴν ῥῖψιν ἐρεῖ ὥς ἂν 10
†μελίζονα τῶν λόγων τὴν ῥῖψιν ποιούμενος.

F. 163^v ad p. 298, 3 . . ρω . ἕνας δίκας τίννυσιν τῆς
περὶ τοὺς γ[ονεῖς] ἀσεβείας· οἱ βρωθέντες . . ερ . . [τοῦ]ς
ἐφόρους νο ¹¹. νοσ . . ⁸.

F. 164^v ad p. 300, 19 ἐν τῷ ὑπὸ σελήνην· οὐ γὰρ οἶόν 15
τε αὐτὸ φθαρτὸν ὃν ἐν οὐρανῷ γενέσθαι.

F. 166^v ad p. 304, 9 τὸ δὲ ὑγιῶς ἄρα φιλοσοφεῖν]
ἀντὶ <τοῦ> ζητεῖν μετὰ ἀκριβείας καὶ ἀδεκάστως. οὕτω δὲ
καὶ Ἀριστοτέλης [phys. I 2. 185^a 20]· ἔχει γὰρ φιλο-
σοφίαν ἢ σκέψις, ἀντὶ <τοῦ> ἀξιόλογον θεωρεῖν.

F. 169^v ad p. 309, 20 ζητητέον σοι τὰ εἰς τὸν Φαῖ-
δρον τοῦ Πλάτωνος Πρόκλου σχόλια.

F. 171^r ad p. 312, 6 πόθεν διεγίνωσκεν τοὺς βίους,
οὓς ἐτύγγανον αἱ ψυχαὶ πρότερον ἐξηκυῖαι, λέγεται ἐν τῇ
ἐξηγήσει τῆς ἐξῆς ῥήσεως.

F. 178^r ad p. 324, 15 γυναικὸς μιᾶς τῶν εὐπα-
ρόφων] εὐπάροφος· ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ.

Ibid. ad l. 24 διήγημα ψευδέστατον.

6 cf. Hesych. στρόφιον· ἢ στρογγύλη ζώνη 11 μέλιονα
vel μεταξὺ sententiae apta 18 add. Sch. 19 φιλόσοφον
20 add. Sch. 26 cf. Hesych. s. v. 28 ψευδίστατον

F. 182^r ad p. 333, 1 κατ' εἶδος πάντων,
 οὐ κατ' ἀριθμόν· ἐλάσσους γὰρ εἶναι χρὴ τὰς λογικὰς ψυ-
 χὰς τῶν ἀλόγων ζώων, ὥσπερ τῇ οὐσίᾳ κρείττους.

F. 193^v ad p. 354, 24 ση(μείωσαι) τὸ παντὶ μύθῳ
 5 ἐπιλεγόμενον.

1 ante κατ' sex septemve litterae legi nequeunt

Drei Exkurse von F. Hultsch.

I.

Zu *Μέλισσα εἰς τὸν ἐν Πολιτείᾳ λόγον τῶν Μουσῶν* *KA*, S. 23 f.

Die Erklärung der schwierigen Stelle hat zu beginnen mit der Deutung der auf fünf Gruppen verteilten grossen Zahl. Offenbar können das nicht, wie die Handschrift angiebt, lauter *μονάδες* sein, sondern die ersten vier Gruppen sind *μυριάδες*, und erst am Schlusse werden Einheiten aufgezählt, die als *ἑτη* bezeichnet sind. Die vorhergehenden Zahlen haben demnach als *μυριάδες ἑτῶν* zu gelten. Über die Unterscheidung verschiedener Stufen der Myriaden durch Ordnungszahlen (*πρώτων, δευτέρων* u. s. w.) kann nach den früher von mir gegebenen Nachweisen kein Zweifel sein. Bekanntlich hatten die Griechen kein besonders benanntes Zahlwort über *μύριοι* oder *μυριάς* hinaus. Als Archimedes sein kühnes System der bis ins Unendliche aufsteigenden Zahlenreihe entwarf, legte er sich die strenge Regel auf, keine anderen Zahlbenennungen als die im Laienmunde üblichen zu bilden.¹⁾ Über *μύριοι* hinaus konnten die Griechen mit Hilfe der Zahladverbien bis „9999 mal 10000“ zählen. Statt *μυριάκις μύριοι* setzte nun Archimedes die Zahl 1 und begann somit eine zweite Zahlenreihe, deren sprechbare Bezeichnungen ebenso weit reichten als die der ersten Reihe, sodafs nach Erfüllung der zweiten Reihe eine dritte daran kam und dann eine vierte u. s. f. Die Zahlen der ersten Reihe nannte er *πρῶτοι ἀριθμοί*, die der

1) Vgl. PAULY-WISSOWA Real-Encyclopädie der class. Altertumswissenschaft II, Archimedes Sp. 512. 515—517, Arithmetica 1073 f.

zweiten *δεύτεροι* u. s. f. In Anlehnung an Archimedes hat Apollonios von Perge in einer Schrift, zu welcher Erläuterungen in der *συναγωγή* des Pappos erhalten sind ¹⁾, gezeigt, daß, um die Zahlenreihe bis zu außerordentlich hohen Beträgen aufsteigen zu lassen, es nicht nötig sei Gruppen von 10000² Einheiten zu bilden. Die *μυριάς* selbst gab den höheren Zahlengruppen die Namen. Die Zahlen von 10000 bis vor 10000² wurden von 1 an auf der Stufe der *ἁπλῇ μυριάς* gezählt, dann kam 10000² = 1 auf der Stufe der *διπλῇ μυριάς*, 10000³ = 1 auf der Stufe der *τριπλῇ μυριάς* u. s. f. Noch in weit späteren Zeiten haben Domninos, Simplicios und Nikolaos Rhabdas so gezählt. ²⁾ Allein mit Recht ist von anderen Mathematikern eine Zählungsweise bevorzugt worden, die von Apollonios die Gruppierung nach Myriaden und von Archimedes die Unterscheidung der Zahlengruppen durch Ordnungszahlen entnahm. Theon von Smyrna fand für das Volumen der Erde eine große Zahl von Kubikstadien, die er wahrscheinlich nach dritten, zweiten und ersten Myriaden abteilte, denen sich eine gewisse Zahl von Einheiten (*στάδια*) anschloß. ³⁾ Ähnlich hat später Diophantos den Nenner eines Bruches als eine aus zweiten und ersten Myriaden und Einheiten bestehende Zahl abgeteilt. ⁴⁾ Etwas umständlicher, aber für seine Zwecke ganz passend hat Jamblichos, der etwa ein halbes Jahrhundert jünger als Diophantos war, einen *πρῶτος* und *δεύτερος βαθμὸς τῶν μυριάδων* unterschieden und angedeutet, daß diese Reihe der myria-

1) Pappi Alex. collectio ed. Hultsch II 2 ff. PAULY-WISSOWA I, Apollonios 112 Sp. 159 f.

2) Domninos *ἐγχειρίδιον εἰσαγωγικὸν ἀριθμητικῆς* bei BOISSONADE Anecd. Graec. IV p. 415 f. Simplic. in Aristot. de caelo ed. Heiberg p. 549, 15 ff. 19 f. 21 f. 24 ff. 29 ff. Nikol. Rhabdas *περὶ τῆς τῶν στοιχείων ἐκτίσεως*, herausg. von Tannery Notices et extraits des manuscrits XXXII 1 (1866) p. 30. Vgl. HULTSCH Erläuterungen zu dem Berichte des Jamblichos über die vollk. Zahlen, Nachr. der Gesellsch. d. Wissensch. zu Göttingen 1895 S. 251 ff.

3) Expositio rer. mathem. p. 126 (Hiller), 208, 8. 210, 20. 353 (Dupuis). Erläut. zu Jambl. a. a. O. S. 252 Anm. 3.

4) Diophanti Alex. opera ed. Tannery I 332, 8 und dazu HULTSCH Berliner Philol. Wochenschrift 1894 Sp. 806 f. Vgl. Erläut. a. a. O. S. 253 f.

dischen Stufen nach Belieben (soweit die griechischen Ordnungszahlen reichen) fortgesetzt werden kann.¹⁾ Nun kommt als ältester, bisher bekannter Gewährsmann Sosigenes hinzu. Die von ihm ausgerechnete, leider nicht vollständig erhaltene grofse Zahl gruppiert sich, wie folgt:

μυριάδες ἐτῶν				
τέταρται	τρίται	δεύτεραι	πρῶται	ἔτη (μονάδες)
34	4300 + x Zehner + y Einer	7876	3836	0609? oder 0670?

d. i. 344 3** 787 638 360 ***, wobei durch Sterne die ausgefallenen oder nur unsicher überlieferten Zahlen bezeichnet sind. Wegen dieser Lücken müssen wir uns mit der Begrenzung begnügen, dafs die von Sosigenes ausgerechnete Zahl zwischen 344 300 und 344 400 Billionen gelegen hat.

Wenn der alexandrinische Astronom eine solche unabsehbare Reihe von Jahren zu einem τέλειος ἐνιαυτός zusammenfafste (Prokl. S. 23, 23), so hat er sich ohne Zweifel an Platon (Tim. 39 C. D) angeschlossen: ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐκ ἴσασι χρόνον ὄντα τὰς τούτων (τῶν κύκλων) πλάνας, πλήθει μὲν ἀμηχάνῳ χρωμέναις, πεποιτικλμέναις δὲ θαυμαστῶς· ἔστι δ' ὅμως οὐδὲν ἥττον κατανοῆσαι δυνατόν, ὡς ὃ γε τέλειος ἀριθμὸς χρόνον τὸν τέλειον ἐνιαυτὸν πληροῖ τότε, ὅταν ἀπασῶν τῶν ὁκτὼ περιόδων τὰ πρὸς ἄλληλα ξυμπερανθέντα τάχῃ σῆλῃ κεφαλὴν τῷ τοῦ ταύτοῦ καὶ ὁμοίως ἰόντος ἀναμετρηθέντα κύκλῳ. Also eine unendliche Menge von Einzelbewegungen war es, deren Summe das vollkommene oder, wie Spätere sagten, grofse Jahr bildete²⁾,

1) In Nicomachi arithm. introduct. p. 33, 20—23. Erläut. a. a. O. S. 247. 253 f.

2) Vgl. MARTIN Études sur le Timée de Platon II 78 ff., ders. Mém. de l'Acad. des inscr. XXX 1 (1881), 52 ff. ZELLER Philosophie der Griechen II a⁴ S. 811 f. PAULY-WISSOWA Real-Encyclop. II, Astronomie Sp. 1835 f. 1851 f. [Bei dieser Gelegenheit möchte ich die Stelle des Aetios über das grofse Jahr S. 363 Diels = Stob. I 107, 19 in Ordnung bringen: γίνεσθαι δὲ τὸν λεγόμενον μέγαν ἐνιαυτὸν, ὅταν ἐπὶ τοὺς (αὐτοὺς) fñgt man mit Cantor hinzu, doch vgl. Wendland Philol. N. F. XI 250 Proclus oben II 293, 18. 297, 18 u. ö.) ἀφ' ὧν ἤρξαντο τῆς κινήσεως ἀφίκωνται τόπους. τὸν δὲ γε μέγαν ἐνιαυτὸν οἱ μὲν ἐν τῇ ὁκταετηρίδι τίθενται, οἱ δὲ ἐν τῇ ἐννεακαιδεκαετηρίδι, οἱ δ'

und dieser Zeitraum war nach einer Zahl von Sonnenjahren bemessen, die nach Platon ebenfalls die vollkommene hieß und durch keine endliche Zahl ausgedrückt werden konnte. Da nun nach der Lehre der Pythagoreer der Name τέλειος ἀριθμός zunächst an der Zehnzahl haftete ¹⁾, so hat Platon bereits den großen, später von Archimedes ausgeführten Gedanken angedeutet, daß man durch eine fortschreitende Potenzierung dekadischer Abteilungen sich der unendlichen Zahl des vollkommenen Jahres allmählich nähern können, dabei aber immer sich bescheiden müsse, daß eine andere noch größere Zahl gebildet werden könne, die der unerreichbaren vollkommenen Zahl noch näher stehe. ²⁾ Sosigenes hat von Platon

ἐν τοῖς τετραπλασίοις ἔτεσιν, οἱ δ' ἐν τοῖς ἐξήκοντα <ἐνὸς δέουσιν>, ἐν οἷς Οἰνοπίδης καὶ Πυθαγόρας, οἱ δ' ἐν τῇ λεγομένῃ κεφαλῇ τοῦ κόσμου (κρόνου codd.). αὕτη δ' ἐστὶ τῶν ἐπτά πλανητῶν ἐπὶ ταῦτά σημεῖα τῆς † ἐξ ἄρκτου φορᾶς ἐπάνοδος. Hier habe ich κόσμον geschrieben nach Hephaest. Theb. 47, 7 τοῦτο δὲ τὸ κατὰ τὸν Κριὸν δωδεκατημόριον κεφαλὴν τοῦ κόσμου προσαγορεύουσιν (vgl. 53, 24, wo der Καρκίνος als κύριος τοῦ στήθους τοῦ κόσμου bezeichnet wird). Daß es in der That eine Meinung gab, nach der alle Planeten einmal im Widder vereinigt waren, darf man wohl schließen aus Philop. de aetern. 578, 24 Rabe: ὑποκείσθω τοίνυν πάντας ἅμα τοὺς πλανωμένους ἐν τῷ αὐτῷ γεγονέναι σημεῖω, οἷον ἐν τῇ τοῦ Κριοῦ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὸς ζωδίου ἀρχῇ. Die 'genitura mundi', die Firmicus III 1 nach Hanubius d. h. Anubion giebt, läßt allerdings die Planeten in verschiedenen Zeichen stehen, legt aber Wert darauf, daß das μεσουράνημα sich im Κριός befindet (p. 96, 23; ebenso aus Porphyrios Macrob. in somn. I 21, 23). Antiochos (Catal. cod. astrolog. I 163, 21), der wohl die Quelle für Lydos und Psellos ist (Boll. Byz. Zeitschr. 1898, 529. 654), läßt die Planeten im 30. Grade des Krebses oder im 1. des Löwen zusammenkommen, ähnlich Procl. in Tim. 271^a. — Meine Änderung von ταύτας ἡμῖα in ταῦτά σημεῖα (ταύτῃ ἡμέρᾳ edierte man seit Heeren) bedarf keiner Rechtfertigung. ἐξ ἄρκτου kann schon deshalb nicht richtig sein, weil der Bär nicht im Tierkreis liegt, also nie von den Planeten berührt werden kann; ἐξ ἀρχῆς liegt nahe, ohne mir sonderlich zu gefallen. W. K.]

1) PAULY-WISSOWA II, Arithmetica Sp. 1087 f.

2) PAULY-WISSOWA a. a. O. Sp. 1088 vgl. mit ebd. Archimedes § 5—7.

nur die Anschauung entlehnt, daß das vollkommene Jahr aus einer überaus großen Zahl von Sonnenjahren bestehen müsse; er ist aber von ihm abgewichen, indem er eine endlich begrenzte, bis auf Einer oder Zehner bestimmbare Zahl auszurechnen unternahm. Daß jeder Versuch der Art von vornherein aussichtslos ist, kann hier nicht ausgeführt werden; dennoch verdient die Zahl des Sosigenes alle Beachtung. Man vergleiche nur den schüchternen Versuch des Aristarchos von Samos, der nicht über eine Annäherung auf 2484 Jahre hinauskam.¹⁾ Daran reihten sich andere, auf mehr oder minder schwankenden Hypothesen beruhende Ansätze, die von 5552 bis zu 3600000 und 6570000 Jahren ansteigen.²⁾ Mit den Fortschritten der astronomischen Wissenschaft mußten die

1) Censor. de die nat. 18, 11. Vgl. PAULY-WISSOWA II Sp. 875 f. (Die Teiler der Zahl des Aristarchos sind 2, 2, 3, 3, 3, 23.)

2) Censorin a. a. O. Plut. plac. philos. II 32 u. a., vgl. die Zusammenstellungen von MARTIN Études sur le Timée de Platon II p. 79 f. und TANNERY La grande année d'Aristarque, Mém. de la Société des sciences de Bordeaux, 3e série, tome IV (1888) p. 93 ff. Nach Censorin sind $5552 = 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 347$ Jahre von Aretes von Dyrrhachion berechnet worden. Zwei wunderliche Abschätzungen, die eine zu $7777 = 7 \cdot 11 \cdot 101$, die andere zu $9977 = 11 \cdot 907$ Jahren, werden nach unbekannten Gewährsmännern (ἄλλοι, bez. ὧς φασί) von Plut. a. a. O. und Sext. Emp. adv. astrol. 105 p. 747 f. (Bekker) angeführt. Unter anderen höheren Ansätzen sind hervorzuheben $12954 = 2 \cdot 3 \cdot 17 \cdot 127$ Jahre bei Cic. Hortens. fragm. 26 f. (Aristoteles: Usener Rh. M. 28, 392) und $3600000 = 2 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 100000$ Jahre nach der Annahme des Kassandros von Salamis bei Censorin, d. i. das Hundertfache der Präcessionsperiode des Hipparchos, vgl. PAULY-WISSOWA II Sp. 1850 f. (bei Tannery a. a. O. p. 94 ist als Zahl des Kassandros 360000, mithin eine Null zu wenig angegeben). Als Maximum waren, ehe die Zahl des Sosigenes bekannt wurde, $6570000 = 365 \cdot 18000$ bei Plut. a. a. O. überliefert. Es hatte nämlich Herakleitos das große Jahr zu 18000 Jahren abgeschätzt (eine Zahl, an welche vermutlich Hipparchos sich erinnerte, als er die Präcessionsperiode auf das Doppelte = 36000 Jahre ansetzte); jene 18000 Jahre hat dann Diogenes von Babylon mit der Zahl der ganzen Tage des Sonnenjahres multipliziert (hätte er statt 365 genauer $365\frac{1}{4}$ Tage gesetzt, so würde er 6574500 Jahre erhalten haben).

Berechnungen einer Periode von ganzen Sonnenjahren, die durch ganze Zahlen von Umlaufszeiten des Mondes und der fünf Planeten teilbar war, auf um so gröfsere Beträge führen, je genauere Beobachtungen man angestellt hatte.¹⁾ Wenn also Sosigenes mehr als den dritten Teil einer Trillion von Jahren ausrechnete, so haben ihm verhältnismäfsig genaue Daten vorgelegen. Wäre nun in der Handschrift die vollständige Zahl überliefert, so würde man sie auf ihre Teiler zurückführen und, da die Verhältnisse der von den Alten beobachteten Umlaufszeiten annähernd bekannt sind, wahrscheinlich ermitteln können, wie viele ganze Jahre Sosigenes gleich einer ganzen Zahl von synodischen Monaten gesetzt und wie er jene Zahl von Jahren weiter vermehrt hat, um eine gröfste Zahl zu erhalten, in welcher auch die Umlaufszeiten der fünf Pla-

1) Vgl. PAULY-WISSOWA II, *Astronomie* Sp. 1851f. Den tatsächlichen Umdrehungen der Erde und der fünf im Altertum bekannten Planeten entsprechen nach der geocentrischen Anschauung die vermeintlichen Bewegungen der Sonne und der fünf Planeten um die Erde. Überhaupt schwangen sich um die Erde acht Sphären, deren jede nach besonderen Gesetzen sich bewegte und dabei je ein ihr zugehöriges Gestirn, bez. die zusammen an einer Sphäre angehefteten Fixsterne mit sich führte. Über die Reihenfolge der sieben Sphären von Mond, Sonne und Planeten vgl. a. a. O. 1835. 1837 ff. 1851. 1856 f. Die achte Sphäre war die der Fixsterne. Da Proklos jedesmal nur von einem einzelnen *ἄστρον* spricht, so scheint Sosigenes diese Sphäre nicht in betracht gezogen zu haben. Wenn er es doch that, so durfte er die grofse Periode der Präcession der Tag- und Nachtgleichen nicht aufser Acht lassen. Bei dem Mangel genauerer Nachrichten mufs von jeder Vermutung, ob diese Periode in der von Proklos mitgeteilten Zahl mitenthalten sein konnte oder nicht, abgesehen werden. [Dafs Sosigenes die *ἀποκατάστασις* der Fixsternsphäre, also die Präcession, berücksichtigt habe, möchte man fast schliessen aus Procl. in Tim. 270^c sq. p. 645, der zwar den Namen Sosigenes nicht nennt, aber gegen diejenigen polemisiert, welche den *τέλειος ἀριθμός* des Plato Tim. 39^a *δοξαστικῶς* auffafsten: diese Leute multiplizierten entweder alle *ἀποκαταστάσεις*, auch die der Fixsternsphäre, mit einander, oder sie suchten immer für je zwei Zahlen das *κοινὸν μέτρον* und gelangten so schliesslich zu einer Zahl, die alle einzelnen *ἀποκαταστάσεις* in sich enthielt. W. K.]

neten dergestalt enthalten waren, daß die größte Zahl, wenn man sie der Reihe nach durch fünf andere Zahlen von Jahren, die gewisse Multipla je eines Planetenumlaufes darstellten, dividierte, jedesmal als Quotienten eine ganze Zahl ergab. Um indes wenigstens von dem Anfange der Ausrechnung des Sosigenes eine angenäherte Vorstellung zu geben, vergleiche ich seine Zahl mit der Hipparchischen Beobachtung, daß auf $126007\frac{1}{4}$ Tage 4267 volle Monate (*μήνες ἀπαριζόμενοι*, nämlich synodische) kommen.¹⁾ Da bei Sosigenes die Einheit des *τέλειος ἐνιαυτός* das tropische Jahr von nahezu $365\frac{1}{4}$ Tagen ist²⁾, so sind zunächst die $126007\frac{1}{4}$ Tage Hipparchs einzurichten zu

$$\frac{3024169 \cdot 4}{24 \cdot 1461} = \frac{3024169}{8766}$$

Jahren. Sosigenes brauchte aber eine ganze Zahl von Jahren, die gleich einer gewissen Zahl von Monaten ist; er würde

1) Nach Ptolem. syntax. IV 2 S. 271, 2—12 (Heiberg). Hieraus berechnet sich eine mittlere Monatsdauer von 29 Tagen 12 Stunden 44 Minuten 3,3 Sekunden, d. i. nur 0,5 Sek. mehr als der in neuerer Zeit berechnete Betrag von ebenso vielen Tagen, Stunden und Minuten und 2,8 Sekunden. Die Berechnung des Hipparch ist also bis auf die ganzen Sekunden genau. Nach Ptolem. a. a. O. 271, 11. 278, 5 hat Hipparch selbst aus der Gleichung von $126007\frac{1}{4}$ Tagen mit 4267 Mondumläufen die mittlere Monatsdauer auf 29 Tage und dazu in Sexagesimalbrüchen des Tages auf $31^{\text{I}} 50^{\text{II}} 8^{\text{III}} 20^{\text{IV}}$ berechnet, was auf dasselbe hinauskommt wie die oben nach Tagen, Stunden und Teilen der Stunde bestimmte Zahl.

2) Diese Annäherung war schon den Babyloniern bekannt (IDELER Abh. der Berliner Akad. 1814/15 S. 217) und hat seit Eudoxos und Kallippos dem griechischen Kalenderwesen zu Grunde gelegen (BÖCKH Die vierjährigen Sonnenkreise der Alten S. 43. 65. 289. 341); sie war auch für die Verbesserung des römischen Kalenders maßgebend, die unter dem sachverständigen Beirat des Sosigenes von Cäsar durchgeführt wurde (BÖCKH a. a. O. S. 340 ff. MOMMSEN Röm. Chronologie² S. 77 ff. 276 ff.). Daß Sosigenes eine noch genauere Bestimmung des tropischen Jahres gekannt habe, ist wohl möglich; allein bei der Ausrechnung seines vollkommenen Jahres hat er sich gewiß mit der üblichen Annäherung auf $365\frac{1}{4}$ Tage begnügt, denn andernfalls würde er eine weit höhere Zahl als die bei Proklos überlieferte herausgebracht haben.

demnach, wenn er die Hipparchische Beobachtung zu Grunde legte, 3024169 Jahre gefunden haben, die so gut wie genau $4267 \cdot 8766 = 37404522$ Monaten entsprachen. So groß jene Zahl von Jahren auch war, mußte sie doch jedesmal bedeutend vervielfacht werden, wenn nach einander die Umlaufszeiten des Merkur, der Venus u. s. w. in Rechnung gebracht und ähnlich, wie bei Mond und Sonne, jedesmal eine volle Zahl von Jahren, die ein Vielfaches von 3024169 sein mußte, einer vollen Zahl von Planetenumläufen entsprechen sollte.

Nach dem Verlaufe von mehr als $\frac{1}{3}$ Trillion Jahren werden nach Sosigenes bei Prokl. 23, 26 die *συναποκατάσεις τῶν ἐπὶ σφαιρῶν*, d. i. die gleichzeitige Rückkehr der Sonne, des Mondes und der fünf Planeten zu den Anfangspunkten ihrer Bewegungen, stattfinden. Denn jedes einzelne Gestirn erreicht seine *ἀποκατάσεις*, wenn es zu einer beliebigen Stelle seiner Bahn, die man als Anfangspunkt seines Umlaufes setzt, nach Vollendung eines vollen Umlaufes zurückkehrt. Wenn man nun für zwei Gestirne den gleichen Zeitpunkt als Anfang der Bewegung setzt, so wird die *συναποκατάσεις* stattfinden, wenn beide Gestirne zu demselben Zeitpunkte an die Anfangsstellen ihrer Bahnen zurückkehren. Der große Zeiger der Uhr erreicht seine *ἀποκατάσεις* nach einmaligem Umlaufe; er muß aber 12mal umlaufen, damit die *συναποκατάσεις* des großen und des kleinen Zeigers eintrete. Wenn sich — immer nach der geocentrischen Anschauung der Alten — der Mond ähnlich wie der große Zeiger der Uhr genau zwölfmal so schnell wie die Sonne bewegte, so würde die erste *συναποκατάσεις* nach Ablauf eines Jahres sich erfüllen; da aber die Umlaufszeit der Sonne zu der des Mondes sich nicht wie 12:1, sondern wie 12,368529...:1 verhält¹⁾, so müssen nach Hipparch 3024169 Jahre vergehen, ehe die erste *συναποκατάσεις* von Sonne und Mond eintritt.

Damit sind zugleich die Worte des Proklos (23, 27) erklärt: *λαβὼν γὰρ ἑνὸς* (scil. ἄστρου) *ἀποκατάσειν ἀκριβῆ καὶ ἄλλον, εὔρεν τὸν ὑπὸ τούτων²⁾ μετρούμενον* (scil. ἀριθμόν).

1) Berechnet nach der aus Hipparchs Beobachtung gefolgerten Gleichung von 3024169 Jahren mit 37404522 Monaten.

2) Ähnlich, wie vorher bei ἑνός und ἄλλον, ist hier τῶν ἄστρον hinzuzudenken. Zwar würde an sich die Ergänzung

Denn nach Eukl. Elem. V def. 1 f. misst eine Gröfse b eine Gröfse a , wenn b , mit einer ganzen Zahl multipliziert, die Gröfse a ergiebt, oder, indem wir mit Elem. VII def. 3 statt des allgemeinen Begriffes Gröfse die Zahl einsetzen, eine Zahl a wird von einer Zahl b gemessen, wenn b ein Teiler ($\mu\acute{\epsilon}\rho\omicron\varsigma$) von a ist.

Wenn es dann weiter heifst *καὶ τρίτον (ἀριθμὸν) προσέθηκεν καὶ ἐξῆς· καὶ οὕτως εὗρεν τὸν ὑπὸ πάντων (τῶν ἐπὶ ἀστροῦ μετρούμενον ἀριθμὸν)*, so sieht man deutlich, dafs die Zahl von Jahren der *συναποκατάστασις* von Sonne und Mond zuerst vermehrt wurde durch die Hinzufügung eines Planeten. Welcher Planet dies war und welche Umlaufszeit von Sosigenes in Rechnung gestellt wurde, wissen wir nicht; doch ist es gestattet, als *τρίτον ἀστρον* des Proklos entweder den Merkur oder die Venus zu setzen. Nehmen wir nun an, dafs Sosigenes bei Berechnung der Umlaufszeit des einen oder des andern Gestirns mit der Annäherung auf ganze Tage sich begnügte, so waren diese einzurichten zu ungelenten Jahresbrüchen, woraus dann ähnlich wie vorher eine weit über 3 Millionen Jahre hinausreichende zweite Zahl für die *συναποκατάστασις* der Sonne, des Mondes und des Planeten zu berechnen war. Und so war fortzufahren bis zur sechsten Zahl, welche die *συναποκατάστασις* aller sieben Gestirne umfasste; das war jene grösste Zahl, die bei Proklos, wenn auch nicht vollständig, doch insoweit erhalten ist, dafs wir uns von ihrem Umfange eine genügende Vorstellung machen können.¹⁾

τῶν ἀποκαταστάσεων näher liegen, allein die Schlufsworte *τὸν ὑπὸ πάντων* zeigen, dafs *ἀστρον*, näml. *εἰς συναποκατάστασιν καθισταμένων*, gemeint ist.

1) [Es sei darauf hingewiesen, dafs die Zahlen für die drei verschiedenen Perioden und die *τέλειαι ἀποκαταστάσεις* der Planeten am bequemsten bei Lyd. de mens. 56,3—57,13 Wuensch zusammen stehen (56, 13 mufs es *τετάρων* heifsen statt *δύο*; 57, 2 *ὀγδοήκοντα* statt *ἐνενήκοντα*, 8 *τρισχίλων*); doch habe ich vergeblich versucht, die Zahl des Sosigenes aus den dort mitgetheilten Werten zu berechnen. W. K.]

II.

Zu *Μέλισσα* *ΚΓ. ΚΖ*, S. 24 f. 27—29.

Theon von Smyrna hat in dem Abschnitte über die Zahlenlehre (S. 18, 3—46, 19 der Ausg. von Hiller), wie er selbst (S. 17, 25 ff. 47, 11 ff.) angiebt, lediglich τὰ ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν παραδοθέντα, und zwar, wie aus S. 47, 12 f. zu schliessen ist, in Form einer erläuternden Paraphrase wiederholt. Da er nun bald darauf in dem Abschnitte περὶ ἁρμονίας καὶ συμφωνίας (49, 6 f.) den Peripatetiker Adrastos als Gewährsmann nennt und 50, 4 eine Äußerung desselben über die betreffende Lehre der Πυθαγορικοί anführt, so liegt die Vermutung nahe, daß auch der Abschnitt über die Pythagoreische Zahlenlehre aus Adrastos, und zwar aus dessen Kommentar zum Timaios, geschöpft sei.¹⁾ In dem vorletzten Kapitel dieses Abschnittes, das im Cod. Marcianus 307 die zwar erst nachträglich hinzugefügte, aber durch den Text S. 43, 2 bestätigte Überschrift περὶ πλευρικῶν καὶ διαμετρικῶν ἀριθμῶν aufweist, finden wir die umständliche Entwickelung von zwei Zahlenreihen, deren eine die sogen. πλευραί, die andere die διάμετροι enthält. Aus der von Theon benutzten Quelle rührt augenscheinlich auch her, was Proklos im Kap. *κγ* als eine Pythagoreische Lehre anführt. Gleich aus den Eingangsworten erkennen wir den verständigen Berichterstatter, und einen nicht minder günstigen Eindruck erweckt die darauf folgende knappe und sachgemäße Darstellung. Wir haben also hier, abgesehen von den Kürzungen, einen an die Quelle sich eng anschließenden Bericht, während Theon eine ziemlich umständliche Paraphrase bietet, die bei dem Leser ein möglichst geringes Maß mathematischer Kenntnisse voraussetzt.

Auch in Kap. *κς* handelt Proklos über πλευρά und διάμετρος, aber nicht bloß im arithmetischen, sondern auch, gemäß der eigentlichen Bedeutung dieser Worte, im geometrischen Sinne. Hier hat ihm eine andere Quelle als die vorher in

1) Daß Theon in dem dritten, der Astronomie gewidmeten Teile seines die mathematischen Stellen bei Platon erläuternden Werkes ganz von Adrastos abhängt, weist MARTIN S. 74 ff. seiner Ausgabe von Theonis Smyrn. liber de astronomia nach.

Kap. $\kappa\gamma$ benutzte vorgelegen, vielleicht die *μαθημάτων θεωρία* des Geminos, die er im Kommentar zum I. Buche der Elemente Euklids so ausgiebig benutzt hat.

Nach Theon a. a. O., dem sich Jamblichos anschließt¹⁾, war die Doppelreihe der durch die geometrischen Ausdrücke *πλευρά* und *διάμετρος* bestimmten Zahlen (*πλευρικοί και διαμετρικοί λόγοι* bei Theon 43, 2) von NESSELMANN²⁾, CANTOR³⁾ und anderen behandelt worden. Dabei hatte Nesselmann (S. 231) mit Recht hervorgehoben, daß keiner der (damals bekannten) Autoren uns irgend einen Wink darüber giebt, wie man auf die Auflösung der durch diese Doppelreihe angezeigten Gleichungen gekommen ist. Diese Lücke der Tradition wird nun durch den hier vorliegenden Text ausgefüllt und es ist danach möglich geworden, nicht nur die eigentliche Doppelreihe der *πλευραί* und *διάμετροι* geometrisch darzustellen, sondern auch den Pythagoreischen Ursprung der Reihen sowohl der geometrischen als der daraus abgeleiteten arithmetischen Funktionen zu erweisen.⁴⁾

Je näher man den Kommentar des Proklos zum I. Buche der Elemente kennen lernt, desto deutlicher treten die Verdienste hervor, die der Verfasser durch eine sorgfältige Auswahl der Quellen und durch die Bethätigung eines streng historischen Sinnes sich um die Geschichte der Mathematik erworben hat. In der hier vorliegenden Abhandlung zu Platons Republik hatte er in Kap. $\kappa\gamma$, auf Adrastos fußend, die Pythagoreer als Erfinder der Reihe der *ῥηταὶ διάμετροι* genannt und zugleich angedeutet, daß diese Reihe aus einer ähnlichen, welche die *ἄρρητοι διάμετροι* (mithin auch die dazugehörigen *πλευραί*) enthielt, hervorgegangen war. Zu den allgemeinen Sätzen der Pythagoreer fügte er dann die von Platon daraus abgeleitete Erklärung der Zahl 48 hinzu (S. 25, 6 ff.). Ähnlich werden in Kap. $\kappa\zeta$ *οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων* zusammengestellt und bald darauf wird, gleich als ob jedem Zweifel an der Priorität der Pythagoreer vorgebeugt werden

1) In Nicom. arithm. introduct. ed. Pistelli p. 91, 3—93, 6.

2) Algebra der Griechen S. 228 ff.

3) Vorlesungen über Gesch. der Mathem. I² S. 407—409.

4) Vgl. HULTSCH Die Pythagoreischen Reihen der Seiten und Diagonalen u. s. w., Bibliotheca mathem. herausg. von Eneström 1900 S. 8 ff.

solle, hinzugefügt: *προετίθεσαν δὲ οἱ Πυθαγόρειοι τοῦτον τοιόνδε θεώρημα γλαφυρόν περὶ τῶν διαμέτρων καὶ πλευρῶν* u. s. w. Wenn nun bald darauf mit den Worten *δείνυνται διὰ τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ στοιχείῳ γραμμικῶς* auf Eukl. Elem. II 10 hingewiesen wird, so folgt aus der Erwähnung dieses Satzes, der zu dem Beweise des ersterwähnten Theorems dient, durchaus nicht, daß auch dieses Theorem erst in der Zeit nach Euklid entstanden sei. Denn die allermeisten Sätze der Elemente waren schon längere oder kürzere Zeit vor Euklid, namentlich von den Pythagoreern und Eudoxos, festgestellt worden, und auch an der Form mag Euklid zumeist wenig geändert haben; nur die methodische Anordnung des gesamten Stoffes und dessen Ergänzung in einzelnen Punkten war sein eigenes wohlgelungenes Werk. Wenn hier bei Proklos die glaubwürdige Überlieferung vorliegt, daß die Pythagoreer die Doppelreihe der Seiten und Diagonalen gefunden und durch geometrische Konstruktion erwiesen haben, so ist auch jedes einzelne Glied der Beweisführung als Pythagoreisch anzusehen, und wenn ein solches Einzelglied später dem II. Buche der Elemente eingereiht worden ist, so bestätigt das nur die nach anderen Erwägungen wahrscheinliche Annahme, daß das ganze zweite Buch der Elemente, ebenso wie erwiesenermaßen das erste, aus Sätzen besteht, die schon von den Pythagoreern gefunden und bewiesen worden waren.

Wie aus dem Anfange von Kap. $\alpha\zeta$ hervorgeht, waren die Pythagoreer von der Beobachtung ausgegangen, daß die Diagonale eines Quadrates mit rationaler Seite irrational ist.¹⁾

1) Denn nach dem Pythagoreischen Lehrsatz ist das Quadrat über der Diagonale doppelt so groß als das über der Seite. Das Quadrat über der Diagonale eines Quadrates mit rationaler Seite kann keine rationale Wurzel haben, *οὐ γάρ ἐστιν τετράγωνος ἀριθμὸς τετραγώνου διπλάσιος* (S. 27, 2), oder mit anderen Worten, das Quadrat über der Seite verhält sich zwar zu dem über der Diagonale wie 1:2; aber die Seite zur Diagonale wie 1: $\sqrt{2}$. Zu den ersten Voraussetzungen der griechischen Geometrie gehört die Füglichkeit, jede Zahl sei es als Gerade oder als Rechteck (einschl. Quadrat) oder als rechtwinkliges Parallelepiped (einschl. Würfel) und umgekehrt jede Gerade oder jedes Rechteck oder jedes rechtwinklige Parallelepiped als Zahl setzen zu können. Wenn n eine ganze Zahl

Weiter aber bildeten sie eine von 1 aufsteigende Doppelreihe von Seiten- und Diagonalzahlen von der Eigenschaft, daß die Quadrate der Diagonalzahlen jedesmal nur um das ganzzahlige Minimum 1 von den doppelten Quadraten der Seitenzahlen sich unterschieden, mithin, zu je größeren Zahlen die Doppelreihe aufsteigt, der Unterschied relativ desto geringer und zuletzt verschwindend klein wird.¹⁾

Ehe man nun diese Zahlenreihen aufstellen konnte, mußte auf geometrischem Wege eine Doppelreihe von Seiten und Diagonalen von der Eigenschaft gebildet werden, daß in der Reihe der Seiten jede folgende Seite gleich war der Summe der vorhergehenden Seite und Diagonale, und in der Reihe der Diagonalen jede folgende Diagonale gleich der Summe der verdoppelten vorhergehenden Seite und der vorhergehenden Diagonale (S. 27, 13—16).

Um eine solche Doppelreihe aufzubauen, bedurfte es des schon erwähnten Hilfssatzes, der von den Pythagoreern gefunden und später von Euklid in das II. Buch der Elemente aufgenommen worden ist: wenn eine Gerade AD in zwei Abschnitte $AB = BC$ und einen dritten beliebigen Abschnitt CD geteilt wird (Fig. 1), so ist

Fig. 1.

$$AD^2 + CD^2 = 2AB^2 + 2BD^2,$$

oder in algebraischer Formel

$$(a + b)^2 + b^2 = 2\left(\frac{a}{2}\right)^2 + 2\left(\frac{a}{2} + b\right)^2.$$

bedeutet und die Seite eines Quadrates $= n$ Längeneinheiten gesetzt wird, so hält das Quadrat über der Diagonale $2n^2$ Flächeneinheiten und die Diagonale selbst $n\sqrt{2}$ Längeneinheiten.

1) Damit hängt zusammen, daß die Verhältnisse der Diagonalzahlen zu den Seitenzahlen oder, wie sich später zeigen wird, die Brüche $\frac{3}{2}, \frac{7}{5}, \frac{17}{12}, \frac{41}{29}, \frac{99}{70}, \frac{239}{169} \dots$ eine an Genauigkeit schnell zunehmende Reihe von Annäherungen an $\sqrt{2}$ bieten (vgl. CANTOR Vorles. I² S. 408), und zwar stehen alternierend die Werte $\frac{3}{2}, \frac{17}{12}, \frac{99}{70} \dots$, deren jeder größer als $\sqrt{2}$ ist, gegenüber den Werten $\frac{7}{5}, \frac{41}{29}, \frac{239}{169} \dots$, deren jeder kleiner als $\sqrt{2}$ ist. Aus dem sechsten Werte $\frac{239}{169}$ erhält man mit 1,4142 bereits eine bis zur vierten Stelle hinter dem Komma genaue Annäherung.

Wenn nun (Fig. 2) über AB ein Quadrat mit der Diagonale BE konstruiert und auf der Verlängerung von AB zuerst $BC = AB$ und dann $CD = BE$ eingetragen wird, so beweist man mit Hilfe des eben angeführten Satzes, daß die Diagonale des über BD errichteten Quadrates $= 2AB + CD = 2AB + BE$ ist.¹⁾ Es ist also

aus Seite $AB +$ Diagonale BE des ersten Quadrates eine zweite Seite BD , und aus $2AB +$ Diagonale BE eine zweite Diagonale DF gebildet worden. Weiter kann man aus der zweiten Seite und der zweiten Diagonalen eine dritte Seite und eine dritte Diagonale bilden (Fig. 2) und dieses Verfahren beliebig fortsetzen, kurz man erhält, wenn man der Reihe nach die Seiten mit s_1, s_2 u. s. f. und die Diagonalen mit d_1, d_2 u. s. f. bezeichnet, die Doppelreihe

$$\begin{array}{lll} s_1, & s_2 = s_1 + d_1, & s_3 = s_2 + d_2, \dots \\ d_1, & d_2 = 2s_1 + d_1, & d_3 = 2s_2 + d_2, \dots, \end{array}$$

in welcher das Quadrat jedes unteren Gliedes gleich dem doppelten Quadrate des darüber stehenden Gliedes ist.

Außer dieser geometrischen Darstellung entwickelten nun die Pythagoreer (S. 28, 10—29, 4) eine Doppelreihe von rationalen und ganzen Zahlen, indem sie die erste Seite $= 1$ setzten und für die erste Diagonale statt des ihr zukommenden Zahlenwertes $\sqrt{2}$ die nächste ganzzahlige Annäherung 1 eintreten ließen. Das war, im Gegensatze zu der *ἄρρητος διάμετρος τῆς μονάδος*, d. i. der eigentlichen Diagonale des Quadrates über der Seite 1, die *ῥητὴ διάμετρος τῆς μονάδος*, und ihr folgten die *ῥηταί διάμετροι τῆς δυνάδος* $= 3$ (S. 28, 17—21), *τῆς πεμπάδος* $= 7$ (Plat. Staat 546 C, Procl. 28, 22—27) u. s. f. Bezeichnen

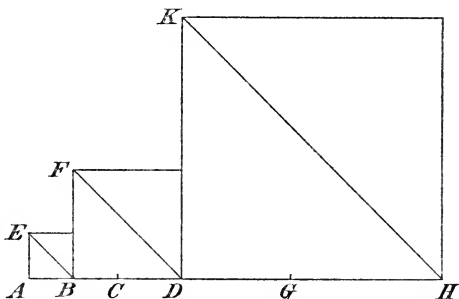

Fig. 2.

1) S. das Nähere in Bibliotheca mathem. a. a. O.

wir nun, ähnlich wie vorher, die Zahlen der Seiten mit $s_1, s_2 \dots$ und die $\xi\eta\tau\alpha\iota$ $\delta\iota\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\rho\omicron\iota$ oder Diagonalzahlen mit $\delta_1, \delta_2 \dots$, so wird die vorhergehende Doppelreihe umgebildet zu

$$\begin{aligned} s_1 &= 1, & s_2 &= s_1 + \delta_1 = 2, & s_3 &= s_2 + \delta_2 = 5, \dots \\ \delta_1 &= 1, & \delta_2 &= 2s_1 + \delta_1 = 3, & \delta_3 &= 2s_2 + \delta_2 = 7, \dots \end{aligned}$$

in welcher zwar nicht mehr, wie vorher, das Quadrat jedes unteren Gliedes gleich dem doppelten Quadrate des oberen Gliedes sein kann, die Differenzen aber stetig $= 1$ bleiben, und zwar alternierend nach der Seite des Plus oder Minus hin. Dies wird bei Proklos (28, 10—29, 4) für die Anfangsglieder, wie die folgende Tabelle zeigt, im einzelnen ausgeführt:

Seiten- zahlen	Diagonal- zahlen	Doppelte Quadrate der Seitenzahlen	Quadrate der Diagonalzahlen	Differenzen
1	1	2	1	+ 1
2	3	$2 \cdot 2^2 = 8$	$3^2 = 9$	— 1
5	7	$2 \cdot 5^2 = 50$	$7^2 = 49$	+ 1
12	17	$2 \cdot 12^2 = 288$	$17^2 = 289$	— 1

Durch die Schlufsworte $\kappa\alpha\iota \acute{\alpha}\epsilon\iota \omicron\upsilon\tau\omega\varsigma$ (29, 4) weist Proklos darauf hin, daß die Reihe nach der angegebenen Regel beliebig fortgesetzt werden kann und daß die Differenzen stetig so wechseln werden wie bei den ersten vier Gliedern. Daraus geht zugleich hervor, daß die Summe der Quadrate von je 2 benachbarten Diagonalzahlen gleich der doppelten Summe der Quadrate von je 2 entsprechenden Seitenzahlen ist, z. B. $3^2 + 7^2 = 2(2^2 + 5^2)$. Dies hat Proklos in Kap. $\overline{\alpha\gamma}$, wo er dem Adrastos folgte, kurz erwähnt ¹⁾ und aus derselben Quelle hinzugefügt, daß die Summe der Quadrate "aller" Diagonalzahlen, d. i. eine unendliche Reihe von Quadratzahlen, gleich der doppelten Summe der Quadrate aller Seitenzahlen sein wird.

Kehren wir nun wieder zu dem Anfange von Kap. $\overline{\alpha\zeta}$ zurück. Die Pythagoreer hatten beobachtet, daß es (im Bereiche der rationalen und ganzen Zahlen) keine Quadratzahl giebt, die doppelt so groß als eine andere Quadratzahl wäre. Weitere Untersuchungen, die sie daran knüpften, führten zu den folgenden Ergebnissen:

1) S. 25, 9—12. Vgl. Theon 45, 2—8.

1) Es giebt eine unendliche Reihe von Quadratzahlen, deren Glieder je von dem doppelten Quadrate einer anderen Zahl nur um 1 sich unterscheiden, sodafs die Differenz zuletzt verschwindend klein wird.

2) Die Summe von je zwei benachbarten Quadratzahlen dieser Reihe ist gleich der doppelten Summe von je zwei anderen Quadratzahlen.

3) Die Summe aller Glieder dieser Reihe ist gleich der doppelten Summe einer andern unendlichen Reihe von Quadratzahlen, in welcher jedes Glied sich um den Zahlenwert $\frac{1}{2}$ von der Hälfte des entsprechenden Gliedes der ersten Reihe unterscheidet.

4) Die Glieder beider Reihen sind aus der Quadrierung der sogen. Diagonal- und Seitenzahlen hervorgegangen. Bildet man eine Reihe der Verhältnisse jeder Diagonalzahl zu der ihr zugehörigen Seitenzahl, so erhält man immer genauere Näherungswerte für $\sqrt{2}$.

In sprachlicher Hinsicht läfst der Bericht des Proklos hin und wieder die Schärfe und Deutlichkeit der mathematischen Ausdrucksweise vermissen. Die Worte S. 27, 6 ff. sind zunächst durch eine Einschaltung zu erklären: *ἐπενόησαν οὕτω λέγειν οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων, τῆς πλευρᾶς οὔσης ῥητῆς, τὴν διάμετρον ῥητὴν οὐχ ἀπλῶς ἀλλ' ἐν οἷς <ἢ τε πλευρὰ καὶ ἡ διάμετρος> δύνανται τετραγώνοις*. Hier genügt es auf das Platonische Beispiel (Staat 546C) hinzuweisen: die Diagonale eines Quadrates, dessen Seite = 5 ist, hat den Wert $\sqrt{2} \cdot 5^2 = 5\sqrt{2}$; dieser ist inkommensurabel zu 5, aber das Quadrat von $5\sqrt{2} = 50$ ist kommensurabel zu dem Quadrate von 5 = 25 (Eukl. Elem. X def. 1 f.).

Wenn es nun mit Beziehung auf *τὴν διάμετρον* weiter heisst *τοῦ διπλασίου λόγον, ὃν δεῖ τὴν διάμετρον ποιεῖν, ἢ μονάδι δέονσαν ἢ μονάδι πλεονάζουσιν*, so meint Proklos, wie auch die von ihm hinzugefügten Beispiele zeigen, dafs das Quadrat der *ῥητῇ διάμετρος* entweder um 1 gröfser ist als das doppelte Quadrat der Seite, z. B. $3^2 = 2 \cdot 2^2 + 1$, oder um 1 kleiner, z. B. $7^2 = 2 \cdot 5^2 - 1$.

Bald darauf (S. 28, 14) wird die *ῥητῇ διάμετρος* erklärt als *μονάδι ποιοῦσα ἔλασσον τοῦ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς*. Statt *ποιοῦσα* hätte es eigentlich *δυναμένη* heifsen müssen; doch erklärt sich der abweichende Ausdruck aus Z. 20 f. *γίνεται τριὰς καὶ ποιεῖ*

τὸν ἐννέα, wo hinter καὶ die Worte ἐφ' ἐαυτὴν πολλαπλασιαζομένη hinzuzudenken sind. Dann hat Proklos mit τοῦ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς offenbar τοῦ δις ἀπὸ τῆς πλευρᾶς gemeint; doch ist δις nicht etwa in den Text einzuschalten, denn Z. 21 und 26 heisst es ähnlich, dafs das Quadrat 9 um 1 gröfser ist τοῦ ἀπὸ δυάδος und das Quadrat 49 um 1 kleiner τοῦ ἀπὸ τῆς πεμπάδος, beide Male im Sinne von τοῦ δις ἀπὸ δυάδος, bez. πεμπάδος. Erst am Ende des Kapitels (S. 29, 2—4) hat er sich wieder an den genauen Ausdruck erinnert, denn er erklärt die Zahl $17^2 = 289$ als μονάδι μείζων ἢ διπλάσιος τοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρα, d. i. um 1 gröfser als $2 \cdot 12^2 = 288$.

III.

Zu Μέλισσα *AE*, S. 36, 3—42, 10.

Die geometrische Zahl Platons (Staat 546 B. C) wird von Proklos unter folgenden, gleich zu Anfang angeführten Gesichtspunkten behandelt: ἀριθμητικῶς S. 36, 7—40, 1, γεωμετρικῶς 40, 2—42, 12, μουσικῶς 42, 12—43, 19, ἀστρονομικῶς 43, 20—45, 16, endlich διαλεκτικῶς 45, 17—54, 24, wonach zu Anfang von Kap. λζ mit den Worten εἰ ἔστιν ὁ ἀριθμὸς οὗτος καὶ ἐν τῷ παντὶ δηλούμενος u. s. w. der Abschluß der Untersuchung über die geometrische Zahl angedeutet wird. Von diesem langen Abschnitte hatte Schoell nur den Schluß (54, 3—24) veröffentlichen können. Der jetzt vorliegende, nahezu vollständige Text bietet nach verschiedenen Seiten hin wichtige Aufschlüsse, giebt aber auch neue Rätsel auf. Das alles zu untersuchen wird eine Aufgabe für sich sein; hier können nur einige sachliche Erläuterungen zu dem Berichte des Proklos beigelegt werden.

Bei der arithmetischen Erklärung der Platonischen Stelle hat Proklos zu Anfang sich eng an die einzelnen Textesworte angeschlossen; diese mögen also im Folgenden jedesmal vorangestellt werden.

αὐξήσεις δυνάμεναι τε καὶ δυναστεύμεναι] im Proklostexte (36, 7—11) sind an sieben Stellen zusammen mehr als 120 Buchstaben ausgefallen; doch geht aus den erhaltenen

Resten wenigstens soviel hervor, daß *αύξήσεις δυνάμεναι* die Erhebung ganzer Zahlen ins Quadrat, und *δυναστευόμεναι* die Wurzeln einer Quadratzahl bedeuten. Damit hat sich Platon in freierer Nachbildung an den Sprachgebrauch der Mathematiker angeschlossen, mithin auch es vermieden, etwa Kubikzahlen, wie man auf den ersten Blick aus 36, 21—25 vgl. mit 37, 9—14 schliessen könnte, als *δυνάμεναι*, und Kubikwurzeln als *δυναστευόμεναι* zu bezeichnen.

ὁμοιούντων καὶ ἀνομοιούντων καὶ αὐξόντων καὶ φθινόντων] nämlich *ἀριθμῶν*, wie Proklos 36, 13 mit Recht suppliert. *Ὅμοιοῦντες* sind nach ihm die Quadrat- und Kubikzahlen, *ἀνομοιούντες* solche Zahlen, die nicht durchweg aus gleichen Faktoren bestehen. Die letzteren sind entweder *αὐξόντες*, d. i. Produkte von zwei einander gleichen Zahlen und einer dritten gröfseren Zahl, oder *φθίνοντες*, d. i. Produkte von zwei einander gleichen und einer dritten kleineren Zahl. Die ersteren Produkte werden *δοκίδες*, Balken, die letzteren *πλινθίδες*, Ziegel, benannt.

τρεις ἀποστάσεις, τέτταρας δὲ ὅρους λαβοῦσαι] *ὅροι* sind die Glieder einer Proportion¹⁾; zwischen vier Gliedern einer stetigen Proportion giebt es drei *ἀποστάσεις*, z. B. bei $1:2 = 2:4 = 4:8$ die Abstände von 1 zu 2, von 2 zu 4 und von 4 zu 8.²⁾

πάντα προσήγορα καὶ ξητὰ πρὸς ἄλληλα ἀπέφηναν] diese Worte citiert Proklos 36, 23 in der Fassung *πάντα ξητὰ καὶ προσήγορα ποιοῦσιν* und erklärt sie durch den Zusatz *καὶ τοὺς δυναμένους καὶ τοὺς δυναστευομένους, καὶ τοὺς ὁμοιούντας καὶ τοὺς ἀνομοιούντας ἀλλήλοις, καὶ τοὺς αὐξόντας καὶ φθίνοντας*. Dazu gebe es eine geometrische Figur (*διάγραμμα*), in welcher auf einer Querlinie zwei Schenkel sich erheben. Auf der horizontalen Geraden seien die *ὁμοιούντες* und von den *ἀνομοιούντες* sowohl die *αὐξόντες* als die *φθίνοντες* einzutragen; alle diese Zahlen seien durch den noch darzulegen den *ἐπίκλιτος πνθμὴν* verbunden. Auf den Schenkeln des von der Horizontalen aufsteigenden Winkels sollen die Quadrat-

1) PAULY-WISSOWA II, Arithmetica § 26.

2) Ebenda § 28. 31, II. Synonym mit den *ἀποστάσεις* waren die von Archytas behandelten *διαστήματα* der natürlichen Zahlenreihe, ebd. § 29.

zahlen und ihre Wurzeln eingetragen werden. Die in der Handschrift fehlende Figur hat also drei Gerade etwa in der Zusammenstellung $\vee$ gezeigt. Unterhalb der Basis haben, wie es scheint, die Zahlen $\kappa\zeta'$, $\lambda\varsigma'$, $\mu\eta'$, $\xi\delta'$ gestanden, von denen $\kappa\zeta'$ und $\xi\delta'$ *ὁμοιοῦντες*, die beiden anderen aber *ἀνομοιοῦντες* sind, und zwar $\lambda\varsigma'$ ein *αὔξων*, $\mu\eta'$ ein *φθίνων*, wie sofort sich zeigen wird. Zu den Schenkeln mußten zuerst die Zahlen γ' und δ' , die den *ἐπίτριτος πνθμήν* bilden, beigeschrieben sein, vermutlich γ' zu dem einen, δ' zu dem andern Schenkel. Dann kamen oberhalb von γ' , bez. δ' , die Quadratzahlen θ' und $\iota\varsigma'$ und darüber standen, wenn es auch keine *δυνάμενοι* im eigentlichen Sinne waren, die Kubikzahlen $\kappa\zeta'$ und $\xi\delta'$. Zum Schlusse hat Proklos, soweit es sich aus dem lückenhaften Texte ersuchen läßt, noch darauf hingewiesen, daß alle diese Zahlen sowie ihre Verhältnisse zu einander rational und aussprechbar sind.

ὧν ἐπίτριτος πνθμήν] das sind nach Proklos 37, 5 die Zahlen γ' und δ' . Beide werden ins Quadrat erhoben; da aber diese Quadrate zu einander ein anderes Verhältniß als das von 3:4 haben, so ist, um den *ἐπίτριτος πνθμήν* durchzuführen, zwischen 9 und 16 als mittlere Proportionale die Zahl $3 \cdot 4 = 12$ einzuschieben.¹⁾ Weiter werden 3 und 4 in ihre Kuben erhoben. Nun genügt, um zwischen 27 und 64 das Verhältniß 3:4 durchzuführen, nicht mehr eine mittlere Proportionale, sondern es sind deren zwei zu bilden.²⁾ So erhalten wir

$$3^3:3^2 \cdot 4 = 3^2 \cdot 4:3 \cdot 4^2 = 3 \cdot 4^2:4^3, \text{ d. i. } 27:36 = 36:48 = 48:64.$$

Die Zahl 36 heißt, wie schon erwähnt wurde, *δοκίς*, denn das Quadrat von 3 ist mit einer größeren Zahl als 3 multipliziert; die Zahl 48 erscheint als *πλινθίς*, denn das Quadrat von 4 ist mit einer kleineren Zahl als 4 multipliziert.

Hier ist ähnlich, wie vorher zu *Μέλισσα κγ* und *κξ*, auf den Unterschied zwischen der arithmetischen und geometrischen Darstellung hinzuweisen. In arithmetischer Form müssen *δοκίς* und *πλινθίς* Produkte ganzer Zahlen sein³⁾, wie auch die Kuben,

1) PAULY-WISSOWA II, Arithmetica Sp. 1104, 21—50.

2) Ebenda Sp. 1104 f.

3) Nikomachos *ἀριθμ. εἰσαγ.* II 83, 2. 105, 6 (Hoche) erwähnt unter verschiedenen Arten von *στρεφοὶ ἀριθμοί* die *δοκίς* und *πλινθίς*. Beide Gattungen erläutert er 110, 18 ff. durch

zwischen denen sie als mittlere Proportionalen eingeschaltet werden, ganzzahlige Wurzeln haben. Das kleinste ganzzahlige Beispiel bieten die Kuben 1 und 8, zwischen denen die $\delta\omicron\kappa\iota\varsigma = 1 \cdot 1 \cdot 2$ und die $\pi\lambda\iota\nu\theta\iota\varsigma = 2 \cdot 2 \cdot 1$ ist. Allein eine solche Einschaltung kann auch stattfinden, wenn nicht, wie hier, der gröfsere Würfel zu dem kleineren in dem Verhältnisse einer ganzen Zahl zu 1 steht, sondern auch, wenn das Verhältniß einer ganzen Zahl n zu einer kleineren Zahl m , die gröfser als 1 sei, gegeben ist. Das Platonische, auf dem $\acute{\epsilon}\pi\iota\tau\epsilon\iota\omicron\varsigma \pi\nu\theta\mu\acute{\eta}\nu$ beruhende Beispiel kann ausgesprochen werden als die Aufgabe, einen Würfel zu konstruieren, der $\frac{6}{2} \frac{1}{4}$ mal so grofs als ein gegebener Würfel sei. Dann setzen wir den gegebenen Würfel = 27 Kubikeinheiten, mithin seine Kante = 3 Längeneinheiten; demnach wird der gesuchte Würfel 64 Kubikeinheiten und seine Kante 4 Längeneinheiten haben. Nach dem Verhältniß von Kante zu Kante = 3:4 werden nun die Zahlen 27, 36, 48, 64 zu einer stetigen Proportion verbunden und daraus erhellt, dafs zwischen den beiden Würfeln eine $\delta\omicron\kappa\iota\varsigma$, d. i. ein rechtwinkliges Parallelepiped mit der Breite und Höhe = 3 und der Länge = 4, sodann eine $\pi\lambda\iota\nu\theta\iota\varsigma$ mit der Länge und Breite = 4 und der Höhe = 3¹⁾ derart eingeschoben

Zahlenbeispiele und definiert die erstere als ($\acute{\alpha}\rho\iota\theta\mu\omicron\varsigma$) $\iota\varsigma\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma$ $\iota\varsigma\omicron\varsigma$ $\mu\epsilon\iota\zeta\omicron\nu\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma$, die letztere als $\iota\varsigma\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma$ $\iota\varsigma\omicron\varsigma$ $\acute{\epsilon}\lambda\alpha\tau\tau\omicron\nu\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma$, was er dann 145, 6 mit den Worten ($\omicron\rho\omega\nu$) $\iota\varsigma\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma$ $\iota\varsigma\omicron\nu$ $\acute{\alpha}\nu\iota\varsigma\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma$, $\iota\acute{\nu}\alpha$ η $\delta\omicron\kappa\iota\delta\epsilon\varsigma$ η $\pi\lambda\iota\nu\theta\iota\delta\epsilon\varsigma$ $\acute{\omega}\sigma\iota\nu$, zusammenfafst. Ähnliche Erklärungen geben Theon von Smyrna 41, 16—42, 2 (Hiller) und Jamblichos in Nicom. arithm. introd. 95, 6—11 (Pistelli). Der letztere hatte schon S. 93, 18 $\pi\lambda\iota\nu\theta\iota\delta\epsilon\varsigma$ $\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\iota$ $\delta\omicron\kappa\iota\delta\epsilon\varsigma$ erwähnt; zu $\delta\omicron\kappa\iota\varsigma$ fügt er 94, 2. 95, 9 noch $\sigma\tau\eta\lambda\iota\varsigma$ als Synonymon hinzu. Nur diese Benennung kennt Domninos $\acute{\epsilon}\gamma\chi\epsilon\iota\rho$. $\acute{\epsilon}\iota\varsigma\alpha\gamma$. $\acute{\alpha}\rho\iota\theta\mu$., Anecd. Gr. IV 427, 4 ff. (Boissonade). Sowohl die $\sigma\tau\eta\lambda\iota\varsigma$ als die $\pi\lambda\iota\nu\theta\iota\varsigma$ erläutert er ähnlich wie seine Vorgänger.

1) Heron Def. 99 zählt die $\delta\omicron\kappa\iota\varsigma$ und $\pi\lambda\iota\nu\theta\iota\varsigma$ unter verschiedenen $\acute{\epsilon}\nu\theta\acute{\upsilon}\gamma\gamma\alpha\mu\mu\alpha$ $\sigma\tau\epsilon\tau\epsilon\acute{\alpha}$ $\sigma\chi\acute{\eta}\mu\alpha\tau\alpha$ auf. Ders. Def. 112 erklärt die $\delta\omicron\kappa\omicron\varsigma$ (womit dasselbe wie $\delta\omicron\kappa\iota\varsigma$ gemeint ist) als ein $\sigma\chi\acute{\eta}\mu\alpha$ $\sigma\tau\epsilon\tau\epsilon\acute{\alpha}\nu$ (vgl. Def. 99—104), dessen Länge gröfser als Breite und Dicke oder Höhe ist, und setzt als besonderen Fall, dafs Breite und Höhe einander gleich sind (vgl. auch Stereom. I 48). Die $\pi\lambda\iota\nu\theta\iota\varsigma$ wird Def. 113 als ein $\sigma\chi\acute{\eta}\mu\alpha$ $\sigma\tau\epsilon\tau\epsilon\acute{\alpha}\nu$ erklärt, dessen Länge kleiner als Breite und Tiefe ist (wobei $\beta\acute{\alpha}\theta\omicron\varsigma$ laut Def. 112 als synonym mit $\acute{\epsilon}\psi\omicron\varsigma$ gilt), und

sind, daß von dem kleineren zu dem größeren Würfel eine viergliedrige, stetige Proportion nach dem durch die Kanten der Würfel gegebenen Verhältnisse besteht.

Damit ist zugleich die geometrische Darstellung vorbereitet. Nach der Pythagoreischen Lehre hatten wir es vorher nur mit ganzen Zahlen und ihren Verhältnissen zu thun. Das bekannte delische Problem der Würfelverdoppelung war für Platon, der sich in der Zahlenlehre ganz an die Pythagoreer anschloß, auf arithmetischem Wege unlösbar; denn die dritte Wurzel aus 2 war eine unaussprechbare Größe und deshalb konnte auch das Zahlenverhältnis $1 : \sqrt[3]{2}$ nicht zur Lösung des Problems verwendet werden. Was aber in arithmetischer Form unsagbar war, konnte doch geometrisch konstruiert werden. Wie man von dem 8mal so großen Würfel zurückgegangen war auf seine Kante und erkannt hatte, daß 2 die erste von den beiden mittleren Proportionalen zwischen 1 und 8 ist, so war der doppelt so große Würfel gefunden, wenn es auf geometrischem Wege gelang zwischen zwei Geraden, die sich zu einander wie 1:2 verhielten, zwei mittlere Proportionalen zu konstruieren, denn das erste Mittelglied war dann die Kante des doppelt so großen Würfels.

Platon hat sich aber nicht damit begnügt, eine solche Gerade durch eine besondere Vorrichtung annähernd darzustellen¹⁾, sondern er hat auch, wie wir aus unserm Proklostexte in Verbindung mit der vielbesprochenen Timaiosstelle 32 A. B erkennen, den Weg gezeigt, wie aus dem gegebenen Verhältnis zweier Körper das die beiden Körper durch eine

dazu wird als besonderer Fall gesetzt, daß Breite und Tiefe einander gleich sind. Diese Gestaltung ist auch für die Geom. 3, 23 erwähnte *πλινθίς* vorauszusetzen. Theon S. 112 f. zählt unter den *στερεὰ σχήματα* zuerst das Parallelepiped, besonders das rechtwinklige, dann den Würfel auf. Hierauf folgt die *πλινθίς* als *τὸ μὲν μῆκος καὶ πλάτος ἴσον ἔχον (σχῆμα)*, *τὸ δὲ ὕψος ἑλάττω*, und die *δοκίς* als *τὸ μὲν μῆκος καὶ πλάτος ἴσον*, *τὸ δὲ ὕψος μείζον (ἔχον)*.

1) Eutokios zu Archim. de sphaer. et cyl. Bd. III 66 ff. (Heiberg). CANTOR Vorles. I² 213 ff. ZEUTHEN Gesch. der Mathem. 82 ff. STURM Das delische Problem, Gymnasialprogr. Seitenstetten 1895, 49 ff.

viergliedrige Proportion verbindende Verhältnis¹⁾ von zwei Geraden zu entwickeln ist. Es seien zwei ähnliche rechtwinklige Parallelepipede oder zwei Würfel A und D gegeben, die sich zu einander wie die Zahlen $a:d$ verhalten. Wenn man nun das Verhältnis $a:d$ geometrisch durch zwei Gerade darstellt und dazu die mittleren Proportionalen b und c konstruiert, so ist an Stelle des Verhältnisses der dreidimensionalen Größen A und D ein Verhältnis der eindimensionalen Größen a und b getreten. Nach diesem Verhältnisse wird nun zuerst zu dem Körper A ein Mittelglied B gebildet, das mit A zwei Dimensionen gleich, die dritte aber, da sie mit $\frac{b}{a}$ multipliziert wird, verschieden hat. Durch weitere Anwendung desselben Verhältnisses tritt dazu ein zweites Mittelglied C , das mit B zwei Dimensionen gleich, die dritte aber verschieden hat, und in ähnlicher Weise findet drittens auch der Übergang von C zu D statt oder, um die Ausdrücke nach Proklos' Vorgange zu wählen: zwischen zwei Würfeln A und D , deren Verhältnis $a:d$ gegeben ist, wird, nachdem $a:b=b:c=c:d$ bestimmt worden, nach dem stetigen Verhältnisse $a:b$ dem Würfel A die δοκίς B , dieser die πλινθίς C zur Seite gestellt. Da nun auch $C:D$ sich wie $a:b$ verhalten, so ist von A zu D eine viergliedrige stetige Proportion hergestellt. Solche Erwägungen haben Platon vorgeschwebt, als er im Timaios (32 A. B) die bei der Vergleichung von Würfeln erprobten geometrischen Grundanschauungen auf ein gebundenes Verhältnis der Elemente zu einander übertrug.

Des weiteren hätte Proklos, dem Texte Platons folgend, die schwierigen Worte πεμπάδι συζυγείς erklären sollen. Doch ist er, oder vielmehr sein unbekannter Gewährsmann diesem Hindernisse aus dem Wege gegangen und hat gemeint, später (39, 14 f. 25 f.) es beiläufig durch eine freilich nicht stichhaltige Auslegung beseitigen zu können.

Überhaupt finden wir bei Proklos von 37, 12 an statt einer methodischen, an den Platontext eng sich anschließenden Interpretation zumeist nur willkürliche Kombinationen. Es

1) Vgl. Plat. Tim. 31 C: δεσμὸν γὰρ ἐν μέσῳ δεῖ τινὰ ἀμφοῖν ξυναγωγὸν γίνεσθαι u. s. w., 32 B: τὰ δὲ στερεὰ μία μὲν οὐδέποτε, δύο δὲ αἰεὶ μεσότητες ξυναρμόττουσιν.

werden gebildet $27 + 48 = 75$ und $36 + 64 = 100$.¹⁾ Dann hat der von ihm benutzte Autor die Platonischen Worte *ἐκατὸν τοσαυτάκις* herausgehoben und durch Multiplikation mit 100 die Zahlen 7500 und 10000 gebildet, von denen die letztere die *ισάκις ἰση ἀρμονία* ($= 100 \cdot 100$), die erstere die *προμήκης* ($= 75 \cdot 100$) sei. Aus dem, was weiter folgt, genügt es auf die Umschreibung von Platons Worten *ἰσομήκη μὲν τῇ, προμήκη δὲ* durch *ἡ δὲ ἰσομήκης μὲν ἐκείνη διὰ τὸν ρ', προμήκης δὲ διὰ τὸν οε'* (37, 20) hinzuweisen. Die Zahlen 10000 und 7500 haben, als Rechtecke betrachtet, die gleiche Länge 100; aber nur 10000 ist *ἰσομήκης*, weil auch die Breite $= 100$ ist, dagegen 7500 *προμήκης*, weil hier die Länge 100 größer als die Breite 75 ist.

Weiter wird von dem Gewährsmann des Proklos, um die Worte *ἐκατὸν μὲν ἀριθμῶν ἀπὸ διαμέτρων ῥητῶν πεμπάδος, δεομένων ἐνὸς ἐκάστου, ἀρρητῶν δὲ δυεῖν, ἐκατὸν δὲ κύβων τριάδος* zu erklären, $7500 = 48 \cdot 100 + 3^3 \cdot 100$ gesetzt. Dann zieht er statt der *ἐκατὸν ἀριθμοί* u. s. w. nur einen *ἀριθμὸς ἀπὸ διαμέτρων ῥητῆς πεμπάδος δεόμενος ἐνός, (τοῦ ἀπὸ) ἀρρητῶν δὲ (δεόμενος) δυεῖν* in Betracht.²⁾ Das soll die Zahl 48 sein, denn die *πεμπάς*, als Seite eines Quadrates betrachtet, erzeugt eine Diagonale oder *ἄρρητος διάμετρος* $= \sqrt{50}$ und eine *ῥητὴ διάμετρος* $= 7$ (vgl. oben zu *Μέλίσσα* *κγ. κξ*). Da es sich

1) Die Zahlen 75, 100, 7500 und 10000 hat auch Derkylides oben S. 25, 19 ff. im Anschluß an Platons Staat VIII 546 B. C besprochen. Weiter folgen bei Proklos *λθ* Spekulationen sowohl über diese Zahlen als über 27, 36, 48 und 64. Ähnliches wie am Anfange von *λθ* ist auch gegen Ende von *ιζ* behandelt worden. Hinzuweisen ist noch auf das Scholion zu Eukl. Elem. X 28 lemma 1 (Bd. V 80 Heiberg), wo zu der Aufgabe „zwei Quadratzahlen zu finden, deren Summe wieder ein Quadrat sei“, die Zahlen 36, 64, 100 als die kleinsten, der Aufgabe genügenden angeführt werden (denn der Fall $9 + 16 = 25$ entspricht nicht der von Euklid ausgesprochenen Voraussetzung, daß die zu summierenden Zahlen entweder beide gerad oder beide ungerad sein sollen).

2) Vgl. vorher *κγ* 25, 6: *ἡ καὶ ὁ Πλάτων εἶπεν τὸν ὁκτὼ καὶ τετταράκοντα ἀριθμὸν εἶναι ἀπὸ διαμέτρων ῥητῶν μὲν πεμπάδος δεομένων ἐνός, ἀρρητῶν δὲ δεομένων δυεῖν, ἐπειδὴ διπλάσιον ἢ διάμετρος δύναται τῆς πλευρᾶς.*

um Zahlenwerte ἀπὸ διαμέτρου u. s. w. handelt, so sind $\sqrt{50}$ und 7 in ihre Quadrate 50 und 49 zu erheben; dann ziehe man von 50 zwei Einheiten und von 49 eine Einheit ab, um ein und dieselbe Zahl zu erhalten. So soll Platon die Entstehung der Zahl 48 sich gedacht haben (38, 9—24). Darauf folgt eine lückenhafte Stelle und dann setzt der Text mit der abschließenden Erklärung ein, daß in der That die Zahl $7500 = 100 (27 + 48)$ die προμήκης ἀρμονία darstelle, wobei an die Zahl 10000 nochmals erinnert, diese aber nicht, wie vorher, ἰσομήκης, sondern παντομήκης ἀρμονία benannt wird. Was dann bis zum Ende von S. 39 noch folgt, sind theils Wiederholungen theils neue, ganz haltlose Zahlenkombinationen, die vielleicht aus einer anderen als der vorher benutzten Quelle geschöpft sind. Im ganzen hat der bei Proklos überlieferte Versuch, die geometrische Zahl Platons zu erklären, zu keinem befriedigenden Ergebnisse geführt, aber nachdem so viele andere Versuche von den Neueren angestellt worden sind, werden weitere Untersuchungen jedenfalls die Aufschlüsse berücksichtigen müssen, die Proklos über einzelne Punkte der schwierigen Frage gegeben hat.

Auf die arithmetische Deutung der Zahl Platons folgt in unserm Texte, wie schon erwähnt wurde, der Versuch einer geometrischen Darstellung. Zu Grunde liegt das sogen. Pythagoreische Dreieck, dessen Seiten sich wie 3:4:5 verhalten.¹⁾ Dieses erscheint auf Seite 41 zunächst für sich mit den Buchstaben A, B, Γ und den beigeschriebenen Zahlen $\bar{\gamma}, \bar{\delta}, \bar{\epsilon}$. Dann ist an die Seite AB ein zweites, dem ersten ähnliches Dreieck angelegt, sodaß wir nun ein Dreieck $AZ\Gamma$ mit der Normale AB vor uns haben. Die Basis $Z\Gamma$ besteht aus den Abschnitten $B\Gamma = 3$ und $ZB = 5\frac{1}{3}$, denn nach Eukl. Elem. VI 8 coroll. verhält sich $B\Gamma:AB = AB:BZ$. Zu AZ hätte noch $\bar{\epsilon}\omega'$ beigeschrieben werden sollen (denn in den ähnlichen Dreiecken $AB\Gamma, ZBA$ ist $AB:A\Gamma = ZB:ZA$, d. i. $4:5 = 5\frac{1}{3}:6\frac{2}{3}$).

1) Procl. in I Eukl. elem. libr. 427, 24—428, 6 (Friedlein). CANTOR Vorles. I² 168 ff. 175. PAULY-WISSOWA II, Arithmetica § 18. 35 f. (doch hat sich z. E. von § 36 der Hinweis auf Procli comment. in remp. Plat. ed Schoell S. 145 f. erledigt, da statt der damals herausgegebenen, mit fehlerhaften Beischriften versehenen Figur jetzt die berichtigte Figur des Paterios vorliegt.

Um die hier vorkommenden Brüche zu entfernen sind in der dritten Figur die zur zweiten Figur gehörigen Zahlen mit 3 multipliziert worden, sodaß nun $AG = 15$, $BG = 9$, $ZB = 16$, $ZG = 25$, $AZ = 20$, $AB = 12$ gelten (vgl. die Ergänzungen des Herausgebers zur dritten Figur). In der vierten Figur ist an die Kathete AZ (die dort einzuzuichnen ist) ein dem Dreieck AZG ähnliches Dreieck ZAK angelegt und in diesem von A aus das Lot AA gefällt worden. Dadurch kommen zu den für die dritte Figur nachgewiesenen Werten noch $AA = 16$, $AZ = 12$, $AK = 21\frac{1}{3}$, $KA = 26\frac{2}{3}$ (die letztere, in der Handschrift fehlende Zahl ergibt sich aus der Proportion $AB:AG = KA:KA$). Wiederum sind nun, um die Brüche zu beseitigen, alle Werte der vierten Figur mit 3 multipliziert worden, sodaß als fünfte Figur ein Dreieck KZG erscheint, in welchem jede Seite den 25fachen Wert der entsprechenden Seite des an erster Stelle in der Handschrift überlieferten Dreiecks hat, mithin $KG = 125$, $KZ = 100$, $ZG = 75$ gelten. Da nun, wie die Figur zeigt, diese Seiten je in zwei Abschnitte zerlegt worden sind, zu denen die Normalen AZ , AA , BA die mittleren Proportionalen darstellen, so erhalten wir

$$ZG = ZB + BG = 48 + 27,$$

$$KZ = KA + AZ = 64 + 36,$$

$$KG = KA + AG = 80 + 45 \text{ (das Zahlzeichen } \pi \text{ ist in der Handschrift ausgefallen).}$$

Nun erinnern wir uns, daß in der vorhergehenden arithmetischen Darlegung aus dem $\acute{\epsilon}\pi\iota\tau\epsilon\iota\omicron\varsigma \pi\upsilon\theta\mu\acute{\eta}\nu$ die Proportion $27:36 = 36:48 = 48:64$ entwickelt und $27 + 48$ zu 75, $36 + 64$ zu 100 summiert worden waren; dieselben Zahlen sind hier durch geometrische Zeichnungen aus den Katheten 3 und 4 des Pythagoreischen Dreiecks entwickelt worden. Sehen wir genauer zu, so bietet die fünfte Figur zugleich die Lösung der Aufgabe „nachdem ein Dreieck, dessen Seiten sich wie 3:4:5 verhalten, durch das aus der Spitze des rechten Winkels zur Hypotenuse gefällte Lot in zwei dem ersten ähnliche Dreiecke, und weiter jedes Teildreieck in ähnlicher Weise in zwei Dreiecke zerlegt worden ist, sind die kleinsten ganzzahligen Werte sowohl für die Seiten des ersten Dreiecks als auch für die Seiten der Teildreiecke zu finden.“

Der Name des Autors, bei welchem Proklos jene fünf

Zeichnungen und den zugehörigen Text vorgefunden hat, ist zwar S. 42, 10 in einer Lücke von 9 Buchstaben geschwunden; doch läßt er sich mit einiger Wahrscheinlichkeit wieder herstellen. Nach Proklos 64, 5f. hat Nestorios τὸν περὶ τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου λόγον ἀπόρρητον ans Licht gestellt. Er war Großvater des Plutarchos und letzterer Lehrer des Proklos. Setzen wir, ganz ungefähr, vom Großvater zum Enkel zwei, und vom Lehrer zum Schüler eine Generation, so wird uns Nestorios um etwa 100 Jahre älter als Proklos erscheinen, wonach des ersteren Blütezeit um die Mitte des 4. Jahrhunderts fallen würde. Nun wird Nestorios von Proklos 64, 6 als ὁ θεῖος ὄντως gepriesen¹⁾, an der Stelle aber, mit der wir es vorher zu thun hatten, ist es (42, 10) ὁ μέγας gewesen, der aus dem ὀρθογώνιον τρίγωνον mit den Katheten 3 und 4 die Zahlen 27, 36 u. s. w. bis 100 entwickelt hat. Sollte also nicht bei dieser Erörterung über besondere Eigenschaften des rechtwinkligen Dreiecks hinter ὁ μέγας in der Lücke von 9 Buchstaben derselbe Autor zu ergänzen sein, der von Proklos weiter unten als Verfasser einer Abhandlung περὶ τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου durch ὁ θεῖος ὄντως hervorgehoben wird?

An die Figuren des Nestorios hat, wie Proklos 40, 25 bis 42, 9 berichtet, ein gewisser Paterios, dessen Epoche zwischen Nestorios und Proklos zu setzen ist, eine schülerhafte Ausrechnung angeknüpft, die jedoch von großem historischen Interesse ist, weil sie eine um drei bis vier Jahrhunderte vor der Niederschrift des mathematischen Papyrus von Akhmim zurückliegende Sammlung von Beispielen zur ägyptischen Teilungsrechnung bietet.²⁾ Die fünfte Figur des Nestorios war

1) Kurz darauf (66, 2) wird auf denselben nochmals durch ὁ θεῖος ἐκεῖνος verwiesen. Aber verschieden von diesem (vielleicht sein Sohn, wie SCHOELL im Index auctorum vermutet) ist wohl der 324, 13. 325, 4 erwähnte Νεστόριος ὁ μέγας ἀνὴρ ἰσρατινός gewesen. Er war priesterlichen Standes und hatte, wie Proklos berichtet, μικρὸν πρὸ ἡμῶν in Rom eine vornehme Dame, die sich einbildete verschiedene Stufen der Seelenwanderung in Menschen- und Tierkörpern durchgemacht zu haben, durch suggestive Beschwörungen geheilt.

2) BAILLET Le papyrus mathématique d'Akhmîm, Mém. publiés par la Mission archéologique française au Caire IX fasc. 1 (1892), 1 ff. HULTSCH Die Elemente der ägyptischen

durch Hinzufügung ähnlicher Dreiecke zu einem ersten Dreieck $AB\Gamma$ entstanden (S. 40, 25—27), sodaß zuletzt in dem Dreieck $KZ\Gamma$ jede Seite den 25fachen Wert der entsprechenden Seite von $AB\Gamma$ hatte. Es lag nun sehr nahe, das von Nestorios an fünfter Stelle gebildete Dreieck als erstes, und dessen Seiten der Reihe nach gleich 3, 4, 5 zu setzen. Nachdem die Normale ZA gezogen war, berechnete man zuerst nach der Proportion $K\Gamma:KZ = KZ:AK$, d. i. $5:4 = 4:x$, den Abschnitt $KA = 3\frac{1}{5}$, dann durch einen ähnlichen Ansatz den Abschnitt $A\Gamma = 1\frac{4}{5}$, die Normale $ZA = 2\frac{2}{5}$, und so fort die übrigen Stücke. Zuletzt wurde, um die Richtigkeit der Ausrechnungen zu bestätigen, jeder so ermittelte Wert mit 25 multipliziert; dann mußten die der fünften Figur des Nestorios beigeschriebenen Werte herauskommen, z. B.

$$A\Gamma = 1\frac{4}{5} \times 25 = 45 \text{ u. s. w.}$$

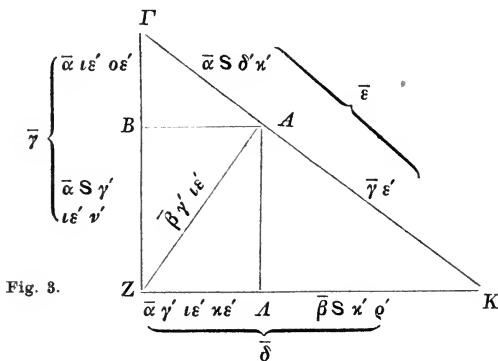
Diesen Weg haben nach Proklos (40, 27) „andere“, namentlich Paterios (42, 9) eingeschlagen, dabei aber statt der gemeinen Brüche nach ägyptischer Rechnungsweise Reihen von Einheitsteilen, $\mu\acute{o\rho\iota\alpha$, angewendet.¹⁾ Die in der Handschrift an sechster Stelle überlieferte Figur, verglichen mit dem Texte S. 40, 27—42, 8, zeigt trotz einiger Schreibfehler²⁾ deutlich ge-

Teilungsrechnung, Abhandl. der philol.-hist. Classe der Sächs. Gesellsch. der Wissensch. XVII Nr. I (1895), 7 ff. Die Schriftzüge des Papyrus weisen auf das 7. oder 8. Jahrhundert, mithin auf das Ende der byzantinischen oder den Anfang der arabischen Herrschaft hin (ebd. 14 f.).

1) Die Rechnung in Einheitsteilen (Stammbrüchen) bezeichnet Proklos 40, 30 f. genau durch $\xi\lambda\alpha\beta\omicron\nu\ \tau\omicron\upsilon\varsigma\ \acute{\alpha}\rho\iota\theta\mu\omicron\upsilon\varsigma\ \acute{\epsilon}\nu\ \mu\omicron\rho\acute{\iota}\omicron\iota\varsigma\ \tau\iota\varsigma\iota\ \mu\omicron\nu\acute{\alpha}\delta\omega\nu$, worauf er 42, 5 f. mit den Worten $\xi\lambda\alpha\beta\omicron\nu\ \dots\ \tau\acute{\alpha}\varsigma\ \pi\lambda\epsilon\upsilon\rho\acute{\alpha}\varsigma\ \acute{\epsilon}\nu\ \mu\omicron\nu\acute{\alpha}\delta\iota\ \kappa\alpha\iota\ \mu\omicron\rho\acute{\iota}\omicron\iota\varsigma$ auf Zahlen, die aus Ganzen und Einheitsteilen gemischt sind, hinweist. Vgl. Jambl. in Nicomachi arithm. introd. 11, 10 f. (Pistelli), HULTSCH Elemente u. s. w. 8. 22.

2) Diese sind vom Herausgeber und mir gleichzeitig, wie sich aus unserm Briefwechsel ergab, verbessert worden. Die aufrecht stehende Kathete der sechsten Figur (S. 41) zeigt zwei Beischriften. In der oberen ist statt $\iota'\epsilon'$, was $\frac{1}{15} + \frac{1}{5}$ bedeuten würde, zu schreiben $\iota\epsilon' = \frac{1}{15}$; dann ist $\rho'\gamma'$ verderbt aus $\omicron\epsilon' = \frac{1}{15}$. In der unteren Beischrift ist K zu tilgen (vgl. unten S. 411) und statt $\iota'\epsilon'$ zu schreiben $\iota\epsilon'\nu' = \frac{1}{15} \cdot \frac{1}{10}$. Die zu dem ersten Abschnitte der Basis der sechsten Figur gehörige Beischrift

nug, welche Zahlen an jeder Stelle gemeint sind, aber die Figur selbst ist verderbt; die links sich erhebende Kathete muß verkürzt und die andere Kathete, welche die Basis des Dreiecks bildet, verlängert werden. Fügen wir dann die in der vierten und fünften Figur gegebenen Buchstaben hinzu, so erhalten wir ZK als Basis, ZI als aufrecht stehende Kathete, und nun stimmen die handschriftlich beigelegten Zahlenwerte so weit nicht Verderbnisse sich eingeschlichen haben (Fig. 3).

Der Überlieferung nach ist es nicht ganz sicher, ob Paterios außer den Zahlen zu den Abschnitten der Seiten auch die Werte 3, 4, 5 für die ganzen Seiten beigefügt hat. Da jedoch an der Stelle, wo in unserer Fig. 3 der geometrische Buchstabe A steht, in der Handschrift ein $\bar{\epsilon}$, und an der Basis statt des Buchstabens A ein δ sich findet, so kann vielleicht auch das K , das in der Handschrift vor den Zahlen, die zum untern Abschnitte der Kathete ΓZ gehören, beigefügt ist, als Schreibfehler statt $\bar{\gamma}$ gedeutet werden. Daher habe ich zu Fig. 3 die Zahlzeichen $\bar{\gamma}$, δ , $\bar{\epsilon}$ beigefügt und durch Klammern angezeigt, daß sie zu den ganzen Seiten, nicht zu deren Abschnitten gehören.

Es folgt nun die Übersicht der von Paterios für die Abschnitte der Seiten ausgerechneten Werte:

ist bei der entsprechenden Parallellinie angemerkt; die Zeichen $\iota' \epsilon' \omicron' \epsilon'$ waren zu verbessern zu $\iota \epsilon' \kappa \epsilon'$.

$$\begin{aligned}
\Gamma B &= \frac{27}{25} = 1\frac{2}{25} = \bar{\alpha} \iota \epsilon' \omicron \epsilon' ^1), \\
B Z &= \frac{48}{25} = 1\frac{23}{25} = \bar{\alpha} \varsigma \gamma' \iota \epsilon' \nu' ^2), \\
Z A &= \frac{36}{25} = 1\frac{11}{25} = \bar{\alpha} \gamma' \iota \epsilon' \kappa \epsilon' ^3), \\
A K &= \frac{64}{25} = 2\frac{14}{25} = \bar{\beta} \varsigma \kappa' \rho' ^4), \\
\Gamma A &= \frac{9}{5} = 1\frac{4}{5} = \bar{\alpha} \varsigma \delta' \kappa' ^5) \\
A K &= \frac{16}{5} = 3\frac{1}{5} = \bar{\gamma} \epsilon', \\
A Z &= \frac{12}{5} = 2\frac{2}{5} = \bar{\beta} \gamma' \iota \epsilon' . ^6)
\end{aligned}$$

Außerdem sind noch die folgenden Summen von Ganzen und Einheitsteilen ausgerechnet 7):

$$\begin{aligned}
\Gamma B + B Z &= \Gamma Z, \text{ d. i. } 1\frac{1}{15} \frac{1}{75} + 1\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{15} \frac{1}{50} = 3, \\
Z A + A K &= Z K, \text{ d. i. } 1\frac{1}{3} \frac{1}{15} \frac{1}{25} + 2\frac{1}{2} \frac{1}{20} \frac{1}{100} = 4, \\
\Gamma A + A K &= \Gamma K, \text{ d. i. } 1\frac{1}{2} \frac{1}{4} \frac{1}{20} + 3\frac{1}{5} = 5.
\end{aligned}$$

1) Ebenso ist der Bruch $\frac{27}{25}$ schon in dem mathematischen Papyrus Rhind (Rechenbuch des ägyptischen Schreibers Ahmes) um das J. 1700 v. Chr. zerlegt worden. EISENLOHR Ein mathem. Handbuch der alten Ägypter² 20. Über die Epoche des Ahmes vgl. HULTSCH Elemente der ägypt. Teilungsrechnung 11 ff.

2) Ganz nach den Regeln der ägyptischen Teilungsrechnung ist $\frac{27}{25}$ mit 6 erweitert und $\frac{138}{150}$ zu $\frac{75+50+10+3}{150}$ abgeteilt worden. Die Erweiterung mit 4 würde statt einer viergliedrigen Reihe von Einheitsteilen eine fünfgliedrige ergeben haben.

3) Hier genügte die Erweiterung des Bruches zu $\frac{36}{25}$ und die Zerlegung des erweiterten Zählers in $25 + 5 + 3$.

4) Nachdem $\frac{14}{5}$ mit 4 erweitert war, ist $\frac{56}{100} = \frac{50+5+1}{100}$ gesetzt worden. Vorteilhafter (weil auf einen kleineren Schlusnenner führend) wäre die Gruppierung $\frac{50+4+2}{100} = \frac{1}{2} \frac{1}{25} \frac{1}{50}$ gewesen, ein Ergebnis, das man auch durch die Erweiterung mit 2 erreicht haben würde. Über die dem Schlusnenner zukommende Bedeutung vgl. Elemente a. a. O. 148. 151.

5) Dieselbe (aus der Erweiterung mit 4 hervorgegangene) Zerlegung erscheint im Pap. von Akhmim S. 25. Die minimale Zerlegung würde $\frac{1}{2} \frac{1}{5} \frac{1}{10}$ gewesen sein. Über die von Ahmes gewählte Zerlegung vgl. Elemente 33. 38 f.

6) Ebenso ist der Bruch $\frac{16}{5}$ zerlegt worden von Ahmes (Mathem. Handb. S. 18 Eisenlohr) und im Pap. von Akhmim S. 25. Vgl. Elemente 168 f.

7) Ähnliche Summierungen sind Elemente 42. 85. 112 f. aus Ahmes nachgewiesen worden.

Zu dem Kap. $\overline{AE}$ der *Μέλισσα* (S. 66—70), das bereits von Schoell veröffentlicht war, habe ich in einem Exkurse zu dessen Ausgabe (S. 140—142) einige Erläuterungen gegeben. Die Quelle, aus welcher Proklos hier geschöpft hat, zeigt eine nahe Verwandtschaft mit dem damals noch unbekannten Kap. $\overline{AE}$; doch ist letzteres weit ausführlicher und in der Entwicklung der einzelnen Zahlen zuverlässiger.

Exkurs von W. Kroll.

Zu S. 218, 1 ff.

Platon giebt rep. X 616^e sq. nicht die Namen der einzelnen Planetensphären, sondern nur die Farben und die Größenverhältnisse ihrer Dicke. Danach läßt sich folgende Reihenfolge in den Entfernungen der Sphären von der Erde erschließen, die ganz zu der im Tim. 38^d stimmt (vgl. HULTSCH bei PAULY-WISSOWA II 1844, 60):

1 Fixsternsphäre	5 Merkur
2 Saturn	6 Venus
3 Juppiter	7 Sonne
4 Mars	8 Mond.

Was dagegen die Größenverhältnisse anlangte, so fand Proklos Varianten im Platontext; es gab eine ältere Lesart (*a*) und eine jüngere (*b*), die sich in den nach $\kappa\omega\lambda\alpha$ abgetheilten Hss. fand (vgl. DZIATZKO bei PAULY-WISSOWA III 960, 27) und auch die unserer Hss. ist (ich ordne in absteigender Folge):

<i>a</i>	<i>b</i>
1 Fixsternsphäre	1 Fixsternsphäre
7 Sonne	6 Venus
8 Mond	4 Mars
6 Venus	8 Mond
4 Mars	7 Sonne
3 Juppiter	5 Merkur
2 Saturn	3 Juppiter
5 Merkur	2 Saturn.

Proklos meint nun, nach der älteren Lesart (*a*) folgten die Sphären in ihrer Dicke ebenso auf einander wie die an ihnen befestigten Sterne in ihrer Gröfse; nur darüber bestehe ein Zweifel, ob nicht Venus vielmehr gröfser sei als der Mond.¹⁾ Die andere Lesart dagegen folge wahrscheinlich den Differenzen zwischen Erdnähe und Erdferne der Planeten, weil von diesen die Dicke der Sphären abhängt; allerdings stimme die Reihenfolge nicht ganz zu den Beobachtungen der späteren Astronomen (am ehesten noch zu der Theorie von den ἀνελλίττονσαι), jedoch folge Platon wohl den Astronomen seiner Zeit (S. 219, 29). Übrigens hätten sich die jüngeren Gelehrten um die Dicke der Sphären nicht recht gekümmert (S. 222, 4). Die nun folgende Erörterung (S. 222, 5 ff.) ist etwas dunkel, da Proklos es dem Leser überlässt, den Gedankenzusammenhang herzustellen, kann aber kaum anders verstanden werden als so: die Späteren haben über die Dicke der Sphären keine bestimmten Angaben gemacht. Allerdings schienen einen Anhaltspunkt für die Bestimmung diejenigen Zahlen zu geben, welche für das Verhältniss der Radien der Epicyklen zu denen der excentrischen Kreise von den Astronomen gegeben würden.²⁾ Aber auch diese Hoffnung stelle sich bei näherer Betrachtung als trügerisch heraus; denn aus den Verhältnisszahlen folge

1) Über die Gröfse der Planeten aufser Sonne und Mond scheinen sich sonst keine Angaben zu finden; über die Reihenfolge vgl. HULTSCH bei PAULY-WISSOWA II 1833 ff. 1856 f. Ob uns Proklos mit der Lesart *a* den echten Platotext aufbewahrt hat? In *b* ist irgend welche ratio nicht zu erkennen und Proklos' Herumredereien zeigen, dass niemand mit dieser Reihenfolge etwas anzufangen vermocht hat.

2) Vgl. die Anm. zu 222, 5. Für die Sonne giebt Proklos fälschlich das Verhältniss zwischen der Entfernung der beiden Mittelpunkte (d. h. denen des Alls und der Sonnenbahn) und dem Epicyklenradius, wie aus Theons von Smyrna Erörterung S. 155—166 Hiller hervorgeht. Übrigens ist eine der besonders in Betracht kommenden Stellen, S. 165, 12, von Martin und Hiller durch 'Emendation' verdorben; es mufs heissen: εὐρίσκεται δὲ πάλιν τὸ μέγεθος τοῦ ἐπικύκλου καὶ ὁ λόγος τοῦ μεταξὺ τῶν κέντρων πρὸς τὴν ἐκ τοῦ κέντρου <τοῦ> ἐπικύκλου ὑπεραντίως τῷ πρόσθεν (S. 158, 9) ὡς καὶ πρὸς ἐν wie überliefert, mit blofser Einschlebung des τοῦ.

gar nichts für die wirkliche Gröfse der beiden Radien¹⁾; aber auch wenn man diese kenne, wisse man noch nichts über die Dicke der Sphären: denn sie sei weder von der Gröfse der Epicyklen noch von der der Sterne noch von dem Umfange der Sphären abhängig. Das schliesse aber nicht aus, daß Platon auf Grund älterer Beobachtungen über Erdnähe und Erdferne der Planeten seine Reihenfolge aufgestellt habe.

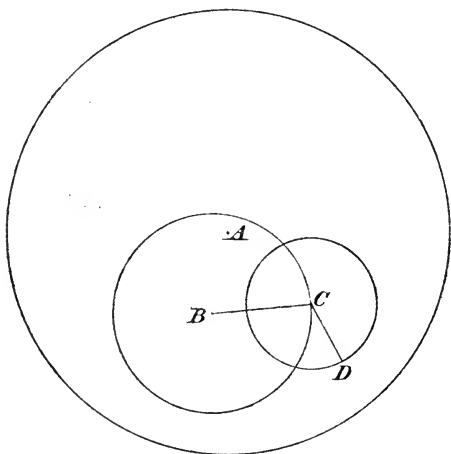

Fig. 4.

1) In beistehender Figur ist *A* der Mittelpunkt des Alls (d. h. der Erde), *B* der des excentrischen Kreises, *C* der des Epicykels. Wenn ich weiß, daß beim Saturn $BC:CD = 60:6\frac{1}{2}$, beim Juppiter $= 60:11\frac{1}{2}$, so folgt daraus nicht einmal über das Verhältniß von *CD* bei Saturn und Juppiter etwas, geschweige denn über die wirkliche Gröfse; denn *BC* ist in beiden Fällen verschieden (und so bei allen Planeten).

Indices.

Prioris voluminis locis I ibi tantum praeponitur, ubi erroris periculum est.

I. Index auctorum.

- AEGYPTII (astrologi) II 56, 22. 58, 15. 236, 3. 318, 5. 12. 343, 5.
ALBINUS Platonicus II 96, 12.
AMELIUS Platonicus 24, 8. II 29, 5. 30, 6. 31, 23. 32, 10. 275, 30.
ANONYMI medicus? 223, 19. hymnus? II 344, 17.
ARISTOTELES II 122, 25. 123, 7. 380, 9 (sch.).
Anal. pr.: 265, 12.
Anal. post. I 33. 88^b 30: 263, 20.
De anima I 3. 407^b 22: II 334, 10. 407^b 25: II 339, 10.
III 5. 430^a 23: II 338, 26. III 9. 432^a 22: II 373, 14 (sch.).
De caelo I 9 II 1: II 17, 13. I 10. 280^a 30: II 377, 18.
I 10—12: II 338, 22. — I 12: II 9, 26. II 4: 35, 28.
Eth. Nicom. K 7: II 368, 4.
De gen. an. IV 9. 778^a 1: II 13, 12.
Hist. anim. VII 1. 582^a 19: 244, 24.
Metaph. A 26?: II 364, 18. A 8: II 220, 20. M 4:
259, 5.
De part. an. 3: II 149, 22.
Phys. ausc. I 2. 185^a 20: II 382, 19. I 3: II 375, 7 (sch.).
V 6. 230^a 31: II 2, 26.
Polit. II 1: II 360, 4—368, 16. II 1. 1261^a 6: 8, 15 (V 5.
1340^a 38: 61, 22).
De somn. 2. 455^a 20: II 167, 9. 2. 459^b 27: 290, 19.
fragm. 41: II 349, 13. fr. 81: 49, 17. fr. 180: 8, 12. fr.
181: 8, 13.
Loco inc. 241, 15.
ARRHIDAEVS a Philippo rege Amphipolitanis praepositus II 116, 16.
ATTICVS Platonicus II 377, 15.
CALLIMACHVS (43, 12. 65, 3) hymn. 4, 84 sq.: 125, 29. fr. 466:
150, 14.
CALLIPPVM sequitur Aristoteles II 220, 20.
CARPVVS astronomus (Tittel Btr. f. Wachsmuth 161): II 218, 21.

- CHALDAEI (astrologi) II 235, 26. 343, 4 eorum sphaerae II 56, 21. 318, 13.
- CLEARCHVS Aristotelis discipulus II 114, 1 *περὶ ὕπνου* II 122, 25.
- COLOTES Epicureus II 105, 23. 109, 12. 111, 6. 11. 113, 9. 116, 19. 121, 24 cf. I 119, 3.
- CRONIVS Platonius II 22, 20. 23, 6. 110, 4.
- † *Κυράτος* sphaera (*Κυράνου*?) II 318, 22.
- DEMETRIVS geometres Porphyrii praeceptor II 23, 14.
- DEMOCRITVS physicus in libro *περὶ τοῦ ἄιδου* II 113, 8.
- DERCYLLIDES II 24, 6. 25, 15 cf. ad II 233, 28.
- (DVRIS 43, 12. 65, 3).
- EMPEDOCLES v. 384 sqq.: II 333, 8. v. 366. 388: II 157, 24. v. 400?: II 170, 19. fr. novum: II 34, 25.
- EPICVRVS II 27, 4. 111, 13.
- EVCLIDES geometres elem. II 10: II 27, 17. VI 8: II 379, 3 (sch.).
- EVCLIDES Platonius II 96, 13.
- ἐξῆγηται Platonis 5, 12. 115, 14. II 120, 16. 309, 25.
- GAIVS Platonius II 96, 12.
- HARPOCRATION Platonius II 96, 12. 377, 15 (sch.).
- HERACLIDES Ponticus II 119, 21 (cf. Rohde Rh. Mus. 32, 331¹).
- HERACLITVS fr. 10: II 107, 6. (fr. 12: 140, 16). (fr. 55: II 20, 24). fr. 72: II 270, 30.
- HEROPHILVS medicus II 33, 9.
- HESIODVS (cf. Theologi) 72, 2. 77, 8. II 106, 26. op. 109 sqq.: II 75, 12. op. 151: II 76, 14. theog. 565: II 53, 9. theog. 901: II (207, 20). 208, 1. 345, 6. (fr. 183: II 13, 26).
- HIERON Ephesius historicus II 115, 13.
- HIPPARCHI ad Philippum regem litterae II 116, 15.
- HOMERVS 69, 25. 70, 6 sqq. 87, 5. 95, 26. 96, 4. 10. 100, 16 sqq. 110, 7. 131, 31. 133, 17. II 103, 13. 106, 25. 227, 11. interpretes eius symbolici 131, 6.
- Iliadis (multi loci ex Pl.) A 55: II 280, 8 64. 127: 146, 19 122: 144, 25 167 sq.: 145, 1 216 sq.: 146, 22 225: 129, 16 262. 267: 58, 21 281: 130, 18 423 sq.: 166, 28 592: II 347, 23 599 sq.: 126, 14 607: 126, 23.
- B 1 sqq.: 115, 4 10: 117, 9 215: II 319, 3 484: 184, 29 599: 195, 1 781—83: 93, 19.
- Γ 300: 102, 16.
- Δ 14 sqq.: 105, 30 88: 103, 29 93: 104, 13 104: 201, 11 162: 102, 5.
- E 4: 18, 23 127: 18, 25 838 sq.: 112, 4.
- Θ 5 sqq.: 106, 24 13: II 183, 22 14: 169, 7.
- I 116—18: 130, 29 524: 58, 15 524. 526: 145, 25 600 sq.: II 298, 22.

- E 176: 137, 23 203 sq.: 93, 16. 165, 8 295 sq.: 133, 1.
 139, 21 315 sq.: 132, 28.
 O 187: 165, 8.
 Π 113: Π 4, 7 225: 146, 27 433: 123, 18.
 P 126 sq.: 150, 19 425: 127, 2.
 Σ 22: 164, 3 54: 123, 15 96: 149, 19 117: 149, 10
 175—79: 150, 23 373: 141, 10 401: 141, 14.
 T 315: 164, 3.
 T 4: 107, 15 13: 90, 24. 165, 19 20 sqq.: 106, 24 25:
 107, 10 65: 122, 7 67 sqq.: 91, 25.
 Φ 122 sq.: 152, 5 284 sq.: 114, 14 600 sq.: 147, 17.
 X 15: 146, 13 93: Π 380, 2 168: 123, 18 213: 148, 1
 359 sq.: 148, 16 363: 119, 27 414 sq.: 123, 6.
 Ψ 101: 121, 19 141: 146, 15 194: 152, 12 219. 21: 152,
 20 262: 145, 12 295: Π 374, 6 615: 145, 12 670:
 Π 317, 18.
 Ω 3 sqq.: 123, 9 527 sq.: 96, 14 534 sqq.: 99, 27 587. 9:
 151, 13.
 Odyss. α 1: 184, 30 33 sq.: 194, 14 54: Π 200, 7 298 sq.:
 58, 18.
 γ 1: 192, 21 27: Π 298, 26 146: 201, 11 267 sq.: 194, 22.
 δ 379: 167, 14 386: 112, 26 411: 113, 5 417 sq.: 113, 14.
 ζ 46: 87, 20 53: Π 343, 1. 381, 18 (sch.).
 θ 64: 174, 14. 194, 1 302: 142, 12 325: 167, 13 488 sqq.:
 193, 21 493: Π 317, 16 499: 193, 18.
 ι 6—10: 129, 21.
 κ 306: 167, 13 495: 119, 21 513 sq.: 169, 13.
 λ gen.: 168, 3 sqq. Π 112, 9. 166, 1 90: 172, 28 158: 169, 11
 207: 119, 21 488: 120, 1 601: 172, 12 602 sq.: 120, 15.
 μ 42 etc.: Π 238, 27 453: Π 309, 22.
 ν 110—12: Π 129, 14.
 ξ 421: 201, 12.
 ρ 97: Π 343, 1. 381, 18 (sch.) 485 sq.: 109, 17.
 τ 138: Π 280, 8. 298, 24 521: Π 314, 22.
 υ 18: 224, 4.
 ω 2: Π 351, 7 6: 120, 6 9: 121, 19 12: Π 129, 22.
 IBYCVS (ex Pl.) Π 220, 15.
 MAGNVS geometres Nicolai paraphrastes Π 25, 27.
 MARINVS Procli discipulus Π 96, 2. 200, 30. 327, 13.
 MAXIMVS Nicaeensis Platonicus Π 96, 12.
 NAVMACHIVS Epirota 'qui avorum nostrorum aetate fuit' Π 115, 7.
 329, 5.
 NESTORIVS Plutarchi avus Π 64, 6; ab eo fortasse distinguendus
 is qui commemoratur Π 324, 13. 325, 4.
 NICOLAVS geometres Π 25, 27.

NUMENIUS Platonicus II 96, 11. 128, 26 (cf. 194, 19 Kalbfleisch Abh. Berl. Akad. 1895 p. 6).

ONETOR in libro V *περὶ ἀριθμητικῆς ἀναλογίας* II 378, 24 (sch.).

ORACVLA chaldaica (*λόγια, θεοπαράδοτος μυσταγωγία* etc., cf. Bresl. phil. Abh. VII 1); lectiones de iis habitae II 217, 15. Versus l. c. p. 14: 99, 1. 135, 31. II 220, 14 p. 15: 27, 27. p. 21: II 225, 3 p. 26: 176, 23. II 347, 6 p. 28: II 201, 11 p. 29: 137, 21. II 150, 21 p. 34²: II 236, 4 p. 36: II 306, 2 p. 45: II 337, 17 p. 47: 152, 17 p. 47¹: II 143, 23 p. 48: II 95, 11. 99, 1. 156, 17. 336, 1. 347, 1 p. 49: II 133, 17 p. 52: II 112, 23 p. 53: II 52, 27. 255, 21. 296, 9 p. 54: 178, 17 p. 56: 39, 18. II 242, 8 p. 57: 111, 2. II 155, 7 p. 58: 91, 21 p. 60: II 77, 8. 154, 17. 309, 10 p. 62: II 336, 29 p. 63: II 158, 1.

ORACVLA incertae originis 111, 28. II 126, 14. 175, 8. 236, 5.

ORPHEVS (saepe *ὁ θεολόγος, οἱ θεολόγοι* sim.) fr. 34: II 100, 23 fr. 52: II 138, 14 fr. 53: II 138, 17 fr. 64: II 169, 28 fr. 76: II 74, 26 fr. 82: II 58, 13 fr. 115: 138, 25 fr. 125: II 145, 1 fr. 133: 102, 11. 138, 13. fr. 143: II 169, 24 fr. 151: II 121, 10 fr. 154: II 340, 11 fr. 184: 18, 12 fr. 198, 9: 94, 5 fr. 205: 93, 24 (fr. 211: II 62, 10) (fr. 215: 125, 21) fr. 221: 85, 9 fr. 222—24: II 338, 11—339, 19 fr. 236: 125, 1. 128, 8 fr. 244: II 74, 26 fr. nova: II 33, 15. 53, 9. 121, 10. 173, 13. 207, 24.

PATERIVS Platonicus II 42, 9. 134, 9. 380, 25 (sch.).

PETOSIRIS astrologus fr. 14 Riess: II 59, 3 fr. 33: II 345, 3.

PLATO sescenties; propheta est Musarum II 1, 9; tragoedias facere desinit 205, 5. II 372, 24 (sch.); *ἐκκέντρον* et *ἀνελιτούσας* non novit II 214, 9; fortunam rebus externis praeposit II 298, 30 etc.; eius amici 5, 17. II 225, 4; adversarii 31, 29. Loci singuli (saepe personae dialogorum afferuntur, ut Socrates, Timaeus, Atheniensis vel Eleates hospes etc.).

Alcib. I 106^d: II 286, 6 129^c: 171, 23 130^d: 172, 3.

Alcib. II 142^e: 187, 24 147^b: 186, 11 151^a: 149, 25.

Apol. 41^a: 157, 6. II 312, 16.

Conv. 202^e: II 133, 25. 135, 9. 337, 15 206^d: II 221, 21

209^d: 157, 17 223^d: 42, 17. 51, 28. 53, 18.

Crat. 392^a: 169, 25 396^b: II 269, 29 397^c sqq.: II 331, 24

397^d: II 135, 4. 8. 331, 15 403^d: II 239, 4 404^b: 140, 8

404^e: II 185, 14 405^e: 57, 15 407^e. 408^b: II 255, 22.

Critias gen. 199, 8 108^e: II 111, 5.

Epinomis in suspicionem vocatur II 134, 5 p. 984^e: II 133, 27.

Epist. II 312^e: 287, 11.

Gorg. 491^e: 160, 2 523^a: 156, 22. 168, 18. II 139, 23.

- 307, 25 523^b: II 340, 8 523^f: II 313, 23 524^a: II 128,
4. 15. 16. 132, 24. 134, 26. 157, 10 525^b: II 140, 11 525^dsqq.:
168, 26. II 103, 8. 176, 4. 178, 3. 184, 15
Ion 530^b: 158, 3. 163, 13 531^a: 182, 28 533de: 183, 1. 201,
21 534^{bc}: 184, 14.
Lach. 188^d: 61, 29. 84, 20.
Leg. I 624^a: 68, 26. 156, 16 630^{ab}: 186, 29 645^b: II 355, 1
646^a: 75, 28.
„ II 661^{bd}: 100, 13 667^c: 67, 17. 190, 7 668^b: 190, 16
668^d: 46, 6 669^c: 43, 9. 64, 27. II 250, 13 672^a: 161,
20 673^e: 195, 24.
„ III 676^a: 156, 1 682^a: 155, 25. 156, 6. 185, 8 689^b: 11, 30
704^d: 17, 3.
„ IV 714^a: 238, 23. II 307, 25 715^e: 101, 22 716^a: 98, 12
717^b: II 331, 19 719^b: 56, 24.
„ V 728^c: 102, 29. II 184, 19 737^c: 161, 17 739^b: 9, 17.
„ VI 751^a: 161, 19 757^b: 289, 2. II 263, 11.
„ VII 788^a: 161, 20 796^b: II 270, 2.
„ VIII 828^c: II 136, 6 828^d: II 121, 7.
„ IX 853^c: II 331, 27 860de: II 355, 23.
„ X 892^b: II 357, 21 893^c: II 197, 21 894^c: 35, 21 895^asqq.:
II 211, 18 897^b: II 357, 5 897^c: II 238, 7 898^a: II
211, 4 899^b: II 357, 6 900^csqq.: 167, 15 900^d: 28, 3.
41, 9 903^b: II 271, 17. 368, 9 903^c: 286, 27 904^{a-d}:
II 358, 1 904^b: II 324, 4 910^a: II 331, 27.
„ XI 934^a: II 10, 12.
„ XII 960^c: II 244, 21.
Loci incerti: 105, 15. 267, 29.
Meno 77^c: 33, 2 98^a: 263, 1. 285, 1.
Min. 318^b: 62, 7 319^d: 156, 10 320^d: 156, 12.
Parm. 130^b: 270, 3 134^c: 32, 19 142^a: 285, 23 156^d: II
353, 1.
Phaedo 59^a: 122, 29 61^a: 60, 24 61^b: 65, 27 62^b: 85, 1
65^d: 270, 1 66^{bc}: II 276, 22 66^c: 226, 2 69^c: 85, 1
79^e: 222, 15 81^{cd}: II 333, 25 81^d: 119, 19 82^b: II 322, 22
83^d: 121, 13 94^d: 155, 1 95^a: 70, 19. 155, 18 107^d: II
127, 25 108^a: 85, 1 108^esqq.: 168, 14 109^b: 17, 24
109^c: II 133, 5 109^e: II 196, 30 111^a: II 132, 7 111^dsqq.:
118, 19. II 128, 19. 131, 1. 190, 3 112^a: 169, 4 113^c: 169,
17 113^dsqq.: II 126, 4. 257, 18 113^e: II 178, 3 114^b: II
131, 26 117^d: 164, 2.
Phaedr. 242^d: 176, 17. II 220, 15 243^a: 173, 10 244^a: 57, 17
245^a: 56, 25. 57, 25. 70, 28. 140, 16. 180, 11 245^d: II 10, 1
246^e: 153, 8. 166, 12. II 46, 16. 249, 3 247^b: II 249, 5
247^c: II 194, 28 247de: II 19, 15 247^e: II 76, 9. 300, 25

- 248^b: II 346, 23 248^b^c: II 187, 25 248^c^d: II 185, 24.
 330, 26 248^d: 56, 28. II 72, 1 282, 15. 306, 6. 311, 24.
 319, 25 248^e: 175, 22. II 21, 18. 52, 18. 66, 27 249^a: II
 300, 10 249^a^b: II 130, 25. 138, 26. 161, 3. 171, 9 249^b:
 II 311, 17. 315, 22. 334, 4 249^d: 57, 17 250^c: 83, 23
 250^d: 175, 8 252^c: 108, 9 259^a: II 238, 24 264^c: 6, 26
 265^a: 108, 9 locus inc.: II 211, 17.
- Phileb. 16^c: II 304, 3 16^c^d: 288, 20 20^e sqq.: 269, 18 23^c:
 133, 22 25^b sqq.: 273, 4 39^b: 233, 8.
- Polit. 269^d: II 230, 28 269^e: II 109, 22. 207, 1. 356, 16.
 271^d: II 356, 20 272^e: 9, 2. II 13, 2. 206, 22. 356, 6. 23
 309^b: 61, 14.
- Protag. 320^d: II 53, 7.
- Resp. I 335^b: 30, 1 336^e: 7, 28 338^c: 27, 4 338^d: 159, 28
 341^d: 208, 10 349^c: 26, 19 351^c sqq.: 20, 7 352^d sqq.: 24, 25
- R. II 368^d: 12, 10. 14, 11. 217, 9 368^e: 7, 28 369^a—376^c:
 217, 18 369^e: II 360, 21 371^c: 162, 5 376^a: 240, 17 376^e:
 59, 29 377^d: 44, 23 378^a: 80, 13. 186, 17 378^d: 79, 29.
 186, 14 379^a: 27, 13 379^c: 38, 8. II 355, 28 381^b: 109, 15
 382^e: 41, 11 388^a: 115, 6 392^d sqq.: 66, 22.
- R. III 386^a sqq.: 117, 28 389^d: 129, 8 390^c: 140, 21 390^d^e:
 143, 21 391^c: 150, 8 391^d: II 313, 1. 331, 11 392^d: 14, 18
 395^a: 42, 19. 51, 29 398^a: 42, 4. 48, 1 398^e: 42, 22. 54, 3
 399^a: 61, 24 399^e: 63, 5 399^e sqq.: 43, 3. 60, 14 400^b:
 42, 26. 62, 15 406^b: 55, 3 412^b sqq.: 218, 24 412^c: 219, 15
 412^e: II 367, 19 415^b: II 56, 5 415^c: 249, 4.
- R. IV 423^d: II 360, 21 427^d—445^e: 206, 6—235, 21 433^b:
 220, 21 434^d—445^e: 221, 9—228, 27 443^d: 230, 5.
- R. V 452^a: 83, 13. 242, 19. 251, 8 452^c: 244, 7 453^b: 236, 10.
 242, 28. 251, 11 454^b: 244, 14 455^c: 245, 22 457^a: 245, 14
 458^b: 238, 15 459^c: 116, 13 459^e: II 66, 9 460^e: II 366, 16
 461^a: II 66, 9 462^c. 464^b: II 361, 3 474^b—480^a: 258, 6—
 268, 8 476^a: 258, 22 477^a: 265, 16. 280, 21. II 375, 21 (sch.)
 477^c: 238, 30. 266, 17. 267, 21 477^d: II 376, 12 (sch.).
- R. VI 499^b: 162, 5 500^c: 269, 6 503^b: II 73, 13 503^b—511^e:
 269, 4—287, 17 503^c: II 74, 19 504^d sqq.: 272, 11 505^d:
 273, 8 505^e: 273, 13 506^d^e: 273, 19 507^a: 274, 15 507^b:
 275, 18 508^c^d: 277, 29 509^b: 279, 2. 19. 280, 11. 295, 1
 509^c: 265, 21. 285, 31 509^d: 287, 22. II 45, 12 509^e: 289, 19
 510^a: 291, 2 510^b: 291, 15.
- R. VII 514^a—517^c: 287, 20—296, 15 514^a: 292, 24. II 31, 5
 514^b: 293, 13 516^a: 294, 4 517^b: 294, 25 520^a: 209, 10
 529^d: II 18, 1 530^e sqq.: 60, 2 533^a: 283, 3 534^a: 288, 2.
 290, 23 534^c: 285, 6 534^e: 283, 13 540^a: 280, 28.
- R. VIII 544^d: 13, 23. 221, 16 545^d—647^a: II 1, 4—80, 28

- 545^d: II 4, 6. 79, 27 545^e: II 7, 26 546^a: II 8, 27. 9, 27.
 545^e: II 7, 26 546^a: II 8, 27. 9, 27. 11, 17. 12, 15 sqq. 29, 25.
 31, 21. 173, 28 546^b: II 14, 8. 29, 24 546^c: II 19, 4. 36, 16.
 37, 3. 70, 23 546^d: 219, 10. II 100, 11 547^a: II 77, 29. 78,
 12. 79, 28.
- Resp. IX 577^c—588^a: II 81, 4—83 581^o?: 160, 3 588^b: 7,
 28 588^c: 225, 17 591^e: 12, 19 592^b: 247, 21. II 98, 9.
 326, 1.
- R. X gen. II 84—95, 24 595^a sqq.: 66, 22. 177, 9. 196, 25
 595^c: 204, 23 597^e: 70, 21. 191, 27. 197, 27. 204, 26 598^b:
 198, 4 598^d sqq.: 203, 12 599^a: 199, 14 602^a: 191, 30.
 198, 6 603^e: 201, 14 605^a: 201, 27 605^d: II 106, 1 607^a:
 204, 16 608^c: 270, 24 609^c: II 2, 15 614^b: 169, 18. II
 109, 4. 354, 2 614^b^c: II 122, 12 614^b sqq.: 118, 24. 168, 15
 614^c: II 136, 17. 144, 13 614^d: II 153, 1. 353, 13. 614^d^e:
 II 155, 19 614^e: II 327, 15 614^e sq.: II 163, 13 615^{a-c}:
 II 171, 22 615^c sqq.: II 175, 29 615^e: II 141, 28 616^{ab}:
 II 184, 11 616^b^c: II 185, 19 616^c: II 202, 3 616^d^e: II
 213, 13 616^e: II 217, 19 616^e sq.: II 222, 24 617^{ab}: II
 225, 30 617^b: 69, 10. II 236, 16 617^{b-d}: II 239, 15 617^c:
 II 353, 15 617^d: II 98, 26. 253, 18 617^d^e: II 268, 27. 323, 1
 617^e: II 288, 29. 355, 27 618^a: 104, 17. II 281, 6. 332, 29
 618^{ab}: II 282, 18 618^b: II 323, 12. 331, 2 618^b—619^a: II
 285, 22. 310, 24 619^b: II 288, 7. 321, 8. 323, 6 619^b^c: II
 290, 25 619^c: II 325, 20 619^d: II 301, 8 619^d^e: II 302, 9
 619^e sq.: II 304, 18 620^a: 120, 20. II 321, 22. 326, 12. 340, 24
 620^{a-d}: II 312, 6 620^c: II 281, 19. 305, 15. 311, 9. 620^d:
 II 321, 18. 323, 23 620^d^e: II 341, 9 621^a: II 31, 5. 345, 27
 621^b: II 350, 23 621^b^c: II 353, 8 621^c sq.: 7, 29.
- Soph. 235^d: 189, 5 237^b: II 375, 2 (sch.) 247^c: 266, 19
 248^a sqq.: 270, 30 258^b: II 375, 7 (sch.) 263^e: 262, 26
 264^c: 189, 23 266^b: 290, 8.
- Theaet. 176^a: II 31, 8 191^c: 233, 16.
- Tim. gen. 199, 8. 248, 25. II 217, 3 17^b: 10, 18 19^d: 45, 7
 21^c: 43, 12. 65, 3 28^a: 109, 27. II 76, 8 28^c: 164, 13. II
 377, 16 (sch.) 28^d: II 9, 2 30^a: 107, 29. II 208, 19 30^c:
 164, 20 31^c: 142, 29. 289, 1 32^b: 229, 11 34^a: 126, 27
 34^b: II 357, 2 35^a: II 212, 1. 238, 9 36^b: II 143, 19 36^c:
 69, 12. II 47, 3. 232, 25. 238, 14 36^d: II 214, 6 36^d: II
 277, 1 36^e: II 357, 3 37^b: 263, 5. 264, 5. 284, 3 37^c: II
 212, 21 37^d: II 17, 14 38^a: II 17, 17 38^c: II 11, 20 39^b:
 II 220, 6 39^d: II 30, 15 40^b: II 200, 11 40^d: 185, 14 40^e:
 II 340, 27 41^a: 107, 20. 165, 25. 234, 25. II 161, 23. 257, 22
 41^b: II 8, 23 41^d: II 284, 3. 334, 15. 41^d: 165, 1. II 49, 15
 131, 7 41^e: 101, 5. II 357, 16 42^b: 19, 15. 248, 29. II 130, 23

- 42^c: II 293, 11. 330, 22 42^d: 127, 7 42^e: 135, 26 43^a:
 142, 20. II 348, 13 43^b: II 350, 14 43^d: II 49, 23. 214, 6
 46^e: II 307, 21 47^e: II 205, 28 48^a: 38, 5. 99, 10. 216, 20
 48^e: II 86, 28 53^e: II 43, 7 55^e: II 45, 9 58^d: II 348, 4
 68^b: II 223, 11 68^e: 38, 5 69^e: II 90, 20 72^a: II 256, 7
 73^d: II 125, 10 77^a: II 333, 20 77^a^b: II 12, 23 77^b: 232,
 25 80^a: 213, 18 80^b: 131, 16 87^e: 207, 23 90^a: II 334, 21
 91^d^e: II 333, 4 loci inc.: 46, 22. II 197, 21
 PLATONICI 15, 20. II 42, 10. 96, 11 cf. *ἐξηγηταί*.
 PLOTINVS enn. II 2, 1: II 212, 12 II 3, 11: 105, 3 III 4, 2: II
 310, 8 IV 3, 16: 105, 21 IV 7, 8: 267, 25.
 PLVTARCHVS Syriani et Procli praeceptor II 64, 6.
 PORPHYRIVS II 96, 13. 106, 16. 111, 9. 120, 16. 196, 24. 255, 5
 (256, 12) 318, 5 *ἐν τοῖς συμμίκτοις προβλήμασι* I 233, 29.
 PROCLVS (cf. Marinus Plutarchus Syrianus) de aequali aliquid
 narrat II 165, 2 *ἐν ἄλλοις* 12, 26. 37, 23. 41, 3. 126, 20. 128,
 18. 294, 24. II 65, 18. 112, 7. 163, 9 in commentario ad
 Gorgiae mythum II 139, 19. 178, 6 ad Phaedonis mythum
 II 178, 6. 179, 13. 183, 24 ad Phaedri palinodiam II 309, 20.
 312, 3. 339, 15 (cf. sch. II 382, 21 et p. 1088, 26 Cousin)
 ad Theaetetum: II 371, 15 (sch.) ad Timaeum 257^f: II 220, 10
 in parte deperdita: II 335, 20 in Diotimae orationem II
 371, 14 (sch.) *ἐν τῷ περὶ τῶν τριῶν μονάδων* (Philebi) *βιβλίῳ*
 295, 24 *ἐν τοῖς εἰς τὴν τρίτην ἐννεάδα* II 371, 18 *ἐν τοῖς*
εἰς τὰ λόγια γεγραμμένοις 40, 21 *ἐν τῷ περὶ τῆς τῶν κακῶν*
ὑποστάσεως μονοβίβλῳ II 371, 12 (sch.) *περὶ τῶν μυθικῶν*
συμβόλων II 109, 1 *περὶ τόπου* II 199, 22. 380, 30 (sch.).
 PROVERBIA τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ συνεῖναι φιλεῖ 255, 22. II 78, 14
λίνον λίνῳ συνάπτειν II 30, 25. 205, 30 *Ἀλκίον ἀπόλογον*
λέγειν II 111, 22 *μετὰ Λέσβιον ᾠδόν* II 315, 5.
 PTOLEMAEVS centil. 51: II 59, 4 *ἐν τοῖς τῶν ὑποθέσεων βιβλίοις*
 II 230, 14 *ἐν τῇ συντάξει* II 381, 20 (sch.).
 PYTHAGORAS II 26, 15. 129, 25.
 PYTHAGOREI 97, 19. 213, 2. II 22, 10. 24, 18. 27, 6. 33, 14. 137, 24.
 191, 5. 230, 2 *Πυθαγορείων λόγων σπέρματα καταβεβλημένα*
τῷ Πλάτῳ II 171, 2 II. *λόγος* (hymnus) II 69, 2.
 SOLON fr. 25: II 172, 11.
 SOSIGENES astronomus II 23, 23.
 STOICI 234, 10. 237, 13. 252, 22. II (22, 20) 258, 4 (356, 5).
 STRATTIS comicus in *Ποταμοῖς* II 381, 14 (sch.).
 SYRIANVS (ὁ καθηγεμὼν ἡμῶν sim., ὁ ἡμέτερος πατήρ II 318, 4)
 71, 3. 23. 95, 28. 115, 27. 123, 4. 133, 5. 152, 7. 153, 3. 205, 22. II
 64, 7. 318, 4 *ἐν ταῖς λύσεσι τῶν Ὀμηρικῶν προβλημάτων* II 95, 28.
 THEODORVS Asinaeus Platonicus 251, 1 sqq. (253, 2. 255, 25). II
 110, 17. 255, 9. 310, 5.

- THEOLOGI (cf. Hesiodus Homerus Orpheus) 83, 28. 89, 26. 126, 21. 294, 25. II 94, 18. 137, 25. 183, 25. 207, 20. 239, 2. 255, 26. 297, 10. 298, 14. 304, 7. 307, 24. 351, 21.
- THEOPHRASTVS ἐν Νόμοις 8, 15.
- THEVRGI qui M. Aurelii aetate fuerunt (sc. Iulianus: cf. de or. chald. 71) II 123, 12. 143, 27. 155, 7. 220, 11. 241, 22.
- XENOCRATES fr. 23: II 48, 5 fr. 43: II 27, 5.
- ZOROASTER astrologus II 34, 3. 59, 3 (cf. catal. cod. astrol. II 192); libri quattuor περὶ φύσεως II 109, 13.

II. Index verborum.

- ἄβαθεῖς κύκλοι II 214, 15.
- ἄβατος ψυχὴ (Pl.) 56, 26. 74, 23. 159, 11. 180, 13. 228, 7 etc.
- ἀγαθοειδής 168, 1. 202, 25. 280, 8. II 123, 18. 181, 29.
- ἀγαθοποιεῖν 31, 24.
- ἀγαθοποιοὶ ἀστέρες II 57, 7. 16 sqq. 65, 8. 10. 29 cf. I 65, 22.
- τὸ ἀγαθὸν summum bonum 23, 15. 24, 20. 25, 9. 28, 23. 37, 18. 38, 23. 67, 25. 72, 10. 12. 24. 76, 16. 97, 21. 98, 24. 116, 7. 11. 12. 133, 20. 236, 22. 288, 11. 292, 19. 294, 28. II 310, 26. 351, 3. 363, 27 etc.; de eius natura 269, 12 sqq. opp. δύναμις et νοῦς 235, 25; inter res singulas distributum (ut τὰ τῆς θεωρητικῆς ἐνεργείας ἐξαιρετα ἄ. 81, 5; τῶν δευτέρων καὶ τρίτων ἀγαθῶν 161, 15) 35, 27. 79, 22. 80, 11. 88, 19. 97, 7. 99, 19. 108, 27. 127, 25. 209, 7. II 124, 7. 185, 9 etc.
- ἀγαθότης (opp. δύναμις et γνῶσις 41, 11) 27, 10. 28, 4. 33, 6. 96, 5. 12. 136, 22. 167, 10. II 301, 23; plur., opp. δυνάμις 239, 23.
- ἀγαθουργός 41, 6. 97, 30. 109, 12. 188, 46. II 63, 16. 181, 27. 187, 29.
- ἀγαθύνειν 38, 24.
- Ἀγάθων 42, 18.
- ἀγάλματα 73, 21. II 108, 14. 212, 22. 217, 1. 241, 4.
- Ἀγαμέμνων 115, 5 etc. 130, 11. 143, 26 etc. II 316, 28 sqq.
- ἀγγελικός (dist. saepe δαιμόνιος et θεῖος), τάξις 86, 7. 147, 9. II 94, 23. 124, 11. 153, 5. 154, 10. 16. 255, 18. 270, 5. 351, 17. σειρά II 255, 26. δαίμονες II 298, 14. νοῦς 112, 28. Cf. 91, 1. 12. 114, 9. 23. II 13, 20. 118, 16. 271, 23.
- ἄγγελοι (opp. δαίμονες et ψυχὰς ἀνθρώπων II 243, 18) 91, 22. II 52, 27. 100, 16. 296, 8. 11. 345, 4. Platoni notī II 255, 21.
- ἀγειρεῖν εἰς ἑαυτὸν 107, 25.
- ἀγέλαρχης II 297, 24 (cf. theol. Pl. 394 in Tim. 47^f. 320^d.)
- ἀγέλαι ψυχῶν II 127, 23. 181, 2.
- ἀγένητα sunt εἶδη 261, 2. κόσμος II 9, 10 sqq. ἥλιος 281, 20

- cf. II 176, 29. — ἀγενήτως II 170, 8.
 ἀγήρων τὸ πᾶν 68, 13.
 ἀγιστεία 78, 17.
 ἀγκιτῆρες ποιναῖοι II 150, 25.
 ἀγκυλομήτης deus Saturnus II 48, 3. 213, 5.
 ἀγοραῖα ἡθῆ 160, 24.
 ἄγραφα νόμιμα II 307, 7.
 τὸ ἀγρυπνητικόν 240, 8.
 ἄγρυπνος πρόνοια 138, 21; ζωή II 14, 14; θεωρία II 95, 21.
 ἀγωγή educatio 49, 25. 54, 11. 80, 6. 81, 9. 84, 25. 123, 26. 226, 25. II 72, 1 methodus II 66, 2. 14.
 ἀγώγιμος 50, 6.
 ἀγῶνες animae contra vitia 16, 11; σοφιστικοί 17, 17.
 ἀγωνιστικῶς 16, 3.
 ἀδαμάντινοι λόγοι 167, 16.
 ὁ Ἀδαμάστη pagus Atticus II 324, 18.
 ἀδαμάστω τῷ ἀνχένι (or.) II 99, 2 cf. I 138, 7.
 Ἀδείμαντος 7, 17.
 ἀδαιρίετος κοινωνία sim. 162, 28. II 67, 28. 143, 10. 163, 6; ἀδαιρίετος 10, 10. II 162, 23. 30.
 ἀδιάκριτος σύγχυσις II 6, 16.
 ἀδιάλυτος συμπλοκή 135, 4. II 153, 12.
 ἀδιάρθρωτος II 297, 3.
 ἀδιάστατος 77, 18.
 ἀδιάστροφος 131, 30. 161, 28. 181, 24. 256, 17. II 355, 6.
 ἀδιάρθρωτος II 49, 21. 118, 26. 153, 16.
 ἀδιερεύνητος 6, 23.
 ἀδικία indiget iustitia 20, 9 ss. maior minus nocet 24, 8 quomodo se habeat ad iustitiam II 98, 18 sqq.
 ἄδικος τελῶς aut partim: 21, 12; ἄ. βίος infelix II 81, 5 sqq.
 ἀδιόριστος 43, 6. 60, 15; ἀδιορίστως 114, 12. 266, 23.
 ἀδρανής 20, 17. 61, 17. II 99, 9. 205, 3.
 ἐν ἀδύτοις ιδρυμένη ἀλήθεια 86, 2.
 Ἀδωνιακὴ δημιουργία II 8, 17.
 ἀεὶ cf. ὡσαύτως; ἄ. ὄντα 70, 12.
 ἀειγενεσία 142, 24.
 ἀεικίνητος II 14, 10 sqq. 228, 11.
 ἀερίαι τάξεις II 18, 23; ἀερίως II 69, 4.
 ἀερώδης II 164, 13.
 ἀζωῖα 28, 16. II 225, 9. 347, 12.
 ἄζως II 259, 18.
 ἀθανασία animae II 85, 6. 18. 92, 8. 106, 17.
 ἄθεον opp. ἀγαθόν 105, 23.
 ἀθεραπενσία 100, 7.
 ἀθήλυντος II 192, 18.
 Ἀθηνᾶ 17, 9. 18, 18. 28. 91, 26. 95, 7. 100, 24. 102, 9 sqq. 108, 19. 112, 3. 113, 29. 114, 4. 13. 138, 13. 146, 22. 148, 30 (253, 28). II 192, 18. 263, 25.
 Ἀθηναῖοι 200, 23 cf. Κλεώννυμος; Ἀ. ξένος = Plat. legg.
 Ἀθήνησιν 242, 3.
 ἀθλεῖ anima 16, 12. 17, 18. 18, 5. II 103, 25.
 ἀθλοθέτης 8, 3 (Philo de opif. 25).
 ἄθλοιοι animae mundani II 103, 25. 28.
 ἀθρόμβος 17, 16. 19. 18, 2; ἀθορόβως 19, 5.
 Αἰακός II 128, 6. 141, 18. 313, 25.
 Αἶας II 103, 1. 166, 2. 312, 19. 316, 28 sqq. 328, 22.
 αἰγόκερως signum II 32, 11 sqq. 58, 8. 129, 5. 19.

- Αἰγύπτιοι* 240, 16. II 45, 24; prophetes Aeg. 254, 30 (cf. ind. I).
- Αἴγυπτος* 255, 8.
- Αἰδής* 8, 1. 15, 26. 85, 5. 11. 118, 2 etc. 153, 24 sqq. 168, 6. 12. II 86, 2. 92, 22. 97, 4. 20. 106, 2 sqq. 111, 19. 128, 12. 239, 4. 6. 280, 23. 287, 7. 312, 18. 326, 28.
- αἰδώς* 78, 13. 113, 4. 179, 14. II 10, 18. 15, 16. 270, 18. 332, 7 sqq. τὸ αἰ. quid sit II 14, 3. αἰδώς 78, 21.
- αἰθέριος* 17, 24. II 191, 10; αἰθερίως II 69, 4. 135, 22.
- αἰθήρ* 18, 3. II 163, 24. 190, 1 sqq. 256, 13.
- Αἰθίοπες* 167, 6.
- αἰνίσσασθαι* 83, 3. 89, 6. 93, 23. 124, 30. II 269, 28 etc.
- αἰσθησις* dist. φαντασία 111, 21 est γνῶσις ἐξ ἀνομοίων II 52, 10; imago est λογικῆς ζωῆς II 333, 13. 350, 29; comitatur ὁρέξεις 232, 22 sqq.; plantarum II 12, 14 κοινή 233, 15. II 155, 1. 167, 9. 380, 9 (sch.); τὸ ἐν αἰ. καλόν 59, 12. 109, 3. 174, 5.
- αἰσθητήριον* II 165, 16.
- αἰσθητικός* 195, 2. 232, 17 opp. λογιστικός II 29, 19 opp. νοερός II 351, 15 etc.
- αἰσθητός* (opp. νοητός 59, 13. 60, 6. 77, 17) 60, 4. 82, 11. 127, 5. 138, 22. 141, 8. 27. 235, 9; αἰ. τόπος 136, 31.
- αἰσχροτης* materiae 78, 8. 110, 6.
- αἰτία* ἡ μία 184, 6 cf. 93, 1. 98, 1; θεία 184, 27. II 176, 30; νοερά II 16, 6; κατ' αἰτίαν 289, 12. II 377, 28. 378, 5 (sch.)
- αἰτιατόν* opp. αἴτιον 275, 1. II 10, 24. 293, 4. 297, 23.
- αἴτιον* 92, 17. 101, 21. II 45, 16. 26. 74, 7. 282, 2; τελικόν II 88, 10.
- αἰτιώτερος* II 247, 21.
- Αἰτωλαρχία* II 115, 10.
- Αἰτωλός* cf. Πολύκριτος.
- αἰών* II 11, 19 sqq. 306, 11. 13. 21.
- αἰώνιος* 77, 16. 87, 23.
- ἀκαθαρσία ὕλη* II 76, 6.
- ἀκάθαρτος* 85, 5.
- ἀκάθεκτος* II 176, 9.
- ἀκάκωτος* 117, 15.
- ἀκαλλωπίστως* II 269, 6.
- ἀκατάληπτος* 127, 24.
- ἀκινησία* II 199, 1.
- ἀκίνητος* II 10, 17. 11, 14. 19, 28 etc.
- ἀκλινής* II 99, 30. 199, 29. 208, 8. 246, 3. 249, 12; ἀκλινῶς II 100, 23. 207, 18. 213, 7.
- ἄκλιτος* II 345, 11.
- ἀκοή* est ἀερώδης II 164, 13.
- ἀκριβοῦν* 54, 12.
- ἄκρος* opp. μέσος 21, 24. 22, 25. 32, 5. 64, 16. II 288, 4 etc.
- ἀκρότατος* optimus 15, 12. 27, 17. 34, 6. 57, 21. 60, 23. 256, 18. 295, 3. II 74, 19.
- Ἀλέξανδρος* Homericus 108, 4. 18. II 263, 23.
- ἀλεξίκακος* II 75, 20.
- ἀλήθεια* 70, 27. 86, 2. 115, 29. 170, 24. 202, 24 est ἐν τοῖς οὖσιν 73, 14. II 355, 5; apud deos 117, 7. II 153, 25; post bonum posita 37, 18. 116, 8. 276, 17; eius πεδίον (Pl.) II 346, 20; una ex Philebi monadibus 295, 22 cf. τρίτος.
- ἀληθευτικός* 33, 17. 37, 1. 41, 8. 18.
- Ἀλκίον* ἀπόλογος 169, 19. 171, 4. II 111, 8 sqq.
- ἀλληλουχία* 288, 9.
- ἀλλοιωτικός* 35, 29.

ἄλλοτριοπραγεῖν II 22, 14.
149, 26.

ἄλλοτριοπραγία 216, 25. II
146, 23. 26.

ἄλλοτριότης 92, 19.

ἄλμυρὰ ζωή (Pl.) 17, 25.

ἄλογία 73, 4. 75, 8. 114, 25.
121, 7. 146, 24. II 147, 9.
151, 2. ἐνυλος 73, 9. παθή-
ματα 81, 4 opp. διάνοια 205,
12 etc. πίπτειν εἰς ἄ. sim.
II 313, 14. 315, 18. 26. 327, 2.
330, 19.

ἄλόγιστος 74, 15. 75, 15.

ἄλογος 121, 22. 123, 9. II 150,
19. 183, 3. ψυχή 95, 4. κίνη-
σις 224, 21. ζωή 225, 18 cf.
II 53, 26. 69, 26. 77, 13. γέννη
II 333, 5. εἶδη 16, 13. 62, 25.
αἰσθήσεις 178, 4. τὸ ἄ. ani-
mae 25, 26. 56, 14. 215, 1 cf.
208, 8 non immortale II 90,
19 sqq. τὰ ἄ. animalia 32, 11.
211, 17. II 313, 11. 338, 6.
339, 17.

ἄλογοῦν II 67, 4. 148, 12.
284, 8. 295, 7. 309, 9. 313, 20.
317, 11.

Ἀμαζόνες 242, 1. 253, 17.

ἄμεγέθης II 214, 21.

ἄμέθεκτος 259, 16. 19 sqq.
271, 23.

ἄμείλικτοι τάξεις (or.) 138, 6.

ἄμελετήτως ἔχειν II 74, 14.

Ἀμέλης fluvius (Pl.) II 244, 29.
348, 2. 17. 350, 7. 353, 17.

ἄμέρεια νοερά II 51, 23.

ἄμερής 217, 13. II 51, 21.
214, 19.

ἄμέριστος 77, 16. 90, 10. 225,
21. II 212, 3. ἀμερίστως 89,
11. 22. 111, 22. 117, 4. 162, 26.

ἄμέσως II 15, 22. 311, 27.
344, 12.

ἄμεταβλησία 28, 7.

ἄμετάβλητος 35, 1. 39, 2.
65, 23. 109, 13. 25. 111, 25.
112, 14. 114, 28. II 11, 14.

ἄμέτοχος II 337, 20.

ἄμιγής 72, 26. 230, 15. II 269,
26. ἀμιγῶς 89, 15.

ἄμορφωτος 40, 1. 3. 114, 3.
II 107, 10. 22. ἀμορφώτως 40,
3. II 243, 24.

ἄμυδροότης II 196, 14. 372, 9.

ἄμυδροῦν 23, 23.

ἄμφικυρτοι φάσεις lunae II
44, 20.

ἀναβατικοὶ τόποι lunae II
44, 15. 57, 27. 221, 16.

ἀναβρυχᾶσθαι (Pl.) 164, 3.

ἀνάγειν ad intelligibilia et
deos educere 16, 10. 25, 7.
60, 9. 65, 12. 67, 27. 75, 6.
77, 10. 80, 10. 82, 3. 98, 22.
106, 18. 109, 2. 121, 19. 137,
12. 139, 28. II 68, 10. 296, 7.
300, 5.

ἡναγκασμένως II 262, 13.

Ἀνάγκη II 94, 16. 97, 24. 98,
21. 100, 8. 202, 11. 17. 203,
3 sqq. 226, 28 sqq. 239, 29 sqq.
344, 6 sqq. ἄερα eam esse
definit Zoroaster II 109, 20.

δι' ἀνάγκης opp. κατὰ νοῦν
95, 9 cf. 99, 11. 216, 21. ἄ.
σωματικά II 258, 5.

ἀναγωγή ad deos 81, 6.

ἀναγωγός 18, 28. 58, 28. 59, 5.
80, 22. 90, 2. 176, 24. 235,
14. 246, 8. II 52, 26. 150, 4.
239, 13.

ἀναδεῖσθαι τὴν αἰτίαν εἰς
ἑαυτά 88, 19.

ἀναιρετικός 96, 11.

ἀνακεφαλαιοῦσθαι 10, 20.

ἀνακλίνειν τὴν τῆς ψυχῆς
αὐγὴν (Pl.) 281, 2.

ἀνακύκλησις mundi (Pl.) 9, 1.
II 109, 22. 356, 18.

- ἀναλλοίωτος* 36, 5.
δι' ἀναλογίας μόνης τὰ ἔσχατα τ. πρωτίστοις συναρμόζοντες 84, 7. 86, 18. 288, 29sq. II 9, 4. 150, 8. 364, 5.
ἀναμνησκέσθαι 59, 3. II 154, 4.
ἀνάμνησις 179, 13. 233, 2. II 350, 15. 351, 17.
ἀναμνηστικός 59, 12.
ἀνανταγώνιστος 216, 7.
ἀναντες τῆς θεωρίας sim. 82, 2. 154, 2. II 126, 28. 147, 23. 347, 5.
ἀναπλοῦν 16, 18. 105, 28. 122, 11. 155, 3. 163, 22. II 347, 13.
ἀναπλωτικός 90, 5.
ἀναπόδραστος II 104, 2. 274, 23; -στος II 245, 28.
ἀνάπτειν τὸ νοερόν φῶς 18, 22. *ἀνῆφθαι νινος* 292, 10. II 20, 4. 138, 2.
ἀνάπτυξις 133, 16.
ἀναρπάζειν 60, 12. 124, 10.
ἀνηρετῆσθαι εἰς τὴν ἀρχὴν sim. 98, 6. 287, 6. II 5, 4. 102, 21. 133, 16. 240, 16. 361, 8.
ἀναστομοῦν 106, 9.
ἀναστόμωσις 103, 8.
ἀνάτασις animae 181, 24. II 120, 4. 134, 20. 347, 9. 368, 14.
ἀνατείνειν 246, 5 med. 77, 4. 174, 8. 179, 31. II 99, 22. 145, 18. 269, 19.
ἀνατομικοί II 35, 23.
ἀναφοραί mundi (astrol.) II 299, 24. 318, 7. 20.
ἀναφορικοί χρόνοι II 318, 6.
ἀναφῶς 178, 14.
ἀνδραποδίζειν 22, 3.
ἀνδρεία 212, 16.
ἀνδρίξεσθαι 55, 22. II 112, 19.
ἀνεγείρειν 146, 9. — 85, 26. 107, 22. 134, 30. 166, 3. 177, 19. II 171, 3; med. 77, 1. 83, 15. II 272, 29. 280, 11.
ἀνέκλειπτος 88, 6. 127, 26. 167, 10. II 206, 9.
ἀνεκφοιότητος 90, 24. II 296, 14.
ἀνελάττωτος 83, 3. 167, 19.
ἀνέλιξις II 137, 10. 231, 8.
ἀνελίττειν 177, 27. 294, 3. II 11, 26. 103, 8. 105, 17. 170, 25. 267, 21. *ἀνελίττονσαι sphaerae* II 214, 10. 219, 23. 227, 26. 230, 5. 236, 9. *ἀνελιγμένως* 111, 22. 184, 3.
ἄνεμοι eorum differentia II 62, 19.
ἀνεμπόδιστος 125, 12. II 63, 5.
ἀνενέργητος 105, 29. II 160, 7.
ἀνενόχλητος 42, 15. II 309, 25.
ἀνέξοιστος 69, 9.
ἀνεπίπληκτος 66, 25.
ἀνεπίστροφος II 69, 19. 70, 7; -φως II 69, 27.
ἀνεπιτηδεϊότης 40, 9. 18. 195, 8.
ἀνεχέγγυος 8, 7.
ἀνεῖσθαι, sacrum esse 17, 7. 122, 3. II 48, 5. 49, 26. 153, 23.
ἀνθρώπειον γενητόν II 14, 20 sq. 30, 23.
ἀνθρωπικός 70, 24. II 316, 7.
ἀνιέναι de anima opp. κατείναι 36, 9. II 48, 22. 105, 11. 133, 22.
ἀνίλλεσθαι 54, 23. 67, 1. 125, 26.
ἄνοδος animae 85, 9. II 2, 7. 53, 4. 126, 21. 129, 6. 326, 24.
ἀνόητος 75, 5. 76, 15. 116, 14. 128, 20. *ἀ. est σῶμα* 229, 17 sq.
ἀνοήτως 36, 25.
ἀνοικειότης 45, 2. 4.
ἀνομοειδής 207, 13. 238, 9.

- ἀνομοιότης* 88, 27. 97, 26. II 54, 19 etc. *ὁ τῆς ἀ. πόντος* II 69, 17 (cf. in Crat. 51, 26 Damasc. I 8, 5 Diels ad Simpl. 1122, 11).
ἀνομοιοῦντες ἀριθμοί II 36, 13.
ἀνοσιουργία 74, 16. 106, 10. II 354, 13.
ἄνοσον est universum 68, 13.
Ἄνουβις 240, 16.
ἀνούσιος 266, 28.
Ἀντίγονος rex II 115, 14.
ἀντίγραφα κεκωλισμένα Platonis II 218, 29.
ἀντιδιαίρειν 88, 26. 89, 1. 133, 28. 142, 3. 259, 12. 260, 17. II 14, 19. 298, 19. 320, 22.
ἀντιδιαίρεσις 93, 6. 95, 5.
ἀντιδιαστέλλειν II 271, 23;
ἀντιδιασταλμένως II 283, 18.
ἀντιδιαστολή 260, 10.
ἀντιλογία 242, 16.
ἀντιλύπησις 208, 18.
ἀντιπάθεια 124, 13. II 77, 3.
ἀντιπαρτείνειν 196, 20. II 111, 24.
ἀντιπεριίστασθαι II 198, 21.
ἀντιστρέφειν (log.) 29, 26. 30, 8. 31, 28. 265, 7. II 10, 8.
ἀντίστροφος II 139, 13. 184, 29; -φως II 92, 16.
ἀντιτυπία 91, 6.
ἀντίτυπος 181, 5. II 77, 6.
ἀννυμνεῖν 123, 2. 127, 3. 134, 8. 164, 30. 184, 9. II 269, 25 etc.
ἀννυπόθετος 283, 11. 14 sqq. 292, 5.
ἀνύποιστος II 183, 6.
ἀννυπόστατος II 98, 10.
ἀννυφαίνειν II 8, 21.
ἄνω καὶ κάτω 45, 23 apud deos 142, 7. 256, 12. II 51, 22. 112, 22. 126, 11. 160, 5. *ἄνωτέρω* 131, 9. *ἄνωθεν* a dis 77, 29. 82, 11. 87, 30. 88, 29. 96, 19. 103, 12. 113, 27. 127, 15. 131, 22. 134, 7. 139, 3. 25. 147, 8. 167, 2. 180, 13. 184, 7. 185, 4. 214, 28. 260, 22. II 74, 7. 124, 6. 13. 136, 23. 146, 15. 160, 14. 275, 5.
ἄνωφóρος II 149, 18. 151, 11. 191, 25. 232, 10.
ἀορισταίνειν 282, 28.
ἀόριστος 75, 9. 76, 2. 80, 25. 93, 5. 113, 8. II 14, 18. 137, 24. 138, 6.
ἀπαθανατισμός magicus 152, 11 (cf. pap. Paris. 747).
ἀπάθεια 28, 9. 66, 11. II 118, 22. 315, 11.
ἀπαθήης 33, 12. II 118, 21. 120, 5. 316, 14; -θῶς 105, 8. II 167, 13. 199, 8.
ἀπαράλλακτος II 15, 8.
ἀπαρὰ πόδιστος II 303, 2.
ἀπαρέγκλιτος κίνησις. II 47, 10.
ἀπακριβοῦν 6, 28.
ἀπαράλειπτος II 2, 9.
ἀπαράλόγιστος II 79, 17.
ἀπεικονίζεσθαι 76, 22. 77, 16. 138, 1. 177, 29. 247, 17. II 8, 17. 177, 1.
ἀπειρία 88, 6. 134, 16. II 11, 28. 45, 28. 137, 13. 23.
ἄπειρος 93, 4. 133, 22. II 45, 28; *ἀπείρως* II 267, 17.
ἀπεκδύεσθαι 16, 10.
ἀπεκλογή II 73, 10.
ἀπεμφαίνειν 83, 30.
ἀπεραντολογία 5, 18.
ἀπέρασις τῶν παθῶν 50, 18.
ἀπερείδειν 52, 19.
ἀπερίληπτος 168, 1. II 204, 30. 268, 10.
ἀπελθόντες mortui 151, 18.
ἀπήχημα 185, 1 (H. Koch 196 sq.).

- ἀπλανής sc. σφαῖρα II 32, 3.
 43, 22. 56, 16. 189, 6. 218, 6.
 226, 13. 228, 30. 229, 2. 235,
 5. 342, 26. ὁ ἀ. sc. κύκλος
 II 192, 2 cf. 194, 23. οἱ ἀ.
 stellae fixae II 16, 20. 57, 13.
 64, 1. 223, 1. 343, 26.
 ἀπλότης deorum 159, 15.
 ἀπλοῦν est θεῖον 63, 12. 111,
 16. 114, 23. ἀπλῶς opp. πῆ
 245, 5. 11. 252, 11 cf. II 375,
 10 sqq. (sch.).
 ἄπροος sine επιπνοία II 108, 29.
 ἀπόγειος II 219, 12 sqq. 222,
 3. 227, 30. 231, 11.
 ἀπογεύσεις magicae II 117, 6.
 ἀποδιαίρειν 10, 13.
 ἀποδιάληψις 234, 12.
 ἀποιονομεῖσθαι 231, 20.
 ἀποκαθιστάναι II 18, 17. 20,
 19. 52, 19. 170, 27 med. 152,
 16. 157, 14. 175, 26. II 30, 13.
 131, 6. 155, 6. 162, 10. 226, 10.
 ἀποκατάστασις 120, 14. II
 12, 2. 16, 14. 20, 5. 21, 22.
 45, 11. 66, 30. 161, 14. 168,
 15. 169, 8. 185, 6. 236, 2.
 267, 28. 328, 20.
 ἀποκαταστατικός II 14, 6.
 15, 10. 17, 3. 19. 18, 25. 21,
 17. 22, 3. 52, 14. 53, 23. 66,
 24. 28; -ικῶς II 75, 24.
 ἀποκλίματα stellarum II
 14, 14.
 ἀποκοπτικοὶ ἄγγελοι II 296,
 7 cf. II 182, 30.
 ἀπόκρυφος II 8, 4; ἀ. θεω-
 ρία 86, 1.
 ἀποκυνητικὴ ὥρα II 57, 12.
 Ἀπολλόδωρος (Pl.) 123, 2.
 164, 2.
 Ἀπόλλων 68, 29. 69, 15. 19.
 94, 29. 113, 30. 147, 7. II 23, 5.
 Ἀπόλλωνες 92, 5.
 Ἀπολλωνιακός 147, 8. 23.
 148, 15.
 ἀπόλυτος II 269, 8. 347, 7 c.
 gen. 246, 19. II 119, 8.
 ἀποπεράτωσις 93, 30.
 ἀποπίπτειν c. gen. 34, 17.
 63, 18. 73, 13. 79, 25. 116, 12.
 170, 24. II 167, 29.
 ἀποπλήρωσις τοῦ πάθους
 sim. 22, 6. II 72, 9. 146, 3.
 152, 9. 181, 22.
 ἀποπληρωτής (Pl.) II 72, 17.
 21. 266, 2. 275, 2. 341, 26.
 ἀποπληρωτικός 98, 14. 136,
 25. II 5, 20. 72, 18. 346, 23.
 ἀπόπτωσις 34, 6. 260, 19. II
 69, 22. 296, 16. 23. 28. 308,
 2. 12. 330, 11 (cf. H. Koch
 Ps. Dionysius 119).
 ἀπορρεῖν 138, 1.
 ἀπόρρητος 73, 22. 78, 6. 81,
 18. 85, 2. 19. 125, 22. 140,
 11. II 129, 25. 209, 26. 212,
 21 etc.
 ἀπόρροια 105, 3. 122, 4. 152,
 27. 290, 1. II 57, 5. 157, 2.
 ἀποσκευάζεσθαι abicere 63,
 1. 73, 3. 80, 24. 84, 19. 108,
 14. 124, 8. 160, 19. II 108, 15.
 354, 18 etc.
 ἀπόστασις 52, 7. 97, 30. II
 168, 20.
 ἀποστενοῦν 53, 2. II 347,
 3. 8.
 ἀπόστροφος II 149, 15.
 ἀποτελεσμα 99, 14. II 10, 26
 opp. αἴτιον 84, 9.
 ἀποτελεστικός 249, 28.
 ἀποτελεύτησις 77, 3. 78, 2.
 92, 22. 262, 28. II 351, 1.
 ἀποτυποῦσθαι 39, 16. 77, 18.
 160, 27. 188, 29. 189, 30. II
 164, 30.
 ἀπεψυγμένη est materia II
 205, 4.

- ἀπροαίρετος II 206, 18; -ρέ-
 τως II 128, 1. 284, 16.
 ἀπρόσοπτος II 195, 9.
 ἀπροσπαθήs 123, 1.
 ἄπτωτος 181, 28. II 330, 20.
 332, 2.
 Ἄρδιατος 118, 27. II 97, 21.
 102, 28. 104, 21. 110, 22. 176,
 21. 177, 19. 23. 178, 29. 179,
 4. 19. 25. 183, 10. 326, 29.
 Ἀρεϊκός 142, 11. 17. 143, 9.
 242, 4. II 218, 23. 296, 5. 11.
 Ἀ. est aestas II 61, 26.
 ἄρετή 25, 17. 49, 26. 99, 3.
 120, 11. 253, 10. II 275, 26 sqq.
 285, 7 de eius natura 206,
 6 sqq. duplex II 29, 5.
 Ἄρης 69, 2. 95, 7. 140, 20. 242,
 2 etc.; stella II 58, 18 (28).
 218, 24. 219, 6. 221, 4. 222, 8.
 223, 16. 226, 22.
 ἀριθμός II 17, 15; τέλος
 Platonis II 14, 25 sqq. syn.
 σειρά 90, 20.
 Ἀριστέας Proconnesius revixit
 II 113, 23.
 Ἀριστοφάνης (Pl.) 42, 19.
 Ἀρμένιος cf. Ἡρ.
 ἄρμονία θεία 59, 1 universi
 II 50, 4 melior et deterior
 (Pl.) II 21, 3. 23, 6. 66, 26 sqq.
 Ἀρμόνιος Eris pater II 110,
 12. 14.
 ἄρρενόθηλvs II 44, 24.
 ἄρρενούμεναι ψυχαί 256, 14.
 ἄρρενωπός 256, 11. II 221, 1.
 299, 3.
 ἄρρηγν τὸ ἄ. in numeris II 23,
 8. 35, 18. 69, 10.
 ἄρρηγτος 39, 16. 72, 30. 78, 24.
 82, 1. 25. 84, 1. 177, 19. II
 108, 19; irrationalis II 24, 16.
 ἡρετῆσθαι c. gen. 172, 22. II
 11, 13. 200, 22.
 Ἄρτεμις 18, 10 (27). 91, 27.
 95, 3.
 ἄρτιος numerus 94, 24. 97, 22.
 133, 27. II 61, 10.
 ἀρχέτυπος 76, 23. II 282, 8.
 296, 17.
 ἀρχή una omnium rerum 25, 7.
 82, 29. 98, 6. 133, 20. 164, 27.
 279, 27. ἀρχαί 37, 8. 133, 26.
 292, 4. II 100, 2. 129, 27. 136,
 23. δύο (πέρας et ἄπειρον
 vel μονάς et δυνάς) 92, 30.
 95, 18. 184, 31. II 45, 25.
 ἀρχηγινός 91, 10. 180, 17.
 ἀρχηγός 96, 8. 105, 18. 203, 5.
 ἀρχιερωσύνη II 115, 25.
 ἀρχικός 88, 29. 209, 9. 214, 22.
 228, 13. II 143, 24. 28.
 ἀρχοειδής II 152, 10. 380, 5
 (sch.); -δῶς 205, 14.
 ἀσάλευτος 34, 3.
 ἄσκησις 207, 24. II 303, 18.
 Ἀσκληπιός 69, 7.
 ἀσπάλαθος quid sit II 379,
 16 (sch.).
 ἀστάτως II 157, 22.
 ἀστεροσκοποί II 57, 6.
 ἀστήρ de stellis fixis II 218,
 16 de eorum motibus II 226,
 7 sqq. astrologia II 274, 5.
 11.
 ἀστρολογικός II 109, 20.
 ἀστρολόγοι II 377, 7. 379, 12
 (sch.).
 ἄστρον σύννομον (Pl.) 19, 16;
 τὰ ἄ. planetae II 215, 18 sqq.
 230, 19; stellae fixae II 218,
 6; imagines τῶν νοητῶν
 294, 5.
 Ἀστυάναξ 170, 16.
 ἀσύγκλωστος 63, 29.
 ἀσύγχυτος 89, 8. II 78, 2. 146,
 25; -τως 89, 16. 234, 15.
 ἀσύμμετρος 81, 18. 82, 5. 101,

14. 207, 27. II 63, 18. 195, 10. 196, 15; -τως 38, 11.
 ἀσυνφωνία II 49, 13.
 ἀσύμφωνος II 49, 11. 57, 21.
 ἀσυνναισθητός II 152, 22.
 ἀσύνναπτος 261, 3. II 239, 28.
 ἄσχετος sine σχέσει 209, 12. II 125, 22. 315, 17. 347, 12 (al. 126, 9).
 ἀσώματος 186, 24. II 7, 18. 54, 17 etc. ἀσωμάτως 39, 21. II 165, 19.
 Ἀταλάντη II 317, 12. 320, 3. 321, 25.
 ἀταξία 73, 18. 122, 14.
 ἀταραξία II 303, 21.
 Ἀτλαντιῖνοι (Pl.) II 111, 5.
 Ἀτλας II 200, 6. 363, 22.
 ἄτομος 114, 18. 237, 6. II 27, 4. 103, 3. 14. 104, 3.
 ἄτρεπτος 88, 18. II 94, 14. 118, 29. 119, 14; -τως 141, 7.
 ἄτροπος II 94, 21. 244, 7 sqq. 342, 18. 343, 12. 344, 1 sqq.
 Ἀττική sc. γῆ II 324, 18. μοῦσα II 111, 11. ἔθος 245, 22.
 ἀγόειδὲς ὄχημα animae 39, 9. 119, 10. II 154, 25. 195, 11. 12. 196, 27. 199, 21.
 ἀθύρυστος II 14, 12.
 ἄυλος 77, 14. 18. 162, 21. II 75, 16. 76, 15. 126, 7. 162, 26. 165, 14. 187, 22. 196, 12. 198, 23. 242, 20. 269, 27. 277, 24. ἄυλως 116, 22. 117, 3. 178, 14.
 ἀύξητικαὶ ἡμέραι lunae II 57, 27.
 ἀνάρκης 20, 8. 24, 21. 35, 14. II 362, 26 sqq.
 ἀντενέργητος II 95, 2; -ήτως II 22, 3. 67, 13.
 ἀντεξούσιος II 100, 17. 264, 13. 266, 22. 324, 3. 341, 16. 17. 358, 16.
 αὐτο- (velut αὐτοπάχος) II 18, 3. 14. 47, 9. 48, 8. 310, 20. 374, 9. 11 (sch.).
 αὐτοαγαθός 28, 22. 269, 23. 275, 16.
 αὐτοέν 25, 8.
 αὐτοκινήσια II 47, 1. 67, 5. 70, 11. 333, 14.
 αὐτοκίνητος 35, 21. II 12, 24 sqq. 50, 26; -ήτως II 20, 23. 169, 12.
 τὸ αὐτόματον II 102, 10.
 αὐτοπραγεῖν 23, 4. 220, 24. II 149, 24.
 αὐτοπραγία 207, 30. 220, 7. II 22, 11. 146, 21. 24.
 αὐτοπτειν 37, 15. 40, 1. 2. II 242, 15.
 αὐτοπτικός II 122, 4. 155, 18. 344, 29; -ικῶς II 248, 14.
 αὐτοπτος II 119, 27.
 αὐτὸ τὸ αὐτό (Pl.) 172, 3.
 αὐτός est Plato 68, 26. 85, 12. 120, 21.
 αὐτοφάνεια 37, 9. 39, 1 sqq. II 241, 23. 242, 29.
 αὐτοφανής II 107, 29. 124, 19. 246, 7; -νῶς II 154, 1. 168, 19. 193, 25?
 αὐτοφνής II 47, 6. 219, 23. 229, 10; -ῶς II 355, 5.
 αὐχμηρός II 346, 22. 347, 1.
 ἀφαίρεσις 280, 29. 281, 7. 285, 5. 9. 15; stellarum II 44, 17. 57, 29. 30. 231, 11. 27. 232, 5.
 ἀφανής 18, 21. 58, 29. 68, 17. 74, 19. 101, 19. 153, 1. 26. 174, 7. II 13, 18. 282, 8.
 ἀφανταστος νόσις II 107, 20.
 ἀφετηρία II 24, 14.
 ἄφετος 82, 27. 246, 19.
 ἀφηρηματικὸν (εἶδος) 14, 21. 66, 20.

ἀφίστασθαι c. gen. 119, 25.
121, 11. II 32, 8.

ἀφορίζειν 67, 29. 88, 4. 15. 30.
122, 2. 127, 24. II 80, 24. 105,
17. 128, 23. 137, 13; med.
transit. 54, 10. 97, 24. 129,
18; κατὰ τι 98, 15. 111, 19.
136, 5. 171, 30.

ἀφοριστικός II 12, 10. 121, 16.

ἀφοσιῶσθαι 78, 16.

ἀφοσίωσις 42, 12. 50, 8. 23.

Ἀφροδισιακός 108, 25. 109, 5.

Ἀφροδίσιος 143, 9.

Ἀφροδίτη 95, 23. 108, 12. 19.

109, 2. 6. 139, 1 etc. 255, 5. 6.

II 263, 24. 372, 3. 15 (sch.);

sacer eius autumnus II 62, 6;

— stella II 58, 19. 218, 20. 22.

219, 4. 26. 221, 13. 222, 9.

223, 18. 224, 22. 226, 21.

Ἀχελῷος 149, 11.

Ἀχέρων II 126, 6.

Ἀχιλλεύς 46, 4. 100, 17. 114,

5. 12. 115, 22. 116, 1. 5. 120,

1 sqq. 129, 13. 130, 14. 143,

24 sqq. 164, 3. II 166, 2.

ἄχραντος 72, 15. 26. 73, 5. 20.

88, 18. 120, 13. 134, 29. 138, 5,

152, 28. 162, 19. 177, 1. II

75, 17. 120, 7. 134, 2. 242, 6.

269, 26. 270, 3. 296, 6. 332, 23.

ἄχωριστος 95, 4. II 54, 21.

198, 11.

ἀψίς caeli (Pl.) II 190, 9. 19.

192, 4. 200, 21. 215, 15.

ἄψυχος 32, 11. II 89, 19.

βαθύνειν τὰ ἐπίπεδα II 52, 5

(cf. ad 51, 26). 69, 5. 26. 343,

19. 347, 2.

βαπτίζειν animam 18, 1. II

288, 5.

βαρβαρικὰ σφαῖραι II 318, 12.

βαρβάρων τελεταί 91, 21. II

255, 21.

βασιλεύς sol II 45, 12; β. νοε-
ροί 98, 30.

βασιλικός 188, 18. II 81, 16.

Βατίσεια Cratyli 170, 6.

βέβηλοι 74, 22. 86, 3.

Βενδίδια 18, 8. 10. 19, 3.

Βένδις 18, 12. 13. 15.

Βερνίκη magiae magistra

255, 18.

βλαβερόν et βλάπτον quo-

modo differant 29, 16 ss.

βοᾶν diserte dicere 7, 25.

104, 17. 125, 17. 224, 11.

225, 9. II 147, 20. 294, 28.

295, 11. 319, 16 (Diels Arch.

G. d. Phil. III 452 Heinze ad

Lucr. III 14).

Βορρᾶς 152, 13.

βοστρυχίζειν 65, 11.

βοτάναι quaedam corpora

conservant II 116, 24.

βραχύπορος (Pl.) 68, 28. II

20, 21.

γάλα dis quibusdam libatur

II 129, 27.

γαλαξίας II 129, 24. 25. 130,

4 sqq. 194, 19.

γαλήνη 17, 20. II 185, 4.

γάμοι φυλάκων Platonicorum

II 7, 1 sqq. deorum 134, 3.

γενεθλιαλογικός II 129, 12.

γενεθλία Platonis celebran-

tur 69, 23.

γενεσιουργός 18, 28. 19, 12.

90, 2. 17. 91, 6. 95, 8. 107, 25.

124, 10. 143, 2. 235, 15. II

21, 14. 22, 12. 52, 24. 27. 54,

19. 66, 25. 67, 22. 68, 9. 93,

26. 94, 7. 25. 98, 26. 104, 1.

157, 21. 158, 15. 24. 173, 8.

174, 17. 238, 23. 239, 1. 256,

17. 271, 5. 21. 28. 344, 24.

γένεσις 17, 23. 18, 5. 27. 19, 5.

12. 18. 52, 12. 91, 27. 95, 21.

- 98, 7. 101, 5. 8. 110, 5. 124, 16. 142, 9. 175, 16. 24. 181, 25. 205, 20. II 3, 16. 17, 20. 22, 11. 49, 1. 52, 15. 67, 1. 71, 31. 75, 19. 85, 9. 93, 22. 24. 120, 7. 21. 132, 8. 155, 25. 159, 13. 220, 25. 232, 19. 234, 28. 271, 1. 281, 3. 348, 13. 349, 28. 354, 15. αἱ ἐν γ. ψυχαί II 98, 5. 153, 20 opp. φθορά 116, 30. 128, 14 opp. ὄν 235, 5. 261, 1 eius ἔφοροι II 159, 1 eius αἰτίαι in luna II 133, 16 initium zodiacus II 32, 4 — γ. = ἀπογέννησις 96, 26. 115, 13. 125, 13 est κίνησις II 10, 20.
- γεννητός 112, 29. 142, 16. 31. 261, 22 sqq. II 179, 14; γ. est πᾶν ὁρατόν 281, 10; θεῖον γ. II 14, 8. 30, 6. 267, 19; ἀνθρώπειον γ. II 70, 25.
- γεννητικὸς 84, 9. 88, 5. 17. 89, 2. 134, 21. 29. II 224, 26.
- γένη ἐν τοῖς οὐαῖς 78, 2; πρεσβύτερα τῶν εἰδῶν 271, 3; θεῖα δαιμόνια ἔσχατα sim. 70, 12. 77, 2. 78, 7. 13. 29. 82, 20. 86, 6. 88, 10. 89, 7. 90, 1. 92, 18. 98, 5. 114, 20. 125, 24. II 68, 15. 99, 18. 305, 25 cf. κρείττων.
- γέροντες sunt ἔμφορες 237, 24.
- γεώδη ὀχήματα 121, 17.
- Γῆ 134, 9.
- γῆ eius magnitudo II 218, 10 sqq. ὑπὸ γῆς 121, 21 sqq. II 327, 17 etc. ὑπὲρ γῆς 122, 4.
- Γιγαντικὴ ζωή 51, 11. 74, 15. 104, 3. 186, 2 (cf. th. pl. 49).
- Γίγαντες 90, 8. II 176, 14.
- γιγνόμενον 127, 8. 261, 1. opp. ἀπολλύμενον sim. 113, 7. 124, 27. II 8, 20.
- Γλαύκων (Pl.) 7, 17. 54, 6. 55, 29. 274, 4. 285, 31. II 92, 16.
- γλωχῖνες geometrice II 26, 18.
- γνησίως φιλοσοφεῖν 84, 27. 100, 10. 109, 22.
- γνώσις 211, 17. II 164, 17. opp. ἀγαθότης et δύναμις 28, 4. opp. ζωή 53, 9. 95, 14. opp. ὄρεξις 235, 4. opp. δόξα II 374, 25 (sch.).
- γνωστικός 23, 5. II 164, 14. 280, 12. dist. ζωτικός 21, 20. 30. 22, 23. 25, 27. 95, 13. dist. ὀρεκτικός 25, 27. 51, 24. 206, 16. — γνωστικῶς 199, 25.
- γόνιμος 137, 5. 193, 13. 246, 14. II 46, 19. 120, 27. γ. πρόοδος 82, 27. γ. δυνάς 134, 15.
- γραμμὴ quadripartita Platonis 287, 23 sqq.
- γραμμικός II 170, 23.
- Γύγον πρόγονος II 111, 4.
- γυμνάζεσθαι 86, 8. II 299, 28.
- γυμνοῦν 274, 9.
- τὸ γυναικεῖον δῶμα (Pl.) 246, 23.
- γυνὴ καθαιρομένη speculum cruentat 290, 19. de mulierum educatione 236, 5 sqq. 251, 6 sqq.
- δαιμόνιος 79, 2. 86, 19. 114, 17. 248, 19. 271, 22. II 114, 18. 298, 28. 336, 13. γένος 78, 6. 166, 22. II 67, 12. τάξις sim. 86, 6. 91, 1. 92, 10. 113, 30, 147, 9. II 75, 18. ψυχῇ 113, 2. II 48, 14. τόπος (Pl.) II 127, 5. 128, 3 sqq. Aristoteles II 360, 4. τὸ δ. 41, 13. 17. 114, 24. 115, 8. 148, 19 etc. δαιμονίως 126, 2. 241, 14. 295, 7. II 49, 18. 135, 19. 27. 268, 6.
- δαιμονίς 240, 21.

- δαίμων 86, 11. 13. 94, 15. 109, 5. 114, 26. 118, 27. 122, 5. II 3, 8. 15. 7, 22. 31, 10. 48, 17. 117, 4. 25. 167, 16. 337, 13. ὄντως opp. κατὰ σχέσιν 41, 25. dist. θεοί et ἀνθρώποι ψυχαί II 7, 17. 67, 9 cf. II 133, 24. 135, 15. dist. ἄγγελοι II 100, 17. 243, 18. ἀποπληρωτής (Pl.) II 72, 16. ποιναῖοι 168, 13. 295, 28. ἀγγελικοί II 255, 30. ἀγαθοί II 175, 7. 187, 22. 299, 9 sqq. δ. εἰληχώς (Pl.) II 94, 25. 104, 23. 127, 27. 244, 25. 270, 10. 271, 7 sqq. 298, 10 sqq. δάκρυα quid significent 124, 27. 127, 30. δακτυλικὸς ῥυθμός 62, 18. 21. δάκτυλος pes 61, 5. 8. 9. 62, 13. ἐπὶ δακτύλων σκοπεῖν II 169, 2. 171, 4. 172, 18. 233, 25. Δάμων (Pl.) 42, 27. 54, 5. 56, 9. 61, 2. 8. 22. 62, 15. Δάφνη II 23, 5. δάφνη fulmine non tangitur II 23, 4. δεκανοί II 44, 26. 56, 18. δεκάς II 169, 9. 170, 9. 172, 28. 318, 2 est Διονυσιακή II 21, 21. 67, 8. δεσμοί mundi 57, 15. 68, 9. II 9, 4 animae II 113, 16. 119, 9. 125, 9. 281, 3. 324, 26. δεῦρο = in genesin 59, 6 etc. τὰ δεύτερα 83, 2. 88, 12. 89, 3. 91, 8. 107, 23. 134, 15. 135, 3. 140, 3. 165, 22. 246, 19. 288, 9. 28. II 75, 10. 343, 17. δευτέρως 102, 8. 184, 3. 228, 12. δευτεροουργός II 149, 23. 203, 1. 252, 16. δευτερωδουμένη μονάς II 67, 9. Δημήτηρ 125, 21. δῆμιοι κοσμικοί II 100, 24. δημιουργημα 82, 11. 126, 27. 128, 5. II 204, 2. δημιουργία 75, 20. 82, 15. 127, 6. 134, 8. 175, 16. 242, 8. II 284, 20 tres II 8, 15. δημιουργικός 19, 17. 90, 11. 16. 98, 4. 11. 27. 107, 5. 12. 28. 116, 29. 134, 20. 156, 27. 164, 16. 19. 26. 193, 10. II 3, 19. 169, 20. 173, 3. 220, 26. 224, 27. 254, 16. δημιουργός 34, 5. 82, 13. 90, 9. 98, 19. 99, 1. 5. 101, 5. 106, 27. 107, 19. 135, 24. 137, 11. 143, 3. II 8, 22. 143, 20. 145, 4. 204, 3. 252, 26. 270, 17. οἱ νέοι δ. 143, 12. Δημόδοκος 174, 11. 21. 193, 17 sqq. δῆμος ἐν ἡμῖν sunt πάθη 12, 7. Δημόστρατος Amphipolitanius II 116, 4. διάθεις 30, 19. 72, 8. 93, 28. 97, 12. II 55, 26. 164, 28 etc. διηρημένος 87, 29. 90, 22. 94, 4. 107, 4. 126, 2. II 163, 27. 352, 24 etc. διηρημένως 174, 25. II 144, 22. 245, 28. 262, 9. διαιρετικός II 80, 3. 182, 30. διαιωνίως 113, 18. 139, 30. διακόσμησις 84, 19, syn. τάξις 19, 2. 78, 12. 82, 17. 88, 21. 91, 7. 92, 23. 93, 7. 94, 13. 113, 26. 114, 26. 136, 31. 141, 8. II 104, 10 etc. διάκοσμος 133, 19. 137, 15. 294, 13. II 207, 27. διάκρισις 82, 16. 83, 7. 87, 30. 88, 26. 89, 8. 20. 95, 8. 133, 26. 138, 21. II 58, 28. 62, 2. 138, 21 etc. διακριτικός 90, 3. 142, 2. II 62, 1.

διαλάμπειν 164, 11. 192, 8.
 Π 270, 3.
 διαλεκτικός 165, 9; διαλεκ-
 τική 283, 8. 13. 284, 18. Π
 304, 4; -ικῶς Π 66, 17.
 διαμετρικός Π 28, 17. 20.
 διάμετρος radiatio Π 59, 14;
 ἡ δ. Π 24, 16. 27, 1.
 διανόημα 74, 20. 171, 12. 174,
 20. 291, 21. Π 160, 24.
 διανόησις Π 134, 2. 166, 29.
 διανοητική ἐνέργεια 262, 26.
 Π 47, 12. 51, 28. 150, 26.
 τὰ διανοητά 279, 5 sqq. 283,
 29. 293, 22 sqq.
 διάνοια 59, 11. 85, 25. 110, 7.
 115, 28. 118, 26. 205, 12. 262,
 28. 283, 29. Π 51, 26; opp.
 λέξις 66, 20.
 διαπορθμεύειν 185, 4. Π
 118, 12. 124, 17. 258, 29.
 344, 2.
 διαπορθμευτικός Π 142, 28.
 153, 5. 224, 15.
 διαπόρθμιος Π 92, 28.
 διαρθροῦν 117, 20. 269, 19.
 Π 136, 13. 179, 18. 333, 29;
 διηρθρωμένως Π 212, 20.
 διάρθρωσις 87, 8. Π 89, 17.
 διαστατῶς 77, 18. Π 242, 14.
 διαστέλλειν seiungere 28, 12.
 Π 135, 7. 156, 1.
 διαστηματικός Π 249, 15.
 διαστροφή 47, 10. 75, 12. 76,
 13. Π 370, 6 (sch.).
 διάστροφος 43, 21. Π 8, 20.
 147, 16. 370, 6. 7 sch.; διαστρό-
 φως 75, 25.
 διασχημάτισις Π 55, 6. 20. 21.
 διατείνειν intrans. 94, 19.
 187, 3. Π 104, 3. 307, 23;
 med. = adfirmare 60, 26.
 100, 14. 165, 5. 201, 19. 237,
 11. Π 59, 3.
 διανυγής Π 158, 13.

δίανυλοι animarum Π 137, 16.
 διαφορότης 55, 10. 96, 23.
 119, 23. 246, 13. Π 78, 3.
 145, 13.
 διγόνους mulieres appellat
 Empedocles Π 34, 26.
 Δίδυμοι signum Π 32, 19.
 διεισδύνειν Π 182, 29.
 διενκρινεῖν 51, 26.
 διηγηματικῶς 16, 5.
 Δίλος Π 8, 16. 21, 20. 143, 10.
 170, 8. 10. 172, 28. 218, 25.
 317, 8. 351, 25. 29. Δ. est
 ὄρα verna Π 62, 3.
 δίκαιον et καλὸν sunt σύ-
 στοιχα τῷ ἀγαθῷ 269, 24 sqq.
 δ. βίος felicissimus Π 81,
 4 sqq.
 δικαιοτήρια (Pl.) 121, 24.
 157, 5. 168, 15. Π 167, 26 etc.
 δικαστικός τόπος Π 92, 23.
 127, 10.
 Δίκη 107, 28. Π 144, 26 sqq.
 147, 20. 190, 20. 294, 9 sqq.
 δίκη 72, 18. 96, 25. 98, 7. 11.
 99, 8. 101, 25. 103, 13. 151, 8.
 153, 17. Π 290, 20. 294, 5.
 διοικίξειν dirimere 159, 20.
 186, 6. Π 159, 9.
 Διονυσιακός 85, 9. 94, 6.
 175, 1. 3. Π 8, 16. 21, 21.
 169, 28. 170, 9. 11. 181, 4.
 Διόνυσος 90, 8. Π (21, 21)
 170, 15.
 διορατικός 21, 23. 22, 23. Π
 55, 17.
 διοργανοῦν Π 35, 27.
 διοργάνωσις Π 310, 1.
 διορθωτικῶς 204, 2.
 διορίζειν 29, 13. 56, 29. 60,
 9. 10. 62, 24. 64, 16. 28. 66,
 22. 88, 11. 125, 9. 170, 18.
 228, 18. 236, 19. Π 92, 6.
 134, 24. 307, 3; med. 57, 7.

- 172, 30. 197, 17. 238, 30. 273, 16. 275, 14. 289, 23.
Διόσκουροι 255, 4. II 187, 8.
Διοτίμα 248, 27. 255, 17.
δίσωμα signa II 44, 12.
διχομηνία II 34, 8. 10 (Zoroaster).
διχοτόμοι φάσεις lunae II 44, 20.
διωλύγιος (Pl.) II 120, 17.
δοικιῶς II 39, 28.
δοκίς II 36, 20. 37, 10.
δόξια (Pl.) 235, 20. II 52, 1; variae significationes 262, 25 sqq.; opp. *ἐπιστήμη* 22, 11. 16. 200, 25. 205, 11. 267, 5; opp. *γνώσις* 261, 11. II 374, 26 (sch.); coni. *φαντασία* 176, 16.
δοξαστικός 21, 31. 235, 14. 266, 4. II 47, 12. 147, 17; *δοξαστικῶς* 105, 7.
δοξαστός opp. *γνωστός* 287, 24. II 374, 24 sqq. (sch.).
δορυφορεῖν (astrol.) II 59, 1. 220, 27.
δόσις 78, 24. 98, 17. 99, 24. 125, 10. 181, 8. II 107, 9. 124, 13. 151, 24. 342, 5. 26.
δουλεύειν corpori 226, 3. II 276, 7. 8.
δουλωθῆν (τὸ γνωστικόν) 23, 7.
δοχεῖς theurgorum II 246, 24.
δρακοντόμορφος II 181, 4.
δραματικὸν (εἶδος) 14, 20.
τὰ δρώμενα II 107, 12. 108, 20.
δυαδικός 134, 22. II 47, 4. 51, 11. 137, 25.
δυάς 88, 30. 93, 5. 98, 30. 134, 15. II 45, 28. 46, 7. 137, 7. 24. 138, 7.
δύναμις potentia (de eius natura 266, 16 sqq.) 28, 4. 88, 6. 89, 16. 24. 90, 12. 96, 22. 113, 23. 127, 18. 134, 29. 178, 3. II 291, 1. 13 etc.; opp. *ἐνέργεια* 56, 15. 65, 23 — opp. *νοῦς* 226, 13. 238, 25 — persona divina aliqua 91, 9. 92, 23. 94, 11. II 92, 29. 114, 19.
δυναμοῦν 22, 17. 68, 12. II 193, 7.
δύνασθαι διπλάσιον mathematice II 27, 24. 38, 18; *δυνάμεναι* II 36, 9. 51, 12.
δυναστευόμεναι II 36, 10. 51, 12.
δυοειδής 96, 20. 133, 22. 226, 24. II 21, 2. 22, 15. 50, 13. 51, 9. 52, 14.
δυσαντιβλεπτος II 180, 17.
δυσαπαλλάκτως II 314, 18.
δυσαποσπάστως *ἐχούσας* 121, 12.
δυσδιάλυτος II 116, 24. 118, 21.
δυσέκνιπτος (Pl.) 50, 9.
δύσκαμπτos λόγω II 77, 8.
δύστρεπτος II 118, 21.
δυωδεκάς quantum valeat II 45, 6 cf. 120, 18. 354, 5.
δώδεκα numerus 153, 8.
δωδεκαετηρίς II 24, 2.
Δώριος (sc. *ἄρμονία*) 61, 23. 25. 62, 17. 22. 64, 1.
Δωριστί 62, 3.
ἐβδομαδικός II 193, 14. 216, 24. 217, 7.
ἐγκαταμένειν II 68, 13.
ἐγκεντρίξειν 39, 22. II 64, 16.
ἐγκολπίξασθαι II 205, 7. 213, 24.
ἐγκόλπιος II 227, 21.
ἐγκόσμιος 106, 19. 107, 2. 126, 25. 127, 16. 164, 24. 165, 15. 166, 4. II 100, 14. 161, 16. 257, 6. 275, 7; *τὰ ἐ.* 90, 21. 127, 23. 134, 7. 136, 29. II

- 20, 20. 46, 17. 121, 9. 275, 7;
 ἐγχοσμίως 141, 24.
 ἐγκρύφιος II 246, 20.
 ἐγχρισμα II 186, 12.
 ἐδράζειν 88, 23. 90, 25. 178,
 21. II 149, 3. 193, 29. 199,
 29. 205, 16. 240, 6. 249, 18.
 ἐδραῖος II 201, 4. 268, 24.
 ἐδραστικός II 120, 27.
 ἔθη quid valeant II 305, 23 sqq.
 εἰδητικός opp. ὀλικός 38, 4.
 270, 7. II 376, 27 (sch.).
 Εἰδοθέα 113, 1.
 εἰδοποιεῖν 65, 18. 270, 14. II
 221, 19.
 εἰδοποιία II 224, 27.
 εἶδος idea 12, 16. 37, 28. 39,
 26. 77, 14. 113, 3. 9. 17. 142, 8.
 162, 9. 236, 23. 259, 3 sqq.
 264, 12. 270, 13. II 169, 22.
 232, 4. 348, 12; opp. ὕλη
 234, 21. II 374, 16. 22 (sch.);
 κατ' εἶδος 88, 26. 108, 17 etc.;
 genus 16, 13. 62, 25. 108, 26
 cf. 14, 16. 19. 16, 24.
 εἰδωλικός 78, 28. 163, 1. II
 370, 21 (sch.); -ικῶς 77, 21.
 εἰδωλα daemonum in aere II
 117, 4 cf. 94, 6. 118, 8. 193,
 6. 290, 14. 22; τῆς ἀληθείας
 sim. 70, 26. 108, 22. 28. 109,
 6. 110, 5. 120, 24. 121, 5.
 160, 15. 172, 11. 19. 176, 26.
 II 159, 16.
 εἰδωλοποιεῖν 161, 9.
 εἰδωλοποιόν est ποιητικὸν
 γένος 70, 30. 158, 29. 201, 14.
 204, 2. II 86, 18.
 εἰδωλουργική 189, 24.
 εἰκασία 283, 30.
 εἰκαστικός 179, 30. 188, 30.
 εἰκαστός 279, 7. 290, 23.
 εἰκόνες res visibiles intelli-
 bilium 59, 14. 77, 14. 21. 86,
 17. 176, 3. 235, 11. 246, 17.
 II 45, 26. 48, 22. 27.
 τὸ εἰκονικόν mundanarum
 rerum proprium II 8, 14;
 -ικῶς 246, 9.
 εἰκοσάς apta θυμῷ II 318, 3.
 εἰκοτολογικοί λόγοι 284, 5.
 εἰμαρμέναι περίοδοι II 12, 22.
 63, 23 cf. II 22, 16. 255, 12;
 ἡ εἰ. quid sit II 12, 26. 29,
 15 cf. 29, 10. 55, 12. 63, 29.
 85, 24. 105, 15. 206, 23. 207,
 11. 356, 3; καθ' εἰ. 98, 6. 10.
 II 2, 27. 13, 9. 20, 10. 297, 16.
 εἰρημός τῶν αἰτίων est εἰμαρ-
 μένης II 29, 15. 240, 26 cf.
 356, 5.
 εἰς ἡ μία αἰτία 98, 1. 133, 20
 cf. ἐν.
 εἰσκήρνονται animae in cor-
 pus II 352, 26.
 εἰσκρισις II 353, 5.
 εἰσοικίζειν animam in cor-
 pus II 312, 12.
 τὰ καθ' ἑκαστον sim. 124, 4.
 23. 125, 10. 19. 237, 23. 250,
 2. 259, 4. II 103, 5. 12.
 Ἑκάτη II 121, 8.
 Ἑκατόγχειρες II 252, 26.
 ἑκατοντάς II 21, 22. 22, 1.
 67, 9. 173, 1 sqq.
 ἐκθεοῦν II 48, 10.
 ἐκθεσμος 72, 11.
 ἐκθέωσις 120, 17.
 ἑκκεντρος sc. κύκλος II 222,
 6. 10. 13 sc. sphaera II 214, 9.
 227, 27. 29.
 ἑκλυσίς τῆς ζωῆς 215, 25.
 ἐκμαγεῖον κήρινον (Pl.) 233,
 17.
 ἐκμειλίττεσθαι 146, 21.
 ἐκποριστικός 216, 14.
 ἐκστατικός 61, 27. 84, 20.
 τὰ ἐκτός 26, 15. 98, 19. II 285,
 3. 10. 287, 9. 298, 30.

- ἐκτραγωδεῖν II 171, 15.
ἐκτροπή partus II 33, 1 sqq.
55, 21.
Ἐκτωρ 123, 18. 143, 27. 147,
15. 29. 150, 5 etc.
ἐκφανσις 75, 18. 171, 7. 182,
24.
ἐκφαντικός 79, 1. II 256, 11.
269, 21.
ἐκφαντορικὸς II 118, 17.
124, 14. 153, 20. 24. 254, 28.
255, 15. 270, 10.
ἐλαττωτικός 96, 13.
Ἐλένη 153, 24. 28. 173, 22 sqq.
255, 3.
Ἐλευσίνα II 185, 10.
τὰ ἐν Ἐλευσίνι μυστήρια II
312, 19.
Ἐλικὼν II 204, 12.
ἐλλάμπειν 180, 23. 181, 2. II
241, 4. 300, 19; intrans. II
157, 1.
ἐλλαμψις 75, 9. 89, 16. 105, 4.
178, 15. 180, 29. 185, 5. 279,
26. II 187, 29. 192, 1. 12.
Ἐλληνες 83, 27. 91, 18. 116, 2.
130, 18. 131, 15. 146, 21. 221,
20. 253, 20. 22. 255, 10. II
341, 2.
Ἐλληνικός 62, 4. 116, 4. II
345, 6.
ἐμβάδον II 26, 22. 35, 20. 42,
16. 24. 26.
ἐμβριθῇ ὀχήματα sim. 121, 17.
II 182, 20.
ἐμπάθεια II 319, 10.
ἐμπαθήs 44, 8. 75, 15. 105,
24. II 77, 5. 319, 23; ἐμπα-
θῶs 105, 9. II 319, 19.
Ἐμπεδότιμος II 119, 21. 122,
2. 8.
ἐμπειρία II 82, 7.
ἐμπῖπτον (opp. προηγούμενον)
7, 24. 13, 21.
ἐμπνεῖν II 335, 29.
ἐμποδιστικός 98, 18.
ἐμπύρευμα vitae in corde
II 113, 17.
ἐμπύριος II 156, 24. 201, 26.
28.
ἐμφανής 68, 16. 73, 21. 109, 4.
153, 27. 176, 3. II 13, 18. 16,
10. 17, 17. 18, 20. 55, 13.
282, 8. 299, 2. 4. 301, 1.
ἔμφασις 226, 15. II 164, 25.
165, 12.
ἐμφωλεύει τὰ πάθη homini-
bus II 79, 5.
ἐμψυχία II 9, 5. 90, 11. 13.
ἐμψυχοῦν II 352, 27.
τὸ ἐν divinum 49, 27. 93, 1.
94, 21. 133, 20. 177, 22. 283,
11. 285, 26. II 46, 9. 48, 6.
51, 16. 80, 8 sqq.; in civitate
II 361, 30 sqq. (plur. ἐνα 258,
16).
ἐνηλλαγμένως II 277, 21.
ἐνἄλλεσθαι II 147, 18. 183, 4.
ἐναρμόνιος 121, 20. 131, 10.
II 53, 17. 120, 29. 121, 2;
ἐναρμονίως II 63, 12. 65, 9.
ἐνάρμοσις II 216, 14. 15.
ἐνατενίζειν 265, 23.
ἐνδείκνυσθαι demonstrare
5, 8. 56, 3. 61, 9. 77, 25. 93,
14. 113, 6. II 7, 27. 8, 12 etc.
ἐνδειξις 72, 9. 84, 12. 28. II
335, 23 etc.
ἐνδεχομένως 263, 27.
ἐνδιδόναι 51, 18. 75, 22. 100,
16. 101, 9. 106, 28. 134, 25.
II 61, 25. 145, 26. 151, 4.
273, 8. 306, 22.
ἐνδοσις II 146, 16. 380, 4 (sch.).
ἐνεικονίζεσθαι 39, 14. II 49,
19. 51, 4. 52, 24. 69, 24. 174,
17. 243, 10.
τὸ ἐνεκά του 7, 21. 8, 23. 38, 3.
227, 12. II 261, 16; τὸ οὐ
ἐνεκά 7, 21. II 261, 15.

- ἐνέργεια* opp. *δύναμις* 56, 16. 65, 24. II 70, 19 qua distet a *πάθει* 224, 21 sqq.; ἡ γνῶσις ἐ. II 164, 17.
ἐνέργημα 102, 28. 105, 18. 121, 7. 181, 1. II 274, 14.
ἐνεργητικός II 165, 16.
ἐνθεαστικός 58, 28. 76, 26. 79, 12. 23. 81, 30. 84, 6. 174, 16. 185, 1; *ἐνθεαστικῶς* 102, 1. 166, 12. 183, 30; *ἐνθεαστικώτατα* 133, 6.
ἐνθεος 57, 16. 72, 4. 84, 15. 93, 27. 110, 7. 120, 6. 23. 132, 1. 157, 25. 177, 25. 181, 26. 280, 27. II 177, 29. 316, 7 sqq. 351, 7; *ἐνθέως* 112, 2.
ἐνιαία ὑπεροχή sim. 134, 21. 177, 20. II 210, 22. 217, 13; *ἐνιαίως* 167, 12. II 67, 8. 217, 8. 279, 23.
ἐνιαυτοκράτωρ (astr.) II 66, 2.
ἐνιαυτὸς τέλειος II 23, 23.
ἐνιδρύνειν τοῖς θεοῖς sim. 48, 5. 70, 25. 75, 2. 81, 19. 178, 12. II 68, 4. 75, 3. 108, 24.
ἐνίζειν 139, 24. 234, 24. 27. 280, 6. II 361, 25 sqq.
ἐνικός 135, 15.
ἐννέα = *ἐννέον* II 4, 22. 35, 9. 80, 26.
ἐννεαμηνιαῖος II 60, 2. 22.
ἐννεαμήνων εὐγονία II 26, 16. 32, 24. 59, 9. 64, 12.
ἐννοιαὶ κοιναί 23, 14. 22. 64, 24. 85, 21. 87, 5. 286, 31. II 370, 9 (sch.).
ἐννοὺς II 212, 24.
ἐνοειδής 72, 27. 162, 27. 167, 5. 177, 22. II 149, 3. 213, 2. 245, 6. 299, 6; *ἐνοειδῶς* 89, 11. 22. II 268, 14.
ἐνοικίζειν 119, 6. II 310, 29. 313, 6. 319, 16. 352, 27.
ἐνόπλιος 61, 4. 62, 10.
ἐνοποιός 88, 4. 90, 3. 134, 30. 178, 20. 279, 28.
ἐνότης 288, 18. II 48, 7. 364, 19.
ἐνοῦν (plerumque *ἠνωμένος*) 89, 7. 92, 14. 134, 1. 135, 9. 162, 25. 177, 18. 288, 7. II 31, 25. 211, 13. 245, 18. 27. 288, 19; *ἠνωμένως* 99, 16. 107, 20.
ἐνταῦθα in terra 117, 12. 120, 1. 175, 5. II 165, 2 etc.
ἐνύδριαι τάξεις II 18, 24.
ἐνυλός 36, 9. 72, 17. 73, 9. 19. 75, 6. 78, 9. 30. 82, 30. 89, 21. 90, 13. 92, 1. 10. 93, 11. 94, 11. 22. 96, 23. 116, 28. 119, 11. 17. 124, 10. 176, 25. II 68, 5. 122, 6. 156, 19. 159, 4. 7. 177, 26. 187, 21. 195, 21. 349, 7. 10; *ἐνύλως* 77, 18. 116, 22. 117, 4.
ἐνωσις 65, 24. 81, 10. 82, 14. 25. 86, 10. 88, 12. 89, 8. 90, 10. 96, 11. 133, 29. 134, 19. 135, 4. 136, 8. 22. 178, 13. 184, 29. 193, 13. 234, 30. 246, 11. II 47, 15. 192, 25. 199, 6. 246, 16. 345, 12.
ἐξάγωνον σχῆμα astrologorum II 44, 11.
ἐξαίρειν 72, 20. 28. 78, 31. 86, 21. 90, 16. 91, 10. 93, 1. 94, 11. 135, 14. 138, 21. 155, 9. 165, 19. 167, 5. 171, 26. 246, 20. II 104, 15. 245, 19. 248, 29. 317, 5. 332, 24; *ἐξηρημένως* 90, 26. 102, 8. II 206, 12.
ἐξαπλοῦν II 169, 22. 380, 5 (sch.).
ἐξάπτειν τινός 91, 22. 98, 4. 105, 12. 146, 26. 162, 20. 172, 19. 188, 19. II 276, 24. 297, 22; med. 194, 11.

- ἔξαρχαὺν τινος 39, 15. 88, 4.
 89, 18. 91, 13. 94, 1. 107, 27.
 119, 16. 137, 29. 167, 9. 172,
 10. II 197, 14. 200, 17.
 ἔξαρχοῦν 127, 16.
 ἔξάς 94, 22. II 68, 28 est γά-
 μος II 35, 21; de eius vi II
 44, 22.
 ἐξευπορεῖν II 135, 8. 329, 24.
 ἐξηγεῖσθαι c. gen. 134, 1.
 ἔξις 21, 19. 28, 19. 81, 20. 29.
 82, 7. 83, 11. 97, 4. 102, 27.
 117, 14. 122, 12. II 97, 17.
 287, 2 etc.; dist. ἐνέργεια
 239, 16.
 ἐξισάζειν 29, 28.
 ἐξιστάναι 62, 8. II 108, 23.
 ἐξυμνεῖν 94, 11. 158, 4. 286,
 20. II 128, 24.
 ἐπαγωγή 240, 25.
 ἐπαγωγός 50, 5.
 ἐπαναβασμός 271, 21. 292, 13.
 ἐπαναφοραί II 44, 14.
 Ἐπειός II 317, 12. 320, 2. 321,
 25.
 ἐπεκδιδάσκειν 71, 27.
 ἐπεκδιηγείσθαι 5, 27. 218,
 20. II 128, 20. 217, 24.
 ἐπέκεινα 70, 24. 159, 17. 164,
 18. 236, 22. 238, 27. 239, 8.
 271, 19. II 205, 24. 207, 26.
 ἐπήβολος 82, 10. 157, 16.
 ἐπιβεβηκυῖαι ψυχαί II 118,
 25. 165, 10.
 ἐπιβάλλον animal unum diem
 vivens II 378, 14 (sch.).
 ἐπίβλεψις 70, 5. II 80, 28.
 ἐπιβλητικὴ γνώσις II 375, 15.
 23 (sch.).
 ἐπιβολή (H. Koch 173) 70, 25.
 73, 1. 74, 27. 81, 3. 30. 87, 9.
 93, 25? 110, 17. 113, 19. 115,
 28. 182, 20. 240, 24. II 69, 25.
 203, 13. 269, 5. 329, 5. 361,
 29.
 ἐπιθολοῦν 119, 11.
 τὸ ἐπιθυμητικόν 11, 18. 29.
 208, 19. 211, 14. 235, 15. II
 147, 15.
 ἐπιθυμία 207, 11.
 ἐπικαρπία II 172, 7. 175, 17.
 ἐπίκηρος 128, 1.
 ἐπικλήσεις Θέμιδος II 345, 8.
 ἐπικλωθομένη περιφορά II
 71, 9. 282, 23. 303, 10.
 τὸ ἐπικουρικόν (γένος) 11,
 17. 12, 8. 207, 6. II 77, 3.
 ἐπίκουροι 130, 6. 209, 13. II
 3, 14.
 ἐπίκνυκλος II 222, 7. 13. 16. 19.
 227, 27. 229, 8 sqq. 236, 8.
 ἐπίλαμψις II 108, 30.
 ἐπιλυγάζειν II 107, 26. 379,
 20 (sch.).
 Ἐπινενίδης ὁ Κρήης revixit II
 113, 24.
 Ἐπιμηθεύς II 53, 8.
 ἐπιμόριοι λόγοι II 80, 16.
 τὰ ἐπίπεδα βαθύνειν II 52, 5.
 ἐπιπεδοῦται anima II 51, 26.
 169, 12. 170, 23.
 ἐπίπλαστος καὶ εἰδωλικὴ ἔξις
 162, 29. II 85, 16.
 ἐπίπνοια 47, 22. 48, 9. 86, 14.
 131, 22. 181, 11. 184, 7. 185,
 29. 255, 21. II 122, 1. 298, 28.
 336, 14.
 ἐπιπροσθεῖν 97, 11. II 281, 4.
 ἐπιπροσθεν ποιεῖσθαι ante-
 ponere 195, 5.
 ἐπιρραπίζειν 46, 3. 66, 14.
 251, 1. II 111, 9.
 ἐπιρρεπής εἰς τι 247, 9.
 ἐπισκιάζειν 181, 11.
 ἐπιστάσια 92, 9. 98, 22. 165,
 25. II 146, 2. 271, 16.
 ἐπίστασις deliberatio 87, 14.
 96, 10. 101, 10. 109, 12. 126,
 9. 130, 2. 132, 13. II 241, 12.
 252, 7. 336, 14. 353, 28. 29.

- ἐπιστατικωτέρα II 290, 21;
-ικῶς II 308, 18.
- ἐπιστήμη 22, 1. 12. 70, 4. 27.
71, 13. 82, 4. 128, 21. 159, 27.
164, 11. 177, 26. 188, 23. 192,
14. 267, 4. 283, 3. II 96, 16.
107, 29. 286, 5. 350, 4; infra
ἀγαθόν est 276, 17.
- ἐπιστημονικός 158, 6. 191,
28. 242, 13. II 14, 18. 105, 24.
302, 14.
- ἐπιστημόνως 196, 8.
- ἐπιστητὰ τὰ καθόλου 263, 19.
- ἐπιστρεπτικός 59, 5. 106, 22.
135, 3. 136, 24. 165, 16. II 21,
14. 51, 15. 120, 27. 224, 26.
- ἐπιστρέφειν transit. 106, 20.
107, 13. 21. 166, 2. 188, 17.
215, 9. 288, 12. II 46, 27. 68,
22. 100, 21. 250, 25. 251, 13.
290, 14. — intrans. 19, 14. 20.
136, 21. 167, 4. 176, 12. 177,
25. 215, 2. II 22, 14. 46, 20.
54, 16. 80, 10. 173, 21. 288,
23. — Medium transit. 147,
27. II 99, 2. 173, 17; intrans.
212, 13. II 31, 25? 67, 17.
75, 3. 149, 9.
- ἐπιστροφή 88, 13. 134, 22.
140, 2. 166, 4. 181, 25. 212,
21. II 76, 18. 120, 29. 173,
23. 248, 27. 364, 28; circuli
similis II 51, 25. 53, 26.
- ἐπισυγγεῖσθαι II 228, 3.
- ἐπισύνθεσις II 234, 1.
- ἐπίτασις opp. ὕφεισις 213, 26;
opp. ἀνεσις 237, 26. 241, 19.
- ἐπιτηδειότης 77, 6. 105, 10.
II 71, 14 sqq.
- ἐπιφάνειαι deorum 37, 13.
110, 24. 114, 3.
- ἐπιφοίτησις 36, 4. 114, 17.
II 187, 22.
- ἐπόμενα signa II 64, 17; opp.
- ἡγούμενον 281, 19; daemones
ἐπόμενοι τοῖς θεοῖς 78, 21.
114, 20. 125, 23; ἐπομένως
17, 1. 49, 20. 60, 15. 66, 19.
77, 19. 184, 13. II 136, 16.
286, 3. 319, 1.
- ἐποπτικός II 204, 1.
- ἐποχετεύειν 152, 27.
- ἐποχαί stellarum II 65, 8.
- ἐποψία II 153, 29.
- ἐπτά de eius numeri vi II 190,
29 sqq. 192, 17.
- ἐπταμηνιαία γένεσις II 60, 1.
23.
- ἐπταμήνων εὐγονίαι II 26, 16.
32, 21. 33, 11. 34, 4. 29. 59, 9.
64, 12.
- Ἐρμαϊκός II 218, 27. 221,
23.
- Ἐρμῆς 69, 4. 6. 95, 12. 113, 29.
II 255, 23. 351, 8; stella II
58, 20. 62, 17. 219, 9. 220, 23.
221, 11. 222, 9. 223, 17. 224,
14. 23. 226, 21.
- Ἐρμόδωρος ὁ Κλαζόμενος
revixit II 113, 24.
- ἔρω 135, 1. 176, 22. II 347, 8.
- Ἐστίας locus sacer II 114, 18;
ἐστία τῆς γενέσεως II 158, 12.
- ἔσχατος infimus (materiae pro-
pinquus) 52, 8. 78, 6. 29. 84,
8. 93, 8. 103, 18. 104, 12.
114, 20. 120, 7. 122, 13. 125,
23. 165, 23. 176, 29. 221, 18.
246, 5. II 297, 22. 345, 15.
18 etc.; ἐσχάτως 102, 12. 184,
5. 185, 6.
- ἐτεροκίνητος II 70, 15. 345,
23.
- ἐτερομήκης 97, 22.
- ἐτερότης 88, 25. 97, 25. II 51,
16. 54, 10. 137, 9. 216, 26.
- τὸ εὖ (Pl.) 26, 5. 6. 46, 6. 206,
14. 237, 2. 271, 1.
- εὐάγεια II 187, 29.

εὐαγῶς 73, 29.
 εὐεφρόδευτος II 233, 27.
 εὐζωΐα 10, 11. 26, 13. 14.
 εὐθυπορικῶς II 233, 17.
 εὐκρινεία 15, 1.
 εὐλυτος παρουσία 82, 28.
 Εὐμαίων Eris filius II 110, 7.
 Εὐμενίδες II 114, 24.
 εὐμετρία 179, 11.
 εὐμοιρία II 124, 25.
 εὐπαράδεκτος 248, 25. II
 101, 11.
 εὐπάρφωτος II 324, 15. 382,
 26 (sch.).
 Εὐρύνομος Nicopolitanus II
 115, 17.
 εὐρυπρόσωπος? 8, 9.
 εὐτύπωτος 181, 8.
 Εὐφροσύνη 18, 15.
 ἐφέλκεσθαι 119, 18. II 156,
 28. 195, 13. 347, 8.
 ἐφετόν 272, 20. II 46, 22. 348,
 26.
 ἐφήκουσα ἄνωθεν αὐτοῖς
 ἔνωσις sim. 139, 26. II 146,
 15. 153, 9. 284, 22. 343, 25.
 ἐφιστάναι contemplari 56, 6.
 214, 8. 222, 13. II 177, 22.
 189, 7 etc.
 ἔφοροι di, daemones 19, 18.
 92, 12. 108, 8. 17. 127, 1. II
 94, 25. 159, 1. 271, 29. 272,
 11.
 ζάλης μεσὴ γένεσις 18, 1.
 Ζεὺς 18, 19. 68, 25. 69, 6. 90, 8.
 93, 22. 94, 15. 98, 27. 100, 24.
 102, 3. 7. 10. 103, 12. 105, 11.
 106, 16. 19. 24. 107, 9. 108,
 11. 115, 4 etc. 117, 9. 125, 6.
 132, 15. 26. 133, 10. 11 sqq.
 150, 10. 164, 26. 165, 7. 166,
 15. 27. 173, 23. 193, 13. II
 62, 4. 95, 13. 140, 15. 20.
 144, 29. 156, 13. 170, 14.

239, 8. 351, 27. Διὸς ἔνδον
 (Hom.) 90, 24. 165, 19. Διὸς
 κρίσις (Pl.) 289, 2. II 263, 12
 (cf. in Tim. 207^e) stella II
 24, 2. 3. 58, 18 (28). 218, 25.
 219, 10. 221, 6. 222, 8. 223,
 18. 224, 22. 226, 23.
 Ζέφυρος 152, 13.
 ζητητικόν (εἶδος) 15, 21. 23.
 ζυγία (Ἥρα) 139, 14.
 Ζυγός II 32, 24.
 ζωδιακὸς (κύκλος) II 44, 3. 12.
 66, 20. 218, 12. 235, 17. 20.
 ζῳδιον (= ζῶον) quid eius
 proprium 232, 23; signum II
 64, 19 sqq. 194, 20. 343, 3. 28.
 ζωή 121, 13. 124, 9. II 13, 1.
 124, 10; διττή 206, 15; τρι-
 ταί 177, 14; dist. γυνῶσις 53,
 10. 95, 15. II 336, 19.
 ζωογενεῖν II 336, 3. 5.
 ζωογονία II 62, 11. 15. 352,
 17.
 ζωογονικός II 43, 10. 11. 144,
 4. 205, 11.
 ζωογόνοσις 137, 27. II 48, 1.
 58, 4. 137, 7. 185, 8. 213, 6.
 252, 20.
 ζῶα sunt πορευτικά II 12, 15.
 258, 16; ζῶω similis ὁ λόγος
 11, 9 cf. 6, 26.
 ζωοποιός II 224, 23. 25.
 ζωοφόρος κύκλος II 32, 4. 45,
 14. 58, 6. 273, 21.
 ζώπυρον vitae II 117, 8.
 Ζωροάστρης II 109, 10.
 ζωτικός 21, 21. 29. 22, 23.
 46, 9. 95, 13. 206, 13. 209, 2.
 215, 13. II 21, 1. 47, 13. 50, 21.
 76, 20. 125, 8. 21. 137, 11.
 144, 7. 192, 10. 242, 6. 254, 10.
 294, 29. 380, 6 (sch.); ζωτικῶς
 II 20, 23? 169, 4. 188, 20.
 ζωώδης II 283, 9. 350, 29. 351,
 15; ζωωδῶς II 296, 24.

- ἡγεμονικὴ τάξις sim. 112, 27.
 II 124, 7. 269, 22; τὸ ἡ. ani-
 mae 153, 7. 234, 4.
 ἡγεμών vitae νοῦς sim. 80, 26.
 91, 13. 20. 24. 94, 2. 27. II
 316, 23.
 τὸ ἡγούμενον 241, 6. 288, 16;
 ἡ. signa II 64, 18.
 τὸ ἡδον 47, 2. 8. 67, 20.
 ἡδονή 131, 15. 226, 26. 269, 17.
 ἡθικὴ ἀρετή (opp. πολιτικὴ)
 12, 27. 81, 14.
 ἡλιακός 34, 4. 122, 15. 147,
 27. 152, 18. 281, 26. II 161,
 25. 163, 1. 219, 8.
 ἡλιοειδής 294, 6.
 ἡλιος II 58, 1. 22. 27. 220, 25.
 222, 8. 224, 20. 232, 16. 252,
 21. 299, 25. 372, 2. 5. 16 (sch.);
 medium planetarum locum
 tenet II 109, 25. 218, 18. 220,
 5 sqq.; plantae quaedam eum
 secuntur II 161, 21; cum ἁ-
 γαθῶ comparatur 271, 8. 276,
 24 sqq. 281, 8 sqq. 292, 18.
 294, 27.
 τὸ ἐφ' ἡμῖν 102, 13. 104, 12.
 II 29, 12. 259, 23. 275, 11.
 324, 4. 355, 12 sqq.
 ἡνίοχος (Pl.) II 170, 18. 249, 7.
 Ἡρ Ἀρμενίον τὸ γένος Πάμ-
 φυλος 15, 27. 169, 20. II 95, 1.
 103, 2. 109, 9 sqq.
 Ἡρα 91, 26. 95, 3. 108, 11, 19.
 132, 16. 20 sqq. 193, 13. II
 263, 24.
 Ἡρακλος 137, 23.
 Ἡρακλεία λίθος (ex Pl.) 183,
 13.
 Ἡρακλῆς 120, 12. 17. 149, 10.
 154, 1. 172, 13.
 ἡρωϊκός 124, 22. 154, 5. II
 135, 1. 140, 3.
 ἡρωϊός 61, 9. 62, 13.
 ἥρωος 44, 7 sqq. 66, 9. 124, 2.
 II 331, 16.
 ἡσυχαστικώτεραι ζωαί II
 63, 9.
 Ἡφαιστος 82, 3. 10. 91, 26.
 92, 10. 95, 16. 126, 18. 127,
 5 etc. 140, 20 etc. 193, 12.
 II 347, 24. 372, 13 (sch.).
 Ἡφαιστοι 92, 5.
 Ἡφαιστότευκτος 136, 30.
 142, 9.
 Ἡάμυρις (-ρας) 194, 29. II
 313, 16. 314, 19. 316, 4 sqq.
 ἡ θατέρου φύσις II 50, 18;
 ὁ θ. κύκλος II 52, 15.
 θέα τῶν νοητῶν sim. 59, 14.
 87, 19. 235, 10. II 269, 9.
 Θεανώ Pythagorea 248, 26.
 θεῖος 37, 28. 42, 9. 70, 30. 83,
 13. 110, 16. 120, 26. 134, 25.
 II 67, 20; ὁ θ. Νεστόριος II
 64, 6. 66, 2; σῶμα II 24, 6.
 230, 23. 232, 30; ψυχαί 35,
 22. 69, 13. II 49, 27; θ. γέννη
 70, 12. 82, 19. 88, 9. 89, 7.
 93, 2. 148, 22. 164, 15. 167,
 30; τὸ θ. 33, 9. 48, 27. 128,
 23. 181, 26. II 85, 6 etc.; τὰ
 θ. 71, 13. 84, 6. 240, 13. 246,
 17. II 73, 15 etc. Cf. γεννητόν.
 θείως 126, 1. 247, 2. 282, 4.
 II 135, 18. 289, 27.
 θεῖοι avunculi cur ita dicti
 II 174, 24.
 Θέμις 106, 17. 107, 14 etc. II
 94, 18. 19. 207, 20. 208, 1 sqq.
 345, 4 sqq.
 Θέογνις 186, 30 sqq.
 θεογονία II 341, 2.
 θεοειδής 255, 14. II 71, 7.
 124, 24. 147, 26.
 θεόθεν 37, 30. 38, 27. 116, 6.
 186, 20. II 278, 14.
 θεολογία 85, 15. 115, 7.

- θεολογικός 27, 9. 41, 5. 253, 27. 274, 10. II 217, 5; -ικῶς II 61, 24.
 θεομαχία 87, 12. 95, 27. 96, 11. 149, 5.
 θεομνησία 45, 5. 90, 14. 156, 29. II 204, 7. 241, 10. 246, 12. 252, 8. 253, 14.
 Θεοξένα barbarorum vates 255, 18.
 ἡ θεοπαράδοτος μυσταγωγία 111, 1. II 217, 15 (H. Koch 44).
 θεοπρεπής 70, 5. II 68, 3. 124, 2. 125, 13. 215, 29. 350, 10.
 θεοί boni 27, 9 sqq. 38, 30. 72, 24; immutabiles 33, 9 sqq. ἀσώματοι 39, 5; gaudent symbolis 83, 19; apparent 110, 24. II 325, 5; non recte exprimuntur a poetis 44, 6 sqq.; cur apud Homerum pugnent 87, 9; ὀλικοί et μερικοί 294, 20; opp. δαίμονες et μερικοί καὶ ψυχαί II 7, 16 cf. II 271, 26. 272, 1. 297, 22. 344, 6. 24. 345, 3; τὰ μετὰ θεοὺς γένη 98, 5. II 275, 8 cf. κρείττων.
 θεοσοφία II 255, 21.
 θεόσοφοι II 180, 22.
 θεότης 116, 9. II 301, 6.
 θεουργία II 3, 20?
 θεουργικοί λόγοι II 220, 23.
 θεουργοί (cf. ind. I) 37, 12. 39, 18. 91, 25. 128, 20. 152, 10. II 143, 27.
 θεοφανία II 151, 18?
 Θερσίτης 46, 4. II 319, 1. 3.
 θέσις opp. ἄρσις 62, 22; θέσει opp. φύσει 170, 19.
 θεσμός (saepe ἱεροί θ.) 44, 9. 78, 14. 79, 13. 83, 28. 85, 7. 128, 18. II 208, 14. 336, 29.
 Θεσσαλονίκη II 115, 25.
 Θέτις 109, 20. 125, 6.
 Θετταλία Gothorum in eam irruptio II 297, 27.
 Θετταλικὸν ξῆθος 150, 12.
 θεωρεῖν melius quam βονλεύεσθαι et ἄρχειν 26, 31.
 θεωρητικὴ ἀρετή 13, 5. 67, 27 cf. 81, 4. II 99, 21; -ικῶς 208, 6.
 θεωρία 16, 10. 16. 82, 2. 20. 101, 19. 175, 7. II 95, 21. 153, 10 etc.
 θεωρός 71, 13. II 64, 2.
 θηλυνόμεναι ψυχαί 256, 15.
 θηλυπρεπής 249, 12. 256, 11. II 299, 3. 314, 26.
 θῆλυς 97, 25. 133, 27. II 23, 7; θ. et ἄρρεν qua differant 246, 3 sqq.
 θηριώδης ζωή II 77, 13.
 θῆτες II 3, 14. 7, 21.
 Θησεύς 153, 23.
 θητεύειν de anima in mundo versante (or.) II 99, 2.
 τὸ θητικόν 11, 17. 207, 7. II 77, 25. 99, 4.
 θνητοειδής 75, 7. 87, 16. 119, 8. 17. II 76, 29. 85, 21. 195, 22.
 θνητὸς τόπος 98, 9; τὰ θ. 124, 26. 125, 24. II 13, 15. 16 cf. 128, 1 etc.
 θοίνη (Pl.) 166, 17. 167, 3.
 τεθολωμένα ὀχήματα 121, 16.
 θορυβώδης ζωή 17, 5. 22.
 Θράκιος 18, 11.
 Θράκες 18, 11. 221, 21. 253, 18?
 Θρασύμαχος 7, 13. 20, 5. 24, 27. 27, 4. 110, 11. 159, 28. 274, 2. II 176, 7.
 θρέμματα in anima ἄλογα καὶ ἄγρια II 127, 1.
 θρηνητικοὶ λόγοι 64, 1.
 θρηνοποιός 61, 20.

- θρυλεῖν* 45, 24. 72, 23. 85, 8.
 92, 29. 108, 3. 166, 19. II 166,
 6 etc.
θυήκοος II 42, 13.
θύλακος μαθημάτων (Pl.) 230,
 26.
τὸ θυμοειδές 211, 16. 221,
 26 sqq. 235, 14. II 147, 16.
 148, 12; -δῶς 222, 30.
θυμός 11, 17. 207, 11 sqq. II
 276, 8. 317, 1. 25. 318, 3; def.
 208, 15.
Ιαστί 62, 3. 64, 11.
Ἰδα 136, 16. 18. 138, 30.
ιδέα τοῦ λόγου 15, 1. 87, 4. 163,
 18. II 8, 1. 7. 111, 16; idea
 Pl. 32, 17. 19. 26. 37, 27. 136,
 19. 260, 15. II 337, 24 cf. 79,
 11. 237, 21.
ιδιάζειν 125, 18.
ιδιότης 18, 27. 78, 3. 83, 20.
 91, 13. 107, 8. 111, 19. 125,
 15. 139, 9. 237, 22. II 135, 25.
 318, 25.
ιδρύειν 79, 17. II 108, 1. 121,
 15; *ιδρυμένος* 40, 13. 74, 18.
 77, 19. 83, 4. 86, 2. 90, 19.
 111, 25. 123, 16. 134, 24. 135,
 22. 164, 27. 184, 26. II 70, 13.
 124, 17.
ἰδρῶσις II 137, 6. 199, 29.
 248, 17. 249, 18.
ιεραιτικός 79, 13. 83, 17. 28.
 84, 25. 110, 22. 153, 12. II 3,
 21. 65, 3. 66, 7. 118, 11. 119,
 5. 167, 18. 242, 26. 247, 7. 16.
 324, 14; *οἱ ἱ.* II 119, 13. 144,
 11. 154, 5; *ἡ ἱ.* 37, 11. 48, 5.
 II 154, 3. 243, 17. 337, 15.
 344, 28; -ικῶς II 66, 17.
ιεροποιῖα II 240, 24.
ιεροσκοπία II 74, 10.
ιερουργία II 73, 22.
ιεροφάντης Platonis Syria-
 nus 71, 24.
Ἰθάκη 194, 12.
ἰνδαλμα 121, 23.
ἴρις II 195, 15. 16.
Ἰρις 150, 22. II 255, 23.
ἰσημερινά II 129, 10.
ἰσομήκης (Pl.) II 39, 11.
ἰσότης 62, 14. 20. 88, 27. II
 68, 28.
ἴστασθαι κατά τι 138, 29.
 161, 16. 185, 19 cf. II 76, 11;
μέχρι τινός 55, 15. 262, 20.
 II 51, 27.
ἴνγξ II 213, 1.
Ἰχθύες signum II 32, 17.
καθαρότης 88, 18. 106, 26.
 138, 7. 152, 28. II 270, 1 (H.
 Koch 81).
κάθαρσις etiam post con-
 ceptionem II 33, 13 cf. 74, 26.
 122, 3. II 340, 2. 354, 19. 21.
καθάρτης II 130, 1.
καθαρτικὴ ἀρετή 13, 2. 122,
 7; -ικῶς 124, 5. 208, 6.
κατέλκειν 44, 11. 49, 30. 50,
 15. 119, 13.
κάθετος II 32, 3. 4.
καθηγεμών (cf. ind. I. s. Sy-
 rianus) 270, 5. II 113, 11 (H.
 Koch 50).
καθήκειν 125, 5. 164, 25. II
 102, 7. 158, 21. 279, 21; *τὰ*
καθήκοντα 19, 19. 65, 19.
κάθοδος animae 85, 9. 101, 6.
 165, 4. 249, 1. 256, 13. II 31,
 22. 52, 28. 53, 4. 86, 1. 93,
 13. 97, 25. 129, 6. 158, 20.
 187, 7. 255, 3. 29. 332, 14.
 351, 8 cf. 52, 14.
καθολικός 58, 26. 60, 4. 114,
 23. II 139, 27.
τὰ καθόλου opp. *τὰ μερικά*
 258, 8. II 86, 8.

- καθυπερτερεῖν (astrol.) II 379, 12 (sch.).
 κακοζωΐα 120, 3.
 κακοποιός 38, 1. II 57, 4.
 κακόν 38, 26. 99, 23. 117, 16. II 89, 12 sqq.; τὰ κ. 37, 4. 25 sqq. 97, 8. 100, 26. II 355, 14 etc.
 κακύνειν 30, 3. 33, 20. 248, 1. II 71, 28. 89, 30.
 κακωτικοὶ ἀστέρες II 57, 8.
 καλινδεῖσθαι 119, 20. 175, 25. 205, 20.
 Καλλικλῆς 110, 11. 156, 24. 160, 2. II 176, 7.
 καλλονή una ex Philebi monadibus 295, 22 cf. 72, 15.
 καλλοποιός 141, 28. II 221, 24.
 κάλλος νοητόν 108, 22; θεῖον 109, 2. 176, 12.
 τὸ καλόν 63, 12. 72, 10.
 κανών 24, 27. 25, 7. 26, 2. 237, 13.
 κάρα II 160, 5 cum adn.
 καρδία vitae sedes II 113, 17. 117, 8.
 Καρκίνος signum II 32, 19. 58, 9. 129, 5. 16.
 καρποὶ νοεροὶ II 346, 23 cf. 120, 13.
 Καρυστία λίθος II 22, 25.
 καταβάλλεσθαι 133, 5. 203, 11.
 καταβατικοὶ τόποι lunae II 44, 15.
 καταβολὴ τῶν σπερμάτων II 62, 7.
 καταγώγιον animae corpus II 122, 28.
 καταγωγός II 349, 11.
 τὸ καταδεέστερον opp. τὸ κρεῖττον 34, 19. 81, 9. 82, 21. 83, 6. 88, 17. 91, 2. 94, 3. 97, 28. 98, 23. 106, 23. 241, 3. 286, 16. II 204, 30. 244, 4. 247, 21 etc.
 καταδεῖσθαι demonstrare 6, 2. 19. 155, 5. 159, 4. 167, 28. 172, 9. 207, 9. 236, 17. 294, 18. II 101, 27. 307, 5. 310, 9.
 κατακερματίζειν (Pl.) 52, 3. 53, 1.
 κατακλύζειν animam II 288, 6. 350, 22. 353, 24.
 κατακορροῦσθαι symphoniarum 213, 15. II 49, 27.
 κατακορροῦσθαι 142, 16. II 97, 14. 350, 6.
 κατακόσμησις 62, 16.
 καταλάμπειν 139, 4. 167, 6. 279, 25. 295, 28. II 76, 7. 193, 5.
 κατανοητικός II 165, 2.
 καταπλήττοντα γένη 86, 7. 122, 9.
 καταρρέπειν II 149, 10.
 κατερριζωμένα ἐν γῇ II 12, 16. 18. 161, 20.
 καταρχή astrologorum II 5, 1. 186, 26.
 καταστέλλειν 16, 13.
 καταστηματικός 61, 28.
 κατάξις dist. σχέσις II 125, 22 cf. 178, 24. 310, 2. 16. 311, 20. 334, 18. 335, 7. 29.
 καταταρτάρωσις 93, 23.
 κατατάσσειν 52, 28. 57, 1. II 334, 12. 352, 14.
 κατατείνειν exponere 10, 22. 11, 5. 228, 9. 286, 3. II 92, 16. 150, 24. 179, 19. 323, 8; deicere 81, 1.
 καταχθόνιος II 185, 3.
 κατεξανίστασθαι 155, 14. 209, 20. 215, 22. 216, 9.
 κατέρχεσθαι de anima 59, 7. 101, 8.
 κατηγορούμενον (log.) 28, 31.
 κατιέναι de anima 36, 9. II

- 31, 26. 48, 22. 95, 1. 174, 18. 332, 16.
- κατοικωχὴ ἀπὸ Μουσῶν 56, 26. 57, 23. 62, 8. 70, 29. 174, 19. 180, 12.
- κατορθοῦν 52, 6. 120, 18. κατωρθωμένος 22, 24. 43, 16. II 79, 20.
- κατόρθωμα II 172, 6.
- κατορθωτικός II 77, 1.
- κάτοχος ἐκ Μουσῶν sim. 58, 3. 162, 1. 180, 22 etc. 255, 16. II 312, 26.
- κάτω quae a dis remotiora sunt 19, 7. 91, 26. 142, 9. II 126, 13. 248, 20. 281, 26. 304, 6; ἡ κ. πόλις (Pl.) 49, 2. 9. 146, 5.
- κάτωθεν τ. αἰτίων ὄντων 40, 28. 73, 4. 81, 1. 260, 22.
- κατωφόρος II 149, 19. 232, 10.
- καίεσθαι περὶ τι amplecti 108, 29.
- κεκαθαρμένη ψυχὴ 85, 5. 119, 13. 120, 13. II 300, 12. 15. 20.
- κενεμβατεῖν 274, 6.
- κεντρικὸς νοῦς II 211, 6. 24.
- κέντρα mundi quinque II 44, 2. 15. 57, 10. 58, 4; animarum II 149, 2.
- κεραυνὸς quo non deferatur II 23, 1.
- Κέρβερος II 180, 23.
- κεφαλὴ sedes τοῦ θειοτάτου animae II 247, 11.
- Κέφαλος (Pl.) 7, 12. 15, 7.
- κηδεμονία 94, 28.
- κηδεμών 94, 22. 120, 28.
- κηλεῖν II 185, 1.
- κῆρες διαλυτικοί II 49, 23.
- κηρύττοντος μονονοχὶ τοῦ ποιητοῦ 152, 23 cf. 9, 29. II 355, 26.
- κίνησις 78, 10. 81, 2. 88, 24. 95, 13. 97, 23. 121, 3. II 230, 19 sqq.; a dextra incipit II 149, 21; animae propria est 275, 5; δυνάμει II 46, 2. 137, 23.
- κινητικός 84, 15. 106, 23. II 20, 20 etc.
- κίτσα gravidarum II 33, 21.
- Κλειτοφῶν (Pl.) 274, 2.
- Κλεώννυμος Atheniensis, fabula de eo II 114, 3 sqq. 122, 3. 8.
- κληδοῦχος est Hecate II 121, 10.
- κλήροι daemonis et fortunae (astrol.) II 299, 26; mythi Platonici II 94, 26 etc.; τῆς Ἀθηνᾶς (Pl.) 17, 9 cf. 92, 16. 112, 28. II 71, 7. 134, 9. 193, 5.
- κληροῦσθαι 93, 30. II 135, 24. 265, 12 etc.
- κληῖσις Ἀνάγκης invocatio theurgica II 344, 29 cf. 41, 24.
- κλήτορες theurgorum II 246, 24.
- κλύδων 175, 28.
- Κλυταιμνήστρα 194, 19. 26.
- Κλωθώ II 94, 20. 244, 7 sqq. 342, 9 sqq.
- Κόδρος II 175, 9.
- κοινογενής 238, 3.
- κοινὰ ἔννοιαι 23, 14. 22.
- κολοφών II 116, 2.
- Κόρη 125, 21. II 185, 11; autumnno rapta II 62, 10.
- κόρος II 269, 28.
- κορυφαῖος ὁ ἐνταῦθα sol 52, 12.
- κοσμεῖν τὰ μεθ' ἑαυτόν sim. 16, 18. 19, 4. 8. 22, 2. 56, 14. 57, 12. 95, 25. II 101, 8 etc.
- κοσμικός 52, 10. 15. 68, 8. 16. 69, 3. II 45, 18. 23. 72, 11. 169, 9. 307, 30; -ικῶς II 150, 7.

κοσμοκράτορες ἐπὶ stellae
II 17, 5. 220, 28.

κόσμος ἀγέννητος II 9, 10. 10,
4. 22, 20. 377, 16 (sch.); τέ-
λειος 38, 16; cur ita vocetur
II 201, 19 cf. 77, 15. 90, 9.
II 80, 7. 197, 18. 258, 12 sqq.

Κούρητες 138, 13.

Κουρητικός 138, 12.

κράσις 155, 10. 222, 6. 232, 4.
249, 23. II 61, 17. 63, 2. 6. 8.

Κρατερός Amphipolitanus II
116, 5.

κρατητικός II 208, 7. 215, 29.

κρείττων οἱ κ. (di daemones
angeli) 39, 15. 51, 14. 74, 13.
117, 17. 125, 6. 134, 23. 146,
26. 151, 10. 219, 24. 247, 23.
II 64, 9. 85, 24. 97, 13. 99, 1.
123, 18. 125, 17. 250, 25.
269, 3. 275, 9. 279, 14. 280, 6.
288, 26. 329, 14; τὰ κ. γένη
91, 12. 149, 5. 154, 4. II 108,
24; τὸ κ. 188, 20.

Κρήτη 156, 14.

Κριός signum II 32, 19.

κριτήρια II 81, 7. 27. 277, 15.
18. 278, 13.

Κριτίας (Pl.) 65, 4. 15. 171, 10.

κριτικά τάξεις 122, 7.

Κρονίδαί II 140, 16.

Κρόνιοι δεσμοί 82, 4. 14 cf.
II 218, 26. Κ. περίοδος II 13,
17. 226, 19. Κ. est ὥρα hi-
berna II 61, 22.

Κρόνος 82, 15. 134, 9. 138,
19 etc. 165, 8. II 207, 26.
213, 4. (297, 10). Orphicus
II 74, 29. 75, 8; stella II 24,
3. 58, 17. 21 (27). 219, 11.
221, 3. 222, 7. 223, 7. 17.
224, 11. 23. 226, 23.

κρύφιος 79, 22. II 107, 13;
-ίως 184, 3. II 153, 25.

κνβερνᾶν τὰ πάντα sim. 99, 2.

II 255, 8. 257, 3. 268, 20.
298, 13. 301, 20.

κνκλησις φρονιμωτάτη 282, 9.

κνκληκός ἐριθμός II 50, 11;
-ικῶς II 31, 24. 26.

κνκλος τῆς μεταβολῆς 142, 25;
τῆς γενέσεως II 221, 3 cf. 293,
19; imago νοῦ II 46, 18; ani-
marum (e Pl. Tim.) 69, 13.
135, 25. 235, 8. II 21, 2. 22,
12. 31, 20. 50, 20. 53, 1. 144,
4. 149, 7. 206, 3. 214, 7;
quinque in ἀπλανεῖ II 43, 22.

κνκλοφορητικός II 14, 1.
203, 14.

κνκλοφορικῶς II 233, 17.

κνμινδισ 170, 8.

κννοπρόσωπος 240, 15.

κνπτάζειν περὶ τι 262, 16.

κνριεύειν τῆς σποράς de stella
II 64, 26.

Κῦρον regem adloquitur Zo-
roaster II 109, 16. 17.

κῦτος ῥόδιον ἡμῶν II 95, 11
cf. II 310, 7.

κεκωλισμένα ἀντίγραφα Pla-
tonis II 218, 29.

κῶνος umbrae telluris II 189, 9.

Ακεδαιμόνιοι 200, 22.

Ακεδαίμων 244, 11.

Αάχεσις II 94, 21. 29. 155, 11.
207, 7. 244, 1 sqq. 323, 25.
341, 19 sqq.

λειμών 161, 31; mythi II 93,
29. 157, 9 cf. II 128, 17. 132,
26 sqq.

λεπτικός opp. πραγματικός
65, 19 cf. 43, 15. 66, 19.

λέξις 5, 16. 66, 19. II 111, 6.

λεπτοურγία 55, 15.

Λέσβος 174, 28. 30. II 315, 3.

Λεσβίος II 315, 4. 5.

Λέων signum II 32, 22.

Λήθης πεδίων et ποταμός (Pl.)

- II 93, 7. 95, 7. 10. 244, 29.
 346, 11. 353, 25. 354, 14; *λήθη* II 281, 3 etc.
λήμματα 29, 5. 32, 1. II 46, 14.
Λήμνος II 347, 25.
λήξις 85, 4. 122, 1. 12. 152, 17.
 157, 7. 13. 158, 19. 168, 6.
 II 92, 22. 97, 20. 98, 7. 128,
 23. 131, 25. 140, 1. 146, 19.
 161, 10. 295, 17. 340, 22 etc.
Λητώ 91, 27. 95, 12.
λίθοι mirabiles II 157, 2.
Λογγίνος Platonius 234, 1. 6.
λογικός 41, 17. 114, 25. 208,
 6 etc.; *λ. ψυχή* 25, 23. 95, 3.
 113, 4. II 92, 7. 224, 25. 272, 19.
λόγια cf. ind. I.
λογιστικόν animae II 88, 22.
λογοειδές 221, 26.
λόγος animae 11, 17. 30. 16, 17.
 17, 12. 18, 3. 21, 11 sqq. 56,
 13. 207, 11. 211, 12. 229, 14.
 234, 18. II 75, 30. 76, 28. 77,
 14 cf. 6, 16. 14, 7. 68, 20.
 73, 6. 82, 15. 147, 8. 316, 23.
 369, 23. 373, 30 (sch.); *λόγοι*
τῆς φύσεως sim. 18, 21. 28.
 141, 9. 142, 16. II 61, 19. 62,
 4 cf. 52, 15. 177, 27. 179, 15.
 293, 28. II 31, 24. 43, 11?
 107, 15. 157, 21. 159, 5.
λογοῦν II 350, 5.
λοξός sc. κύκλος II 233, 2.
λοχεύειν 95, 6.
λοχευτικός 18, 28.
Λύδιος 64, 2.
Λυδιστί 62, 3.
Λυκάων Tros 152, 3.
Λυκοῦργος 200, 22.
Λυσίας Syracusanus revixit
 II 114, 27 sqq.
Λυσιτανοί 242, 5. 253, 18.
μάγων τέχνη operantur in
εἰδωλα et *σκιάς* 290, 14.
μάθημα ἔσχατον est ἀγαθόν
 269, 7. 280, 15. 281, 5.
μαθηματικέ εὐεσθαι II 209,
 27.
μαινομένῳ στόματι 140, 16.
 166, 20.
μακράϊωνα γένη II 15, 23.
μακρόπορος 68, 29. II 20, 21.
τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον 237, 28.
 241, 16. II 49, 8.
μανία est ποιητικὴ 70, 29. 157,
 25. 168, 5. 178, 24. 180, 12
 cf. 84, 16.
Μαντινικὴ ξένη Diotima II
 111, 3.
Μάρκος imperator II 123, 12.
Μαχάτης Pellaeus II 116, 7.
μεγαλονοργός 124, 22. II 77, 1.
μεθεκτός 259, 11. 271, 24.
μέθεξις 105, 6. 111, 15. 24.
 184, 7. 195, 9; *κατὰ μ.* II
 233, 12.
μέθην cur toleret Plato 76, 1
 cf. 161, 21. 195, 27.
μειζόνως 19, 1. 22, 19. 34, 20.
 22. 37, 7. 57, 19. 133, 1.
 137, 5. 139, 21.
μέλισσα II 1, 4.
μένειν opp. *προϊέναι* 90, 20.
 23. II 67, 13. 69, 11. 13. 248,
 17.
Μενέλαος 374, 5 (sch.)
Μέντωρ 113, 29.
μεμερισμένως 90, 12. 135, 18.
 II 215, 24. 315, 1.
μερικός 38, 5. 27. 52, 9. 114,
 18. 24. 137, 9; *μ. ψυχή* 36, 8.
 90, 5. 29. 92, 3. 10. 95, 2. 105,
 21. 113, 9. 147, 22. 152, 28.
 II 50, 2. 53, 14. 55, 2. 139, 25.
 148, 27. 206, 12. 242, 17. 288,
 17; *νοῦς μ.* 238, 22; *μ. ζωαί*
 II 3, 15; *-ικῶς* 91, 14. 126, 2.
μερίς 62, 26. 97, 6. II 104, 17.

μερισμός 87, 16. 92, 13. II 137, 26. 271, 18.

μεριστός 70, 25. 77, 26. 82, 30. 89, 14. 91, 3. 8. 92, 1. 20. 94, 9. 113, 19. 125, 11. 162, 25. 205, 20. II 296, 25; -σῶς 77, 16. 89, 21. 90, 4. 117, 5. 15. 174, 24.

μέρος 90, 11. 286, 26. II 361, 5 sqq. etc.

μέση musice II 4, 18; *μ. ἀνάλογον* II 40, 6. 13; *μέσα τῶν ὄντων* 101, 23 cf. II 287, 8 etc.

μεσότης 38, 19. II 285, 19. 332, 5. 336, 6; arithmetica etc. II 42, 22.

τὰ μεθ' ἑαυτὸν κοσμεῖν sim. 16, 18. 66, 8. 167, 27. II 137, 8.

μετάβασις 36, 7. 113, 11.

μεταβατικός 35, 24. 30. 112, 20. II 138, 21. 320, 19; -ικῶς II 238, 1. 270, 22.

μεταβλητικός 34, 21.

μεταβολή 33, 9 sqq. 35, 26. 109, 26. 110, 4 etc.; *μ. φυσικὰ καὶ fiunt per medietates* II 2, 23.

μετάδοσις 89, 13. 127, 20. 25. 140, 3. 165, 23. II 137, 5. 341, 15.

μεταθεῖν 131, 13. 164, 12.

μεταμπίσχεσθαι 114, 9.

μετασχημάτισις 238, 7.

μεταχειρίσεις 171, 13.

μεταχειρίζεσθαι 43, 4. 53, 11. 76, 14. 221, 11. II 87, 18. 103, 26.

μεταψύχωσις II 340, 23.

μετένδυνσις II 323, 30.

μετενσωμάτωσις II 322, 28.

μετέχειν 89, 13. 111, 19 sqq. 116, 10. 26. 135, 1. 259, 2 sqq. II 48, 9. 134, 18 etc.

μετεωροπορία II 99, 10.

μετοίκισις II 322, 14. 323, 29.

325, 22. 338, 21; -ησις II 330, 3. 337, 4(?).

μετουσία 84, 1. II 223, 7.

μέτοχος 34, 9. 131, 21. 241, 18. II 137, 5 etc.

μετρέειν τὰς κινήσεις sim. 54, 14. 212, 12. 214, 26. II 20, 4 etc.; *μεμετρημένως* II 221, 10.

μετριοπαθῶς 105, 9.

τὰ μέτρα τῶν ἐνεργειῶν ἀφορίζειν sim. 67, 29. 99, 7. 111, 18. 151, 7. 153, 19. 178, 25. 212, 10. 20. 216, 10. II 18, 17. 19, 6. 98, 25. 144, 24. 145, 11.

μηδαμῶς ὄν dist. μὴ ὄν 265, 30. II 375, 10 sqq. (sch.)

Μῆδιος Platonius 234, 1. 3. 7. 235, 2.

Μῆν deus II 16, 8.

μηνοειδεῖς φάσεις lunae II 44, 20.

μήτηρ τῶν θεῶν 137, 8. II 204, 27.

μητρικός 133, 28. 135, 15. II 138, 2. 7.

τοῦ Μίθρα τελεταί II 345, 7.

μικτὸν εἶδος orationis 14, 24. 15, 19. 21. 27.

μιμείσθαι (di inferiores imitantur superiores) 57, 13. 94, 14. 107, 28. 137, 13. 138, 18. 205, 18. 245, 24. II 7, 14. 31, 13. 118, 23. 145, 10. 210, 17. 225, 2. 296, 3. 19.

μίμημα 68, 16. 77, 15. II 86, 6. 20.

μιμητικός 14, 20. 44, 1. 45, 7. 46, 22. 84, 13. 160, 20. 162, 4; -ικῶς 60, 11.

Μίνως 156, 10 sqq. 168, 26. II 128, 5. 141, 19. 166, 3. 313, 24.

μιξολυδιστί 64, 12.

μνημονευτικός 233, 7. 23.

- μνηστῆρες* Homercii 110, 9. 18.
μοῖρα 94, 21. 96, 27. 116, 12.
 171, 27. II 18, 24. 135, 3 etc.
 pars zodiaci II 265, 19. 318,
 13. 20. 26.
Μοῖραι II 94, 19. 97, 24. 100,
 7. 104, 22. 105, 6. 11. 155, 10.
 194, 7. 201, 1. 204, 6 sqq.
 226, 29 sqq. 247, 1! 341,
 27 sqq.
Μοιραῖος II 94, 23. 98, 23.
 105, 9. 204, 10. 236, 20. 240,
 15. 244, 11. 252, 23. 255, 28.
 269, 17. 270, 9. 271, 28. 272,
 2. 275, 25. 278, 29. 343, 19.
μοναδικός 134, 20. 263, 28.
 II 169, 10. 193, 15. 217, 7;
 -ικῶς II 31, 24. 25. 67, 14.
 170, 13.
μονάς arithmetica II 24, 18.
 67, 7. 169, 21. 192, 24; theo-
 logica 88, 4. 90, 16. 23. 92, 3.
 93, 4. 98, 4. 106, 19. 107, 13.
 134, 14. 139, 3. 156, 27. 164,
 19. 184, 1. 185, 7. 292, 11.
 II 4, 21. 21, 20. 46, 7. 80, 25.
 92, 27. 100, 7. 138, 5. 145, 18.
 170, 8. 227, 8. 245, 14. 269,
 18. 306, 20; tres μ. Philebi
 295, 20.
μόνιμος II 50, 16. 137, 6. 345,
 11; -μῶς 77, 19. 111, 25. II
 149, 3. 240, 7.
μονογενής 260, 11. 12. II 170,
 11.
μονοειδής 111, 23. 114, 29.
 160, 6. 181, 27. II 63, 10. 70,
 25. 221, 7. 332, 25; -δῶς 184,
 2. II 21, 20.
μονονουχὶ λέγειν 169, 21 cf.
 βοᾶν.
μορφωτικός 74, 27. 121, 3.
 235, 18. -κῶς 40, 1. 4. 111, 22.
Μοῦσα 47, 6. 56, 25. 174, 19.
 II 229, 29. 316, 9; plur. 47,
 20. 24. 48, 26. 56, 25. 57, 23.
 58, 3. 63, 19. 70, 29. 140, 16.
 159, 1. 162, 1. 180, 12 sqq.
 201, 21. II 235, 13. 237, 18 sqq.
 239, 10. 312, 26. 316, 10; λό-
 γος τῶν Μ. (Pl.) 15, 26. II
 1, 1 sqq. 68, 6. 100, 12. 204,
 13. 14.
Μουσaios II 312, 18.
Μουσηγέτης 57, 13. 193, 19.
 II 4, 12 sqq.
μουσικεύεσθαι 242, 21. 251,
 16.
μύσασιν ὄμμασιν II 375, 18
 (sch.).
μυθοπλάσται 79, 10. 85, 23.
 86, 16. 89, 5. 124, 25. 127,
 10. 134, 2. 140, 5. 176, 5. II
 238, 3.
μυθοποιῖα 72, 2. 74, 1. 14.
 76, 18. 79, 20. 84, 4. 85, 13.
 86, 20.
μυθοποιοί 124, 29.
μυριάς II 21, 15. 22, 4. 53, 20.
 170, 28.
Μυρίνη Cratyli 170, 7.
μύρμηξ in comparatione Posi-
 doniana II 234, 3.
μυσταγωγία 74, 22. 80, 22.
 111, 2. II 217, 16.
μυστήρια 75, 6. 18. 76, 10. 80,
 19. 83, 22. 110, 24. 125, 4.
 128, 16. II 312, 20.
μυστηριώδης II 134, 6.
μύσται 83, 24.
μυστικός 73, 2. 78, 22. 79, 17. 22.
 80, 12. 30. 81, 10. 21. 82, 8. 84,
 29. 87, 5. 89, 26. 171, 12. 174,
 20. 182, 8. 192, 10. II 64, 9;
 -ικῶς 73, 17. 125, 4. II 211, 25.
νεαροπρεπής 76, 29. 80, 12.
 24.
νεοτελής ψυχή 256, 5. II 72, 2.
 185, 23. 305, 7.

- Νέστωρ* 110, 20.
νεῦσις II 125, 8.
νέφος ἐπιπροσθοῦν animae II 281, 4.
νηπιόφρων II 134, 6.
νήτη II 4, 18.
Νικόπολις II 115, 16.
νοοῦμενον γένος opp. ὁρώμενον 289, 8. 291, 13.
νοερός 57, 14. 63, 12. 68, 14. 70, 5. 73, 10. 75, 9. 82, 15. 19. 93, 28. 94, 20. 99, 10. 114, 24. 116, 10. 139, 5. 158, 6. 170, 9. 211, 15. II 19, 12. 47, 12. 50, 10. 66, 24. 69, 23. 70, 11. 121, 1. 145, 20. 185, 9. 192, 14. 211, 27. 224, 24. 346, 23; *ν. φῶς* 18, 22; *ν. εἶδη* 37, 28. 39, 26; *ν. ψυχή* 111, 21. 121, 8. 172, 3. II 206, 11; *ν. βασιλεῖς* 98, 30; *ν. περιωπή* 81, 7; τὰ *ν.* 105, 7 — *νοερώς* 11, 24. 19, 14. 95, 10. 105, 7. 117, 5. II 243, 19. 296, 19. 24.
νόησις 35, 25. 70, 26. 73, 3. 79, 23. 112, 20. 113, 3. 11. II 150, 26 etc.
νοητικός 229, 16. 235, 13. II 193, 6.
νοητός 137, 12. 164, 19. 262, 21. II 161, 16; *ν. εἶδη* 77, 14. 162, 9; *ν. φῶς* II 224, 5; *ν. κάλλος* 108, 22; *ν. πέρας* 134, 16; *ν. πηγή* 167, 7; *ν. περιωπή* 136, 13; *ν. ζῶον* (Pl.) II 11, 22; τὸ *ν.* 248, 1. 256, 1. 279, 5. II 46, 22. 255, 13; τὰ *ν.* 59, 14. 60, 6. 77, 17. 166, 14. 167, 3. 178, 1. 235, 8. 294, 17. II 51, 21. 75, 7. 138, 12. 235, 10.
νόμος 72, 18. 98, 13. 101, 26. 103, 14 etc.; *est νοῦ διανομή* 238, 23; *νόμῳ* opp. φύσει 220, 14 sqq.; *N. deus* II 307, 20.
νοῦς 72, 28. 73, 7. 77, 1. 80, 26. 83, 15. 103, 26. 105, 2. 116, 9. 121, 2. 130, 9. 201, 25. 236, 20. 292, 1. II 46, 6. 69, 10. 108, 5. 206, 16. 269, 1. 326, 5; ἡλιακός 34, 4; σεληνιακός II 255, 5; δημιουργικός 98, 27. 107, 6. 29; ἀγγελικός 112, 27; κεντρικός II 211, 7; πολιτικός 68, 14. 24; animae 19, 8. 60, 5. 79, 17. 81, 3. 113, 2. 118, 8. 120, 24. 174, 8. 176, 27. 211, 8. II 277, 19. 26; *dist. ψυχή, σῶμα* sim. 38, 7. 111, 20. II 4, 17. 212, 12; *dist. ἀνάγκη* 99, 11; opp. δύναμις 226, 12; *coni. ἐπιστήμη* 71, 13. 154, 7. 159, 27; *coni. φρόνησις* 108, 23. 121, 6. 126, 27. 186, 23; *coni. λόγος* II 77, 17. 102, 12. 277, 19. 26. 316, 24; κατὰ νοῦν 68, 17. 70, 14. 95, 9. 98, 21. II 231, 13. 243, 11; νόες II 149, 4. 211, 22. 213, 1 (cf. in Tim. 153^b); νοῖ II 211, 3? 212, 5 etc.
Ξάνθος 91, 27. 95, 17. 146, 15 etc. 170, 7.
ξύσματα quae in aere vagantur 290, 6.
ὅδε qui in hoc mundo est 18, 6. 77, 15. 120, 19. 247, 2. II 48, 12. 107, 18. 118, 18 cf. τῇδε.
Ὁδυσεύς 110, 20. 129, 17. 131, 5. 171, 2. 4. 199, 24. II 103, 1. 111, 19. 166, 1. 238, 25. 305, 15. 320, 5. 321, 4.
οἰκειοῦσθαι 158, 25. II 154, 1. 276, 29.

οἰκείωσις II 254, 1. 280, 17.
οἰστικὸς 88, 7. II 22, 18. 55,
11. 64, 3.
ὀκταμερής anima 234, 3.
ὀκταμήνων πηρώσεις II 26,
17. 32, 23. 34, 28.
ὀλικός 52, 8. 90, 4. 91, 17. 92,
14. 94, 30. 95, 1. 105, 20.
114, 11. 147, 13. 294, 20. II
104, 18. 140, 23. 282, 2 etc.;
ὀλικῶς 137, 9. II 347, 15.
ὀλκός (Pl.) 60, 3. 85, 19.
ὀλολαμπής II 183, 19 (Ps. Ar.
de mund. 400 a 7).
ὄλος 52, 10. 68, 18. 77, 1. II
63, 29. 347, 13; ὁ ὅ. δημι-
ουργός 106, 27. 107, 19 cf.
27. II 8, 22; τὰ ὅλα opp. μέρη
43, 25 = mundus 16, 19. 75,
20. 77, 10. 88, 2. 6. 90, 1. 26.
92, 30. 102, 14. 114, 2. 117,
15. 127, 21. 128, 3. 134, 14.
164, 17. 165, 14. 247, 20. II
9, 13. 71, 8. 73, 3. 104, 10.
121, 1. 13. 162, 4. 178, 23.
188, 1. 271, 18. 341, 13.
ὀλότης 90, 11. 294, 18. II 162,
10. 372, 12 (sch.).
Ὀλύμπιοι 147, 26.
Ὀλυμπος tibicen 62, 7; deo-
rum sedes 87, 18. II 183, 19.
347, 24.
Ὀμηρικὸς 72, 7. 79, 5. 80, 4.
90, 14. 98, 27. 99, 17. 110,
17 etc. II 238, 25; Ὀ. est Plato
171, 14; -ικῶς II 4, 7.
ὄμματα τῆς ψυχῆς II 154, 24
cf. μύειν.
ὀμογενής II 195, 6.
ὀμοειδής 206, 19. 24. 236, 11,
18. 237, 2 sqq. II 228, 17.
338, 10; -δῶς II 272, 21.
ὀμόζυγος II 85, 22.
ὀμοζωΐα 222, 28.
ὀμοιομερής 206, 20.

ὀμοιοῦντες ἀριθμοί II 36, 13;
ὀμοιοῦσθαι 63, 13 etc.
ὀμοκεντρότης II 381, 24 (sch.).
ὀμοούσιος 35, 18. 225, 5.
ὀμοπαθής II 127, 15. 331, 29.
ὀμοπολεῖν (Pl.) 57, 15.
ὀμόστοιχος II 211, 10.
ὀμοταγής II 124, 11. 248, 13.
ὀμόφρων 131, 19.
ὀμοφυχής 88, 25. 133, 30. 134,
23. II 361, 2.
ὄν. τὸ ὄν 88, 21. 235, 5. 270,
21 sqq. 295, 27. II 45, 27.
351, 16; opp. ζωή et νοῦς
229, 19. II 47, 23; μὴ ὄν opp.
ὄν et γένεσις 261, 3. 282, 24.
II 374, 23. 375, 5 sqq. (sch.);
non idem quod οὐδέν 265, 4;
τὰ ὄντα (= νοητά opp. γιγνό-
μενα) 13, 6. 71, 16. 73, 14.
77, 10. 78, 2. 79, 1. 80, 8.
81, 7. 88, 30. 89, 5. 90, 3.
93, 9. 96, 20. 21. 97, 20. 26.
158, 1. 25. 159, 6. 160, 7. 168,
2. 176, 6. 198, 12. 199, 1.
204, 14. 209, 6. 237, 4. 259,
17. 288, 21. II 225, 2.
ὀνειρωκτικὸς 121, 9.
ὄντως 28, 12. 42, 28. 108, 23.
130, 7 etc.; τὰ ὅ. ὄντα 77, 12.
79, 6. 88, 10. 162, 12. 174, 7.
177, 1. 279, 14. 284, 6.
ὀξνηκοῖα 254, 22.
ὀξύρροπος 61, 16.
ὀξυωπία 254, 22.
ὀπαδοὶ τῶν θεῶν 78, 20. 91,
20. 153, 6. II 3, 8.
ὀπισθοβαρεῖν II 150, 13.
ὀπισθοβαρής 119, 17. II 77, 9.
190, 10.
ὀρατά II 220, 25. 224, 4.
ὄργανον opp. χρώμενον 171,
25; ὄργανα corporis partes
119, 7. 25. 120, 19. 121, 20.
130, 21. II 112, 24. 118, 5.

121, 3. 164, 16; ὅ. astrologica
 II 73, 8.
 τὸ ὀρεκτικόν 23, 11. 25, 27.
 51, 25. 121, 22. 225, 6 sqq.;
 δέχεται αἰσθησεως 232, 22.
 ὀρθοδοξαστικός 191, 28. II
 88, 5.
 ὀρίζειν 215, 2. II 299, 24 etc.;
 med. 30, 1. 197, 27. 291, 14.
 II 37, 26.
 ὀριστική μέθοδος 189, 24.
 ὀριστὰ εἶδη 259, 5.
 ὀρμᾶν 21, 6. 23, 16. II 146, 13;
 med. 96, 19. 193, 17. 198, 12.
 II 146, 10 etc.
 ὀρμή 80, 25. II 76, 24. 78, 25.
 168, 24.
 ὀρμητικώτεροι ζωαί II 63, 9.
 ὄρος (cf. μέτρον) 68, 1. 72, 26.
 89, 1. 98, 12. 99, 10. 103, 17.
 159, 14. 160, 15. 188, 22. 212,
 25. 223, 6. 247, 24. II 20, 6.
 20. 36, 21. 45, 10. 70, 4. 99,
 30. 144, 28. 192, 25. 348, 8;
 musicus II 4, 17; definitio
 30, 1. 20. 31, 23. 64, 28.
 Ὀρφεὺς 72, 4. 174, 22. 30. II
 103, 1. 312, 18. 313, 16 sqq.
 328, 22.
 Ὀσίρις 240, 16.
 ὀστρεῖον σῶμα (Pl.) 119, 14.
 120, 4. 28. II 164, 23. 186, 9.
 ὀστρεῶδες ὄργανον 172, 4;
 σῶμα II 126, 12. 187, 11.
 οὐράνιος 35, 28. 161, 24. II
 68, 7. 121, 6. 160, 20. 326, 4;
 τὰ οὐ. 19, 1. 13. 128, 11. 142,
 8. 232, 21. 263, 27. 264, 8.
 II 43, 21. 301, 20; οὐρανίως
 141, 24. II 69, 4. 135, 21.
 οὐρανός 16, 21. 92, 7. 96, 22.
 121, 27; opp. ὑπὸ σελήνην
 II 14, 9. 11. 98, 8. 10. 300, 4. 6.
 Οὐρανός 82, 5. 16. 134, 9.
 139, 3.

οὐσία θεία 84, 28. 116, 10;
 opp. δύναμις et ἐνέργεια 65,
 23. 266, 13 sqq. 278, 27. II
 70, 18. 245, 16; opp. ζωή et
 γνῶσις 229, 17. II 137, 14.
 193, 16. 239, 20. 336, 19; opp.
 τελειότης 236, 21. 252, 28;
 κατ' οὐσίαν 87, 30. II 69, 18.
 148, 5.
 οὐσιοποιός 279, 1.
 οὐσιοῦν 28, 18. 29, 8. 34, 10.
 II 51, 3. 272, 19.
 οὐσιώδης 34, 11. 233, 22. 266,
 28. 286, 17. 19. II 49, 9. 50,
 18. 192, 15. 193, 6. 271, 29.
 272, 6. 13.
 ὄφεις reviviscunt II 117, 16.
 ὄχημα animae 91, 24. 119, 15.
 121, 16. 152, 14. II 13, 20.
 63, 4. 94, 10. 95, 16. 126, 4.
 154, 25. 156, 4. 19. 159, 7.
 160, 22. 161, 19. 25. 162, 6.
 163, 4. 164, 22. 29. 166, 11.
 167, 6. 168, 20. 174, 18. 187,
 11. 190, 10. 195, 11. 21. 196,
 19. 248, 27. 257, 2. 300, 5. 15.
 349, 4. 352, 13 cf. περίβλημα
 πνεῦμα.
 ὄχησις II 229, 19.
 ὄψις est φωτοειδής II 164, 12.
 παθαίνεσθαι 66, 25. 124, 4.
 πάθημα 73, 10. 78, 23. 81, 4.
 124, 10. II 97, 5. 349, 16.
 τρέφουσα τὸ παθητικὸν ἡμῶν
 50, 16. 124, 12. 23. 201, 15. 23.
 202, 4. II 77, 16. 243, 2; νοῦς
 π. II 52, 7. 107, 29; ψυχὴ π.
 II 92, 11; -ικῶς 111, 23. 125, 8.
 πάθος (opp. λόγος II 76, 29.
 77, 3; dict. ἐνέργεια 224, 21)
 13, 3. 16, 9. 21, 11. 59, 24.
 92, 26. 123, 13. II 78, 21.
 126, 13. 149, 17. 158, 24.
 174, 8. 316, 2 sqq.

- παιδαριώδης* 80, 24.
παιδεία abhorret a *ποικιλία* 46, 12; est τ. *ψυχῶν ἱατρική* 47, 9; eadem mulierum quae virorum 236, 5 sqq.; magi-stratum II 5, 8 sqq.
παιδευτικός 68, 23. 79, 8. 84, 23 etc.; -ικῶς 140, 15. 204, 2.
παιδιά deorum est *πρόνοια* 127, 6.
παιῶνιοι θεοί II 3, 22; *ἱα-τρική* II 118, 10 cf. II 153, 26.
οἱ παλαιοί 97, 7. 150, 12. II 107, 18.
παλιγγενεσία II 20, 1.
παλινωδία Stesichori 173, 11. 21. 176, 11.
Πάμφυλος, v. *Ἡρ.* cf. II 179, 4.
τὸ πᾶν 68, 5 sqq. 90, 12. 21. 92, 6. 98, 9. 100, 16. 104, 18. 105, 19. 107, 5. 108, 12. 116, 30. 119, 6. 122, 14. 125, 11. 127, 15. 23. 247, 1. II 72, 7. 282, 14. 291, 10.
παναγής 83, 13.
Παναθήναια 18, 9. 17. 19, 5. 13.
παναρμόνια τὰ καλούμενα 63, 6 (cf. in *Alc.* 478, 24).
Πάνδαρος 103, 24. 27. 104, 9 sqq. 105, 11.
παράγειν creare 37, 30. 75, 2. 93, 1. 99, 19. 106, 20. 134, 14. 234, 26 sq. II 46, 24 etc.; in-ducere 94, 27.
παραγυμνοῦν 273, 28.
παρακολούθημα 227, 7.
παρακολούθησις II 172, 17.
παρακτικός II 205, 22.
παραλογισμός 245, 5.
παρνατέλλοντα sc. *ἄστρα* II 343, 3 et adn., cf. II 56, 17. 57, 1. 9.
παρνατολή II 56, 25.
παραπετάσματα veritatis 44, 14. 66, 7. 73, 15. 74, 19. 159, 15. II 248, 27 (H. Koch 215.).
παραπήγματα II 234, 14.
παρεκτικός 88, 18.
παρεμπίπτειν 73, 19.
Παρθένος signum II 32, 24.
παριαμβίς 61, 5.
Παρμενίδης 110, 15.
παρόραμα II 7, 23. 56, 15. 71, 2.
παρόρασις II 6, 27. 9, 20.
παρυνόστασις 38, 6. 78, 12.
παρυνφίστασθαι 38, 11. 21. 40, 25. 117, 6. 12.
ἡ διὰ πασῶν 213, 14. II 35, 2. 49, 26.
πατήρ καὶ δημιουργός (Pl.) sim. 82, 14. 90, 22. 25. 98, 15. 19. 99, 15. 100, 25. 164, 17. 165, 27. 180, 20. II 204, 3; auctor (velut *οἱ τ. μυθοποιοῖτας* π. 77, 13. 78, 25) II 112, 21. 157, 14. 175, 24. 220, 3. 318, 23. 341, 2. 353, 11.
πατρικός 82, 15. 133, 28. 134, 12. 137, 4. 193, 12. II 138, 4.
Πάτροκλος 119, 27. 121, 4. 146, 16.
πατρονομικός 98, 21. 102, 10. 156, 2. 165, 7.
παχύνεσθαι 119, 12.
παχύς 120, 9. II 156, 19. 159, 8. 164, 10. 186, 10. 16. 281, 2. 346, 27.
πειθήνιος 212, 21.
Πειραιεύς 15, 3. 16, 3. 17, 2. 18, 8. 171, 7.
Πειρίθους 153, 23.
πείσματα καταβάλλεσθαι II 188, 2.
πεντάς (πεμπάς) 94, 17. II 22, 9. 43, 21. 50, 10. 53, 27; est *νοῦς* II 46, 11. 69, 10; *ἱερὰ τῆς δίκης* II 93, 17.

- ἡ διὰ πέντε symphonia II 49, 30.
 πεπληθυσμένως 91, 14.
 πέρας opp. ἄπειρον 88, 3. 93, 4. 133, 22. 134, 16. II 45, 27. 69, 23. 121, 5. 8. 16. 137, 6; πέρατα βόρεια καὶ νότια in lunae motu II 44, 9.
 περατοῦν II 169, 22. 192, 24.
 περιβάλλεσθαι τὰ ὄχηματα 91, 24. 92, 11. II 63, 4 cf. 230, 23.
 περιβλημα animae (syn. ὄχημα) 39, 10. 119, 10. II 156, 21. 159, 18. 185, 4. 186, 11. 195, 13. 327, 22. 328, 8.
 περιγίσιος II 219, 12 sqq. 222, 3. 231, 11.
 περιέπειν 109, 6. 235, 15. II 114, 18.
 περιέχουσιν trigoni II 25, 16; τὸ περιέχον 52, 26 cf. 112, 22. 29. II 21, 20.
 περικόσμιος 106, 28. II 66, 19.
 περιλαμβάνειν 113, 17. II 12, 7 etc.
 περιλαμψις II 157, 6.
 περιληπτικός 99, 13. 167, 11. II 140, 2. 205, 21. 251, 9.
 περιοδικοὶ ἀριθμοὶ II 17, 2. 161, 13. 171, 3; -ικῶς II 21, 1. 31, 11.
 περίοδος animarum 18, 3. 179, 14. II 22, 13. 53, 11. 66, 23. 105, 16. 120, 24. 149, 20. 173, 16; siderum et mundi II 5, 17. 7, 11. 9, 12 sqq. 13, 11. 21, 9. 30, 11. 71, 4. 79, 20. 102, 16. 236, 2. 303, 29. 345, 25.
 περιὸν ἐκ πολλοῦ τοῦ π. 29, 19. Περιπατητικῶς II 12, 14.
 οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου 237, 8. 252, 24. 253, 12. II 123, 11.
 περιπέζιος 138, 4.
 περιπολεῖν 165, 29.
 περιπτύειν 211, 25. 216, 8; c. gen. 231, 3.
 περιπτύσσεσθαι 48, 17. 119, 23. 211, 23. II 46, 26.
 περίστασις 97, 4.
 περιστατικός 8, 20. 9, 8. 14? 15; -ικῶς 144, 16.
 περιστοιχεῖσθαι 124, 8.
 περιττός opp. ἄρτιος 94, 17. 133, 27. II 23, 18 etc.
 περίττωμα II 186, 18.
 περιφορά 96, 22. II 29, 16. 71, 10. 261, 6 etc.
 περιωπή (Pl.) 77, 11. 81, 7. 136, 14. 165, 27. 166, 14. 177, 1. 209, 8. II 96, 20. 154, 23. 171, 4.
 Περσεφόνη II 119, 24.
 Πέρσης Zoroaster II 110, 5.
 Περσικαὶ τελεταὶ Mithrae II 345, 6.
 πεττεντῇ τὸν δημιουργὸν εἰκάζειν 99, 5.
 πῆ opp. τῷ ὄντι 29, 8 cf. ἀπλῶς.
 πηγαιῖος II 201, 22.
 πηγὴ (or.) 99, 7. 152, 26. 167, 7. II 48, 1. 150, 20. 201, 12. 225, 2.
 Πηλεύς 150, 9. 153, 16.
 Πηνελόπη 171, 5.
 πιάζειν examinare 14, 14. 95, 28. 229, 2. 236, 12. 265, 15. II 103, 24. 112, 8. 222, 5. 307, 3. 309, 24.
 πίπτειν de anima in mundum intrante 52, 28. 235, 6. II 32, 5. 130, 1. 169, 11. 173, 20. 272, 8. 315, 17. 330, 19. 345, 24.
 πίστις dist. ἐπιστήμη 283, 28. 284, 4.
 πιστότης (Pl.) 187, 4. 23.

πλανώμενοι stellae II 57, 13.
 28. 64, 1. 267, 8. 343, 25; *π.*
κύκλοι II 343, 15.
πλάναι animarum 118, 20.
πλάνητες II 65, 4. 19. 109, 26.
 131, 4.
πλανῆται II 44, 4. 58, 16.
πλάτος τὸ θεῖον sim. 134, 6.
 155, 3. 295, 28. II 32, 5. 147,
 28.
Πλάτωνος γενέθλια 69, 23.
Πλατωνικός 5, 6. 6, 3. II 285,
 27.
πλευρά et *διάμετρος* II 27,
 2 sqq.
πλευρικός II 28, 19. 51, 13.
πληθός 88, 6. 14. 90, 11. 99, 15.
 106, 19. 107, 21. 113, 8. 137,
 28. II 21, 9 etc.
πληθύνειν 90, 3. 135, 16. 246,
 12.
πεπληθυσμένος 162, 24. II
 245, 18.
πληρώματα τοῦ παντός 128,
 3. II 215, 24.
πλήρωσις 129, 29.
πλινθικῶς II 39, 28.
πλινθίς II 36, 20. 37, 11.
Πλούτων 168, 13. II 119, 24.
 121, 14. 139, 25. 140, 17.
 141, 18. 156, 13. 173, 13.
 185, 8 sqq. 239, 6. 8.
Πλουτώνειος II 140, 14. 141,
 18. 143, 9. 172, 28. 173, 5.
 185, 1. 18.
Πλουτώνη 18, 15.
πνεῦμα II 309, 15; syn. ὄχημα
 II 156, 26. 327, 27. 328, 1.
 349, 7. 352, 4; idem fere quod
 daemon 48, 7. 92, 3. 94, 10.
 II 133, 20. 187, 29.
πνευματικὰ περιβλήματα II
 327, 21. 349, 4.
ποδηγεῖν 98, 20. 167, 18. II
 344, 13.

ποδηγετεῖν 82, 13.
ποίησις 90, 10. 91, 8. 98, 10.
 102, 13. II 22, 16. 63, 23.
 303, 30. 304, 6 etc.
ποιηταῖς quid obiciat Plato
 63, 17; *π.* optimus qualis 65,
 16 sqq.; non sectatur volup-
 tatem 67, 12 etc.; ὁ ἐν τῷ
παντὶ π. 68, 5; *π. καὶ πατήρ*
τῶν ὄλων 164, 17.
ποιητική 42, 4. 43, 27 sqq.
 47, 15. 67, 7. II 85, 4. 87, 8.
ποικιλία 49, 22. 51, 24. 60, 19.
 63, 1. 78, 11. 86, 22. 89, 3.
 93, 9. 110, 6. 111, 14. 122, 10.
 159, 12. 160, 9. II 167, 1.
ποικίλλειν 77, 15. 112, 11. II
 138, 5. 191, 9.
ποικίλος 17, 5. 44, 5 sqq. 48,
 12. 99, 14. 112, 16. 122, 3.
 231, 1. II 137, 9.
ποιναιῖος II 150, 25. 168, 14.
 180, 8. 182, 4. 296, 2; -αῖως
 II 296, 5.
Πολέμαρχος 7, 13. 15, 6.
πόλεμος ὁ ἐν τῇ φύσει 165,
 24. 175, 6. 18. 27. II 103, 26.
πολιτεία 11, 15. 16, 20 etc.;
 earum mutationes II 1, 12 sqq.;
 τὴν ἐν αὐτῷ *π.* 12, 21. 16, 23.
 II 97, 14. 118, 14. 325, 21.
 (Usener Theodos. 117).
πολιτικός τ. κόσμον 16, 20.
 68, 23; *π. ἀρετή* 13, 1 cf. 27,
 1. 67, 26. 28. 109, 22 etc.;
 -ικῶς 11, 26. 102, 1. II 99, 19.
πολλοστὸν ἀπὸ τ. ἀληθοῦς
γνώσεως est *ποιητικὸν γένος*
 70, 31. 90, 28. 170, 23. 195, 9.
πολύαρχοι ἡδοναί 121, 13.
 129, 28.
πολυδύναμος 112, 15. 113,
 9. 22.
πολυειδής 73, 24. 89, 16. 111,
 24. 112, 14. 114, 29. 119, 6.

- 160, 12. 229, 24. Π 75, 15.
145, 13. 275, 21. 282, 20;
-δῶς 147, 10.
πολυκέφαλος σοφιστικῇ ζωῇ
sim. (Pl.) 17, 19. 160, 24.
225, 17. 226, 10. 227, 25.
229, 24. 293, 1.
Πολύκριτος Aetolus, Nau-
machii de eo narratio Π 115,
9 sqq.
τὰ πολλὰ opp. εἶδη 258, 13 sqq.
πόντος ἀνομοιότητος Π 69, 17
cf. ἀνομοιότης.
πορεῖα animarum Π 125, 19.
πόρισμα 24, 7. 32, 14. 35, 17.
Π 91, 20. 194, 18.
πόρος verus apud deos (Pl.)
Π 3, 18.
Πορφυρίου διδάσκαλος De-
metrius Π 23, 14.
Ποσειδῶν 92, 5. 94, 28. 112,
26. 28. 114, 13. 148, 30. Π
95, 13. 140, 21. 156, 13. 173,
1. 239, 8. 351, 27. 29. 372,
19 (sch.).
Ποσειδώνιος Π 351, 25.
πραγματεσιώδης 29, 5.
πραγματικός opp. λεκτικός
43, 15. 65, 18. 66, 18 cf. 9, 13.
πρακτικὸς βίος (Pl.) 100, 11.
119, 25. 120, 10. Π 76, 23;
πρακτικώτερον 119, 24.
πρεπόντως 19, 15. 81, 8.
πρεσβυτικῶς 15, 9.
Πρίamos 123, 6. 124, 15. 151,
22.
προάγειν εἰς πλήθος 90, 11.
102, 23. 103, 16. 165, 21. Π
75, 15; εἰς φῶς 95, 6 cf. 243,
10.
προαιρετικός 250, 11. Π 193,
14. 261, 19. 262, 17; -ικῶς
33, 21. Π 284, 18.
προαίτιος 234, 26.
προβάλλειν ὠδῖνα, λόγους
sim. 102, 28. 104, 28. 293, 30.
Π 21, 8; med. προβάλλεσθαι
μορφῇν, τὸ ἔλκων sim. 39, 13.
17. 52, 17. 87, 24. 103, 25.
112, 20. 161, 29. 262, 12. Π
82, 10. 135, 27. 158, 15. pass.
39, 4. 71, 12. 73, 21. 74, 17.
78, 28. 85, 21. 110, 28. 139, 7.
160, 6. 163, 17.
προβοιστή Π 292, 21. 295, 21.
προβολὴ λόγων sim. Π 95, 2.
159, 7. 165, 26. 193, 11. 254,
3. 284, 23. 327, 27. 328, 11.
350, 19.
προδιαίρειν 281, 13.
προδιορίζειν 180, 9.
πρόδρομος 67, 26. 105, 13.
251, 15. Π 151, 24.
προεννοεῖν 262, 15.
προελθεῖν 88, 13. 90, 20. 94,
9. 22. 103, 25. 104, 8. 111, 1.
113, 24. 114, 2. 165, 28. Π
15, 23. 68, 21. 29 etc.
προηγούμενος 7, 24. 8, 9. 21.
23. 28. 13, 21. 64, 25. 133, 5.
227, 12; -μένως 168, 19. 199,
13. 205, 1. Π 14, 9. 30, 23.
152, 3.
ἐν προθύροις (Pl.) 295, 12. 21.
προῖέναι 77, 17. 78, 27. 82,
29. 89, 1. 15. 90, 17. 20. 105,
20. 106, 22. 113, 27. 125, 9.
133, 19. 138, 19. Π 80, 9 etc.
προῖστασθαί τινος 7, 8. 80,
9. 89, 21. 92, 8. 95, 10. 107,
26 etc.; trans. 5, 20. 73, 27.
74, 18. 78, 3. 88, 8? 89, 8. 96,
26. 98, 20. 108, 23. 159, 26.
160, 11. 179, 19. 192, 17. 199,
18. 201, 6. Π 12, 9. 124, 10.
126, 21. 147, 25. 284, 27.
305, 9.
προκαλεῖσθαι 78, 24. Π 283,
25. 289, 19.

- προκαλύμματα* 159, 18. 185, 26.
προκατάρχειν 135, 15. II 151, 26. pass. II 152, 5.
πρόκλησις 50, 23. 84, 26.
προλαμβάνειν 59, 15. 99, 16. 116, 3. 143, 10. 181, 13. II 340, 22.
προλαμβάνειν 142, 8.
πρόληψις 131, 30. 139, 13. II 355, 7.
Προμηθεύς II 20, 1. 53, 6.
προμηθία 98, 15. 106, 24. 125, 10.
προμήκης II 38, 4 sqq. 52, 8. 23. 53, 21. 67, 22.
προμηκίζειν II 52, 3.
προνοεῖν 87, 25. 89, 15. 90, 26. 91, 5. 11. 92, 24. 94, 7. 23. 107, 8. 124, 28. 125, 26. 165, 18.
προνοητικός 166, 5. 241, 11. II 75, 19.
πρόνοια 75, 21. 87, 25. 90, 21. 91, 3. 8. 92, 12. 95, 9. 97, 13. 98, 11. 105, 20. 107, 3. 22. 116, 21. 117, 18. 121, 1. 124, 26. 125, 6. 11. 151, 9. II 63, 22. 24. 99, 23. 101, 19. 124, 13. 168, 8. 185, 3. 208, 11. 261, 26. 271, 18. 357, 29. 358, 3. 359, 6.
προξενεῖν 38, 6. 48, 8. 61, 19. 83, 24. 279, 30. II 2, 8. 57, 3. 316, 14.
πρόξενος 60, 19.
πρόοδος 77, 2. 20. 78, 26. 82, 12. 27. 83, 2. 5. 87, 30. 88, 7. 11. 15. 89, 12. 90, 4. 92, 15. 93, 30. 96, 23. 97, 28. 107, 5. 12. 113, 28. 134, 6. 135, 17. 140, 2. 153, 9. 156, 28. 248, 5. 288, 7. II 22, 1. 47, 26. 52, 9. 67, 15. 68, 23. 133, 20. 137, 10. 138, 11. 20. 170, 21. 173, 22. 205, 2. 213, 7. 217, 11. 248, 26.
προορατικός 240, 4. II 117, 5.
προοῦσιος 266, 28.
πρὸς τοῦ ἐνὸς ὄντα sim. 94, 20. 288, 17. II 67, 29. 30. 70, 7. 137, 23. 375, 25 (sch.).
προσβάλλειν intrans. 113, 10. 280, 29.
προσβολή 280, 27.
προσδιαλέγεσθαι 42, 24.
προσδιορίζειν 181, 4.
προσδιορισμός 29, 1. II 371. 1. 3 (sch.).
προσεξενπορεῖν II 1, 7.
προσεχής 52, 25. 89, 19. 90, 13. 91, 1. 93, 10. 94, 1. 28. 165, 10. 260, 2. II 124, 16. 145, 26; -χῶς 92, 27. 125, 24. 133, 21. 135, 1. 147, 14. II 146, 13. 231, 20. 335, 29.
προσθαφαίρεσις II 43, 26. 58, 25.
προσθέσεις stellarum II 44, 18. 57, 28. 231, 10. 26. 232, 4.
προσκοτασκενάζειν 160, 4.
προσκολλᾶσθαι II 187, 23.
προσπάθεια 50, 19. 119, 14.
προσπάσχειν 46, 17. 49, 24.
προσπεριβάλλεσθαι 5, 15. II 74, 4.
προστατης δαίμων sim. 90, 5. 93, 10. 109, 5. 126, 3. II 107, 7. 266, 2. 270, 25.
προστάτις 18, 27. 106, 2. II 141, 26. 142, 12. 297, 17.
προστυχής 86, 13.
πρόσυλος 89, 20.
πρόσχημα 44, 20. 74, 25. 114, 7. 176, 11.
προσωποποιᾶ 14, 23.
πρότασις 25, 14. 18. 28, 31. 32, 5. 197, 29. 243, 16. II 274, 27. 305, 12. 362, 20.
προτείνειν 39, 6. 15. 41, 1.

- 74, 23. 104, 18. 20. 22. 108,
12. 20. 110, 27. 112, 16. 127,
17. 135, 2. 8. 179, 12. II 53,
24. 265, 18 etc.
τὸ πρότερον καὶ ὕστερον 56,
19.
προτρεπτικῶς 204, 3.
προὔπαρχειν 72, 27. 134, 20.
210, 12. 279, 18. II 19, 27.
49, 12. 99, 17. 118, 8. 148, 5.
247, 18.
προὔποκεῖσθαι II 58, 21.
82, 9.
προὔφεστηκέναι 89, 23. 139,
3. II 125, 25.
προφαίνειν 76, 18. 83, 20.
91, 25. 112, 24. 113, 21. II
290, 30.
ἐκ πρύμνης (Pl.) 22, 2 II
272, 7. 381, 7 (sch.).
πρωτανεύειν II 62, 18.
Πρωτεύς 109, 20. 112, 23. 113,
6. 9.
τὰ πρώτιστα (syn. fere νοητά)
sim. 78, 6. 84, 8. 88, 8. 89,
4. 18. 90, 1. 91, 16. 93, 5.
98, 6. 112, 25. 125, 19. II 296,
18. 356, 13; ἢ π. αἰτία 133,
30.
τὰ πρώτα 83, 3; πρώτως 57,
17. 72, 14. 97, 29. 102, 7.
210, 29. 212, 1. 295, 12. II
86, 9. 197, 14.
πρωτογενικὴ αἰτία 180, 18.
πρωτογενός 83, 1. 88, 1. 89,
23. 98, 28. 134, 18. 140, 4.
162, 12. 172, 11. 184, 1. 210,
27. 276, 19. II 46, 11. 138, 12.
202, 30. 354, 9.
τὸ πτερόν τὸ ψυχικόν 120, 9.
ἐπτερωμέναι ψυχαί II 99, 8.
πτέρωμα animae II 51, 17.
143, 28.
πτοία ἢ περὶ τὴν ποίησιν
203, 8.
πτῶσις animae 52, 8. 24. 29.
181, 25. II 52, 8. 332, 11. 347,
20.
Πυθαγόρας 200, 21.
Πυθαγόρειαι γυναῖκες The-
ano Timycha Diotima 248, 26.
πυθμήν II 36, 29. 37, 22. 39, 6.
49, 3. 68, 26. 347, 28.
πῦρ ἔνυλον 92, 19 est διακρι-
τικόν II 4, 10; non omnia
destruit II 22, 23.
Πυριφλεγέθων II 156, 27.
181, 11.
Ῥαδάμανθυς II 128, 6. 141,
19. 313, 25.
Ῥέα 134, 9. 138, 16 etc. 165, 8.
II 252, 21.
ῥέπουσα εἰς τὰ μετ' αὐτήν II
52, 4. 67, 24. 170, 20. 274, 26.
ῥευστός II 157, 20.
ῥητός mathematice II 24, 16.
27, 1 sqq.
ῥόθιον κύτος ἡμῶν II 95, 11.
ῥοῖζος ζωτικός animae II 76,
20.
ῥοπή πρὸς τὴν ὕλην II 347, 22.
342, 17 cf. II 274, 19.
Ῥοῦφος civis Philippensis II
115, 24.
ῥύεται φιλοσοφία II 316, 24.
ῥυῖσκεσθαι II 31, 27.
ῥύσις II 32, 2. 47, 8. 95, 10.
347, 29.
Ῥώμη II 324, 14.
ῥωννύναι 29, 5. 95, 11.
σαλεύειν 103, 18. II 102, 9.
σαρκώδης 120, 9.
Σαρπηδών 123, 19.
Σανρομάτιδες 242, 4. 253,
17.
σειρά deorum daemonum sim.
71, 15. 77, 3. 78, 2. 28. 82, 17.
91, 24. 92, 2. 94, 9. 97, 29.

- 98, 11. 147, 23. 184, 29. 239, 20. II 20, 4. 94, 7. 22. 124, 6. 205, 11. 217, 8. 254, 27. 255, 26. 296, 3. 12. 299, 14. 306, 12. 332, 6.
- Σειρήνες 69, 10. II 68, 8 sqq. 100, 9. 185, 17. 236, 23 sqq.
- σεληνιαῖος 19, 2. 121, 17. 152, 17. II 13, 17. 161, 25. 181, 2. 191, 21. 255, 6.
- σελήνη dea 18, 13; sidus II 16, 8. 44, 8. 57, 26. 58, 12. 20. 94, 7. 161, 21. 190, 30. 219, 6. 221, 14. 223, 4. 224, 20. 232, 12. 299, 26; τὰ ὑπὸ σελήνην 84, 29. 128, 11. 141, 12. 25. 142, 20. 263, 26. 281, 28. II 14, 10. 30, 22. 46, 14. 61, 14. 98, 11. 133, 11. 162, 6. 189, 23. 215, 9. 230, 20. 232, 5. 233, 7. 245, 8. 254, 2. 332, 9. 342, 16. 346, 5.
- σεληνιακὴ σφαῖρα II 133, 16. 218, 19. 255, 5.
- σημαίνει futura τὸ πᾶν II 292, 13. 27 cf. II 55, 14.
- σημεῖα mythi II 93, 25. 151, 4 sqq.
- σιγῇ σέβειν 85, 3.
- Σίσυφος II 166, 5; plur. 169, 1.
- Σκαμάνδριος 170, 16.
- Σκάμανδρος 170, 7.
- σκηνὴ 15, 26. 124, 13. 171, 19. II 291, 3.
- σκήνος est corpus II 348, 1.
- σκιά est corpus 231, 6 cf. II 159, 16; σκιαί Orci 118, 9. 119, 21.
- ἐσκιαγραφημέναι γνώσεις II 278, 27. 308, 1. 328, 9.
- σκιαγραφία 179, 25. II 327, 28.
- σκοειδής 119, 16. 20. 121, 16.
- σκοπιμώτατον τέλος 11, 1.
- Σκορπίος signum II 62, 12.
- σκοτεινόν materiae proprium 75, 10. 120, 7. II 156, 19. 157, 4. 182, 20. 183, 17.
- σκοτός materiae et huius vitae II 348, 2. 350, 10.
- σκοτώδης ὕλη II 76, 16. 147, 10.
- σμινύνη (Pl.) 218, 13; quid sit II 373, 9 (sch.).
- Σόλων 43, 13. 65, 4. 7. 14. 200, 23.
- σπέρματα eorum differentia 244, 22; quomodo formentur II 33, 16. 35, 24 cf. II 43, 9; τὰ σπ. τῆς μιμήσεως sim. 203, 6. II 45, 19. 171, 2. 261, 4. 355, 9.
- σπερματικόν animae 234, 5; -ικῶς II 24, 19.
- Σπερχειός 146, 16. 149, 16.
- σπήλαιον Platicum 287, 20 sqq. II 31, 5.
- σπορίμη ὥρα II 32, 27. 55, 18. 20. 57, 11. 23. 59, 4. 6. 64, 12. 65, 6. 66, 3. 377, 8. 10 (sch.); σπ. τρίγωνον II 60, 21.
- σταθερός II 242, 21. 248, 16; -ρῶς 88, 23. 90, 19. II 70, 13.
- στάσις est τετραγωνική II 46, 2.
- στέλλεσθαι εἰς τὴν γένεσιν sim. 59, 15. II 156, 9. 158, 14. 169, 6. 186, 3.
- στερεός II 51, 21. 52, 8; στ. ζώδια II 44, 13.
- στερήσεις τῶν ἀγαθῶν 97, 24.
- στηριγμοί stellarum II 44, 17.
- Στησίχορος 173, 19 sqq.
- στοιχεῖα mundi 69, 8. 92, 8. 122, 4. 142, 10. 193, 7. II 9, 4. 31, 13. 45, 20. 69, 5. 183, 18. 300, 17. 332, 9. 363, 29; litterae II 64, 20. 27.
- στόμιον μυκώμενον mythi 118, 26. II 94, 5 etc.

- στρατεία* (*στρατιά* Pl.) Iovem sequens 94, 15.
στρατιαί angelorum vel daemonum 91, 1.
στροφίον II 247, 7; quid sit II 382, 6 (sch.).
στροφῆνον sucus oculis vim mirabilem addit II 117, 3.
Στύγιος 169, 17. II 156, 28.
συνεγνωσμένος notus 131, 12. II 15, 19.
συγκαταδύεσθαι II 57, 11.
συγκαταλέγειν 49, 8.
συγκλώθειν 64, 1. 22. 67, 4. 162, 13. II 328, 25.
συγκροτεῖν 95, 19. 175, 18. II 58, 22. 67, 4. 133, 20.
συγκυρεῖν 97, 1.
συζεῦγνύναι 116, 8. 208, 26. 266, 1. II 13, 9. 23, 8. 54, 4. 63, 7. 12.
συζυγεῖν 252, 31. II 1, 19.
σύζυγός τινι 162, 26. II 50, 11. 108, 4. 347, 15.
συζωῖα II 91, 5.
συλλαβή symphonia διὰ τεττάρων 213, 2.
συλλαμβάνειν ἐν ἑαυτῷ sim. 139, 13. II 269, 11.
συλλήψεις et partus II 34, 6 sqq.
κατὰ συμβεβηκός II 89, 21. 90, 19; τὰ σ. II 209, 13.
σύμβασις 264, 9.
συμβολικός 84, 26. 85, 7. 134, 2. II 204, 7; -ικῶς 48, 3. 86, 12. 131, 6. 152, 25. 176, 7. II 76, 12. 172, 27. 250, 6.
σύμβολον 39, 15. 48, 8. 73, 12. 78, 22. 83, 9. 19. 30. 84, 6. 85, 25. 86, 18. 125, 5. II 108, 23. 109, 2 etc.; de eius natura 198, 15.
συμμεσουρανεῖν II 57, 10.
συμμεταβάλλειν 179, 23.
συμμεταμορφοῦν 164, 1.
συμμετρία una ex Philebi monadibus 295, 22 cf. 80, 29. 178, 27. 180, 22.
σύμμετρός τινι 85, 15. 95, 25. 109, 1. II 287, 5.
συμπάθεια 78, 24. 83, 16. 30. 84, 9. 86, 19. 91, 3. 92, 20. 94, 3. 124, 13. II 258, 12. 364, 9 etc.
συμπαράτεινέσθαι II 17, 10.
συμπεραίνειν II 16, 13; pass. 63, 16; med. 27, 22. 155, 16. II 354, 11.
συμπέρασμα 262, 25.
συμπεριλαμβάνειν 204, 20.
συμπεριπολεῖν II 160, 19. 161, 17. 26.
σύμπνοια 142, 4.
συμποτικαὶ ἁρμονίαι (Pl.) 55, 18. 61, 20.
συμπροῖέναι 178, 8.
συμπτύσσειν 19, 7. II 51, 8; συνεπτυγμένως 294, 2.
συμφύεσθαι 89, 11. 225, 24. II 310, 23.
συμφωνῆς 83, 18. 137, 16. 139, 24. II 19, 23. 167, 6; -φωῶς 213, 26.
σύμφυλος τῇ γενέσει ζωῇ II 54, 7. 354, 22.
σύμφυτος II 18, 17. 354, 18.
συμφωνία διὰ τεσσάρων etc. 212, 27.
σύμφωνα διαστήματα II 49, 11. 57, 20.
συναγωγός 133, 11. 135, 2. 142, 2. 165, 16. II 78, 14. 105, 7. 223, 28. 224, 11. 268, 24. 362, 4. 21.
συναιρεῖν τὴν ἀλήθειαν sim. 83, 9. 110, 7. 164, 23 cf. 13, 20. 16, 16; συνηρημένως 5, 22. 205, 13.
συναίρεσις 16, 17.

- συναλίξεσθαι* II 345, 4.
συναλλοιοῦσθαι 232, 4.
συναμφοτέρον 214, 7. II 108, 4.
συναπεργάζεσθαι 102, 9.
συναπογεννᾶν 143, 14.
συναπογέννησις 134, 9. II 366, 9.
συναποκαθίστασθαι II 24, 11. 268, 4.
συναποκατάστασις II 11, 25. 23, 26. 24, 13. 30, 18.
συναποτελεῖν II 24, 5. 55, 1. 15.
συνάπτειν τ. θεοῖς sim. 75, 7. 77, 12. 84, 6. 113, 2. 139, 11. 177, 16. II 75, 7 etc.; *συνημμένον* genus syllogismi II 107, 2.
συναρμοστικός 142, 18.
συναφή 81, 15. 82, 25. II 132, 4. 310, 14.
σύνδεσμος 178, 19. 185, 5. II 292, 2.
συνδετικός 141, 28.
συνδημιουργός 127, 13.
συνδιαιρεῖσθαι 128, 13. 288, 1. II 65, 18.
συνδιακοσμεῖν 68, 8. II 145, 5.
συνδιαπλέκειν 114, 26.
συνδιοικεῖν 52, 11. II 177, 28.
σύνδρομος 246, 24? II 288, 11.
συνείρειν 213, 24.
συνεισφέρειν 255, 26.
συνεκτικός 78, 5. 82, 17. 90, 2. 139, 3. III 362, 21.
συνελίσσειν 88, 14. 165, 18. II 46, 25. 67, 12. 80, 25. 121, 5. 17.
συνενθουσιᾶν 201, 22.
συνενοῦν 72, 24.
συνεξάλλάττεσθαι 207, 12. II 328, 2.
συνεξευπορεῖν 253, 2. II 96, 18.
συνεπαίρεσθαι 201, 22.
συνεπιστατεῖν II 145, 6.
συνεργοποιεῖν II 58, 23.
συνεργός 68, 23. 27. 106, 4. 109, 6. II 325, 5.
σύνερξις 142, 12.
συνεσπειραμένως 171, 5.
συνεφάπτεσθαι 127, 5.
σύνθακος 147, 26.
σύνθημα 39, 16. 83, 22. 84, 28. 85, 9. 101, 18. 125, 18. 128, 2. 138, 5. 147, 6. 175, 3. 177, 20. 198, 20. II 47, 4. 75, 30. 108, 26. 135, 28. 142, 8. 149, 15. 173, 9. 212, 7. 240, 24. 242, 24. 250, 30.
συννεῦσαι εἰς ἐαντήν II 22, 8. 47, 22.
σύννομον ἄστρον (Pl.) 19, 15 cf. 176, 1.
σύννοδος solis et lunae praeiudicat de partu II 34, 5. 59, 23.
συνοπτικῶς 16, 5. 17. 171, 9.
συνουσίαν post conceptionem evitant ἄλογα II 34, 1; cf. 119, 28. 234, 1.
συνουσιωμένος II 55, 3.
συνοχεύς (or.) II 211, 12. 307, 21.
συνοχικός II 297, 9.
συντάσσεσθαι 190, 21. 208, 25. II 53, 24.
συντείνειν τι 61, 21; εἰς τι 84, 2. 231, 4.
συντέλεια 76, 8.
συντονία 124, 14.
συννύαρχειν 72, 17. 140, 4.
συννυφιστάνειν 134, 15. II 74, 8; med. 72, 13. 88, 20. 135, 10. 170, 22. II 10, 18.
συνωθεῖν 8, 27.
σύστασις 66, 3. 92, 17. 95, 17. 97, 1. 119, 18. 128, 6. 142, 17. 258, 25. II 9, 1. 343, 28.

συστατικός II 152, 22.
 συστέλλειν 50, 25. 51, 5.
 συστοιχία 82, 22. 94, 17. 96,
 18. 97, 3. 20. 98, 2. 23. 99, 20.
 101, 2. 247, 23. II 26, 9. 80, 8.
 σύστοιχος 25, 24. 26, 20. 27.
 28. 59, 20. 29. 80, 19. 81, 20.
 94, 24. 124, 12. 162, 21. 238,
 14. 241, 2. 246, 5. 252, 28.
 II 118, 5. 141, 26. 148, 24.
 177, 3. 196, 2. 293, 27; -χως
 II 274, 6.
 συσχηματίζονται stellae II
 56, 26. 65, 6.
 συσχηματισμός stellarum II
 318, 26.
 συσχολάζειν 5, 20.
 σφόνδυλος mythi II 94, 11 etc.
 σφύζειν II 160, 9.
 σχέσις 119, 8. 207, 18. 19. II
 125, 7. 148, 19. 149, 12; κατὰ
 σχέσιν 41, 15. 209, 4. 210, 6.
 II 13, 10. 135, 26. 148, 5.
 272, 14. 310, 20. 314, 8. 334,
 25.
 σχετικός 207, 29. 208, 27;
 -ικῶς 209, 28. II 310, 18.
 334, 14.
 σχήματα 113, 21. 114, 21 etc.;
 orationis 171, 17; stellarum
 II 56, 25. 57, 19.
 ἐσχηματισμένως II 253, 25.
 σχηματισμοί stellarum II 43,
 26. 54, 26. 57, 18. 274, 12.
 σχηματογραφεῖν II 45, 8.
 σχίσεις 85, 6.
 σώζειν 95, 1. II 68, 4. 10.
 Σωκράτης 7, 19. 25. 10, 18.
 15, 24. 17, 18. 19, 21 etc. (cf.
 ind. I s. Plato).
 Σωκρατικός 79, 24. 96, 3.
 153, 21. 202, 5.
 σῶμα est σύνθετον 63, 15;
 πολὺν καὶ μεριστόν 225, 20.
 229, 15; animae deverticu-

lum II 122, 28; θείον II 162,
 21; sine anima non vivit II
 65, 14 cf. II 228, 18. Cf.
 ψυχή.
 σωματοειδής 39, 26. 222, 5.
 II 13, 10. 125, 24. 146, 7.
 238, 22. 239, 9. 299, 5. 357,
 12.
 σωστικός 125, 12. II 361, 26.
 σωτηρία 125, 26.
 σωφρονητικῶς 45, 12.
 σωφρονίζειν 106, 9.
 σωφρονιστικός II 321, 12.
 σωφροσύνη 12, 26. 84, 17.
 129, 7. 212, 12. 228, 6.
 Τάνταλος II 166, 5; plur.
 169, 1.
 τάξις (= εὐταξία) 72, 11. 14.
 27. 77, 10. 114, 22. 125, 11.
 II 9, 17. 73, 2. 102, 4. 177, 11
 cf. 81, 5; (syn. σειρά) 34, 18.
 72, 29. 77, 29. 83, 2. 86, 7.
 89, 17. 90, 28. 91, 12. 28. 92,
 10. 113, 24. 114, 1. 122, 5.
 125, 16. 134, 17. 141, 22.
 148, 3. 294, 17. II 52, 29.
 68, 8. 74, 8. 121, 6. 124, 6.
 156, 1. 314, 5. 345, 3 cf. 157,
 14.
 ταραχή huius mundi 18, 5.
 75, 9. 119, 9.
 ταραχώδης 73, 19.
 Τάρταρος 118, 27. 169, 4. II
 100, 28. 106, 7. 129, 8. 130,
 27. 139, 27. 142, 15. 179,
 9 sqq. 183, 12. 17. 310, 26.
 τάσις animarum II 127, 6.
 τάττειν 99, 2. II 102, 9 etc.;
 τεταγμένος 55, 22. 56, 17. II
 295, 16 etc.
 ταυρόκερος II 181, 3.
 ταυρόμορφος II 181, 2.
 Ταῦρος signum II 32, 19.
 ταυτομήκης II 37, 26. 39, 4.

ὁ ταῦτοῦ κύκλος 235, 8. II 50, 18. 52, 14 cf. 282, 9. II 51, 16. 75, 27.

ταυτοποιός II 21, 14.

ταυτότης 88, 25. II 54, 10. 67, 30. 137, 6. 216, 25.

τεταμένη πρὸς νοῦν II 51, 23.

τελεῖν ὑπό τινα II 20, 1. 344, 25; τελεῖσθαι 75, 10. II 108, 21.

τέλειος ἀριθμός (Pl.) II 14, 25 sqq.

τελειότης 21, 20. 25, 17. 37, 29. 98, 25. 109, 1. 206, 22 sqq. 270, 27. II 74, 9. 79, 23. 81, 9 etc.

τελειοῦν 19, 1. 56, 13. 82, 13. 95, 14. 103, 14. 134, 27. 159, 11. 218, 5. II 68, 7. 71, 16. 31 etc.

τελειώσεις 206, 17. 212, 7. 270, 15. II 272, 29. 287, 16.

τελειωτικός 206, 14. 208, 29. 218, 21. 228, 10. 270, 20.

τελεσιουργία 84, 29.

τελεσιουργός 94, 23. 127, 14. 21. 136, 25. 181, 27. 276, 8. II 19, 13. 21, 11. 17. 120, 26. 224, 22.

τελεστικός 81, 14. 255, 17. II 129, 13. 154, 10; ἡ -ική 120, 12. 182, 23.

τελετή 75, 6. 18. 76, 10. 78, 22. 80, 18. 22. 83, 22. 85, 4. 91, 21. 110, 23. 125, 22. 148, 20. II 108, 18. 123, 14. 153, 22. 185, 10.

τελετουργός II 153, 23.

τὰ τελενταῖα materiae propinquiora 78, 1. 82, 11. 89, 17. 113, 25. 147, 8.

τέλος 43, 19. 23. 105, 25. 129, 29. II 81, 11. 82, 6. 150, 11. 308, 25.

τερατεία 121, 27.

τερατολογία 72, 17. 74, 3. 86, 1. II 129, 9.

ἡ διὰ τεττάρων symphonia II 49, 30. 50, 2.

τεταγμένως 254, 25. II 259, 6.

τετραγωνίζεῖν II 37, 16. 51, 27. 67, 11.

τετραγωνική ζωή II 52, 5. 16. 23. 53, 19.

τετράγωνος ἀριθμός II 27, 2. 37, 16. 57, 22; radiatio II 59, 12.

τετραδικός II 137, 29. 193, 15; -ικῶς II 32, 7. 170, 14.

τετράς de eius vi II 44, 2. 69, 1. 120, 27. 136, 21. 137, 12. 169, 28. 170, 9. 191, 16. 192, 20.

τετράχορδα 62, 23.

τεχνιτεύειν 262, 11.

τῇδε in hoc mundo (cf. ὅδε) 38, 18. 43, 20. 60, 13. 69, 16. 75, 21. 94, 28. 100, 9. 116, 29. 118, 6. 119, 22. 138, 20. 174, 24. 248, 6. II 30, 13. 97, 7. 152, 19. 154, 17. 158, 19. 166, 18. 168, 11. 187, 23. 213, 20. 228, 25. 256, 1. 302, 24. 313, 27. 337, 30. 344, 3. 372, 9 sch.

τηρήσεις astronomorum II 235, 24.

Τίμαιος 16, 4. 110, 15. 171, 9 etc.

Τιμύχα 248, 27.

τιμωρία quid sit 105, 15.

Τιτᾶνες 90, 8. II 144, 29.

Τιτανική σειρά 82, 17. 85, 9. 93, 23; Τ. γένος Orphei II 74, 29.

Τιτυός 169, 1. II 166, 5.

τληπάθεια II 160, 2.

τληπαθής II 142, 12.

τόνος 62, 23; τῆς ζωῆς 55, 23. II 99, 9.

τόπος de eius natura II 199,

- 18; idearum 136, 19. 31 cf. 270, 10.
 τραγέλαφος 31, 8.
 τραγωδιοποιός 158, 15. 171, 18. 196, 2. 199, 12. 203, 6. 204, 4. 14. 205, 2. II 106, 8.
 τρία primus numerus II 32, 1.
 τριαδικῶς II 32, 4. 172, 2.
 τριαινοῦχος Neptunus II 173, 11.
 τριάς de eius vi II 44, 9. 120, 26.
 τρίγωνον 63, 6; id cuius latera = 3:4:5 II 25, 14. 32, 10 sqq. 43, 2. 45, 23. 47, 15. 48, 2. 4 sqq. 58, 26. 60, 16. 21. 64, 5 sqq.; trigona radiatio II 43, 27. 57, 22. 58, 26. 65, 7.
 τριζωδία II 32, 16.
 τρικυμία 18, 1.
 τριμέρεια 234, 16.
 τρίοδος (Pl.) 85, 6. 11. 118, 21. II 132, 24 sqq.
 τρισμός 118, 11. 121, 19. 22.
 τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι, φασίν 228, 1; τρίτος ἐπὶ τῆς ἀληθείας 58, 8. 70, 21. 157, 26. 190, 27. 197, 25. 204, 9. II 86, 21. 25.
 τριφυής 229, 19.
 τριωδονμένη μονάς II 21, 16. 22, 2. 7. 67, 10. 173, 10.
 Τροία 147, 29.
 τροπικά signa II 44, 12.* 129, 9. 23.
 τρόπος grammaticae II 10, 3; ἐπὶ τρόπου λέγειν 153, 5.
 Τρῶες 103, 15. 105, 12. 106, 1.
 τύπος 5, 26. 10, 21; θεολογικοί 27, 9. 33, 4. 15. 36, 27 (cf. 41, 4). 41, 5. 43, 28. 54, 26. 65, 21. 72, 7. 84, 4. 85, 15. 115, 7; memoriae 233, 7. 13. II 165, 24. 177, 28. 348, 28. 350, 20.
 τυπωτικός II 177, 26.
 τυραννικὴ πολιτεία II 81, 18 sqq.
 Τυρταῖος 187, 1.
 τετύφλωται ὁ λόγος 23, 11.
 Τυφῶν 93, 18.
 τύχη 98, 14. II 102, 11. 266, 12. 272, 30. 291, 21; ἀγαθὴ II 299, 9 sqq.; quid efficiat II 5, 19. 72, 8 sqq. II 298, 11 sqq.
 ὕαινα canis umbram odit 290, 17.
 ὑγρότης 95, 20. II 350, 22.
 Ὑδροχόος signum II 32, 17.
 ὕλαϊος II 131, 26. 183, 1. 201, 19. 28. 29. 276, 9.
 ὕλη 78, 7. 81, 1. 107, 26. 109, 4. 116, 19. 234, 21. II 77, 18. 155, 6. 156, 16. 162, 27. 204, 26. 205, 4. 224, 27. 296, 7. 338, 4. 347, 22. 375, 25 (sch.); est deformis 63, 15; non causa malorum 37, 27. 30; opp. ὄν et γένεσις 266, 26.
 ὕλικός 33, 27. 38, 4. 73, 2. 110, 6. 119, 9. 121, 18. 122, 14. 227, 13. II 3, 20. 76, 2. 77, 25. 85, 12. 147, 11. 148, 2. 150, 24. 157, 22. 221, 25. 296, 8. 345, 25. 347, 12. 27. 362, 11.
 ὕλῳδης II 157, 4.
 ὕμνειν 68, 25. 69, 16. 137, 6. 294, 19. 295, 4. II 169, 30. 205, 30. 207, 16.
 ὕμνωδεῖν 57, 12.
 ὕμνωδία 45, 28.
 ὕμνωδός 58, 4. 65, 22.
 Ὑπανίς II 13, 25.
 ὕπαρ 86, 13. 110, 25.
 ὕπαρκειν εἶδη 270, 25. 28.
 ὕπαρξις 28, 21. 72, 13. 73, 12. 88, 8. 96, 5. 111, 24. 139, 9.

- 159, 17. 178, 26. 207, 19. 237, 14. 264, 2. 270, 14. II 135, 28. 246, 14; καθ' ὅ. opp. κατὰ σχέσιν II 13, 9; opp. νοῦς et δύνανται 226, 13.
- ὑπάτη II 4, 17.
- ὑπεπίκριτος II 378, 17 (sch.).
- ὑπεραίρειν 138, 10.
- ὑπερανέχειν II 131, 22. 199, 12.
- ὑπερηπλωμένος 73, 11. 77, 27. 88, 2. II 133, 6. 205, 11. 372, 16 (sch.).
- ὑπερθέων τὸ ἀγαθόν 271, 20.
- ὑπεριδρύειν 174, 7. 282, 17. II 256, 16.
- ὑπερκαθῆσθαι II 149, 17.
- ὑπερκόσμιος 136, 29. II 18, 15. 100, 6. 239, 26. 252, 21. 257, 23; -ίως 141, 23.
- ὑπερούσιος 265, 22. 266, 25. 271, 23. 274, 4. 276, 19. 278, 25. 279, 23 sqq. 295, 6. 375, 6 (sch.).
- ὑπεροχή 27, 16. 72, 30. 77, 28. 82, 16. 130, 4. 134, 21. 246, 20. II 123, 23. 247, 29.
- ὑπέρτεραι σειραί II 124, 6. 247, 15. 250, 24.
- ὑπερτρέχειν 107, 7. 175, 5. 177, 18.
- ὑπερφυῆς 95, 4. 159, 16. II 118, 19.
- ὑποβάθρα 296, 4.
- ὑπόγειος II 132, 7.
- ὑποδέστωτος 96, 27. 141, 23. 179, 4.
- ὑποδιαίρειν 294, 22.
- καθ' ὑποδιαίρεσιν II 36, 16.
- ὑποδοχή 82, 8. 112, 11. 113, 21. 126, 25. 127, 16. 135, 6. II 86, 27. 205, 3. 23. 227, 6.
- ὑποζώματα quid sint II 381, 10 (sch.).
- ὑπεζωκός II 225, 3; ὑπεζωκυῖα II 45, 4. 131, 20.
- ὑποικουρεῖν 106, 8.
- τὸ ὑποκείμενον 13, 16. 30, 13. 65, 29. 206, 22. 207, 11. 260, 1. 267, 3 cf. 29, 1. II 7, 25. 90, 14.
- ὑποσέληνοι τάξεις opp. οὐράνιοι II 18, 23.
- ὑπόστασις 72, 20. 86, 5. 88, 5. 93, 6. 96, 21. 109, 4. 115, 15. 177, 20. II 85, 19. 272, 27.
- ὑποστάτης 96, 9. 164, 20. II 224, 28.
- ὑποστατικός 78, 5.
- ὑποστέλλειν 178, 22. 216, 18. 228, 26.
- ὑποστρωννύναι 87, 18. 113, 21. 178, 14. 180, 27. 181, 23. II 100, 26. 344, 26. 345, 25.
- ὑποσυγκεχυμένος II 195, 18.
- ὑποσυμμιγῆς II 315, 13.
- ὑποτείνουσα trigoni II 25, 17. 42, 19. 49, 3. 50, 9. 23. 60, 22.
- ὑπουράνιος II 30, 9. 190, 19.
- ὑπουργικῶς 184, 5.
- ὑποφάρεσθαι εἰς τι 74, 15. 217, 14.
- ὑποχθόνιοι δαίμονες II 116, 10. 173, 7. 180, 29. 187, 2.
- ὑστερογενές 260, 21. 28.
- ῥφεις 34, 7. 10. 92, 14. 167, 23. 213, 25. 240, 28. 245, 18. 246, 2. 256, 4. 288, 29. II 2, 4. 71, 19. 135, 21. 247, 29. 380, 29 (sch.).
- ὑφηγητικὸν εἶδος 15, 20. 24.
- ὑφειμένος 83, 2. 88, 16. 94, 21. 113, 26. 136, 26. 137, 11. 241, 7. 246, 6. 256, 30. II 124, 7. 239, 29. 244, 2. 251, 26.
- ὑφιζάνειν 78, 1. 90, 29. 113 25. II 52, 9. 124, 15.

- Φαίακες** 131, 8. 174, 12.
φαινόμενος (opp. ὤν) 58, 29.
 74, 12. 19. 78, 23. 84, 4. 86, 1.
 101, 18. 108, 21. 24. 126, 21.
 131, 12. 152, 25. 159, 18. 162,
 24. 175, 5 etc.; τὸ φ. 79, 3.
 90, 28. 140, 13. 151, 25. II
 55, 10; -ως 77, 20. 188, 29.
 II 373, 18 (sch.).
Φάνης Orphicus II 74, 28 75, 7.
φανός 13, 20.
φαντασία 74, 7. 80, 25. 86, 16.
 111, 21. 112, 12. 115, 15. 160,
 16. 235, 18. II 52, 6. 107, 19!
 160, 26. 177, 26. 277, 19. 26.
 280, 5.
φάντασμα 72, 18. 73, 2. 19.
 119, 20. II 108, 12.
φανταστικός 70, 31. 74, 27.
 81, 1. 121, 2. 23. 189, 2. 235,
 13. II 107, 17. 350, 20; τὸ φ.
 num idem sit atque αἰσθη-
 τικόν 233, 4; -ικῶς 105, 8.
 191, 3. II 108, 10.
φάσματα θεῖα sim. 39, 3. 115,
 24. II 124, 23. 167, 19. 181, 6.
 185, 3. 242, 5. 324, 22. 328, 3.
φέγγος veritatis II 107, 24.
φήμη 89, 26. II 166, 9. 298, 31.
Φήμιος 194, 12.
φθέγγις 46, 1.
φθορά opp. γένεσις 116, 30.
 125, 14. 128, 14. II 293, 2.
φθοροποιός 92, 16.
φιληδονία 227, 9.
τὸ φιλήδονον animae 50, 13.
 54, 14. 61, 21. 222, 20 sqq.
 II 88, 23. 148, 13.
Φιλίνριον mulier revixit II
 116, 2.
Φίλιππος rex II 116, 3.
φιλόγελως 50, 27. 53, 25. II
 88, 25.
φιλογένεσις 235, 7. 16. II
 160, 6. 348, 22.
φιλόδακρυς 122, 26.
φιλόδοξοι qua differant a
 philosophis 258, 6 sqq.
φιλοθεάμων 79, 1. 176, 2.
 179, 7. 295, 30.
φιλόθρηνος 53, 25. 122, 26.
 II 88, 24.
φιλόλυνπος 50, 14. 54, 13. 61,
 21. II 88, 24.
φιλοσοφία est μεγίστη μου-
 σική 57, 8 cf. 60, 24. 119,
 13 etc.
φιλόσοφος 57, 17. 79, 13. 124,
 16. 235, 7. 258, 6 etc.; -ως
 124, 5?
φιλοσώματος 122, 18; -τως
 226, 11.
φιλότιμος 222, 19 sqq.
φιλοφρονεῖσθαι τὸ ὁστρέϊ-
 νον σῶμα 120, 4. 145, 14.
 176, 13. II 147, 21.
φιλοχρηματία 144, 23 etc.
φιλοχρήματος 103, 24. 104,
 30. 143, 23. 225, 4 sqq.
φλυαρία ὀλική 119, 10. 124, 8.
φοιβόληπτος 92, 29. II 269, 4.
Φοῖνιξ 143, 24. 221, 21.
φοιτᾶν διὰ πάντων τῶν ὄν-
 των 167, 11.
φράξασθαι 132, 23.
φρόνησις 108, 23. 121, 6. 126,
 28. 212, 10. II 82, 3. 5.
φρουρητικός 216, 5. II 75, 20.
 181, 6. 252, 27. 306, 16; -ικῶς
 11, 24.
Φρύγιος ἁρμονία 61, 23. 25.
 84, 20.
Φρυγιστί 62, 3.
φυναικιδόν γένος 11, 16. 12, 8.
 207, 6. 240, 22. 241, 24 sqq.
 II 77, 22.
φυναικίς 242, 27.
φύλακες 48, 28. 116, 13. 118,
 16. 124, 17. 130, 3. 209, 6.
 238, 13. II 25, 15 etc.

φῶλον δαυμόνων sim. 86, 11.
 II 331, 16. 337, 14.
 φυνικός 86, 23. 95, 4. 11.
 96, 22. 127, 18. II 119, 9.
 150, 20. 159, 4; opp. τεχνη-
 τός II 86, 8; φ. θεοί II 3, 19;
 -ικῶς 11, 23.
 φυνσιολογία Timaei 171, 9.
 φύσις 18, 21. 68, 12. 77, 13.
 86, 22. 107, 26. 111, 18. 136,
 11. 165, 24. 221, 18. 245, 24.
 II 32, 13. 61, 20. 68, 13. 93,
 28. 107, 7. 150, 24. 159, 14.
 176, 29. 207, 17. 221, 16! 234,
 16. 259, 25. 306, 26. 357, 10;
 γῆνῃ 119, 12; humana II 71,
 14; κατὰ φύσιν 22, 20. 34, 13.
 69, 7. 78, 8. 96, 28. 97, 12.
 141, 28. 226, 25. 260, 23. II
 2, 15. 162, 1. 294, 8; παρὰ
 φύσιν 30, 20. 34, 13. 44, 8.
 77, 24. 85, 18. 97, 26. 159, 18.
 260, 24. II 294, 8; ὑπὲρ φ.
 77, 24; φύσει opp. θέσει 170,
 19.
 φυτὰ ζῶα dicit Pl. 232, 25;
 αἰσθῆσιν eis tribuit II 12, 14;
 multa solem et lunam se-
 quuntur II 300, 22; animae
 humanae non intrant in ea
 II 333, 7.
 φύκης δέρμα a fulmine tu-
 tum II 23, 2 cf. 113, 5.
 φωνητικόν animae 234, 5.
 φῶς mythi II 94, 8. 157, 6.
 196, 22 sqq.; solis φ. corpus
 est II 163, 1; deos cingit II
 119, 25. 168, 21. 185, 5. 345,
 12; εἰς φ. ἄγειν 18, 20. 95, 6;
 νοερόν φῶς 18, 22. 139, 5.
 294, 10. 295, 15 sq.; θεῖον 39,
 13. 166, 23 cf. 75, 10. 86, 9.
 177, 21. II 77, 9. 157, 1; φῶτα
 apparent theurgo 37, 10. 110,
 28.

φωστῆρες δύο sol et luna II
 43, 25. 300, 23.
 τὸ φωτεινόν mentis II 147, 9.
 156, 21.
 φωτοειδής est ὕψις II 164, 12.
 242, 6.
 χαλᾶν τὸ φιλήδονον (Pl.) 54,
 13. 55, 23. 59, 26. 61, 21 cf.
 II 314, 27.
 χαλκίς (Pl.) 170, 8.
 χάος νοητόν II 138, 24. 141,
 27.
 χαρακτῆρ τοῦ λόγον II 7, 24.
 8, 6; ψυχῆς II 212, 27.
 Χαρὶ τῷ Amphipolitana II
 116, 4.
 Χάριτες 186, 3.
 χάσματα mythi II 93, 18. 136,
 21 sqq.
 χαυνοῦν 55, 26. II 285, 6.
 χειά quid sit II 380, 1 (sch.).
 χειρες deorum apud theologos
 II 252, 20.
 χειρόνως 25, 4. II 296, 12.
 χειρουργικῶς 199, 26.
 Χείρων 150, 11. 153, 16.
 τὰ χείρονα 68, 10. 72, 25. 78,
 10. 94, 24. 95, 6. 24. 97, 4.
 119, 8 cf. II 23, 17.
 χελιδόνες νεκρωθεῖσαι per
 hiemem II 117, 13.
 χθόνιαι τάξεις dist. ἀέριαι et
 ἐνύδριαι II 18, 24. 168, 28;
 θεοί II 121, 8; -ίως II 69, 5.
 135, 22.
 χίασμα II 143, 25. 144, 6.
 χιλιάς animarum periodus 175,
 23. II 94, 4. 161, 12. 169, 5.
 172, 15.
 χιλίετης animarum migratio
 II 94, 3.
 χιτών animae II 159, 8. 182,
 20 cf. περιβλήμα.
 χορεία περὶ τὸ θεῖον 181, 26.

χορεύειν de mundo dictum
II 17, 24; de luna II 59, 1
(H. Koch 171).

χορηγός νοῦ sim. 18, 29. 88,
17. 127, 15. 142, 2. 165, 21.
174, 13. 207, 3. II 224, 26.

χορόνους est χρόνος II 17, 23.
χορός virtutis 51, 12; χ. δι-
δόναι 51, 20. 61, 1. II 371,
25 (sch.).

χρησμοὶ ψευδεῖς πῶς δίδον-
ται 37, 16.

χρόνος imago αἰῶνος II 11, 19
cf. 77, 17.

χρυσόν faciunt quidam II 234,
17.

χωρεῖν capere II 118, 19. 205, 1.
χωρητικός 99, 13. II 142, 28.
170, 3. 205, 22.

χωρίζεσθαι a corpore sim.
119, 7. 26. 124, 7. 16. 136, 4.
II 92, 22.

χωρισμός 83, 6. 122, 19. II
119, 4.

χωριστός 30, 15. 72, 23. 88,
19. 91, 11. 92, 6. 95, 4. 106,
27. 120, 2. 135, 5. 137, 7.
138, 19. 152, 11. 165, 17.
259, 1. II 101, 16. 103, 27.
118, 17. 22. 121, 15. 123, 8.
239, 28. 319, 14. 353, 22.

ψευδοπαιδεία II 85, 13.

ψυχὴ ὅλη II 144, 2. 196, 26.
211, 15. 238, 20. 357, 8; θεῖαι
35, 22. 69, 13. II 238, 10.
239, 20; μερικαί(-ισταί) 36, 8.
165, 2. 205, 20. II 7, 18; imago
νοῦ II 47, 2. 69, 10; descen-
dit a νοητῷ 248, 1 sqq. 256, 1.
II 52, 19; dis cognata II 126,
29; immortalis II 89, 7 sqq.;
a corpore diversa 155, 5 sqq.

II 125, 5; ab eo separatur II
101, 16. 119, 4. 122, 22. 125, 3;
eius vincula II 113, 15; est
simplex II 85, 19; triperita
11, 15. 193, 5. 232, 15. II 47,
10. 132, 6. 133, 21; numerus
earum semper idem II 91,
21; migrant II 309, 29. 324,
13. 336, 28; greges apparent
II 127, 23; ῥοῖζος eius ζωτι-
κός II 76, 20. Cf. 16, 9. 46,
14. 120, 24. 121, 11. II 69, 1.
107, 14. 216, 24. 309, 16. 357,
6. 379, 27 (sch.).

ψυχικός 120, 9; -ικῶς II 135,
20. 150, 7.

ψυχογονία septem eius ὄροι
II 43, 13.

ψυχογονικός II 192, 26.

ψυχουλκὸν αἶμα II 111, 21;
ῥάβδος II 122, 23.

ψυχοῦν II 201, 13. 22. 24. 310,
3. 18. 335, 7.

ψυχρεύεσθαι II 111, 6.

ψύχωσις II 201, 12. 284, 5.
311, 9. 20. 26. 324, 28. 334, 4.
5. 29 sqq.

ὠδίνειν 103, 4.

ὠδὶς 102, 28.

Ὠκεανός 167, 7. 169, 10.

Ὠραι II 16, 10. 208, 2. 306, 25.

ὠρονόμοι II 45, 1.

ὠροσκοποῦσαι μοῖραι II 56,
18. 24. 26. 60, 19. 64, 16.

ὠροσκόπος II 56, 17.

ὠσαύτως καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ
ἔχειν 72, 5. 109, 14. 128, 3.
164, 27. 259, 17. 260, 7. II
18, 21. 231, 14. 247, 23. 306,
17.

ὠφέλιμον et ὠφελοῦν qua
ratione differant 31, 12.

Addenda.

Vol. I.

- p. 4, 5 de *ἰκανόν* dubitat Wendl.
 p. 6, 16 *μόνην* . . . *ἀντήν* defendit Raderm. cl. Isocr. Panath. 237; Diod. III 9, 4; Nicol. 117, 13; Dio Prus. I 14, 6. 76, 29 D.; Plut. de garrul. 513^a.
 p. 15, 8 cf. Theo progymn. 60, 27; ad l. 23 cf. in Alcib. 511, 25 Cous.
 p. 16, 22 pone comma ante *καί* (ad l. 21 cf. Pl. IX 592^b).
 p. 16, 26 cf. Theo 78, 16.
 p. 18, 1 cf. de or. ch. 52¹.
 p. 18, 4 cf. Pl. Phaedr. 248^c.
 p. 32, 16 an <*καί*> *κακοῦ* vel *κακοῦ* <*δὲ*>?
 p. 36, 17 ad *οὕτως* cf. Lysi. 7, 19; Plut. de Is. 381^d (R.).
 p. 37, 5 an <*ὁ*> *λόγος*?
 p. 38, 26 *τάγαθοῦ* Rad.
 p. 38, 28 *αὐτοῖς* dubitat Rad.
 p. 42, 5 citat schol. Pl. 398^a.
 p. 44, 24 insere <*οὐ*> ante *καλῶς*.
 p. 46, 19 corr. *πλαττόμενοι*.
 p. 50, 29 *πεποίηκε* Wendl.
 p. 52, 11 de Sole cf. etiam Lyd. de ost. 56, 26; Freudenthal Albinos 285; Boll Studien 228⁵.
 p. 53, 5 *ὥς διὰ* defendit Rad. cl. Strab. 89; Arrian Ind. 36, 8; Lucian. amor. 34; Ael. h. an. 14, 20 etc.
 p. 55, 15 an del. *ἀντῶν*? 21 nempe *ταῖς* (sic Pl.).
 p. 60, 30 an *ὅσοι* pro *ὅσα*?
 p. 62, 4 citat schol. Pl. rep. 399^a.
 p. 62, 10 citat schol. Pl. rep. 400^b.
 p. 75, 12 fort. del. *ἐκ* illatum ex v. 11.
 p. 78, 15 an *γέλωτας*?
 p. 85, 22 ne malis *διαβαίνειν* cf. Damasc. vit. Isid. 35.
 p. 91, 11 *δὲ καὶ*] an *δὲ αἱ*?
 p. 94, 22 <*τῆς*> *τῶν* Wendl.
 p. 109, 15 an *τῶν Ὀμήρου*?
 p. 114, 11 an *ταύτας καθολικάς*?
 p. 124, 5 an *φιλοσόφως*?
 p. 125, 21 an *θεῶς* <*Πέας*>?
 p. 130, 24 *πλήθει* Rad.
 p. 143, 9 an *Ἀφροδισιανά*?
 p. 169, 13 *εἰς* (i. e. *εἰς*) *Ἀχέρων τε* etiam Plut. qu. conv. 734^a et sic edendum; errat Buecheler Rh. M. 54, 3.
 p. 171, 19 scribe *ἡξιωμένων*.
 p. 176, 12 *μετρίον* Rad. cl. Lucian. de salt. 75, 82; de hist. 7. 10; Plut. mor. 959^b (Damasc. ap. Suid. s. *Σαλούστιος*).

- p. 195, 6 pone comma ante καλ.
 p. 201, 25 an ἢ τὸ νοῦ?
 p. 208, 15 Pohlenz de Posid.
 585 (Sen. de ira 17) cft.
 Wendl.
 p. 210, 11 ὥς οἶον fort. verum;
 cf. Lobeck Phryn. 427; Bern-
 nardakis Plut. I p. LX' Rad.
 p. 211, 1 fort. οὐσίᾳ pro οὐσα.
 p. 232, 23 an ζῶον?
 p. 243, 10 παρ' αὐτῶ verum;
 cf. II 200, 11.
 p. 244, 2 μεταβολή τῶν χ., τῶν
 πρ. Wendl.
 p. 244 adn. scr. 26 pro 23.
 p. 271 adn. ad v. 12 scr. 268,
 16 pro 425, 36.
 p. 280, 29 scr. VII 540^a.

Vol. II.

- p. 1, 3—4, 20 extant etiam in
 cod. Escor. T III 2 (E) ex
 quo lectiones in suum usum
 enotatas benigne misit mihi
 Diehl; idem codicis C quo-
 que collationem accuratio-
 rem quam qua primo usus
 erat nactus de eis, quae per-
 peram enotata erant, summa
 liberalitate me certiore
 fecit.
 p. 1, 6 τῶν παρὰ etiam E.
 p. 1, 7 δοξάντων CE.
 p. 1, 14 δοκεῖ μοι CE; μετα-
 βαλλούσης C uv.
 p. 2, 9 εὐπετείας CE.
 11 μετ' αὐτὰς etiam E.
 18 γένοιτο E.
 21 τῶ CE.
 p. 3, 2 τεγμένους PE, τεταγ-
 μένους C.
 3 ἐαυτ' E.
 7 ὅσοι etiam E.
 10 lac. quattuor fere lin.
 in E.
 12 τῶ ἄρχοντι etiam E.
 14 ὁμ(οις) uv. E.
 20 et 22 περὶ etiam E.
 p. 4, 10 εἰ] ὁ E ὁ C.
 13 τῶν post ἀρχόντων add.
 E.
 p. 9, 2 adn. scr. 41^d pro 47^d.
 p. 11, 24 an πάντων del.?
 p. 21, 1 <αἴτιος περιόδων> suppl.
 Wendl.
 p. 23, 19 fort. ἐξ ἀρτίων.
 p. 27, 6 ὑπενόησαν Gercke.
 p. 33, 21 ἐπ' ἐγκύων Rad.
 p. 35, 24 cf. Lyd. de mens. 84, 14.
 p. 45, 12 scr. VI 509^d.
 p. 50 adn. ad 13: δὲ est in
 v. 21.
 p. 53, 6 cf. th. pl. 297, 34.
 p. 51, 20 an τρεῖς <ῥρους> sim.?
 p. 60, 13 cf. Rhetor. in Catal.
 cod. astrol. II 186.
 p. 91, 27 dele etiam ψυχῇ.
 p. 109, 7 post τό-[πον] inc.
 f. 23^r.
 p. 117, 1 fort. δυνάμεως.
 p. 118, 14 ἐκείνων πολιτείαν
 dici posse non credo; sen-
 tentiae satis facit χρεῖαν.
 p. 127 adn. ad v. 18 scr. hoc
 deleto.
 p. 130, 7 cf. Sallust. de dis 6.
 p. 134, 8 οἱ καθ' ἡμᾶς] scr.
 μάρτυρας?
 p. 138 adn. scr. 25 pro 26.
 p. 147, 20 ad μόνον οὐχὶ βοᾶν
 cf. Diels Arch. III 453; adn.
 ad 27 scr. et pro ex.
 p. 158, 14 pone comma post
 ἐκ γῆς.
 p. 172, 24 ὄντως Wendl.
 p. 186, 21 ἀμφιλόγους Rad.

- p. 205, 1 fort. κατακλείουσai.
 p. 210, 23 possis παρίστασθαι
 cl. 217, 26 etc.
 p. 214, 25 edendum σωμάτων
 [σφ. ὄ.]; illata haec e v. 23.
 p. 234 adn. ser. 13 pro 15.
 p. 244, 14 an περιστρέφου-
 σαν?
 p. 250, 22 ser. potius σκόπει.
 p. 251, 21 δὴ ὅτι] δίῳτι Rad.
 p. 252, 16 λάβοιμεν Wendl.
 p. 255, 25 καὶ del. Rad.
 p. 290, 6 ser. [ἐλθόν.
 p. 292, 13 nolui ἀπὸ μόνον.
 p. 370, 6 fort. διαστρόφων.
 p. 371, 29 τήν] an καὶ?
-

Conspectus voluminis alterius.

Numeri foliorum	Editio Pitrae	Editio Schoellii	Mea editio
151—152	149,1 —151,1	15,1 —17,12	4,24—8,12
33—40	151,1 —159,2	17,12—26,17	8,12—23,18
41—48	159,3 —165,38	deest	23,19—38,24
49—55	165,38—172,16	deest	39,1 —54,3
95—102	172,17—179,23	26,19—34,29	54,3 —68,24
103—110	179,23—187,13	34,29—44,3	68,24—82,26
111—118	{ 187,13 etc. 1,1 —9,4	44,3 —53,31	82,26—98,28
17—24	9,5 —17,3	53,31—62,1	98,28—113,9
56—63	17,4 —23,28	deest	113,9 —127,18
25—32	37,6 —43,21	deest	127,18—142,14
1—8	23,29—30,18	deest	142,15—157,3
9—16	30,19—37,5	deest	157,3 —170,18
119—126	43,22—51,13	deest	170,18—184,2
127—134	51,14—57,29	deest	184,2 —197,9
135—142	57,30—64,20	deest	197,9 —210,13
143—150	64,21—71,26	deest	210,13—224,11
64—71	71,27—78,23	deest	224,11—235,24
72—79	78,24—85,27	deest	235,24—251,5
89—86 ^a	85,28—92,28	deest	251,5 —265,28
87—94	92,29—100,31	70,18—78,38	265,28—279,13
153—160	100,32—109,17	78,38—87,22	279,13—293,24
161—168	109,18—117,12	87,22—97,5	293,24—308,10
169—176	117,13—126,7	97,5 —106,5	308,10—322,8
177—184	126,9 —134,10	106,5 —116,12	322,8 —338,11
185—192	134,11—143,21	116,12—125,17	338,11—353,11
193—200	{ 123,22—146 188,1 —192,11	125,17—133	353,11—368,16

Conspectus Procli dissertationum.

(Cf. Vol. I p. 1—4.)

Introductio	Vol. I	p. 5,1
De definitione iustitiae (Pl. I 351 ^e)	,,	,, 20,4
De normis theologicis (Pl. II 379 ^a)	,,	,, 27,7
De arte poetica (Pl. III 395 ^a)	,,	,, 42,1
De Homeri vituperatione libri II	,,	,, 69,20
De partibus animae (Pl. IV 427 ^d)	,,	,, 206,1
De mulierum educatione (Pl. V 453 ^b)	,,	,, 236,1
De Theodori Asinaei eadem de re disputatione	,,	,, 251,1
De philosophorum institutione (Pl. V 474 ^b)	,,	,, 258,1
De bono (Pl. VI 500 ^e)	,,	,, 269,1
De antro (Pl. VII 514 ^a)	,,	,, 287,18
De vaticinio Musarum (Pl. VIII 545 ^d)	Vol. II	p. 1,1
De iustorum felicitate (Pl. IX 577 ^e)	,,	,, 81,1
De decimi libri dispositione	,,	,, 84
Commentarius in Eris mythum (Pl. X 614 ^b)	,,	,, 96,1
De eis quae Aristoteles contra dixit (pol. II).	,,	,, 360,1

1. . .
DET.

PA Proclus Diadochus
4279 Procli Diadochi in
R7P7 Platonis Rem pvblicam
1899 commentarii
v.2

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

